Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Expositio super Psalterio. Quinquagena I

https://hdl.handle.net/1874/324067

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
N°. 49.

Kast I
M. H. N° 18

Hs.
1 H 18

N° 48

48 (*Eccl. 49, antea 296d.*) *Membr. fol. 225 ff. 2 col. Saec. XV.*
S. Augustinus, Expositio super Psalterio. Quinquagena I.

Fol. 1a Conuersi ad dominum deum, cet.... Incipit prologus Sancti.... Augustini super psalterium. Fol. 2, 3 desunt. Fol. 4b Explicit tractatus de psalmo primo. Incipit tractatus de psalmo secundo. Fol. 219a Incipit psalmus quinquagesimus.
„Liber monasterii Canonicorum Regularium in Traiecto."

n.º 256. d.

N.º 296. d.

Liber monastery Canonicorū
Regularū In traiecto.

Conuersi ad dnm̄ deum
p̄rem omīpotentē. pu
ro corde ei in quantū
potest parūitas nr̄a.
maximas atq; veras grās agam⁹
p̄cantes toto animo singularem
mansuetudinē eius. ut p̄ces nos
tras in beneplacito suo exaudire
dignet̄. inimicū quoq; a nr̄is actib⁹
et cogitationib⁹ suā virtute expel
lat: nobis multiplicet fidē. men
tem gubernet: spiritales cogita
tiones concedat. et ad beatitudīe;
suam p̄ducat: p̄ ih̄m xp̄m filium
suum dn̄m nr̄m: Qui tē eo viuit
et regnat in vnitate sp̄c sc̄i deus:
P omnia secula seculorū. Amen.

Incipit p̄logus Sancti ac vene
rabilis yponensis episcopi Augus
tini super psalterium.

ut dei p̄cepta p̄teriret. Et ĩ via
pctorum nõ stetit: q̄r venit q̄de
in via pctoꝝ nascendo. sicut pec
catores. sed nõ stetit. quia eū nõ
tenuit illecebra secularis. Et
in cathedra pestilentie nõ sedit.
Noluit regnū terrenū cū sup̄bia.
que cathedra pestilentie ideo rcte
intelligit: q̄r nõ fere quisq̄ est q̄
careat amore dn̄andi. et hūanā
nõ appetat glam. Pestilentia enī
ē morbus late p̄uagatus. et om̄s
aut pene om̄s inuolues. q̄p̄p̄ ac
comodatius accipiat cathedra
pestilētie. p̄niciosa doctrina cuius
sermo ut cancer serpit. Deīn cō
siderādus est ordo verboꝝ: abijt.
stetit. sedit. Abijt enī ille cū reces
sit a deo. stetit cū delectatus ē pctō:
sedit cū in sua sup̄bia cōfirmatus.
redire nõ potuit nisi p eū liberatus
qui neq̄ abijt in consilio impioꝝ.
nec in via pctorū stetit. nec ĩ ca
thedra pestilentie sedit. Sed in
lege dn̄i fuit voluntas eius: et in
lege eius meditabit die ac nocte.
Iusto lex posita nõ est ut dicit apls:
sed aliud est ee in lege: aliud sub
lege. Qui est in lege sc̄dm legem
agit: qui ē sub lege secundū lege
agit. Ille ergo liber ē: iste seruus.
Deīn aliud ē lex que scribit et ĩ
ponit seruienti: aliud lex q̄ men
te cōspicit ab eo qui nõ indiget
litteris. Meditabit die ac nocte.
aut sine intermissione ĩtelligendū
ē: aut die in letitia. nocte in t̄bu
lationib9. Dicit enī abrahā diē
meū vidit et gauisus ē: et de tri
bulatione d̄r. Insup et vsq̄ ad noc
tē increpuerūt me renes mei.

Et erit tanq̄ lignū. q̄d plantatū est secus decursus aquaꝝ. Idest
aut sc̄dm ipam sapiam q̄ dignata
ē hoīem suscipe ad salutē nr̄am:
ut ipe homo sit lignū plantatū
sc̄dm decursus aquaꝝ. Potest enī
hoc intellcū accipi q̄d in alio psal
mo d̄r. fluuius dei repletus est aq̄s:
aut sc̄dm spm scm̄ que d̄r. ipse
baptizabit vos spū sc̄o: et illud.
qui sitit veniat et bibat: et illud.
si scires donū dei. et q̄s est qui a te
aquā petit. petisses ab eo. et daret
tibi aquā viuā. vn̄ qui bibeit nõ
sitiet in etnū. sed efficiet in eo fons
aque salientis in vitā etnā: aut
sc̄dm decursus aquaꝝ. sc̄dm p̄ploꝝ
pctā. q̄r et aque p̄pli intp̄retant
in apocalipsi: et decursus non ab
surde intelligit lapsus. q̄d p̄tinet
ad delictū. Lignū g° illud id est dn̄s
nr̄ de aquis decurrentib9 id est p̄plis
pctorib9: trahens eos in via in ra
dices discipline sue. Qd̄ fructū da
bit: hoc ē cōstituet ecclias. In tpe
suo. id est postq̄ clarificatus ē et resur
rectiōe et ascensiōe in celū: tūc enī
spū sc̄o misso aplis. et eis in fidu
cia sui cōfirmatis et directis. in
p̄plos fructificauit ecclās. Et foli
ū eius nõ defluet. Idest verbū ei9
nõ erit irritū: q̄r oīs caro fenū: et
claritas hoīs ut flos feni. Fenū
aruit et flos decidit: verbū aut
dn̄i manet in etnū. Et oīa q̄cūq̄
fecit p̄sperabunt. Id est q̄cūq̄ illud
lignū attulerit: que oīa videlicet
accipienda sūt fructus et folia idest
facta et dicta. Non sic impij nõ sic:
sed tanq̄ puluis que p̄icit ventus
a facie terre. Terra hic accipie da

est ipa stabilitas in deo. scdm quā
dicit̃. dn̄s ps h'editatis mee: etenī
h'editas mea pclara ē michi. Se
cundū hanc d. sustine dn̄m. et ob
serua vias eius: et exaltabit te
ut possideas t'ram. Scdm hanc d.
Beati mites: qm̄ ipsi h'editate pos
sidebūt terrā. Silitudo aūt hinc
ducta ē: qr ut hec terra visibil' ex
tiorem hoīem nutrit et cōtinet:
ita illa t'ra īuisibilis intiorē ho
minē. A facie terre proicit ve
tus impiū: idest supbia qr īflat.
Quā cauens ille qui inebriabat̃
ab ubertate domus dei. et torrēte
voluptatis eius potabat̃: dicit.
nō veniat m̄ pes supbie. Ab hac
terra picit supbia eū qui dixit.
Ponā sedem meā ad aquilonē: et
ero silis altissimo. Ab hui9 terre fa
cie picit etiā eū qui cū ɔsensisset
et gustasset de ligno ph'ibito ut
esset sicut deus: abscondit se a fa
cie eius. Hanc terrā ad intiorem
hoīem ptine. et inde supbia hoīez
pici: maxie intelligi potest in eo
qđ scriptū est. Qd supbit terra et
cinis: Qm̄ in vita sua picit in
tima sua. Unde etenī picctus ē:
nō absurde se dicit̃ picasse. Ideo
nō resurgent impij in iudicio. Ideo
scilz: qr tāq̄ puluis picitur a facie terre.
Et bn̄ hoc dicit eis auferri. qđ sup
biam buit: idest ut iudicent: ut
hoc ipm dictū planius itelligat̃
sequēti sentēcia. Neqꝫ pctores in
cōsilio iustoꝝ. Solet enī hoc mō
repeti planius. qđ supius dicit̃:
ut pctores intelligant̃ impij. et
qđ supra dictū est in iudicio. hoc dic
tū sit in cōsilio iustorū. Aut certe

si aliud sūt impij. aliud pctores: ut
qꝫ qꝫ omis impius pctor sit. nō tn̄
oīs pctor sit impius: impij nō res
gūt in iudicio idest resurgent q̄de.
sed nō ut iudicent̃: qr iam penis
certissimis destinati sūt. Pctores
aūt nō resurgūt in cōsilio iustorū
idest ut iudicent: sed forte ut iudi
cent̃: ut de hijs dcm̄ sit vniuscuiqꝫ
quale sit opus ignis pbabit. Si
cui9 opus māserit mercedē accipi
et: si cui9 aūt opus exustū fuerit
detrimentū patiet̃: ipe aūt salu9
erit. si tamē quasi p igne. Qm̄
nouit dn̄s viā iustorū. Quemadmo
dū dicit̃. nouit salutē medicina.
morbos aūt nō nouit. et tn̄ etiā
morbi arte medicine agnoscit̃:
sic dici pt̃ nosse dn̄m viā iustoꝝ. viā
vō impioꝝ nō nosse: nō qr aliquid
dn̄s nesciat: et tamē dicit pctorib9.
nō noui vos. Iter aūt impiorū
pibit. Pro eo positū est ac si diceret̃:
iter aūt impioꝝ nō nouit dn̄s.
Sed planius dictū est. ut hoc sit
nesciri a dn̄o qđ est perire: et h9
sit sciri a dn̄o qđ est manere: ut
ad scientiā dei. esse ptineat. ad ig
norantiā vō nō esse: qr dn̄s dicit.
ego sum qui sū: et qui ē misit me.

Explicit tractatus de psalmo pmo.
Incipit tractatus de psalmo scdo.

Ut quid fremuerūt gen
tes: et ppli meditati
sūt īania: Astiterūt
reges terre: et pncipes
cōuenerūt in vnū: adūsus dn̄m
et adūsus xpm eius. Pro eo qđ dcm̄ ē
ut quid: ac si diceretur frustra. Non
enī impleuerūt qđ voluerūt: ut
xpus extingueret̃. Dicit̃ hoc ergo

de persecutoribus domini: qui et in actibus apostolorum commemorantur. Disrumpamus vincula eorum: et abiciamus a nobis iugum ipsorum. Quamquam et aliter possit intelligi. tamen aptius ex eorum persona accipitur. quos dixit inania meditatos. ut hoc sit. disrumpamus vincula eorum et abiciamus a nobis iugum ipsorum: demus operam ut non nos alligent. neque imponatur nobis christiana religio. Qui habitat in celis irridebit eos: et dominus subsannabit eos. Repetita sententia est. Nam pro eo quod est. qui habitat in celis. subsequenter positum est dominus: et pro eo quod est. irridebit. subsequenter positum est subsannabit. Nichil horum tamen sapere oportet carnaliter. quasi aut buccis deus irrideat. aut naso subsannet: sed ea vis accipienda est. quam dat sanctis suis. ut futura cernentes idest nomen christi et dominationem pervagaturam in posteros et universas gentes obtenturam. illos inania meditatos esse intelligant. Hec enim vis qua ista prescita sunt: irrisio dei est. et subsannatio. Qui habitat in celis irridebit eos. Celos si animas sanctas accipiamus: per has eos utique presciens. quod futurum sit deridebit deus et subsannabit. Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos. Et hic non absurde accipitur repetita sententia. et in furore suo: hoc sit. conturbabit eos. Planius enim ostendens quo ad eos loquetur. dixit conturbabit eos: ut in ira sua. hoc in furore suo sit. Iram autem et furorem domini dei. non perturbationem mentis oportet intelligi: sed vim qua iustissime vindicat subiecta sibi ad ministerium universa creatura. Precipue namque prudendum est. et tenendum illud quod scriptum est in salomone: tu autem domine virtutum cum tranquillitate iudicas. et cum magna reverentia disponis nos. Ira ergo dei est motus qui fit in anima que legem dei novit: cum eandem legem dei videt a peccatore preteriri. Per hunc enim motum iustarum animarum multa vindicantur: quamquam possit ira dei recte intelligi: etiam ipsa mentis obscuratio. que consequitur eos qui legem dei transgrediuntur. Ego autem constitutus sum rex ab eo super syon montem sanctum eius: predicans precepta domini. Ex persona ipsius domini nostri ihesu christi ista manifesta sunt. Syon autem si speculationem ut quidam interpretantur significat. nichil magis quam ecclesiam debemus accipere. ubi quotidie intentio erigitur speculande claritatis dei: sicut apostolus dicit. nos autem revelata facie gloriam domini speculantes. Ergo iste est sensus. Ego autem constitutus sum rex ab eo super ecclesiam sanctam eius: quam montem appellat propter eminentiam et firmitatem. Ego autem constitutus sum rex ab eo: ego scilicet. cuius vincula illi disrumpere. et iugum meditabantur abicere. Predicans precepta ipsius. Quis hoc non sentiat: cum cotidie factitetur?

Dominus dixit ad me. filius meus es tu: ego hodie genui te. Quamquam etiam possit ille dies dictus in prophetia videri. quo ihesus christus secundum hominem natus est: tamen hodie. quia presentiam significat. atque in eternitate nec preteritum quicquam est quasi esse desierit. nec futurum quasi nondum sit. sed presens tantum. quia quicquid eternum est semper est. divinitus accipitur secundum id dictum. ego hodie genui te

quo sempiterna generatione virtutis et sapientie dei qui est unigenitus filius fides sincerissima et catholica predicat. Postula a me: et dabo tibi gentes hereditatem tuam. Hoc iam temporaliter secundum susceptum hominem. qui sacrificium sese obtulit pro omnibus sacrificiis. qui etiam interpellat pro nobis. ut ad totam ipsam dispensationem temporalem. que pro genere humano facta est referatur. quod dictum est postula a me: ut scilicet gentes nomini christiano copulentur. atque ita a morte redimantur: et possideantur a deo. Dabo tibi gentes hereditatem tuam. quas possideas ad earum salutem: et que fructificent tibi spiritualia. Et possessionem tuam terminos terre. Idem repetitum est. terminos terre pro eo positum quod dictum est dabo tibi gentes: sed hoc planius dictum sit. ut omnes gentes intelligamus. possessionem autem tuam. pro eo quod dictum est hereditatem tuam. Reges eos in virga ferrea: in inflexibili iustitia. Et tamquam vas figuli conteres eos. id est conteres in eis terrenas cupiditates. et veteris hominis lutulenta negotia: et quicquid de peccatore limo contractum atque inolitum est. Et nunc reges intelligite. Et nunc id est iam innovati. iam contritis luteis tegumentis id est carnalibus vasis erroris. que ad preteritam vitam pertinent. nunc intelligite iam reges. id est iam valentes regere quicquid in vobis servile atque bestiale est: et iam valentes pugnare non quasi aerem cedentes. sed castigantes corpora et servituti subicientes. Et erudimini qui iudicatis terram. Hoc idem repetitum est. erudimini. pro eo quod dictum est intelligite: qui iudicatis autem terram. pro eo quod dictum est reges. Spirituales autem significat: qui iudicant terram. Inferius enim est nobis quicquid iudicamus. quicquid autem infra spiritale est hominem merito terra nominatur. quia terrena labe sauciatum est. Servite domino in timore: ne in superbiam vertatur quod dictum est. reges qui iudicatis terram. Et exultate ei cum tremore. Optime subiectum est exultate: ne ad miseriam valere videretur quod dictum est servite domino in timore. Sed rursum ne idipsum pergeret in effusionem temeritatis additum est cum tremore: ut ad cautionem valeret. et circumspectam sanctificationis custodiam. Etiam sic potest accipi. et nunc reges intelligite. id est me etiam nunc rege constituto. nolite tristes esse reges terre quasi bonum vestrum vobis ablatum sit: sed intelligite potius. et erudimini. Ideo enim vobis expedit ut sub illo sitis a quo intellectus et eruditio vobis datur. et hoc vobis expedit. ut non temere dominemini. sed domino omnium cum timore serviatis: et exultetis in beatitudine certissima et sincerissima. cauti et circumspicientes. ne ab ea per superbiam decidatis. Apprehendite disciplinam: nequando irascatur dominus. et pereatis de via iusta. Hoc est quod ait intelligite et erudimini. Nam intelligere et erudiri. hoc est apprehendere disciplinam: verumptamen in eo quod dicitur apprehendite satis significatur presidium quoddam atque munimentum esse adversus omnia que obesse possent. nisi tanta cura apprehenderetur. Nequando autem irascatur dominus. cum dubitatione positum est: non secundum visionem prophete

cū tertiū est. sed scdm eos ipos q̄ mo
netur: qz cū dubitacōe solent cogi
tare irā dei quibz nō apte reuelat.
Hoc ergo sibi ipi debent dicere. App
hendam⁹ disciplinā: neqn irascat
dn̄s et peam⁹ de via iusta. Jam vo
irascat dn̄s quomō accipiendū sit:
sup̄ dictū est. Et peatis de via iusta.
Hec magna pena est: que ab hys
formidat qui aliqd dulcedis iusti
cie pceperit. Qui eni perit de via
iusticie: cū magna miseria p vias
iniquitatis errabit. Cū exarserit
in breui ira eius: bti omēs qui cō
fidūt in eo. Jdz cū vindicta venit
que ipys et peccoribz pparatur: nō so
lū eos nō attinget qui cōfidūt in
dn̄o: sed etiā ad regnū illis īseren
dū et sublimādū pficiet. Nō eni
dixit. cū exarserit in breui ira eius.
securi omēs qui cōfidūt in eo: tā
qm hoc solū inde habeant q nō pu
niūtur: sed bti dixit. ubi ē bonoꝝ
oīm sūma et cumulꝰ. Qd aūt po
situ est in breui: hoc maxīe signi
ficare arbitror: qz repentinū aliqd
erit. dū hoc remotū et longe futurū
peccores ēe existimabūt. Explicit
tractatus de psalmo scdo. Incipit de
tercio. Psalmus dauid cū fugeret
a facie absolon filij sui. Prologus.
Hunc psalmū ex psona
xpi accipiendū psua
det. qd dictū est: ego
dormiui et sompnū ce
pi. et exsurrexi qm dn̄s suscepit
me. Magis eni hoc ad passione
et resurrectione dn̄i cōgruenter
sonat: quā ad illam hystoriā in q
dauid scribit fugisse a facie bella
tis aduersū se filij sui. Et qm scrip
tū est de discipulis xpi quādiu cum
eis sponsus ē nō ieiunat filij spon
si: nō mirū si filius eius ipius. sig
nificat discipulus ipius. qui eū
tradidit: a cui⁹ facie dicat fugisse.
Quāqm hystorice possit accipi. qm
illo discedente, secessit cū ceteris in
monte: tamē spūaliter qm mentē
iude filius dei idz v̄tus et sapia dei
deseruit. eū dyabolꝰ penit⁹ inuasit.
In eo qd scriptū est. et intrauit dya
bolus in cor eius: bene accipitur
a facie eius xpm fugisse: nō qz xps
dyabolo cessit. sed xpo discedente
dyabolus possedit. Que discessū.
fugā esse in hoc psalmo appellatū
celeritatis causa arbitror: qd v̄
bo etiā dn̄i significat dicentis. qd
facis cito fac. Loqmur etiā sic in
cōsuetudine: ut dicam⁹ fugit me.
qd in mente nō venit: et de hoīe
doctissimō dicim⁹. nichil eū fugit.
Proinde veritas fugit mente iude:
cū eū illustrare destitit. Absalon
aūt sicut qdam intp̄retant: in
latina lingua dicit. patris pax.
Qd mirū videri pt: siue ī hystoria
regnoꝝ cū bellū aduersus patrem ab
salon gessit: siue in hystoria noui
testamenti. cū traditor dn̄i iudas
fuerit. quēadmodū patris pax possit
intelligi. Sed et ibi qui diligenter
legūt vident ī illo bello dauid
pacatū fuisse filio: q etiā magno
cū dolore planxit extinctū dicens.
Absalon filius meus: qs m̄ dabit
pro te mori? Et in hystoria noui
testamenti. ipa dn̄i nr̄i tanta et
tam miranda paciētia. qd eū tā
diu ptulit tamqm bonū. cū eius co
gitationes nō ignoraret: cū adhi

buit ad conuiuiũ in quo corpis et san
guinis sui figurã discipulis cõmẽda
uit. et tradidit: qd' deniq; in ipa tra
ditiõe eius osculũ accepit. bñ intel
ligit' pacẽ xpm exhibuisse traditori
suo: q̃uis ille tã scelerate cogitati
onis interno bello vastaret. Et ideo
absalon pris pax dicit': quia pat'
habuit pacẽ q' ille nõ habuit.

Domine qd multipli Psalm⁹.
cati sũt qui tribulant me.
Tantũ scilic3 multiplicati sũt: ut e
tiã de nũo discipuloꝝ nõ defuerit
qui nũo accesserit psequẽtiũ. Mul
ti insurgũt sup me: multi dicũt a
nime mee. nõ est salus illi in deo
eius. Manifestũ est: qm nisi despa
rent resurrecturũ nõ vtiq; occide
rent. Ad hoc valent ille voces:
descendat de cruce si filius dei est:
et alios saluauit. seipm saluũ fa
cẽ nõ pt. Ergo nec iudas eũ tradi
disset: nisi ex eorũ esset nũo q xpm
ɔtẽpnerẽt dicentes: nõ est salus
illi in deo ei⁹. Tu aũt dñe suscep
tor meus es. Scdm hoiem dicit
deo: qz hoĩs susceptio est verbũ ca
ro factũ. Gloria mea et exaltas
caput meũ. Gl'am suã dnm dicit:
etiã ille quẽ sic suscepit dei v'bũ.
ut simul cũ illo deus fieret. Dis
cat supbi: qui nõ libenter audi
ũt cũ eis dicit'. Quid aũt habes
qd nõ accepisti. Si aũt accepisti:
qd gl'aris quasi nõ acceperis. Et
exaltans caput meũ. Mentẽ ip
sa hũana hic accipiendã puto:
que caput anime nõ absurde appel
latur. Que ita inhesit et qdãmo
coaluit excellenti supeminẽtie v'
bi hoiem suscipientis: ut tanta
passionis hũilitate nõ deponet'.
Voce mea ad dnm clamaui. Idz
nõ corpis voce que cũ strepitu v'
berati aeris pmit': sed voce cor
dis q hominibus silet. deo aũt sic
clamor sonat. Qua voce susana
exaudita e: et de qua voce ipe dñs
pcepit. ut in cubilib⁹ clausis. idest
in secretis sui cordis sine strepitu o
ret'. Nec facile quisq; dixerit. hac
voce min⁹ orari. si nullus verborũ
son⁹ reddat' ex corpe: qm et siletes
cũ in cordib⁹ oram⁹. si aliene ab ef
fectu orãtis cogitatiões incurrãt.
nondũ dici pt. voce mea ad dnm
clamaui: neq; hoc rcte d': nisi cũ
sola aĩa nichil carnis. nichilq;
carnaliũ intentionũ in oroe at
trahens. loquit' dño ubi solus au
dit. Clamor aũt etiã iste dicit':
pter vim ipius ĩtentiõis. Et
exaudiuit me de mõte sancto suo.
Monte quidẽ ipm dnm per pphe
tã dictũ habem⁹ ut scriptũ est:
lapidẽ precisũ sine manib⁹ cre
uisse in magnitudine montis.
Sed hoc ab ipius psona nõ pt ac
cipi: nisi forte ita dicẽ voluit de
semetipo tãq' de monte sco suo
me exaudiuit: cũ hitaret ĩ me.
idest in ipo monte. Plani⁹ aũt
est et expeditius: si accipiamus
exaudisse deũ de sua iusticia. Ius
tũ enĩ erat. ut ĩnocentẽ occisũ.
et cui retributa sũt mala p bo
nis resuscitaret a mortuis: et
digna psequẽtib⁹ retribueret. Le
gimus enĩ. iusticia tua sicut mõ
tes dei. Ego dormiui: et sopnũ
cepi. Non incõuenienter aĩaduerti
pt qd positũ est ego: ad signifi

ciendum quod sua voluntate mortem sustinuit: secundum illud. Propterea me pater diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam a meipso. Potestatem habeo ponendi eam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Non ergo inquit vos me tamquam invitum cepistis et occidistis: sed ego dormivi et soporatus sum et somnum cepi: et exsurrexi quoniam dominus suscepit me. Somnum autem pro morte positum innumerabiliter scripture continent: sicut apostolus dicit: nolo vos ignorare fratres de hiis qui dormitionem acceperunt. Nec querendum est cur additum sit somnum cepi: cum iam dictum esset dormivi. Usitatas enim habent scripture huiusmodi repetitiones: sicut in secundo psalmo multas ostendimus. Nonnulli autem codices habent. dormivi et soporatus sum: et alii aliter quo interpretari potuerunt quod grece positum est exymethen. enopemethon lappnosa. nisi transitus ad somnum veluti est expergefactio qua transitur ad vigilationem: ne per planioribus sermonis ornamentis repetitiones istas in divinis libris esse arbitremur. Bene ergo accipitur ego dormivi et somnum cepi: ego me passioni permisi. et mors consecuta est: et exsurrexi quoniam dominus suscepit me. Hoc magis animadvertendum est: quemadmodum in una sententia preteriti temporis verbum posuit et futuri. Exsurrexi enim dixit quod est de preterito: et suscipiet quod est de futuro: cum resurgere utique nisi illa susceptione non posset. Sed in prophetia bene miscentur futura preteritis. quo utrumque significetur: quia ea que futura prophetantur secundum tempus futura sunt. secundum scientiam vero prophetantium iam pro factis habenda: miscentur quoque presentis temporis verba. que suo loco cum occurrerit tractabuntur.

Non timebo milia populi circumdantis me. Scriptum est in evangelio: quanta eum multitudo patiente et crucifigente circumsteterit. Exurge domine salvum me fac deus meus. Non dormienti aut iacenti deo dicitur exurge: sed moris est divinarum scripturarum ex persona dei tribuere quod in nobis facit: non quidem ubique sed ubi congruenter dici potest. velut cum ipse loqui dicitur cum eius dono loquuntur apostoli vel prophete vel quique nuntii veritatis. Unde illud est: an vultis experimentum accipere eius qui in me loquitur christus. Non enim ait eius quo illuminante aut iubente loquor: sed prorsus ipsam locutionem illi tribuit cuius munere loquebatur. Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa. Non ita distinguendum est quasi una sententia sit. exurge domine salvum me fac deus meus: quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa. Non enim propterea salvum facit quia percussit inimicos eius: sed potius ipso salvo facto illos percussit. Ergo ad id quod sequitur pertinet ut iste sit sensus: quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa. dentes peccatorum contrivisti: id est inde contrivisti dentes peccatorum. quoniam tu percussisti omnes adversantes michi. Pena quippe adversantium est: qua dentes eorum contriti sunt. Verba quippe adversantium contrita sunt. id est in irritum quasi in pulverem perducta: verba peccatorum dilacerantium maledictis filium dei: ut sic accipiamus dentes verba maledica. Quibus dentibus dicit apostolus. Si autem mor

forte dormitio morientis. somnus autem mortui accipi potest. Ut dormitio sit qua

dētis iniq̄. videte ne cōsumamini ab
inuicē. Possunt et dentes pctōr accı
pi pncipes pctōrū: quor auctori
tate qsq3 de societate rcte viuentiū
pciditur: et qsi incorporat male
viuentib9. Hys dentib9 contrarij sūt
dentes eccliē: quor auctoritate ab
errore gentilium varior dogmatū
pciduntur credentes: et in eā que
xpi corpus est trāsferūt. Hys denti
bus dcm est petro. vt manducaret
mactata aīalia: id3 occidendo ī ge
tib9 qd erant: et trāsmutādo in id
qd ipe esset. De hys dentib9 ecclē d̄.
Dentes tui sicut grex detonsar as
cēdens de lauachro: que omēs gemi
nos pariūt: et sterilis nō est in illis.
Hij sūt qui rcte pcipiūt: et qmadmo
dū pcipiūt ita viuūt: qui faciunt
qd dcm est. luceant opa vra coram
hoīb9. ut bndicant prem vrm qui ī
celis ē. Hor eni auctoritate ꝯmoti.
deo p illos loqnti. et opanti hoīes
credūt: et sepati a seculo cui cōfor
mati erāt in ecclie mēbra trāseūt.
Et ideo rcte isti p quos hec fiūt den
tes dicūt detonsis ouib9 similes:
qr curarū terrenar onera deposue
rūt: ascendētes de lauachro: de sor
didū seculi ablutōe. p sacmentū bap
tismatis. Omēs gemīnos pariūt. O
perant eni duo pcepta: de qb9 dcm
est. in hijs duob9 pceptis tota lex
pendet et pphe: diligentes deū ex
toto corde. ex tota aīa. et ex mente
tota. et primos tāq̄ seipos. In qb9
sterilis nō est: qm tales fructus red
dūt deo. Scdm istū ergo intellctm.
sic accipiendū est. dentes pctōrum
contriuisti: idest in irritū adduxisti
pncipes pctōr partiendo omēs ad

uersantes michi sine causa. Pncı
pes eni eū scdm euāgelicā hystoriar
psecuti sūt: cū mltitudo inferior
honoraret. Dnī est salus: et sup
pplm tuū bndictio tua. In vna se
tentia. et pcepit hoībus qd credent:
et pro credentib9 orauit. Nā dnī
est salus. cū d̄: ad hoīes sermo di
rigit. Nec ita seqtur. et sup pplm
suū benedictio eius: ut totū hoībus
dictū sit: sed ad ipm deū oratio con
uertit pro ipo pplo cui dcm est. dnī
ē salus. Qd ergo ait: nisi ho. nemo
psumat de se: qm dnī ē saluos fa
cē de morte pcti. Nā infelix ego
homo: quis me liberabit de corpe
mortis huius: Gra dei: p ihesum
xpm dnm nrm. Tu aūt dne bndic
pplm tuū. de te salutē sperantem.
Potest et iste psalmus accipi ad p
sona xpi alio mō: id3 ut totus loq
tur. Totus dico. cū corpore suo. cu
caput ē scdm aplm qui dicit: vos
aūt estis corpus xpi et mēbra: er
go ille caput ē hui9 corpis. Pter
qd alio loco dicit: veritatē aūt fa
cientes in caritate augeamr in illo
p omia qui ē caput xpus: ex quo
totū corpus cōnexū et cōpactum.
Loqtur ergo apud pphetā simul cum
et caput eius inter pcellas psecutō
nū cōstituta p vniuersū orbem
terrar: qd iam cōtigisse scimus.
Item de eodem psalmo. C. D.
DOmine qd multiplicati
sūt qui tribulāt me: Mlı
ti insurgūt aduersū me:
xpianū nomē extermīare cupiē
tes. Multi dicūt aīe mee: nō est
salus illi in deo eius. Non eni aliter
sparent posse se pdere ecclīam latiſ

sime pullulante: nisi eam ad dei ca
ritatem non accendent. Tu autem domine
susceptor meus es. In christo utique. Ida
in illo homine et ecclesia suscepta est a verbo
quod caro factum est et habitavit in nobis:
quia et in celestibus nos sedere fecit una
cum illo. Precedente enim capite. membra
cetera consequuntur. Quis enim nos separa
bit a caritate christi: Recte ergo dicit etiam
ecclesia: susceptor meus es gloria mea.
Non enim sibi tribuit quod excellit: cum in
telligit cuius gratia et misericordia talis est.
Et exaltans caput meum: ipsum scilicet
qui primogenitus ex mortuis ascen
dit in celum. Voce mea ad dominum cla
mavi: et exaudivit me de monte
sancto suo. Hec est oratio omnium sanctorum: odor
suavitatis. qui ascendit in con
spectu domini. Iam enim exauditur ecclesia
de ipso monte. quod etiam caput eius est:
vel de illa iustitia dei qua et libe
rantur electi eius. et persecutores eorum
puniuntur. Dicat populus dei etiam illud:
ego dormivi et somnum cepi: et ex
surrexi quoniam dominus suscipiet me: ut
adiungatur et cohereat capiti suo.
Huic enim populo dictum est. surge qui dormis
et exurge a mortuis. et continget te
christus: qui de peccatoribus assumptus est. de
quibus generaliter dictum est. qui autem dor
miunt nocte dormiunt. Dicat etiam.
non timebo milia populi circumdantis
me: circumvallantium scilicet gentium
ad extinguendum nomen si possent
ubique christianum. Sed quomodo timerent:
cum tamquam oleo sanguine martyrum in christo
ardor caritatis inflammaretur. Ex
urge domine: salvum me fac domine deus
meus. Potest hoc ipsi capiti suo corpus
dicere: illo enim exurgente salvum factum
est. Qui ascendit in altum captiva
egit captivitatem: dedit dona hominibus.
Hoc enim in predestinatione a propheta dicitur:
quod usque ad terras donum nostrum illa de qua
in evangelio dicitur: messis matura depo
suit: cuius salus est in eius resurrectione.
qui pro nobis dignatus est mori.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes
mihi sine causa: dentes peccatorum contrivis
ti. Iam regnante ecclesia inimici nominis
christiani confusione percussi sunt: et sive
maledicta verba eorum. sive principa
tus in irritum ducti. Credite ergo ho
mines: quod domini est salus. Et tu domine.
sit super populum tuum benedictio tua. Potest
etiam unusquisque nostrum dicere: cum vitiorum
et cupiditatum multitudo resisten
tem mentem ducit in legem peccati.
Domine quid multiplicati sunt qui tri
bulant me: Multi insurgunt adver
sum me. Et quoniam plerumque coacervatione
vitiorum surripit desperatio sanitatis:
tamquam ipsis vitiis insultantibus anime.
vel etiam dyabolo et angelis eius per
noxias suggestiones ut desperemus
operantibus: verissime dicitur. multi dicunt
anime mee. non est salus illi in deo eius.
Tu autem domine susceptor meus es. Hec
enim spes est: quod naturam humanam in christo
suscipere dignatus est. Gloria mea: ex
illa regula. ne quis sibi aliquid tribuat.
Et exaltans caput meum: sive ipsum
qui omnium nostrum caput est: sive uniuscuius
cuiusque nostrum spiritum qui caput est anime
et carnis. Caput enim mulieris vir:
et caput viri christus. Exaltatur autem mens,
cum iam dici potest. mente servio legi dei:
ut cetera hominis pacata subdantur: cum
iam carnis resurrectione absorbetur
mors in victoria. Voce mea ad do
minum clamavi: voce illa intima atque
intentissima. Et exaudivit me de mo

te sancto suo: de ipso per quem nobis sub
venit. et quo mediatore nos exaudit.
Ego dormivi et soporatus sum: et ex
surrexi: quoniam dominus suscepit me. Quis
hoc non potest fidelium dicere? recolens mortem
peccatorum suorum. et donum regenerationis. Non
timebo milia populi circumdantis me.
Exceptis hiis que universalis ecclesia
sustinuit et sustinet: habet etiam unus
quisque temptationes quibus circumvalla
tus hoc dicat? exurge domine salvum me
fac deus meus: hoc est fac me exurgere.
Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi
sine causa. Recte in predestinatore dicitur
de dyabolo et angelis eius: qui non
solum in totum Christi corpus. sed etiam in
singulos quosque privatim seviunt.
Dentes peccatorum contrivisti. Habet unus
quisque maledicentes sibi: habet etiam
vitiorum auctores conantes eum a Christi
corpore precidere. Sed domini est salus. Ca
venda est superbia. et dicendum: adhesit
anima mea post te. Et super populum tuum
benedictio tua: hoc est et super unum
quemque nostrum. Explicit psalmus tercius.
Incipit quartus. In finem psalmus can
ticum david.

Finis legis Christus: ad iusti
ciam omni credenti. Hic enim
finis perfectionem significat: non
consumptionem. Utrum autem
omne canticum psalmus sit. an potius
omnis psalmus canticum: an sint quedam
cantica que non possint dici psalmi.
et quidam psalmi qui non possint di
ci cantica. querere potest. Sed animadverten
de scripture sunt: ne forte canticum leticiam
indicet. Psalmi autem dicuntur qui can
tantur ad psalterium: quo usum esse
david prophetam in magno mysterio
prodit hystoria. De qua re hic non est
locus disserendi: quoniam diutinam inqui
sitionem et longam disputationem desi
derat. Nunc interim aut verba domini
hominis post resurrectionem expectare
debemus: aut hominis in ecclesia crede
ntis et sperantis in eum. Psalmus.
Cum invocarem: exaudivit me
deus iusticie mee. Cum invo
carem. exaudivit me deus inquit: a
quo est iusticia mea. In tribulatione
dilatasti mihi. Ab angustiis tristicie
in latitudinem gaudiorum me duxisti.
Tribulatio enim et angustie. in omnem
animam hominis operantis malum. Qui autem
dicit. gaudemus in tribulationibus.
scientes quoniam tribulatio pacientiam operatur.
usque ad illud ubi ait. quoniam caritas
dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum
sanctum qui datus est nobis: non habet
cordis angustias. quamvis extrinsecus
a persequentibus ingerantur. Mutatio
autem persone. quod a tercia. ubi ait ex
audivit. statim transit ad secundam.
ubi ait dilatasti mihi? si non varieta
tis ac suavitatis causa facta est.
mirum cur primum tamquam indicare volu
it hominibus exauditum se esse. et postea
compellare exauditorem suum. nisi forte
cum indicasset quemadmodum exauditus
sit in ipsa dilatatione cordis. maluit
loqui cum deo? ut etiam hoc modo osten
deret. quid sit corde dilatari. id est iam
corde habere infusum deum. cum quo inte
rius colloquatur: quod in persona eius
qui credens in Christum illuminatus est. recte
accipitur. In ipsius autem dominici hominis
quem suscepit sapientia dei. non video quem
admodum hec possint congruere. Non enim
aliquando ab ea desertus est. Sed quemad
modum ipsa eius deprecatio. nostre poti
us infirmitatis indicium est: sic etiam

de ista repentina dilatatione cordis. Potest idem dominus pro fidelibus suis loqui, quorum personam sibi imposuit, et cum ait: Esurivi et non cibastis me, sitivi et potum non dedistis mihi et cetera. Recte hic quoque potest dici: Dilatasti mihi, pro uno ex minimis suis colloquente deo, quia caritatem diffusam habet in corde per spiritum sanctum qui datus est nobis.

Miserere mei: et exaudi orationem meam. Cur iterum rogat, cum iam se exauditum et dilatatum indicaverit? An propter nos de quibus dicitur: Si autem quod non videmus speramus, per patientiam expectamus? aut ut in illo qui credidit perficiatur quod inchoatum est?

Filii hominum quousque graves corde? Saltem usque in adventum inquit filii dei, vester error duraverit. Ut quid ergo ultra graves corde estis? Quando habituri finem fallaciarum, si veritatis presentiam non habebitis?

Ut quid diligitis vanitatem et queritis mendacium? Ut quid beati vultis esse de infimis? Sola veritas facit beatos: ex qua vera sunt omnia. Nam vanitas est vanitantium: et omnia vanitas. Que habundantia homini in omni labore suo quo ipse laborat sub sole? Ut quid ergo temporalium rerum amore detinemini? Ut quid tamquam prima extrema sectamini? quod est vanitas et mendacium. Cupitis enim permanere vobiscum, que omnia transeunt tamquam umbra.

Et scitote quoniam admirabilem fecit dominus sanctum suum. Quem nisi eum quem suscitavit ab inferis, et in celo ad dexteram collocavit? Increpat ergo genus humanum, ut ad eum se tandem ab huius mundi amore convertat. Si quem movet coniunctio superaddita quod ait: Et scitote: facile est ut in scripturis ita adiunctum huius locutionis genus familiare esse illi lingue qua prophete locuti sunt. Nam sepe invenis ita ceptum: Et dixit dominus ad illum: et factum est verbum domini ad illum. Que iunctura coniunctionis cum sententia non precesserit, cui consequens annectatur, mirabiliter fortassis insinuat prolationem veritatis in voce cum ea visione que fit in corde esse coniunctam. Quamquam hic dici possit, quod superior sententia, ut quid diligitis vanitatem et queritis mendacium, ita posita est ac si diceretur: nolite diligere vanitatem et querere mendacium: que ita posita rectissima locutione sequitur: Et scitote quoniam admirabilem fecit dominus sanctum suum. Sed interpositum diapsalma vetat istam cum superiore coniungi. Sive enim hebreum verbum sit, sicut quidam volunt, quo significatur fiat, sive grecum quo significatur intervallum psallendi, ut psalma sit quod psallitur, diapsalma vero interpositum in psallendo silentium, ut quemadmodum sympsalma dicitur vocum copulatio in cantando, ita diapsalma dicitur disiunctio earum, ubi quedam requies distincte continuationis ostenditur: sive ergo illud, sive hoc, sive aliud aliquid sit, certe illud probabile est non recte continuari et coniungi sensum ubi diapsalma interponitur.

Deus exaudiet me cum clamavero ad eum. Hic nos admoneri credo, ut magna intentione cordis, id est intimo et incorporeo clamore auxilium imploremus dei. Quoniam sicut gratulandum est de illuminatione in hac vita: ita orandum pro requie post hanc vitam. Quapropter aut ex persona fidelis evangelizantis, aut ex ipsius domini, sic accipiendum est ac si dictum sit. Dominus

exaudiet me cū clamauero ad eū.
Irascimini et nolite peccare. Occur
rebat enī quis ē dignus exaudiri:
aut quō nō frustra clamat peccator ad
dnm. Ergo irascimini et nolite peccare.
Qd duob9 modis itelligi pt. aut ets
si irascimini nolite peccare: idz etiā si
surgit iā motus animi qui iā ppt
penā pcti nō est in ptāte. saltē nō
ei cōsentiat ratio. et mēs que int9
regenerata ē scdm deū. ut mēte ser
uiam9 legi dei si adhuc carne ser
uim9 legi pcti. aut agite pniam.
idz irascimini vobisipis de pteritis
pccis: et ulterius peccare desinite.
Que dicitis in cordib9 vris sbau
dit dicite. ut sit plena sententia. q
dicitis in cordib9 vris dicite. idest
nolite ēē ppls de quo dictū est: la
biis me honorat. cor aūt eoz lon
ge ē a me. In cubilib9 vris cōpu
gimini. Hoc est qd iā dcm est ī cordib9.
Hec enī sūt cubilia: de quibus et
dns monet. ut ituborem9 clausis
hostiis. Cōpungimini aūt. ā ad pe
nitentie dolorē refert. aut seipsā
aīa puniēs cōpūgat. ne ī dei iudi
cio dāpnata torqueat: aut ad ex
citationē. ut euigilem9 ad viden
dā lucē xpi. tāq̄ stimulis adhibi
tis. Nonulli aūt nō cōpūgimini. s
apimini dicūt melius legi: qm in
greco psaltio ē catanyte catanoy
ti. qd refert ad illā dilatatōnem
cordis. ut excipiat diffusio carita
tis p spm scm. Sacrificate sacri
ficiū iusticie et spate in dno. Item
dicit in alio psalmo. Sacrificium
deo spus cōtribulatus. Qua re nō
absurde hic accipit ipm ēē sacrifi
ciū iusticie: qd fit p penitentiā.

Quid enī iustius. q̄ ut suis vn9
q̄sq3 pccis q̄ alienis potius irascat.
seq3 ipm puniēs mactet deo. aut
sacrificiū iusticie opa iusta sūt p9
penitentiā. Na et intpositū dpa
psalma nō absurde fortassis insi
nuet etiā trāsitū de vita vetere ad
vitā nouā. ut extincto vl' ifirmato
p penitentiā vete hoīe sacrificium
iusticie scdm regnationē noui hoīs
offerat deo. cū se offert ipa aīa iā
abluta et iponit in altare fidei. di
uino igne idz spū scō cōprehende
da. ut iste sit sensus. sacrificate sac
ficiū iusticie et spate in dno. idest
recte viuite et spate donū sps sā.
ut vos vitas cui credidistis illus
tret. sed tn̄ spate in dno clause dic
tū adhuc ē. Sperant aūt q̄ n bona.
Sed q2 vnusq̄sq3 id bonū a deo vlt
impetrare qd diligit. nec facile iuēi
unt qui diligūt bona iteriora. idz
ad interiorem hoīem ptinētia. q sola
diligenda sūt. cetis aūt ad necitate
vtendū. nō ad gaudiū pfruendū ē.
Restat ā mirabilit eū dixisse. spate
in dno. Subiecit. Multi dicunt
q̄s ostendit nobis bona: Qr sermo
et que intrrogatio cotidiana ē oīm
stultorū et iniquoz. siue pace et
trāquillitatē vite sclaris deside
tiū. et ppter puersitatē gnis hūa
ni nō iuenientiū. quieciā ceca accusa
audent ordinē rerū. cū iuoluti mitis
suis putat tpa ēē peiora pscencia q̄
pterita fuerūt. siue de ipa futura vita
que nobis pmittit dubitantiū. vl
desperantiū. qui sepe dicūt. q̄s nouit
si vera sūt. aut quis venit ab iferis
vt ista nūciaret. Magnifice igitur
et breuit. s intrinsecus videntibus

ostendit que bona querenda sint, respondens eorum interrogationi qui dicunt quis ostendit nobis bona. Signatum est inquit in nobis lumen vultus tui domine. Hoc lumen est totum hominis et verum bonum quod non oculis sed mente conspicitur. Signatum autem dixit in nobis, tamquam denarius signatur regis ymagine. Homo enim factus est ad ymaginem et similitudinem dei quam peccando corrupit. Bonum ergo eius est verum atque eternum si renascendo signetur. et ad hoc credo pertinere quod quidam prudenter intelligunt illud quod dominus viso cesaris numismate ait. reddite cesari quod cesaris est. et deo quod dei est. tamquam si diceret. quemadmodum cesar a vobis exigit impressionem ymaginis sue. sic et deus. ut quemadmodum illi redditur nummus. sic deo anima lumine vultus eius illustrata atque signata. Dedisti leticiam in cor meum. Non ergo foris querenda est leticia ab hys qui adhuc graves corde diligunt vanitatem et querunt mendacium; sed intus ubi signatum est lumen vultus dei. In interiore enim homine habitat christus: ut ait apostolus. Ad ipsum enim pertinet videre veritatem cum ille dixerit. Ego sum veritas. Et cum loquebatur in apostolo dicente. An vultis experimentum accipere eius. qui in me loquitur christus. Non ei foris utique sed in ipso corde. id est in illo cubili ubi orandum est loquebatur. Sed homines temporalia sectantes. qui certe multi sunt. nichil aliud noverunt dicere. nisi quis ostendet nobis bona. cum vera et certa bona inter semetipsos videre non possint. Itaque consequenter de hiis rectissime dicitur quod adiungit. A tempore frumenti vini et olei sui multiplicati sunt. Non enim vacat quod additum est sui. Est enim et frumentum dei. siquidem est panis vivus qui de celo descendit: et est vinum dei. Nam inebriabuntur inquit ab ubertate domus tue: et oleum dei de quo dictum est. Impinguasti in oleo caput meum. Isti autem multi qui dicunt quis ostendit nobis bona. et regnum dei intra se esse non vident. A tempore frumenti vini et olei sui multiplicati sunt. Non enim multiplicatio semper ubertatem significat. Nam plerumque exiguitatem cum dedita temporalibus voluptatibus anima semper exardescit cupiditate. nec saciari potest. et multiplici atque erumpnosa cogitatione distenta. simplex bonum videre non sinitur. qualis est illa de qua dicitur. Corpus enim quod corrumpitur aggravat animam: et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem. Talis anima temporalium bonorum decessione. et successione. id est a tempore frumenti vini et olei sui. innumerabilibus repleta fantasmatibus. sic multiplicata est. ut non possit agere quod preceptum est. Sentite de domino in bonitate: et in simplicitate cordis querite illum. Ista enim multiplicitas illi simplicitati vehementer adversa est. et ideo istis relictis qui multi sunt multiplicati scilicet temporalium cupiditate. et dicunt. quis ostendit nobis bona. que non oculis foris. sed intus cordis simplicitate querenda sunt. vir fidelis exultat et dicit. In pace in idipsum obdormiam et sopnum capiam. Recte enim speratur a talibus omnimodo mentis abalienatio a mortalibus rebus. et miseriarum seculi huius oblivio. que nomine obdormitionis et sopni. deten

ter et ꝓphetice significat᷑. ubi sũma
pax nullo tumultu intꝑolari pt.
Sed hoc iã nõ tenet᷑ in hac vita. ꝫ
post hanc vitã spãndũ est: h᷒. etiã
ipa verba ondunt que futi st̃ tpib.
Non enĩ dictũ est aut obdormiui.
et sompnũ cepi. ã obdormio et sop
nũ capio: ꝫ obdormiã. et sopnũ ca
piã. Tũc corruptibile hoc iduetur
incorruptiõe. et mortale h᷒. iduet᷑
imortalitate: tũc absorbet᷑ mors i
victoria. Hoc est vnde d᷑. si aut qd̕
nõ videm᷒ spam᷒: p paciam expec
tam᷒. Quapꝑpter cogruent᷑ anectit
et dicit. Qm tu dñe singulaiter i
spe: habitaře fecisti me. Hic nõ dix᷑t
facies. ꝫ fecisti. In q̃ ergo iam spes
ista ẽ: erit pfecto etiã qd̕ spat. Et
bñ ait singularit᷑. Vt enĩ referri
adũsus illos mltos qui mltiplicati
a tpe frumenti vini et olei sui dicit.
Quis ondit nobis bona. Perit enĩ
hec mltiplicitas. et singulaitas te
net᷑ in scĩs. de quib᷒ d᷑. in actib᷒ aplo
rũ. multitudinis aũt credentiũ erat
aĩa vna et cor vnũ. Singlares g᷒.
et simplices. id ẽ secreti a multitudie
ac turba nascentiũ rerũ. atq̃ mori
entiũ amatores etnitatis et vni
tatis ẽẽ debem᷒: si vni deo et dño
nr̃o cupim᷒ inhere. Explicit ps qr̃t᷒.
Incipit qnt᷒. pea q̃ h̕editatẽ accepit.
Titulus psalmi ẽ pro ca
que h̕editatem accepit.
Intelligit᷑ ergo eccĩa que
accepit h̕editatẽ vitam
eternã p dñm nr̃m ih̕m xpm vt pos
sideat ipm deũ. cui adherens bta
sit: scd̕m illud. bti mites qr̃ ipi h̕e
ditate possidebũt terrã. Qua tra
ñ de qua d᷑. spes mea tu. portio

mea in t̃ra viuentiũ. et illud mani
festius. Dñs ps h̕editatis mee: et ca
licis mei. Dicit᷑ et h̕editas dei vi
cissim eccĩa: scd̕m illud postula a
me. et dabo tibi gentes hereditatẽ
tuã. Ergo h̕editas nr̃a deus dicit᷑.
qr̃ ipe nos pascit et cotinet: et here
ditas dei dicim᷑: qr̃ ipe nos aminis
trat et regit. Quapꝑpter vox eccĩe
ẽ in hoc psalmo vocatẽ ad h̕editatẽ:
vt ipa fiat hereditas dñi. psalm᷒.
Verba mea aurib᷒ exaudi dñe.
Vocata iuocat dñm: ut eodẽ
opitulante ptrãseat neqcias hui᷒
seculi. et ad eũ ꝑueniat. Intelli
ge clamorẽ meũ. Bene ondit qs
iste sit clamor: cũ intior de cordis
cubili. sine strepitu corpis ꝑueiat
ad deũ: qm quidẽ vox corpalis au
dit᷑: spũalis aũt intelligit᷑: qr̃ q̃p h᷒.
sit etiã exaudire deũ ñ aure carnali:
sed maiestatis pñtia. Intẽde vo
ci oroĩs mee. Id ẽ illi voci: quã vt
deus itelligat petit. Que qual᷑ sit:
iam isinuauit cũ dixit. Intellige
clamorẽ meũ. Intende voci oroĩs
mee: rex meus et d᷑s meus. Quia
et filius deus: et pr̃ deus: et simul
pr̃ et filius vnus d᷑s. Et si interro
gem᷒ de spũ scõ: nichil aliud respõ
dendũ est: nisi qr̃ et deus sit. et cũ
simul dicit᷑ pr̃ et filius et sps scs:
nichil aliud itelligendũ ẽ qr̃ vn᷒
deus: tñ regẽ filiũ solent appellaẽ
scptuř. Scd̕m g᷒. illud qd̕ dictũ est.
p me itur ad prem. recte pmo rex
meus. et deĩn deus meus. Nec tñ
dixit itendite: sed itende. Nõ enĩ
duos aut tres deos fides catholica
pdicat. sed ipam tnitatẽ vnũ deũ:
nõ ut eadẽ trinitas simul possit ali

qn pater. aliqn filius. aliqn sps scus
dici. sicut sabellius credidit? sed ut
pr no nisi pr. et filius no nisi filius.
et sps scus no nisi sps scus: et hec
trinitas no nisi unus deus. Qa et
tu dixisset aplus. ex quo oia. p quem
oia. in quo oia? trinitate ipam isi
nuasse credit: nec tn subiecit ipsis
gla sed ipi gloria. Qm ad te orabo
dne: mane exaudies voce mea. Qd
sibi vult qd supius dixit exaudi. qsi
in psenti se exaudiri cupet? nuc vero
dixit mane et exaudies no exaudi:
et ad te orabo no ad te oro. et deinceps
mane astabo tibi et videbo. no asto
et video. Nisi forte supior eius oro
ipam vocatione ondit caligas aut
int pcellas hui seculi. sentit se no
vide qd cupit: et tn spare no desinit.
Spes eni que videt no e spes. itel
ligit tn quare no videat. qr nodu
nox pacta e: idz tenebre qs peccata
meruerut. Dixit ergo. qm ad te
orabo dne. idz qm tantus es ad que
adorabo: mane exaudies voce mea.
No ille es inqt qui possis videi ab
eis. quor ab oculis nox pctor nodu
recessit. Pacta ergo erroris mei noc
te. et discedentib tenebris qs in pec
catis meis feci: exaudies voce mea.
Cur ergo supius no ait exaudies?
s exaudi: An postqm clamauit exau
di. et no exaudita est. sensit. qp opor
teat tn sire ut possit exaudiri. An
et supius exaudita e. s nondu se
itelligit exaudita. qr nodu videt
a quo exaudita e. et qp nuc ait ma
ne exaudies. hoc intelligi voluit.
mane itelliga me ee exaudita.
qualis e ista locutio. exurge dne.
idz fac me exurge. Sed si hoc de

resurrectoe xpi accipit: illud certe
no pt aliter ee accipi. tepat vos
dns deus vr. ut sciat si diligitis eu
nisi ut vos p illu sciatis et vobisme
ipis manifestet: qntu in ei amore
pficeretis. Mane astabo tibi et vi
debo. Astabo qd est. n no iacebo. Qd
est eni aliud iace. n in terra qese.
qd est in terrenis voluptatib btitu
dine quere: Astabo inqt et videbo.
No est ergo inherendu terrenis: si
volum deu videre. qui mudo corde
cospiat. Qm no deus volens iniq
tate tu es. No habitabit iuxta te
malign: neqz pmanebut iniusti
an oculos tuos. Odisti oms dne q
opant iniqtate: pdes eos q loqunt
mendaciu. Viru sanguinu et dolo
su abhominabit dns. Iniqtas ma
lignitas mendaciu homicidiu dolus:
et qcqd hmoi e ipsa nox e. qua tn
secute fit mane ut videatur deus.
Causa igit exponit. qre mane asta
bit et videbit: qm no deus volens
iniquitate tu es. Si eni deus ess q
vellet iniqtate: posset etia ab ini
quis videri. ut no mane videtur:
idz cu iniqtatis nox trasiit. No ha
bitabit iuxta te malign. idz no
sic videbit ut hereat. Ideo sequit
neqz pmanebut iniusti an oculos
tuos? qr oculi eoru idz mes eoru
reuerberat luce vitatis: pter
tenebras pctor quor psuetudie
fulgore recte itelligentie sustine
no possut. Ergo et qui vident aliqn.
idest qui vim intelligut: tamen qr
adhuc iniusti sut no ibi pmanebut.
amado ea que auertut a vero. Ge
rut eni secu sua nocte: idz no solu
consuetudine: s etia amore peccandi.

Que nox si transierit : id est si peccare
destitit : et ipse amor atque consuetu
do fugata fuerit : fit mane ita ut
non solum intelligant : sed etiam inhe
reant veritati. Odisti domine omnes
qui operantur iniquitatem. Odium dei
ex illa locutione intelligendum est :
quo odit peccator quisque veritatem. Vide
tur enim quod et illos odit : quos in se
mane non sinit. Non autem manet
qui eam sustinere non valent. Per
des eos qui loquuntur mendacium.
Hoc est enim veritati contrarium. Sed
ne quis putet aliquam substan
tiam vel naturam veritati esse contra
riam : intelligat ad id quod non est per
tinere mendacium, non ad id quod est.
Si enim hoc dicitur quod est, verum dicitur.
Si autem hoc dicitur quod non est mendacium dicitur.
Ideo inquit perdes eos
quia† qui loquuntur mendacium : recedentes
ab eo quod est ad id quod non est declinant
~~venit~~. Multa quidem videntur pro
salute aut commodo alicuius non ma
litia. sed benignitate mendacia :
quale illarum obstetricum in exodo.
que falsum pharaoni renuntiave
runt : ut infantes filiorum israel non ne
carentur. Sed etiam ista non in re sed
in dolo laudantur : quoniam qui tantum hoc
modo mentiuntur : merebuntur aliquando
ab omni mendacio liberari. Nam in
hiis qui perfecti sunt. nec ista men
dacia inveniuntur quibus dictum est. sit
in ore vestro est est. non non : quidquid
amplius est a malo est. Nec immerito
alio loco scriptum est. Os quod men
titur occidit animam : ne quis ar
bitretur perfectum et spiritualem hominem
pro ista temporali vita. in cuius morte
non occidetur anima. sive sua. sive al

terius debere mentiri. Sed quoniam aliud est mentiri. aliud
est verum occultare. si quidem aliud est falsum dicere.
aliud verum tacere : ut si
quis forte ad istam visibilem mortem non
vult hominem prodere : paratus debet esse
verum occultare. non falsum dicere. ut
neque prodat neque mentiatur. ne occi
dat animam suam pro corpore alterius.
Si autem hoc nondum potest : vel sola hu
iusmodi habeat mendacia. ut etiam
ab istis si sola remanserit liberari
mereatur. et spiritus sancti robur accipere.
quo quidquid patiendum est pro veritate
contempnat. Duo sunt omnino genera men
daciorum. in quibus non magna culpa
est. sed tamen non sunt sine culpa. cum aut
iocamur. aut ut prosimus mentimur. Il
lud primum in iocando. ideo non est
perniciosissimum. quia non fallit. novit
enim ille cui dicitur ioci causa esse dictum.
secundum autem ideo minus est. quia retinet
nonnullam benivolentiam. Illud vero
quod non habet duplex cor : nec men
dacium quidem dicendum est. Tamquam
verbi gratia. Si cui gladius commen
detur. et promittat se redditurum. cum ille
qui commendavit poposcerit : si forte
gladium suum repetat furens manifes
tum est tunc non esse reddendum : ne vel
se occidat vel alios. donec ei sanitas
restituatur. Hoc ideo non habet duplex
cor : quia ille cui commendatus est gla
dius. cum promittebat se redditurum pos
centi. non cogitabat furentem posse
repetere. Verum autem occultavit et
dominus cum discipulis nondum ydoneis di
cit : multa habeo vobis dicere. sed nunc
non potestis illa portare : et apostolus pau
lus cum ait. non potui vobis loqui quasi
spiritualibus. sed quasi carnalibus. Unde
manifestum est non esse culpandum
aliquando verum tacere : falsum autem dicere

no inuenit concessu esse pfectis.
Uiru sanguinu et dolosu abhoiabit
dns. Pt hic recte videri repetitu.
qd ait supius: odisti dne oms qui
opantur iniqtate: pdes oms qui
loquuntur mendaciu: ut viru san
guinu ad opante iniqtate refeas:
dolosu aut ad mendaciu. Dolo e
eni cu aliud agit: aliud simulat.
Et apto verbo usus e: qa ait abho
minabit. Solent eni abhominati
dici exhered ati. Hic aut psalmus
pea e que hereditate accipit: q
subicit exultatione spei sue dicens.
Ego aut in multitudine misera
tionis tue: itroibo in domu tua. In
multitudie miseratiois. fortasse
i multitudie hoiu pfcoru: et beator
dicit. quibus ciuitas illa costabit:
qua nuc pturit et paulatim parit
ecclesia. Hoies aut multos regna
tos atq pfcos. ~~recte dici multitudine~~
recte dici multitudine miseratois
dei quis neget: cu verissime dcm sit.
Qd est homo qa memor es eius: aut
filius hois qa visitas eu. Intro
ibo in domu tua: tamqa lapis cre
do in edificiu dictu est. Quid eni
aliud domus dei: qa templu dei est
de quo dictu est: Templu eni dei scm
e: quod estis vos. Cui edificij lapis
angularis e ille: que suscepit coe
terna patris virtus et sapiecia dei.
Adorabo ad templu scm tuu: in
timore tuo. Ad templu sicut prope
templu intelligimus. No eni ait ado
rabo in templo sco tuo: sed adorabo
ad templu scm tuu. Intelligendu
est eni no de pfectione: sed de pgres
su ad pfectionem dcm ee: ut illud
pfectione significet. itroibo i do
mu tua. Sed ut hoc pueniat primus:
adorabo inqt ad templu scm tuu.
Et fortasse ob hoc addidit i timore
tuo: qd magnu psidiu est pceden
tibus ad salute. Cu aut quisq p
uenit. fiet in eo qd dcm e: consu
mata dilectio foras mittit timo
re. Non eni timet iam amicu: q
bus dcm est. Iam no dica vos ser
uos. sed amicos: cu ad id qd pmis
su est pducti fuerit. Dne deduc
me in iusticia tua: ppter inimicos
meos. Satis hic declarauit in p
fectione se ee. id est in pfectu ad p
fectione. nondu in ipsa pfectione:
qn ut deducat exoptat. In tua ius
ticia aut no mea. que videt hoibus.
Na et malu pro malo redde iusti
cia videt. Sed no est eius de q dcm
est. qui facit oriri solem suu sup
bonos et malos: qa et cu punit ds
pccores no malu suu eis infert: sed
malis eoru eos dimittit. Ecce inqt
pturit iniusticia: concepit dolorem.
et pepit iniqtate. lacu apuit et fo
dit eum: et incidit in fouea qm
opatus e. Conuertetur dolor eius
in caput eius: et in vtice eius iniq
tas eius descendet. Cu ergo punit
deus. ut iudex punit eos q lege
ptereut: no eis iferens de seipso
malu: sed in id qd elegerut expel
lens eos. ad coplenda suma mise
riaru. Homo aut cu malu p malo
reddit: malo voto id facit: et ob
hoc ipe prior malus e. du punie
vult malu. Dirige in cospectu tuo
iter meu. Nichil manifestius. qz
id tepus eu comendare q pficit.
Hoc est eni iter quod no terraru
locis pagit: sed affectibus aiaru.

In cōspctū inqt tuo dirige iter meū:
idest ubi nullus hoīm videt. qbus cre
dendū nō ē laudātibus · ā vitupantibus.
Non eñ ullo mō possūt de aliena
cōsciā iudicare: in qua iter dirigit
ad deū. Ideo subiecit. Qm nō ē
in ore eorū veritas. Quibus utiq; iudi
cantibus nō est credendū: et ideo in
tro ad cōsciam: et ad dei cōspectū
cōfugiendū est. Cor eorū vanū ē.
Quō ergo pt esse in ore eorū veri
tas? quorū cor fallit de pccō et pe
na pccī? Unde reuocant homines il
la voce. ut quid diligitis vanita
tē et qritis mendaciū? Sepul
chrū patens ē guttur eorū. Ad vo
racitatis significationē referri pt:
ppter quā plerūq; hoīes adulatōe
mentiūtur. Et mirabilit patens
dixit sepulchrū: qm semp inhiat
illa voracitas: nō ut sepulchra q
receptis cadauerib; muniūtur.
Potest et illud itelligi q; menda
cio et blanda adulatiōe trahūt
in se quos ad peccata illectant:
et eos tamq; deuorāt cū in suā vi
tā conuertūt. Quod quib; cōtingit.
qm pccō moriūtur. recte illi a quibus
inducūtur sepulchra patentia dcā
sūt: qr et ipi quodāmō exanimes
sūt. vitā nō habendo veritatis. et
mortuos in se recipiūt. quos verbis
mendacib; et vano corde inter
emptos in se cōuertūt. Linguis
suis dolose agebāt: idest linguis ma
lis. Nā hoc videtur significare.
cū dicit suis. Mali eni malas ha
bent linguas: idest mala loquū
tur cū loquūtur dolū. Quibus
dñs dicit. Quomō potestis bona
loqui cū sitis mali? Iudica il
los deus. Decidant a cogitatiōib;
suis. Prophetia est: nō maledictio.
Non eni optat ut eueniat: sz cer
nit quid euenturū sit. Cōtingit
aūt illis nō qr videtur optasse:
sed qr tales sūt ut merito cōtingat.
Sic eni et qd postea dicit. letentur
omēs qui sperant in te: p pphetia di
cit. qr cernit eē letaturos. Sic p
pphiam dictū est. excita potentiā
tuā et veni. qm videbat eē ventu
rū: quāq; possit etiā hoc mō accipi.
qd dictū est. decidant a cogitatio
nibus suis. ut magis bonū ab eo optatū
credatur. dū cadunt a cogitatiōib; suis
malis. idest ut iā nō cogitent mala.
Sed vetat sic intelligi qd sequitur
expelle eos. Nullo eī mō pt in bo
nā ptem accipi: cū quisq; expellit
a deo. Quapropter p pphetiā dictū
nō p maliuolentiā intelligitur. cū
hoc dcm sit qd necessario talibus euenturū
est: qui in pccis q memorata sūt pse
uerare voluerint. Decidāt ergo a co
gitatiōib; suis dcm est. decidāt ac
cusantibus se cogitatiōib; suis tes
timoniū phibente cōsciā sua. sicut
apls dicit. et cogitationū accusā
tiū siue defendentiū in reuelatiōe
iusti iudicij dei. Scdm multitudi
nē impietatū eorū expelle eos. idest
longe eos expelle. Hoc ē eni scdm
multitudinē ipietatū eorū: ut
multū expellantur. Expellūtur ergo
ipsi ab illa hereditate. q intelligen
do et videndo deū possidetur: sicut
expelluntur morbidi oculi fulgore
lucis: cū illis ea pena ē. que alijs
letitia. Nō ergo ipi mane astabūt
et videbūt. Et tā magna pena
ē ista expulsio: qm magnū pmiū

est illud qd dictū est. michi autē ad
here deo bonū est. Huic pene cōtra
riū est intra in gaudiū dn̄i tui: qa
huic expulsioni silē ē. piate illū ī
tenebras exteriores. Qm̄ in amari
cauerūt te dn̄e. Ego sū inqt panis
qui de celo descendi. et opamini escā
q̄ nō corrūpit: et gustate et videte
qm̄ suauis ē dn̄s. Peccatoribȝ aūt pa
nis veritatis amarus ē. Vn̄ eos vera
dicentis oderūt. Ipi ergo amarica
uerūt dn̄m. qui peccādo in eā egritu
dinē deuenerūt: ut cibū veritatis q̄
sane aīe gaudent: tanq̄ felleū sustinē
nō possint. Et letent oms qui spe
rant in te: vtiqȝ illi quibȝ gustatibȝ
suauis ē dn̄s. In etnū exultabūt:
et hītabis in eis. Ipa ergo eit etna
exultacio. cū templū dei fuit iusti:
et eit gaudiū ipsoꝝ ipe incolatꝰ eoꝝ.
Et glābuntur in te oms q̄ diligūt
nomē tuū: tanq̄ tū adest eis ad fru
endū qd diligūt. Et bn̄ in te tanq̄
possidentes hēditatē. de qua tytulꝰ
psalmi est. cū et ipi sint eꝰ heredi
tas. qd significat inhabitabis eis.
a quo bono phibent: quos scdm
mltitudinē ipietatū eoꝝ expellit
deus. Qm̄ tu bn̄dices iusto. Hec
ē bn̄dictio. glari in deo: et inhabi
tari a deo. Ista sanctificatio ꝯcedit iu
stis. Sed ut iustificet̄ pcedit voca
cio: que nō est meritoꝝ. sed grē dei.
Oms eī peccauerūt: et egent gra
dei. Quos eī vocauit. hos et iusti
ficauit: quos aūt iustificauit hos
et glificauit. Qīa ergo vocatio nō
meritoꝝ nr̄oꝝ. ſ beniuolentie et mīe
dei fit: subiecit dicēs. Dn̄e ut scu
to bone volūtatis tue: coronasti
nos. Bona eī volūtas dei pcedit

bonā voluntatē nr̄am. ut peccatores
vocet ad pn̄iam: et ipa sit arma q̄
bus expugnat̄ inimicꝰ. Contra
que dicit̄. Quis accusabit aduersus
electos dei: Et si deus pro nobis: quis
contra nos: Qui vnico filio suo nō
pepcit: sed pro nobis tradidit eū.
Si enī cū adhuc inimici essemꝰ. xps
pro nobis mortuus ē: mlto magis
recōsiliati salui erimꝰ ab ira p ipm̄.
Hoc ē inuictissimū scutū: quo ipel
lit̄ inimicus despatione salutis. sug
gerens multitudinē tribulationū
et teptationū. Totus ē ergo textus
psalmi oro. ut exaudiat̄ ab eo qd
scriptū est. vba mea exaudi dn̄e: vs
qȝ ad rex meus et ds meus. Dein
intellectus eorū que ipediūt ad vi
dendū deū. idȝ ut se exauditū esse
cognoscat. ab eo qd scriptū ē. qm̄
ad te orabo dn̄e. mane exaudies vo
cē meā. usqȝ ad virū sanguinū et do
losū abhoiabit dn̄s. Tercio se spat
ad domū dei futuꝝ. et nūc ei app
pinqre in timore. an̄ ꝯsumationē
caritatis. que expellit timorē: ab
eo qd scriptū est. ego aūt in mlti
tudine mīe tue. usqȝ adorabo ad
templū scm̄ tuū in timore tuo. Qr̄
to pficientē se atqȝ pmouentē. int
illa ipsa quibȝ se impediri sentit.
orat ut adiuuet̄ intrinsecus. ubi ne
mo hoim videt. ne auertat̄ malis
linguis. ab eo qd scriptū est. dn̄e de
duc me ī iusticia tua ppter inimicos
meos. usqȝ ad linguis suis dolose
agebat. Qnto ppheia ē q̄ pena
maneat ipios. qn̄ iustus vir saluꝰ
eit: et qd pmiū iusti adeptur sūt.
qui vocati venerūt. et donec pdu
centur viliter oīa sustinuerūt ab

eo qd scriptu est. iudica illos deus.
usq in finem psalmi.

Explicit psalmus quintus. Incipit sextus.

IN fine in ymnis de octa
uo psalmus dauid. De
octauo hic videtur obscuru:
na et cetera in hoc tytulo
manifestiora sunt. Visu est enim nonullis
die iudicij significare. id est tempus
aduentus dni nri. quo venturus est
ad iudicandu viuos et mortuos.
qui aduentus computatis annis ab
adam post septe milia annorum futurus
credit: ut septe annorum milia tamq
septe dies transeant. Deinde illud tempus
tamq dies octauus adueniat. Sed
qm dictum est a dno. non est vestrum nosse
tempora q pater posuit in sua potestate. et de
die vero et hora illa nemo scit. neq
angeli. neq virtus. neq filius. nisi
solus pater. et illud qd scriptu est. tamq
furem venire diem dni: satis aperte
ostendit. neminem sibi oportere arro
gare sciam illius temporis computatione
aliquorum annorum. Si enim post septe mi
lia annorum ille dies venturus est. omnes ho
pt annis computatis aduentu eius
addiscere. ubi ergo erit qd nec filius
hoc nouit. Quod utiq ideo dictum est:
quia per filium homines hoc non discunt. non q
apud se ipse non nouit. secundum illa locuti
one: temptat vos dns deus vester. ut
sciat. id est ut scire vos faciat. Et ex
urge dne: id est fac nos exurgere. Cum
ergo ita dicatur nescire filium hunc diem.
non q nesciat. sed qd nescire faciat e
os. quibus hoc non expedit scire: id est
non eis hoc ostendat. qd sibi vult nes
cio. q presumptio. que annis computatis
certissimum sperat. post septe annorum
milia diem dni. Nos qd scire nos
dns noluit. libenter nesciamus: et
queramus quid sibi iste tytulus ve
lit. qui scribit de octauo. Potest
quidem etiam nulla annorum temeraria
supputatione dies iudicij octauus in
telligi. qd iam post fine huius seculi
accepta eterna vita. tunc non erunt aie
iustorum obnoxie temporibus. et quia
omnia tempora septe istorum dierum repetitione
voluuntur: octauus forte ille dictus est.
qui varietate ista non habebit. Est
aliud qd hic non absurde accipi pot.
cur octauum dicatur iudicium. q post
duas generationes futurum est. una
que ad corpus. altera que ad aiam
ptinet. Ab adam enim usq ad moysen
genus humanu vixit ex corpore id est secundum
carne. qui exterior et vetus homo dicitur.
et cui vetus testamentu datum est. ut
quamuis religiosis tamen carnalibus ad huc
operationibus futura spiritualia presignaret.
Hoc toto tempore quo secundum corpus viue
batur: regnauit mors. sicut ait apostolus:
etiam in eos qui non peccauerunt. Reg
nauit autem ex similitudine preuaricatio
nis ade. sicut idem dicit. quam usq ad
moysen accipiendu est. quousq legis
opera. id est carnaliter obseruata illa
sacramenta. etiam eos obstrictos tenu
erunt. certi misterij gratia. qui uni deo
subditi erant. Ab aduentu autem dni
ex quo ad circumcisione cordis a car
nis circumcisione transitum est. facta
vocatio est. ut secundum aiam viueretur. id est
secundum interiorem hominem. qui etiam no
uus homo propter regenerationem dicitur.
morumq spiritualium innouationem. Ma
nifestum est autem ad corpus quaterna
rium numerum pertinere. propter notissima
elementa quatuor. quibus constat.
et quatuor qualitates. sicca. humida.

calida. frigida: unde quatuor etiam temporibus amministratur: verno. estate. autumpno. hyeme. Hec sunt notissima. Nam de quaternario numero corporis tractatur etiam alibi subtilius. sed obscurius: quod in hoc sermone vitandum est: que etiam minus eruditis accommodatum esse volumus. Ad animam vero ternarium numerum pertinere potest intelligi. ex eo quod tripliciter deum diligere iubemur. ex toto corde. ex tota anima ex tota mente. de quibus singulis non in psalterio: sed in euangelio disputandum est. Aut ad testimonium ternarii numeri ad animam pertinentis: satis puto esse quod dictum est. Peractis ergo numeris corporis ad veterem hominem et ad vetus testamentum pertinentibus peractis etiam numeris animi. ad nouum hominem et ad nouum testamentum relatis. sicut septenario numero transacto: quia unumquodque temporaliter agitur. quaternario in corpore ternario in animam distributo: veniet octauus iudicii dies qui meritis tribuens quod debetur: iam non ad opera temporalia. sed ad vitam eternam sanctos transferet. impios vero dampnat in eternum. Quam dampnationem metuens orat ecclesia in hoc psalmo dicens.

Domine ne in ira tua arguas me. Dicit etiam apostolus iram iudicii. Thezaurisas inquit tibi iram in die ire iusti iudicii dei: in qua se non vult argui quisquis in hac vita sanari desiderat. Nec in furore tuo corripias me. Corripias mitius videtur: ad emendationem enim valet. Nam qui arguitur idest accusatur: metuendum est ne in fine habeat dampnationem. Sed quoniam furor plus videtur esse quam ira: potest mouere cur illud quod est mitius idest correptio cum eo positum est quod est durius idest cum furore. Sed ego puto unam rem duobus verbis significatam. Nam in greco thymos quod est in primo versu hoc significat quod orge. quod est in secundo versu. Sed cum latini vellent etiam ipsa duo verba ponere. quesitum est quid esset vicinum ire et positum est furor: ideo varie codices habent. Nam in aliis prius inuenitur ira. deinde furor. et in aliis prius furor deinde ira. in aliis pro furore indignatio ponitur aut bilis. Sed quicquid illud est: motus est animi. prouocans ad penam inferendam. qui tamen motus non tamquam anime deo tribuendus est de quo dictum est. tu autem domine virtutum cum tranquillitate iudicas. quod autem tranquillum est. non est perturbatum. Non ergo cadit in deum iudicem perturbatio. Sed quod in eius ministris fit: quia per leges eius fit: ira eius dicitur. In qua ira non solum argui se non vult anima que hic nunc orat. sed nec corripi idest emendari vel erudiri. Nam in greco pedenses positum est idest erudias. Arguuntur enim in die iudicii omnes qui non habent fundamentum quod est christus: emendantur autem idest purgantur. qui huic fundamento superedificant ligna. fenum. stipulam. Detrimentum enim patientur: sed salui erunt tamquam per ignem. Quid ergo iste orat: qui non vult in ira domini vel argui vel emendari. Quid nisi ut sanetur: Ubi enim sanitas est. neque mors metuenda est: nec urentis aut secantis medici manus. Sequitur itaque et dicit. Miserere mei domine. quoniam infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt omnia ossa mea. idest firmamentum anime mee

vl' fortitudo. Hec eni ossa significant.
Dicit ergo aia fortitudine sua esse
turbata: cu ossa noiat. Neque eni cre
dendu est: q h'abeat ossa que vide
mus in corpe. Quapropter ad expo
sitione ptinet qd subicitur. Et
aia mea turbata est valde: ne qd os
sa appellauit corpis intelligerent.
Et tu dne vsqquo? Quis no intel
ligat significari aiam luctante cu
morbis suis. diu aut dilata a me
dico: ut ea psuadetur i que mala
peccando se pcipitauerit? Nd eni
facile sanat: no multu cauet. Ex
difficultate naqz sanationis: erit di
ligentior custodia recepte sanitatis.
No ergo tamqua crudelis deus esti
mandus e. cui dicit. et tu dne vsqz:
s tamqua bonus psuasor aie qd sibi
mali pepererit. Nondu eni tam p
fecte orat hec aia: ut ei dici possit.
Adhuc loquente te dica. ecce assu:
simul vt etia illud agnoscat quanta
pena impiis pparet qui se nolunt
couerte ad deu. si tanta difficulta
te couertentes patiuntur. sicut alio
loco scriptu est. si iustus vix salu
erit: pccor et impius ubi parebut?
Conuerte dne. et eripe aiaz mea.
Couertens se orat ut ad eu conuitat
et deus sicut dcm est: couertimi ad
me. et couertar ad vos dicit dns.
An ex illa locutioe intelligendu e.
couertere dne. idz fac me couerti.
cu in ipsa sua couersione difficul
tate laboreqz sentiret. Na p fcta
nra couersio patu inuenit deu.
sicut ppheta dicit. taqua dilutulu
patu inueniemus illu. qm vt eu a
mitterem no eius absentia q vbiqz
adest: sed nra fecit auersio. In h'

mudo erat inqt. et mudus p ipsu
fcus est: et mudus eu no cognouit.
Si ergo in hoc mudo erat et mud'
eu no cognouit: nra inmudicia no
fert eius aspcm. Du eni nos couer
timur. idz mutatione veteris vite re
sculpim'. spm nrm duru sentim'.
et laboriosu ad serenitate et tran
qllitate diuine lucis. a terrenaru
cupiditatu caligine retorqueri. et
in tali difficultate dicim' couerte
dne. idz adiuua nos ut pficiat in
nobis couersio que te patu inuenit
et fruendu te pbet dilectoib' tuis.
Et ideo postqua dixit couerte dne. ad
didit. et eripe aiam mea taqua inhe
rente pplexitatib' hui' sctli: et spi
nas quasda dilacerantiu desideriorum
in ipsa couersione patiente. Sal
uu me inqt fac ppter miam tua.
Intelligit no suorum meritorum esse q
sanat: quiquide peccati et dati
pcepti ptereunti. iusta dapnatio
debebatur. Sana me ergo inquit
no ppter meritu meu: sed ppt mi
sericordia tua. Qm no est i mor
te qui memor sit tui. Intelligit
quoqz nunc esse tepus couersionis:
qr cu ista vita trnsierit. no restat
nisi retributio meritorum. In inferno
aut quis cofitebit' tibi? Confessus
est in inferno ille diues. de quo dns
dicit. qui lazarum vidit in requie.
se aut in tormetis dolebat. usqz a
deo cofessus. ut etia moneri suos
vellet ut se a pctis cohiberent ppt
penas que apud inferos ee no cre
dutur. Quis ergo frustra cofessus
e. tn sibi merito illa tormeta acci
disse. qu etia suos ne i h' inciderent
doceri cupiebat. Quid ergo est in

inferno autem quis confitebitur tibi? In
infernum vult intelligi, quo post iudi-
cium precipitabuntur impii, ubi iam propter
profundiores tenebras nullam dei lu-
cem videbunt. Cui aliquid confiteantur?
Nam iste adhuc elevatis oculis quamvis
in magno profundo imposito potuit tamen
videre lazarum in requie constitutum:
ex cuius comparatione ad confessionem coac-
tus est meritorum suorum. Potest etiam il-
lud intelligi, ut mortem vocet peccatum,
quod contempta divina lege committitur:
ut aculeum mortis mortem appelle-
mus, quia mortem comparet. Aculeus enim
mortis peccatum. In qua morte hoc est
esse immemorem dei, legem eius et pre-
cepta contempnere. Ut infernum dixe-
rit cecitatem animi, que peccantem
idest morientem excipit et involvit. Sicut,
inquit, non probaverunt habere deum
in notitia, dedit illos deus in repro-
bum sensum. Ab ista morte et ab isto
inferno tutam se preberi anima deprecatur,
dum molitur conversionem ad deum et dif-
ficultatem sentit. Quapropter contex-
it dicens. Laboravi in gemitu
meo. Et tamquam parum profuerit, addi-
dit et dixit. Lavabo per singulas
noctes lectum meum. Lectus est hoc loco
appellatus, ubi requiescit animus e-
ger et infirmus, idest in voluptate cor-
poris et omni delectatione seculari.
Quam delectationem lacrimis lavat
qui se ab illa conatur extrahere. Vi-
det enim iam se dampnare carnales
concupiscentias, et tamen delectatione te-
netur infirmitas, et in ea libenter
iacet, unde non surgere nisi sanatus animus
non potest. Quod autem ait per singulas noc-
tes, hoc fortasse accipi voluit, quia il-
le qui spiritu promptus sentit aliquam

lucem veritatis, et tamen in delectatione huius
seculi per carnis infirmitatem aliquando re-
quiescit, tamquam dies et noctes cogitur
alterno affectu pati, ut cum dicit: mente
servio legi dei, tamquam diem sentiat.
Rursus cum dicit: carne autem legi peccati,
inclinetur in noctem, donec omnis nox
transeat, et veniat unus dies de quo dicitur:
Mane astabo tibi et videbo te. Tunc
enim astabit, nunc autem iacet, quando in lecto
est, quem lavabit per singulas noc-
tes, ut tantis lacrimis impetret
efficacissimam dei misericordie medicinam.
In lacrimis stratum meum rigabo.
Repeticio est. Cum enim dicit in lacri-
mis, ostendit quemadmodum superius
lavabo dixerit. Hoc autem accipimus
stratum, quod superius lectum. Quamquam rigabo
amplius sit aliquid quam lavabo, quoniam
potest aliquid in superficie lavari. Rigatio
autem ad interiora pertinet, quod signifi-
cat fletum usque ad cordis intima. Tem-
porum autem varietas, quod preteritum posuit
cum dixit: laboravi in gemitu meo.
et futurum cum dixit: lavabo per sin-
gulas noctes lectum meum. Rursus fu-
turum: in lacrimis meis stratum meum ri-
gabo. Illud ostendit, quod dicere sibi
debeat, cum quisque in gemitu frustra
laboraverit. Tamquam dicat: Non pro-
fuit cum hoc feci: ergo illud faciam.
Turbatus est ab ira oculus meus.
Utrum sui an dei, in qua petit ne ar-
guetur aut corripetur? Sed si illa
die iudicii significatur: quomodo nunc potest
intelligi? An inchoatio eius est, quod
hic homines dolores et tormenta pati-
untur, et maxime dampnum intelligen-
tie veritatis, sicut iam commemoravi, quod
dictum est: dedit illos deus in repro-
bum sensum? Nam ea est cecitas mentis.

In ea q̄sq̄z datus fuit ab intiore dei
luce secludit᷑: sed nondū penit⁹ cū
in hac vita est. Aut eni tenebre ex
teriores que magis ad die iudicij p
tine intelligūtur: ut penit⁹ extra
deū sit q̄sq̄s dū tempus est corrigi
noluit. Penitus aūt esse extra deū
quid ē. nisi esse in sūma cecitate:
Siq̄dem deus ihabitat luce inac
cessibile. quo igrediūt᷑ quib⁹ dicat᷑:
intra in gaudiū dn̄i tui. Hui⁹ aūt
ire inchoatio est. quā in hac vita
patit᷑ quisq̄z peccor. Timeb itaq̄z iu
dicij diem. laborat et plangit ne
ad illud pducat᷑. cui⁹ initiū tam
pniciosū nūc experit᷑: et ideo nō
dixit extinctus ē. sed turbatus ē
ab ira oculus meus. Si autē sua
ira dicit. oculū suū esse turbatū:
neq̄z hoc mirū est. Nā hinc forsitā
dictū est. Non occidat sol supra
iracūdiā v̄ram. q̄ interiore sole
idē sapiam dei tamq̄ occasū se pa
ti arbitrat᷑ mens: que sua ptur
batione illū vide nō sinitur. In
ueteraui inter om̄s inimicos meos.
De ira tm̄ dixerat: si tame de ira
sua dixerat. Cōsideratis aūt reliq̄s
vicijs. iueniet se omib⁹ ee vallatā.
Que vicia qm̄ veteris vite sūt. et
veti hoīs. quo exuendi sum⁹. ut
induam᷑ nouo: rc̄e dictū est inuete
raui. In oībus aūt inimicis meis.
vl' inter ipa vicia dicit. ul' int̄ ho
mies: qui nolūt ad deū conuerti.
Nā et hij etiā si nesciūt. etiā si p
ciūt. etiā si hijsdē conuiuijs. et do
mib⁹ et ciuitatib⁹. nulla lite int̄
posita. et crebris colloquijs quasi
ɔcorditer vtūtur. nichilomi⁹ tn̄
itentioē contrria inimici sūt eis q̄
se cōuertūt ad deū. Nā cū alij a
mant et appetūt istū mūdū. alij
optant se ab isto mūdo liberarī.
quis nō videat inimicos ee illos is
tis? Nā si possūt eos secū ad pe
nas trahūt. et magnū donū est
int̄ eorū versari cotidie v̄ba: et nō
excedē de itine p̄ceptorū dei. Sepe eñ
mens nitens pgere in deū. cōcus
sa in ipo itine trepidat: et plerūq̄z
ppteā nō implet bonū ppositū. ne
offendat eos cū quib⁹ viuit: alia
bona pitura et cū seuntia dilige
tes atq̄z sectantes. ab hijs sepan
dus ē omīs sanus nō locis s̄z aīo.
Nā locis corpora cōtinent᷑: ani
mo aūt locus ē affectio sua. Q̄
ppter post labore et gemitū. et
ymbres creberrimos lacrimarū.
q̄ iane nō pt̄ ee. qd̄ tā vehemēt
rogat᷑. qui fons ē oīm miar. ve
rissimeq̄z dictū est. ppe est dn̄s oīb⁹
obtritis corde p⁹ tātas difficltates
exauditā se aīa pia significans.
quā licet etiā etiam intelligē.
vide qd̄ adiūgit. Discedite a me
om̄s qui opami iniq̄tatē: qm̄
exaudiuit dn̄s vocē fletus mei.
Vel in pphia dictū est. qm̄ disces
suri sūt. idē sepabūtur a iustis
impij. cū iudicij dies veneit: vl'
nūc. q̄ etiā si pariter atq̄z isdem cō
uenticulis cōtinent᷑: tn̄ in area
nuda iā grana sepata sūt a pale
is: q̄ uis int̄ paleas lateant. Si
mul itaq̄z versari possūt: sed si
mul vento auferri nō possunt.
Qm̄ exaudiuit dn̄s vocē fletus
mei. Exaudiuit dn̄s deprecā
tionē meā: dn̄s orōnē meā as
supsit. Crebra eiusdē sententie

repeticio. nō quasi narratis narrata
te: sed affectū exultantis ostēdit.
Sic enī loqui gaudentes solent: ut
nō eis sufficiat semel enūciare qđ
gaudent. Iste fructus ē illi⁹ gemit⁹
in quo laborat. et illarū lacrimarū.
quib⁹ lauat lectus. et stratus rigat.
qm̄ qui seminat in lacrimis ī gaudio
metet. et bt̄i lugentes qm̄ ipsi con
solabūt. Erubescant et cturbent
oms̄ inimici mei. Discedite a me o
nes dixit supius. Qđ etiā in hac vi
ta sicut expositū est fit p̄t. Qđ aut
dicit erubescant et cturbent. nō
video quēadmodū euenie possit. nī
in illa die. cū manifesta fuerit iustorū
p̄mia. et supplicia pctōrū. Nā nunc
vsq₃ adeo nō erubescūt impij. vt
nobis īsultare nō desinat. et plerū
q₃ tm̄ valent irrisionib⁹ suis. vt ī
firmos hoīes de xp̄i noīe erubescē
faciant. Vnde dictū est. Qsq̄s me
erubuerit corā hoībus: erubescā
eū corā p̄re meo. Iam vō q̄sq̄s subli
mia illa p̄cepta imple voluit. ut
dispgat det paupib⁹. quo iusticia
eius maneat in eternū. omib⁹ q₃
rebus suis terrenis venditis. et in
digentib⁹ erogatis: xp̄m sequi vo
lueit dicens. nichil intulim⁹ ī huc
mūdū. verū nec auferre qđ possu
mus. victū et tegumētū habētes.
hijs contenti sim⁹. incidet in istorū
sacrilegā dicacitate. et ab eis qui
sanai noluīt vocat insan⁹. et sepe
ne hoc vocet a despatis homib⁹.
trepidat facē. et differt q̄ oim̄ fi
delissim⁹ et potentissim⁹ medicus
impauit. Nō ergo nūc isti possūt
erubescē. quib⁹ ne hoc nos erubes
cam⁹. optandū ē: et a p̄posito iti

nere vl' reuocem. ul' impediam. ul'
retardem. Sed veniet tēpus ut il
li erubescāt. dicētes ut scriptū ē.
Hij sūt quos aliqn̄ habuim⁹ in de
risū. et in similitudine impperij. Nos
insensati vitā illorū estimabam⁹ ī
saniā. et finē illorū sine honore:
quo cōputati sūt int' filios dei. et
inter sc̄os sors illorū est. Ergo erra
uim⁹ a via veritatis: et iusticie lu
mē nō luxit nobis. et sol nō est or
tus nobis. Repleti sum⁹ iniq̄tatis
via et pditiōis. et ambulauim⁹
solitudines difficiles: viā aūt dn̄i
ignorauim⁹. Qđ nobis pfuit su
pbia. aut qđ diuiciarū iactatio cō
tulit nobis. trāsierūt oīa illa tā
q̄ vmbra. Qđ aūt ait. cōuertant
et cōfundant. quib⁹ nō iudicet eē
iustissima pena. ut cōuersione
ad cōfusione habeant. qui ad sa
lute habē noluerūt. Deīn addi
dit. Valde velocit'. Cū enī iā des
pari cepit iudicij dies. cū dixerit
pax: tūc repentin⁹ eis veniet inte
ritus. Quādoq₃ aūt veneit. celer
rime venit. qđ despatur eē ventu
rū. et longitudinē vite hui⁹ nō fa
cit sentiri: nisi spes viuēdi. Nā
nichil videtur eē celeri⁹: q̄ q̄q̄ ī
ea iam p̄teritū est. Cū ergo iudi
cij dies veneit. tūc sentiet pctōres
q̄ nō sit longa omīs vita que trā
sit: nec oīno eis videri potit tarde
venisse. q̄ nō desideratib⁹. s₃ pot⁹
nō credentib⁹ veneit. q̄q̄ et illud
hic accipi p̄t. ut aīa q̄ gemente.
et tam sepe diuq₃ flente dn̄s exau
diuit: intelligat liberata a pctīs.
et iā oīs puersos motus carnalis
affectiōis domuisse. sicut dicit. Dis

recedite a me omnes qui operamini iniquitatem:
quoniam exaudivit dominus vocem fletus mei.
Quod cum ei pervenit non mirum est: si iam
tam perfecta est ut oret pro inimicis suis.
Potest ergo ad hoc pertinere quod dicit:
erubescant et conturbentur omnes inimici
mei: ut de peccatis suis agant peniten
tiam. quod sine confusione et perturbatione
fieri non potest. Nichil itaque impedit sic
accipere. Et illud quod sequitur. convertan
tur et erubescant: id est convertantur
ad deum. et erubescant in prioribus se
tenebris peccatorum aliquando gloriatos: sicut
apostolus dicit. Quam enim gloriam habu
istis aliquando in hiis in quibus nunc e
rubescitis: Quod autem addidit val
de velociter. aut adoptantis affec
tum: aut ad christi potentiam referendum
est: qui gentes que pro ydolis suis
persequebantur etiam. ad evangelii fi
dem. tanta temporum celeritate convertit.

Explicit psalmus sextus. Incipit

Psalmus ipsi **septimus.**
David: que cantavit do
mino pro verbis chusi fi
lii gemini. Hystoria quidem.
un occasione ista propheta sumpsit: in
regnorum secundo libro cognoscere facile est.
Ibi enim chusi amicus regis david.
transitum fecit. in partes absalon fi
lii eius. qui adversus patrem bellum
gerebat: ad exploranda consilia et
renuncianda. que adversus patrem ille
moliebatur: auctore achytofel qui
defecerat ab amicicia david: et fi
lium eius adversus patrem consiliis quibus
posset instruebat. Sed quoniam non ipsa
hystoria in hoc psalmo considera
nda est. de qua propheta misteriorum ve
lamen assumpsit. si transitum ad christum
fecimus auferamus velamen: et primo
ipsorum nominum significatione intro
gemus. quid sibi velit. Non enim defu
erunt interpretes. qui hec ipsa non car
naliter ad litteram. sed spiritaliter in
vestigantes ediderunt nobis. quod chu
si interpretatur silentium: gemini autem
dexter: achytofel fratris ruina. Quibus
interpretationibus rursum nobis traditor
ille iudas occurrit: ut absalon eius
ymaginem gesteret. secundum quod patris pax
interpretatur. quod pacatus erga illum
pater extitit. cum ille dolus suis bellum
habet in corde: sicut in psalmo ter
cio tractatum est. Quemadmodum autem
invenitur in evangelio filios domini nostri
ihesu christi dictos esse discipulos: sic in
eodem evangelio invenitur fratres esse ap
pellatos. Resurgens enim dominus ait.
Vade et dic fratribus meis. Et apostolus
cum dicit primogenitum in multis fratribus.
Discipuli ergo eius ruina. qui eum
tradidit. recte intelligitur fratris rui
na: quod achytofel interpretari diximus.
Chusi autem quod interpretatur silentium.
recte accipitur adversus illos dolos
dominum nostrum silentio dimicasse: idest
altissimo secreto. quo cecitas ex parte in
israel facta est. cum dominum persequebantur. ut
plenitudo gentium subintraret. et sic
omnis israel salvus fieret. Ad hoc profundum
secretum. atque silentium: cum venisset
apostolus exclamavit. quasi quodam altitu
dinis ipsius horrore perculsus. O altitu
do divitiarum sapientie et sciencie dei:
quam incomprehensibilia sunt iudicia
eius. et investigabiles vie ipsius.
Quis enim cognovit sensum domini: aut
quis consiliarius eius fuit: Ita
magnum illud silentium non exposi
tione magis aperit: quam admiratione
commendat. Hoc silentio dominus sacr

mentu venerabil' passioīs occultas
voluntaria ruinia ftīs. idest nefariu
scelus traditoris sui. in sue mīe.
atq; puidentie ordine vertit: ut
qui ille ad pniciē vni' hoīs puersa
mente faciebat: iste ad salutē oīm
hoīm puida gubernatiōe cōferret.
Cantat ergo psalmū dn̄o aīa pfca:
qūam digna ē nosse secretū dei. Ca
tat pro v̄bis chusi: q̄ meruit nosse
verba illi' silentij. Apud īfideles
eni et psecutores. silentiū ē illud
atq; secretū: apud suos aut. q̄b' dicit
ē. iam nō dicā vos seruos. q̄ seruus
nescit q̄d faciat dn̄s eius. vos aūt
dixi amicos: q̄ oīa q̄ audiui a pre
meo nota feci vobis. Apud amicos
ergo eius nō est silentiū: sed v̄ba
silentij idz rō exposita et maifesta
illius secreti. Q̄d silentiū idz chu
si. dicit' filius gemini idz dextri. Nō
eni abscondendū erat scīs. q̄d pro
illis gestū est: et tn̄ nesciat inq̄t si
nistra q̄d faciat dextra. Canit ergo
aīa pfca in pphetā: cui' secretū il
lud innotuit pro verbis chusi idest
p cognitiōe eiusdē secreti: q̄d secre
tū dexter deus. idz fauens atq; ppiti'
ei opatus ē. Quare hoc silentiū fi
lius dextei appellat'. q̄d est chusi
filius gemini. Psalmus.

Domine deus meus in te spaui:
saluū me fac ex omib' psequē
tibus me et eruē me. Tamq̄ qui nō
vesset ia perfecto: nisi iniudus dya
bolus. Supat eni bello. atq; aduer
sitate vicioz dicit: saluū me fac ex
oībus psequētib' me. et erue me.
Nequā rapiat ut leo aīam meā.
Dicit aplus. aduersarius vr̄ tamq̄ leo
rugiens: circuit q̄rens quē deuoet.

Itaq; cū diceret p plurale nūm. saluū
me fac ex oībus psequētib' me: sin
gulare postea intulit dicēs. Ne qn̄
rapiat ut leo aīam meā. Nō eī ait.
ne qn̄ rapiant: sciens qui restiterit
inimicus. et pfce aīe vehement' adū
sus. Dū nō est qui redimat. neq; q̄
saluū faciat: idz ne ille rapiat dū
tu nō redimis. neq; saluū facis. Si
eni deus nō redimat. neq; saluū fa
ciat: ille rapit. Et ut maifestū sit
iā pfcām aīam hoc dicē. cui' solius
dyaboli fraudulentissiē insidie ca
uende sūt: vide q̄d sequit'. Dn̄e
deus meus si feci istud. Q̄d est hoc
q̄d vocat istud: An quia nō dicit nō
men pcti vniūsale pcīm ītelligen
dū est: Cui itellectus si displicet:
illud accipiam' dici q̄d sequit'. Ta
q̄ si introgassem'. Q̄d est hoc q̄d di
cis istud: Rnderet. Si est iniq̄tas
in manib' meis. Iā ergo maifestū
est de omi pcō dici. Si reddidi re
tribuentib' m̄ mala. Q̄d nō pt̄ ve
dicē: nisi pfectus. Ait quippe dn̄s.
Estote pfecti sicut pr̄ vr̄ qui ī celis
ē: qui solem suū oriri facit sup bo
nos et malos. et pluit sup iustos
et iniustos. Qui ergo nō reddit ret
buētib' mala: pfectus ē. Cūq; ita
oret aīa pfecta p verbis chusi filij
gemini. idz pro cognitiōe illius se
creti. atq; silentij. q̄d p salute nr̄a
opatus ē: ppicius nobis et miseri
cors dn̄s. ut tolearet et paciētissiē
sustinēt dolos traditoris sui tamq̄
huic pfcē aīe dicat. expōnēs secreti
ipsius rōnē: ego pro te impio et pctō
re. ut tue iniq̄tates mei sanguis ef
fusiōe lauarent' magno silentio et
paciētia magna traditorē meū ptuli.

none imitaberis me. ut et tu nō red
dās mala pro malis. Aduertens
igitur et intelligens qd pro illa fecit
dns: et eius exemplo ad pfectionē p
ficiens. dicit. Si reddidi retribuentib⁹
michi mala. id ē si nō feci qd tu faci
endo docuisti. Decidā ergo ab ini
micis meis inanis. Et bene nō ait
si reddidi retribuentib⁹ in mala. sz
retribuentib⁹. Qui eni retribuit:
iā aliqd accepat. Maioris aut pa
ciētie est. nec ei rependē mala. q
acceptis bnficiis reddit mala pro
bonis: qm si nullo progato bnficio
nocere voluisset. Si ergo reddidi in
qt retribuentib⁹ michi mala. id ē si
nō te imitatus sū in illo silentio:
hoc ē paciētia tua qm pro me opat⁹
ē: decidā ab inimicis meis inanis. In
anit eni se iactat. qui cu et ipe sit
ho. cupit se de hoie vindicare. et cu
supare palā hoiem qrit. occulte a
dyabolo supatur. Inanis effectus va
na et supba leticia qm quasi vinci
nō potuit. Intelligit ergo iste ubi
maior fiat victoria: et ubi pr red
dat. qui videt in occulto. Ne reddat
itaqz retribuentib⁹ mala. ira poci⁹
qm hoiem vicit. Illis etiā libris erudi
tus in quib⁹ scriptū est: melior ē
qui vincit irā. qm qui capit ciui
tatē. Si reddidi retribuentib⁹ mi
mala: decidā ergo ab inimicis meis
inanis. Iurare videtur p execratione
qd ē grauissimū iurisiurandi gen⁹
cū homo dicit: si illud feci illud
patiar. Sed aliud ē iuratio in ore
iurantis: aliud in significatione pphantis.
Hic eni dicit. qd ve contingat hoib⁹.
qui reddūt retribuentib⁹ mala: nō
qm sibi aut alicui qsi iureiurando

imprecet. Persequatur ergo inimicus
aiam meā: et comprehendat eā. Itē
inimicū singlari nūo noīnas: illū
magis magisqz manifestat. qm supi⁹
velut leonē appellauit. Ipe eī aiaz
psequitur: et si decepit comprehendet.
Ita hoies usqz ad interfectionē corporis
seuiūt: aiam vō post istā visibilē
mortē in ptāte habē nō pnt. Dya
bolus aut qs aias psecutus compre
henderit: possidebit. Et conculcet
in terra vitā meā: id ē conculcando terrā
faciat vitā meā. cibū scilicz suū.
Non eni tm leo: sed etiā serpens
appellatus ē. cui dcm est terrā man
ducabis: et peccatori hoīni dcm est.
terra es et in terrā ibis. Et gloriam
meā in puluere deducat. Hic est
ille puluis quē pcit ventus a fa
cie terre. supborū scilz vana. et te
pida iactantia. et inflata. et nō solida.
tanqm vento elatus pulueris globus.
Recte itaqz hic posuit gloriā. quā
nō vult in puluerem deduci: vult eni
eā solidā habē in consciā. ubi corā
deo nulla iactantia ē. Qui gloriatur
inqt in dno glorietur. Ista soliditas
in puluere deducitur: si p supbiam
contepnens quisqz secreta consciē. ubi
solus deus hoiem pbat. velit a
pud hoies gloriari. Hinc ē qm alibi
dicit: deus conteret ossa placentiū
hoibus. Qui aut bndi dicit. vl' ex
ptus ē viciorū supandorū gradus:
intelligit hoc viciū inanis glorie.
vel solū ul' maxie cauendū esse p
fectis. Quo pmo vicio eni lapsa
est aia: hoc vltimū vincit. Inicium
aut omis pcti supbia: et iniciū supbie
hominis apostatare a deo. Exur
ge dne in ira tua. Qd adhuc iste

que pfectu dicimus? ad ira puocat
deu? Nonne uidendu est ne potius
ille pfectus sit. qui cu lapidaretur
dixit? dne ne statuas illis hoc pctm?
An et iste no aduersus hoies hoc
pcatur? sed adusus dyabolu et a
gelos eius: quoz possessio pctores
atque impii hoies sut. Non ergo se
uiens. sed misericors adusus eum
orat: quisquis orat. ut ei auferat
ista possessio. ab illo dno qui iusti
ficat impiu. Cu eni iustificatur
impius ex impio fit iustus: et ex
possessioe dyaboli migrat in te
plu dei. Et qm pena est ut aliqs
auferat possessio in qua dnari
desiderat? hanc pena dicit ira dei
adusus dyabolu: ut desinat pos
sidere quos possidet. Exurge dne i
ira tua. Exurge hic appare dixit.
Obscuris videlz et latentib9 verbis:
qsi deus dormiat. cu in secretis suis
incognitus latet. Exaltare in fini
bus inimicoz meoz. Fines dixit ip
sa possessione ubi volt deu exaltari
potius idz honorari et glificari. qm
dyabolu: dum impii iustificantur et
laudant deu. Et exurge dne ds
meus in pcepto qd madasti: idz qui
humilitate pcepisti? humilis appare.
et tu prior imple qd pcepisti: ut
exemplo tuo vincentes supbia no
possideantur a dyabolo. qui adusus
tua pcepta. supbia psuasit dicens.
Manducate: et apientur oculi vri:
et eritis sicut dii. Et cogregatio po
puloz circudabit te. Duplex itel
lectus e. Cogregatio eni ppoz siue
credentiu. siue psequentiu pt accipi:
quoz utrumqz eade dni nri humilita
te factu est. qm cotepnes psequtium

multitudo circudedit eu. de q dcm
e. qre fremuerut gentes? et ppli me
ditati sut inania. Credentiu aut
p eius humilitate mltitudo. ita eu
circudedit. ut verissime dicetur. Ceci
tas ex pte isrl facta e: ut plenitudo
gentiu intraret. Et illud. Postula
a me et dabo tibi gentes hereditate
tua: et possessione tua tminos tre.
Et pter hanc in altu regredere.
Idz et pter hac cogregatione re
gredere in altu: qd resurgendo et in
celu ascendendo fecisse intelligitur.
Ita eni glificatus dedit spm scm?
qui an glorificatioez eius dari no
posset: sicut in euagelio positu est.
Spus aut nondu erat datus: quia
ihus nodu erat glificatus. Regres
sus ergo in altu pter cogregatioez
pploz: misit spm scm. quo impleti
pdicatores euagelii orbe terraz
ecclesiis ipleuerut. Potest et sic
iste sensus intelligi. Exurge dne
in ira tua: et exaltare in finib9 ini
micoz meoz. idz exurge i ira tua?
et no te intelligant inimici mei: ut
hoc sit exaltare idz altus efficere.
ne intelligaris quod refert ad illud
silentiu. Dicit eni de hac exaltatone
in alio psalmo dz. Et ascendit sup
cherubin. et volauit: et posuit te
nebras latibulu suu. Qua exalta
tioe idz occultatoe. cu te merito pec
catoru suoz no intellexerut. q te
crucifigent: cogregatio credentiu
circudabit te. Ipsa eni humilitate
exaltatus es: idz no es intellectus.
Ut ad hoc referatur. Et exurge dne
deus meus in pcepto qd madasti:
idz cu appares humilis altus esto.
no te intelligant inimici mei. Ius

to autem peccatores sunt nimia: et pro ipsis. Et congregatio populorum circumdabit te idest per hoc ipsum quod non te intelligunt. qui te crucifigent. credent in te gentes. atque ita congregatio populorum circumdabit te. Sed quod sequitur. si vere hoc significat. plus doloris habet. quia iam incipit sentiri. quam letitie. quia intelligitur. Sequitur enim. Et propter hanc in altum regredere. idest et propter hanc congregationem generis humani. qua ecclesie referte sunt: in altum regredere idest rursus desine intelligi. Quod est ergo. et propter hanc. nisi quia et ista te offensura est. ita ut verissime prenuncies dicens. putas cum venit filius hominis. inveniet fidem super terram? Item dicat de pseudoprophetis. qui intelliguntur heretici; propter eorum iniquitatem refrigescet caritas multorum. Cum ergo et in ecclesiis idest in illa congregatione populorum. atque gentium. ubi nomen christianum latissime pervagatum est. tanta erit habundantia peccatorum. que iam ex magna parte sentitur? nonne illa hic predicitur? que per alium quoque prophetam denunciata est. fames verbi? Nonne et propter hanc congregationem peccatis suis a se lumen veritatis abalienantem. deus in altum regreditur idest ut aut non. aut per paucis de quibus dictum est. beatus qui perseveraverit usque in finem. hic salvus erit. teneatur et percipiatur sincera fides? et ab omnium pravarum opinionum labe purgata. Non ergo immerito dicitur. et propter hanc congregationem in altum regredere. idest secede rursus in altitudinem secretorum tuorum: etiam propter hanc congregationem populorum que habet nomen tuum. et facta tua non facit. Sed sive superior. sive ista sit congruentior huius loci expositio: si

ne preiudicio alicuius altius melioris aut paris. convenientissime sequitur. Dominus iudicat populos. Sive enim in altum regressus est cum post resurrectionem ascendit in celum: bene sequitur. Dominus iudicat populos: quia inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Sive in altum regrediatur. cum peccatores christianos deserit intelligentia veritatis: quia de ipso adventu dictum est. Putas filius hominis veniens inveniet fidem in terra? Dominus ergo iudicat populos. Quis dominus nisi ihesus christus? Pater enim non iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit filio. Quapropter hec anima que perfecte orat. vide quemadmodum non timeat iudicii diem: et vere securo desiderio dicat in oratione. adveniat regnum tuum. Iudica inquit me domine secundum iustitiam meam. In superiori psalmo infirmus deprecabatur. misericordiam potius implorans dei: quam commendans ullum meritum suum. quoniam filius dei peccatores venit vocare in penitentiam. Itaque ibi dixerat. salvum me fac domine propter misericordiam tuam idest non propter meritum meum. Nunc autem quoniam vocatus tenuit. et servavit precepta que accepit. audet dicere. Iudica me domine secundum iustitiam meam: et secundum innocentiam meam super me. Ista est vera innocentia: que nec inimico nocet. Itaque bene se iudicari postulat. secundum innocentiam suam. qui vere dicere potuit. Si reddidi retribuentibus mihi mala. Quod autem addidit super me. non ad innocentiam tantum sed ad iustitiam quoque subaudiri potest: ut iste sit sensus. Iudica me domine secundum iustitiam meam. et secundum innocentiam meam: que iustitia et innocentia super me est. Quo additamento demonstrat idipsum quod anima iusta est et innocens: non per se

habere. sed p illustrante et illuian
te deu. De hac eni dicit in alio psal
mo: tu illuiabis lucerna mea dne.
Et de iohane dicit. qz no erat ille
lux: sed testioniu phibebat de luce.
Ille erat lucerna ardens et lucens.
Lumne ergo illud vnde aie taq lu
cerne accendutur no alieno: sed
ppio splendore pfulget: qd est ipa
veritas. Ita ergo d. Iudica me dne scdm iusticia
mea et scdm inocentia mea super
me: tamq si lucerna ardens et lu
cens dicet. Iudica me scdm flama
que sup me e. idz no que su ego: s
qua fulgeo accensa de te. Consu
metr aut nequitia pccoz. Consu
metur inqt pficiat scdm illud qd
e in apocalipsi. iustus iustior fi
at: et sordidus sordescat adhuc.
Videt eni consumata neqtia hoi
nu. qui crucifixerut filiu dei. sed
eoru maior est qui noluerut rcte
viue: et oderut precepta veritatis:
pro quibus crucifixus e filius dei.
Consumet ergo inqt neqtia pccoz:
idz pueniat ad suma nequitia:
vt possit iustu iam venire iudiciu.
Sed qm no solu dictu est sordidus
sordescat adhuc. sed dcm est etiam.
iustus iustior fiat: annectit et dicit.
Et dirige iustu. scrutans corda
et renes deus. Quo ergo iustus digi
pt: nisi in occulto: qn etcetia ill q
in initio tepoqu xpianoz: cu adhuc p
secucoe sclaru hoim sa pmeretur.
miranda videbat hoib: Nuc p
q in tanto culmie nome cepit esse
xpianu. crevit ypocrisis idz simula
cio eoru scilz qui noie xpiano malut
hoibus placere q deo. Quomo ergo
digitur iustus in tanta cofusione si
mulacionis: nisi du scrutat corda
et renes deus. videns oim cogitati
ones que noie cordis significate sut.
et delectacioes que noie renu intel
liguntur: Recte qppe tpaliu et terre
naru reru delectacio renibus tribuit:
qz et ipsa ps e inferior hois: et ea re
gio e ubi carnalis gnacionis volup
tas habitat. p qua in hanc erupno
sa. et fallacis leticie vita. p succes
sione prolis. natura huana transfudit.
Scrutans ergo cor nrm deus. et pspi
ciens ibi esse. ubi e thezaurus nr idz
in celis: scrutans etia renes et pspi
ciens. no nos acqescere carni vel sangui.
sed delectari in dno. dirigit iustu in
ipa consciencia. cora se. ubi nullus hoim
videt. s solus ille qui pspicit quid
qsqz cogitet. et qd queqz delectet. Fi
nis eni cure delectacio est: qz eo qsqz
curis et cogitacoibus nititur. ut ad
sua delectacione pueniat. Videt ergo
curas nras qui scrutat cor: videt
aut fines curaru idz delectaciones
qui pscrutatur renes: ut cu inveneit
no ad cocupiscentia carnis. neqz ad
cocupiscentia oculoz. neqz ad ambi
cione seculi. q oia transeut taq vm
bra inclinari curas nras: s ad gau
dia reru eternaz sustolli. que nulla
comutacoe violant. dirigit iustu
scrutans corda et renes deus. Opa
eni nra que facimus et dcis opam pnt
ee nota hoibus. sed quo aio fiant.
et quo p illa puenire cupiamus: sol
ille novit qui scrutatur corda et re
nes deus. Iustum auxiliu meu a
dno: qui saluos facit rcos corde. Du
o sut officia medicine: vnu quo sa
natur infirmitas: alt'm quo sanitas
custoditur. Iuxta illud primu dcm est

in superiore psalmo: Miserere mei domine, quoniam infirmus sum. Iuxta hoc aliud in hoc psalmo dicitur: si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus michi mala, decidam ergo ab inimicis meis inanis. Ibi enim infirmus ut liberetur; hic iam sanus ne corrumpatur orat. Iuxta illud ibi dicitur: salvum me fac secundum misericordiam tuam; iuxta istud hic dicitur: iudica me domine secundum iustitiam meam. Ibi enim ut a morbo evadat remedium; hic autem ne in morbum recidat tuitionem petit. Iuxta illud dicitur: salvum me fac domine secundum misericordiam tuam; iuxta hoc dicitur: iustum auxilium meum a domino qui salvos facit rectos corde. Et illa enim et ista salvos facit; sed illa ex egritudine ad salutem transfert; hec in ipsa salute conservat. Itaque ibi misericors auxilium est, quia nullum habet meritum peccator qui adhuc iustificari desiderat, credens in eum qui iustificat impium; hic autem iustum auxilium est, quia iam iusto tribuitur. Dicat ergo ibi peccator qui dixit: infirmus sum, salvum me domine fac secundum misericordiam tuam; et dicat hic iustus qui dixit: si reddidi retribuentibus mihi mala: iustum auxilium meum a domino qui salvos facit corde rectos. Si enim medicinam exhibet qua sanemur infirmi, quanto magis eam qua custodiamur sani? Quoniam si cum adhuc peccatores essemus Christus pro nobis mortuus est, quanto magis nunc iustificati salvi erimus ab ira per ipsum. Iustum auxilium meum a domino qui salvos facit rectos corde. Dirigit iustum scrutans corda et renes deus. Iusto autem auxilio salvos facit rectos corde. Non sicut scrutatur corda et renes, ita et salvos facit rectos corde et renibus. Quia cogitationes et male sunt in pravo corde, et bone in recto corde. Delectationes autem non bone ad renes pertinent, quia inferiores atque terrene sunt. Bone vero non ad renes, sed ad ipsum cor. Propterea non ita dici possunt recti renibus sicut dicuntur recti corde, cum iam ubi cogitatio ibi et delectatio est; quod fieri non potest nisi cum divina atque eterna cogitantur. Dedisti igitur letitiam in corde meo, cum dixisset: Signatum est super nos lumen vultus tui domine. Nam fantasmata rerum temporalium que sibi animus fingit cum spe vana mortalique iactatur, quamvis inanibus ymaginationibus afferant sepe delirum insanamque letitiam, non tamen cordi hec delectatio sed renibus tribuenda est, quia ille omnes ymaginationes de inferioribus, hoc est carnalibus terrenisque rebus attracte sunt. Itaque fit ut scrutans corda et renes deus et perspiciens in corde rectas cogitationes, in renibus nullas delectationes, iustum auxilium prebeat rectis corde, ubi mundis cogitationibus superne delectationes sociantur. Et ideo in psalmo alio cum dixisset: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei, subiecit de auxilio dicens: providebam dominum in conspectu meo semper, quoniam a dextris est mihi ne commovear: ubi ostendit suggestiones tantum se a renibus passum, non etiam delectationes, quas si pateretur utique commoveretur. Dixit autem a dextris mihi dominus ne commovear. Deinde subiungit: propter hoc letatum est cor meum, ut renes eum increpare potuerint, non delectare. Non itaque in renibus, sed ibi facta est delectatio ubi adversus renum increpationem provisus est deus a dextris esse, id est in corde.

Deus iudex iustus et

fortis et longanimis. Quis deus iu
dex? nisi deus qui iudicat populos?
Ipse iustus: qui reddit unicuique se
cundum opera sua. Ipse fortis: qui etiam
persecutores ipsos cum sit potentissimus
pro salute nostra tolerauit. Ipse lon
ganimis: qui etiam ipsos qui persecuti
sunt. non statim post resurrectionem
ad supplicium rapuit? sed sustinuit
ut se aliquando ad salutem ab illa impie
tate conuerterent. et adhuc sustinet:
seruans ultionem iudicio ultimam penam.
et nunc usque inuitans peccatores ad pe
nitentiam. non iram adducens per sin
gulos dies. Significantius fortasse
dicitur iram adducens quam irascens. et
ita in exemplaribus grecis inuenimus
ut non sit in ipso ira qua punit. sed
in animis ipsorum ministrorum. qui preceptis
ueritatis obtemperant. per quos iube
tur etiam inferioribus ministris qui uo
cantur angeli ire dei ad puniendum
peccata. quos iam non propter iustitiam. qua
non gaudent: sed propter malitiam hu
mana pena delectat. Non ergo
iram deus adducet per singulos dies
idest non per singulos dies ad uindictam
congregat ministros suos. Nunc enim
patientia dei ad penitentiam inuitatur. ultio
uero tempore cum sibi homines propter duritiam
cordis sui. et cor impenitens thesau
rizauerint ~~enim~~ sibi iram in die ire.
et reuelationis iusti iudicii dei: gla
dium suum uibrabit. Nisi conuertami
ni inquit gladium suum uibrabit. Potest
ipse homo dominicus gladius intelligi
bis acutus idest framea. que non ui
brauit primo aduentu: sed tamquam in ua
gina humilitatis abscondit. Vi
brabit autem cum secundo aduentu ueniens
iudicature uiuos et mortuos in manifesto splen
dore claritatis sue. iustis suis lumine.
et terrore impiis choruscabit. Nam
in aliis exemplaribus pro eo quod est
gladium suum uibrabit: framea sua
splendificabit positum est. Quo uerbo
conuenientissime significari arbitror
ultimum dominice claritatis aduentum.
quem quidem ex ipsius persona intelligit.
quod alius psalmus habet. libera domine
ab impiis animam meam. frameam tuam ab
inimicis manus tue. Arcum suum tete
dit et parauit illum. Non passim uerborum
tempora pretereunda sunt. quod gladium de futuro
dixit uibrabit. arcum de preterito tetendit.
Deinde preteriti temporis consequuntur uerba. Et
in ipso parauit uasa mortis: sagittas
suas ardentibus operatus est. Nam in gre
cis exemplaribus ita inuenitur: sagittas
suas ardentibus operatus est. Arcum ergo
istum scripturas sanctas libenter acceperim: ubi for
titudine noui testamenti quasi neruo quodam duri
cia ueteris flexa et edomita est. Hinc tamquam
sagitte mittuntur apostoli: uel diuina preconia ia
culantur. Quas sagittas ardentibus operatus est: idest
quo percussi diuino amore flagrent. Qua enim alia
sagitta percussa est que dicit. Inducite me
in domum uini. constituite me inter unguenta sti
pate me inter mella. quoniam uulnerata ca
ritate ego sum. Quibus aliis sagittis
attenditur qui redire ad deum cupiens.
et ab ista peregrinatione remeare aduersus
dolosas linguas petit auxilium. et ei
dicitur. quid detur tibi aut quid adiciatur
tibi aduersus linguam subdolam. sagitte
potentis acute cum carbonibus uasta
toriis. idest quibus percussus atque infla
matus. tanto amore ardeas regni
celorum. ut omnium resistentium. et a propo
sito reuocare uolentium linguas con
temnas. et persecutiones eorum derideas.
dicens. quis me separabit a caritate

xpi? tribulatio an angustia. an pse
cutio. an fames an nuditas. an pe
riculu. an gladius? Certus sum enim i
qt. quia neque mors neque vita. neque an
gelus neque principatus. neque psentia
neque futura. neque virtus. neque altitu
do. neque pfundu. neque creatura aliq:
poterit nos separare a caritate dei. que
est in xpo ihu dno nro. Sic ardenti
bus sagittas suas operatus est. Nam
in grecis exemplaribus ita invenitur. sa
gittas suas ardentibus operatus est:
latina autem pleraque ardentes hnt.
Sed sive ipse sagitte ardeant. sive
ardere faciant: qd utique non pnt. n
et ipse ardeant. integer sensus est.
Sed quia non sagittas tm. sed etiam va
sa mortis dicit in arcu dnm parasse.
queri pt. que sint vasa mortis. an
forte heretici. nam et ipsi ex eodem arcu.
idz ex eisdem scripturis in aias non
caritate inflammandas: sed venenis
perimendas insiliunt. sed non contingit
hoc nisi pro meritis. Sed et tamen di
vine pvidentie. etiam ista dispositio
tribuenda est. non quia pctores facit: sed
quia ipsa ordinat cum peccaverint. Ma
lo enim voto per pctm legentes. male
cogunt intelligere. ut ipsa sit pena
pcti. quorum tamen morte filii catho
lice ecclie tamquam quibusdam spinis a sop
no excitantur. ut ad intelligentiam di
vinarum scripturarum pficiant. Opor
tet enim et hereses esse. ut pbati inquit
manifesti fiant inter vos. hoc est inter
hoies: cum manifesti sint deo. An
forte easdem sagittas et vasa mor
tis disposuit ad perniciem infidelium.
et ardentes vel ardentibus operatus est
ad exercitationem fidelium. Non enim
falsum est qd apostolus dicit. aliis sum?

odor vite in vitam: aliis odor mortis
in mortem. Et ad hec quis idoneus? Non
ergo mirum. si idem apli. et vasa mortis
sunt eis a quibus psecutiones passi sunt.
et ignee sagitte. ad inflammanda cor
da credentium. Post hanc autem dispo
sitionem. iustum veniet iudicium. de quo
ita dicit. ut intelligamus unicuique
hoim supplicium fieri de pcto suo. et
eius iniquitatem in penam converti. Ne
putemus illam tranquillitatem. et ineffabi
le lumen dei de se pferre unde pcta pu
niantur: sed ipsa pcta sic ordinare. ut
que fuerunt delectamenta hoi peccanti:
sint instrumenta dno punienti. Ecce
inquit parturiit iniustitiam. Qd enim conce
perat? ut iniustitiam parturiret? Conce
pit inquit dolorem. Hinc est ergo illud.
In labore manducabis panem tuum.
Hinc etiam et illud. Venite ad me om
nes qui laboratis. iugum enim meum
suave: et onus meum leve. Non enim
poterit labor finiri: nisi hoc quisque dili
gat. qd invito non possit auferri. Nam
cum ea diligunt. que possumus contra vo
luntatem amittere: necesse est ut pro his
miserrime laboremus. et ut hec adi
piscamur in angustiis tribulationum erumpna
rum. cum sibi quisque illa rapere. et pvenire
alterum. aut extorquere alteri cupit. iniu
stitias machinemur. Recte ergo et prorsus
ex ordine parturiit iniustitiam: qui con
cepit laborem. Parit autem qd. nisi qd
parturiit? Quamvis non hoc parturit
qd concepit. Non enim hoc nascitur. qd
concipitur. sed concipitur semen. nascitur qd
formatur ex semine. Labor est igitur semen
iniquitatis. Pctm autem conceptio labo
ris. idz illud primum pctm apostatare
a deo. Parturiit ergo iniustitiam. qui
concepit laborem: et peperit iniquitatem.

Iniquitas hoc est quod iniustitia. Hoc ergo peperit quod parturiuit. Quid deinde sequitur? Lacum aperuit et effodit illum. Lacum aperire est in terrenis rebus, id est tanquam in terra fraudem parare: quo alius cadat quem vult decipere iniustus. Aperitur autem hic lacus, cum consentitur male suggestioni terrenarum cupiditatum; effoditur vero cum post consensionem operationi fraudis instatur. Sed unde fieri potest, ut iniquitas prius ledat hominem iustum in quem procedit, quam cor iniustum unde procedit? Itaque fraudator pecunie, verbi gratia, dum cupit alium dampno lacerare: ipse avaritie vulnere sauciatur. Quis autem vel demens non videat, quantum inter hos distet, cum ille patiatur dampnum pecunie, ille innocentie? Incidit ergo in foveam quam fecit. Quod in alio psalmo dicitur: cognoscetur dominus iudicia faciens, in operibus manuum suarum comprehensus est peccator. Convertetur labor eius in caput eius: et iniquitas eius in verticem eius descendet. Non enim voluit ipse peccatum evadere: sed factus est sub peccato tanquam servus: dicente domino: omnis qui peccat servus est. Erit ergo eius iniquitas super ipsum, cum ipse iniquitati sue subditur: quia non potuit dicere domino, quod innocentes et recti dicunt: gloria mea et exaltans caput meum. Ita ergo ipse inferior erit, ut eius iniquitas sit superior. et in illum descendat: quia gravat illum et onerat. et ad requiem sanctorum revolare non sinit. Hoc fit cum in homine perverso servit ratio: et libido dominatur. Confitebor domino secundum iustitiam eius. Non ista confessio peccatoris est. Ille enim hoc dicit qui superbus verissime dicebat: si est iniquitas in manibus meis. Sed confessio iusti

cie domini. qua ita loquimur: vere domine iustus es. quando et iustos sic protegis, ut per teipsum illumines eos. et peccatores sic ordinas, ut non tua, sed sua malitia puniantur. Ista confessio ita dominum laudat: ut nichil possint impiorum valere blasphemie. Qui volentes excusare facinora sua: nolunt sue culpe tribuere culpam suam. Itaque aut fortunam aut fatum inveniunt quod accusent: aut diabolum, cui non consentire in potestate nostra esse voluit qui nos fecit. aut aliam naturam inducunt que non sit ex deo. fluctuantes miseri. errantesque potius quam confitentes deo, ut eis ignoscat. Non enim oportet ignosci, nisi dicenti peccavi. Qui ergo videt merita animarum sic ordinari a deo, ut dum sua cuique tribuuntur, pulchritudo universitatis nulla ex parte violetur. in omnibus laudat deum. et ista est non peccatorum, sed iustorum confessio. Non enim peccatorum confessio est cum dominus dicit. Confiteor tibi domine rex celi et terre, quia abscondisti hec a sapientibus et prudentibus: et revelasti ea parvulis. Item in ecclesiastico dicitur. Confitemini domino in omnibus operibus eius. et hec dicetis in confessione. opera domini, quoniam bona valde universa. Quod in isto psalmo intelligi potest. si quisque pia mente domino adiuvante distinguat inter iustorum premia. aut supplicia peccatorum. quemadmodum hiis duobus universa creatura quam deus a se conditam regit mirifica. et paucis cognita pulcherrime decoratur. Ita ergo ait. confitebor domino secundum iustitiam eius. tanquam ille qui viderit non factas tenebras a deo sed ordinatas tamen. Deus enim dixit. Fiat lux: et facta est lux. Non dixit fiant

tenebre. et fc̄e sūt tenebre: tn̄ et ip
sas ordinauit. Et ideo d. diuisit
deus int luce et tenebras: et voca
uit deus luce die. et tn̄bras voca
uit nocte. Ista distinctio aliud
fecit et ~~aliud~~ ordinauit. Aliud aut
nō fecit: s; tn̄ hoc etiā ordiauit. Iā
vō tenebris significari pctā. et in
pheta inenit qui dicit. et tn̄bre
tue tanqꝫ meridies erūt. et in aplō
dicente. qui odit frēm suū in tene
bris ē. et illud Papue. abiciamus
opa tenebraꝝ. et induam arma lu
cis. nō qꝫ aliq̄ sit nā tenebrarū.
Omīs enī nā inqntū nata ē ee
cognoscit. esse aut ad luce ptinet.
nō ee ad tenebras. Qui ergo deficit
eū a quo fc̄us est. et inclinat ad id
vnde fc̄us est. idē in nichilū in hoc
pc̄to tenebrat. et tū nō penitꝫ pe
rit. sed ī infimis ordinat. Itaqꝫ pꝰ
qꝫ dixit. confitebor dn̄o. ne pc̄toꝝ co
fessione intelligēmꝰ subiecit vlti
mū. Et psallā nomī dn̄i altissi
mi. Psallē aut ad gaudiū ptinet:
penitentia vō pc̄toꝝ ad tristiciā.
Potest iste psalmus etiā in psona
dn̄ica hoīs intelligi: si mō ea q̄ ibi
hūiliter dicta sūt. ad nrām infir
mitate referant quā ille gestabat.

Explicit ps. vij. Incipit ps octauus.
In finem pro torcularibus. ps ipsi
dauid.

Nichil de torcularibꝰ in textu eiꝰ
dem psalmi cuius iste
tytulus ē. dicē videtur.
in quo apparet multis et varijs
silitudinibꝰ vnā eandēqꝫ rem in
scpturis sepe īsinuari. Torcularia
ergo possumꝰ accipe ecclias eāde
rōe qua et aream ītelligimꝰ ec

clesia. qꝫ siue in area. siue in tor
culari. nichil aliud agit. n̄ vt fruc
tus ab ītegumētis purgent. que
nc̄ia erat et ut nascēnt. et ut cres
cēnt. atqꝫ ad maturitate vl' messis
vl' vindemie pueirent. Hys igit
vel ~~vel~~ tegumentis vl' sustentacul.
idest paleis in area frumēta. et vi
nacijs ī torcularibus vina exuū
tur: sicut in ecclesijs a mlītudine
secularīū hominū que simul cū
bonis congregat. quibꝰ ut nascēn
tur et apti fierent verbo diuino ne
cessaria erat illa multitudo. id agi
tur vt spūali amore pꝑatioē mi
nistroꝝ dei separetur. Agit enī nūc
vt nō loco sed affectu interī separe
tur boni a malis: qm̄uis simul ī
ecclesijs qn̄tū attinet ad corporale
psentiā cōuersent. Aliud aut erit
tēpus quo vl' frumēta in horrea.
vl' vina ī cellas segregent. Frume
ta inqt recondet in horreis: paleas
aut cōburet igni īextinguibili. Ea
de reb in alia silitudine sic ītelligi
potest. vina recondet ī apothecas.
vinacia vō pecoribꝰ pijciet: ut ven
tres pecorū pro penis gehennarū
p silitudine intelligē liceat. Est a
liud de torcularibꝰ ītellectus: dū
tamē ab ecclīarū significatōe nō
recedat. Nā et verbū diuinū pt
vua ītelligi. Dictus est enī et do
minus botrus vue: que ligno
suspensū de terra pmissiōis qui
pmissi erant a pplō isrl' tanqꝫ
cruci frūū attulerūt. Verbū itaqꝫ
diuinū cū enūciatiōis necessita
te vsurpat vocis sonū. quo ī au
res puehatur audientiū. eodē
sono vocis tanqꝫ vinacijs. i. et

tellectus tanquam vinum includitur:
et sic vua ista in aures venit quasi
in calcatoria torcularioru. Ibi ast
discernitur vt sonus vsque ad aures
valeat. intellectus autem memoria eorum
qui audiunt velut quodam lacu ex
cipiatur. inde tamen seat in moru dis
ciplinam et habitum mentis tanquam
de lacu in cellas: in quibus si neg
ligentia non acuerit vetustate
firmabitur. Acuit namque in iudeis:
et hoc aceto dominum potauerunt.
Nam illud vinum quod de generatione
vitis noui testamenti bibiturus
est cum sanctis suis dominus in regno patris
sui: suauissimum atque firmissimum
sit necesse est. Solent accipi torcu
laria etiam martiria. tanquam afflicti
one persecutionum calcatis eis qui
xpi nomen confessi sunt. mortalia
eorum tanquam vinacia in terra rema
serunt: aie autem in regem celestis
habitationis emanauerunt. Sed
neque isto intellectu ab ecclesiarum
fructificatione discedit. Psallitur
ergo pro torcularibus pro ecclesie con
stitutione: cum dominus noster postquam surrexit.
ascendit ad celos. Tunc enim misit
spiritum sanctum: quo impleti discipuli cum
fiducia predicauerunt verbum dei vt
ecclesie congregarent. Itaque sequitur.

Domine dominus noster: Psalmus.
quam admirabile est nomen
tuum in vniuersa terra. Quero
vnde sit admirabile nomen eius
in vniuersa terra. Respondetur.
Quoniam eleuata est magnificentia
tua super celos. ut iste sit sensus.
domine qui es dominus noster quam te admiran
tur omnes qui incolunt terram: quoniam
tua magnificentia de terrena hu

militate super celos eleuata est. Hinc
enim apparuit quis descenderes:
cum a quibusdam visum est et a ceteris
creditum quo ascenderes. Ex ore
infantium et lactentium perfecisti lau
dem propter inimicos tuos. Non possum
accipere alios infantes atque lacten
tes quam eos quibus dicit apostolus. tanquam
paruulis in xpo lac vobis potum
dedi. non cibum. Quos significabant
illi qui dominum precedebant laudan
tes. in quos ipse dominus hoc testimonio
vsus est. cum dicentibus iudeis ut eos
corriperet. respondit. non legistis ex
ore infantium et lactentium perfecisti
laudem: Bene autem non ait fecisti sed
perfecisti laudem. Sunt enim in ecclesijs
etiam qui non iam lacte potantur sed
vescuntur cibo: quos idem apostolus
significat dicens. sapientiam loqui
mur inter perfectos. Sed non ex hijs
solis perficiuntur ecclesie: quia si soli es
sent non consuleretur generi humano.
Consulitur autem. cum illi quoque nondum
capaces cognitionis rerum spiritualium
atque eternarum. nutriuntur fide tem
poralis hystorie: que pro salute nostra
post patriarchas et prophetas ab ex
cellentissima dei virtute atque sapien
tia etiam suscepti hominis sacramen
to administrata est. in qua salus
est omni credenti. vt auctoritate com
monitus preceptis inseruiat. quibus
purgatus vnusquisque et in caritate
radicatus atque fundatus possit cur
rere cum sanctis non iam paruulus in lac
te. sed iuuenis in cibo comprehendere
latitudinem longitudinem altitudinem
et profundum: scire etiam supereminentem
scientiam caritatis xpi. Ex ore inquit
infantium et lactentium perfecisti lau

dem propter inimicos tuos. Inimicos
huic dispensationi que facta est per
Ihesum Christum et hunc crucifixum, generaliter
accipere debemus omnes qui vetant
credere incognita et certa scientiam
pollicentur. sicut faciunt heretici uni-
versi. et illi qui in superstitione gen-
tilium philosophi nominantur:
non quod scientie pollicitatio repre-
hendenda sit. sed quod gradum salu-
berrimum et necessarium fidei negli-
gendum putant. per quem in aliquid certum
quod esse nisi eternum non potest oportet
ascendi. Hinc eos apparet nec ipsam
scientiam habere quam contempta fide
pollicentur: quia tam utilem ac necessa-
rium gradum eius ignorant. Ex ore ergo
infantium et lactentium perfecisti lau-
dem. Dominus noster mandans primo per prophe-
tam. nisi credideritis non intellige-
tis. et ipse per se dicens. beati qui
non viderunt et credituri sunt: propter
inimicos contra quos etiam illud dicitur.
confiteor tibi domine celi et terre quia ab-
scondisti hec a sapientibus et reve-
lasti ea parvulis. A sapientibus
enim dixit: non qui sapientes sint. sed
qui esse se putant. Ut destruas
inimicum et defensorem. Quem nisi he-
reticum? Nam et ipse est inimicus et
defensor qui fidem christianam cum op-
pugnet videtur defendere: quamquam e-
tiam philosophi huius mundi bene in-
telligantur inimici et defensores. quoniam
quidem filius dei virtus et sapientia
dei est. qua illustratur omnis quisquis ve-
ritate sapiens efficitur. Huius illi
se amatores esse profitentur. unde e-
tiam philosophi nominantur: et prop-
terea illam videntur defendere cum
inimici sint eius: quoniam superstitiones

noxias ut colantur et venerentur hu-
ius mundi elementa suadere non cessant.
Quoniam videbo celos opera digitorum
tuorum. Legimus digito dei scriptam
legem. et datam per moysen sanctum servum
eius. Quem digitum dei multi intelli-
gunt spiritum sanctum. Quapropter si digi-
tos dei eosdem ipsos ministros spiri-
tu sancto repletos propter ipsum spiritum
qui in eis operatur recte accipimus:
quoniam per eosdem nobis omnis divina
scriptura confecta est: convenienter
intelligimus hoc loco celos dictos
libros utriusque testamenti. Dictum est
autem etiam de ipso moyse a magis
regis pharaonis cum ab eo supera-
ti essent. digitus dei est hic: et quod
scriptum est celum plicabitur sicut li-
ber: etiam si de isto ethereo celo dic-
tum est. congruenter tamen ex hac eadem
similitudine in allegoria librorum ce-
li nominantur. Quoniam videbo inquit ce-
los opera digitorum tuorum: id est cernam
et intelligam scripturas quas ope-
rante sancto spiritu per ministros tuos con-
scripsisti. Possunt itaque etiam superius
celi nominati idem libri accipi ubi a-
it. quoniam elevata est magnificentia
tua super celos: ut totus iste sit sen-
sus. quoniam magnificentia tua eleva-
ta est super celos. Excedit enim magni-
ficentia tua omnium scripturarum eloquia.
Ex ore infantium et lactentium perfe-
cisti laudem: ut a fide scripturarum in-
cipiant qui cupiunt ad tue magni-
ficentie notitiam pervenire. que super
scripturas elevata est: quia transit et
superat omnium verborum linguarum-
que preconia. Inclinavit ergo scriptu-
ras deus usque ad infantium et lac-
tentium capacitatem. sicut in alio

psalmo canit'. et iclinauit celū et
descendit: et hoc fecit ꝑpter īimi
cos qui ꝑ supbiam loquacitatis
īimici crucis xp̄i. etiā cū aliqua
uēa dicūt. puulis tn̄ et lactentibꝰ
ꝓdesse nō possūt. Ita destruit' ini
micus et defensor: qui siue sapi
entiā siue etiā xp̄i nomē defendē
videat'. ab huiꝰ tamē gradu fidei
oppugnat eā veritatē quā ꝓmp
tissiē pollicet'. Preterea etiā illā nō
habere cōuincitur: qꝛ oppugnādo
gradū eius qd' est fides. quēadmodū
in eū conscendat' ignorat. Hinc
ergo destruit' temerarius et cecus
pollicitator veritatis qui ē inimi
cus et defensor. Cū vident' celi opa
digitorū dei id ē intelligūtur scrip
ture ꝑducte vsqꝫ ad infantiū tar
ditatē: et eos ꝑ hūilitatē hystori
e fidei q̄ tēporaliter gesta ē. ad
sublimitatē intelligētie rerū e
ternarū bene nutritos et robora
tos erigūt. in eaqꝫ cōfirmant. Isti
quippe celi idest isti libri: opa sunt
digitorū dei. Sancto etenī spū in
sc̄is opante cōfecti sūt. Nā qui
glām suam potius q̄m salutem
hoīm attenderūt: sine sc̄o spiri
tu locuti sūt in quo sūt visc'a mi
sericordie dei. Quoniam videbo celos o
pera digitorū tuorū. Lunā et
stellas quas tu fundasti. Luna et
stelle in celis sūt fundate: qā et
vniuersalis ecclia in cuiꝰ sepe
significatiōe luna ponit'. et par
ticulati ꝑ loca singula ecclie q̄s
noīe stellarū insinuatas arbitror.
ī eisdē scripturis collocate sūt. q̄s
celorū vocabulo positas credim'.
Cur aūt luna rc̄e significet eccle
siam. oportunius in alio psalmo
cōsiderabit'. ubi dictū est. pccōres
ītenderūt arcū. ut sagittent in ob
scura luna rectos corde. Quid est
hō qꝛ memor es eius. aut filiꝰ hoīs
qm̄ tu visitas eū. Quid int' hoīez
et filiū hoīs distet q'ri potest. Si
enī nichil distaret: nō ita poneretur
homo aut filius hoīs. ꝑ disiūctione.
Nam si ita scriptū esset. qd ē homo
qꝛ memor es eius. et filius hoīs
q̄m visitas eū. repetitū videret'
qd dictū est homo. Aut vero cum
sonat homo aut filius hoīs: ma
nifestior īsinuat' distantia. Hoc
sane retinendū est qꝛ oīs filiꝰ ho
minis homo: q̄muis nō omnis homo.
filius hoīs possit intelligi. Adam
quippe hō: sed nō filius hoīs. Quo
ꝑpter hinc iam licet attendere atqꝫ
discernē. quid hoc in loco int' hoīez
et filiū hoīs distet. ut qui portat
ymaginē terreni hoīs qui nō est
filius hoīs. hominum noīe signifi
cetur: qui aūt portat ymaginē
celestis hoīs. filiꝗ hoīs potius ap
pellentur. Ille enī et vetus homo
dicit': iste aūt nouus. Sed nouus
ex vetere nascit'. q̄m spūalis re
gnatio mutatione vite terrene
atqꝫ secularis inchoatur: et ideo
iste filius hoīs nuncupatur. Ho
g' hoc loco dictus ē terrenꝰ: filiꝰ
aūt hoīs celestis. Et ille longe
seiunctus a deo. hic aūt presens
deo: et ꝑpterea illius memor est
tanq' in longinquo positi. huīc v'o
visitat. quē p̄sens illustrat vultu
suo. Longe est enī a pccōribus sa
lus: et signatū est in nobis lumē
vultus tui dn̄e. Sic ī alio psal

mo homines iumentis associatos. non
per presentem interiorem illuminationem.
sed per multiplicationem misericordie dei qua
eius bonitas usque ad infima tendit.
saluos fieri dicit cum ipsis iumentis.
quoniam carnalium hominum salus carnalis
tamquam pecorum; filios autem hominum se
iungens ab eis quos homines pecu
dibus iunxit. longe sublimiori modo
ipsius veritatis illustratione et quo
dam vitalis fontis inundatione be
atos fieri predicat. Sic enim dicit. ho
mines et iumenta saluos facies domine;
sicut multiplicata est misericordia tua
deus. Filij enim hominum in protectione
alarum tuarum sperabunt: inebriabun
tur ab ubertate domus tue et tor
rente deliciarum tuarum potabis il
los: quoniam apud te est fons vite. et in
lumine tuo videbimus lumen: pretende
misericordiam tuam scientibus te. Memor est
igitur hominis per multiplicationem mi
sericordie sicut iumentorum: quia multi
plicata misericordia etiam ad longe po
sitos peruenit. Visitat vero filium hominis.
cum sub protectione alarum suarum po
sito pretendit misericordiam. et in lumine
suo lumen prebet: et eum delicijs suis
potat et inebriat ubertate domus
sue. ad obliuiscendas erumpnas et
errores preterite conuersationis. Hunc
filium hominis idest hominem nouum peni
tentia veteris parturit cum dolore
et gemitu: iste quamuis nouus tamen
adhuc carnalis dicitur. cum lacte
nutritur. Non potui vobis loqui
quasi spiritualibus. sed quasi carnali
bus inquit apostolus. Et ut ostenderet
iam regeneratos: tamquam paruulis
ait in christo lac vobis potum dedi
non cibum. Iste cum relabitur quod sepe

accidit ad veterem vitam: cum exprobra
tione audit quod homo sit. Nonne ho
mines estis inquit? et secundum hominem
ambulatis? Filius quoque hominis pri
mus visitatus est in ipso homine do
minico nato ex virgine maria. De
quo propter ipsam infirmitatem car
nis quam sapientia dei gestare dig
nata est et passionis humilitatem rec
te dicitur. Minuisti eum paulominus
ab angelis. Sed addit illa clari
ficatio qua resurgens ascendit in
celum. Gloria inquit et honore coro
nasti eum: et constituisti eum super opera
manuum tuarum. Quandoquidem et
angeli opera sunt manuum dei: etiam
super angelos constitutum accipimus
unigenitum filium. quem minutum pau
lominus ab angelis per humilitatem
carnalis generationis atque passi
onis audiuimus et credimus. Omnia
inquit subiecisti sub pedibus eius.
Nichil excipit cum dicit omnia. Et ne
aliter liceret intelligi. sic apostolus
credi iubet cum dicit: excepto eo qui
ei subiecit omnia. Et hoc ipso huius
psalmi testimonio utitur ad hebreos.
cum ita vult omnia intelligi esse subiec
ta domino nostro ihesu christo ut nichil excep
tum sit: nec tamen quasi aliquid mag
num videtur adiungere cum dicit. O
ues et boues uniuersas insuper et
pecora campi: volucres celi et pis
ces maris. qui perambulant semi
tas maris. Videtur enim celestibus
celestibus virtutibus et potestatibus
et omnibus exercitibus angelorum.
celestibus etiam ipsis hominibus tantum
ei pecora subiecisse: nisi oues et bo
ues intelligamus animas sanctas vel
innocentie fructum dantes. vel etiam

opantes ut terra fructificet. idz
ut terreni hoies ad spualem vber
tate regeneretur. Hab ergo aias
scas no hoim tantu sed etia ange
loru oportet accipe: si volum9 hinc
intellige omia esse subiecta dno
nro ihu xpo. Nulla eni creatura
subiecta no erit: cui pmates vt
ita dica spus subiciut. Sed vn p
babim9 oues posse accipi etia sub
limit beatos no hoies s angelice
creature spus: An ex eo qd dns
dicit reliquisse se nonaginta noue
oues in montib9 idz in sublimi
orib9 locis. et descendisse ppt vna.
Sicut vna oue lapsa huana ac
cipiam9 in adam. qz etia eua de
illius latere fca est. quoz oim spi
ritualit tractandoz et considera
doru nuc tepus no est: restat ut
nonaginta noue relicte in motib9
no huani s angelici spus itelli
gatur. Na de bobus facilis expe
ditio est huius sententie: qm ipsi
hoies no ob aliud boues dicti sut.
nisi qd euangelizando verbu dei
angelos imitant. ubi dictu est.
bovi trituranti os no infrenabis.
Quato g facilius ipos angelos
nuncios veritatis boues accipim9?
qm qn euangeliste pticipatione
nois eoru. boues vocati sut. Sb
iecisti ergo inqt oues et boues v
niuersas idz oem scam spualem
creatura: in qua etia scoz hoim
accipim9 qui sut in ecclia in illis
videlicz torcularib9 que sub alia
silitudine lune ac stellaru insi
nuata sut. Insup ait et pecora ca
pi. Nullo mo vacat qd additu est
insup. pmo qz pecora campi possut
intelligi et oues et boues: ut si ru
piu et arduoru locoru pecora capre
sut. bene intelligant oues pecora
capi. Itaqz etia si ita positu esset
oues et boues vniuersas et pecora
capi. recte qreret qd sibi vellent
pecora capi: cu etia oues et boues
hoc possint itelligi. Qd vero addi
tu est etia insup: cogit omino ad
nescio qua differentia cognoscen
da. Sed sub hoc verbo qd positu e
insup no solu pecora capi sed etia
volucres celi et pisces maris qui
pambulat semitas maris accipi
endi sut. Que e igit ista distatia?
Veniat in mente torcularia habe
tia vinacia et vinu. et area conti
nens paleas et frumentu. et retia
quib9 inclusi sut pisces boni et
mali. et archa noe in qua et imu
da et muda erat aialia: et vide
bis ecclias interi hoc tepore vsqz
ad ultimu iudicij tepus no solu
oues et boues cotinere. idz scos
laicos et scos ministros: sed insup
et pecora capi. volucres celi et pis
ces maris qui pambulant semi
tas maris. Pecora eni capi con
gruentissime accipiutur hoies in
carnis voluptate gaudetes: ubi
nichil arduu nichil laboriosum
ascendut. Campus est eni etia lata
via q ducit ad interitu: in campo
abel occidit. Quare metuedu est
ne quisqz descendens de montibus
iustitie dei. iustitia ei tua iqut ve
lut motes dei: latitudines et facili
tates voluptatis carnalis eliges
a dyabolo trucidet. Vide nuc etia
volucres celi sup bos. de quibz dicit.
posuerut in celo os suu: vide qm

in altum vento portentur, qui dicunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra nobiscum sunt, quis noster dominus est? Inveniuntur etiam pisces maris, hoc est curiosos, qui perambulant semitas maris, id est, inquirunt in profundo huius saeculi temporalia, quae tamquam semitae in mari tam cito vanescunt et intereunt, quam rursus aqua confunditur, postquam transeuntibus locum dederit vel navibus vel quibuscumque ambulantibus aut natantibus. Non enim ait tantum ambulant semitas maris, sed perambulant dixit: ostendens pertinacissimum studium inania et praeterfluentia requirentium. Haec autem tria genera vitiorum, id est voluptas carnis et superbia et curiositas, omnia peccata concludunt. Quae mihi videntur ab Iohanne apostolo enumerata cum dicit: Nolite diligere mundum, quoniam omnia quae in mundo sunt, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum et ambitio saeculi. Per oculos enim maxime curiositas praevalet; reliqua vero quo pertineant manifestum est. Et illa dominici hominis temptatio tripartita est: per cibum, id est per concupiscentiam carnis, ubi suggeritur: Dic lapidibus istis ut panes fiant; per inanem iactantiam, ubi in monte constituto ostenduntur omnia regna huius terrae, et promittuntur si adoraverit; per curiositatem, ubi de pinna templi admonetur ut se deorsum mittat, temptandi gratia utrum ab angelis suscipiatur. Itaque postea quam nullo istorum temptamento valere apud eum potuit inimicus, hoc de illo dicitur: Postquam complevit omnem temptationem diabolus. Propter torcularium itaque significationem subiecta sunt pedibus eius non solum vina sed etiam vinacia; non solum scilicet oves et boves, id est sanctae animae fidelium vel in plebe vel in ministris; sed insuper et pecora voluptatis et volucres superbiae et pisces curiositatis: quae omnia genera peccatorum nunc bonis et sanctis mixta esse in ecclesiis videmus. Operetur ergo in ecclesiis suis ut et a vinaciis vinum separet; nos demus operam ut vinum simus et oves aut boves, non vinacia aut pecora campi aut volucres caeli aut pisces maris qui perambulant semitas maris: non quia ista nomina isto solo modo intelligi et explicari possunt, sed pro locis. Nam alibi aliud significat: et haec regula in omni allegoria retinenda est, ut pro sententia praesentis loci consideretur quod per similitudinem dicitur. Haec est enim dominica et apostolica disciplina. Repetamus ergo ultimum versum qui etiam in principio psalmi ponitur: et laudem deum dicentes: Domine dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra. Decenter quippe post textum sermonis ad caput reditur, quo totus idem sermo referendus est.

Explicit psalmus octavus. Incipit psalmus nonus.

Psalmi huius inscriptio est: In finem pro occultis filii, psalmus ipsi David. De occultis filii quaeri potest: sed quia non addidit cuius, ipsum unigenitum dei filium oportet intelligi. Ubi enim de filio David psalmus inscriptus est, cum fugeret inquit a facie Absalon filii sui, cum et nomen eius dictum esset, et ob hoc latere non posset de quo diceret, non tamen dictum est tantum a facie Absalon filii, sed additum est sui. Hic vero et quod non additum est sui, et quod de gentibus multa dicit, non potest recte

accipi absalon. Neqꝫ enī bellū qđ cū
patre ille ꝑditus gessit. ullo mō ad
gentes ꝑtinet: cū ꝑplus tantū isrl̄
aduśus se ibi diuisus sit. Canitur
itaqꝫ iste psalmꝰ pro occultis unigeni
ti filij dei. Nā et ipse dn̄s cū sine ad
dicamēto ponit filiū. seipm̄ unige
nitū vult itelligi ubi ait: si vos filiꝰ
liberauit. tūc vē liberi eritis. Non
enī dicit filius dei: sed tantū dicēdo
filius. dat itelligi cuiꝰ sit filiꝰ. Quā
locutionē nō recipit ñ excellentia
eius de quo ita loq̄mur: ut etiā si
nō eū noīemꝰ possit itelligi. Ita eī
dicimꝰ. pluit. serenat. tonat. et si q̈
sūt alia. nec addimꝰ q̊s id faciat:
q̊a oim̄ mentibꝰ sponte sese offert
excellentia facientis. nec v̊ba deside
rat. Que sūt g̊. occulta filij. In
quo verbo p̊mū intelligendū est ee
aliq̈ filij manifesta: a quibꝰ disti
guuntur hec q̄ appellant᷑ occulta.
Q̄uobre͞ qm̄ duos aduētus dn̄i
credimꝰ. unū p̄teritū quē iudei nō in
tellexerūt. alterū futurū quē utriqꝫ
speramꝰ. et qm̄ iste quē iudei nō in
tellexerūt gentibꝫ ꝓfuit: nō incō
ueniēter accipit᷑ de hoc aduētu di
ci. ꝓ occultis filij. ubi cecitas ex ꝑte
isrl̄ facta ē. ut plenitudo gentiū
intraret. Duo etiā iudicia īsinuā
tur ꝑ scr̄ipturas si q̊s aduētat: unū
occultū. alterū manifestū. Occul
tū nūc agit᷑: de quo apl̄s petrus
dicit. tēpus ē ut iudiciū īcipiat
a domo dn̄i. Occultū itaqꝫ iudi
ciū est. pena q̄ nūc unꝰquisqꝫ ho
minū aut exercet᷑ ad purgatioēꝫ.
aut amonet᷑ ad cōuersionē: aut
si cōtēpserit vocationē et disciplī
nā dei. excecat᷑ ad dapnationē.

Iudiciū aūt manifestū est. quo ve
turus ē dn̄s iudicarē viuos et mor
tuos. oībus fatentibꝰ eū esse. a quo
et bonis p̄mia et malis supplicia
tribuuntur: ſ; tūc illa cōfessio nō ad
remediū malorū. ſ; ad cumulū dāp
natiōis valebit. De hijs duobꝰ iu
dicijs uno occulto alio maīfesto vi
detur m̄ dn̄s dixisse ubi ait. qui in
me credit transiet de morte ad vitā.
nec in iudiciū veiet: in iudiciū salꝫ
manifestū. Nā hoc qđ tr̄āsit de mor
te ad vitā ꝑ nōnullā afflictionē. q̄
flagellat dn̄s oēm̄ filiū quē recipit:
iudiciū occultū est. Qui aūt nō cre
dit īquit iā iudicatus ē: idꝫ isto
occulto iudicio iā ꝑparatus ē ad
illud manifestū. Hec duo iudicia
etiā in sapiēcia legimꝰ ubi scriptū
ē: ꝓpter hoc tāq̄m pueris īsensatis
iudiciū in derisū dedisti. Hij aūt
hoc iudicio nō correcti: dignū dei
iudiciū experti sūt. Qui g̊. nō cor
rigūtur isto occulto iudicio: dig
nissiē illo maīfesto puniēt᷑. Oc
circa in hoc psalmo obseruāda sūt
occulta filij: idꝫ et humilis eiꝰ ad
uētus qui ꝓfuit gentibꝫ cū cecitate
iudeorꝫ. et pena que nūc occulte
agit᷑ nō adū dapnatiōe peccantiū:
sed aūt exercitatiōe cōuersorū aut
amonitiōe ut cōuertant᷑. aut ce
citate vt dapnationi ꝑparentur
qui cōuerti noluerint. Psalmus.

Confitebor tibi dn̄e in toto
corde meo. Nō in toto corde
cōfitetur deo. qui de ꝓuidentia eiꝰ
ī aliquo dubitat: ſ; qui iā cernit
occulta sapiētie dei. q̄ntū sit inuisi
bile p̄miū eius. qui dicit. gaude
mus in tribulationibꝰ. et q̄ iad

modū omīs cruciatus qui corporalit'
infertur aut exerceat conuersos
ad deū. aut ut conuertatur amone
at. aut iuste dampnationi vltime
preparent obduratos. et sic oīa ad
diuine puidentie regimē referat:
q̄ stulti quasi casu et temere. et
nulla diuina amīstratōe fieri pu
tant. Narrabo omia mirabilia
tua. Narrat oīa mirabilia dei: qui
ea nō solū in corporib9 palā. s3 in
animis q̄dem īuisibilit' sed longe
sublimius et excellentius fieri vi
det. Nā terreni hoīes et oculis de
diti magis mirant' resurrexisse ī
corpe mortuū lazarū: q̄m resurrex
isse in aīa psecutore paulū. Sed
q̄m visibile miraculū ad illūatio
nē aīam vocat. inuisibile autē ea
que vocata venit illūinat: omia
narrat mirabilia dei qui credens
visibilib9 ad īntelligēda inuisibilia
transitū facit. Letabor et exul
tabo in te. Non iā in hoc seculo.
nō in voluptate contrectationis
corporū. nec ī palati et lingue sa
porib9. nec ī suauitate odorū. nec
in iocūditate sonorū transeuntū.
nec ī formis corporū varie colo
ratis. nec ī vanitate laudis hu
mane. nec ī cōiugio et ꝓle mori
tura. nec ī supfluis tpaliū diui
ciarū. nec in cōquisitiōe hui9 se
culi. siue q̄ locorū spacijs tendit'.
siue q̄ successione tēporis volui
tur: sed letabor et exultabo in te.
videlicet ī occultis filij. ubi sig
natū est in nobis lumē vultus
tui dn̄e. Etenī abscondis eos ī
quit in abscondito vultus tui.
Letabit' ergo et exultabit in te:

qui narrat oīa mirabilia tua. Nar
rabit aut' mirabilia tua. si quidē
nūc per ꝓphetiā dictū est. ille qui
nō venit voluntatē suā facere. s3 vo
luntatē eius qui eū misit. Iam eni
incipit appare psona dn̄i in hoc
psalmo loquens. Nā sequitur. Psal
lā nomini tuo altissime. in cōuertēdo
inimicū meū retrorsū. Hui9 ergo i
nimicus q̄n retro cōuersus est: An
quādo ei dictū est. redi retro satha
nas: Tūc enī qui temptando se ꝓpo
nere cupiebat retro factus est: nō de
cipiendo temptatū et in eū nichil
valendo. Retro enī sūt terreni hoīes:
celestis aūt hō prior factus ē. q̄m
uis post venit. Primus enī hō de
terra terren9: scd'us hō de celo celes
tis. Sed de ipa stirpe veniebat a
quo dictū est. qui post me venit āte
me factus est: et aplus. ea q̄ retro
sūt obliuiscēs. et in ea que ante
sūt se extendit. Cōuersus ē igit'
inimicus retro. postq̄m nō valuit
hoīem celestem decipe temptatū:
et se ad terrenos cōuertit ubi dn̄a
ri potest. Quaꝓpter null9 hoīm
eū pcedit et retro eū esse facit:
nisi qui deponens ymaginē terreni
hominis. portauit ymaginē celes
tis. Iam vō si q̄d dictū est inimicū
meū. gn̄aliter pctōrē ul' gentile
hoīem magis volum9 accipere.
nō erit absurdū. nec pena erit
q̄d dictū est. in cōuertēdo inimicū
meū retrorsū. s3 beneficiū: et ta
le beneficiū ut huic cōparari nil
nichil possit. Quid enī beatius q̄m
depone supbiam. et nō velle xp̄m
pcedere veluti sanus sit cui me
dicus nō sit necessarius. s3 malle

retro ire post xpm qui discipulum
vocans ut perficiat dicit sequere me.
Sed tamen accomodatius de dya
bolo dictum intelligitur. in convertendo
inimicum meum retrorsum. Dyabo
lus quippe retrorsum conversus est etiam
in persecutione iustorum: et multo
utilius persecutor est quam si dux
et princeps preiret. Psallendum est
igitur nomini altissimi in convertendo
inimicum meum retrorsum: quoniam malle
debemus eum persequentem fugere quam
ducentem sequi. Habemus enim quo
fugiamus et abscondamur in occul
tis filii: quia dominus refugium factus est
nobis. Infirmabuntur et peribunt
a facie tua. Qui infirmabuntur et
peribunt? nisi iniqui et impii? In
firmabuntur. dum nichil valebunt.
et peribunt quia non erunt impii: a fa
cie dei idest a cognitione dei. sicut
periit ille qui dixit. vivo autem
iam non ego. vivit autem in me xpistus.
Sed quare infirmabuntur et peribunt
impii a facie tua? Quoniam fecisti iu
dicium meum inquit et causam meam. idest
iudicium illud in quo iudicari vi
sus sum meum fecisti: et causam illam
in qua me iustum et innocentem
homines dampnaverunt meam fecisti.
Hec enim ei militaverunt ad nostram
liberationem: sicut et naute dicunt
ventum suum quo utuntur ad bene
navigandum. Sedisti super thro
num qui iudicas equitatem. Sive fi
lius patri dicat. qui etiam illud
dixit. non haberes in me potestatem nisi
tibi data fuisset desuper. idest ipsum
ad equitatem patris et ad occulta
sua referens quod iudex hominum ad
utilitatem hominum iudicatus est:

sive homo dicat deo. sedisti super thronum
qui iudicas equitatem. animam suam thro
num eius appellans. ut corpus sit
fortasse terra que scabellum pedum eius
dicta est. deus enim erat in xpisto mundum
reconcilians sibi? sive ecclesia iam per
fecta et sine macula et ruga. digna
scilicet occultis filii. quia introduxit eam
rex in cubiculum suum. dicat sponso
suo. sedisti super thronum qui iudicas
equitatem. quia resurrexisti a mortuis
et ascendisti in celum. et sedes ad dex
teram patris: quelibet ergo harum sententia
placeat. quo iste versus referatur. regu
lam fidei non excedit. Increpasti
gentes et periit impius. Convenien
tius hoc domino ihesu xpisto dicitur. quam ipsum
dicere accipimus. Quis enim alius in
crepavit gentes et periit impius?
nisi qui postea quam ascendit in celum
misit spiritum sanctum. quo completi apostoli
cum fiducia predicarent verbum dei.
et peccata hominum libere arguerent? Qua
increpatione periit impius: quia iustifi
catus est impius. et factus est pius.
Nomen eorum delesti in seculum. et in
seculum seculi. Deletum est nomen im
piorum. Non enim appellantur impii.
qui deo vero credunt. Deletur autem
nomen eorum in seculum: idest quamdiu tem
porale seculum volvitur. Et in seculum seculi.
Quid est seculum seculi? nisi cuius
effigiem et tamquam umbram habet hoc
seculum? Vicissitudine enim temporum
sibi succedentium dum luna minuitur
et rursus impletur. dum sol omni anno
locum suum repetit. dum ver. vel estas.
vel autumpnus vel hyemps sic transit
ut redeat. eternitatis quedam imi
tatio est: sed huius seculi seculum est.
quod in commutabili eternitate consistit.

Sicut versus i animo et versus in
voce ille intelligit iste audit. et
ille istu modificat. et ideo ille i
arte opatur et manet. iste i aere
sonat et transit: sic hui9 muta
bilis seculi modus ab illo inco
mutabili sclo definit qd dicitur
seculu seculi. et ideo illud in arte
dei hoc e in sapietia et vtute pma
net. hoc aut in creature aministra
tratioe pagitur. si tame no repeti
tio e: ut posteaqm dictu est in se
culu. ne hoc acciperetur qd transit
subiceretur in seculu seculi. Na in
grecis exeplarib9 sic e: iston. aeo
na. kae. iston aeontu. aetonos.
qd latini plerique intpretati sut
no in sclm et in seculu seculi. sz ete
nu et in sclm scli: ut in eo qd dic
tu est in seculu seculi illud expo
netur qd dictu est in etnu. Nome
ergo ipiorum delesti i eternu q̄a de
inceps nuqm erut impii: et si in
hoc seculu no tendit nome eoru.
multo min9 in sclm scli. Inimi
ci defecerut framee in fine. No
pluralit inimici: sz singularit hu
ius inimici. Cui9 aut inimici. n dya
boli framee defecerut? He aut
itelligut diuse opiniones erroris:
quibus ille tanqm gladiis aias pe
rimit. His gladiis vicendis et ad
defectu pducendis istat ille gla
dius de quo i septimo psalmo dr:
nisi couertamini gladiu suu vibra
bit. Et forte iste e finis. in que
framee deficiut inimici: qr usque ad
ipm aliqd valent. Ipse nuc opat
occulte. ultimo aut iudicio pala
vibrabitur: hoc destruutur ciuita
tes. Na ita sequit. inimici defece

rut framee in fine: et ciuitates des
truxisti. Ciuitates aute in quibus
dyabolus regnat. ubi dolosa et frau
dulenta cosilia tanqm curie locu
optinet. cui principatui q̄si satelli
tes et ministri assut officia qua
que mebroru. oculi ad curiositate.
aures ad lasciuia. vl siqd e aliud
qd in mala ptem libent audit.
manus ad rapina. ul qd libet a
liud facinus aut flagitiu: et me
bra cetia in huc modu tyranico
principatui idz puersis cosiliis mi
litantia. Hui9 ciuitatis q̄si plebs
e. oms delitate affectioes et turbu
lenti motus animi. cotidianas se
ditiones in hoie agitantes. Ergo
ubi rex ubi curia. ubi ministri. ubi
plebs inuenit: ciuitas e. Nec eni
talia essent in malis ciuitatibus.
nisi prius essent in singulis hoib:
qui sut tanqm elemeta et semina
ciuitatu. Has ciuitates destruit.
cu excluso inde pricipe de q dictu
e. priceps hui9 seculi missus e fo
ras. vastant hec regna vbo veri
tatis. sopiuntur maligna cosilia.
turpes affectioes edomatur. me
broru et sensuu ministeria capti
uatur. et ad iustitie et bonoru o
peru militia transferut: ut iam
sicut aplus dicat no regnet pctm
in nro mortali corpore. et cetera
eius loci. Tuc pacat aia: et ordi
nat homo ad qetem et ad btitu
dine capescenda. Periit memoria
eoru cu strepitu. ipiorum scilicz. Sed
cu strepitu dictu est. siue quia fit
strepitus cu ipietas euertit. non
eni transit ad suma pace ubi su
mu silentiu est. nisi qui magno

strepitu prius cū suis vicijs bellige
rauit: siue cū strepitu dictū est. ut
pereat memoria ipsorū. etiā ipo stre
pitu pereunte ī quo tumultuatur im
pietas. Et dn̄s in eternū pmanet.
Vtiq̄ ḡo fremuerūt gentes et ppli
meditati sūt īania adūsus dn̄m
et adūsus xp̄m eius: Nā dn̄s in
etnū pmanet. Parauit ī iudicio
sedem suā: et ipse iudicabit orbē
terrarū in eq̄tate. Parauit. cū iudi
catus ē sedem suā. Pilla enī patie
tia homo celū adquisiuit. et d̄s in
hoīe credentib9 pfiuit: et hoc ē oc
cultū filij iudiciū. Sed q͛ etiā pa
lā manifestꝰ venturus ē ad viuos
et mortuos iudicādos parauit ī oc
culto sedem suā: et ipe item palā
iudicabit orbē terrarū in eq̄tate.
idꝫ meritis digna distribues. ag
nos ad dexterā pones. hedos ad
sinistrā. Iudicabit pplos cū iusti
tia. Hoc ē qd̄ supius dictū est.
iudicabit orbē terrarū in eq̄tate.
nō queadmodū iudicant hoīes
qui corda nō vident a quib9 ple
rūqꝫ deteriores absoluūtur q̄m con
depnantur: sed in equitate et cum
iustitia dn̄s iudicabit. testionū
phibente consciencia et cogitatiōi
bus accusantib9 seu defendētib9.
Et factus est dn̄s refugiū pau
peri. Quātūlibet psequatur ini
cus ille qui conuersus ē retro: qd̄
nocebit eis quorū refugiū fc̄us ē
dn̄s: Sed hoc fiet si in seculo cui9
ille magistratus ē paupes esse
delegerint: nichil amando qd̄ vl̄
hic viuente aut manente deseit
vl̄ a moriente deserit. Tali enī
paupi refugiū factus est dn̄s.

Adiutor in oportunitatib9 in tri
bulatiōe. Sic paupes facit: q̄m fla
gellat oēm filiū quē recipit. Nā
qd̄ sit adiutor ī oportunitatib9. ex
posuit cū addidit in tribulatione.
Non enī conuertit aīa ad deū n̄ dū
ab hoc scl̄o auertitur: nec oportunius
ab hoc seculo auertitur. nisi nugato
rijs eius et noxijs et pnitiosis vo
luptatibus labores doloresqꝫ mis
ceantur. Et sperent in te om̄s qui
cognoscūt nomen tuū: cū destite
rit spare in diuitijs et in alijs hui9
seculi blandimētis. Querente q̄p
pe aīam vbi figat spem cū ab hoc
mūdo auellitur: oportune excipit cog
nitio noīs dei. Nā nomē ipm̄ dei
nō vsqꝫquaqꝫ vulgatū est: sed cog
nitio noīs ē. cū ille cognoscitur cui9 ē
nomē. Non enī nomē pp̄ter se no
men ē: sed pp̄ter id qd̄ significat.
Dictū est aūt. dn̄s nomen est illi.
Quapp̄ter qui se libenter deo famu
lū subdit: cognouit hoc nomen.
Et sperent in te qui cognoscūt no
me tuū. Item dn̄s dixit ad moyse.
ego sū qui sū: et dices filijs isrl̄. mi
sit me qui est. Sperent ḡo in te qui
cognoscūt nomen tuū: ne sperent
in hijs rebus q̄ tēporis volubilitate
pterfluūt. nichil habentes n̄ erit
et fuit: q̄m qd̄ in illis futurū est
cū venit fit stati pteritū: et expec
tatur cū cupiditate. amittitur cū dolōe.
In dei aūt natura nō erit aliq̄d q̄si
nōdū sit. aut fuit quasi nō sit: sꝫ est
tantū id qd̄ est. et ipa est etnitas.
Desinant ḡ spare et diligēre tēpora
lia: et se ad eterna spem conferant.
qui cognoscūt nomen eius q̄ dixit.
ego sū qui sū. et de quo dictum ē.

misit me qui est. Qm no dereli
quisti qrentes te dne. Qui eu que
rut: ia transeutia et moritura no
querut. Nemo eni potest duobus
dnis servire. Psallite dno qui
habitat in syon. His dicit quos
no deliquit qrentes se dns. Ipse
habitat in syon qd interpretatur
speculatio. et gestat ymagine ec
clesie que nuc est. sicut ihrlm ges
tat ymagine ecclie q futura est.
idz civitatis scorz ia angelica vi
ta fruentiu: qz ihrlm interpretat
visio pacis. Precedit aut speculatio
visione. sicut ista ecclia precedit ea
q promittit civitate imortale et e
terna. sed precedit tepore no digni
tate: qz honorabilius e quo perve
re nitim. qm id qd agim ut perve
re meamur. Agim aut speculati
one: ut perveniamus ad visione. Sz
etia ipsa que nuc est ecclia n dns
ihabitaret iret in errore. qm libz
studiosissia speculatio. Et huic ec
clesie dictu est. templu eni dei sac
tu est qd estis vos: et in iterioe ho
mie habitare xpm p fidem i cordi
bus vris. Precipitur ergo nobis ut
psallam dno qui habitat i syon:
ut concorditer dnm ecclie inhabi
tatore laudem. Annunciate int
gentes mirabilia eius. Et fctm e.
et no desinet fieri. Qm requirens
sanguine eoru memoratus e. Ac si
respondetur ab his qui missi sut
euagelizare illi precepto qd dictu
e. annunciate iter gentes mirabilia
eius. et dicetur. dne qs credidit
auditui nro. et pter te occidim
tota die: convenienter seqtr dicens
no sine magno fructu cinitatis.

morituros in persecutione xpianos.
qm requirens sanguine eorz meora
tus e. Sed sanguine eoru maluit
dice: an quasi alius iperitioe. et
minoris fidei qreret dicens. quom
anuciabut cum eos i fidelitas ge
tiu secutura sit. Huic respondetur.
qm requires sanguine eoru memo
ratus e: idz veiet ultimu iudiciu
ubi et int perfectoru gla. et int ficien
tiu pena manifesta sit. Memora
tus e aut. nemo ita positu putet
qsi oblivio cadat in deu. Sz qz post
longu tepus futuru est iudiciu. se
cudu affectu infirmoru hoim po
situ e: qui qsi oblitu deu putant.
quia no tam cito facit qm ipi vo
lut. His dicit etia qd sequit. No
est oblitus clamore pauperu. idz
no ut putatis oblitus e. qi dicent
postea qm audierut memoratus e.
ergo oblitus erat. Non e oblitus
iquit clamore pauperu. Sz quero
quis clamor pauperu sit que ds
no obliviscit. An iste clamor e cu
hec verba sut. Miserere mei dne.
vide humilitate mea ab inimicis
meis. Quare go no dixit. miserere
nri dne. vide humilitate nram de
inimicis nris tanqm multi paupes
clament. Sz tanqm unus miserere
mei dne. An qz unus interpellat
p sanctis. qui primus paup p nob
factus e cu esset dives. Et ipse di
cit. Qui exaltas me de portis mor
tis: ut anuntiem universas laudes
tuas i portis filie syon. Exaltat
eni homo i illo no solu que gestat
qd caput ecclie e. sed etia quisqs
nrm e i ceteris mebris: et exaltat
ab omibus pravis cupiditatib

que sut porte mortis. quia p illas
itur ad morte. Mors aut est iam
ipa letitia i pfruendo: cu qsq adi
pisat qd pdite cocupiuit. Radix
est eni oim maloru cupiditas. et
ppterea porta mortis e. qr mortua
est vidua que i delicijs viuit: ad
quas delitias p cupiditates tanq
p portas mortis puenit. Sut at
porte filie syon oma optima stu
dia: p que venit ad visione pa
tis in sta ecclia. In his g portis
bene anuciant vniuse laudes dei.
ut no detur sem canib neq pitia
tur margarite ante porcos. qui
malut ptinaciter latrare qm stu
diose qrere: aut qui nec latrare
nec qrere. sed in suaru volupta
tu ceno volutari. Cu aut in bo
nis studijs laudes dei anuciat.
petentib datur et qrentib ma
nifestat: et pulsantib aperit.
An forte porte mortis st corpora
les sensus et oculi qui apti sunt
homi cu de ligno vetito gustass:
a quib exaltant quib de ut qrant
no que vident. s que no vident.
qr q vident tpalia sut. q aut no
vident etna sut. Et porte st fi
lie syon. sacmenta et initia fidei:
q pulsantib aperiut ut puciat
ad occulta filij. Non eni oculus
vidit. aut auris audiuit. aut in
cor hois ascendit: q pparauit ds
diligentib se. Huiusq e clamor
pauperu. que no oblitus e dns.
Deinde sequit. Exultabo super
salutare tuu. id e cu btitudine co
tinebor a salutari tuo: qd e dns
nr ihus xpus vtus et sapia dei.
Ergo ecclia dicit que hic affligit

et spe salua e qm diu occultu est
filij iudiciu: ipsa spe dicit. exulta
bo sup salutare tuu: qr nuc circu
strepente seu vi seu errore genti
liu atterit. Infixe sut gentes i
corruptioe qua fecerut. Aiaduite
qadmodu seruet pena pctori de
opibus suis: et qadmodu qui vo
luerut psequi ecclesiam i ea corrup
tione sint fixi. qm se iferre arbi
trabant. Na interfice corpa cu
piebant: cu ipsi in aia morerent.
In muscipula ista qua occulta
uerut. cophensus e pes eorum.
Muscipula occulta e dolosa cogi
tatio. Pes aie rcte intelligit amor:
qui cu prauus e vocat cupiditas
aut libido: cu aut rectus. dilectio
ul caritas. Amore eni mouet tanq
ad locu quo tendit. Locus aut aie
no in spatio aliquo e qd forma oc
cupat corporis: sed in delectatioe
quo se puenisse p amore letat.
Delectatio aut pniciosa sequit
cupiditate. Fructuosa caritate:
vnde et radix dicta e cupiditas.
Radix porro tanqm pes arboris
intelligit. Radix dicta e et cari
tas. ubi de seminib dns loqt.
que in petrosis locis exeut: et
sole veiente arescut. qr no habet
altu radice. Vnde significat eos
qui gaudent excipiedo verbu ve
ritatis: s cedut psecutionibus.
quibus sola caritate resistitur.
Et aplus dicit. ut in caritate ra
dicati et fundati possitis cophre
hende. Pes g pctoru idest amor
cophendit in muscipula qua
occultant: qr cu fraudulenta
actione cosecuta fuerit delectatio.

cu eos tradit deus in concupiscentia
cordis eoru. ia illa delectatio alligat
eos ut inde abrupere amore. et ad
utilia conferre no audeant: quia cu
conati fuerit dolebut aio. tanq pe
de de compede exuere cupientes. Cui
dolori succubentes a pniciosis de
lectationibus nolut abscede. In muscu
pula quam occultauerut idest in
fraudulento cosilio coprehensus
e pes eoru: amor falz qui p fraude
peruenit ad vana leticia qua cpatur
dolor. Cognoscet dns iudicia fa
ciens. Hec sut iudicia dei: non ab
illa tranquillitate btitudis sue. nec
a secretis sapientie quibus recipiunt
bte aie. pfert ferru a ignis a bestie.
aut aliqd tale quo cruciente pccores.
Sed quomo cruciatur? et quomo
facit dns iudiciu: In opibus igt
manuu suaz cphensus e pccor.
Hic interponit canticu diapsalma
tis: quasi occulta leticia qntu exis
timari possum separatois q nuc fit
no locis s affectionibus cordi inter
pccores et iustos sicut granoz a
paleis adhuc in area. Et sequit.
Conuertant pccores in infernu.
idz dent in manus suas cum eis
parcit: et illaqueent delectatione
mortifera. omes gentes q obliuis cut
deu: qz sicut no pbauerut deu ha
be in notitia. dedit illos deus i re
probu sensu. Quia no in fine ob
liuio erit paupis: qui videt nuc
in obliuioe esse cu pccores felicita
te hui seculi florere existimant.
et iusti laborare. Sed patientia ingt
pauperu no periet in etnu. Qua
ppter nuc patietia opus e ad p fe
rendos malos: qui ia volutatibus

separati sut. donec etia vltimo iudicio
separent. Exurge dne no preuale
at ho. Implorat futuru iudiciu:
s antequam veniat. iudicetur ingt ge
tes in conspctu tuo. hoc e in occulto
qd dr cora deo paucis scis et iustis
itelligentibus. Constitue dne legis
latore sup eos. Videt in antixpm
significare de quo aplius dicit. cu
reuelabitur homo pcci. Ut sciat
gentes qm hoies sut: ut q nolut
liberari a filio dei et ptinere ad filiu
hois. et ee filij hoim. idz nouu ho
mines: seruiant homi idest vetei
hoi pccori. qm hoies sut. Et qa
ille ad tantu culmen ianis glorie
venturus credit: tanta ei licebit fa
ce et in omes hoies et in scos dei.
vt tuc ve nonulli ifirmi arbitret
deu res huanas negligere. Interpo
sito diapsalmate subiciat tanq vo
ce gementiu et qrentiu cur iudi
ciu differat. Ut qd dne igt dis
cessisti longe: Deinde qui sic q
sinut tanqm repente itellexerit.
aut qsi sciens intogauerit ut do
ceret. subiecit dicens. Despicis in
oportunitatibus in tribulationibus.
idest oportune despicis et facis
tribulationes ad inflamandos
cordis desiderio aduetus tui. His
eni iocundior e fons ille vite qui
multu sitierit. Itaqz isinuat co
silium dilatiois dicens. Du sup
bit ipius accendit paup. Mirum
est et veru qnto studio bone spei
puuli accedant ad recte viuedu
compatione peccantiu. Quo mis
terio agit. ut etia hereses ee pmit
tatur: no qz ipi heretici hoc volut.
sed qz hoc de pccis eoru diuina o

patiur prudentia. q luce et facit et
ordinat? tenebras aut tantu or
dinat ut sit earu copatione lux g
uior: sicut hereticorum copatiōe iocundi
or est iuentio veritatis. Ea quippe
copatione pbati manifesti fiunt
int hoies qui deo noti sut. Copre
henduntur in cogitationib; suis qb;
cogitant: idz male cogitatiões eorum
vincula illis fiut. Sed qre fiut vin
cula? Qm laudat peccator inqt in
desideriis aie sue. Adulantiu lingue
alligant aīas in pccis. Delectat
eni ea facere in quib; nō solū nō me
tuit reprehensor: sed etiā laudator
audit. Et qui iniqua gerit be
nedicit. Hinc cōphenduntur in co
gitationibus suis quib; cogitant.
Irritauit dnm peccator. Nemo gratu
letur homini qui psperatur in via
sua: cui peccatis deest ultor et adest
laudator. Maior hec ira dni est.
Irritauit dnm peccator ut ista pati
atur: idz ut correptiois flagella
nō patiatur. Irritauit dnm peccator.
Scdm multitudine ire sue nō
exquiret. Multu irascit. du non
exquirit? du quasi obliuiscit et
nō attendit pcta. et p fraudes et
scelera ad diuitias honores qz per
uenit: qd maxie in illo anticpo
euenturu est. qui usqz adeo beat;
uidebit hoibus ut etiā deus pu
tetur. Sed quanta ista ira sit dei co
uenit sequentia. Non e deus in co
spectu eius: cotaminatur vie eius
in omi tepore. Qui nouit ul qd
gaudeat ul qd letetur in aīa. nō
uit quantu malu sit luce deseri
veritatis: cu magnu malu hoies
putent oculorum corpaliu cecitate

qua lux ista retrahit. Quatā g'
penā patiatur qui scdis rebus pec
catorum suorum eo pducit. ut nō sit
deus in conspectu eius? et cōtami
netur vie eius in omi tepore. idz
cogitatiões eius et cōsilia inmunda
sint? Auferuntur iudicia tua a
facie eius. Anim' eni male sibi co
scius du sibi videt nulla pena
pati. credit qd nō iudicet deus:
et sic auferunt iudicia dei a facie
eius. cu hec ipa sit magna dap
natio. Et oim inimicorum suorum
dnabit. Ita eni tradit qd reges
oms superaturus sit. et solus regnu
obtenturus: quem etiā scdm aplm
qui de illo pdicat in teplo dei se
debit. extollens se sup ome qd co
litur. et qd dr deus. Et qm tradi
tus in concupiscentia cordis sui
et dapnationi ultime destinat;
p nefarias artes ad illud vanu
et iane culmen dominatione qz
venturus e: pptea seqtur. Dixit
eni in corde suo nō mouebor de
gnatiōe in gnatione sn malo:
idz fama mea et nome meu de
hac gnatione i gnatiōez postero
ru nō transiet. nisi artib; malis
adipiscar tā excelsu pricipatu
de quo posteri tacere nō possint.
Anim' eni pditus et expers bonarum
artiu. atqz a iustitie lumie alien;.
malis artib; sibi aditu molit.
ad famā tā diuturnā. ut apud
posteros etiā celebret: et qui nō
possut bn inotescere. cupiut uel
male de se hoies loqui. dumō nō
me eorum latissime puaget. Nō
hic arbitror dictu esse nō mouebor.
de gnatione i gnatiōez sn malo.

Est et alius intellectus. si de generatione
mortali ad eternitatis generationem
se venire non posse vanus et erroris ple
nus animus arbitratur. in artibus
malis. quod quidem iam de symone dif
famatum est. cum sceleratis artibus
celum se putasset adepturum: et de hu
mana generatione in divina generati
one rebus magicis transiturum.
Quid ergo mirum si et ille homo peccati qui
totum nequitiam et impietatem quam omnes
pseudoprophete inchoaverunt impleturus
est et tanta signa facturus. ut decipi
at si fieri potest etiam electos dei.
dicturus est in corde suo. non movebor
de generatione in generationem sine ma
lo. Cuius maledictione os plenum
est et amaritudine et dolo. Magnum
enim maledictum est tam nefandis ar
tibus celum appetere: ad capienda
eterna sedem talia merita comparare.
Sed hac maledictione os eius plenum
est. Non enim habebit effectum ista cu
piditas: sed infra os eius tantum
valebit. ad eum perdendum qui hec si
bi ausus est polliceri. cum amaritu
dine et dolo. id est ira et insidiis quibus
in suas partes conversurus est multi
tudinem. Sub lingua eius labor
et dolor. Nichil est laboriosius in
iquitate et impietate. Quem laborem
sequitur dolor: quia non solum sine fructu
sed etiam ad perniciem laboratur. Qui
labor et dolor ad illud refertur quod
dixit in corde suo non movebor de
generatione in generationem sine malo:
et propterea sub lingua eius non in
lingua. quia in tacite ista cogitatur
est. hominibus autem alia loquetur ut bo
nus et iustus et dei filius videatur.
Sedet in insidiis cum divitibus.

Quibus divitibus. nisi eis quos seculi
muneribus cumulavit. Et ideo in
insidiis cum his sedere dictus est: quia
falsa felicitate ipsorum ad decipien
dos homines ostentabitur: qui prava
voluntate dum tales esse cupiunt et bo
na eterna non querunt. in laqueos
eius incident. In occultis. ut in
terficiat innocentem. In occultis puto
dictum esse ubi non facile intelligitur
quid appetendum quidve fugiendum sit.
Innocentem autem interficere est: ex inno
cente facere nocentem. Oculi eius in
pauperem respiciunt. Iustos enim max
ime persecuturus est. de quibus dictum est:
beati pauperes. quia ipsorum est regnum celorum.
Insidiatur in occulto velut leo in cu
bili suo. Leonem in cubili dicit eum.
in quo et vis et dolus operabitur.
Prima enim persecutio ecclesie viole
nta fuit. cum proscriptionibus. tormen
tis. cedibus christiani ad sacrifican
dum cogerentur. altera persecutio frau
dulenta est que nunc per huiusmodi
hereticos et falsos fratres agitur.
tercia superest per antichristum ventura.
qua nichil est periculosius. quia et
violenta et fraudulenta erit. Vim
habebit in imperio: dolum in mira
culis. Ad vim relatum est quod dictum
est leo; ad dolos quod dictum est in cubi
li suo. Et rursum ipsa repetita sunt
converso ordine. Insidiatur inquit
ut rapiat innocentem. hoc ad dolum
pertinet: quod autem sequitur rapere pau
perem dum attrahit eum. violentie de
putatur. Attrahit enim significat.
quibus potest cruciatibus affligendo
ad se adducat. Item duo que sequuntur
ipsa sunt. In muscipula sua hu
miliabit eum. dolus est. Inclina

bit et cadet. dū dnābit pauperū.
vis est. Muscipula eni bn̄ signifi
cat insidias: dn̄atio vō terrorē
aptissime īsinuat. Et bene ait.
humiliabit eū in muscipula sua.
Cū eni signa illa facere ceperit.
quāto mirabiliora videbūtur ho
minibus. tanto illi scī qui tūc erūt
contempnētur. et q̄si pro nichilo
habebūtur: quos ille cū p iusti
cia et īnocentiā resistent mirifi
cis factis supare videbit. Sz in
clinabit et cadet dū dn̄abit pau
perū. idz dū quelibet supplicia ir
rogabit resistentibꝰ sibi seruis
dei. Unde aūt inclinabit et cadet.
Dixit ei ī corde suo oblitus ē dꝰ:
auertit faciē suā ne videat ī fine.
Hec est īclinatio et casus miserri
mus. dū animꝰ hūanus in suis
iniquitatibꝰ quasi pspērat et par
ci sibi putat: cū extēdet et seruet
ad vltimā oportunāqz vindictā.
De qua nūc iā loq̄tur cū dic. Ex
urge dn̄e deus et exaltet manus
tua: idz manifesta sit potencia
tua. Supius aūt dixerat exur
ge dn̄e non pualeat hō. iudicē
tur gentes in cōspectu tuo. idz ī
occulto ubi solus deus videt. hō
factū est cū impij ad magna q̄
videtur hoībus felicitatē puē
nerūt. sup quos cōstituit legisla
tor q̄lem habē meruerūt. de q̄
dicit. constitue dn̄e legislatorē
sup eos. sciant gentes qz hoīes sūt.
Nūc aūt post illā occultā penam
atqz vindictā dicit. exurge dn̄e
deus exaltet manus tua. nō vti
qz in occulto. sz iam in manifes
tissima gloria. Ne obliuiscaris
pauperū in fine: idest sicut impij
putant qui dicūt. oblitus ē deus.
auertit faciē suā ne videat usqz
in finē. Usqz in finē aūt negat deū
vidē. qui dicūt eū res hūanas et
terrenas nō curare. qm̄ terra q̄si
finis ē rerū. qz vltimū elementū ē.
in quo hoīes ordinatissīe laborāt:
sed laborū suorū ordinē vidē nō
possunt. qui marie ptinet ad oc
culta filij. Laborans g° ecclia illis
tēporibꝰ tāq̄m nauis in magnis
fluctibꝰ et pcellis: tāq̄m dormiētē
excitat dn̄m. ut īperet ventis et
trāquillitas redeat. Dicit g° exur
ge dn̄e deus exaltet manus tua:
ne obliuiscaris pauperū in fine.
Iam itaqz manifestato iudicio in
telligētes et exultantes dicūnt.
Propter q̄d irritauit ipius deū.
idz q̄d pfuit tanta mala facere.
Dixit eni in corde suo nō reqret.
Deīn sequit. Uides qm̄ tu labo
re et irā consideras: ut tradas e
os in manus tuas. Sensus iste
pnūciatione querit: in q̄ si erra
tū fuit obscurat. Sic eni dixit ī
corde suo ipius. nō requiret deus.
quasi deus laborē et irā cōsidēt.
vt tradat eos in manus suas. idz
quasi laborarē et irasci timeat. et
ppterea illis pcat ne onerosa illi
sit pena eorū: aut ne iracūdia et
tēpestate turbetur. quomō plerū
qz hoīes faciūt dissimulata vin
dicta ne laborēt aut irascātur.
Tibi derelictus ē paup: idz omia
huiꝰ mūdi tpalia bona cōtēpsit
vt tu sis tantū spes eius. Pupil
lo tu eris adiutor. idz ei cui morit
pater hic mūdus p quē carnalit

genitus e: s potestia dice. mudus
in cruci fixus e. et ego mudo. Tali
bus eni pupillis pater fit ds. Do
cet quippe dns pupillos fieri disci
pulos suos qbus dicit. ne vobis di
catis patre in tris. Cui9 rei exem
plu pbuit por ipe dicendo. qm mater.
aut qui fres: Unde volut qdam
pnitiosissimi heretici assere. no eu
habuisse matre: nec vident esse
consequens si hec verba attendut.
ut nec discipuli eius pres habue
rit: qe sicut ipe dixit. q m mater
est. sic illos docuit cu ait. nolite vo
bis dice prem in terris. Contere
brachiu pccoris et maligni: illi9
scilz de quo supra dicebat. oim ini
micor suor dnabitur. Brachiu
eni eius dixit potentia eius: cui co
traria e xpi potentia. de qua dicit.
exurge dne deus exaltet manus
tua. Requiret delictu eius nec
iuenietur pp illud: id e iudicabit
de pcco suo. et ipe periet pp pccm
suu. Deinde qd miru si sequitur.
Dns regnauit ietnu et i sclm
sculi: pibitis gentes de tra ei9.
Gentes posuit pccores et ipios.
Desideriu pauperu exaudiuit
dns: desideriu illud quo estuabant
cu in angustijs et tribulationibus
hui9 scli. dni diem concupiscerent.
Preparatione cordis eor exau
diuit auris tua. Hec e cordis ppa
ratio de qua i alio psalmo canit.
paratu cor meu deus patu cor meu.
de qua dicit aplus. si aut qd no vi
dem9 speramus. p pacientia expec
tam9. Iam vo aure dei no mebru
corporeu. sed potentia esse qua
exaudit regulari debem9 accipe.

atqz ita qbuscqz noiatis mebris ei9
q in nobis visibilia et corporea st.
potetias opationu oportet itelligi.
ne sepe ista repetant. Non ei corpo
reu sonus e putare. qd dns deus no so
nante voce. s pparatione cordis
audit. Iudicare pupillo et humili:
id e no ei qui conformatur huic sclo
neqz supbo. Aliud est aut iudicare
pupillu. aliud iudicare pupillo.
Iudicat pupillu etia qui cdepnat:
iudicat aut pupillo qui pro illo p
fert sententia. Ut no apponat ulti
magnificare se ho sup tra. Hoies ei
sut de quib9 dictu est: pone dne le
gislatore sup eos. ut sciant gentes
qm hoies sunt. Sed etia ille q eode
loco intelligit poni sup eos ho erit.
de quo nuc dr. ut no apponat ultra
magnificare se homo sup tra: cu ve
neit scilz filius hois iudicare pupil
lo. qui se exuit vetem hoiem. atqz
hoc mo ta qm extulit patre. Post
occulta g9 filij de quib9 i hoc psal
mo multa dicta st. erut manifesta
filij de quibz pauca i fine eiusdem
psalmi nuc dicta sut. Et his aute
titulus factus e. q maiore hui p
tem tenet. Potest et ipe dies ad
uetus dni recte nuari int occulta
filij: qmuis ipsa dni psentia ma
nifesta futura sit. De illo eni dm
e qd nemo eu sciret: neqz angeli.
neqz vtutes. neqz filius hois. Qd
g9 tam occultu qm id qd etia ipsi
iudici occultu esse dictu est. no ad
cognoscendu s ad pdendu. De oc
cultis aut filij etia si qsqm no dei
filiu subaudire voluit. sed ip sius
dauid. cui9 nomi totu psalteriu tri
buit. na dauitici utiqz psalmi appel

lant? voces illas audiat quibus dno dr. miserere nri fili dauid. atque ita etiam hoc modo eundem dnm xpm intelligat. de cuius ortu multis iste psalmus inscriptus e. Sic enim etiam ab angelo dr. dabit illi deus sedem dauid patris sui. Nec illa sententia huic itellectui contraria e qua ide dns quesiuit a iudeis. si filius dauid xps e. quomo in spu uocat eum dnm dicens. dixit dns dno meo sede ad dextera mea. donec pona omes inimicos tuos sub pedibus tuis. Dictu est enim imperitis. qui quamuis uenturum xpm sperarent. scdm hominem tamen eum expectaret: non scdm qd uirtus et sapientia dei e. Docet ergo ibi fidem uerissima et sincerissima? ut et dns sit regis dauid. scdm qd est uerbu in principio dd apud deu p qd facta sut oia: et filius scdm qd factus e ei ex semine dauid scdm carne. Non ei dicit. non est filius dauid xpus: sed iam tenetis qd filius sit eius. discite quomo sit dns eius? ut teneatis in xpo qd filius hois est. ita ei filius dauid e: et no relinquatis qd filius dei e. ita enim dns eius est.

Explicit ps. ix. Incipit ps. x. In finem psalmus ipi dauid.

Noua tractatione titulus iste no indiget. Iam ei satis tractatu est qd sit in fine. Ipsu ergo psalmi textu uideamus? qui m uidetur adusus hereticos cantandus. qui comemorando et exaggerando multoru iecalia peccata. quasi apud ipos iusti aut omes aut plures sint. ab unius ecclesie ue matris uberibus nos auertere atque abripere moliuntur? affirmantes qd apud ipos sit xps. et quasi pie studiosique amonentes ut ad eos transeundo transmigrem ad xpm que se habere mentiuntur. Notu est aut xpm in phetia. cu multis noibus allegorice insinuaret. etiam monte appellatu. Respondendu est itaque istis et dicendum. Psalmus.

In dno confido? quomo dicitis aie mee transmigra in montes sicut passer? Unu monte teneo in quo confido? quomo dicitis ut ad uos transeam. tamquam multi sint xpi? Aut si uos montes ee dicitis p superbia? oportet quidem ee passere pennatu uirtutibus et preceptis dei: sed ea ipsa phibent uolare in istos montes. et in superbis hoibus spem collocare. Habeo domu ubi requiescam: quia in dno confido. Nam et passer inuenit sibi domu: et factus e dns refugiu pauperi. Dicamus ergo tota fiducia. ne du xpm apud hereticos querimus amittamus? in dno confido quomo dicitis aie mee transmigra in monte sicut passer? Qm ecce peccatores tetenderunt arcu? parauerunt sagittas suas in pharetra: ut sagittent in obscura luna rectos corde. Terrores isti sunt cominatium nobis de peccatoribus: ut ad se tamquam ad iustos transeamus. Ecce inquiunt peccatores tetenderunt arcu. Credo scripturas: quas illi carnaliter interpretando. uenenatas inde sententias emittunt. Parauerunt sagittas suas in pharetra: eade uerba scilicet que scripturaru auctoritate iaculaturi sunt. in cordis occulto pauerunt. Ut sagittent in obscura luna rectos corde? ut cu senserint ecclesie

lumine propter multitudinem imperitorum
et carnalium obscurato non se posse
comminari: corrumpunt bonos mores
colloquia mala. Sed contra istos
omnes terrores dicendum est. in domino con
fido. Lunam vero quomodo congruenter signi
ficet ecclesiam. memini me promisisse
in hoc psalmo consideraturum. Due
sunt de luna opiniones probabiles.
Harum autem que vera sit. aut non
omnino. aut difficillime arbitror pos
se hominem scire. Cum enim queritur unde
lumen habeat: alii dicunt suum ha
bere. sed globum eius dimidium lucere.
dimidium autem obscurum esse. dum autem
movetur in circulo suo. eandem partem
qua lucet paulatim ad terras conver
ti ut videri a nobis possit: et ideo
prius quasi corniculatam apparere.
Nam et si facias pilam ex dimidia par
te candida. et ex dimidia obscura:
si eam partem que obscura est ante oculos
habeas. nichil candoris vides.
et cum ceperis illam candidam partem an
te oculos convertere. si paulatim facias
primo cornua candoris videbis:
deinde paulatim crescit. donec tota
pars candens opponatur oculis. et
nichil obscure alterius partis vide
atur. Quod si perseveres adhuc paula
tim convertere: incipit obscuritas ap
parere et candor minui. donec iterum
ad cornua redeat. et postremo totus
ab oculis avertatur: ac rursus ob
scura illa pars sola possit videri. Quod
fieri dicunt cum lumen lune videtur cres
cere usque ad quintamdecimam lunam:
et rursus usque ad tricesimam minui
et redire ad cornua. donec penitus
nichil in ea lucis appareat. Secundum
hanc opinionem luna in allegoria
significat ecclesiam. quod ex parte spirituali
lucet ecclesia. ex parte autem carnali ob
scura est: et aliquando spiritualis pars in
bonis operibus apparet hominibus. ali
quando autem in conscientia latet ac deo
tantummodo nota est cum solo corpore ap
paret hominibus: sicut contingit cum
oramus in corde et quasi nichil agere
videmur. dum non ad terram sed sursum
cor habere iubemur ad dominum. Alii
autem dicunt non habere lunam lumen
proprium sed a sole illustrari: sed quando
cum illo est eam partem ad nos habere
qua non illustratur. et ideo nichil in
ea lucis videri: cum autem incipit ab
illo recedere. illustrari ab ea etiam par
te quam habet ad terram. et necessario in
cipere a cornibus donec fiat quinta
decima contra solem. Tunc enim sole
occidente oritur: ut quisquis occidentem
solem observaverit. cum eum ceperit non
videre. conversus ad orientem. lunam
surgere videat. atque inde ex alia par
te cum ei ceperit propinquare. illam partem
ad nos convertere qua non illustra
tur. donec ad cornua redeat. atque
inde omnino non appareat: quia tunc
illa pars que illustratur sursum est ad
celum. ad terram autem illa quam radi
are sol non potest. Ergo et secundum
hanc opinionem luna intelligitur ec
clesia. quod suum lumen non habeat:
sed ab unigenito dei filio. qui multis
locis in sanctis scripturis allegorice
sol appellatus est illustratur. Quem
nescientes et cernere non valentes
heretici quidam. ad istum solem corpo
reum et visibilem quod commune lumen
est carnibus hominum atque muscarum sen
sus simplicium conantur avertere et
nonnullorum avertunt: qui quamdiu

non possunt interiore luce veritatis intuente conspicere, simplici fide catholica contenti esse noluerunt, qua una parvulis salus est, et quo uno lacte ad firmitatem solidioris cibi certo robore perveniunt. Quaelibet ergo duarum istarum opinionum vera sit: congruenter accipitur allegorice luna ecclesia. Aut si in istis obscuritatibus magis negotiosis quam fructuosis exercere animum aut non libet, aut animus ipse non valet: satis est lunam popularibus oculis intueri et non quaerere obscuras causas: sed cum omnibus et incrementa eius et complementa et detrimenta sentire. Quae si propterea deficit ut renovetur: etiam ipsi imperitae multitudini demonstrat ecclesiae figuram, in qua creditur resurrectio mortuorum. Deinde quaerendum est, quid in hoc psalmo accipiat obscura luna: in qua peccatores sagittare paraverunt rectos corde. Non enim uno modo dici obscura luna potest. Nam et cum finit menstruos cursus, et cum eius fulgor nubilo interpolatur, et cum plena deficit, dici potest obscura luna. Potest ergo et de persecutoribus martyrum intelligi, quod sagittare voluerint in obscura luna rectos corde: sive adhuc in ecclesiae novitate, quia nondum in terris maior effulserat, et gentilium superstitionum tenebras vicerat: sive linguis blasphemorum et christianum nomen male diffamantium, quasi nebulis cum terra obtegeretur videri perspicua luna non poterat: sive ipsorum martyrum necibus et tanta effusione sanguinis, tamquam illo defectu et obscuratione qua cruenta facie luna videtur, ostenderetur, a nomine christiano deterrebant infirmi. In quo terrore verba dolosa et sacrilega iaculabantur peccatores: ut etiam rectos corde perverterent. Potest et de his peccatoribus intelligi quos ecclesia continet, quod tunc inventa occasione huius lunae obscurae multa commiserunt: quae nobis opprobria nunc obiciuntur ab haereticis, cum eorum auctores ea fecisse dicuntur. Sed quomodo se habeat quod in obscura luna factum est: nunc catholico nomine toto orbe diffuso atque celebrato, quid mihi est incognitis perturbari? In domino enim confido: nec audio dicentes animae meae, transmigra in montes sicut passer: quoniam ecce peccatores intenderunt arcum ut sagittent in obscura luna rectos corde. Aut si et nunc illis luna videtur obscura, quia incertum volunt efficere quae sit catholica, et eam peccatis carnalium hominum quos multos continet conantur arguere: quid ad eum pertinet, qui veraciter dicit in domino confido? Qua voce se quisque et frumentum esse ostendit: et usque ad ventilationis tempus paleas tolerabiliter sustinet. In domino ergo confido: illi timeant qui confidunt in homine et de parte hominis se esse negare non possunt, per cuius nomen iurant: et cum sermone ab eis quaeritur cuius communionis sint, nisi de parte illius se esse dicant non possunt agnosci. Dic quid isti faciunt cum illis commemorantur tam innumerabilia et cotidiana peccata et scelera eorum quibus plena est illa societas? Numquid possunt dicere: in domino confido: quomodo dicitis animae meae transmigra in montes sicut passer? Non enim confidunt in domino: qui tunc esse dicunt sancta sacramenta

si per sanctos homines dentur. Itaque cum
ab eis queritur qui sint sancti. erubes-
cunt dicere nos sumus: quia etiam si illi non
erubescant hoc dicere. hii qui audiunt
pro ipsis erubescunt. Itaque isti co-
gunt eos qui accipiunt sacramenta
spem suam in homine ponere cuius cor vi-
dere non possunt: et maledictus omnis
qui spem suam ponit in homine. Quid est
enim dicere. ego quod do sanctum est. in spem
tuam in me pone. Quid si non es sanc-
tus? Aut ostende cor tuum. Quod si
non potes. ubi videbo quod sanctus es?
An forte dicis quod scriptum est. ex operi-
bus eorum cognoscetis eos. Video
plane mira opera: cotidianas vio-
lentias circumcellionum sub episcopis et
presbyteris et ducibus circumquaque vo-
litare. et terribiles fustes israhelis
vocari. quod homines qui nunc vivunt coti-
die vident et sentiunt. macariana
vero tempora de quibus invidiam faciunt
et plurimi non viderunt et nemo nunc
videt. et quisquis ea vidit catholicus
potuit dicere. si dei servus esse vellet
in domino confido. quod et nunc dicat. cum
multa que non vult in ecclesia videt.
quia se intra illa retia plena piscibus
bonis et malis natare adhuc sen-
tit. donec ad finem maris veniat.
ubi mali segregentur a bonis. Isti
autem quid respondent. si alicui eorum di-
cat ille quem baptizat. quomodo me
iubes presumere? Nam et si dantis et
accipientis est meritum: si dantis dei
et accipientis conscientie mee. Hec
enim duo non mihi incerta sunt. bonitas
illius et fides mea. Quid te interpo-
nis de quo certum scire nichil possum?
Sine me dicere. in domino confido. Nam
si in te confido? unde confido si ni-
chil mali ista nocte feceris? Postre-
mo si vis ut credam tibi? numquid possu-
mus amplius quam de te credere? Unde ergo
confido in eis quibus heri communicasti
et hodie communicas et cras commu-
nicabis. utrum vel isto triduo nichil
mali commiserint? Quod si nec te nec
me polluunt quod nescimus? que causa est
ut rebaptizes eos qui tempora traditio-
nis et macariane invidie non nove-
runt? Que causa est ut christianos de
mesopotamia venientes qui cecili-
ani et donati nec nomen audierunt
rebaptizare audeas. et neges esse
christianos? Si autem illos polluunt alie-
na peccata que nesciunt? tenet te reum quic-
quid per singulos dies in parte vestra te nes-
ciente committitur. imperatorum constitu-
tione frustra obicientes catholicis:
cum in vestris castris privati fustes ig-
nesque sic seviant. Ecce quo lapsi sunt
qui cum viderent in catholica peccatores
non potuerunt dicere in domino confido:
et spem suam in homine posuerunt. Quod
omnino dicerent. si non autem ipsi tales essent
quales illos putabant. a quibus sa-
crilega superbia separare se velle fin-
xerunt. Dicat ergo anima catholica in
domino confido quomodo dicitis anime mee
transmigra in montes sicut passer.
quoniam ecce peccatores intenderunt arcum.
paraverunt sagittas suas in pharetra.
ut sagittent in obscura luna rectos
corde. et sermonem ab ipsis convertat
ad dominum et dicat. Quoniam que perfecis-
ti destruxerunt: et hoc dicat non contra
istos solos sed contra omnes hereticos.
Omnes enim quantum in ipsis est destruxe-
runt laudem quam ex ore infantium et
lactentium perfecit deus: dum questio-
nibus vanis et scrupulosis exagitant

ꝑuulos. et nutriri fidei lacte nō si
nūt. Quasi g° dictū sit huic ait̄e.
q̄re tibi isti dicūt trāsmigra ī mon
tes sicut passer. q̄re te de pctōrib9
terrent qui itenderūt arcū ad
sagittādos in obscura luna rectos
corde; respondet. ideo utiq3 me
terrent. qm̄ que ꝑfecisti destrux
ūt. Ubi. nisi in cōuenticulis su
is? ubi ꝑuulos et iteriores lucis ig
naros nō lacte nutriūt. ꝭ venenis
necāt? Iustus aūt quid fecit?
Si vos macarius. si vos cecilian9
offendit? xp̄s qd̄ vobis fecit qui
dixit. pacē meā do vobis. pacē meā
relinquo vobis. quā vos nefanda
dissensiōe violastis? Xp̄s qd̄ vo
bis fecit? qui traditorē suū tāta
patiētia ꝑtulit. ut ei p̄ma euchari
stiā confectā manib9 suis et ore
suo cōmendatā sicut ceteris ap̄lis
tradēt? Xp̄us qd̄ vobis fecit? qui
eūdem traditorē suū quē dyabo
lū noīauit. qui ante t̄ditionē dn̄i
nec loculis dn̄icis fidē potuit ad
hibē cū ceteris discipulis ad p̄dica
dū regnū celoꝝ misit? ut demon
straret dona dei ꝑuenire ad eos q̄
cū fide accipiūt. etiā si talis sit ꝑ
quē accipiūt. qualis iudas fuit?
Dn̄s in tēplo sancto suo. Ita ve
sicut ap̄lus dicit. tēplū eni dei
sc̄m est qd̄ estis vos; q̄sq̄s tēplū dei
violauerit disꝑdet illū deus. Te
plum eni dei violat: qui violat
unitatē. Nō eni tenet caput ex
quo totū corpus cōnexū et cōpac
tū ꝑ oēm tactū sūministratiōis se
cundū opatione in mēsura vnius
cuiusq3 ꝑtis icrementū corporis facit:
in edificatione sui in caritate. In
hoc tēplo sc̄o suo dn̄s ē. qd̄ cōstat
multis mēbris suis. sua q̄q3 offi
cia gerentib9 in vnā edificatiōe3
caritatis cōstructis; qd̄ violat
quisq̄s causa p̄ncipatus sui a
catholica societate disiūgitur.
Dn̄s in tēplo sc̄o suo. Dn̄s in celo
sedes eius. Si celū accipis iustū.
sicut terrā accipis pctōrē. cui dcm̄
est. t̄ra es et in terrā ibis; qd̄ dictū
ē dn̄s in tēplo sc̄o suo. repetitū itel
ligis dū dictū est. dn̄s in celo sedes
eius. Oculi eius in paupem respi
ciūt. quippe cui derelictus ē paup.
et qui factus ē refugiū paupi: et
ideo seditiōes oms et tumult9 sīt īfra
ista retia donec ꝑducant̄ ad litus.
de quib9 nobis in ꝑuicie sua et ad
nostrā correctionē insultat here
tica. ꝑ eos hoīes fiūt. qui paupes
xp̄i esse nolūt. Sed nūq̄d ab eis q̄
hoc eē volūt auertūt oculos dei?
Oculi eni eius in paupem respiciūt.
Nūq̄d metuēdū est ne in turba di
uitū paucos paupes vidē nō pos
sit? quos in ecclie catholice gremi
o custoditos enutriat? Palpebre
eius introgant filios hoīm. Hic fi
lios hoīm illa regula libenter acce
peri. de veterib9 regn̄atos ꝑ fidem.
Hij q̄ppe q̄busdā scripturaꝝ locis ob
scuris tāq̄m clausis oculis dei exer
cent̄ ut q̄rant. et rursus quib9dā
locis manifestis tāq̄m aptis oclis
dei illūiantur ut gaudeant? et ita
in sc̄is libris crebra opcio atq3 ad
apcio tāq̄m palpebre sūt dei q̄ ī
terrogāt id3 que ꝑbant filios ho
minū. q̄ neq3 fatigant̄ rerū obscu
ritate ꝭ exercetur; neq3 inflantur
cognitione ꝭ confirmant. Dn̄s

introgat iustu et impiu. Qd ergo?
Metuim ne aliqd nobis obsint i
py. si forte nobiscu sacmeta no sin
cero corde comunicat? qn ille int
rogat iustu et ipiu? Qui aute
diligit iniqtate odit aiam sua: idz
no ei qui credit deo et spem sua no
ponit in hoie. sed tantu aie sue no
cet dilector iniqtatis. Pluit sup
pctores laqueos. Si nubes gnalit
phete itelligut siue boni siue ma
li qui etia pseudo phete appellat:
sic ordinatur pseudo phete a dno
deo. ut de his laqueos sup pctores
pluat. No eni quisqm in eos secta
dos icidit n pctor. siue ad pparati
one extremi supplicii si pseuerare in
peccado maluerit: siue ad desua
denda supbia si aliqn deu cura
sinteriore qsiuerit. Si aut nubes
no nisi boni et veri phete intelli
guntur: et de his manifestu e sup
pctores laqueos plue deu. qbus
de hiberna pios ad fructificandu
irriget. Quibzda inqt apls sum
odor vite in vita: qbusda odor mor
tis in morte. No eni phete tantu
sz oms verbo dei aias irrigantes.
nubes dici possunt: qui cu male in
telligutur pluit deus sup pctores
laqueos. cu aut bene itelligutur.
fecudat pectora pioz atqz fideliu:
sicut exepli gra qd scriptu est. et
erunt duo in carne vna. si ad libidi
ne quisqz iterptetur. laqueu plu
it sup pctores: si aut itelligas si
cut ille qui ait. ego aut dico i xpo
et in ecclia. ymbre pluit sup ferti
le terra. Eadem aut nube. idz di
uina scptura vtrumqz factu e. Ite
dns dicit. no qd intrat in os vem

vos coinquinat: sed qd exit ab ore.
Audit hoc pctor et gula parat vo
racitati: audit hoc iustus. et a cibo
ru discernedoru supsticioe munit.
Et hic g. eade scripturaru nube.
pro suo cuiusqz merito. et pctori i
pluuia laqueoz. et iusto pluuia
vbertatis ifusa e. Ignis et sul
phur et sps pcellaz pars calicis
eoru. Hec pena eoru est atqz exitu
p quos blasphemat nomen dei:
vt primo cupiditatu suaru igne
vastentur. dein malo opm pu
tore a cetu btoz abiciatur: post
mo arrepti atqz submersi iessa
biles penas luant. Hec est eni
pars calicis eoru: sicut iustoz ca
lix tuus iebrians q pclarus e.
Inebriabuntur eni ab ubertate do
mus tue. Calice aut ppterea puto
appellatu: ne qd pter modu atqz
mesura vl in ipis pctoz suppli
ciis p diuina puidentia fieri ar
bitrem. Et ideo tanqm rationem
reddens qre id fiat subicit. Qm
iustus dns et iusticias dilexit.
No frustra pluralit nisi q hoies
dicit: ut pro iustis iusticie posite
itelligatur. In multis ei iustis
qsi multe iusticie videtur ee. cu
sit vna dei cui oms participant.
tanqm si vna facies ituea plura
specula. qd in illa singulare est
de illis pluribus pluraliter reddit.
Ptea rursus ad singularitate
se refert dicendo. Equitate vi
dit vultus eius. Fortasse pro eo
sit positu equitate vidit facies eius.
ac si diceretur. equitas visa e in fa
cie eius. idz in eius notitia. Faci
es eni dei est potentia. q dignus

innotescat. Aut certe equitatem vidit facies eius. quia non se prebet cognoscendum malis sed bonis: et ipsa est equitas. Si quis autem lunam synagogam vult intelligere. ad passionem domini referat psalmum. et de iudeis dicat. quoniam que perfecisti destruxerunt. ac de ipso domino. iustus autem quid fecit. quem tamquam destructorem legis arguebant cuius precepta perverse vivendo et ea contempnendo. ac sua statuendo destruxerant. ut ipse dominus secundum hominem loquitur. ut solet dicens. in domino confido. quomodo dicitis anime mee. transmigra in montes sicut passer. propter terrores scilicet eorum qui illum apprehendere et crucifigere cupiebant: cum peccatores sagittare volentes rectos corde. id est qui christo crediderant. In obscura luna. id est repleta peccatoribus synagoga non absurde intelligitur. Cui congruit et quod dicitur. dominus in templo sancto suo. dominus in celo sedes eius: vel verbum in homine. vel ipse filius hominis qui in celis est. Oculi eius in pauperem respiciunt: aut quem suscepit secundum deum. aut propter quem passus est secundum hominem. Palpebre eius interrogant filios hominum. Opertionem atque adapertionem oculorum quod nomine palpebrarum probabile est positum morte resurrectioneque eius accipere possumus: ubi probavit filios hominum discipulos suos. et territos sua passione. et resurrectione letificatos. Dominus interrogat iustum et impium: iam de celo gubernans ecclesiam. Qui autem diligit iniquitatem odit animam suam. Quare hoc ita sit. consequentia docent. Pluit enim super peccatores laqueos: secundum superiorem expositionem accipiendum.

et omnia cetera usque ad finem psalmi.

Explicit psalmus x. Incipit psalmus xi.
In finem pro octavo psalmus ipsi david.

Octavum diem iudicii posse intelligi. in sexto psalmo dictum est. Potest et pro octavo intelligi pro eterno seculo: quia post hoc tempus quod septem diebus volvitur dabitur sanctis. Salvum me fac domine. quoniam defecit sanctus. id est non invenietur: sicut loquimur cum dicimus defecit frumentum. aut defecit pecunia. Quoniam diminute sunt veritates a filiis hominum. Veritas una est. qua illustrantur anime sancte. Sed quoniam multe sunt anime. in ipsis multe veritates dici possunt: sicut ab una facie multe in speculis ymagines apparent. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum. Proximum omnem hominem oportet intelligi: quia nemo est cum quo sit operandum malum: et dilectio proximi malum non operatur. Labia dolosa in corde et in corde locuti sunt mala. Quod bis ait in corde et in corde: duplex cor significat. Disperdat dominus universa labia dolosa. Universa dixit: ne quis se exceptum putet: sicut apostolus dicit. in omnem animam hominis operantis malum iudei primum et greci. Linguam magniloquam. linguam superbam. Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus: labia nostra apud nos sunt. quis noster dominus est. Superbi ypocrite significantur: in sermone suo spem ponentes ad homines decipiendos. et deo non subditi. Propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exurgam dicit dominus. Ita enim pplin suum ipse dominus in euangelio

miseratus e: qd rectore no haberet
cui bene posset obtemperare. Vn etia
dicit in euagelio. messis multa. opa
rii aut pauci. Hoc aut ex psona dei
pris accipiendu est: qui ppt iopes
et paupes. idz iopia et paupertate
bonor spualiu egentes. filiu suu
dignatus e mitte. Inde aut inci
pit sermo eius apud matheu in
monte cu dicit: bti paupes spu.
qm ipsor e regnu celor. Pona
in salutari. Io dicit qd ponat?
s in salutari in xpo accipiendu e.
scdm illud. qm viderut oculi mei
salutare tuu: et ideo itelligit i illo
posuisse. qd ad miseria inopu au
ferenda et consolandu gemitu
pauperu ptinet. Fiducialiter
aga in eo: scdm illud in euagelio.
Erat eni docens eos tamqm potesta
te habens: no tamqm scribe eoru.
Eloquia dni eloqa casta. Hec p
sona ipius pphete e. Eloquia dni
eloquia casta. Casta dicit sine cor
ruptioe simulationis. Multi ei p
dicant veritate no caste: qr ven
dut illa precio comoditatu hui secu
li. De talibus dicit aplus. qd xpm
anuciarent no caste. Argentu ig
ne examinatu terre: ipa eloquia
dni p tribulatioes pbata pdicatoribus.
Purgatu septuplu: p timore
dei. p pietate. p scientia. p fortitu
dine. p consiliu. p intellectu. per
sapientia. Na septem sut etia bti
tudis gradus: quos in eode sermoe
que habuit in mote dns exequitur
kata matheu. bti paupes spiritu.
bti mites. bti lugentes. bti qui esu
riut et sitiut iusticia. bti misericor
des. bti mudo corde. beati pacifici.

De quib9 sententijs septe. totu illum
sermone plura dictu esse cica adiuti
potest. Na octaua ubi dictu e. bti
qui psecutione patiuntur ppter iusti
cia: ipm igne significat quo septe
pliciter pbatur argentu. Qui scz
mo cu terminatus esse dictu est.
erat eni docens eos tamqm ptatem
habens no tamqua scribe eor: qd
ptinet ad id qd in hoc psalmo dic
tu est. fiducialiter aga in eo. Tu
dne seruabis nos. et custodies nos
a gnatione hac in etnu. Hic tamqm
iopes et paupes: ibi tamqm opulen
tos et diuites. In circuitu impij
ambulat. idz in teporaliu rer cu
piditate. que septe dieru repetitio
circuitu tamqm rota voluitur: et ideo
no pueniut in octauu idz etnu.
pro quo iste psalmus titulatus e.
Ita et p salomone dicitur. ventilator
est ei impioru rex sapiens: et imit
tit illis rota malor. Scdm alti
tudine tua multiplicasti filios ho
minu? quia e et in teporalibus mul
tiplicatio q auertit ab vnitate dei.
vnde corpus qd corrupitur aggrauat
aiam. et deprimit terrena inhabi
tatio sensu multa cogitante. Mul
tiplicatur aut iusti scdm altitudine
dei: qn ibut de virtute in virtute.
Explicit ps. xi. Incipit xij. In fine
ps dauid.
Finis eni legis
xpc: ad iusticia oi credenti.
Vsqzquo dne obliuisceris
me in fine: idz differs me
ad itelligendu xpm spualiter: q
e dei sapientia et rectus finis oibus
itentionibus aie. Quousqz auertis
facie tua a me: Dicit no obliui
scitur deus sic nec facie auertit:

sed more nro scriptura loquitur. Auer
tere aut deus faciem dicit: du no dat
aie notitia sui. q adhuc puru me
tis oculu no habet. Quamdiu pona
consiliu in aia mea. Consilio no
opus e nisi in adversis. Ergo qm
diu pona consiliu in aia mea ita
dictu est. qmdiu ero in adusis: aut
certe responsio e. ut iste sit sensus.
tadiu dne obliuisceris me in fine
et tadiu auertis faciem tua a me.
qmdiu pona consiliu in aia mea:
ut n quisqz posuerit consiliu in
aia sua. ut operetur pfecte miseri
cordia. no eum dirigat deus in fine.
neqz notitia sui plena qd est facie
ad faciem prebeat illi. Dolore in
corde meo p die: subaudit qmdiu
pona. P die aut continuatione sig
nificat. ut dies pro tepore itelliga
tur: a quo se qsqz desiderans exui.
dolore ponit in corde. deptans ad
eterna cosceende et huanu die no
pati. Usqz quo exaltabit inimicus
meus sup me: vl diabolus ul co
suetudo carnalis. Respice et ex
audi me dne deus meus. Respice
refert ad id qd dictu est. usqz q auer
tis faciem tua a me: exaudi refert
ad id qd dictu e. usqz quo obliuisceris
me in fine. Illumina oculos meos.
ne uqm obdormiam in morte. Ocu
los cordis oportet itelligi: ne de
lectabili defectu pcti claudantur.
Nequando dicat inimicus meus pualui
adusus eu. Diaboli isultatio me
tueda est. Qui tribulant me ex
ultabut si motus fuero. diabolus
et angeli eius. qui no exultauerut
de iusto viro iob cu eu tribularet:
qz no est motus. id est de stabilitate

fidei no recessit. Ego aut in tua
misericordia speraui. Quia id ipsu qd
no mouetur homo et fixus in dno p
manet. no sibi debet tribuere: ne
cu se gliatur no esse motu. ipa sup
bia moueat. Exultabit cor meu
in salutari tuo: in xpo in sapia dei.
Cantabo dno qui bona tribuit m:
bona spualia no ad huanu die pti
nentia. Et psalla nomi dni altis
simi: id est cu gaudio grias ago. et or
dinatissie utor corpore qui e cantus
aie spualis. Si aut aliq hic differen
tia consideranda e: cantabo corde et
psallam opibus dno qd solus videt.
Nomi aute dni. qd apud hoies inno
tescit: qd no illi sz nobis est utile.

Explicit ps. xij. Incipit psalmus
xiij. In finem ps ipsi dauid.

Quid sit in fine. no est se
pius repetendu. Finis
enim legis est xpus ad ius
titiam omni credenti sicut
aplus dicit. Illi credimus qn incipimus
via bona ingredi: ipm videbimus cu
puenerimus: et ideo ipe finis.

Dixit insipiens in corde suo.
no est deus. Nec ipsi ei sacri
legi. et detestandi quidam philosophi
qui puersa et falsa de deo sentiut
ausi sut dice. no est deus. Ideo ergo
dixit in corde suo; qz nemo hoc au
det dice. etia si ausus fuit cogitare.
Corrupti sut et abhoiabiles fa
cti sut in affectionibus suis: id est du
amant hoc sclm no amant deu:
ipse sut affectioes q corrupiut ani
mam. et sic excecant ut possit etia
dice insipiens i corde suo. no e ds.
Sicut eni no pbauerunt deu habe
in notitia: dedit illos deus in re

probū sensū. Non est qui faciat
bonū: nō est usq; ad unū. Usq; ad
unū. vl' cū ipso uno potest ītelligi.
ut nullus hoīm intelligat'. vl'
pter unū ut accipiat' dn̄s xp̄us.
sicut dicim'. iste ager usq; ad ma
re ē: nō utiq; simul cōputam' et
mare. Et iste ē melior ītellectus.
ut nemo intelligat' fecisse bonita
tē usq; ad xp̄m: q2 nō potest q̄sq̄
hoīm facere bonitatē. nisi ipse
mōstrauerit. Et illud verū est.
q2 usq; quo quisq; cognoscat unū
deū: nō potest face bonitatē. Dn̄s
de celo pspexit sup filios hoīm: ut
videat si ē intelligens a' requires
deū. Sup iudeos potest intelligi:
ut honoratius eos appellauerit
filios hoīm ppter unius dei cultū
in cōparatione gentiliū; de quib9
arbitror supius dictū. dixit in
prudens in corde suo nō est deus
et cetera. Pspicit aūt dn̄s ut vide
at p aīas scās suas: qd' significat
id qd' dictū est de celo. Na p se ip
sū nichil eū latet. Oms decli
nauerūt simul inutiles facti sūt:
idȝ iudei tales facti sūt quales et
gentes. de quib9 supra dictū est.
Non est qui faciat bonū nō est
usq; ad unū: similit' ut supra in
telligendū est. Sepulchrū pa
tens ē guttur eorū. Aut voracitas
significat' inhiantis gule: aut
in allegoria q2 occidūt et quasi
deuorāt infectos. eos quib9 su
orū morū puersitatē psuadent.
Cui simile ē e contrario qd' petro dic
tū est. macta et manduca: ut ī su
ā fidem et bonos mores suos. gē
tes cōuerteret. Linguis suis
dolose agebant. Comes ē voracitatib9
adulatio et omib9 malis. Vene
nū aspidū sub labijs eorū. Vene
nū dolū dicit'. aspidū aūt. q2 nolūt
audire pcepta legis. sicut aspides
nolūt audire verba īcantantis.
qd' in alio psalmo euidentius dicit'.
Quorū os maledictiōe et amaritu
dine plenū est: hoc ē venenū aspi
dū. Veloces pedes eorū ad effun
dendū sanguinē: cōsuetudinē ma
le faciendi. Contricio et īfelicitas
ī vijs eorū. Oms enī malorū hoīm
vie plene sūt labore et miseria. Ideo
dn̄s clamat. venite ad me omēs q' la
boratis et onerati estis et ego refi
ciā vos: tollite iugū meū et disci
te a me q2 mitis sū et humilis corde:
iugū enī meū lene ē. et sarcina me
a leuis ē. Et viā pacis nō cogno
uerūt: hanc utiq; quā dn̄s ut dici
cōmeorat in iugo lene et sarcinā
leui. Nō est timor dei ante oclos
eorū. Isti nō dicūt nō est deus: s;
tamē nō timēt deū. Nōne cog
noscent oms qui opant' iniq̄tatē:
Iudiciū minat'. Qui deuorat po
pulū meū sicut cibū panis. id est
cotidie. Cibus enī panis cotidia
nus ē. Deuorant aūt pplm q suā
cōmoda ex illo capiūt: nō referē
tes misteriū suū ad glām dei et ad
eorū quib9 psunt salutē. Dn̄m
nō inuocauerūt. Nō enī vē hūc ī
uocat: qui ea desiderat q̄ illi dis
plicent. Illic trepidauerūt timo
re ubi nō erat timor: idȝ ī dāpno
rerū tēporaliū. Dixerūt enī. si re
linq̄mus eū sic. credent ī eū oms:
et venient romani et tollent nobis
et locū et gentem. Timuerūt reg

nu terrenu amitte ubi no erat ti
mor: et amiserut regnu celoz qd
time debuerat. Et hoc de omib9
tpalib9 comodis itelligendu est.
quoru amissione cu timet hoies
ad eterna no veiunt. Qm deus
in gnatione iusta e: idz no est
in eis qui diligut seculu. Iniustu
e eni relinque sclo2 conditore.
et dilige sclm: et seruire creature
potius qm creatori. Consiliu i
opis cofudistis qm dns spes ei9
e: idz cotepsistis hulem aduen
tu filij dei qr in eo no vidistis po
pam seculi: ut hij qs vocabat in
deo solo spem poneret. no in rebus
trsseuntib9. Quis dabit ex syon
salutare isrl. subaudit nisi ipse
cui9 hulitate cotepsistis: Ipse ei
in claritate venturus e ad iudiciu
viuoru et mortuoru regnuqz iu
stoz: ut qm isto huili aduentu
facta e cecitas ex pte isrl ut ple
nitudo gentiu intraret: i illo alio
fiat qd sequit. et sic oes isrl salu9
fieret. P iudeis eni apls etia illd
ysaie testimoniu accipit qd dcm e.
Veniet ex syon qui auertat impie
tate ab iacob: sicut hic positu e.
Quis dabit ex syon salutare isrl.
Cu auerterit dns captiuitatem
plebis sue: exultabit iacob et le
tabit isrl. Repeticio e sicut solet.
Na idem puto ee letabit isrl: qd
est exultabit iacob. Explicit ps
xiij. Incipit xiiij. ps ipsi dauid.
De hoc titulo nulla qstio est.
Dne quis pegrinabit
in tabernaculo tuo:
Quaqm aliqn ponat
tabernaculu etia pro
habitatioe sempitna: tame cu pprie
accipit tabnaculu belli res e. Vn
et cotubernales milites dicut: ta
qz simul habentes tabnacula. H.
sensus adiuuat ex eo qd dictu e.
quis pegrinabit. Ad tepus eni cu
dyabolo dimicam9: et nc opus e
tabnaculo quo nos refugiamus:
qd significat maxie fidem tpalis
dispensatoib q pro nobis facta e
teporalit p icarnatione dni. Et
quis reqescet in mote sco suo: Hic
fortasse ia ipam eterna habitaci
one significat: ut monte intelli
gam9 supeminentia caritatis xpi
in vita eterna. Qui igredit sine
macula et opatur iusticia. Hoc
pposuit: deinceps id exequit. Qui
loqtur veritate in corde suo. No
nulli eni in labijs habent verita
te et in corde no habent: tagi si
aliqs dolo se ostendat via sciens
in ea ee latrones et dicat. si hac
ieris a latronib9 tutus eris: et
cotingat ut ve no ibi latrones i
ueniantur. Veru ille locutus est:
sed no in corde suo. Aliud ei pu
tabat: et nesciens veru dixit. Er
go paru est veru loqui: nisi etia
in corde ita sit. Qui no egit dolu
in lingua sua. Lingua agit dolus:
cu aliud ore pfertur. aliud pectore
tegit. Nec fecit primo suo ma
lu. Primu oem hoiem accipi opor
te notu est. Et obprobriu no ac
cepit adusus primu suu: idz no
libent aut teme credidit crimina
tori. Ad nichilu deductus e in
cospectu eius malign9. Ista per
fectio e ut nichil in hoie valeat
malign9: et ut hoc sit in cospcu

eius. vl' certissime nouerit malig
nu no esse. n cu animus ab specie sui
creatoris etna et incomutabili
ad creature spem auertit. que de
nichilo facta e. Timetes aute
dnm glorificat: vtiq ipe dns. Ini
ciu aut sapietie timor dni. Sicut
g° illa supiora ptinet ad pfectos:
ita ea q nuc dicirus e ptinet ad in
cipietes. Qui iurat primo suo et
no decipit: qui pecunia sua no de
dit ad vsura. et munera sup ino
centes no accepit. Ista no st mag
na: s qui nec ista potest. mlto min9
potest loqui veritate in corde suo.
et no dolu age in ligua sua: sed vt
est in corde veru ita pferre. et ha
be in ore e e. no no. et no face pri
mo suo malu. id est nulli homi. et
obprobriu no accipe adusus proxi
mu suu. que sut pfecto2. in quo2
cospectu ad nichilu deductus est
malign9: tame etia ista minora
ita cocludit. Qui facit hec no co
mouebit in etnu: id est pueniet ad
illa maiora in qbus est magna
et incocussa stabilitas. Na et ipa
tepora no sine causa fortasse sic va
riata sut: ut in supiore coclusioe
pteritu tepus poneret. in hac aut
futuru. Na ibi dictu est ad nichilu
deductus e in cospectu eius malig
nus: hic aut no comouebit in et
nu. Explicit ps xiiii Incipit ps. xv.

Tytuli inscriptio ipi dauid.

Rex nr in hoc psalmo loqt
ex psona susceptionis hua
ne: de quo titulus regalis tepore
passiois iscriptus emicuit. Dicit
Cautem hec. Psalmus dd.
Onserua me dne qm in te

spaui. dixi dno deus meus es tu
qm bonoru meoru no eges: qm bo
nis meis no expectas tu fieri btus.
Sanctis qui sut in tra eius. Sa
tis qui in tra viuentiu spem sua
posuerut. ciuib9 ihrlm celestis. qu
couersatio spualis p anchora spei
in illa patria figit. que terra dei tra
noiatur: qmuis adhuc et in hys
terris carne versent. Mirificauit
oms volutates meas i illis. His
g° scis miras facit oms volutates
meas. in pfectu eo2 quo senseru
q deus pfuerit et huanitas mee
diuinitatis vt morerer: et diuini
tas huanitatis ut resurgerem. Mul
tiplicate st infirmitates eo2: no ad
pniciem sed ut mediciu desideraret.
Postea accelerauerut. Itaq p9
mltiplicatas ifirmitates accele
rauerut ut sanaretur. Non co
gregabo couenticula eo2 de sagui
nib9. Erut g° couenticula eo2 non
carnalia: nec de sanguib9 pecu
du ppiciatus cogregabo eos. Nec
memor ero nominu illo2 p labia
mea. s spuali mutatioe obliuis
cetur qd fuerut: nec a me iam vo
cabutur pcc..res ul' iumici vl' hoies. s iusti
et fres mei et fily dei vocabutur.
p patre mea. Dns pars heditatis
mee et calicis mei. Possidebut et
mecu heditate. ipsu deu. Eligat
sibi aly ptes quib9 fruatur terre
nas et teporales: portio sco2 dns
eternus e. Bibant aly mortiferas
voluptates: portio calicis mei do
min9 est. Qd dico mei adiugo ec
cliam: qr ubi caput ibi et corpus.
Na in hereditate congregabo co
uenticula coru: et p calicis ebrie

tate obliviscar noīa vetera eoꝝ. Qui es qui restitues m̄ hereditatē meā: ut nota sit et his q̄s liberas claitas. que m̄ erat apud te p̄usq̄m mūd⁹ fiet. No eni restitues m̄ q̄d no amisi: sed restitues his qui amiserūt ei⁹ claitatis noticiā: in quib⁹ q̄z ego su. m̄ restitues. Funes ceciderūt m̄ in p̄claris. limites possessionis mee in tua claitate tanq̄m sorte ceciderūt: velut possessio sac̄dotū et leuitarū deus ē. Etenī h̄editas mea p̄clara ē m̄. Etei hereditas mea p̄clara ē. no oibus s̄ videtibz: in quibz q̄z ego su. m̄ ē. Benedicā dn̄m qui m̄ tribuit itellectū. Benedicā dn̄m qui m̄ tribuit oculū: quo ista hereditas videri et posideri potest. Insup aūt et usqz ad nocte emēdauerunt me renes mei. Sup intellectū aūt usqz ad morte erudiuit me īferior pars mea. carnis assūptio: ut experirer tenebras mōrtalitatis. q̄s ille itellectus no habet. Prouidebā dn̄m in cōspectu meo semp. Sz veiens ī ea q̄ transeūt. no abstuli oculū ab eo qui semp manet: hoc puidens ut in eū post tēporalia pacta recurrere. Qm a dextris est m̄ ne cōmouear: qm fauet m̄ ut stabiliter ī eo p̄maneā. Propt̄ hoc iocūdatū est cor meū et exultauit lingua mea. Pt̄ hoc et ī cogitatioib⁹ meis iocūditas: et in verbis exultatio. Insup et caro mea requiescet in spe. Insup et caro mea no deficiet in interitū: sed ī spe resurrectiōis obdormiet. Qm no derelinques aīam meā ī inferno: qm neqz aīaz mea ī infeīs possidendā dab. Neqz dab

sc̄m tuū vidē corruptione. Neqz sactificatū corpus p q̄d et alij sanctificandi sūt. corrūpi patieis. Notas m̄ fecisti vias vite. Notas fecisti p me hūilitatis vias: ut ad vitā redirent hoīes. unde p supbiā ceciderūt: in quibz q̄z ego su. notas m̄ fecisti. Adiplebis me leticia cū vultu tuo. Adiplebis eos leticia. ut no ultra q̄rant aliq̄d cū facie ad faciē te viderit: in quib⁹ q̄z ego sū. me adimplebis. Delectatio in dextera tua usqz in fine. Delcatio est in fauoē et p̄piciatioē tua in hui⁹ vite itinē: pducens usqz ad finē glorie cōspectus tui.

Explicit ps̄. xv. Incipit ps̄. xvi.

Hec est p sone Orō ipi dauid
dn̄i tribuenda. adiūcta ecclesia que corpus eius est. psalm⁹.

Exaudi deus iusticiā meā. Itende dep̄catiōni mee: Auribus p̄cipe orōne meā no in labijs dolosis. noā ad te in labijs dolosis p̄cedente. A vultu tuo iudiciū meū p̄deat. Ex illūiatione noticie tue verū iudice: aut certe nō in labijs dolosis a vultu tuo iudiciū meū p̄deat: ut salz no p̄feram iudicās aliud q̄m in te intelligo. Oculi mei videat equitatē: cordis utiqz oculi. Probasti cor meū et visitasti nocte: q̄z ipm̄ cor meū visitatoē tribulatiois pbatū est. Igne me examinasti. et no est īuenta in me iniquitas. No aūt nox tantū q̄z p turbac assolet. sed etiā ignis q̄z urit vocāda ē ipsa tribulatio. qua examinatus iustus īuentus sū. Ut no loquat os meū opa hoīm: ut aliud

no pcedat ex ore meo. q id qd ptinz
ad glam et laude tua. no ad opa hoi
nu q faciut pter volutate tuam.
Propt verba labioru tuoru. Pt
verba patis tue vl pphetaru tuoru.
Ego custodiui vias duras: ego
custodiui vias laboriosas. morta
litatis huane atqz passiois. Ad
pficiendos gressus meos i semitis
tuis: ut pficetur caritas celestis in
itineribus angustis quibus venitur ad
regem tua. Ut no moueant vesti
gia mea: ut no moueatur signa iti
neris mei. q tamqm vestigia sacramen
tis et scripturis apostolicis ipressa
sut. q intueatur et obseruet. qui
me sequi voluit: aut certe ut etia
stabiliter in etnitate pmanea p
tea qm pegi vias duras. et i an
gustiis semitaru tuaru gressus p
feci. Ego clamaui qm exaudisti
me deus. Ego libera et valida iten
tione preces ad te direxi: qm ut hac
habere possem exaudisti me ifir
mius orante. Inclina aure tua
mi: et exaudi verba mea. No dese
rat exauditio tua humilitate mea.
Mirifica misericordias tuas. No vi
lescant misericordie tue: ne minus a
metur. Qui saluos facis sperantes
in te a resistentibus dextere tue: a re
sistentibus fauori quo m faues.
Custodi me dne ut pupilla oculi.
Custodi me ut pupilla oculi. que
apparet pparua et exigua: p ea
tame dirigitur acies luminis. quo lux
et tenebre diiudicatur: sicut p xpi
huanitate diuinitas iudicat. dis
cernes int iustos et pctores. In
tegmine alaru tuaru ptege me. In
munimeto caritatis et misericordie tue

ptegens me. A facie impioru q me
afflixerut. Inimici mei anima
mea circudederut: adipe suu co
cluserut. Leticia sua pingui coop
ti sut. postea qm cupiditas eoru
de scelere saciata e. Os eoru lo
cutu est supbia: et ppterea os eoru
locutu est supbia dicendo. aue rex
iudeoru. et cetera talia. Proicie
tes me nuc circudederut me. Pro
icientes me extra ciuitate: nuc cir
cudederut me i cruce. Oculos su
os statuerut declinare in terram.
Intentione cordis sui statuerut
declinare in ista terrena: putantes
magnu malu pati eu quo occide
batur. et se nullu qui occidebat.
Susceperut me sicut leo paratus ad
pdam. Susceperut me sicut ille ad
uersarius circuiens qrens que de
uoret. Et sicut catulus leonis ha
bitans in occultis. Et sicut catulus
eius ppulus cui dictu est. vos ex pre
dyabolo estis: cogitans de insidiis
quibus iustu circuueniret et pderet.
Exurge dne pueni eos et subuerte
eos. Exurge dne que dormire arbi
tratur. et iniqtates hoim no curare.
Ante excecentur malicia sua. ut
factu eoru vindicta pueniat: et
ita subuerte eos. Erue aiam mea
ab ipiis. Erue aiam mea resuscita
do me a morte. qm ab ipiis irroga
ta e. Frameam tuam ab inimicis ma
nus tue. Anima enim mea framea
tua e: quia assupsit manus tua
idest eterna virtus tua. ut p ipam
regna debellet iniqtatis. et diui
dat iustos ab ipiis. Hanc ergo
erue ab inimicis manus tue. hoc
e virtutis tue. hoc e ab inimicis.

meis. Dne p dens de terra dispu
te eos in vita eorum. Dne p de eos
de terra qua inhabitant: dispti
te eos p orbe terrarum in ista vita.
qua sola sua vita putat. qr eterna
desperat. Et de absconditis tuis
adimpletus e venter eorum. Non solu
aut ista pena eos consequet visibi
lis: sed etia de petis q taqm tene
bre absconduntur a luce veritatis
tue adimpleta e memoria eorum ut ob
liviscatur deu. Saturati st por
cina. Saturati sut imudicia: co
culcates margaritas sermonu dei.
Et reliquerut reliqas suas p
vulis suis: clamates. pctm hoc
sup nos et sup filios nros. Ego at
in tua iusticia apparebo in cospec
tu tuo. Ego aut qui no apparui eis
qui corde sordido et tenebroso luce
sapientie tue videre no possut: in
tua iusticia apparebo i cospectu tuo.
Satiabor du manifestabit gla
tua. Et cu illi saturati sut imundi
cia sua ut me itellige no possint:
ego satiabor du manifestabit gla
tua. i his qui me itelligut. Sane
illo versu ubi dictu est. saturati
sut porcina nonulla exeplaria
saturati sut filys habent. Ex am
biguo eni greco interptatio duplex
evenit. Filios aut opa itelligim9:
et sicut bona opa bonos filios. ita
malos mala. Explicit psalmus
xvi. Incipit psalmus. xvij.
In fine puero dni ipsi david: hoc
e manu forti ipo scdm hoiem. Q
locutus e dno verba cantici hui9
in die qua eripuit eu dns de ma
nu omi inimicoru eius. et de ma
nu saul et dixit. In die qua eripu

it eu dns de manu om inimicoru ei9.
et de manu saul hoc e regis iudeoru.
que sibi ipi petierut. Nam sicut
david manu fortis: ita saul petico
ipor dr. Notu e at qm ille pplo re
ge sibi petierit & accepit: no scdm dei
s scdm sua volutate. Dicat g. h' xpc.
tercia. i. dz totu xpi caput & corpus.
Diligam te dne virtus mea.
Diligam te dne p que fortis
sum. Dne firmamentu
meu et refugium meu et liberator me
us. Dne qui me formasti qr ad te
refugi. refugi aut qr liberasti me.
Deus meus adiutor meus: et
spabo in eu. Deus meus qui prius
michi adiutoriu vocatiois tue psti
tisti: ut sperare in te posse. Pro
tector meus et cornu salutis mee:
et redeptor meus. Ptector me9 qr
no de me psupsi quasi erigens ad
versu te cornu supbie: s teipsum
cornu hoc e firma celsitudine sa
lutis inveni: qd ut invenire rede
misti me. Laudans invocabo do
minu: et ab inimicis meis salvus
ero. No mea glam s dni qrens in
vocabo eu: et no erit unde in noceat
ipietatis errores. Circudederut
me dolores mortis. Circudederut
me dolores carnis. Et torrentes
iniqtatis coturbaverut me. Tur
be iniqua ad tepus comote velu
ti flumina pluvialia cito desitu
ra egerut ut coturbaret me. Do
lores iferni circudederut me. In
his qui me circudederut ut pde
rent me. erat dolores invidentie
qui morte opantur: p ducut q ad
infernu peccati. Prevenerut
me laquei mortis. Pvenert me

ut priores nocere vellent: qd eis pos
tea reddetur. Tales aut hoies ca
piut in pditione quibz male psua
serut iactatione iusticie: cui9 no
re sz noie adūsus gentes gl'antur.
Et in pssura mea inuocaui dnm.
et ad deū meū clamaui: et exaudi
uit de tēplo sco suo voce mea. Ex
audiuit de corde meo i quo habitat
vocē mea. Et clamor meus in co
spectu eius. Et clamor meus quem
nō in auribz hoim. sz cora ipso itus
habeo. Intonuit in aures eius:
et cōmota ē et cōtremuit tra. Ita
clarificato filio hoīs. cōmoti sūt
et cōtremuerut pctores. Et funda
mēta montiū cōturbata st. Et
spes sup borū que in hoc sclo fue
runt cōturbate sūt. Et cōmote st
qm iratus ē eis dns: ut salz iam
firmamētū nō habet in cordib9
hoim spes tpaliu bonorū. Asce
dit fum9 in ira eius. Ascendit la
crimosa deptatio penitentiū: cu
cognouissent qd minet' ds ipiis.
Et ignis a facie eius exardescat.
Et flagrātia caritatis. p9 penitētiā
de notitia eius iardescat. Carbo
nes succēsi sūt ab eo. Quia mor
tui erant deserti ab igne boni de
siderij. ac luce iusticie et frigidi
tenebrosiqz remāserat: rursus ac
censi et illūiati reuixerut. Et
iclinauit celos et descendit. Et
humiliauit iustū. ut descendet ad
hoim ifirmitate. Et caligo sub
pedibz eius. Et ipij qui terena sapi
ut caligine malicie sue nō eū cog
nouerūt. Terra eni sub pedibus
eius: tāqm scabellū pedum eius.
Et ascendit sup cherubī et vo

al' qui
al' cōmota

lauit. Et exaltatus ē sup plenitu
dine sciētie: ut nemo ad eū pueiret
nī p caritate. Plenitudo eni legis
caritas. Et cāto se icōprehensibile
ee mostrauit dilcōrib9 suis: ne il
lū corporeis ymaginationib9 cop
hendi arbitrarent'. Volauit sup
pēnas ventoꝝ. Illa aut celeritas
qua se incōprehensibilē esse mo
strauit. sup ūtutes aiarū est. qb9
se velut pēnis a terrenis timorib9
in auras libtatis attollūt. Et po
suit tnbras latibulū suū. Et po
suit obscuritate sacrametoꝝ et oc
cultā spem ī corde credentiū ubi
latet ipse: nō eos deserens in his
etiā tenebris. ubi p fide adhuc am
bulam9 nō p spem. qmdiu qd nō
videm9 speram9. et p patientiā ex
pectam9. In circuitu eius tabna
culū eius. Conūsi tamē ipm ambi
ut qui credut ei: qz ī medio eoꝝ ē
cū omib9 equalit' fauet. ī quib9
tāqm in tabnaculo habitat hoc
tēpore. Tenebrosa aq̄ in nubib9
aeris. Nec pptrea qsqm ī illa lu
ce q futura ē. cū ex fide ad speciē
venerim9. iā se ee arbitret': si scrip
turas rcē intelligit. In pphetis et
atqz in omib9 diuini verbi pdica
torib9 obscura doctrina ē. Presul
gore in cōspectu ei9. In cōpatione
fulgoris eius q ē in cōspectu ma
nifestationis eius. Nubes ip sius
trāsierut. Pdicatores verbi ei9 nō
iā iudee finib9 cōtinetur: sz trāsie
rūt ad gentes. Grando et carbo
nes ignis: obiurgationes figurate
quibz velut grandine corda duri
tundūtur. Si aut tra culta et mi
tis idz pius anim9 excepit duri

tiā grandinis in aqua idȝ terrore
figurate et q̃si cōgelate obiurgati
onis: in doctrina satiante resol
uit. Igne aūt caritatis accēsa cor
da renuisseūt. Hec aūt omia ĩ nu
bibꝰ ipsius ad gentes trãsierūt. Et
itonuit de celo dn̄s. Et euāgelica
fiducia de corde iusti sonuit dn̄s.
Et altissimꝰ dedit vocē suā ut
habemus eā: et in ꝓfundo reꝝ hu
manarū audiremꝰ celestia. Et
emisit sagittas suas et dissipsit eos.
Et emisit euāgelistas pēnis virtu
tū recta itinera trãsuolantes. nō su
is ƀ eius a quo missi sūt virībꝰ: et
dissipsit eos ad quos missi sūt. ut a
lijs eorū esset odor vite in vitā. ali
is odor mortis in morte. Et cho
ruscatiões mlͭiplicauit et cõtur
bauit eos. Et miracula mlͭipli
cauit et cõturbauit eos. Et appa
ruerūt fontes aq̃rū. Et apparuert
q̃si erāt ĩ p̄dicātibꝫ fōtes aq̃ꝝ salietiū
ĩ vitā etnā. Et reuelata sūt fūdamēta
orbis traꝝ. Et reuelati sūt ꝓphē q̃ n̄ itellige
bāt: s͛ q̃s edificāt͛ orbis traꝝ cred͛s dn̄o.
Ab increpatiōe tua dn̄e: clamātis
appropinquabit sup vos ignis dei.
Ab increpatiõe spūs ire tue: di
cētis. n̄ penitentiā egeritis omēs
simul moriēmi. Misit e summo et
accepit me: vocādo ex gentibꝰ in
heditatē glo͛sam ecclīam. nō habē
tē maculā neq; rugā. Assūpsit
me de multitudīe aquaꝝ: assūp
sit me de mlͭitudīe ꝓplo͛ꝝ. Eruit
me de īimicis meis fortissis. Eruit
me de īimicis meis qui p̄ualuert
ad affligendā et p̄dendā tp̄alem
istā vitā meā. Et ab his qui ode
rūt me. q̃ cōfortati sūt super me:

q̃m diu sub ipis sum q̃ ignorāt deū.
Preuenerūt me in die afflictionis
mee: p̄ores m̄i nocuerūt. in tp̄e quo
mortale et laboriosū corpus gero.
Et factus est dn̄s firmamētū meū.
Et q̃m amaritudīe miseriarū fir
mamētū terene voluptatis cõturba
tū atq; conuulsū est: fcūs ē dn̄s fir
mamentū meū. Et eduxit me
in latitudinē. Et q̃ carnales pa
ciebar āgustias: eduxit me ĩ sp̄ua
lē latitudinē fidei. Eruit me q̃
niā voluit me. Eruit me q̃m volu
it me āteq̃m illū ego vellē. Eruit
me ab īimicis meis potētissīs. qui
m̄i inuidebāt iā volenti eū: et ab his
qui oderūt me. q̃ volo eū. Et re
tribuet m̄i dn̄s scd̄m iusticiā meā.
Et retribuet m̄i dn̄s scd̄m iustitiā
bone volūtatis: qui p̄or p̄buit mi
sericordiā. anteq̃m habērem bonā vo
lūtatē. Et scd̄m puritatē manu
ū meaꝝ retribuet m̄i. Et scd̄m
puritatē factoꝝ meoꝝ retribuet
m̄i: qui tribuit ut bene facerē edu
cendo me in latitudinē fidei. Quia
custodiui vias dn̄i: ut latitudinē
bonorū opm̄ que p fidem sūt. et lo
ganimitas pseuerādi consequatͬ.
Nec impie gessi a deo meo. Qm̄
oīa iudicia eius in cōspectu meo sūt
semp: q̃m oīa iudicia eius idȝ et
p̄mia iustorū et penas ipioꝝ. et
flagella corrigendorū. et teptati
ones p̄bandoꝝ pseuerādi cõtem
platoꝝ. cõsidero. Et iusticias me
as nō repuli a me: q̃d faciūt defi
cientes sub sarcina caꝝ. et reuītūt
ad vomitū suū. Et ero īmacula
tus cū eo. et obseruabo me ab ini
q̃tate meā: et retribuet m̄i dn̄s

scdm iustitia mea. Itaq no solum
ppter latitudine fidei q p dilconem
opatur: sz etia ppter longitudine p
seuerantie retribuet m dns scdm ius
titia mea. Et scdm puritate ma
nuu mear in cospectu oculor eius.
No quo hoies vident. sed in cospec
tu oculoru eius: qm que vident te
poralia sut. q aut no vident etna:
quo ptinet altitudo spei. Cu sco
sanctus eris. Est etia occulta pfun
ditas qua itelligeris cu sco sactus:
qz tu sanctificas. Et cu viro inocente
inocens eris. Et cu viro inocente i
nocens eris: qz tu nulli noces. sed
viniculis pccor suoru vnusqsqz
co stringit. Et cu electo electus
eris. Et ab eo que eligis eligeris.
Et cu puerso puersus eris. Et
tu puerso videris puersus. qm di
cut. no est recta via dni. et ipor via
no est recta. Qm tu pplm humilem
saluu facies. Hoc aut puersu videt
puersis: qd cofitentes pcca sua sal
uos facies. Et oculos supborum
humiliabis. Ignorantes aut dei ius
titia. et sua qrentes costituere hu
miliabis. Qm tu illuiabis lucerna
mea dne. Qm no est lume nrm
ex nobis: sed tu illuiabis lucerna
mea dne. Deus meus illuia tene
bras meas. Nos eni pccis nris tenebre
sumus: sz deus meus illuiabis tene
bras meas. Qm a te eruar a tep
tatione: qm no a me sz a te eruar a
teptatione. Et in deo meo trasgre
diar muru. Et no in me sed in deo
meo hic trasgrediar muru: que in
ter hoies et celeste ihrlm pcca e
rexerunt. Deus meus imaculata
via eius. Ds meus no venit i ho
mies. nisi mundauerit via fidei qua
veiat ad eos: qz imaculata e via
eius. Eloquia dni igne examinata.
Eloquia dni igne tribulationis p
batur. Protector e oim sperantiu
in se. Et oms qui no in seipsis sed
in illo sperant: ea de tribulatioe
no consumuntur. Spes eni sequitur
fidem. Qm quis deus pter dnm:
Qm quis pter dnm cui seruimus:
Et qs deus pter deu nrm: Et qs
deus pter deu que post bona seru
tute taqm hereditate sperata filii pos
sidemus. Deus qui precingit me vir
tute. Deus qui precingit me ut fortis
sim: ne diffluentes sinus cupidita
tis. ipediant opa et gressus me
os. Et posuit imaculata viam
mea. Et posuit imaculata via
caritatis qua ad illu venia: sicut
imaculata e via fidei qua venit
ad me. Qui pfecit pedes meos tanq
ceruu: qui pfecit amore meu ad tras
cendenda spinosa et umbrosa impli
cameta huius seculi. Et sup excel
sa statuet me. Et sup celestem ha
bitatione figet itentione mea:
vt implear in oem plenitudine
dei. Qui docet manus meas ad pliu.
Qui docet me opari ad supandos
inimicos: qui nobis intercludere celes
tia regna conatur. Et posuisti
vt arcu ereu brachia mea. Et po
suisti ifatigabile intetione bonor
operu meor. Et dedisti m ptectio
ne salutis tue: et dextera tua susce
pit me. Et fauor gre tue suscepit
me. Et disciplina tua me direxit
in fine. Et correctio tua me deuiare
no sinens direxit: ut qcquid ago.
in eu fine referam quo coherer tibi.

Et disciplina tua ipsa me docebit.
Et eade correptio tua me docebit p
uenire quo dixerit. Dilatasti gres
sus meos subter me. Nec ipediat
carnales angustie: qm lata fecisti
caritate mea. opante hylariter.
cia. de ipis que subter me st̄ mor
talibz rebus et mebris. Et nō st̄
īfirmata vestigia mea. Et nō sūt
īfirmata siue itinera mea siue sig
na q̄ impressi ad imitandū seque
tibꝰ. Persequar īimicos meos et
cōprehenda illos. Psequar affectꝰ
carnales meos: nec ab eis cōprehe
dar; ꝫ cōprehenda illos vt absuma
tur. Et nō couertar donec defici
at. Et ab ista itentioē nō couertar
ad quietē; donec deficiat q̄ obstre
pit m̄. Confringa illos nec po
terūt stare. Cōfringa illos nec du
rabūt adūsus me. Cadent subtꝰ
pedes meos. Deiectis illis ppona
amores. q̄bus ābulo ietnū. Et
pcinxisti me v̄tute ad bellū. Et
cōstrinxisti fluctia desideria cūnis
mee v̄tute: ne in tali pugna ppe
direr. Supplantasti īsurgentes
in me subter me. Decipi fecisti eos
qui me īsequebatur; ut subter me
fierēt qui sr̄ me eē cupiebāt. Et ī
imicos meos dedisti m̄ dorsū. Et
īimicos meos couertisti. et dorsum
meos eē fecisti: idz ut seqrent me.
Et odio habentes me dispdidisti
Illos aūt eorꝫ qui in odio pdura
rūt dispdidisti. Clamauerūt nec
erat qui saluos faceret. Quis enī
saluos facēt quos tu nō faceres:
Ad dn̄m nec exaudiuit eos. Nec
ad quelibet sed ad dn̄m clamaue
rūt; nec exauditione dignos iu

dicauit; nō recedentes a malicia
sua. Et cōminuā illos ut puluerē
ante faciē venti. Et cōminuā illos:
aridi enī sūt nō recipiētes ymbre
misericordie dei: ut elati atqꝫ inflati
supbia ab spe firma et icontussa
tāqm̄ a terre soliditate et stabili
tate rapiatur. Ut lutū platearꝫ
delebo eos. Plateas quas multi am
bulant pditionis vias. luxurian
tes et lubricos delebo eos. Erues me
de cōtradictioibꝰ ppli. Erues me de
contdictionibz eorū qui dixerūt:
si dimiserimꝰ eū viuū. seculū post
illū ibit. Constitues me ī capi
te gentiū; pplus que nō cognoui
seruiuit m̄. Plus gentiū que cor
porali p̄sentia nō visitaui. seruu
uit m̄. In obauditu auris obau
diuit m̄. Neqꝫ oculis me vidit: ꝫ
recipiens pdicatores meos. ī ob
auditu auris obaudiuit m̄. Filij
alieni mētiti sūt m̄. Filij nō mei
dicēdi. ꝫ potius alieni. quibꝰ ī ce dr̄.
vos a patre dyabolo estis: mētiti
sūt m̄. Filij alieni īueterauē
rūt. Filij alieni quibꝰ ut renoua
retur. nouū testamentū attuli:
in vetē hoie remaserūt. Et clau
dicauerūt a semitis suis. Et tā
qm̄ vno pede debiles qr vetus te
netes nouū respuerūt: claudi ef
fecti sūt etiā in ipa vetē lege. po
tius traditioēs suas sequētes qm̄
dei. Calupmiabātur enī de manibꝰ
nō lotis: qr tales erant semite q̄s
ipi fecerant. cōsuetudie triuerant
aberrando ab itineribꝰ p̄ceptorū dei.
Uiuit dn̄s et bn̄dictus deus meꝰ.
Scd̄m carne autē sape in orbe ē. Vi
uit dn̄s et bn̄dictus deus meus. et

exaltet deus salutis mee: ut nō ter
rena cōsuetudie de deo salutis mee
sentiā: nec terrenā ipam salutē. s
in excelso de illo spere. Deus q̄ das
vindictas m̄. Deus qui vindicas me
subdendo ꝑplos sub me. Liberator
meus de inimicis meis iracūdis. Li
berator meus de inimicis meis ira
cūdis. clamātib⁹ crucifige crucifige
iudeis. Ab īsurgentib⁹ in me exal
tabis me. A quib⁹ īsurgentib⁹ in
me patiente. exaltabis me resur
gente iudeis. A viro iniquo erues
me. A regno eorū iniquo erues me.
Propterea cōfitebor tibi in gentib⁹
dn̄e. Ꝓpterea tibi ꝑ me cōfitebunt gen
tes dn̄e. Et nomi tuo psallā. Et
latius inotesces bonis opib3 meis.
Magnificās salutes regis ipius.
Deus qui magnificat ut admira
biles faciat salutes. quas ei⁹ fili⁹
dat credentib⁹. Et faciēs miam
xpo suo. Deus qui facit miam xpo
suo. Dauid et semini eius vsq3 in
sclm: ipi liberatori et semini eius
manu potēti qui vicit mūdū hūc.
et eis quos credētes euāgelio genu
it ī eternū. Quecūq3 in hoc psalmo
dicta sūt q ipsi dn̄o ꝓprie id3 capi
ti ecclie cōgrue nō possūt: ad eccle
siā referenda sūt. Totus enī xps hic
loquit: in quo sūt oīa mēbra eius.

Explicit ps. xvij. Incipit xviij.

Titulus notus In fine ipi dauid
est: nec dn̄s ihūs xpus hec
dicit. sed de illo hec dicitur. Psalmus

Celi enarrāt gloriā dei.
Iusti euāgeliste in qb⁹
deus tanq̄ in celis ha
bitat exponunt gloriam
dn̄i nr̄i ihū xpi: siue gloriā qua
glorificauit patrē filius sup terrā.
Et opa manuū eius ānunciat
firmamentū. Et fcā virtutū dn̄i a
nūciat firmamētū: fiducia spūs
scī iā celū factū qd̄ antea timore t
ra erat. Dies diei eructat verbū.
Spūs spūalib⁹ ꝓfert plenitudine
incōmutabilis sapiētie dei: qd̄ v
bū in pncipio deus apud deū est.
Et nox nocti ānūciat sciētiā.
Et mortalitas carnis tanq̄ longe
positis carnalib3 fide insinuādo
ānūciat futurā sciētiā. Nō sūt
loquele neq3 sermōes: quorū nō au
diant voces eorū. Per quos nō audi
te sūt voces euāgelistarū: cū omib⁹
linguis euāgeliū predicaret. In
oēm terrā exiuit sonus eorū: et in
fines orbis tre verba eorū. In sole
posuit tabernaculū suū. Dn̄s ac
ut adūsus regna tpaliū errorē bel
ligeraret, nō pacē sed gladiū mis
surus ī terrā: in tpe ul' in manifes
tatiōe posuit tanq̄ militie habi
taculū suū. hoc ē dispensatiōne
īcarnatiōis sue. Et ipe tanq̄
sponsus ꝓcedens de thalamo suo.
Et ipe ꝓcedens de vtero v̄ginali:
vbi deus nature huāne tanq̄ spons⁹
sponse copulatus ē. Exultauit
sicut gygas ad currenda viā. Ex
ultauit sicut fortissim⁹. et ceteos
hoīes incōpabili v̄tute ꝓcedens:
nō ad habitanda s3 ad currenda
viā. Non enī in via pctorū stetit.
A sūmo celo egressio ei⁹. A patre
egressio eius. nō tpalis s3 eterna q
de p̄re natus ē. Et occursus eius
vsq3 ad sūmū eius. Et occurrit
plenitudie diuinitatis usq3 ad
equalitatē pr̄is. Et nō est qui

se abscondat a calore eius. Cum autem
verbum etiam caro factum est et habita
uit in nobis. mortalitatem nostram sus
cipiens. non permisit ullum mortalium
excusare se de umbra mortis: et
ipsam enim penetrauit verbi calor. Lex
domini inmaculata. conuertens animas.
Lex ergo domini ipse est qui uenit legem implere
non soluere: et inmaculata lex. quia peccatum
non fecit nec inuentus est dolus in ore
eius: non premens animas seruitutis iu
go. sed ad se imitandum libertate con
uertens. Testimonium domini fidele
sapientiam prestans paruulis. Testimonium
domini fidele. quia nemo nouit patrem nisi
filius et cui voluit filius reuelare.
que abscondita sunt a sapientibus et
reuelata paruulis: quoniam deus superbis
resistit. humilibus autem dat gratiam.
Iustitie domini recte letificantes cor
da. Omnes iustitie domini in illo recte
qui non docuit quod ipse non fecit: ut
qui imitarentur corde gauderent in
eis que libere cum caritate facerent.
non seruiliter cum timore. Preceptum
domini lucidum illuminans oculos. Preceptum
domini lucidum sine velamento carnali
um obseruationum: illuminans hominis in
terioris aspectum. Timor domini cas
tus permanens in seculum seculi. Timor
domini non ille sub lege penalis. temporalia
bona sibi subtrahi perhorres
cens. quorum dilectione anima fornicatur.
sed castus quo ecclesia sponsum suum
quanto ardentius diligit tanto dili
gentius cauet offendere: et ideo non
foras mittit consummata dilectio ti
morem hunc. sed permanet in seculum seculi.
Iudicia domini uera iustificata in
idipsum. Iudicia eius quia non iudicat
quemquam. sed omne iudicium dedit filio.
uera iustificata incommutabiliter. Ne
que enim vel minatus vel pollicitus deus
quemquam fallit: aut quisquam vel impius
supplicium vel pius premium eius potest
eripere. Desiderabilia super aurum
et lapidem preciosum multum. Siue mul
tum ipsum aurum et lapidem. siue multum
preciosum. siue multum desiderabilia.
tamen desiderabilia iudicia dei super
pompas huius seculi: quarum deside
rio fit ut non desiderentur sed timeantur.
aut contempnantur aut non credantur
iudicia dei. Quod si quisque ipse sit aurum
lapisque preciosus. ut igne non consu
matur sed assumatur in thezaurum dei:
plus quam seipsum desiderat iudicia
eius. cuius voluntatem preponit sue. Et
dulciora super mel et fauum. Et siue
quisque iam sit mel. qui iam solutus vi
te huius vinculis expectat diem quo
veniat in epulas dei. siue adhuc
sit fauus. ut quasi cera circumplice
tur hac vita. non huius contextus sed
implens eam. cui opus sit aliqua
pressura non opprimentis sed exprime
tis manus dei. qua de temporali vita
in eternam eliquetur: dulciora illi sunt
iudicia dei quam sibi ipse est. quia super
mel et fauum illi dulciora sunt. Et
nim seruus tuus custodit ea. Nam
non custodienti amara dies domini. In
custodiendo illa retributio multa.
Non in aliquo extra posito commodo.
sed in eo ipso quo iudicia dei custo
diuntur multa retributio. Multa
est quia gaudetur in eis. Delicta
quis intelligit? In delictis autem qua
lis suauitas potest esse? ubi non est
intellectus? Quem delicta que intelli
git. quia ipsum oculum claudunt cui sua
uis est veritas. cui desiderabilia

et dulcia sut iudicia dei?. et sicut
tenebre oculos. ita delicta mente
nec luce sinut videre. nec se: Ab
occultis meis munda me dne. A cu
piditatib9 in me latentib9 munda
me dne. Et ab alienis pce seruo
tuo: ne seducar ab alijs. Neqz eni
alienis capit: qui e mudus a suis.
Parce itaqz ab alienis cupiditati
bus. no supbo et in sua ptate esse
cupienti: s; suo tuo. Si mei n fuerit
dnati tuc imaculat9 ero. Si mei n fuerit
dnata occulta mea & aliena pcca: tuc ima
clat9 ero. No ei e cetior origo pcci. pt occl
tu suu quo cecidit dyabolus: et a
lienu quo seductus est ho. ut co
sentiendo suu faceret. Et mudabor
a delicto magno. Quo alio nisi su
pbie? Non eni est maius delictu
qm apostatare a deo: qd est initi
u supbie hois. Et vere ille imacu
latus est qui etia hoc delicto ca
ret: qz hoc e ultimu redeutibus
ad deu. qd recedentib9 pmu fuit.
Et erunt ut coplaceant eloquia
oris mei: et meditatio cordis mei
in conspcu tuo semp. Meditatio
cordis mei no ad iactantia place
di hoibus. qz ia nulla supbia e:
sed in conspcu tuo semp. qui co sci
entia pura inspicis. Dne adiu
tor meus. et redeptor meus. Dne
adiutor meus tendetis ad te. qm
redeptor meus es ut tendere ad te:
ne quisqm vl sapientie sue tribuet
qd ad te couertit. vl virib9 qd ad
te puenit. magis repellat abs te
qui supbis resistis: qz mudatus no
e a delicto magno. nec coplacuit
in conspcu tuo. qui redimis ut co
uertam. et adiuuas ut puenia

mus ad te. Explicit pm9 tractatus
Incipit de eodem psalmo. xviij.

Deprecati dnm ut ab oc
cultis nris mudet nos.
et ab alienis pcat ser
uis suis. qd hoc sit intelli
ge debem9: ut huana rone no qsi
auiu voce cantem9. Na et meruli
et psitaci et corui et pice et hmoi
volucres sepe ab homib9 docent so
nare qd nesciut. Scient aut can
tare nature hois diuina volunta
te cocessu est. Et qm multi mali
et luxuriosi sic cantant digna au
ribus suis et cordibus: nouim9
et dolemus. Eo eni peiores st: quo
no possut ignorare qd cantant. Sa
iunt eni se cantare flagicia. et ta
me cantant. tanto libencius qnto
imudius: qm tanto letiores pu
tant. quato fuerit turpiores. Nos
aut qui in ecclia diuina eloquia
cantare didicim9: siml etia instare
debem9 ee qd scriptu est. bts pplus
qui itelligit iubilatione. Pinde ka
rissimi qd cosona voce cantauim9:
sereno etia corde nosse ac videre
debem9. Rogauit eni dnm unus
qsqz nrm in hoc cantico. et dixit
deo. Ab occultis meis munda me
dne. et ab alienis pce seruo tuo:
si mei no fuerit dnati tuc imacu
latus ero. et emudabor a delicto
magno. Qd ut bn sciam9 qd sit
et quale hoc sit: ipius psalmi
textu qntu donat dns breuiter
pcurram9. Cantat eni de xpo:
qd euidenter ibi apparet. qz illud
scriptu e. ipse tamqm sponsus pro
cedens de thalamo suo. Quis eni
sponsus: nisi cui dessponsata e

illa virgo ab aplo. Cui timet cas
te castus sponsi amicus. ne sicut
serpens euā fefellit astucia sua:
sic et huiꝰ virgis sponse xpi sensꝰ
corrumpant a castitate q̄ est i xpo.
In hoc g° dno et saluatore nr̄o ihu
xpo posita ē magna et plena gra.
de qua dicit apls iohānes: et vidi
mus glām eius glām tāqm̄ vni
geniti a pr̄e. plenū grā et veritate.
Hanc glām celi enarrat. Celi sci sūt
eleuati a tra. portātes dnm: qua
qm̄ glām xpi celū etiā quodamo
narrauit. Qn̄ narrauit? Qn̄do
nato dno stella noua q̄ nūqm̄ vi
debatr apparuit. Sed tamē sci celi
de quibꝰ cōsequent ibi dicitr. non
sūt loquele neqꝫ sermones quorū
nō audiant voces eorū. in omne
terrā exiuit sonus eorū. et i fines
orbis terre verba eorū. Quorū nisi
celorū? Quorū ergo nisi aplorū?
Ipi enarrant nobis gloriā dei: po
sitā in xpo ihu p grām remissiōis
pccōr. Omēs eni peccauerūt et e
gent glā dei: iustificati gratis p
sanguinē ipsius. Quia gratis: i
deo grā. Nō est eni grā n̄ gratuita?
qr nichil boni ante feceramꝰ vnde
talia dona mererem: magis quia
nō gratis inferret supplicium. ideo
gratis pstitū est beneficium. Nich
il pcesserat i meritis nr̄is: n̄ vnde
dāpnari debemus. Ille aūt non
pp̄ter nr̄ām iusticiā. sed ppt sua
misericordiā saluos nos fecit p
lauacrū regnatiōis. Hec ē inqm̄
gloria dei: hanc celi enarrauert.
Hec ē inquā glā dei: nō tua. Nich
il eni boni fecisti: et tamē tantū
bonū accepisti. Si g° ptines ad

gloriā quā celi enarrauerūt: dic
dno deo tuo. dꝰ meus mīa eius p
ueniet me. Puenit eni te. vtiqꝫ p
uenit: qr nichil in te boni īuenit.
Puenisti suppliciū eius supbie
do: ille puenit suppliciū tuū pec
cata delendo. Tāqm̄ eni ex pctōre
iustificatus. ex ipio pius factus:
ex dāpnato regno assūptus. dic
dno deo tuo. Nō nobis dne nō no
bis: sed nōi tuo da glām. Dicamꝰ
nō nobis. Quibꝰ eni si q̄si nob?
Dicamꝰ inqm̄ nō nobis: qr si ita
faciet sicut nobis. nō nisi penas
infliget nobis. Nō nobis ſ nōi
suo det gloriā: qr nō scdm iniq̄
tem nr̄ām fecit nobis. Non ergo
nobis dne nō nobis. Repetitio cō
firmatio est. Nō nobis dne. ſ nōi
tuo da glām. Hoc illi nouerant
celi: qui enarrat glām dei. Et
opa manuū eius ānūciat firma
mentū. Et qd dictū est glām dei:
hoc repetitū est opa manuū eiꝰ.
Que opa manuū eius? Nō sicut
q̄dam sentiūt. deus v̄bo fecit oīa:
et tāqm̄ pstantiore cetis. hoiem
suis manibꝰ fecit. Nō ita sentie
dū ē: infirma ē ista et nō satis
elimata sententia. Oīa eni ver
bo fecit. Nā licet opa dei diuersa
narrent in quibꝰ ad ymaginem
suā nō fecit? tamē oīa p ipm
fcā st: et sine ipo factū ē nichil.
Qd eni ad manꝰ dei attinet et
de celis dictū est: et opa manuū
tuarū sūt celi. Et ne putes etiam
ibi celos scōs dictos. sibi etia. Ipsi
peribunt tu aūt pmanebis. Ergo
nō solū hoies. sed etiā celos qui
pibunt deus manibꝰ suis fecit:

tu dictu est. opa manuu tuar sunt celi. Et de terra hoc idem dictu est. qm ipius e mare et ipse fecit illd: et arida manus eius fundauerunt. Ergo et si celos manibus et terra manibus. no solu hoiem manibus: et si celos verbo et terra vbo. ergo et hoiem verbo. Qd verbo hoc manu: et qd manu hoc vbo. No enim huanis mebris statura dei distincta e: qui ubiqz totus e. et nullo cotinetur loco. Qd ergo verbo fecit sapietia fecit: qd manu fecit vtute fecit. Xpus e aut dei virtus et dei sapia. Oia aut p ipm facta sut: et sine ipo fcm est nichil. Enarrarut enarrat enarrabut celi glam dei. Enarrabut inqua celi hoc e sci glam dei. a terra suspensi. deu portates. pceptis tonates. sapietia corruscantes: illa ut dixi glam dei. q salui facti sumus idigni. Hanc idignitate. idz qr digni no fuimus. agnoscit filius minor egestate costrictus. Agnoscat inqm hac indignitate filius minor a pre longe pegrinus. demonu cultor. taqm porcor pastor: agnoscit glam dei sed egestate costrictus. Et qr illa gla dei facti sumus qd digni no fuimus: dicat ad patre suu. no sum dignus vocari filius tuus. Infelix p humilitate impetrat felicitate: et eo se comedat dignu quo cofitetur indignu. Hac glam dei celi enarrat: et opa manuu eius annuciat firmamentu. Celu firmamentu: firmu cor. no timidu cor. Annunciata enim sut ista iter iniquos int

aduersos deo. int amatores mundi psecutores qz iustoru: int seuientem mundu annunciata st ista. Sz seuiens mundus qd poterat facere: qu firmamentu ista annuciabat. Annuciat firmametu. Qd? Opa manuu eius. Que st opa manuu eius? Gloria dei illa qua salui facti sumus: qua creati i bonis opibus sumus. Ipius enim sumus figmentu: creati in xpo ihu in opibus bonis. No solu quippe hoies. sz eciam iustos si tn sumus. ipse fecit nos. et no ipsi nos. Dies diei eructuat verbu: et nox nocti indicat sciencia. Qd est? Forte planu et aptu est. Dies diei eructat vbu: qd apertu et planu taqm p diem: qd aut nox nocti idicat sciencia. obscuru est taqm p nocte. Dies dici sci scis. apli fidelibus. ipse xps aplis suis quibus dixit: vos estis lume mundi. Aptu hoc videtur et cognitu facile. Quomo aut nox nocti annuciat sciencia? Nonulli hec vba simpliciter intellexerut. et forte hoc sit veru. estimates hac sententia significatu esse. qd tpe dni nri ihu xpi cu in tra versaretur apli audierut hoc in posteros ee tractu. taqm de tpe in tepus. dies diei. nox nocti. prior dies posteriori diei. et prior nox posteriori nocti: qr hec doctrina diebus et noctibus ppdicatur. Iste simplex itellcs cuiqz sufficiat sufficiat. Sz nonulla vba scripturar obscuritate sua hoc pfuerut: qd multas itelligencias pepeerut. Itaqz hoc si planius esset vnu aliqd audiretis: qr vo obscure dictu est mlta auditum

estus. Est alius itellectus. dies diei
nox nocti: hoc e spus spui. caro car
ni. Est alius. dies diei. spuales spu
alibus: et nox nocti carnales car
nalibus. Utriqz enim audiut: et si no
utriqz similit sapiut. Illi enim au
diut tanqm verbu eructuatu: illi
tanqm scientia annuntiata. Qd ei
eructuat presentibus eructuatur: qd aut
anuntiat. longe positis anuntiatur.
Possunt enim celi sensus plures iue
niri: sz adhibendus e modus ppt
angustias presentis tepori. Dica
mus aut et unu aliqd. qd quida
velut cotinetes aperuerut. Qn
dns iquiut xpus loqbatur aplis. di
es diei eructuabat verbu: qn iudas
dnm xpm pdidit iudeis. nox nocti
anuntiabat scientia. Non st lo
quele neqz sermones: quoru non
audiatur voces eoru. Quoru n
celoru illoru qui enarrat glam
dei. No sut loquele neqz sermoes.
quoru no audiantur voces eoru. Ie
gite actus aplorum: quomo veiente
sup eos spu sco omes ipleti st illo:
et loqbantur linguis oium gentiu.
sicut spus dabat eis pnuntiare.
Ecce no sut loquele neqz sermoes:
quoru no audiantur voces eoru. Sz
no ibi tantu ubi ipleti sut sonu
erut. In oem tram exiuit sonus
eoru: et in fines orbis tre verba
eoru. Ideo et nos hic loqmur. So
nus enim ille ad nos usqz puenit.
Sonus qui in oem terra exyt: et
hereticus ad ecclam no intrat.
Ideo sonus in oem tram exyt: ut
tu in celu intres. O pestis litigi
osa pessima. et adhuc errare vo
lens: o supbe fili. audi testame

tu patris tui. Ecce qd planius. qd
apertius: In oem tram exyt sonus
eoru: et in fines orbis tre verba
eoru. Nuqd expositore opus habz:
Qd contra te conaris: Ptem vis in
lite retine: qui potes totu in cocor
dia retine. In sole posuit taber
naculu suu. In manifestatioe ec
clesia sua no in occulto neque la
teat: no velut operta. ne forte fi
at sicut operta sup greges hetico
ru. Dictu est et cuida in scptura
sca: qm in occulto fecisti. patieis
in sole: hoc e occulte malu fecisti.
penas patieis in oim maifestate.
In sole ergo posuit tabnaculu suu.
Qd tu hetice fugis in tenebras:
Xpianus es audi xpm: servus es
audi dnm: filius es audi patre. e
mendare. reviviscte. Dicam et de te
mortuus erat et revixit: perierat
et iuentus e. Non m dicas: ut qd
me quis si perij: Ideo enim te qro: q
peristi. Noli me iquit qrere. Hoc
sane vult iniqtas q divisi sumus:
sz no volt caritas qua fres sumus.
Improbus no essem si qrere servu
meu: et improbus dicor. qa qro
fratre meu: Sic sapiat i quo fra
tna caritas no est: ego tame qro
frem meu. Irascatur: du tn qratur.
qui iuentus placatur. Quero iqm
frem meu. et intpello no contra
illu sed pro illo dnm meu: nec di
ca intpellans. dne dic fratri meo
ut dividat mecu hereditate. sz dic
fratri meo ut teneat mecu heredi
tate. Qd ergo erras frater: Qd p
angulos fugis: Qd latita e cona
ris: In sole posuit tabnaculu suu.
Et ipse tanqm sponsus procedens

de thalamo suo. Puto quod agnoscatis eum: ille tamquam sponsus procedens de thalamo suo. Exultauit ut gigas ad currendam viam. Ipse in sole posuit tabernaculum suum. hoc est ille tamquam sponsus cum verbum caro factum est. in vtero virginali thalamum inuenit: atque inde nature coniunctus humane. tamquam de castissimo procedens cubili. humilis misericordia infra omnes. fortis maiestate super omnes. Hoc est eius gygas exultauit ad currendam viam: natus est. creuit. docuit. passus est. resurrexit. ascendit. Cucurrit viam: non hesit in via. Idem ipse ergo sponsus qui hec fecit. ipse posuit in sole hoc est in manifestatione tabernaculum suum. hoc est sanctam ecclesiam suam. Quam viam autem cito cucurrit vis audire? A summo celo egressio eius: et occursus eius usque ad summum eius. Postea vero quam excucurrit inde. et recurrendo remeauit: misit spiritum suum. Vise sunt illis super quos venit lingue diuise velut ignis. Sicut ignis venit spiritus sanctus: fenum carnis consumpturus. aurum cocturus et purgaturus. Sicut ignis venit: et ideo sequitur. Et non est qui se abscondat a calore eius. Lex domini immaculata conuertens animas: hoc est spiritus sanctus. Testimonium domini fidele sapientiam prestans paruulis. non superbis: hoc est spiritus sanctus. Iusticie domini recte non terrentes sed letificantes corda: hoc est spiritus sanctus. Preceptum domini lucidum illuminans oculos. non hebetans. non carnis oculos sed cordis. non exterioris hominis sed interioris: hoc est spiritus sanctus. Timor domini non seruilis sed castus.

gratis amans non puniri timens ab eo quem tremit: sed separari ab eo quem diligit. Iste est timor castus non quem consummata caritas foras mittit. Sed permanens in seculum seculi. Hic est spiritus sanctus. id est hunc donat: hunc confert. hunc inserit spiritus sanctus. Iudicia domini vera iustificata in idipsum: non ad iras diuisionis sed ad congregationem vnitatis. Hoc est enim in idipsum: hoc est spiritus sanctus. Ideo linguis omnium loqui fecit in quos primo venit: quia linguas omnium gentium in vnitate se congregaturum esse nunciauit. Quod tunc faciebat vnus homo accepto spiritu sancto. ut vnus homo linguis omnium loqueretur: hoc modo ipsa vnitas facit. linguis omnibus loquitur. Et nunc vnus homo in omnibus gentibus linguis omnibus loquitur. vnus homo caput et corpus: vnus homo christus et ecclesia. vir perfectus. ille sponsus. illa sponsa. Sed erunt inquit duo in carne vna. Iudicia dei vera iustificata in idipsum propter vnitatem. Desiderabilia super aurum et lapidem preciosum multum. Aut multum aurum. aut multum preciosum. aut multum desiderabilia: tamen multum. heretico parum. Non nobiscum amant idipsum: et nobiscum confitentur christum. Ipsum quem mecum confiteris christum: ipsum ama mecum. Et ad ipsum non vult recurrere. Calcitrat. respuit. non illi est desiderabile hoc super aurum et lapidem preciosum. Audi aliud. Et dulciora inquit super mel et fauum. Sed hoc aduersum est errantium. dulce mel amarum est febrienti: dulce tamen et acceptabile sanitati: quia carum est sanitati. Desiderabilia

sup aurū et lapidē p̄ciosū multū:
et dulciora sup mel et fauū. Nam et
seruus tuus custodit ea. Quam dul
cia ista sint custodiendo pbat ser
uus tuus. nō loquēdo. Custodit ea
seruus tuus: qr et nūc dulcia sūt.
et in posterū salubria sūt. Nā
in custodiendo ea retbucio multa.
Sz amans animositatē suā nec vi
det hūc splendorē hereticus: nec se
tit dulcedinē. Delicta enī q̄s in
telligit? Pater ignosce illis: q̄a
nesciūt q̄d faciūt. Ideo inq̄t iste ē
seruus qui custodit hāc dulcedi
nē: suauitatē caritatis. amorē vni
tatis. Ego inq̄t ipse qui custodio
rogo te. qm̄ delicta quis itelligit: ne
m vt hoīni q̄dam surrepat. et q̄bus
dā vt homo potuit per. Ab occultis
meis mūda me dn̄e. Hoc g° tanta
uim⁹: ecce ad hoc loquēdo puenim⁹
Dicam⁹ et cū intellectū cantem⁹:
et cantando orem⁹. et orādo ipetre
mus. Dicam⁹: ab occultis meis
mūda me dn̄e. Quis ei delicta itelli
git? Si vident tenebre: itelligūt
delicta. Denique qn̄ nos delicti peru
teri: in luce sum⁹. Nā qn̄ q̄sq3 ipso
delicto iuolutus ē: quasi obtenebra
tis opertisq3 oculis nō videt delic
tū: qr si tibi tegat et carnis oculus.
nec aliud vides. nec hoc vn̄ tegit
vides. Ergo deo dicam⁹. qui nouit
vidē q̄d purget. nouit ispicē q̄d
sanet: illi dicam⁹ ab occultis me
is mūda me dn̄e: Et ab alienis
parce seruo tuo. Delicta iḡt mea i
quinat me. delicta aliena affli
gūt me: ab his mūda me. ab illis
parce. Tolle m̄ ex corde malā cogi
tationē. repelle a me malū suaso

rē: hoc ē ab occultis meis mūda me.
et ab alienis parce seruo tuo. Nā
ista duo genēa delictoꝝ. ppria simul
et aliena: etiā primitus in exordio
claruerūt. Dyabolus suo delicto
cecidit: adā alieno deiecit. Hic ipse
dei seruus custodiens iudicia dei
in quib⁹ retbucio multa. et ī alio
psalmo sic orat. nō veiat m̄ pes
supbie: et man⁹ pc̄toꝝ nō moueat
me. Nō veiat inq̄t m̄ pes supbie.
hoc ē ab occultis meis mūda me
dn̄e: et man⁹ pc̄toꝝ nō moueat me.
hoc ē ab alienis parce seruo tuo. Si
mei nō fuerit dn̄ata occulta mea et
delicta aliena: Tūc imaculat⁹
ero. Hoc nō suis virib⁹ audet. sed
dn̄m dep̄catur ut ipleat. cui dicit
in psalmo. itinēa mea dirige scd̄m
verbū tuū: et nō dn̄etur m̄ oīs iniq
tas. Noli time si xpianus es dn̄m
foris hoīem: dn̄m deū tuū semper
time. Malū te time. hoc ē cupidi
tatē tuā: nō q̄d in te deus fecit. sed
q̄d tibi ipse fecisti. Te dn̄s bonū ser
uū fecit: tu tibi ī corde tuo malū
dn̄m creasti. Merito subderis iniq
tati: merito subderis dn̄o quē tu
tibi ipse fecisti. qr ei qui te fecit sub
ditus ēē noluisti. Sz si me iḡt nō
fuerit dn̄ata. tūc imaculat⁹ ero:
Et emūdabor a delicto magno.
Putam⁹ quo delicto: Quod illud est
delictū magnū? Forte aliud sit qm̄
dicitur⁹ sū: nō tn̄ celabo q̄d sentio.
Delictū magnū arbitror ēē supbi
ā: hoc fortasse et aliter significa
tū est in eo q̄d ait. et mūdabor a delic
to magno. Querītis qm̄ magnū
sit hoc delictū q̄d deiecit angelū?
q̄d ex angelo fecit dyabolū. eiq3 in

eternū intclusit regnū celorū: Magnū hoc delictū est: et caput atq; causa oīm delictorū. Scriptū ē eī: initiū pcti oīs supbia. Et ne qsi leue aliqd cotēpnas: initiū inqt supbie hoīs apostatare a deo. Nō leue malū ē hoc vitiū fres mei: huic vitio in his psonis qs videtis amplas displicet humilitas xpiana. Pter hoc vitiū dedignātur colla subdere iugo xpi: obligati artius iugo pcti. Nō eni seruire. nō eis cotinget. Nā nolūt seruire: s; eis expedit seruire. Nolendo seruire nichil aliud agūt. qm ut bono dn̄o nō seruiat. nō ut oīno nō seruiāt: qr qui noluerit seruire caritati. neces se ē ut seruiat iniqtati. Ab hoc vitio qd est caput oīm vitiorū. quia inde cetera nata sūt. facta est apostasia a deo: et eūte aīa in tenebras. male utente libero arbitrio. pacis cetera cetis cōsecutis. ut et substantiā suā dissiparet cū meretricib; viues pdige: et p egestate fiet pastor porcorū. qui erat socius angelorū. Pter hoc vitiū. ppt hoc magnū supbie pctm: deus humilis venit. Hec causa. hoc pctm magnū. iste ingens morbus aīarū omīpotentē medicū de celo deduxit. usq; ad formā serui humiliauit. cōtumelijs egit. ligno suspendit: ut p salute tāte medicine curetur hic tumor. Iā tandē erubescat hō esse supbus: ppt quē factus ē humilis deus. Ita inqt mūdabor a delicto magno: qr ds supbis resistit. humilib; autē dat gratiam. Et p hoc ut cōplaceat eloqa oris mei: et meditatio cordis mei ī cōspectu tuo semp. Nā si ab hoc magno delicto nō mūdor: in cōspectu hoīm placebūt eloquia mea nō in cōspectu tuo. Supba aīa in cōspectu hoīm vult placere. humilis aīa in occulto ubi deus videt vult placere: ut si placuerit hoībus de bono opere. illis gratuletur quib; placet bonū opus. nō sibi cui sufficere debet qa fecit bonū opus. Glā nrā inqt hec ē. testimoniū cōsciē nrē. Ideoq; dicamus etiā qd seqtur. Dn̄e adiutor meus et redēptor meus. Adiutor in bonis: redēptor a malis. Adiutor ut habitē in caritate tua: redēptor ut libēs me ab iniqtate mea. Explicit ps. xviij. Incipit. xix. In finem ps dauid.

Notus est tytulus: nec cōsuetus dicat. sed xpristo dicat pphēta figura optandi q ventura sunt canens. Psalm9.

Exaudiat te dn̄s in die tribulatiōis. Exaudiet te dn̄s in die qua dixisti: pater clarifica filiū tuū. Protegat te nomē dei iacob. Ad te eni ptinet ppls posterius natus: qr maior seruiet minori. Mittat tibi auxiliū de scō. et de syon tueat te: facies tibi sāctificatū corpus ecclīam de specula tore tutam q expectat qn venias ad nuptias. Memor sit oīs sacrificiī tui. Memores nos faciat oīm iniuriarū tuarū et cōtumeliarū: qs pro nobis ptulisti. Et holocaustū tuū pingue fiat. Et crucē qua totus oblatus es deo. ī leticiā resurrectionis cōuertat. Tribuat tibi dn̄s scdm cor tuū. Tribuat t dn̄s nō scdm cor eorū qui putauerūt psequēdo te posse deleri: s; scdm cor tuū.

qui sensti qđ vtilitatis habet passio
tua. Et omē consiliū tuū cōpleat.
Et cōpleat omē consiliū tuū. nō
solū qđ aīam tuā posuisti p amī
cis tuis vt mortificatū granū co
piosius resurgēt: s; etiā qđ cecitas
ex pte in isrl' facta ē. ut plenitudo
gentiū intrēt. et sic oīs isrl' salu9
fiet. Exultabim9 in salutari tuo.
Exultabim9 qđ tibi mors nichil no
cebit: ita eñi nec nobis eā nocere
posse mōstrabis. Et in noīe dñi
dei nři magnificabim. Et cōfes
sio tui noīs nō solū nō pdet. s; etiā
magnificabit nos. Impleat do
min9 oms peticioēs tuas. Imple
at dns nō solū peticioēs quas ha
buisti in tra: sed etiā quib9 ī celo
intpellas pro nobis. Nūc cogno
ui qm̄ saluū fecit dns xpm̄ suū.
Nūc m p. pphēta demōstratū ē.
qm̄ resuscitabit dns xpm̄ suū.
Exaudiet illū de celo scō suo.
Exaudiet illū nō de tra tantū
ubi se petiȳt clarificari: vez etiā
de celo ubi iā ad dextam pris int
pellans p nobis. diffudit iñ spm̄
scm̄ sup credentes in se. In po
tentatib9 salus dextere ei9. Po
tentatus nři sūt salus fauoris
cius? cū etiā de tribulatōe dat
auxiliū: ut qñ infirmam. tunc
potentes sim9. Na vana ē salus
hoīm: q nō dextere s; sinistre ei9
ē. Hac eī extollitur in magnā su
pbiā. q̄ui; s; ptantes tpalē salui fi
eri. Hȳ ī currib9 et hȳ ī eqs: Hȳ volubili
successioe tpaliū bonoz trahūt: et hȳ
supbis pferūt honoribz. atq; ī his ex
ultāt. Nos aūt ī noīe dñi dei nři
exultabi9. Nos aūt spem figentes
ietnis. neq; gloriam nřam queren
tes. in noīe dñi dei nři exultabim9.
Ipsi obligati sūt et ceciderūt. Et
ideo ipi rerū tēporaliū cupiditate
obligati sūt. timētes partē dño. ne a
romanis pdēnt locū: et irruētes in
lapide offensiois et petrā scandali
de spe celesti ceciderūt. quibz cecitas
ex pte isrl' facta ē. ignorātib9 dei ius
ticiā. et suā volentib9 cōstitue. Nos
vō surreximus et erecti sum9. Nos vō
ut pplus gentiū intrēt de lapidib9
excitati filij abrahā. qui nō secta
bam9 iusticiā apphendim9 eā et s̄
reximus: nec virib9 nřis. s; p fide
iustificati erecti sum9. Dñe sal
uū fac rege. Dñe saluū fac rege:
ut ipe qui nobis pliandi exemplū
passione sua mōstrauit. offerat
etiā sacrificia nřa sacerdos excitat9
a mortuis et in celo cōstitut9. Et
exaudi nos in die qua īuocaueri
m9 te. Qm̄ pro nobis offers te: ex
audi nos in die qua īuocaueim9 te.
Explicit psalm9 xix. Incipit ps. xx.
In finem psalm9 ipsi dauid.
Titulus notus ē: de xpo canit.
Dñe in virtute tua letabi
tur rex. Dñe in virtute
tua qđ verbū caro fcm̄
est: letabit hō xps ihūs.
Et sup salutare tuū exultabit
vehemēter. Et sup hoc qđ viuificas
oīa. exultabit vehemeter. Desi
deriū aīe eius dedisti ei. Desidera
uit manducare pascha. et ponē cū
vellet. atq; iterū sumē aīam suā:
et dedisti ei. Et volūtate labioz
eius nō fraudasti eū. Pater me ca
iquit relinquo vobis: et factū est.
Qm̄ puenisti eū in bndictioib9
dulcedinis. Qm̄ prius hauserat

benedictionē dulcedīs tue: scl pec
catorū nroꝝ nō nocuit ei. Po
suisti ī capite eius coronā de lapi
de p̄cioso. In pn̄cipio sermōis ei⁹
accedētes ambierūt eū lapides
p̄ciosi ī discipuli sui: a quibꝫ exor
diū annūciatiōis eius fiet. Uita
peciit et dedisti ei. Resurrectionē
peciit dicēs. p̄r clarifica filiū tuū:
et dedisti ei. Longitudinē dierū
in sclm̄ et in sclm̄ scli. Longa tp̄a
seculi hui⁹ que habet et alia: et de
incep̄s eternitatē in sclm̄ scli. Mag
na ē glīa eius in salutari tuo. Mag
na ē quidā glīa eius in salute. q̄
eū resuscitasti. Glīam et magnū
decorē īpones sup eū. Sed adhuc
glīam et magnū decorē addes ei cū
in celo collocabis ad dexterā tuā.
Qm̄ dabis eū in bndictionē ī se
culū scli. Hec ē benedictio quā ei
dabis in sclm̄ scli. Letificabis
eū in gaudio cū vultu tuo. Letifica
bis eū scdm̄ hoīem cū vultu tuo.
quē leuabit ad te. Qm̄ rex sp̄at
in dn̄o. Qm̄ rex nō supbit: sed
humilis corde sperat in dn̄o. Et
in altissimi misc̄dia nō cōmoue
bitur. Et in altissimi mīa nō cō
turbabit humilitatē eius. atq̄ o
bedientiā usq̄ ad mortē crucis.
Inueniat̄ man⁹ tua oīb⁹ īimicis
tuis. Inueniat̄ o rex potestas tua
cū ad iudicandū venis oīb⁹ īimi
cis tuis: qui eā in humilitate tua
nō intellexerūt. Dextera tua
īueniat oīs qui te oderūt. Cla
ritas quā regnas ad dexterā p̄ris
īueniat in die iudicij puniēdos oēs
qui te oderūt: q̄ nūc ipī nō inue
nerūt eā. Pones eos ut cliba
nū ignis. Constitues eos ardētes
intrīsecus cōsciencia īpietatis sue.
In tēpore vultus tui: in tēpore
maīfestatiōis tue. Dn̄s in ira
sua cōturbabit eos. et deuorabit
eos ignis. Deinde cōturbati vin
dicta dn̄i: p⁹ accusationē cōscie
dabuntur igni et nō deuorandi.
Fructū illoꝝ de t̄ra p̄des. Fructū
illoꝝ q̄ t̄renus ē p̄des de t̄ra. Et
semē eorū a filijs hoīm. Et opera
illoꝝ vl̄ quoscūq̄ seduxerit non
deputabis int̄ filios hoīm. q̄s in
h̄editatē sempit̄nā vocasti. Qm̄
declinauerūt in te mala. Hec aūt
penā retribuet eis: qm̄ mala que
sibi īminere te regnātē arbitra
batur: in te occidendū decor seruit.
Cogitauerūt cōsiliū q̄d nō po
tuerūt stabilire. Cogitauerunt
cōsiliū dicētes. expedit vnū pro
oībus mori: q̄d nō potuerūt stabi
lire. nescientes q̄d dixerit. Qm̄
pones eos dorsū. Qm̄ ordinabis
eos in his a quibꝫ postpositis et
contēptis aūteris. In reliquijs
tuis p̄parabis vultū eoꝝ. Et ī his
que reliquis. idꝫ ī cupiditatibus
regni t̄reni. p̄parabis tibi ad pas
sionē inpudentiā eoꝝ. Exaltare
dn̄e in v̄tute tua: quē humilē non
cognouerūt. Exaltare dn̄e in v̄tu
te tua: quā ī firmitatē putauer̄t.
Cantabim⁹ et psallem⁹ v̄tutes
tuas. Corde et ope celebrabim⁹:
et nota faciem⁹ mirabilia tua.
Expliat ps. xx. Incipit. xxi. In fine
pro susceptiōe matutinā. ps ipi dauid
In fine pro resurrectiōe sua
ipe dn̄s ihūs xp̄s loquitur.
Matutina enī fuit prima

sabbati resurrectio eius q̄ suscep
tus ē in eternā vitā: cui mors vltra
nō dn̄abit᷑. Dicitur aūt ista ex p
sona crucifixi. Nā de capite psal
mi huius sūt verba q̄ ipse clamauit.
cū in cruce penderet: p sonā etiam
seruās veteris hoīs. cuius mortalitatē
portauit. Nā vetus hō nr̄ cōfixus
est cruci cū illo. Psalmus.
Deus deus meus respice
in me. q̄re me dereliquis
ti. longe a salute mea.
longe factus es a salute
mea: qm̄ longe ē a peccatorib9 salus.
Uerba delictorū meorū. Nā hec
verba sūt nō iusticie. ſꝫ delictorū me
orū. Vetus enī hō cōfixus ē cruci.
Loquitur etiā causā ignorās. quare
illū dereliquit deus. Aut certe lon
ge a salute mea. sūt verba delictorū
meorū. Deus meus clamabo
ad te p diē nec exaudies. Deus me9
clamabo ad te in rebus psperis hui9
vite ut nō mutent᷑: nec exaudies
q̄ verbis delictorū meorū ad te cla
mabo. Et nocte et nō ad insipi
entiā m̄. Et in aduersis utiqꝫ hui9
vite clamabo. ut nō psperent᷑: et
similit᷑ nō exaudies. Neqꝫ hoc fa
cis ad insipientiā m̄: sed potius
ut sapiā q̄d me clamare velis.
nō v̄bis delictorū ex desiderio te
poralis vite. ſꝫ verbis cōuersio
nis ad te in vitā eternā. Tu
aūt in scō habitas laus isrl̄. Tu
aūt in scō habitas: et ideo imū
da delictorū v̄ba nō exaudies. laus
videlicet te. nō eius q̄ laude suā q̄sivit
i gustādo vetito cibo: ut apertis corpe
oculis absc̄o de se cōnaret᷑ a cōspectu tuo.
In te spauerūt patres nr̄i: iusti scilꝫ
nō q̄rentes suā laudē. ſꝫ tuā. Spa
uerūt et liberasti eos: ad te clamauerūt et
salui facti sūt. Ad te clamauerūt nō v̄bis
delictorū. a q̄bꝫ lōge ē salus: et ideo salui
facti sūt. In te spauerūt et nō sūt cōfusi. In te
spauerūt. nec eos fefellit spes: nec enī in se
illā posuerūt. Ego aūt sū v̄mis et nō hō.
Ego aūt iam nō ex psona adā lo
quens. sed ego pprie ihūs xp̄s sine
semine in carne creatus sū. ut esse
in hoīe ultra hoīes: ut vl' sic dig
naret᷑ imitari hūana supbia hu
militatē meā. Obprobriū hoīm
et abiectio plebis: in q̄ factus sū
obprobriū hoīm. ita ut p cōuicio
so maledicto diceretur: tu sis dis
cipulus eius. et plebs me contēp
neret. Oms qui cōspiciebant
me subsānabant me. Oēs qui
cōspiciebāt me irridebant me.
Et locuti sūt in labijs et moue
rūt caput. Et locuti sūt nō in cor
de. ſꝫ in labijs: nā irridentes moue
rūt caput dicētes. Sperauit in
dn̄m eruat eū: saluū faciat eum
qm̄ vult eū. Hec verba erāt: sed
in labijs dicebant. Qm̄ tu es q̄
extraxisti me de ventre. Qm̄ tu es
qui extraxisti me de ventre? nō
solū de illo ventre v̄ginali. nā oī
bus hoībus lex ista nascendi ē
ut de ventre extrahant᷑: sed etiā
de ventre iudaice gentis. cuius te
nebris obtegitur: et nōdū in luce
xp̄i natus ē. q̄squis in carnali obser
uatiōe sabbati et circūcisiōis ce
terorūqꝫ taliū salutē ponit.
Spes mea ab vberib9 m̄ris mee.
Spes mea deus nō ex quo uberib9
virginis lactari cepi. nā etiā an̄ vtiqꝫ:
sed ab uberib9 synagoge sicut de
ventre dixi extraxisti me. ne car
nalē consuetudinē sugere. In
te cōfirmatus sū ex vtero. Ipe est

uterus synagoge. qui me nō ptulit
ſ3 crucifixit me: nō aut̄ tradidi q̄ cōtri
uisti me. De ventre mrīs mee
d̄s meus es tu. De ventre mrīs mee.
Nō sufficit, ventre mrīs mee. ut tā
q̄m puulus oblitus eēm tui. De
us meus es tu ne discedas a me:
q̄m tribulatio prima ē. D̄s me
q̄s es tu ne discedas a me. q̄m tribu
latio iuxta me ē: nā ē in corpore
meo. Q̄m nō est qui adiuuet.
Nō eni adiuuat, si tu nō adiuuas:.
Circūdederūt me vituli mlti.
Circūdedit me mltitudo luxuria
tis plebis. Tauri pingues obse
derūt me. Et pncipes eius de oppres
siōe mea leti obsederūt me. Ape
ruerūt in me os suū. Aperuerūt
ī me os: nō de scripturis tuis. ſ3 de
cupiditatib' suis. Sicut leo ra
piens et rugiens. Sicut leo cui'
rapina ē. qd̄ apphensus abduct'
sū: et rugitus. crucifige crucifige.
Sicut aq̄ effusus sū et dispsa st̄
oīa ossa mea. Sicut aqua effusus
sū ubi lapsi sūt psecutores mei:
et tiore dispsa sunt a me firma
meta corpis. hoc ē ecclie discipli
mei. Factū est cor meū sicut ce
ra liquescens ī medio vētris mei.
Sapiētia mea q̄ in scīs libris de
me cōscripta ē. tāq̄m dura t clau
sa nō intelligebat: ſ3 postq̄m ig
nis mee passiōis accessit tāq̄m
liquefacta maīfestata ē. et recep
ta ē. in meōria ecclie mee. Exa
ruit velut testa v̄tus mea. Exa
ruit passiōe virtus mea: nō velut
fenū sed velut testa q̄ fit igne fir
mior. Et lingua mea adhesit
faucibus meis. Et seruauerūt

apud se pcepta mea. illi p q̄s locu
tus eram. Et in puluerē mortis
deduxisti me. Et in ipsos morti
destinatos q̄s tāq̄m puluerē piac
ventus a facie tre: deduxisti me.
Q̄m circūdederūt me canes mlī
ti. Q̄m circūdederūt me nō p ve
ritate. sed p cōsuetudie latrantes
multi. Consiliū malignātiū
circūdedit me. Consiliū maligna
tiū obsedit me. Foderūt man'
meas et pedes meos. Foderūt ma
nus man' meas t pedes meos. Dinu
merauerūt oīa ossa mea. Dinu
merauerūt in ligno crucis extenta oīa
ossa mea. Ipsi vō cōsiderauerūt
et cōspexerūt me. Ipsi vō id3 nō
mutati cōsiderauerūt et cōspex
erūt me. Diuiserūt sibi vesti
menta mea: et sup veste mea mi
serūt sorte. Tu aut̄ dn̄e ne lon
ge feris auxiliū tuū a me. Tu
aut̄ dn̄e nō in fine sculi sicut
ceterōs. sed statī resuscita me. In
defensione mea aspice. Aspice
ne qd̄ m̄ noceat. Erue a framea
a aiam meā. Erue aiam meā a
lingua dissensiōis. Et de ma
nu canis vnicā meā. Et de po
testate cōpli ex cōsuetudie latran
tis. ecclīam meā. Saluū me fac de
de ore leonis. Saluū me fac de
ore regni sclaris. Et a cornib'
vnicornium. Et a cornib' humilitatē meā.
a sublimitatib' sup borū se singu
lariter erigentiū cōsortes ꝯ nō
ferentiū. salua fac humilitatē me
a. Narrabo nomē tuū fratrib'
meis. Narrabo nomē tuū humili
b' et se inuicē diligentib' sicut a
me dilecti sūt fratribus meis. In

medio ecclie cantabo te. In medi
o ecclie gaudens pdicabo te. Qui
timetis dnm laudabo eu. Qui ti
metis dnm nolite qrere laudem
vram: sed ipm laudate. Uniu
sum seme iacob magnificate eum.
Uniuersu seme eius cui maior
seruiet. magnificate eu. Time
at eu ome semen isrl. Timeat eu
omis ad noua vita nati: et ad visi
one dei repati. Qm no spreuit
neqz despexit pcem paupis. Qm
no spreuit pcem. no illius qui v
bis delictoz clamas ad deu vita
vana trnsire nolebat: sed pcem
paupis no timetis in pompis
trnseuntibus. Neqz auertit faciem
sua a me sicut ab illo qui dicebat.
clamabo ad te nec exaudies. Et
cu clamare ad eu exaudiuit me
apud te laus mea. Non enim laude
mea quero. qr tu m es laus: qui
in sco habitas etia scm te predi
cante exaudis laus isrl. In ec
clesia magna cofitebor tibi. In
ecclia orbis terraz cofitebor tibi.
Uota mea redda cora timetibus
eu. Sacrameta corpis et sanguinis
mei: redda cora timetibus eu. Edet
paupes et saturabut. Edent humi
les et cotemptores sch. et imitabut.
Ita enim neo copia huius scli contu
piscet: nec timebut iopia. Et
laudabut dnm qui requirut eu:
na laus dni e eructuatio saturi
tatis illius. Uiuet corda eoz in
sclm scli: na cibus ille cordis e.
Comemorabut et couertent
ad dnm vniuersi fines tre. Come
morabut. Exciderat ei dns morta
liter natis et i exteriora tendetibus.

Couertent ad dnm vniuersi
fines tre: et adorabut in cospctu
eius vniuse patrie gentiu. Et ad
orabut in cospcientys suis vniuse
patrie gentiu. Qm dni e regnu:
et ipe dnabit gentiu. Qm dni e
regnu. no supboru hoim: et ipse
dnabit gentiu. Manducauert
et adorauerut omis diuites terre.
Manducauerut corpus humilitatis
dni sui etia diuites tre: nec sicut
paupes saturati st usqz ad imi
tatione: s tamen adorauert. In
cospectu eius pcident vniusi q des
cendut in tra. Solus ei videt q
mo porro cadant vniusi q celeste
couersatione deserentes. in tra eli
gut bti appare hoibus no videtibus
ruina eoz. Et aia mea ipi vi
uet. Et aia mea q in coteptu scli
huius quasi mori videt hoibus: nec
sibi s ipi viuet. Et semen meu
seruiet illi. Et opa mea vl p me
credentes in eu seruiet illi. An
nuntiabit dno gnatio ventura.
Annuntiabit in honore dni. gnatio
noui testameti. Et anuntiabut
celi iustitia eius. Et anuntiabut e
uageliste iustitia eius. Populo
qui nascet que fecit dns. Pplo q
nascetur ex fide dno.

Item tractatus de eode psalmo.

Quod taceri dns noluit
p scripturas suas. nec
a nobis tacendu est;
et a vobis audiendu.
Passio dni sicut scimus semel fca
e. semel eni xpus mortuus e. iust
tus pro iniustis: et scimus et certum
habemus. et fide imobili retinemus.
qr xpus resurgens a mortuis iam

nō moritur. mors ei vltra nō dn̄abitur.
Verba ista apl̄i sūt: tamē ne obli
uiscamur qd̄ factū est semel. ī meo
ria nr̄a omni ān̄o fit. Quotiens
pascha celebratur: nūqd̄ totiens
xp̄s moritur: Sed tamē anniūsaria
recordatio quasi rep̄sentat qd̄ o
lim factū ē: et sic nos facit moue
ri. tāq̄m videamus in cruce pendentē.
dn̄m nō tamen irridentes sed cre
dentes. Pendens ei in ligno irri
sus ē: sedens ī celo adoratur. An for
te adhuc irridetur: et iam nō est
irascendū iudeis q̄z vl̄ morientē
deriserūt nō regnantē. Et q̄s est
qui xp̄m adhuc irrideat: Vtinā
vnus esset. vtinā duo: vtinā nu
merari possent. Tota palea aree
ipsius irridet eū: et gemit triticū
irrideri dn̄m. Hoc volo gemē vo
biscū: tēpus ē enī lugendi passio
dn̄i celebratur: tēpus gemēdi ē. tē
pus flendi ē: tēpus cōfitendi et
dep̄candi. Et q̄s nr̄m ydoneus ad
effūdendas lacr̄imas p̄ dignitatē
doloris tanti: Sz qd̄ mō ait ꝓpha:
Quis dabit capiti meo aquā: et
oculis meis fontē lacrimarū: Si
vē fons lacrimarū esset ī oculis
nr̄is: nec ipē sufficerēt. Irridere
xp̄m in re apta: in ea re ubi nemo
potest dicē nō intellexi. Posside
ti enī vniuersū orbē terrarū. pars
offertur. et dr̄ sedenti ad dexterā
p̄ris. ecce quid hīc habes: et p̄
tota terra ostendūt illi sola af
frica. Verba que mō audiuimus
fr̄es ubi ponimus. si possent de la
crimis scribi: Que fuit mulier
que traxit cū vnguēto: Cuius
typū portabat: Pone ecclesie:

Cuius figura erat illud vnguētū:
Pone odoris dn̄i boni de quo dicit
apl̄us. xp̄i bonus odor sumus ī omi
loco: Ipsius enī ecclie īsinuabat
p̄sona et apl̄s: et qd̄ dixit sumus ꝯsi
delibz dixit. Et qd̄ dicit: Xp̄i bonus
odor bō sumus in omi loco. In oī loco
dixit paulus xp̄i bonū odorē esse
om̄s fideles: et contradicitur. et dicit
affrica sola bene olet. totus mūdus
putet. Xp̄i bonus odor sumus in omi
loco q̄s dicit: Ecclia. Huc bonū o
dorē significabat illud vas vnge
ti. quo p̄fusus ē dn̄s. Videamus si
nō eū attestatur ipē dn̄s cū quidā
sua q̄rentes. auari. fures idest iu
das ille dicēt de illo vnguēto. ut
qd̄ ista p̄dicio: Potēat res ista p̄cio
sa venūdari: et p̄stitē pauperib:
Odorē enī bonū xp̄i vendē volebat.
Qd̄ rn̄dit dn̄s: Vtqd̄ molesti estis
mulieri: Bonū opus opata ē in
me. Et qd̄ amplius dicā. qm̄ ipē
dixit. ubicūqz autē p̄dicabitur hoc
euangeliū in toto mūdo dicetur et
qd̄ fecit mulier ista: Est qd̄ addē:
Est qd̄ detrahē: Est q̄re aurē ca
lūpniatoribus accomodare: Aut
mētitus ē dn̄s: aut fefellit illum:
Eligant qd̄ dicāt: aut mentita di
cāt veritatē. aut decepta dicant
veritatē. ubicūqz p̄dicabitur hoc e
uāgeliū. Et q̄si q̄rere ab eo ubi
enī p̄dicabitur: in toto mūdo inquit.
Psalmū audiamus: videamus si hoc
dixit. Audiamus qd̄ plangēdo cātat:
et vē digna res planctu qm̄ cantat
surdis. Miror fr̄es si hodie psalm⁹
iste legitur. et in parte donati. Rogo
vos fr̄es mei. confiteor vob. nouit
xp̄i misericordia qz sit miror q̄si lapide

ubi sint. et no audiant. Qd aptius
fres dicat. Passio xpi ta euident
quasi euagelium recitat. et dictu
est ante nescio qt anos qm dns
de maria virgie nasceretur. Precto cat
nuncians iudicte futuru. legam illu
qntu angustia teporis patit no pro
affectu doloris nri. sed ut dixi. qntu
agustia teporis patitur. Psalmus.
Deus deus meus respice i me.
quare me dereliquisti. Istu
versu primu in cruce audiuim. ubi
dns dixit. hely. hely. qd est deus
meus ds meus. lemasabactani.
qd e quare me dereliquisti. Interpreta
tus e illud euagelista. et dixit eu
hebraice dixisse. ds meus ds meus.
qre me dereliquisti. Qd voluit dice
dns. No eni dereliqrat illu deus cu
ipe esset deus. utiqz filius dei deus.
utiqz verbu dei deus. Audia capite
illu euagelista qui ructabat qd
biberat de pectore dni. videam
si deus xps. In pncipio erat verbu.
et vbu erat apud deu. et deus erat
verbu. Ipm go verbu qd deus erat
caro factu e. et habitauit i nobis.
Et cu verbu deus factu esset caro.
pendebat i cruce. et dicebat. deus
meus ds meus respice i me. qre me
dereliquisti. Quare e dr. nisi qa nos
ibi eramus. nisi qr corpus xpi eccia.
Ut qd dixit. ds meus ds meus res
pice i me. qre me dereliqsti. nisi qda
mo itentos nos faciens et dicens.
psalmus iste de me scriptus e. Lon
ge a salute mea vba delictorum me
orum. Quorum delictorum de quo dictu
e. qui pctm no fecit. nec iuentus
e dolus in ore eius. Quomo ergo
dicit delictorum meorum. nisi qr p de

lictis nris ille precatur. et delicta
nra sua delicta fecit. ut iusticiam
sua nram iusticiam faceret. Deus
meus clamabo ad te p die n exau
dies. et nocte. et no ad isipientia
m. Dixit utiqz de me. de te. de illo.
Corpus eni suu gerebat idz ecclia.
nisi forte putatis fres. qr qn dixit
dns. pater si fieri potest transeat
a me calix iste. mori timebat. No
e fortior miles qm iperator. Suf
ficit seruo ut sit sicut dns eius. Pau
lus eni dicit miles regis xpi. co
pellor e duobus. cocupiscentia ha
bens dissolui. et ee cu xpo. Ille op
tat morte ut sit cu xpo. et ipe xps
timet morte. Qz qd nisi ifirmitate
nram portabat. et pro his qui ad
huc timet morte in corpore suo co
stitutis ista dicebat. Inde erat il
la vox. mebrorum ipius vox erat no
capitis. sicut hic. p die et nocte
clamaui et no exaudies. Multi
eni clamat in tribulatoe et no ex
audiunt. sed ad salute. no ad insi
pientia. Clamauit paulus ut au
ferret ab illo stimulus carnis. et
no est exauditus ut auferretur.
et dictu est ei. sufficit t gra mea.
na virtus in ifirmitate pficit.
Ergo no est exauditus. s no ad in
sipientia sed ad sapientia. ut i
telligat ho mediciu esse deu. et
tribulatione medicamentu esse
ad salute. no pena ad dapnatio
ne. Sub medicameto positus v
reris. secaris. clamas. no audit
medicus ad volutate. s audit ad
sanitate. Tu aut in sco habitas
laus isrl. In illis habitas quos
scificasti. et quos facis itelligere.

ad
qr utilitatem quosdam non exaudis: et
ad dampnationem quosdam exaudis. Ad
utilitatem non est exauditus paulus:
ad dampnationem exauditus est dya
bolus. Petiit iob ad temptandum: et
concessum est. Demones petierunt se
ire in porcos: et exauditi sunt. Demo
nes exaudiuntur: apostolus non exauditur.
Sed illi exaudiuntur ad dampnationem:
apostolus non exauditur ad salutem: quare non
ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto
habitas laus israel. Quare non exau
dis et tuos? Quare dico ista? Meme
tote semper dicere deo gratias: et magna
est hic multitudo. et qui non solent
venire venerunt. Omnibus dico: quia in
tribulatione positus christianus probatur.
si non dereliquit deum suum. Nam quando
bene est homini: desertus est sibi christianus.
Ignis intrat in fornacem: et fornax au
rificis magnum sacramentum rerum est. Ibi est
aurum ibi est et palea: ibi ignis in
angusto operatur. Ignis ille non est
diversus et diversa agit: paleam in ci
nerem vertit. auro sordes tollit. In
quibus autem habitat deus. utique in tri
bulatione meliores fiunt tamquam au
rum probati. et si forte petierit inimicus
dyabolus et concessum illi fuerit. si
ve aliquo dolore corporis. sive ali
quo dampno. sive amissione suorum.
fixum cor habeat in illo. qui se non
subtrahit: et si quasi subtrahit au
rem ploranti. sed apponit misericordiam
deprecanti. Novit quid agat qui nos
fecit: novit et reficere nos. Bonus
est structor qui edificavit domum:
et si aliquid ibi ceciderit. novit re
sartire. Et vide quid dicat. In te
speraverunt patres nostri: speraverunt et
liberasti eos. Et novimus et legimus

quam multos patres nostros sperantes in
se eruit deus. Eruit ipsum populum israel
de terra egypti: eruit tres pueros de
camino. eruit danielem de lacu le
onum. eruit susannam de falso crimi
ne. Omnes invocaverunt: et eruti sunt. Num
quid defecit ad filium suum. ut in cruce
pendentem non exaudiret? Quare
autem ipse non eruitur modo qui dixit: in
te speraverunt patres nostri. et liberasti e
os? Ego autem sum vermis et non ho[mo].
Vermis et non homo. Nam est et homo et
vermis: sed ille vermis et non homo.
Unde non homo? Quia deus. Quare ergo
sic se abiecit ut diceret vermis? An
quia vermis de carne sine concubitu
nascitur. sicut christus de maria virgine?
Et vermis: et tamen non homo. Quare ver
mis? Quia mortalis: quia de carne
natus. quia sine concubitu natus. Quare
non homo? Quia in principio erat
verbum et verbum erat apud deum: et
deus erat verbum. Obprobrium ho
minum. et abiectio plebis. Vide
te quanta passus est. Iam ut dicam
passionem. et ad illam maiori gemi
tu veniamus: videte quanta modo
patitur. et deinde videte quare. Quis
est fructus? Ecce speraverunt patres nostri
et eruti sunt de terra egypti: et sta
dixi tam multi invocaverunt. et sta
tim ad tempus non in futura vita sed
continuo liberati sunt. Ipse iob dya
bolo petenti concessus est: putrescebat
vermibus tamen in hac vita recepit
salutem: duplo accepit quam perdiderat.
Dominus autem flagellabat et nemo
subveniebat: sputis deturpabatur
et nemo subveniebat: colaphis
cedebatur et nemo subveniebat:
spinis coronabatur: nemo subvenie

bat: leuabat in ligno nemo eruit.
Clamabat. ds meus ds meus. ut qd
me dereliquisti: nō sbuenit. Nō re fieb
ē. Omnia ista q̄ passus ē.
Cui rei p̄cio tanta passus
videamus q̄ dicat. Primū q̄ramus
que passus sit. deinde q̄re: et videamus
qm sint hostes xpi qui cōfitent. q̄
tanta passus ē. et tollūt q̄re. Hunc
audiamus totū in isto psalmo: et q̄
passus sit et quare. Tenete ista du
o: quid et quare. Modo qd explicē.
No ibi in morem: et melius ad vos
pueniunt ipa vba psalmi. Videte
que patit dns: attendite xpiani.
Obprobriū hoim et abiectio plebis.
Omēs qui videbāt me subsana
bāt me: locuti sūt labiis et moue
runt caput. Sperauit in dño eruat
eū: saluū faciat eū qm vult eū.
Sed q̄re dicebat ista? Qa homo
factus erat: dicebat tanq̄m ī hoie.
Qm tu es qui extraxisti me de
ventre. Nūq̄d dicent talia ī illud
qd in principio erat vbū. et verbū
erat apud deū? Verbū ei illud per
qd facta sūt oīa nō extractū ē de ve
tre: ñ q̄ verbū caro fcm ē et habi
tauit in nobis. Qm tu extraxisti
me de ventre. Deus meus ab v
beribus matris mee. Nā an secula
p̄r meus: ab uberibus mee ds meus. matris
In te iactatus sū ex vtō: idē ut
in tu solus esses spes: iā tanq̄m ho.
iā tanq̄m īfirmus. iā verbū caro fac
tū ē. De ventre mris mee deus
meus es tu. Nō de te ds meus: nā
de te p̄r meus: s̄ de vētre matris
mee deus meus. de te pat meus.
Ne discedas a me qm tribulatio
prima ē: et nō est qui adiuuet. Vi
dete desertū: et ve nobis si ipe nos
deserat. Circūdederūt me vitu
li mlti: tauri pingues obsederūt me.
Plus et principes: ppls vituli mlti.
principes tauri pingues. Aperuerūt
sup me os suū: sicut leo rapiens et
rugiens. Audiamus rugitū ipsorū
in euāgelio: crucifige. crucifige.
Sicut aqua effusus sū: et dispsa
sūt oīa ossa mea. Ossa sua. firmos
suos dicit. Ossa eni firma sūt in
corpe. Quomo dispsit ossa sua?
Qn dixit illis. ecce ego mitto vos
velut agnos ī medio luporū. Fir
mos suos dispsit: et sicut aq̄ ef
fusus ē. Aqua eni qn funditur:
aut abluit. aut irrigat. Effusus
e xpus sicut aqua: abluti sūt sor
dentes. rigate sūt metes. Factū
est cor meū tanq̄m cera liquescēs:
in medio vētris mei. Ventre suū
dicit: īfirmos in ecclia sua. Quo
mo cor ipius fcm ē sicut cera?
Cor ipius. scriptura ipius: idē sapi
entia ipius q̄ erat in scripturis. Clau
sa eni erat scriptura: nemo illā in
telligebat. Crucifixus ē dns: et
liquefacta ē sicut cera. ut oēs in
firmi ītelligerent scripturā. Nā in
et velū tepli scissū ē: q̄ qd vela
bat reuelatū est. Exaruit ve
lut testa vtus mea. Magnifice
qd dixit: firmius factū ē nomē meū
de tribulatioē. Quomo eni testa
ante igne mollis ē. p⁹ igne fortis:
sic dni nome an passione contep
nebat. post passione honorifica
bat. Et lingua mea adhesit fau
cibus meis. Quomo mebrū illud
ī nobis nō valet ñ ad loquedū:

sic pdicatores suos lingua su
ā dixit adhesisse faucib⁹ suis. ut
de iterioribꝰ eius caperet sapie
tiā. Et in puluere mortis de
duxisti me. qm̄ circūdederūt me
canes multi: cōsiliū malignātiū
circūdedit me. Etiā videte euan
geliū. Foderūt man⁹ meas et
pedes meos. Tūc facta sūt vulnā:
quoꝝ vulnerū cicatrices dubi
tās discipulus cōtrectauit: ille
qui dixit. n̄ misero digitos meos
in cicatrices vulneꝝ ei⁹ nō credā:
qn̄ ei dixit. veni mitte manū tu
ā incredule. et misit manū suā
et clamauit. dn̄s meus et ds̄ ms̄: et
ille. q: vidisti me credidisti. bti
qui nō vident et credūt. Foderūt
manus meas et pedes meos. Di
numerauerūt oīa ossa mea. Qn̄ pen
dens extētus erat ī ligno: nō po
tuit meli⁹ describi extēsio corpis
in ligno. qm̄ vt dicet. dinūauerūt
oīa ossa mea. Ipsi vō cōsiderauē
rūt et cōspexerūt me. Cōsiderauē
rūt et nō intellexerūt: cōspexerūt
et nō viderūt. Vsqꝫ ad carnē ocu
los. nō usqꝫ ad verbū cor habuerūt.
Diuiserūt sibi vestimēta mea.
Vestimēta sua: sacrāmenta ipsius.
Attēdite frēs. vestimēta ipi⁹. sacrā
mēta ipi⁹ potuerūt diuidi p he
reses: s; erat ibi vestimētū qd̄ ne
mo diuisit. Et sup vestimentū
meū miserūt sortē. Erat ibi tu
nica dicit euāgelista desup texta.
Ergo de celo. ergo a prē: g⁹. a spū
sc̄o. Que ē ista tunica n̄ caritas
quā nemo potest diuidē: Que est
ista tunica n̄ vnitas: In ipsā sors
mittit: nemo illā diuidit. Sacrā

mēta sibi h̄etici diuidē potuerūt.
caritatē nō diuiserūt: et q̄ diui
dē nō potuerūt; recesserūt. et illa
manet integra: sorte obuenit
qbusdā. Qui habet hanc: secur⁹
ē. Nemo illū mouet de ecclia ca
tholica: et si foris illā incipiat
habē. intromittit. quomō ramus
oliue a colūba. Tu aūt dn̄e ne
longe feris auxiliū tuū. Et fāc ē:
post triduū resurrexit. In defen
sione mea aspice: erue a framea a
nimā meā. idꝫ a morte. Framea
enī gladius ē: et p gladiū mortē
intelligi voluit. Et de manu ca
nis vnicā meā. Aīam meā vnicā d̄r
mea: caput et corpus. Vnicā dicit
ecclīam meā. De potestate canis.
Qui sūt canes: Qui canino more
latrant: nec itelligūt cotra quos.
Nichil illis fit et latrat. Quid
fecit cani trāsiens via sua: Tn̄
illi latrat. Qui latrāt ceca odib⁹.
nō discernētes cont̄ q̄s ā. p q̄bus.
canes sūt. Salua me de ore
leonis. Leo rugiens nostis q̄ sit.
circuiens et q̄rens quē deuoret.
Et a cornib⁹ vnicorniū hūili
tatē meā. Vnicornes nō dicet n̄
supbos: ideo subiecit hūilitatē
meā. Audistis q̄ passus ē. Et q̄
meā. Audistis q̄ passus ē. Atten
orauit; utcruat ab istis: Atten
m⁹ mō. quare passus ē. Modo ia
videte frēs. qui nō est in ea sorte
ppt quā passus ē xpūs: q̄re xpia
nus ē: Ecce itelligam⁹ q̄ passus
ē. Dinumata sūt ossa eius. in ipse
ē. Diuisa sūt vestimēta eius. ī super
missa ē sors sup veste ipius: circū
dederūt illū furentes. Sevientes.
et dispsa sūt oīa ossa eius. Et hu

audiam⁹: et in euagelio legim⁹.
Videam⁹ quare. O ipe fili dei si nol
les nō pateris: ostende nob̄ fruc
tū passiōis tue. Audi igr̄ fructū.
Ego nō taceo: sed surdi sūt hoīes.
Audi iquit fructū: ppter quē pass⁹
sū oīa ista. Narrabo nomē tuū
frībus meis. Videam⁹ si in pte
narrat nomē dei frībus suis.
Narrabo nomē tuū frīb⁹ meis:
In medio ecclie laudabo te. Fit
hoc m̄ si videam⁹ ipa ecclia q̄ est.
Nā dixit ī medio ecclie cātabo te.
Ecclīam videam⁹ ppt̄ quā pass⁹
ē. Qui timetis dn̄m laudate eū.
Vbicūqȝ timet̄ deus et laudat̄:
ibi est ecclia xpī. Videte frēs mei
si his diebȝ p totū orbē terraꝝ sin
causa dr̄ amen et all'a. Non ibi
timet̄ deus? Nō laudat̄ deus?
Exiuit q̄s de ecclia et ait. prsus
nō timet̄ deus: totus mūdus pyt.
Sine causa dicis. totus mūdus
pyt. Ergo modica ps remansit
in affrica. Ergo nō dicit aliq̄d
xps vnde obturet ista ora? Non
dicat aliq̄d. vnde eradicet linguas
ista dicentiū? Videam⁹ ne forte
iueniam⁹. Adhuc nobis dr̄: in me
dio ecclie. De ecclia nr̄a dixit. Q̄
timetis dn̄m laudate eū. Videa
m⁹ si illi laudat̄ dn̄m: et intelli
gam⁹ si de ipis dixit. Et si ī me
dio ecclie ipoꝝ laudat̄? q̄modo
laudat̄ xpm qui dicūt. pdidit
orbē terraꝝ. dyabolus illi totū
abstulit? et in pte ipe remāsit.
Sȝ adhuc videam⁹: aptius
dicat. aptius loq̄tur. Non sit
q̄d interpretari: nō sit q̄d suspicari.
Uniuersū semen iacob magni
ficate eū. Forte adhuc dicūt. nō su
mus semē iacob: si sint ipi videa⁹.
Timeat eū omē semē isrl'. Adhuc
dicat. nos sum⁹ semen isrl': pmit
tam⁹. dicat. Qm̄ nō spreuit neqȝ
despexit depcatione pauperꝝ. Q̄ꝝ
pauperū? Nō de se p̄sumentiū. Vi
deam⁹ si paupes sūt qui dicūt. nos
sum⁹ iusti. Xpus clamat. longe a
salute mea verba delictoꝝ meoꝝ.
Sed adhuc dicāt q̄d volūt. Neqȝ
auertit faciē suā a me: cū clama
re ad eū exaudiuit me. Vtq̄d exau
diuit? Ad quā rem? Aput te est
laus mea. Apud deū posuit aīam
suā: docuit nō p̄sumi ī hoīe. Ad
huc dicāt q̄d volūt. Iam q̄dem ce
perūt vri: cepit ppīquare ignis.
Nō est qui se abscondat a calore
eius. Sȝ adhuc dicat. et nos ap⁹
illū laudē nr̄am posuim⁹: et nos
ī nobis nō p̄sumim⁹. Dicat adhuc.
In ecclia magna cōfitebor tibi.
Iā hic puto qȝ cepit interiora ta
gere. Ecclia magna. q̄d ē frēs?
Nūq̄d exigua pars orbis terraꝝ
ecclia magna ē? Ecclia magna to
tus orbis ē. Quomō ī ecclia mag
na? Modo si q̄s velit xpo cont̄di
cere: dicat nobis. tu dixisti ī ecclia
magna cōfitebor tibi. Que ecclia
magna? Ad fructū affrice remāsisti:
totū mūdū pdidisti? Fudisti san
guinē p toto: sed ī mā sorē passꝰ es.
Ista nos dixim⁹ dn̄o tāq̄m q̄rentes:
sacētes tn̄ q̄d dicturi. Ponamus
nos nescire q̄d dicat. Nōne nobis
rn̄det. quiescite. parcite? Adhuc
dico vnde nemo dubitet. Expecte
mus g° q̄d dicturus ē. Iā ergo vo
lebā pnūciare. et nō admittē ho

nites aliud aliqd intpretari cū di
catis ipse in ecclia magna: et tu di
cis qr ī extrema pte remāsit. Et
adhuc audet dicē. et nrā ecclia
Iā eciā audio — magna ē. Qd tibi videt bagai
et amugadeoc? Si nō dicit aliqd?
vnde obmutescāt: adhuc dicant
qr magna ē ecclia sola numidia.
Videamus: audiamus adhuc dnm.
Vota mea reddā corā timētib eū.
Que sūt vota sua? Sacrificiū qd
optulit deo. Nostis qle sacrificiū.
Norūt fideles vota q reddidit co
rā timētib eū. Nā sequit. Edent
paupes et saturabūt. Beati paupes:
qr ideo edūt ut saturent. Edunt
enī paupes. Qui aūt diuites sūt
nō satiant: qr nō esuriūt. Come
dant paupes. Inde erat piscator
ille petrus: inde erāt alius piscator
iohes et iacobus frat ipius. Inde
erat eciā publicanus matheus de
paupib. Ipi erāt q comederūt et
saturati: talia passi qlia manduca
uerūt. Cenā suā dedit. passione
suā dedit: ille saturat qui imitat.
Imitati sūt paupes. Ipi enī sic pas
si sūt: ut xpi vestigia seqrentur.
Edūt paupes. Sed qre paupes?
Et laudabūt dnm qui requirūt
eū. Diuites se laudāt: paupes
dnm laudāt. Qre sūt paupes?
Qa deū laudāt: ut dnm qrant.
Dns ē diuicia paupeṛ. Ideo ia
nis ē domus: ut cor plenū diuiti
is sit. Diuites qrant vnde archā ī
pleāt? paupes qrant vnde cor iple
ant: et cū ipleuerit laudāt dnm
q requirūt eū. Videte fres q a re
paupes sūt. Cuius rei paupes sūt?
Qa nō in arca. nō in horreo. nō in

apotheca. Viuet corda eoṛ ī sclm
scli. Ergo attēdite. passus ē dns.
Oīa q audistis passus ē dns. Cū
mus qre passus ē: et cepit narrare
Narrabo nomē tuū frīb meis:
in medio ecclie cātabo te. Sz ad
huc dr. ista ē ecclia. Timeat eū oē
semē isrl. Dicit nos sumus semen
isrl. Qm nō spreuit neqz despexit
pces paupis. Adhuc dicāt. nos su
mus. Neqz auertit faciē suā a me.
Ipe xps dns a se idz ab ecclia sua
q est corpus ipius. Apud te laus
mea. Vos ipos voltis laudare: sed
videnti. psus et nos ipm laudam
Vota mea dnō reddā corā timēti
bus eū. Sacrificiū pacis. sacrificiū ca
ritatis. sacrificiū corpis sui norūt
fideles. Disputari inde m nō po
test. Vota mea reddā corā timēti
bus eū. Edant publicani. edant
piscatores: manducēt imitent do
minū: patiant. saturent. Mor
tuus ē ipe dns: mortuus et paupes.
Addit et mors discipuloṛ mortē
magri. Quare? Qa m fiam. Re
memorabūt et conuertent ad dnm
vniuersi fines tre. Heia fres. quid
qritis a nobis. qd respondeamus
parti donati? Ecce psalmus et hu
legit hodie: et ibi legit hodie.
Scribamus illū in frontib nris.
cū illo pcedamus: nō quiescat lin
gua nrā. ista dicat. Ecce xps pas
sus ē: ecce marcator ostendit me
sus ē: ecce pciū qd dedit: sanguis
eius fusus ē. In sacco ferebat p
ciū nrm: pcussus ē lancea:
fusus ē saccus et manauit p
orbis terraṛ. Qd m dicis o here
tice? nō est preciū orbis terraṛ?

Affrica sola redepta est? Non au
des dicere totus orbis redeptus e:
sed perijt. Quare tanta sorte passus e xps.
ut pderet rem sua? Ecce comeora
buntur et couertent ad dnm. vniu
si fines tre. Adhuc faciet te. et di
cat. Si diceret fines tre. et no diceret
vniuersi fines tre: dicere habebant.
ecce habem9 fines tre i mauritania.
Vniuersi fines tre dixit: obstetrice vni
uersi dixit. Qua exiturus es ut e
uadas qstione? Non habes q exeas:
sed habes quo itres. Rogo vos no
lo inde disputare ne dicat. qr smo
meus aliqd valet? solu attendite
solu legite: ecce xps passus e. san
guis eius effusus e. Ecce redeptor
nr: ecce pciu nrm. Qd emit? Di
catur m. Qd introgam9 si m ali
qs dicat. o stulte qd introgas? i
Codice portas si m aliqs dicat ibi
habes vnde emit: ibi qre qd emit.
Ecce ibi habes. comeorabuntur et
couertent ad dnm vniuersi fines
tre. Fines eni tre comeorabuntur.
Sed heretici obliti st: et ideo audi
unt omi ano. Putas ibi ponunt
aures qn lector ipoz dixit. comeo
rabunt et couertent ad dnm vni
uersi fines tre? Eia. forte vn9 ver
sus e. Aliunde cogitabas. cu fratre
tuo fabulabaris qn illud dixit:
attendite qr repetit. et surdos pul
sat. Et adorabunt in cospctu ei9
vniuerse patrie gentiu. Adhuc sur
dus e. no audit: pulset iterz. Qm
dni e regnu: et ipe dnabit gentiu.
Tres istos versus tenete fres: ho
die cantati sut et ibi. aut forte dele
uerunt illos. Credite m fres mei:
ita estuo. ita vim patior. ut mirer

nescio qua surditate et duritia cor
dis ipoz: ut aliqn dubitem vtru
habeant illud in codicib9. Hodie
currunt omes ad ecclam? hodie oes i
tenti audiunt psalmu: omes suspeso
corde audiunt. Sz fac qr no st intenti.
Nuqd vn9 versus e. comeorabunt et
couertent ad dnm vniuersi fines tre?
Euigilas: sz adhuc frictas oclos. Et
adorabunt in cospctu eius vniuerse
patrie gentiu. Excute sopnu. Ad
huc grauaris: audi qm dni e regnu
et ipe dnabit gentiu. Si e adhuc qd
dicat nescio: litiget cu scipturis. no
nobiscu. Ecce codex ipe: cont illu
certent. Vbi e et lingua? Nos ser
uauim9 scipturas ne arderet. Ser
uate sut. vn tu ardeas. Qd seruasti?
Aperi lege? tu seruasti: et tu obpug
nas. Qd seruasti a flama? Qd de
lere vis a ligua. Non credo no credo
qr seruasti: prorsus no credo. no ser
uasti. Verissime dicunt nri. qr tu tra
didisti. Ille pbatur traditor: qui
lecto testameto no sequit. Ecce le
gitur et sequor: legit et recusas.
Cui9 manus misit in flama? q cre
dit et sequtur. an qui dolet qr e qd
legat? Nolo scire qui seruauerit:
vnicuiqz iuentus e codex. Testame
tu patris nri exijt de qualibet ca
uerna: nescio qui fures tolle vo
lebant. nescio q psecutores iende
volebant. Vnicuiqz platu e legat.
Quare litigas? fres sum9. qre liti
gam9? Non intestatus mortu9 est
pr? Fecit testametu et sic mortu9
est: mortuus e et resurrexit. Ta
diu cotendit hereditate mortuoz.
qm diu testametu pferat i pub
licu? et cu testametu platu fuit i
publicu: taceat oes ut tabule apiant.

et recitetur. Iudex intus audit: aduo
cati silent. Precones silentium faciunt:
uniuersus populus suspensus est ut lega
tur verba mortui non sentientis in mo
numento. Ille sine sensu iacet in
monumento et valent verba ipsius:
sedet xps in celo. et contradicitur tes
tamento. Aperi. legamus. Fratres sumus
quare contendimus. Placetur animus noster:
non sine testamento nos dimisit pater.
Qui fecit testamentum viuit in eter
num: audit voces nostras. agnoscat su
am. legamus. quid litigamus. Ubi inuen
ta fuerit hereditas: ipsam teneamus.
Aperi testamentum: lege in primo capi
te ipsius psalterii. Postula a me. Sed
quis dicit: forte non xps. Ibi ha
bes dominus dixit ad me filius meus
es tu: ego hodie genui te. Ergo fi
lius dei dicit: vel ad filium suum pater
dicit. Ergo quid dicit ad filium. Pos
tula a me et dabo tibi gentes heredi
tatem tuam: et possessionem tuam termi
nos terre. Solet fieri fratres ut quando
queritur de possessione. querant affines.
inter affines illum et illum. ne erret
heres. aut cui donatur. aut qui emit.
querit inter quos affines. inter illum
et illum possidentes. Qui dimisit
omnes fines: nullos dimisit affi
nes. Quocumque te verteris: xps est.
Fines terre habes hereditatem: huc
veni. totam mecum posside. Quare
litigando vocas ad partem. Huc
veni. bono tuo vinceris: totum ha
bebis. An adhuc calumpniaris.
Ego iam testamentum legi. et tu calump
niaris. An adhuc calumpniaris
quia fines terre dixit. et non dixit omnes
fines terre. legamus ergo quod modo lec
tum est. commemorabuntur et conuerte

tur ad dominum vniuersi fines terre. et ado
rabunt in conspectu eius vniuerse
patrie gentium: quoniam domini est regnum.
et ipse dominabitur gentium. Ipsius est.
non vestrum. Agnoscite dominum: agnosci
te possessionem domini. Sed a vos. qui
priuata vestra vultis possidere: et non in
communi cum xpo unitate. Dominari
vultis in terra. non cum illo in celo reg
nare: possidetis domos vestras. Et
aliquando venimus ad illos. dicentes quere
ramus verum. inueniamus verum: et illu
vos tenete quod tenetis. Oues tuas
habes. oues meas habeo: noli mo
lestus esse ouibus meis. quia et ego non
sum molestus ouibus tuis. Deo gratias
mee sunt oues. illius sunt oues. xps
quod emit: Immo nec mee sunt nec
tue. sed illius sunt qui illas emit. il
lius sunt qui illas signauit. Ne
que qui plantat est aliquid neque qui
rigat: sed qui incrementum dat deus.
Quare habeo meas. habes tu
tuas: Si ubi est xps. illo eant mee
quia non sunt mee: si hic est xps. huc e
ant tue quia non sunt tue. Ut posses
siones ostulentur nobis caput et
manus: et pergant filii alieni.
Non est mea possessio inquit. Unde est
hoc. Videamus si non est tua posses
sio: videamus si non tibi illam vendi
cas. Ego nomini xpi laboro: tu nomi
donati. Nam si xpm attendas: v
bique est xpus. Tu dicis ecce hic est
xps: ego dico per totum est. Laudate
pueri dominum: laudate nomen domini.
Unde laudent: Usque quo laudant.
A solis ortu vsque ad occasum lauda
bile nomen domini. Ecce quam ecclesiam
ostendo. ecce quod emit xpus. ecce
quod redemit. ecce pro quo sanguinem

dedit. Sed tu qd dicis? Et ego illi
colligo. Qui mecu inqt no colli
git: dispergit. Diuidis unitate:
possessiones tuas qris. Et qre ha
bent nome xpi? Quod ad defensio
nem possessiois tue. titulos xpi po
suisti? Nonne hoc faciut nonnulli
in domo sua? Ne domu ipi9 inua
dat aliqs potens. ponit ibi titu
los potentis: titulos mediate s.
Ipse vult ee possessor. et fronte do
mus sue de titulo alieno munire:
ut cu titulus lectus fuit. coter
ritus potentia nois abstineat
se ab inuasione. Fecerut illud qui
maximianistas dapnauert. E
gerut apud iudices et cocilium suu
recitauerut; tanqm titulos osten
deres ut epi viderentur. Tuc iudex
introgauit. Qs hic alter eps e
de parte donati? Rndit officiu.
Nos no nouim9 n aureliu catho
licu. Timetes illi leges. no respon
derut. n de uno epo. Illi aut ut audi
rentur a iudice nome xpi ponebat:
i possessioe sua titulos illi9 iposue
rut. Donus e dns qui illis parat.
et ubi inuenerit titulos suos vendicet
illud possessioi sue. Potens e mia
ipius qui illis illud faciat: qcuqz
inuenerit nome xpi portare cogreget
illos. Et videte fres qn potes aliqs
inuenerit titulos suos? nonne inuce sibi
re vendicat. et dicit. no poneret titu
los meos n res mea esset? Titulos
meos posuit; mea res est. Ubi no
me meu inuenio: meu e. Nuqd ti
tulos mutat? Titulus qui erat.
ipse est. Possessor mutat: titulus no
mutatur. Sic et illi q baptismu ha
bent xpi. si veniunt ad unitate. no

mutam9 titulos q delem9 titulos:
sed agnoscim9 titulos regis nri.
titulos ipatoris nri. Sz qd dicim9?
O domus misera: ille te possideat.
cui9 titulos habes. Xpi titulos ha
bes: noli ee donati possessio. Mul
ta diximus fres: sz illud de memoria
vra no recedat qd hodie legit. Ec
ce iteru dico et sepe dicendu e: p
ipm diem idz p sacramenta hu9 diei
costringo vos. ut no vobis exeant
de cordibus. comemorabut et couer
tent ad dnm uniuersi fines terre:
et adorabut i conspectu eius uniuse
patrie gentiu. qm dni est regnu
et ipe dnabitur gentiu. Cont ta
aperta et manifeste demostratu
passione xpi; no audiatis vba ca
lupniatoris. Quicqd cotradicut
hoies dicut: hoc aut deus dicit.

Explicit psalmus xxi. Incipit ps
xxii. In finem ps ipsi dauid.
Ecclesia loquitur de xpristo.

Dominus pascit me et ni
chil mi deerit. Dns ihs
pastor meus e. et nich
il mi deerit. Et in lo
co pascue ibi me collocauit. In
loco pascue incipientis ad fide me
pducens: ibi me nutriendu collo
cauit. Sup aqua refectiois e
ducauit me. Sup aqua baptis
mi quo reficiuntur qui integritate
vires qs amiserat educauit me.
Aiaz mea cuiuertit: deduxit me i semitis
iusticie ppt nomen suu. Deduxit me i a
gustis itineribz q pauci ambulat iustic sue: no
ppter meritu meu. sz ppter nome
suu. Nam et si ambulem in me
dio umbre mortis. Na et si am
bulem in medio vite hui9 q umbra

mortis e: Nõ timebo mala qm
tu mecũ es. Nõ timebo mala qm
tu habitas in corde meo p fide:
et nũc mecũ es. ut post umbram
mortis etiã ego sim tecũ. Virga
tua et baculus tuus. ipa me cõso
lata sũt. Disciplina tua tãqm
virga ad gregẽ oviũ. et tãqm bacu
lus ad grãdiores filios. et ab aĩali
vita ad spũalẽ crescẽtes. ipa me
nõ afflixerũt magis qm cõsolata
st: qr memor es mei. Parasti in
conspcũ meo mẽsã. adũsus eos q
tribulãt me. Post virga aũt q
puulus et aĩalis ĩ grege pascuis
erudiebar. post illã virgã tũ ce
cepi sub baculo. pasti in conspcũ
meo mensã: ut nõ iã lacte alar
puulus. ꝫ maior cibũ sumã fir
matus adũsus eos qui tribulãt
me. Inpiguasti ĩ oleo caput me
ũ. letificasti letitia spũali men
te mea. Et poculũ meũ ineb'
ans qm pclarũ est. Et poculũ tu
ũ oblivionẽ pstans prior vanar
delectationũ qm pclarũ e. Et
mĩa tua subseqtur me oĩb9 dieb9
vite mee. Et mĩa tua subseqtur
me qmdiu vivo in hac mortali
vita: nõ tua ꝫ mea. Vt inha
bitẽ in domo dñi in lõgitudĩe
dierũ. Subseqtur aũt nõ hic ta
tũ. ꝫ etiã ut inhabitẽ in domo do
mi in eternũ. Explic. ps. xxij. Incip.
xxiij. Ps ipi david pma sab.
Psalm9 ipi david de claificatõe
dñi et ĩ resurrectõe q matutino pmi
sabbati facta e: qui iã dies dñi
cus dicitur. Psalm9.
Dñi est terra et pleitudo
eius. orbis trar et vni
versi qui habitãt in ea: idꝫ orbis
terrar et vniũsi q habitãt ĩ ea.
cũ clarificatꝰ dñs ãnũciat ĩ fi
de oĩm gentiũ. et vniũsus orbis
trar fit ecclia eius. Ipse super
maria fũdauit eã. Ipse firmissĩe
stabiliuit eã sup oĩs fluctꝰ scli
huiꝰ: ut ab ea superarent. nec no
cẽrent ei. Et sup flumia pparauit
eã. Flumia in mare fluũt. et cupi
di hoĩes labũtur ĩ sclm: etiã istos
supat ecclia. q devictis p dei grã
ciã cupiditatib9 sclarib9. ad reci
piendã ĩmortalitatis claritatẽ
parata e. Quis ascẽdet ĩ montẽ
dñi. Qs ascẽdet ĩ altissimã iu
ticiã dñi. Aut qs stabit ĩ loco
scõ eius. Aut qs pmanebit in eo
quo ascendit sup maria fũdato
et sup flumia pparato loco. In
nocens manibꝫ et mũdo corde. In
qꝰ illuc ascẽdet et pmanebit ibi.
nisi ĩnocens in opib9. et mũdus
ĩ cogitatiõib9. Qui nõ accepit
ĩ vano aĩam suã. Qui nõ in reb9
nõ pmanẽtib9 deputauit aĩam
suam: ꝫ eã ĩmortalẽ sentiẽs. et
nitatẽ stabilẽ atqꝫ incõmutabi
lẽ desiderauit. Et nõ iuravit
prĩmo suo in dolo: et ideo sn dolo.
Sicut simplicia et nõ fallẽtia s
eterna: ita se pbuit prĩmo suo.
Hic accipiet bndictionẽ a dño:
et misẽdiã a deo salutari suo. Hec
ẽ gñatio qrentiũ dñm. Sic ei nas
cũt qui qrũt eũ. Querentiũ faciẽ
dei iacob. Querentiũ faciẽ
dei: qui posteriꝰ nato pmatũ ve
dit. Tollite portas pncipes ves
tras. Quicũqꝫ pncipatũ ĩ hoĩb9
qritis: auferte ne ĩpediat aditũ

quos vos statuistis cupiditatis
et timoris. Et eleuamini porte et
naless. Et eleuamini aditus eterne vite:
renunciationis seculo et conuersionis ad
deū. Et introibit rex glorie. Et in
troibit rex ī quo sine supbia glorie
mur: qui supatis portis mortali
tatis et patefactis sibi celestibus
iplebit qd ait. Gaudete qm ego vi
ci mundū. Quis ē iste rex glorie?
Pauet admirans nata mortalis:
et querit quis ē iste rex glorie. Dns for
tis et potens. Dns fortis et potens:
quē tu ifirmū et oppressū putasti.
Dns potens in bello. Cōtrecta
cicatrices et sentiens reparatas: et
imortalitati redditā infirmitate
hūanā. Persoluta ē que debebatur
terris: ubi cū morte belligerata
ē clarificatio dni. Tollite portas
principes vras. Hinc iā pgat in ce
lū. Exclamet iterū pphetica tuba.
tollite portas etiā celestes principes
qui habetis ī aīas hoīm q adorat
miliciā celi. Et eleuamini porte
eternales. Et eleuamini porte eterne
iusticie caritatis et castitatis: p
quas aīa diligit vnū verū deū. et
nō fornicatur sub mltis q appellatur
dij. Et introibit rex glorie. Et introi
bit rex glorie: ut ad dexterā patris inter
pellet p nobis. Quis ē iste rex
glorie? Quid et tu princeps ptatis ae
ris huius. miraris et queris quis ē iste
rex glorie? Dns virtutū ipe est rex
glorie. Et ut iā viuificato corpe
sup te pgit ille temptatus: supra
omnis angelos tendit ab angelo
preuaricatore ille temptatus. Nemo
vrm se obiciat atqz intercludat iter
nobis vt tanqm deus colatur a nob:

neqz principatus neqz angelus. ne
qz virtus nos separet a caritate xpi.
Bonū est sperare in dno qm sperare
in principe: ut qui gloriatur in dno
glorietur. Sunt quidem iste in hui9 mundi
ordinatione virtutes: sz dns virtutū
ipe est rex glorie. Explicit ps. xxiij.
Incipit xxiiij. In finem ps david.
Xpus sed in psona ecclie lo
quitur. Nā magis ad pplm
xpianū conuersū ad deū ptinent
que dicuntur. Psalmus.

Ad te dne leuaui aīam
meā: desiderio spuali.
q carnalibus desiderijs
conculcabat in terra.
Deus meus in te confido nō eru
bescā. Ds meus ex eo qd in me
confidebā pductus sū vsqz ad istā
ifirmitatē carnis: et qui deser
to deo sicut deus eē volui. a mi
nutissiā bestiola mortē timens.
de supbia mea irrisus erubui.
Iā ergo in te confido. nō erubescā.
Neqz irrideant me inimici mei.
Neqz irrideant me q serpentinis atqz
occultis suggestionib9 insidiantes.
et suggerentes euge euge ad hec de
iecerunt. Etenim vniuersi qui te ex
pectant nō confundentur: confundantur
iniqui facientes vana. Cōfundant ī
iniqua facientes ad acquirenda q transe
unt. Vias tuas dne notas fac mihi:
et semitas tuas edoce me. q nō la
te sunt. nec mltitudine ad interitū
ducunt: sz angustas et paucis notas
semitas tuas edoce me. Dirige
me ī veritate tua. Errores fugien
te. dirige me ī veritate tua. Et doce
me qr tu es ds salutaris me9. Et
doce me: nā p meipm nō noui n

mendatum. Quia tu es deus salu
taris meus: et te sustinui tota die.
Neque enim dimissus a te de paradiso
et in longinqua regione peregrinatus
per meipsum redire possum: nisi occurras
errati. Nam reditus meus toto tractu
temporis secularis misericordiam tuam sus
tinuit. Reminiscere miserationum
tuarum domine. Reminiscere operum misericordie tue
domine: quia tamquam oblitum te homines putant.
Et quia misericordie tue a seculo sunt. hoc re
miniscere: quia misericordie tue a seculo sunt. Numquam
enim sine illis fuisti: qui etiam pec
cantem hominem vanitati quidem sed in
spe subiecisti. et tot tantisque cre
ature tue consolationibus non deseru
isti. Delicta iuventutis mee et
ignorantie mee ne memineris. De
licta confidentis audacie mee et
ignorantie mee ne ad vindictam re
serves: sed tamquam excidant tibi.
Secundum misericordiam tuam memor esto mei
deus. Memor esto quidem mei non secun
dum iram qua ego dignus sum: sed secun
dum misericordiam tuam que te digna est.
Propter bonitatem tuam domine. Non
propter meritum meum: sed propter bonitatem
tuam domine. Dulcis et rectus dominus.
Dulcis est dominus quandoquidem et pecca
tes et impios ita miseratus est ut
omnia priora donaret: sed etiam rectus
est dominus. qui post misericordiam voca
tionis et venie que habet gratiam sine
meritis. digna ultimo iudicio me
rita requiret. Propter hoc legem sta
tuit delinquentibus in via: quia mise
ricordia prerogavit ut perduceret in
via. Diriget mites in iudicio.
Diriget mites. nec perturbabit
in iudicio eos qui sequuntur volun
tatem eius: nec ei resistendo propo
nunt suam. Docebit mansuetos vi
as suas. Docebit vias suas non eos
qui precurrere volunt quasi si rectiores me
lius regere possint: sed eos qui non e
rigunt cervicem. neque recalcitrant. cum
eis iugum leve imponitur. et sarcina le
vis. Universe vie domini misericordia
et veritas. Quas autem vias docebit est
eos nisi misericordiam qua placabilis est:
et veritatem qua incorruptus est:
Quorum unum prebuit donando peccata:
alterum merita iudicando. Et ideo
universe vie domini duo adventus filii
dei: unus miserantis alter iudicantis.
Pervenit ergo ad eum tenens vias eius
qui nullis meritis suis se liberatum
videns deponit superbiam: et deinceps
tempus cavet examinantis severita
tem. qui clementiam subvenientis ex
pertus est. Requirentibus testamen
tum eius et testimonia eius. Intelli
gunt enim dominum misericordem primo
adventu et secundo iudicem: qui mites
et mansueti requirunt testamentum e
ius quo sanguine suo nos in novam vi
tam redemit. et in prophetis atque in euan
gelistis testimonia eius. Propter
nomen tuum domine propitiaberis peccato
meo. multum est enim. Non solum peccata
mea donasti. que antequam crederem
admisi: sed et peccato meo quod multum
est. quia et in via non deest offensio. sa
crificio contribulati spiritus propitiaberis.
Quis est homo qui timeat dominum.
Unde incipit venire ad sapientiam.
Legem statuit ei in via quam elegit.
Legem statuit ei in via quam libere ap
prehendit: ne impune iam peccet.
Anima eius in bonis demorabitur.
et semen eius hereditate possidebit
terram: et opus eius hereditatem solidi

istauratī corporis possidebunt. Fir
mamentū est dn̄s timentibꝫ eū. In
firmor ee videt timor. ꝫ firmamē
tū e dn̄s timentiū eū: et nomē dn̄i
qd glorificatū ē p orbē terrar̄ firmat
timētes eū. Et testamentū ipi9 ut
manifestet illis. Et facit ut testamē
tū ipi9 manifestet illis: qr hedi
tas ipi gentes sūt et termini tre.
Oculi mei semp ad dn̄m: qr ipse
euellet de laqueo pedes meos. Nc
timeā piculosa et trena dū terrā
nō intueor: qm ille quē intueor
euellet de laqueo pedes meos.
Respice ī me et miserere mei: qm
vnicus et paup sū ego. Qm vnic9
supplis vnite ecclie tue: seruās hu
militatē quā nulla scismata vel
hereses tenent. Tribulatiões cordis
mei m̄ltiplicate st. Tribulatiões
cordis mei abundante iniqtate
et refrigescēte caritate m̄ltiplicata
sunt. De necitatibꝫ meis educ me.
Qm hec m necesse ē tolleāre. ut
pseuerās usqꝫ in fine saluus sim:
de necitatibꝫ meis educ me. Vi
de humilitatē meā et laborē meū.
Vide humilitatē meā. qr nūqm me
iactatia iusticie ab vnitate abeu
po: et laborē meū quo idisciplina
tos m̄ comixtos suffero. Et dimit
te oīa ptā mea. Et his sacrificijs
ppiciatus dimitte m ptā mea: nō
illa tantū iuuētutis et ignorā
tie mee anteqm̄ crederē: sed etiā
ista q̄ā ex fide viuēs p ifirmita
te ul' vite hui9 caligine admitto.
Respice inimicos meos qm m̄lti
plicati sūt. Nō solū eni foris: sed
etiā in ipa itus ecclia comunioē
nō desūt. Et odio iniquo oderūt
me. Et oderūt me diligentē te.
Custodi aīam meā ne declinē
ad imitatione eor: et erue me a
cōplexitate quā m mistent. Nō
confundar qm̄ speraui in te. Nō confū
dar si forte isurgūt aduersū me:
qm nō in me ꝫ in te speraui. Inno
centes et recti adheserūt m̄ qu̇a
sustinui te dn̄e. Innocētes et rec
no psentia corpali miscetur tantū
sicut mali. ꝫ cofessiōe cordis i ipa
inocētia et rctitudīe adheserūt m̄:
qm nō defeci ut imitarer malos:
ꝫ sustinui te expectās ventilatio
ne ultime messis tue. Redime
deus isrl' ex oībus tribulatioib9 e9.
Redime d's pplm tuū quē pparasti
ad visionē tuā: ex tribulationib9
eius. nō tantū qs foris. ꝫ etiā qs
intus tolerat. Explicit ps. xxiiij.
Incipit ps. xxv. Ipsi dauid.
Ipsi dauid nō mediatori hoī
xpo ihu: sed homini ecclie iam
pfecte in xpo stabilito attribui pt.
Iudica me dn̄e qm ego Ps.
in inocentia mea ābulaui.
Iudica me dn̄e. qm p9 mi
sericordiā quā tu m̄ pogasti. ino
centie mee habeo aliqd' meitū:
tu9 viā custodiui. Et in dn̄o
sperās nō mouebor. Nec tamen
etiā sic in me sed in dn̄o sperās per
manebo ī eo. Proba me dn̄e et
tepta me. Ne qd tn̄ occultoz meoz
me lateat, pba me dn̄e: et tepta
me notū me faciēs nō tibi quē nichil
latet. ꝫ m̄ atqꝫ hoīb9. Vre renes
meos et cor meū. Adhibe medicinā
le purgatorium q̄si ignē delatioib9
et cogitatioib9 meis. Qm misericordia
tua añ oclos meos ē. Qm ne illo

igne cõsumar. nõ merita mea ꝯ mia
tua qua me ad tale vita ꝑduxisti
añ oculos meos e. Et cõplacui in
veritate tua. Et qr displicuit m̄ meu
mēdatiū. cõplacuit aut veritas tu
a: placui etiā ipe cū illa et in illa.
Nõ sedi cū cõcilio vanitatis. Nõ
elegi appone cor meū his qui pu'nde
conatur. quadmodū qd' fieri nõ potest
verū tñ secutū ꝑfictiōe beati sint.
Et cū ĩiqua gerentibꝰ nõ ĩtroibo.
Et qr ipa causa ē oim̄ ĩiqtatū: ideo
cū ĩiqua gerentibꝰ absconditā cõsci
entiā nõ habeo. Odio habui cõgre
gatione malignoꝝ. Ut aut veiat
ad ipm̄ cõciliū vanitatis: cõgregati
ones malignoꝝ fiūt q̈s odio habui.
Et cū impijs nõ sedebo. Et ideo
cū tali cõcilio cū ipijs nõ sedebo.
idꝫ placitū nõ collocabo: et cū ipijs
nõ sedebo. Lauabo iter inocētes
manꝰ meas. Munda faciā int' ino
cētes opa mea. Lauabo iter inocē
tes meas: q̈bus ãplexabor sbˡimi
a tua. Et circūdabo altaē tuū
dñe ut audiā voce laudis tue: ut
discā quadmodū te laudē. Et e
narrē vniūsa mirabilia tua: et
cū didicero exponā oīa mirabilia
tua. Dñe dilexi decorē domꝰ tue.
Dñs m̄ et notitiā sui et salutē da
bit': q̈s me auferet ei eccl'ie tue:
Et locū habitatiōis gl'e tue: ubi
habitas glificatis. Ne ꝑdas cū
ipijs aiam mea. Ne gᵒ simil' ꝑdas
cū his qui te oderūt aiam meā: q
dilexit decorē domꝰ tue. Et cū vi
ris sanguinū vitā mea. Et cū his
qui primū oderūt. Nã duobꝰ pre
ceptis decorat' domꝰ tua. In q̄rū
manibꝫ ĩiq̄tates st'. Neitaqꝫ me

manꝰ +

ꝑdas cū ipijs et cū viris sanguinū
quoꝝ opa ĩiqua sūt. Dextra eoꝝ
repleta ē muneribꝰ. Et qd' eis ad
obtinedā salutē eternā datū est.
ad accipiēda huiꝰ sc'li munera cõ
uerterūt. existimātes questū eē
pietatē. Ego eñ in inocētia mea
ambulaui: redime me ⁊ miserē mei.
Valeat m̄ ad ꝑfectione libatiōis
tantū meū p'ciū sanguis dñi mei:
et in periculis huiꝰ vite misc'dia tu
a nõ deserat me. Pes meus stetit
ĩ rectitudĩe. Delectatio mea nõ recessit
a iusticia tua. In ecclesijs bñdicā
te dñe. Nõ occultabo eis q̈s vocasti
bñdictione tuā dñe: q̄m dilectiō
tue subinfero p'ximi dilectionē.

Prefatio de eodem psalmo.

Paulus aplꝰus cū legetur
audiuit nobiscū factus
p'ura sicut sc'ptū ē in q̄t ve
ritas in xp̄o ihū depone vos sc'dm
p'ore cõuersatione veterē hoiem
eū qui corrūpit' sc'dm cõcupiscē
as deceptiōis. Renouamini autē
spū mētis vr'e: et induite nouū ho
minē qui sc'dm deū creatus ē in
iusticia et sc'itate veritatis. Et ne
aliq's arbitraret' deponēdā eē ali
quā sb'stantiā. q̄admodū se expo
liat tunica. ⁊ aliq̄d foris ꝯ ad
capiendū. quomō accipit aliquis
vestimētū q̄si ponēs vna tunicā
et sumēs alterā. et carnalis iste
ĩtellectus nõ ꝑmitteret hoies age
in se ĩtus spūalit' qd' ꝑcipiebat a
plius: secutus ē ⁊ exposuit qd' esset
exuite veterē hoiem et induite no
uū. Cetera eñ lectiōis ipiꝰ: ad eundē
ĩtellectū ꝑtinet. Ait q̄ppe q̄si di
centi et quomō me exuiꝰ sum

veterē? aut quomō induturus novū:
An ipse tuus homo sū depositur' ve
tēm hoīem quē habui. et accepturꝰ
novū quē nō habui vt tres hoīes
itelligant'? et sit in medio qui de
ponit veterem et accipit novū. Ne
gᵒ qsqm̄ tali carnali cogitatiōe
īpeditus mīꝰ facet qm̄ iubetur.
et nō faciēs excusaret se de obscu
ritate lectiōis: dicit in co seqntibꝰ.
Quapp̄ter deponētes mēdaciū lo
quimini veritatē. Et ecce hᵒ. est de
ponē veterem hoīem. et īduē novū.
Q̄ propt' deponētes mēdaciū loq
mi veitatē vnusqsqꝫ cū pxīo suo:
qr sumꝰ īuicē mēbra. Ne aūt qsqm̄
vēm ita cogitet. fr̄es cū xp̄iano lo
quēdā veitatē: et cū pagano men
datiū. Cū pximo tuo loqre. Pxi
mꝰ tuus ille ē. qui tecū natus est
ex adā et eua. Om̄s pximi sumꝰ:
cōditiōe t'rene nativitatis. Et ali
ter fr̄es illa spe celestis h'editatis.
Pximū tuū debes putar̄e oēm hoīez.
et antequā sit xp̄ianꝰ. Nō eī nosti
qd sit apud deū: qm̄ō illū p̄scit
qui ignoras. Aliqn̄ que irrides adō
rantē lapides. cōuertit': et adōrat
deū fortasse religiosius qm̄ tu. q
cū paulo ante irridebas. Sunt gᵒ
pximi nr̄i latentes ī hīs hoībus
qui nōdū sūt in ecclia: et sūt longe
a nob latentes ī ecclia. Ideoqꝫ q
nō scimꝰ futa. vnuqueqꝫ pximū
habemꝰ. nō solū cōditione morta
litatis hūane. q̄ in hac tra eāde
sorte deuenimꝰ. ꝫ etiā spe illiꝰ h'e
ditatis: qr nō scimꝰ qd futurus sit. q
nō nichil ē. Ergo attēdite cetā in
duēdo novū hoīem. et exuēdo ve
tem. Deponētes ī qt mēdaciū loq

mi veitatē vnusqsqꝫ cū pxīo suo:
qr sumꝰ īuicē mēbra. Irascimī et
nolite peccare. Si ppterea irasceris
suo tuo qr peccauit: ne tu ipse pec
ces irascere tibi. Sol nō occidat
sup iracūdiā vrām. Intelligit'
qdem scdm tēpus fr̄es? qr et si ex
ipsa hūana cōditione et īfirmita
te mōrlitatis quā portamꝰ surre
pit ira xp̄iano: nō debet diu tene
ri et fieri pridiana. Ecce illā de cō
de anqm̄ occidat lux ista visibilis:
ne te deserat lux illa īuisibilis.
Sꝫ et alit' bn̄ intelligit'. qr est nr̄
sol iustitie veitas xp̄c: nō iste sol
qui adorat' a paganis et maniche
is. et videt' etiā a pccorībꝰ. ꝫ ille
aliqūꝰ veitate natā hūana il
lustrat'. ad quē gaudent angeli.
Hoīm eñ īfirmitate acies cordis.
et si trepidat sub radijs eiꝰ: ad eū
tn̄ cōtēplandū p mādata purga
tur. Cū cepit iste sol in hoīe hab̄i
tar̄e p fidē? nō tantū in te valeat
iracūdia q̄ in te nascit'. ut occidat
sup iracūdiā tuā. idꝫ deserat ip̄
mentē tuā: qr nō vult habitare
xp̄s cū iracūdia tua. Videt' eñ q̄
ipē a te occide cū tu ab ipō occidas:
qr ira cū īueterauit odiū fit. cū
factū fuit odiū. iā homicida es.
Om̄s eñ qui odit fr̄em suū ho
micida ē: sicut dicit iohēs apl's.
Ite ipē dicit. qr oīs qui odit fr̄em
suū in tn̄bris manet. Et nō mirū
si ille in tn̄bris manet. a q̄ occidit
sol. Ad hoc forte ptinet qd audisti
ī euāgelio: pclitabat' nauigiū
in stagno. et dormiebat ihs. Na
uigamꝰ eñ p qddā stagnū. et
ventus et pcelle nō desūt: tēpta

cionib9 cotidianis hui9 scli ppe co
plet' nrm nauigiu. Vn aut fit n
qr dormit ihs. Si no dormiet i te
ihs tepestates istas no pateris:
s tnquillitate habebs iterius coui
gilate tecu ihu. Qd est aut dormi
re ihm. fides tua q est de ihesu
obdormiuit. Surgut pcelle stag
ni hui9: vides malos flore. bonos
laborare: teptatio est. fluctus est.
et dixit aia tua. O deus ds ipa e
iusticia tua: ut mali floreat. bo
ni laboret. Dixis deo. ipa e ius
ticia tua: et ds tibi. ipa e fides tu
a. Hec eni t' pmisi. Ad hoc xpian9
fcus es. ut in isto sclo flores. Cor

quia +

qrs hic mali florent: qui cu dy
abolo postea torqbut. Sz vn hoc
dicis: vn fluctib9 stagni et tem
pestate turbaris: Qa dormit
ihs: idz qr fides tua q est de ihu
sopita e in corde tuo. Qd facis vt
liberis: Excita ihm et dic. magist
perim9. Mouet eni icerta stagni.
perim9. Euigilabit ille. idz redit
ad te fides tua: et adiuuate illo
cosiderabis i aia tua. qr ea que
dant' mo malis no cu illis pse
uerabut. Aut ei viuetes eos de
serut: aut a morietib9 deserut.
Tibi aut qd pmittit' manebit
i eternu: illi qd teporalit' conce
dit' cito tollit'. Floruit ei ut flos
feni. Omis eni caro fenu. Aruit
fenu. flos decidit: vbu aut dni
manet ietnu. Pone g° dorsu ad
id qd cadit: et facie ad illud qd
manet. Euigilante xpo ia tepes
tas illa no quatiet cor tuu: no
obplebut fluctus nauu tua: qr
fides tua iperat vetis et fluctib9.

et tn siet pitulu. Ad hoc eni pti
net fres totu id qd dicit apls de
exuendo vete hoie. ira sami et
nolite peccare: sol no occidat sup
iracudia vram. neqz locu detis
dyabolo. Vetus g° dabat locu: no
uus no det. Qui furabat' ia non
furet'. Vetus g° furabat': nouus
no furet'. Ipse homo e: vn9 ho e.
Adam erat: xps sit. Vetus erat:
nou9 sit: et cetera q ibi sequitur.
Sed psalmu videam9 paulo dili
getius: qr cu qsqz pfecit i eccia:
necesse e patiat' malos in eccia esse.
Sz no eos cognoscat qui talis est:
qmqm mlta mali mmuret adu
sus malos: qmo facilius vn9 sa
nus fert duos egrotos. qm duo
egroti se iuice singulos. Itaqz
pcipim9 fres. area e eccia hui9
teporis: sepe dixim9. sepe dicim9.
et palea habet et frumetu. Ne
mo qrat exire tota palea: nisi te
pore vetilationis. Nemo an tep
vetilationis deserat area. quasi
du no vult pati pctores: ne pter
area iuetus pus ab auib9 colli
gat'. qm igrediat' in horreu. Co
mo eni hoc fres dicam9 attedite
Grana cu cepeit triturari int
paleas ia se no tangut. ita qsi
no se nouerut qr itercedit palea.
et quicuqz logius attedit area:
palea sola putat. Nisi diligetius
ius ituear. n manu porrigat. n
spu oris idz flatu purgante dis
cernat: difficile pueit ad discre
tione granoz. Ergo aliqn etia ip
sa grana ita sut quasi seiuctia: ut
ab iuice et no se tangetia: ut
putet vn9qsqz cu pfecit qd solo

sit. Hec cogitatio fecit helyam tepta
ut tantum virum. et dixit ad deum sicut
etiam aplus commemorat: prophetas tuos
occiderunt. altaria tua suffoderunt:
et ego remansi solus. et querunt animam
meam. Sed quid dixit illi responsum diui
num: Reliqui mihi septem milia virorum:
qui non curuauerunt genua ante baal.
Non dixit ei. habes alios duos aut
tres similes tibi. Noli inquit puta
re te solum: alia inquit septem milia
sunt. et solum te putas: Itaque hec
breuiter perstrinximus ut dicere ceperam. i
tendat memoriam fraternitas caritas vestra:
et assit misericordia dei in cordibus vestris.
ut sic a vobis intelligatur. ut fruc
tificet et operetur in vobis. Audite
breuiter. Quisquis adhuc malus est non
putet neminem bonum esse: quisquis bonus
est non putet se solum bonum esse. Tenetis
hec: Ecce repeto. videte quod dico.
Quisquis malus est interrogabis conscientiam
suam. et male sibi renuntiabis: non ar
bitretur neminem bonum esse. Quisquis
bonus est non arbitretur se solum bo
num esse: et non timeat bonus esse in com
mixtione malorum. quia veniet tempus
ut inde segreget. Adhuc enim hodie
cantauimus. ne perdas cum impiis animam
meam: et cum viris sanguinum vitam
meam. Quid enim est. ne cum impiis perdas:
Ne simul perdas. Quare timet ne simul
perdat: Video enim dictum deo. quia modo
simul nos pateris. Quos pateris si
mul: noli perdere simul. Et hoc habet
totus psalmus: quem volo breuiter
in sanctitate vestra considerare quia breuis est.
Iudica me domine. Molesta vota et
periculosa optat sibi ut iudicet.
Quid est iudicari quod optat: Disc
erni se optat a malis. Alio loco e

uidenter dicit de ipso iudicio discre
tionis. Iudica me domine et discerne
causam meam de gente non sancta. Oste
dit quod dixit iudica: ne tanquam sine
iudicio. quia boni et mali modo in
trant in ecclesiam. et boni et mali
eant in ignem eternum. Iudica me
domine. Quare: Quoniam ego in innocentia
mea ambulaui: et in domino sperans non
mouebor. Quid est in domino sperans:
Ille titubat inter malos: qui non in
domino sperat. Hinc factum est ut scis
mata fierent. Trepidauerunt inter
malos cum ipsi peiores essent: et qui nol
lent esse boni inter malos. O si frume
ta essent. usque ad tempus ventilationis
paleam in area tolerarent. Sed quia pa
lea erat flauit ventus ante ipsam
ventilationem et rapuit de area pa
leam: et proiecit in spinas. Et palea qui
dem inde proiecta est: sed numquid quod rema
sit frumentum solum est: Non volat
ante ventilationem nisi palea. Remanet
autem et frumentum et palea. Ventila
bitur vero palea. cum venit tempus venti
lationis. Hoc dixit iste: in innocentia
mea ambulaui; et in domino sperans
non mouebor. Si enim sperauero in ho
mine. visurus sum fortasse ipsum hominem
aliquando male viuentem: nec eas vi
as tenentem quas vel didicit vel docet
in ecclesia bonas. sed quas dyabolo do
cente secutus est. Sed quia spes mea in
hoc erat. titubante homine titubabit
spes mea: et cadente homine cadit spes
mea. Quia vero in domino sperans non mo
uebor. sequitur. Proba me domine et
tempta me: ure renes meos et cor me
um. Quid est ure renes meos et cor meum:
Ure delectationes meas: ure cogita
tiones meas. Cor pro cogitationibus.

renes p delectationibus posuit: ne a
liqd mali cogite. ne aliqd mali
me delectet. Unde aut urib re
nes meos? Igne verbi tui. Unde
urib cor meu? Calore spus tui.
De quo calore alibi dr. et no e
qui se abscodat a calore eius: et
de q igne dns dicit. igne veni mitte
in terra. Ergo sequitur. Qm mia
tua an oculos meos e. et coplacui
in veritate tua. hoc e no in hoie con
placui. s; intus placui tibi ubi tu
vides: et no timeo si displiceam ubi
hoies vident. sicut ait apls. Opus
aut suu pbet unusqsq: et tuc in se
metipo tantu habebit glam et
no in alto. Non sedi cu concilio
vanitatis. Hoc qd e. no sedi? Inte
dat caritas vra quomo videt ds:
dicit no sedi. Aliqn no es i concilio:
et ibi sedes. Verbi gra i theatro
no sedes: s; cogitas theatrica cont
que dictu est. ure renes meos. Ibi
sedes corde: qmuis no sis ibi corpe.
Contigat aut ut tenearis ab aliq
et ibi colligeris: q aliqd officiu pui
faciat te ibi sedere. Quomo potest
hoc evenire? Contigit ex officio pi
etatis ut servo dei sit necessitas i
amphiteatro ee. Libare volebat nes
cio que gladiatore: fieri posset ut
sedet et expectaret donec ille exi
ret que libare cupiebat. Ecce no
sedit i concilio vanitatis: qmuis il
lic corpe sede videtur. Qd est sede?
Cosentire cu his qui ibi sedent. Qd
si psens no feceris: no ibi sedisti.
Si absens fecis: ibi sedisti. Et cu
cu iniq gerentibz no introibo. O
dio habui cogregatione maligno
ru. Videtis qr citus e. Et cu im

piis no sedebo. Lavabo in inocetib
man meas. Non aqua ista visibi
li lavas man; qn pie cogitas de
opibus tuis. et inocens es cora
oculis dei: qr et e altare cora oclis
dei quo igressus e sacerdos qui pro
nobis se prim obtulit. Est celeste
altare: et no amplectit illud altare:
n qui lavat man in inocentibus.
Na multi altare hoc tangut indig
ni: et tolerat ds iniuria ad tepus
sacrameti sui. Sz nuqd fres mei qmo
sut parietes isti. sic erit illa in ce
lestib? Non quomo recipis cu mal
intra parietes istos eccle: ita reci
pieris cu malis intra sinu abra
he. Non ergo timeas: lava man
Et circuda altare dni ubi offers
vota dno. ubi preces fundis. ubi co
sciencia tua pura e. ubi dicis deo
qui sis: et si aliqd est in te forte
qd displiceat deo. curat ille cu ma
confiteris. Lava g. in inocetib ma
nus tuas. et circuda altare dni:
ut audias voce laudis. Hoc eni
sequit. Ut audia voce laudis
et enarre univsa mirabilia tua.
Qd est ut audia voce laudis?
Ut itelligam inqt. Hoc e eni audie
cora deo: no qmo sonos istos quo
multi audiunt. et mlti no audiut.
Qm multi ad nos audientes st:
et ad deu surdi sut. Qua multi
habetes aures no habent illas
aures de quibz dicit ihs: q habet
aures audiendi audiat. Ergo
qd e audire voce laudis? Dicat si
potero: adiuvate mia dni et oro
nibz vris. Audire voce laudis e
intellige itus. qr qcqd i te mali
e de pctis tuis est: qcqd boni. in

iustificationibus dei est. Ita audis vo
ce laudis: ut non te laudes et quando
bonus es. Nam laudando te bonum . fis
malus. Bonum enim te fecerat humili
tas: malum te facit superbia. Conuer
sus eras ut illuminareris: et conuer
sione tua factus luminosus. Factus il
lustratus conuersione. Sed quo? Nu
quid a te? Si a te conuersus posses il
luminari: nunquam posses tenebrari.
quia tecum es semper. Quare illuminatus es?
Quia conuertisti te ad aliud quod tu
non eras. Quid est aliud quod non eras?
Deus lumen est. Non enim tu lumen e
ras: quia peccator eras. Deus lumen est.
Dicit enim apostolus eis quos vult audire
vocem laudis: Fuistis enim aliquando tene
bre. nunc autem lux. Quid est. fuistis ali
quando tenebre nonne veteres homines? Nunc autem
lux. Non sine causa lux estis. qui
fuistis iam dudum tenebre: non quia illumina
ti estis. Noli putare teipsum esse lucem:
illa est lux que illuminat omnem hominem ve
nientem in hunc mundum. Tu autem per
te ipsum per malam voluntatem per auer
sionem tuam tenebratus eras: in lucem es.
Sed subiecit statim ne superbirent illi
quibus dictum est. nunc autem lux: et
addidit. in domino. Sic enim ait. fuistis
aliquando tenebre: nunc autem lux in domino.
Ergo si preter dominum non es lux. si autem
ideo lux quia in domino? quid habes quod
non accepisti? Si autem accepisti? quid
glariaris quasi non acceperis? Hoc enim
ipse apostolus dicit alio loco hominibus sup
bientibus. et volentibus sibi tribuere
quod dei est: et de bono sic gloriari quasi
de suo. sic eis dicit. Quid enim habes
quod non accepisti? Si autem accepisti?
quid gloriaris quasi non acceperis? Qui
dedit humili aufert superbo: quia qui

dedit. potest auferre. Ad hoc enim per
tinet fratres si tamen exposui quod vo
lui. exposui autem quantum potui. et si
non quantum volui: ad hoc pertinet quod
ait. lauabo inter innocentes manus
meas. et circumdabo altare tuum domine.
ut audiam vocem laudis tue? idest ex
ipso bono meo non de me presumam. sed
de te qui dedisti: ne laudari velim
de me in me. sed de te in te. Ideo sequitur.
ut audiam vocem laudis. et enarrem
vniuersa mirabilia tua: non mea sed
tua. Etiam videte fratres. videte ama
torem illum dei de deo presumentem. positum
inter malos: rogantem deum ut non co
perdat cum malis. quia non errat deus in iu
dicando. Tu enim cum videris homines in
vnum locum intrasse. tu putas eius de
meriti esse: deus autem non fallitur. noli
timere. Tu in ditare vento: discernis
paleam a frumento. Ventum vis fla
re tibi: et tu non es vetus. sed optas
et flare ventum. Et cum ventilabro v
trumque extulseris: vetus leue tol
lit. graue manet. Queris ergo
ventum ad inditandum aream? Nu
quid deus querit alterum qui secum in
dicet. ne perdat malos cum bonis?
Non itaque timeas: securus esto bo
nus etiam in medio malorum. et dic
quod audis. Domine dilexi decorem do
mus tue. Domus dei ecclesia est. Ad
huc habet malos: sed decor domus
dei in nobis est. in sanctis est. Ipsum de
corem domus tue dilexi. Et locum
habitationis glorie tue. Quid est hoc?
Et hec dicta: ad illum sensum pertinet
sub obscurum aliquantum. Adiuuet
me dominus: et intencio cordis vestri ab
eodem domino inspirata. Quid ait?
Locum habitationis glorie tue. Dicit

prius decore domus tue: et exponit
qui sit decor domus dei. Locus igitur
habitationis glorie tue. Non sufficit
dicere locus habitationis dei: sed lo
cus habitationis glorie dei. Que est
gloria dei? De qua paulo ante dice
bam: ut et qui sit bonus. non in se. sed in
domino glorietur. Omnes enim peccaverunt:
et egent gloria dei. In quibus ergo sic ha
bitat dominus ut et de bonis suis ipse
glorificetur. ut non sibi velint tribuere.
et quasi proprium vendicare quod ab illo ac
ceperunt. ipsi pertinent ad decorem domus
dei: nec discerni illos vellet scrip
tura. nisi quia sunt quidam qui donum dei
habent. et nolunt in domino gloriari.
sed in se. Habent quidem donum dei:
sed non pertinent ad decorem domus dei.
Qui enim pertinent ad decorem domus
dei? In quibus habitat gloria dei: ip
si sunt locus habitationis glorie dei.
In quibus autem habitat gloria dei? nisi
qui sic gloriantur. ut non in se sed in
domino glorientur? Ergo quia dilexi deco
rem domus tue. id est omnes qui ibi sunt
et gloriam tuam querunt. sed non presumpsi
in homine. et non consensi impiis. et non
introibo et non sedebo in congrega
tione eorum? quia ita fui in ecclesia dei.
quid mihi retribues? Sequitur quid res
pondeam? Ne coperdas cum im
piis animam meam: et cum viris san
guinum vitam meam. In quorum ma
nibus iniquitates sunt: dextera eorum
repleta est muneribus. Munera non
solum pecunia est: non solum aurum et
argentum. non solum xenia sunt: neque
omnes qui accipiunt ea accipiunt
munera. Aliquando enim accipiunt ab
ecclesia. Quod dico petrus accepit.
dominus accepit: loculos habuit. ea

que mittebantur iudas auferebat.
Sed quid est accipere munera? Propter
munera laudare hominem. adulari
homini. palpare blandiendo: iudi
care contra veritatem propter munera.
Propter que munera? Non solum propter
aurum et argentum et huiusmodi ali
quid: sed etiam propter laudem. Qui iu
dicat male munus accipit: et mu
nus quo nichil inanius. Patuit
illi manus ad accipiendum iudicium
lingue aliene: et perdidit iudicium
sciencie sue. Ergo in quorum manibus
iniquitates sunt: dextera eorum repleta
est muneribus. Videtis fratres quia coram
deo sunt et in quorum manibus non sunt
iniquitates: nec dextera eorum reple
ta est muneribus. Utique coram deo. sed
non possunt nisi deo dicere tu scis: non
possunt nisi illi dicere. ne coperdas
cum impiis animam meam. et cum viris
sanguinum vitam meam: qui solus
potest videre quia non accipiunt munera.
Verbi causa. contingit ut duo ho
mines habeant causam apud servum
dei: nemo nisi suam iustam dicit cau
sam. Nam si iniquam putaret causam
suam: iudicem non quereret. Et ille se
putat iustam causam habere et ille.
Venitur ad iudicem: antequam profe
ratur sententia ambo dicunt amplexa
tum iudicium tuum: quicquid iudicaveris:
absit ut respuam. Quod et tu dicis. Pro
Iudica quod vis: tantum iudica. Ana
thema sim si in aliquo repugnavero: anathe
ma sim. Ambo amant iudicem anteque
quam iudicet. Cum enim data fuerit se
ntentia contra unum erit: et neuter
eorum scit contra quem futura est. Ille
ergo si utrisque placere voluerit: acci
pit munus laudis humane. Sed accip

to mune isto. videte qd man9 ad
mittat. Accipit qd sonat et trā
sit: pdit qd dicat. et nūqm̄ trāsit.
Verbū dei semp̄ dr. nūqm̄ trāsit: v
bū hoīs mox ut dictū fuit trāsit.
tenet iā niq. dimittit solida. Dicat
deū iueat. platur 9 e sententiā cōt
vnū: cōsiderato deo sub q° iudice
illā pfert. Ille aut cont que pla
ta fuit. et si iā effringi nō potest
qr tenet iure forte nō ecclīastico s
phappū sclī. qui tantū detulerūt
eclie. vt q'cqd in ea iudicatū fuit.
dissolui nō possit. Si g° effringi nō
potest. iā nō vult ītueri se. et te
cos oc'los dirigit ī iudice: decl̄hit
qntū potest. Place illi īqt voluit.
diuiti fauit. aut aliqd ab illo ac
cepit. q' timuit illū offendē: accu
sat qsi accepta sint muna. Si at
paup habueit cont diuite. et p
paupe fuit iudicatū: dicit idē di
ues. accepit muna. Que munera
a paupe? Vidit īnqt paupem: et
ne reprehēderet qd cont paupem
fecit. oppssit iusticiā. et ptulit cōt
diuite sententiā. Cū g° necesse sit
ut hoc dicat: videte nō posse dici
ab his qui munera nō accipiūt.
ī corā oculis dei. q' solus videt qs
accipiat. et qs nō accipiat. Ego
aut in īnocentia mea ābulaui:
redime me et miserē mei. Pes
meus stetit in rectitudie. Cōcuss9
sū qdem vndiqz scādalis et tēpta
cōib9 rep̄hendetiū iudiciū hūa
ne temeritatis: s pes meus ste
tit ī rectitudie. Quare ī rectitudie?
Qā supius dixerat. et ī dn̄o spans
nō mouebor. Qd ergo concludit?
In ecclijs bn̄dicā te dn̄e: idz in

ecclesijs nō me bn̄dicā quasi celās
de hoībus. s te bn̄dicā in opibus
meis. Hoc est enī bn̄dicē deū in
ecclijs fr̄es: sic viue ut p mores tuo9
qz bn̄dicat deus. Nā qui bn̄dicat
dn̄o lingua. et factis maledicat:
nō in ecclijs bn̄dicat dn̄o. Lingua
ppe oms bn̄dicūt: s nō oms factis.
Quidā voce bn̄dicūt: qdā mori
bus. In quoz aut morib9 nō in
uenit qd audiūt. faciūt blasphe
mari deū. ut illi qui nōdū in
trāt in ecclīam qm̄uis amēt pec
cata sua et ideo nolint ēē xp̄iani:
tn̄ excusent se p malos ut blan
diant sibi. seducētes seipos et di
cant. Qd m̄ psuades ut xp̄ianus
sim? Ego fraude a xp̄iano pass9
sū: et nūqm̄ feci. Falsū m̄ iura
uit xp̄ianus: et ego nūqm̄. Et cū is
ta dicit īpeditur a salute vt ni
chil eis psit: nō quidē qd iā boni
sunt. s qd mediocrit mali. Quomō
enī nichil pdest apire oculos si sit
qsqm̄ in tenebris: ita nichil pdest
ēē in luce si clausi sūt oculi. Ita
et pagan9 quidē ut de illis poti9
loqmur velut bn̄ viuētib9. pate
tibus oculis ē in tn̄bris: qa non
agnoscit luce suā dn̄m. Xp̄ian9
aut male viuēs in luce quidē ē.
nō nisi dei: sed clausis oculis. Ma
le viuēdo enī vidē eū nō vult: ī
cuius nōīe tāqm̄ cecus ē in luce
cōstitutus. nlla visione dei lu
mīs animatus. Explicit ps. xxv.
Incip̄ xxvi. Ip̄i dauid pusqz liniret.
Vox xp̄i loq̄t cū attēd. ad fine.
Dominus illūiatio mea et
salus mea: que timebo?
Dn̄s m̄ et noticiā sui et

salutē dabit: q̄s me auferet ei. Do
min⁹ ꝓtector vite mee: a quo trepi
dabo. Dñs repellet omēs īpetus
et īsidias hostis mei: a nullo tre
pidabo. Dū appropiquāt super
me nocētes ut edant carnes me
as. Dū accedūt me nocētes ad cog
noscendū et īsultandū ut se mi
hi ꝑferant: mutasti me in meli⁹
ut maledico dente nō me consu
mat. ſȝ potius carnalia desideria
mea. Qui tribulāt me īimici
mei. Nō solū qui me tribulāt a
nimo aīo reꝑhendentes. et a ꝓposi
to reuocarē volentes. ſȝ etiā īimici
mei. Ipsi īfirmati sūt et ceciderūt.
Dū ergo id agūt studio defendendi
sententiā suā. īfirmi facti sūt ad
credenda meliora: et vbū salutis
p qd̄ facio qd̄ eis displicet. odisse
ceperūt. Si cōsistant adūsū me
castra: nō timebit cor meū. Adūs⁹
me aūt si contēdentiū cōspirās
mltitudo cōsistat: nō timebit cor
meū. ut in eoꝝ ꝑte trāsfugiā. Si
īsurgat ī me bellū: in hoc spabo.
Si exurgat ī me ꝑsecutio hui⁹ se
culi: in hac quā cogito petitionē
figā spem meā. Unā petij a dño
hanc requirā. Una enī petitione
petij a dño hāc requirā. Ut inha
bitē in domo dñi oēs dies vite mee:
ut qmdiu ī hac vita sū nulle ad
ūsitates me excludāt de nūo eoꝝ
qui vnitatē et vitatē diuīe fidei
p orbē terraꝝ tenēt. Ut cōtēpler
delectatione dñi: eo fine scilȝ. ut ī
fine ꝑseuerāte appareat mi spes
delctabilis quā facie ad faciē cō
templer. Et ꝓtegar tēplo eius.
Et absorta morte in victoriā: im

mortalitate īduar effectus tēplū
eius. Qm̄ abscondit me ī taber
naculo suo in die maloꝝ meoꝝ. Q
niā abscondit me ī dispensatiōe
īcarnati verbi sui ī tpe tēptationū
quibȝ mortalis vita mea subiacet.
Protexit me ī abscōdito tabna
culi sui. Ꝓtexit me corde credentē ad
iustitiā. In petra exaltauit me.
Et ut manifestū etiā fiet ad salutē
qd̄ credidi: in sua firmitate fecit
mine cōfessionē meā. Et nūc ex
exaltauit caput meū sup īimicos
meos. Qd̄ m̄ seruat in fine: qm̄ et
nūc cū corpus mortuū ē ꝓpt pctm
sentio exe mentē meā seruire legi
dei. nec me duci captiuū sub reue
lante lege pctī. Circuiui et imo
laui ī tabnaculo eius hostiā iubi
lationis. Cōsideraui orbē credentē
in xp̄m: et ī eo qd̄ pro nob tēporalr
deus hūiliatus ē. gaudēs laudaui.
Tali enī hostia delectat. Cātā
bo et psallā dño. Corde atq; ope le
tabor in dño. Exaudi dñe vocē
meā q̄ clamaui ad te. Exaudi dñe
vocē meā interiorē: quā ī aures
tuas forti itētiōe dixi. Misere
mei et exaudi me. Miserere mei et
exaudi me ī ea. Tibi dixit cor
meū. qsiui vultū tuū. Nō eī ho
bus me ostētaui: sed ī secreto ubi
solus audis. Tibi dixit cor meū.
qsiui nō a te aliqd̄ ext̄ te ꝓmiū
ſȝ vultū tuū. Vultū tuū dñe re
quirā. Hunc īquisitiōi ꝑseuera
ter īstabo. Nō enī vile aliqd̄. sed
vultū tuū dñe requirā: ut gratis
te diligā. qr̄ ꝓcio sius aliqd̄ nō in
uenio. Ne auertas vultū tuū a
me: ut īueniā qd̄ quero. Ne de

clines in ira a seruo tuo: ne te q
rens i aliud icurra. Qd eni hac
pena gniuis. amati et qrenti uei
tate vultus tui? Adiutor meus
esto ne derelinquas me. Qn hac
iuenia n tu adiuues? Ne derelin
qs me. Neqz despicias me ds
salutaris meus. Neqz cotepnas qd
mortalis et nu audet iquire: tu
eni deus sanas plaga pcti mei.
Qm pater meus et mr mea dereli
querut me. Qm regnu scli hui9.
et ciuitas scli hui9. ex quibz tpalit
et mortalit natus su. dereliquert
me qrente te et despiciente q p
mittebat: cu id qd qro dare no pos
sent. Dns aut assupsit me. Do
min9 aut qr potest ipe dare m se.
assupsit me. Lege m costitue dne
in via tua. Ad te igit tendeti. et ad
tanta pfessione pueienti. ad sa
pientia a timore ichoanti. lege
m costitue dne in via tua: ne ab
errante disciplina tua deserat.
Et dirige me i semita recta ppt
inimicos meos. Et dirige me in rec
titudine agustiaru eius. No eni in
choare sufficit: cu inimici donec puei
at no qescat. Ne tradidis me i aias
tribulatiu me. Ne sinas tribulates me saciari
de malis meis. Qm isurrexerut
in testes iniqui. Qm isurrexerut
i me falsa de me dicetes. amoue
dn et reuocandu me abs te q si
gliam ab hoibus qra. Et meti
ta e iniqtas sibi. Itaqz iniqtas
medatio suo delectata e. Na me
no mouit: cu ex hoc pmissa e
mercedes maiores i celis. Credo
vide bona dni in tra viuentiu.
Et qm hec por passus e dns me9:
si ego qz linguas metientiu cotep
na. os eni qd mentit occidit aiaz:
credo vide bona dni in tra viuen
tiu. ubi nullus e falsitati locus.
Et sustine dnm: viriliter age et
cofortet cor tuu et sustine dnm.
Sed qn istud erit? Arduu e mortali.
tardu e amati: sed audi no fallace
voce dicentis. sustine dnm. Tolera
ustione renu viriliter. et ustione cor
dis fortiter: no tibi negatu putes. qd
nodu accipis: ne desperatione defi
cias. vide qr dictu e. sustine dnm.

Prefatio de eodem psalmo.

Nos deus nr alloques et
cosolans nos. pfecto qs res
piciat ex iusto iudicio suo
in sudore vultus nri pane madu
care. ex nobis nobis loqui digna
tus e; ut ostendat. qr no solu est
coditor nr. s et habitator. Vocibus
tuis psalmi qs audiuim9. et ex
pte cataium9: si dicam9 qd nostre
sint: verendu e qadmodu veru
dicam9. Sut eni voces magis sps
dei. qm nre. Rursu si dicam9 nras
no ee; pfecto metim9. No eni est ge
mitus n laborantiu. Aut ois ista
vox q hic sonuit plena doloris et
lacrimaru: potest ee eius qui nuqua
potest ee miser: Dns g9 misericors:
nos miseri. Misericors loq digna
tus e miseris. dignat etia vti i ipis
miseris voce miseroru loqui. Ita v
truqz veru e. et nram ee voce et nos
tra no ee: et spc dei ee voce. et ipi9
no ee. Sps dei vox e. qr ista n illo
ispirante no dicem9: ipius aut no
e: qr ille nec miser e. nec laborat. Is
te aut voces miseroru et laborantiu
sut. Rursus nre sut: qr voces sr in

dicantes miseria nram. Iste no st
nre. qr ex dono eius vl genie mere
mr. Psalmus iste dauid pus qm li
niret: hoc habet titulus psalmi.
Psalmus dauid priusq liniret:
Hoc e pus qm vngeret. Vnctus est
eni ille ut rex: et solus tunc vnge
batur rex et sacerdos. Due iste illo
tpe vncte psone. In duabz psonis
pfigurabatur futur9 vn9 rex et sa
cerdos: vterqz munere vnus xpc. et i
deo xpc a chrismate. No solu aut
caput nrm vnctu e: s et corpus
eius nos ipi. Rex aut e qr nos r
git et ducit: sacerdos qr p nobis
interpellat: et qdem solus ille sa
cerdos talis extitit. ut ess etia
sacrificiu: obtulit deo no aliu
qm seipm. No eni inueniret pter
se mudissima rationale victima.
taqm agnus imaculat9 fuso
sanguine suo rdimes nos. co cor
porans nos sibi. facies nos me
bra sua: ut i illo et nos xpi esse
m9. Ideo ad omis xpianos ptinz
vnctio. Prioribz aut vetis tes
tamenti tpib9. ad duas solas pso
nas ptinebat. Vn aut apparet
xpi corpus nos ee: Qa omes vn
guimr. et omes in illo et xpi et xpc
sum9: qr quodamo totus xpc ca
put et corpus e. Vnctio ista pfi
ciet nos spualit in illa vita q
nobis pmittit. Est aut vox de
sideratis illa vita: est vox qda
desideratis gram dei q in nobis
in fine pficiet: ideo dictu e. pus
qm liniret. Vnguimr ei mo in
sacrmeto: et sacramento ipo prefi
guratur quodda qd futuri sum9.
Et illud nescio qd futuru iessabi

le desiderare debem9. et i sacrmeto
gemie: ut in ea re gaudeam9 q
sacrmeto pmonstratur. Ecce qd dic.

Dns illuiatio mea et sa
lus mea: que timebo:
Ille me illuiat: recedat
tenebre. Ille me saluat: recedat
ifirmitas. Ambulas in luce fir
mus: que timebo: No eni tale
salute dat deus q ab aliquo pos
sit extorqri: aut tale lume e qd
ab aliquo possit obtnbrari. Dns
illuians. nos illuiati: dns sal
uas. nos saluati. Si g9 ille illu
ians. nos illuiati. et ille saluas.
nos saluati: pter ipm nos tnbre
et infirmitas. Habentes aut in
ipo spem certa et fira et vera: q
timebim9: Dns illuiatio mea:
dns salutais meus. Inueni po
tentiore et timui ad potetissimu
oim: ad oipotente sic ptineo. vt
et illuiet me et saluet me. n. ti
meo alique pter ipm. Dns pro
tector vite mee: a quo trepidabo:

Du appropiquat sup me noce
tes ut edant carnes meas: q tri
bulat me inimici mei. ipi ifirmati
st et ceciderunt. Itaqz ego qd timebo:
aut que timebo: Ego que trepi
dabo: aut qd trepidabo: Qui me
psequuntur ipi ifirmatur: ipi cadut.
Quare aut psequuntur: Vt edant
carnes meas. Que st carnes mee:
Carnales affectus mei. Seuiat
psequedo. nichil i me moritur nisi
mortale: erit in me aliqd. quo p
secutor puenire no possit. ubi habi
tat ds meus. Maduciet carnes me
as: finitis carnib9 spus ero et
spualis. Et qd de tanta salute in

pmittit dns meus. ut etiā modo
ista caro mortalis q̄ videtur pmitti ma
nibus psequentiū nō pereat ī eternū: sed
qd demonstratū est ī capite meo resur
gente. hoc oīa mēbra sperent. Que
timeat aīa mea quā īhabitat deus.
Que timeat caro mea. cū corruptibi
le hoc induerit ī corruptionem. Uultis
nosse qr carnes illi manducant qui nos
psequuntur: nec ipi aūt carni metuē
dū est. Seminatur corpus aīale: sur
get corpus spūale. Quāta aūt fi
ducia debet ēe in eo qui nouit di
cere. dns illūiatio mea et salus mea
quē timebo. dns ptector vite mee
a quo trepidabo. Ptegitur impator
securitatis et nō timet. ptegitur a mor
talibus mortalis et securus ē: p
tegitur mortalis ab īmortali et
timebit et trepidabit. Quāta
aūt fiducia debeat ēe in eo qui
ista dicit. audite. Si cōsistat
aduersū me castra: nō timebit
cor meū. Castra munita sunt. sed
qd munitius deo. Si exurgat
ī me bellū. Qd mi facit bellū.
Potest mi auferre spē meā. Po
test mi auferre qd dat ompts. Si
cut nō vincitur qui dat: sic nō au
fertur qd dat. Si auferri pt datū:
vincitur dator. Ergo nec ipa q̄ tē
poraliter accipimus auferre nob
~~que tēporaliter accipimus auferre~~
nobis quisquā pt hostes mei: nisi solus
ille qui dedit. Spūalia q̄ donat
nō aufert nisi tu dimiseris. carnalia
uero et tēporalia ipa auferet: qr et
si quis alius aufert. ipo donāte po
testatē aufert. Nouimus hoc et le
gimus in libro iob: qr nec ille q̄ vi
detur quasi maximā habē potestatē

ad tēpus dyabolus potest aliqd
nisi pmissus. Accepit ptātem in
īfima: et amisit maxīa et sūma.
Et nō est ista ptās irati: sed pena
dāpnati. Nec ipe g° potest habere
aliquā ptātē: nisi pmissus. Et ī
illo libro habes quē cōmemoraui.
et in euāgelio dns dicit. hac nocte
postulauit sathanas ut vos ver
aret sicut triticū: et ego rogaui
p te petrē ne deficiat fides tua.
Pmittitur aūt ā ad penā nrām.
aut ad pbationē. Ergo nobis ne
mo potest auferre qd dat deus.
nō timeamus nisi deū. Quicquid aliud
fremuerit. quicquid aliud supbierit
aduersus nos: nō timeat cor nrm.
Si exurgat in me bellū: in hac e
go spabo. In qua. Unā petiui igr
a dnō. Feminino genere appellauit
quoddā beneficiū: tanquā diceret
unā petitionē. Et quōmodo solemus lo
quentes dicere. ubi gra. duas habes.
nō dicimus duo: hoc more loquendi
usa ē scriptura. Unā igr petiui a dno
hanc requirā. Videamus qd petijt
qui nichil timet. Magna securi
tas cordis. Vultis nichil timere.
Hanc unā petite. Quā unā pe
tit qui nichil timet. ā quā petit
ut nichil timeat. Unā inquit petiui
a dnō hanc requirā. Hoc hic agitur
ab eis qui bene ambulant. Qd est
hoc. Que ē illa una. Ut inha
bitē in domo dni omnibus dieb vite
mee. Hec ē una. Domus ei ea dicit.
ubi semp manebimus. In ista pe
grinatione dr domus: sed pprie taber
naculū appellatur. Tabnaculū pe
grinantiū et quodāmodo militantiū:
et aduersus hostē pugnantiū est.

Qm ergo tabernaculu est in hac
vita: manifestu est qr est et hostis.
Nam inde dicunt contubernales. qr simul
habent tabnacula; et nostis hoc
nome ee militantiu. Ergo hic ta
bernaculu: ibi dom⁹. Sed et hoc ta
bernaculu interdu p abusione vici
nitatis dr domus. et dom⁹ aliqndo
scdm eudem modu dr tabnaculu; p
prie tame illa dom⁹. hic tabnaculu.
Qd aut acturi sum⁹ in illa domo.
Habes euident expssisse altez psal
mu. Bti qui habitat i domo tua:
in scla sclo laudabut te. Hac iste
si dicendu e cupiditate ardens et
amore isto estuas. desiderat omib
dieb vite sue i domo dni habitare.
In domo dni omib dieb vite sue: no
quasi finiendos s etnos. Sic ei di
cunt dies qm ani. de quib dictu e.
et ani tui no deficiet. Na dies vite
etne: vn⁹ dies e sine occasu. Hoc
g° dixit ad dnm: concupiui hac. V
na petij: hac requira. Et qsi dice
mus ei. et qd ibi factur⁹ es. Que
ibi delectatio tua. Qd aduocame
tu cordis. Que ille delitie vnde
gaudia superet. No eni ibi pdu
rabis. n felix eris. Felicitas aute
illa vn succedet. Habem⁹ hic eni
felicitates diusas geneis huani:
et miser qsq dr quando illi sbtra
hit qd amat. Amat g° hoies diu
sas res: et qn qsq qd amat habere
videt. felix vocat. Vere aut felix
e: no si habeat qd amat. s si id a
met qd amandu e. Multi ei mi
seri sut. magis habendo qd amat.
qm carendo. Amado eni res noxi
as. habendo sut miseriores. et p
picius deus cu male amam⁹. ne

gat qd amam⁹: iratus aut dat a
mati qd male amat. Habes euide
ter dicente aplm. Tradidit illos de
us in concupiscetias cordis eoz. De
dit qd amabat: s dapnado. Habes
rursu negante petitu. ppt qd ter
dnm rogaui inqt ut auferret eu a
me. stimulu videlz carnis: et dixit
m. Sufficit tibi gra mea: na virtus
in ifirmitate pficit. Ecce illos de
dit in concupiscentia cordis eoz. Il
paulo aplo negauit qd orauit. Il
lis dedit ad dapnatione: huic nega
uit ad sanitate. Cu aut id amam⁹
qd vult deus ut amem⁹: pculdubio
datur⁹ e nobis. Hec e illa vna q de
bet amari: ut habitem⁹ in domo
dni p omib dieb vite nre. Et qr i
istis terrenis habitationib diuersis
delitijs et voluptatib hoies oblec
tant. et vn⁹ qsq in ea vult domo
habitare. ubi no habeat qd offen
dat animu. et habeat multa q de
lectent. si aut sbtrahant ea q de
lectabat. vult ho vndiq migrare.
introgem⁹ quasi curiosius. et dicat
iste. qd nos. qd ipse acturus e i illa
domo. ubi cupit et optat et deside
rat: et hoc vnu petit a dno habi
tare in ea omib dieb vite sue. Qd
ibi agis qso te. Qd est qd desideras.
Audi qd. Ut contepler delectatio
dni. Ecce qd amo: ecce qre volo habi
tare in domo dni p omib dieb vite
mee. Habet ibi magnu spectaculu:
delectatione ipius dni conteplari:
vult finita nocte sua here in luce
ipius. Tuc eni erit mane nostru:
nocte transacta. Vn alio loco psalmi
ita dicit. Mane astabo tibi et con
teplabor te. Modo ideo no contep

plor qr cecidi: tunc astabo et conte
plabor. Hec vox humana e. Cecidit
enim ho: et nō mittet qui eriget. nō
cecidissem9. Nos cecidim9: ille des
cendit. Ille ascendit nos leuam:
qr nemo ascendit nō qui descedit.
Qui cuncti leuat. qui descēdit asce
dit: et nō ideo desperem9. qr ille so
lus ascendit. Leuat ei nos ad quos
cadentes descēdit: et stabim9 et co
teplabim et magna delctatioe p
fruem. Ecce dixi hec: et exclamas
tis desidio cuiusdā speciei nondū
vise. Excedat cor vēm oīa vsitata:
excedat itentio vniu'sas cogitati
ones vēas solepnes ex carne: e
ductas a sensib9 carnis et ymagi
nates nescio q̄ fantasmata. To
tū ab animo reicite: q̄cq̄d occrre
rit negate. Cognoscite ifinitate
cordis vēi: et qr vl occurrit qd cogi
tare possetis. dicite nō ē illud. Nō
enī si illud eet. nō iā occurrisset. Ita
desiderabitis qddā bonū. Quale
bonū? Omis boni bonū. vn omē
bonū: bonū cui nō addat qd sit
ipsū bonū. Dicit enī bonus ho
et bon9 ager: et bona domus et
bonū aīal. et bona arbor et bo
nū corpus. et bona aīa. Adiūxis
ti quociens dixisti bonū e. Bonū
simplex: ipm bonū quo cūcta st
bona. Ipsū bonū ex quo cūcta st
bona: ipa e delctatio dnī: hac
conteplabim. Iā videte fres.
si nos delectant bona ista q̄ ap
pellant bona: si nos delectant
bona q̄ nō sūt p se bona: qualis
erit conteplatio icomutabilis
boni etni. semp eodē mō manen
tis. qm quidē ista q̄ dicūt bona.

nullo pacto nos delctarent. nō esset
bona: nec alio pacto essent bona.
nō ab illo essent q̄ simplicit bon9 e.
Ecce qre habita e volo igt i domo
dnī p omīs dies vite mee. Dixi vo
bis quare: ut contepler delctatioez
dnī. Vt aut semp contepler. et
nulla molestia me cotingat conte
plante. nlla suggestio auertat.
nulla auferat alicui9 potetia. nul
lū inimicū patiar i conteplando.
et pfruar delitijs meis secur9 ipo
dno deo meo: qd fiet nī: Prote
teget me. Nō solū g° conteplari
volo delctatione dnī ait. s̄ ptegi
teplo eius: ut teplū suū me pte
gat. ero teplū eius. et ptegar ab
eo. Nūqd tale ē teplū dei: q̄lia
tepla sūt simulachror. Simu
lacra gentiū teplis suis ptegūt:
dns deus nr teplū suū pteget et
securus ero. Conteplabor ad delca
tione: et ptegar ad salute. Qm
erit illa pfecta conteplatio. tā is
ta pfecta ptectio: et qm illud p
fectū gaudiū conteplandi. tā p
fecta etiā icorruptio sanitatis.
Ad ista duo verba q̄ dixit. conte
pler delctatione dnī. et ptegar te
plo eius: ptinet illa duo vn psal
mus cepit. dns illuīatio mea et
salutaris me9. quē timebo. Nā
conteplor delctatione. dns illuīa
tio mea: qr ptegit me teplū suū.
salutaris meus e. Quare in nobis
hoc pstat in fine: Qm abscon
dit me i tabnaculo suo i die malor
meorū. Erit g° in domo habitacio p
omīs dies vite mee ad hoc ut cotem
pler delctatione dnī. et ptegar tem
plo eius. Vt aut illuc pueniā vn

michi pmitto. Qm abscōdit me
in tabnaculo suo in die malorū
meoꝝ. Tūc nō erūt dies maloꝝ
meoꝝ: ꝫ videt me ī diebꝫ maloꝝ
meoꝝ. Qui g° me longe positū
miseicordit respexit: secū positū
q̄mō nō illūiabit. Ptea ergo nō
iprudent illā petiui: nec m dixit
cor meū qd petis. qs petis. ul a
quo petis. Audes enī a deo aliqd
pete pccōr ūique. Audes spare a
liquā contēplationē dei te habi
turū. īfirme. īmūdo corde. Audeo
īquit nō de me. ꝫ de ipius delcā
tione: nō de mea psūptione. ꝫ de
illi9 pignore. Qui tantū pign9
dedit pegrināti: deseit puenientē.
Qm abscondit me ī tabnaculo
suo ī die malorū meoꝝ. Ecce di
es maloꝝ nr̄oꝝ: vita ista est. Di
es maloꝝ aliter habent īpij:
aliter fideles. Nā eciā credētes
sed adhuc pegrinātes a dn̄o. q̄
diu ei sum9 in hoc corpe pegri
nam a dn̄o: hoc apls dixit. si di
es maloꝝ nō agant: vnde vox
dn̄ice oꝛonis. libā nos a malo.
si nō sum9 in dieb9 maloꝝ. Sed
longe districtius dies maloꝝ a
gūt. q adhuc nō crediderūt: nec
ipos ille despexit. Etēi xp̄s pro
ipiis mortuus ē. Audeat g° psu
mē aīa hūana: et vnā illā secu
ra habebit. secura possidebit.
Tantū dilecta ē feda: pulchra
q̄mō fulgebit. Qm abscondit
me in tabnaculo suo ī die malo
rū meoꝝ. Protexit me ī abscō
dito tabnaculi sui. Quid ē ab
sconditū tabnaculi ipius. Qd
ē hoc. Multa enī q̄si mebra ta
bernaculi forinsecus vident: ē q̄si
additū qd dr̄ penetrale secretū in
teriorib templi. Et qd est hoc qd so
lus sacerdos intrabat. Et forte ip
se sacerdos ē absconditū tabna
culi dei. Accepit enī de isto tabna
culo carnē. et fecit nobis abscōdi
tū tabnaculi eius: ut alia mem
bra ipius credentes in eū sint. ab
sconditū aūt tabnaculi ipse sit.
Mortui enī estis ait apls: et vita
vr̄a abscondita ē cū xp̄o ī deo. An
vis nosse q inde dixit. Petra ne
pe ē xp̄s. Audite qd sequit. qm
abscondit me ī tabnaculo suo ī
die maloꝝ meorū: ptexit me ī ab
scōdito tabnaculi sui. Quebas
qd sit absconditū tabernaculi.
Audi qd sequit. In petra exal
tauit me. Ergo in xp̄o exaltauit
me. Quia in pulue hūiliasti te:
ī petra exaltaui te. Sꝫ xp̄s sursū
ē: tu aūt adhuc deorsū. Audi se
quētia. Et nūc exaltauit caput
meū sup īimicos meos. Et nūc
ātequā veniā ad illā domū ubi so
lo habitare p omīs dies vite mee
ātequā veniam ad illā ɔtēplatio
nē dn̄i: et nūc exaltauit caput
meū sup īimicos meos. Adhuc
patior īimicos corporis xp̄i: adhuc
nō sū exaltatus sup īimicos me
os: ꝫ caput meū exaltauit sup
īimicos meos. Iā caput nr̄m cor
tus ī celo ē: adhuc īimici nostri
possūt seuire ī nos. Nōdū sum9
exaltati sup īimicos: sed caput
nr̄m iā ibi ē. Unde hic dixit.
Saule saule qd me psequeris.
Se dixit in nobis ē̄e hic deorsū.
Ergo et nos in illo sum9 ibi sursū.

qr et nuc exaltauit caput meu sup
inimicos meos. Ecce gle pign9 ha
bem9: vn et nos fide et spe et cari
tate cu capite nro sum9 i celo i et
nu: qr et ipm diuinitate et boni
tate. vnitate nobiscu e in tra: vs
q i consumatione sch. Circuiui
et imolaui i tabnaculo ei9 hosti
a iubilatiois. Immolam9 hostia
iubilatiois. imolam9 hostia leti
cie. hostia gratulatiois. hostia g
naru actiois: q verbis explicari
no potest. Immolam9 aut. Vbi:
In ipo tabnaculo eius. i sca eccia.
Qd g° imolam9: Abundatissimu
et ienarrabile gaudiu. nullis v
bis. voce ieffabili. Hec e hostia
iubilatiois. Vn quesita: Vnde
iuenta e: Circueundo. Circuiui i
qt et imolaui i tabnaculo ei9 hos
tia iubilatiois. Circueat anim9
tuus p vniusa ~~cr~~ creatura: tibi
clamabit creatura. deus me fecit.
Qcqd te delectauit i arte. artifi
te comedat: magis qz si circueas
vniusa. osideatio copit artifi
cis laude. Vides celos: magna o
pera dei sut. Vides terra. ds fecit:
seminu numeros. duisitate germi
nu. mltitudine aialiu. Circui ad
huc celos. usqz ad tra nichil reli
quas: vndiqz tibi oia resonat co
ditore. Et ipe species creaturaru:
voces st queda creatore laudatiu.
Qs aut explicet laudib9 vniusa
creatura: Qs illa explicet laudi
bus: Qs digne laudet celu. tra.
mare. et oia q in eis sut: Et ista
qde visibilia. Qs digne laudet
angelos. sedes. dnationes. pncipa
tus. et ptates: Qs digne laudet

hoc ipm qd in nobis viget: Viget
corpus moues mebra. sensus exer
cens: et meoria tn mlta coplec
tes. itellectu tn mlta discernes.
qs digne laudet: Aut si i istis cre
aturis dei sic laborat huanus
sermo: i creatore qd agit n sola
restet sermone deficiete iubilatio:
Circuiui et imolaui i tabnaculo
ei9 hostia iubilatiois. Est et ali9
sensus qui m videt ad cotextione
psalmi magis ptine. Qa ei dix
erat i petra se exaltatu qd est xpc.
et caput suu exaltatu sup inimi
cos suos qd e xps: etia se qui i pe
tra exaltatus e in eode capite suo
exaltatu itelligi voluit sup inimi
cos suos. referes hoc ad honore ec
desie cui cessit inimicoz psecutio.
Et qr hoc p fide orbis terraz fcm e.
circuiui inqt et imolaui i tabnacu
lo eius hostia iubilatiois: idz cosi
deraui fide orbis trarū in q exalta
tu est caput meu sup eos qui me
psequebatur: et in ipo tabnacu
lo eius idz in eccia toto orbe diffu
sa ieffabilit laudaui dnm Can
tabo et psalla dno. Securi erim9
et securi cantabim9: et securi psal
lem9 cu contemplabim delectatione
dni et ptegem teplo ei9. i illa in
corruptioe qn absorbebit mors
i victoria. Modo qd: Qa ia dicta
sut gaudia illa q habebim9. cu
acceperim9 illa vna petitione.
Modo qd: Exaudi dne vocem
mea. Gemam9 m: orem9 modo.
Gemit9 no e n miseroz: oro no
e n indigentiu. Transiet oratio:
succedet laudatio. Transiet fle
tus: succedet gaudiu. Interi m

qn in diebz maloꝝ nroꝝ sumꝰ no
cesset oro nra ad deū a quo vnā il
lā petamus: et ab ipa petitioe non
desinamꝰ. donec ad eā illo donāte
ac pducēte pueniamꝰ. Exaudi dne
vocē mea qua clamaui ad te: Mi
serē mei et exaudi me. Vna illam
petit. tā diu rogans. flens. gemēs.
nō petit nisi vnā. Finiuit oms cupi
ditates: remāsit illi vna quā pe
tit. Audi qr hac petit. Tibi dixit
cor meū qsiui vultū tuū. Hoc est gº
qd paulo an dixit. ut contēpler de
lectatione dni. Tibi dixit cor meū.
qsiui vultū tuū. Si gaudiū nrm
in isto sole essz: no cor nrm diceret.
qsiui vultū tuū. ß oculi corpis nri.
Cor nrm cui dicit qsiui vultū tuū:
nisi ei qui ptinet ad oculū cordis:
Lucē istā querūt oculi carnis: lucē
illā querūt oculi cordis. Si vis il
lā lucē q videtᶻ oculis cordis vidē:
qr ipa lux deus ē. Deus ei lux est
ait iohēs: et tenebre i eo nō st vlle.
Vis gº vidē illā lucē: Munda oculū
vn videtᶻ. Bti eni mūdo corde: qa
ipi deū videbūt. Tibi dixit cor meū
qsiui vultū tuū: vultū tuū dne re
quira. Ne auertas faciē tuā a me.
Quomō se fixit in ista vna petitioe:
Vis ipetrare: Aliud noli pete. Vni
suffice: qr vna tibi sufficiet. Tibi
dixit cor meū qsiui vultū tuū, vul
tū tuū dne reqra: ne auertas faciē
tuā a me. Ne declines i ira a ser
uo tuo. Magnifice: nichil dici di
uinius potest. Sentiūt hec q vere
amāt. Alius vellet btūs et imor
talis ee in his q diligit terrenaꝝ co
cupiscētiarū voluptatibꝰ. et forte
ꝓpterea deū colet et oraret ut diu h'

viuet in delicijs suis. et nō abeo a
liqd pireret qd terrena possidet cupi
ditas. nec aurū nec argentū. nec
si qd pdiorū oblectaret oculos eiꝰ.
nec amici moreretur. nec filij. nec
coniux nec clientes. In his delicijs
vellet semp viuere. Sed qr no potest
semp. nouit eni se mortalē: forte
ad hoc colit deū. et ad hoc orat deū.
et ad hoc gemit deo. ut ista illi oia
usqz in finē suppetat. Et si dicat
ei deus. ecce facio te in his imorta
lē: p magno bono accipet: et exul
tatōe gaudioꝝ gratulatꝰ nō se ca
pet. Nō vult hoc iste qui vnā pe
tit a dno. Sz quid vult: Conte
plari delectatione dni p oms dies
vite sue. Rursus qz alius qui hoc
mō et hac causa colet deū si illa
sibi tpalia adessent. iratū deū
nō timeret nisi ne illud auferret.
iste qui nō ꝓpter hoc timet iratū
qnquidē et de inimicis suis dicit
ut edant carnes meas. vn timet
iratū: Ne auferat qd amauit.
Qd amauit: Vultū tuū domine.
Ideo hanc putat irā dni: si auertat
ab illo vultū suū. Dne ne declines
in ira a seruo tuo. Posset illi for
te responderi hoc mō. Qd times
ne declinet a te in ira: Magis si
a te declinauit i ira nō in te vin
dicabit: si incurras i illū iratū vi
dicabit in te. Opta gº potius ut
declinet a te i ira. Nō inqt. Nō
uit eni qd desiderat. Ira ei nō ē
nisi auersio vultꝰ eius. Qd si te fa
ciet in delicijs istis et voluptatē
gaudioꝝ terrenorū imortalē:
Respondet amator talis. Nolo: qd
qd michi pter illū est. dulce nō ē.

Quod n̄ vult dare dn̄s meus aufe
rat totū: et se m̄ det. Ne declines ī
ira a servo tuo. Forte ab aliquib9
declinat nō in ira. qm̄o a q̄busdā
qui illi dicūt. averte faciē tuā a
pctīs meis. Qn̄ a pctīs tuis avertit
faciē suā: nō in ira a te declinat. A
vertat g° faciē suā a pctīs tuis: s3
nō avertat faciē suā a te. Adiutor
meus esto ne derelinquas me. Ecce
enī in via su: petivi a te vnā habita
re ī domo tua p̄ omīb dieb vite mee:
contēplari delectationē tuā. p̄tegi
a tēplo tuo. Hac petivi vnā: s3 ut
ad illā p̄veniā in via su. Forte di
cis m̄ ut veni: ambula liberū tibi
arbitriū dedi. Voluntatis tue es. p̄
sequere viā. q̄re pace. et seq̄re eā. No
li a via declinare: noli ibi rema
nere noli retro respicere. P̄severa in
ambulando: qm̄ qui p̄severavit vs
q3 in finē hic salvus erit. Iā tu ac
cepto libero arbitrio q̄si p̄sumis
vīā ambules. Noli de te p̄sumere.
Si te dereliquerit in ipa via defici
es: cades. aberrabis. remanebis.
Dic g° illi. Voluntatē quidem liberā
m̄ dedisti: s3 sine te nichil ē m̄ co
natus meus. Adiutor me9 esto ne
derelinquas me. Neq3 despicias
me d̄s salutaris meus. Tu enī ad
iuvas qui condidisti: tu nō deseris
qui creasti. Qm̄ p̄r meus et m̄r
mea dereliquerūt me. Fecit se par
vulū deo: ipm̄ fecit prem. ipm̄ fe
cit matrē. Pater ē q̄ condidit. q̄ va
cat. q̄ iubet. q̄ regit: mat̄ q̄
fovet. q̄ nutrit. q̄ lactat. q̄ con
tinet. Pater m̄s et mat̄ mea dereli
querūt me. Dn̄s autē assūpsit
me. et regendū et nutriendū.

Mortales parētes genuerūt. filij
successerūt mortales mortalibz: et
ad hoc nati sūt qui succedent. ut et
qui genuerūt decedent. Nō dece
det qui me creavit: ego ab illo
nō recedā. Pater m̄s et mat̄ mea
dereliq̄runt me: dn̄s autē assūpsit
me. Exceptis etiā illis duobus
parentibz de quoꝝ carne nati su
m9. patre masculo et m̄re femina
tanq̄m adam et eva: exceptis illis
duobz parentibz. habem9 hic aliū
prem et aliā matrē. vl̄ potius ha
buim9. Pater s̄cdm s̄cdm diabol9 ē:
et fuit nob̄ pat̄ cū essem9 īfideles.
Nā infidelibz dicit dn̄s. vos a patre
dyabolo estis. Si ille p̄r omīū ipio
rū. quo op̄at̄ in filijs diffidentie:
mater que ē: Est q̄dam civitas q̄
babilonia d̄r. Civitas ista socie
tas ē omīū impioꝝ: ab oriēte usq3
in occidentē. ipa habet regnū ter
renū. Scdm̄ hanc civitatē res pub
lica q̄dam d̄r. quā m̄ videtis senes
cere et minui. Hec p̄ma fuit mat̄
nr̄a: ī hac nati sum9. Cognovim9
aliū prem deū: reliq̄m9 diabolū.
Qn̄ enī audet accede ad eos. q̄s
ille suscepit. qui sup̄at oīa: Cog
novim9 aliā matrē ih̄rlm celestē
q̄ est s̄ca ecclia. cui9 portio p̄egri
nat̄ in terra: reliq̄m9 babiloniā.
P̄r meus et m̄r mea dereliquerūt
me. Nō habent iā qd̄ m̄ p̄stent:
q̄ et qn̄ m̄ p̄stare videbant̄. tu
p̄stabas et illis ī putabā. A quo
enī etiā s̄cdm mundū istū p̄stat̄
homi n̄ a dn̄o: Aut q̄d aufertur
hoī. n̄ ille iussit a° p̄misit qui
donavit: S3 putant vani hoīes
q̄ hoc demones p̄stant q̄s adorāt:

et aliqn dicit sibi. Deus ad vitā e
ternā necessarius ē. ad illā vitam
spūalē: potestates aūt iste debent a
nobis coli ꝓpter ista tpalia. O va
nitas generis hūani. Plus amas
eas res ꝓpter quas istos vis colē?
Pfecto plus habes istos colē: ubi nō
dicā plus. certe ul' tantū. Nō vlt
aūt deus coli cū illis: nec si ipe co
lat' multo aplius. et illi mltominꝰ.
Qd g° inqes. et isti nō st̄ nccij ad hec.
Non. Sȝ timedū est ne irati noceāt.
Nō nocebūt n̄ ille pmittat. Isti
semp habent volūtatē nocendi:
nec si placētur nec si rogent' desi
nūt nocē velle. Hoc ei maliuolē
tie illoꝝ ꝓpriū ē. Ergo qd facis eos
colendo. n̄ ut illū offendas. quo
offenso ī istoꝝ ptātem dabeis. Et
qui nichil tibi possent face illo
placato: faciūt qcqd volūt illo
irato. Et ut noueris qm̄ frustra il
los colas q̄si ꝓpt' tpalia: qsqs hec
cogitas. oms qui colūt neptunū
nō naufragauerūt? Aut oms qui
blasphemāt neptunū. ad portū
nō puenerūt? Oms mulieres colen
tes iunonē bene pepererūt? Aut
oms blasphemātes iunonē male
pepererūt? Hic ītelligat caritas vra
ianes ēē hoīes qui istos volūt co
lere ul' ꝓpter ista trena. Nā si ꝓpt'
ista trena colendi essent. soli cul
tores illoꝝ trenis oībus abūda
rent: qd quidē si essȝ. fuge nos ta
lia dona. et vna petere a dn̄o de
bēmꝰ. Hic attēdit qr et ista ille
dat qui offendit' cū isti colūt'. Er
go reliquat nos pr̄ nr̄ et mr̄ nr̄a:
reliquat dyabolꝰ. reliquat ba
bilon ciuitas: dn̄s nos suscipiat

cōsolandos tpalibȝ. btificandos et
nis. Qm̄ pater meus et mater mea
derelīqrūt me: dn̄s aūt assūpsit me.
Iam g° assūptus a dn̄o. deserta il
la ciuitate et rectore eius dyabo
lo. qr rcōr impioꝝ diabolus ē. cō
res mūdi tn̄braꝝ harū. Quartū
tn̄braꝝ? Pccōꝝ infideliū. Vnde
iā credentib' dicit aplus. fuistis
aliqn tn̄bre: nūc aūt lux in dn̄o.
Ergo iā suscepti ab illo qd dicam?

Legē m̄ cōstitue dn̄e in via tua.

Ausus es petere legē? Qd si tibi
dicat. iplebis legē? Si dedero legē: nisi
iplebis eā? Nō auderet petē. Non
pmo dicēt. dn̄s suscepit me. Non
audēt petere: n̄ pmo dicēt. adiutor
meus esto. Ergo si tu adiuuas. tu
suscipis. da legē. Legē m̄ cōstitue
dn̄e in via tua. Ergo legē m̄ cōsti
tue in xp̄o tuo. Ipa eñ via locuta
ē nobis et dixit. Ego sū via veri
tas et vita. Lex in xp̄o: lex cū mi
sericordia ē. Ipa ē sapia de q̄ scrip
tū est. legē aūt et misc̄diam ī li
gua portat: et si offenderis aliqd
in lege. ille qui p te effudit sa
guinē suū cōfitenti ignoscit. Tu illi
tu tantū viā noli desere. dic illi
susceptor meus es tu. Et dirige
me in semita recta. ꝓpt' inimicos
meos. Legē da: sȝ ne auferas mi
sericordiā. Qd dixit ī alio psal
mo? Nā et misc̄diam dabit qui
legē dedit. Ergo legē m̄ cōstitue
dn̄e in via tua. Hoc ad pceptū
ptinet: ad misc̄diam qd ptinet.
Et dirige me iq̄t ī semita rcā. ꝓpt'
inimicos meos. Ne tradideris me
in aīas tribulantiū me: id ē in
consentiā tribulantibȝ me

enim consenseris tribulanti te in anima ipsius; quodammodo non devorabunt carnem, sed voluntate perversa animam tuam manducabunt. Ne tradideris me in animas tribulantium me. Trade si hoc placet in manus tribulantium. Dixerunt enim illi martyres: et tradidit suos in manibus tribulantium. Sed quid tradidit? Carnem. Quod dicitur in libro Iob. Terra tradita est in manus impii: caro tradita est in manus persecutoris. Ne tradideris me: non carnem meam sed me. Anima tibi loquitur. Mente tibi loquor: non dico noli tradere carnem meam in manibus tribulantium me; sed noli me tradere in animas tribulantium. Et quomodo traduntur homines in animas tribulantium se? Quoniam insurrexerunt in me testes iniqui. Iam quia testes iniqui sunt, et multa mala in me dicunt, et in multis mihi detrahunt, si traditus fuero in animas eorum, mentiar et ero socius eorum; non particeps veritatis tue, sed comparticeps mendacii adversus te. Exurrexerunt in me testes iniqui: Et mentita est iniquitas sibi. Sibi non mihi. Sibi semper mentiatur: mihi autem non mentitur. Si tradideris me in animas tribulantium me, idest si consensero voluptatibus eorum: iam non sibi mentita est iniquitas, sed mihi. Si autem se impediat quantum voluerit, et conetur cursus meos, non tamen tu me dedis in animas eorum: non consentiendo voluntatibus eorum manebo et ego, et permanebo in veritate tua, et mentietur iniquitas non mihi sed sibi. Redit ad illam unam post ista, post illa labores, post difficultates inter manus persequentium et tribulantium estuans, anhelans, laborans, et firmus et certus, illo suscipiente, illo

iuvante, illo ducente, illo regente: tamen post illum circuitum et iubilationem exultans gaudio, et gemens in laboribus suspiravit ad extremum et ait. Credo videre bona Domini in terra viventium. O bona Domini dulcia, immortalia, incomparabilia, sempiterna, incommutabilia! et quando vos videbo? Bona Domini credo videre; sed non in terra morientium. Credo videre bona Domini in terra viventium. Eruet me Dominus a terra morientium: qui propter me dignatus est suscipere terram morientium et mori inter manus morientium. Eruet me Dominus de terra morientium: credo videre bona Domini in terra viventium. Suspirans dixit, laborans dixit, periclitans dixit inter magnam turbam temptationum: sed tamen sperans totum de misericordia eius cui dixit. Legem mihi constitue. Et quid illi dicit, qui legem illi constituit? Audiamus et vocem Domini desuper exhortantis nos, consolantis nos: illius vocem quem habemus pro patre et matre qui nos dereliquerunt: illius vocem audiamus. Audivit enim gemitus nostros, vidit suspiria nostra, intuitus est desiderium nostrum! et unam petitionem nostram, unam postulationem per advocatum Christum libenter accepit: et donec peragamus istam peregrinationem, quae dilatur et non ablatur quod promisit, dixit nobis. Sustine Dominum. Non sustinebis mendacem: non eum qui potest falli, non eum qui non est inventurus quod det. Omnipotens promisit! certus promisit: verax promisit. Sustine Dominum. Viriliter age. Noli dissolvi: ne sis inter eos quibus dicitur: Ve his qui perdiderunt sustinentiam. Sustine Dominum. Omnibus nobis dicitur, et uni

homī dr̄: vnus sum⁹ in xp̄o. corpus
xp̄i sum⁹ qui vnā illā desideram⁹.
qui vnā petim⁹: qui ī illis diebus
maloꝝ nr̄oꝝ īgemiscim⁹. q̄ credi
m⁹ nos vidē bona dn̄i in t̄ra viue
ciū⁹. nobis oībȝ qui vn⁹ ī vno su
m⁹ dr̄. sustine dn̄m. viriliť age:
Et cōfortet̄ cor tuū. et sustine do
minū. Qd̄ aliud tibi dicat. qm̄ vt
hoc repetat qd̄ audisti. sustine dn̄z
viliter age: Ergo qui ꝑdit sustine
ciā effeminat⁹ ē: ꝑdit vigorē. H°
viri hoc femine audiūt: q̄ ī vno
viro vir et femina. Talis in xp̄o
nec masculus nec femina ē. Sus
tine dn̄m. Sustine dn̄m viliť age:
et cōfortet̄ cor tuū et sustine dn̄m.
Sustinē do dn̄m habebis eū: habe
bis quē sustinebis. Aliud desidē
ravis: si melius si suaui⁹ iuene
ris. Explicit ps. xxvi. Incipit. xxvij.
Psius mediatoris vox ē Ipi dauid.
manu fortis in cōflictu passiōis.
Que aūt videt̄ optare īmicis.
nō maliuolentie votū est. ßenū
ciatio pene illoꝝ: sicut ī euāgeli
o ciuitatibȝ ī quibȝ miracula ꝑ
fecisset neq̄ credidissent ei. nō ma
liuolentia optat q̄ dicat: sed q̄d e
is īmineat predicit. Psalmus.
AD te dn̄e clamaui deus m̄s
ne sileas a me. Ad te dn̄e
clamaui d̄s meus: ne separes v
nitatē verbi tui ab eo qd̄ homo
sū. ne qn̄ sileas a me. Et ero si
milis descendētibȝ in lacū. Ex eo
eni qd̄ eternitas verbi tui nō int̄
mittit vnire se m̄: fit ut nō sim
talis hō quales sūt ceti q̄ nascūt̄
in ꝑfundā miseriā seculi hui⁹. v
bi tāqm̄ sileas nō cognoscit̄ ver
bū tuū. Exaudi vocē dep̄cationis
mee dū oro ad te. dū extollo man⁹
meas ad teplū sc̄m tuū: dū crucifi
gor ad eoru salutē. q̄ credentes fiūt
teplū sc̄m tuū. Ne simul tradas
cū pc̄toribus aīam meā. et cū opan
tib⁹ iniq̄tatē ne cōperdas me: cū
his qui loquūt̄ pacē cū p̄xio suo.
his qui m̄ dicūt. scim⁹ q̄ a deo
venisti mḡr. Mala aūt loquūt̄ in
cordibus suis: da illis scd̄m opa
ipoꝝ. Da illis scd̄m opa ipoꝝ: q̄
hoc iustū est. Et scd̄m maligni
tatē affectionū ipoꝝ. Mala eī affec
tantes. bona īuenire nō possūt: scd̄m
opa manuū illoꝝ da eis. Quamuis
alȳs ad salutē valeat qd̄ fecerūt.
scd̄m opa tn̄ voluptatū eoꝝ da eis.
Redde retributionē eoꝝ ipis. Quia
ꝑ veritatē quā audiebāt voluerūt
fallaciā retribuē: fallaciā ipoꝝ
ipos fallat. Qm̄ nō itellexerūt
opa dn̄i. Et vn̄ manifestū ē hoc
nisi ex opibus dn̄i? nō itel
is accidisse. Hinc scilȝ qm̄ nō itel
lexerūt opa dn̄i. Hec ipa nimirū
iā retributio fiūt: ut quē maliuolo
aīo hoīem teptauerūt. nō cognos
cent deū quē cōsilio īcarnatū p̄
misit. Et in opa manuū ei⁹ sic
mouerētur ipis visibilibȝ opibus. De
porrecta sīt usq̄ ad oc̄los eoꝝ. Des
trues illos et nō edificabis eos. Ni
hil m̄ nocēat: sed nec conatēs machi
nari ad̄usus ecc̄liam meā erigē machi
nas. aliqd̄ valeat. Bn̄dictus dn̄s
qm̄ exaudiuit vocē dep̄cationis
mee. Dn̄s adiutor meus et ꝓtec
tor meus. Dn̄s adiuuās tantā pa
tiente: et īmortalitatē ꝓtegens
resurgentē. In ipo sp̄auit cor me
ū et adiutus sū: et refloruit caro

mea. idest et ifrex. caro mea. Et ex vo
luntate mea confitebor illi. Vnica consupto
mortis metu non timoris necessitate sub lege. sed
libera voluntate cum lege. confitebuntur
illi qui credunt in me: in quibus quia ego
sum ego confitebor. Dominus fortitudo ple
bis sue: non illa plebs ignorans iusti
tiam dei. et suam volens constituere.
Non enim per se forte se putauit: quia dominus
fortitudo plebis sue. in huius vite
difficultatibus cum diabolo dimican
tis. Et protector salutarium xpi sui
est. ut ea salua facta per xpm suum post
fortitudinem bellicam in mortalitate
paris ad ultimum protegat. Saluum
fac populum tuum: et benedic hereditati
tue. Interpello igitur postquam refloruit
caro mea: quia dixisti. postula a me
et dabo tibi gentes hereditatem tuam.
Saluum fac populum tuum et benedic he
reditati tue: quia omnia mea tua sunt. Et
rege illos et extolle illos usque in se
culum. Et rege illos in hac temporali vi
ta: et in eternum hinc tolle illos.
Explicit psalmus xxvii. Incipit xxviii. Psalmus ipsi
dauid consummationis tabernaculi.
Psalmus ipsi mediatori ma
nu forti perfectionis ecclesie in hoc seculo. ubi ad
uersus dyabolum temporaliter
militat: propheta loquitur. psalmus.
Afferte domino filii dei: afferte do
mino filios arietum. Afferte do
mino vosmetipsos: quos per euangelium
duces gregum apostoli genuerunt. Affer
te domino gloriam et honorem. Per opera vestra
dominus glorificetur et honoretur. Affer
te domino gloriam nomini eius. Gloriose per
orbem innotescat. Adorate dominum in
aula sancta eius. Adorate dominum in di
latato et sanctificato corde vestro. Vos enim es
tis regium sanctum habitaculum eius. Vox

domini super aquas. Vox xpi super populos.
Deus maiestatis intonuit. Deus
maiestatis de nube carnis terribiliter
penitentiam predicauit. Dominus super
aquas multas. Ipse dominus ihesus postea quam
vocem emisit super populos et perterruit
eos: conuertit in se et habitauit in
eis. Vox domini in virtute. Vox domini iam
in ipsis: potentes faciens eos. Vox
domini in magnificentia. Vox domini mag
na faciens in eis. Vox domini confringentis
cedros. Vox domini contritione cordis hu
milians superbos. Et confringet dominus
cedros libani. Conteret per potentiam
dominus elatos nitore terrene nobilita
tis: cum ad eos confundendos ignobili
a huius mundi elegerit. in quibus oste
dat diuinitatem suam. Et comminuet
eos tamquam vitulum libani. Et ampu
tata superba celsitudine illorum. depo
nit eos ad imitationem humilitatis
sue: qui tamquam vitulus per ipsam huius
seculi nobilitatem ad victimam duc
tus est. Astiterunt enim reges terre et prin
cipes conuenerunt in unum aduersus dominum
et aduersus xpm eius. Et dilectus
sicut filius unicornium. Nam et ipse
dilectus atque unicus patri exinani
uit se nobilitate sua: et factus est ho
sicut filius iudeorum ignorantium
iustitiam dei et superbe iactantium
tamquam singularem iustitiam suam. Vox
domini precidentis flammam ignis. Vox
domini per ardorem crudelitatis sapientissimum per se
tum se sine ulla sua lesione transeuntem
tibus vel diuidentibus furentem iracundiam
persecutorum suorum: ut alii dicerent. num
quid forte ipse est xpus. alii non sed seducit
populum: atque ita precidentibus in sanu
tumultum eorum. ut alios in caritate
sua traheret. alios in malitia e

orū reliqueret. Vox dnī cōmoue
tis solitudinē. Vox dnī cōmouetis
ad fidē gentes quondā sine spe et
sine deo in hoc mūdo: ubi nullus
propheta. nullus ubi dei pdicator
veluti nullus hō habitauerat.
Et cōmouebit dns desertū ca
des. Et tūc celebrari faciet dns
scm verbū scripturarū suarū qd a
iudeis nō intelligentibz deserebat.
Vox dnī pficientis ceruos. Vox
enī dnī primo pfecit supatores
et repulsores venenosarū ligua
rū. Et reuelauit siluas. Et tūc
eis reuelauit opacitates diuino
rū librorū et vmbracula mistiorū
ubi cū libtate pascant. Et ī te
plo eius vnusqsqz dicet glām. Et
in ecclia eius omis in spem etnā
regeneratus. laudat deū pro suo
quisqz dono qd a scō spū accepit.
Dns diluuiū inhabitat. Dns
gº primū inhabitat diluuiū hus
scli in scis suis. tāqm ī arca. ita ī
ecclia custoditis. Et sedebit do
minus rex ī etnū. Et deīn sedebit
regnās in eis ī etnū. Dns vtu
tē pplo suo dabit. qz dns vtutem
pplo suo contra huius mūdi pcellas
et turbines dimicanti dabit: qa
pacē illis in hoc mūdo nō pmisit.
Dns bndicet pplo suo in pace.
Et idem dns bndicet pplm suū
in seipo illi pacē pstans: qm in
qt pacē meā do vobis. pacē meā
relinquo vobis. Explicit ps. xxviij.
Incipit xxix. In fine ps cantici dedicationis
In fine psalmus letitie. domus ipi dd.
resurrectionis. atqz ī imortalē statū
mutationis atqz inouationis corpo
ris: nō tantū dnī. sed etiā totius ecclie.
Nā in supiore psalmo tabnaculū
consūmatū ē. ubi habitamus bel
li tēpore: nūc aūt domus dedicat.
q in sempitna pace pmanebit.
Xpus itaqz totus loquit. psalmus
Exaltabo te dne qm suscepisti
me. Sublimitate tuā lauda
bo dne. qm suscepisti me. Nec io
cundasti inimicos meos sup me. Ne
cos qui totiens variis p orbē pse
cutioibz me opprimē conati st io
cundasti sup me. Dne ds meus cla
maui ad te: et sanasti me. Dne
deus ms clamaui ad te: et corpus
mortalitate sauciū et egrū ia nō
gero. Dne reduxisti ab ifernis ani
mā meā: saluū fecisti me a des
cendētibz in lacū. Saluū fecisti
me a codicione pfunde cecitatis
atqz ifirmi limi corruptibilibus
nis. Psallite dno sci eius. Exul
tet ppheta futūra ista canens. et dicat.
Psallite dno sci eius. Et confi
temini memorie scitatis eius. Et confi
temini ei qd scitatis qua vos iusti
ficauit nō ē oblitus: cū totū h me
diū tēpus desidio vro longū esset.
Qm ira ī indignatiōe eius. Qm
vindicauit ī vos primū pctm qd
morte soluistis. Et vita in vo
lūtate eius. Et vita etiā ad qm
redie nullis vris viribz possetis
qz voluit dedit. Vespe demora
bit fletus. Vespe cepit ubi sapie
tie lume recessit a peccāte hoīe.
qn morte dāpnatus ē: ab ipo vesp
pe moras habebit fletus. qdiu
in laboribz et tēptatioibz pplus
dei expectat diem dnī. Et ī ma
tutinū exultatio. Vsqz ī matu
nū gº exultatio resurrectionis fu

tura ē: que ī matutina dn̄i resrec
tione pfloruit. Ego aūt dixi in
mea abundātia: nō mouebor ī etnū.
Ego aūt ille pp̄ls qui ab ītio loqbar.
dixi ī mea abūdantia. iā nullā pa
tiēs egestate: nō mouebor ī eternū.
Dn̄e in volūtate tua pstitisti de
cori meo v̄tute. Sȝ hac abūdantiā
dn̄e nō ex me m̄ ēē. ꝫ in volūtate
tua pstitisse te decori meo virtutē
ex eo didici. Auertisti faciē tuā
a me: et fcūs sū ɔturbat᷒. Qd aūt
tisti aliqn a peccāte faciē tuā: fac
tus sū cōturbat᷒. ī cedente a me il
luīatiōe noticie tue. Ad te dn̄e
clamabo: et ad deū meū depcabor.
Qd tēpus cōturbatiōis et miseie
mee ī colens. et tāqm̄ ī eo cōstitut᷒.
audio vocē pmogeniti tui capitis
mei p me morituri et dicētis. ad
te dn̄e clamabo. et ad deū meū de
pcabor. Que vtilitas ī sanguīe
meo. dū descēdo ī corruptionē?
Que vtilitas ī effusiōe sanguis
mei? dū descendo in corruptiōē?
Nūqd cōfitebit tibi puluis? Si
enī nō stati resurrexero. corruptu
qs fuit corpus meū? nūqd cōfite
bit tibi puluis? Idȝ turba ipiorū
quā mea resurr̄ne iustificabo.
Aut ānūciabit veitatē tuā?
Aut ānūciabit ad salutē ceterorū
veitatē tuā? Audiuit dn̄s et
misertus ē m̄: dn̄s fcūs ē adiutor
me᷒. Nec dedit scm̄ suū vidē cor
ruptionē. Cōuertisti planctū
meū in gaudiū m̄. Que pmogeni
tus a mortuus cōsecuta ecclia. nūc
in dedicatiōe dom᷒ tue dico: conuer
tisti planctū meū in gaudiū m̄.
Consc̄idisti saccū meū: et pcīxis
ti me letitia. Consc̄idisti velamētū
pccōꝝ meoꝝ. tristitiā mortalitatis
mee: et cinxisti me stola pma ī mor
talis letitie. Vt cātet tibi glā
mea et nō cōpūgar. Vt iā nō plā
gat ꝫ cantet tibi nō hūilitas sed
glā mea. qr iā ex hūilitate exaltas
ti me: et nō cōpūgar cōsc̄ietia pcc̄i.
timore mortis. tiore iudicij. Dn̄e
d̄s ī etnū cōfitebor tibi. Et hec est
glā mea dn̄e d̄s m̄s. vt ī etnū cōfi
tear tibi: qd̄ nichil m̄ ex me. ꝫ oīa
ex te qui es deus oīa in omnibus.

Ite de eodē psalmo. h̄o. ēte cataium᷒.

Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepis
ti me: nec iocūdasti īmi
cos meos sup me. Si noue
rim᷒ de scpturis sanctis qui sūt
īmici nr̄i: cognoscam᷒ huī᷒ cantici
veitatē. Si aūt nos fallat carnis
prudētia. ut nō cognoscam᷒ adūsus
qs nobis sit colluctatio: in ipo psal
mi hui᷒ exordio ueim᷒ qstionē quā
soluē nō possum᷒. Cui ei putam᷒ ēē
vocē laudātis deū et grās agentis.
et exultātis atqȝ dicētis. exaltabo
te dn̄e qm̄ suscepisti me. nec iocūdas
ti īmicos meos sup me. Pmo ip
sū dn̄m cōsideram᷒: qui scdm̄ id qd̄
ho ēē dignatus ē. potuit sibi pcede
te pphia nō incōgrue v̄ba ista co
aptare. Ex q̄ enī ho ex hoc et īfirm᷒:
ex q̄ infirm᷒ ex hoc et orans. Nā qd̄
m̄ audiuim᷒ cū euāgeliū legetur.
qadmodū etiā in desertū secessit
a discipulis suis. q̄ eū sīt cōsecuti et
īuenerūt eū. secedens aūt ibi ora
bat. et dictū ē a discipulis qui eū
īuenerūt. qrūt te hoīes. at ille res
pondit. eam᷒ et ī alia loca atqȝ cas
tella pdicaē. ad hoc enī veni. Si

diuinitate domini ihesu christi consideres. quis
orat? Ad quem orat? Quare orat? O-
rat deus: orat ad equalem. Causa autem
orandi quam habet semper beatus semper
omnipotens. semper incommutabilis? eternus et
patri coeternus? Intueris ergo quod per io-
hannem quasi per quandam nubem suam ipse
intonuit dicens. in principio erat verbum.
et verbum erat apud deum. et deus erat
verbum. hoc erat in principio apud deum.
omnia per ipsum facta sunt. et sine ipso factum est
nichil. quod factum est in illo vita erat. et
vita erat lux hominum. et lux in tenebris
lucet. et tenebre eam non comprehenderunt:
huiusque dicentes non inuenimus orationem.
nec causam orandi. nec locum orandi.
nec affectum orandi. Sed quoniam paulo post
dicit. et verbum caro factum est et habita-
uit in nobis: habes maiestatem ad
quam ores. habes humanitatem que pro
te oret. Nam hoc dictum est ab apostolo
etiam post resurrectionem domini nostri ihesu christi:
qui sedet inquit ad dexteram dei. qui et
interpellat pro nobis. Quare interpellat
pro nobis: Quia mediator esse digna-
tus est. Quid est esse mediatorem inter
deum et homines: Non inter patrem et
homines: sed inter deum et homines. Quid
est deus: Pater et filius et spiritus sanctus.
Quid sunt homines: Peccatores. impii. mor-
tales. Inter illam trinitatem et hominum in-
firmitatem et iniquitatem mediator
factus est homo. non iniquus sed tamen infirmus:
ut ex eo quod non iniquus iungeret te deo.
ex eo quod infirmus appropinquaret tibi: atque
ita ut inter deum et hominem mediator
existeret. verbum caro factum est: id est verbum
homo factum est. Nomine enim carnis ap-
pellati sunt homines. Inde est. et videbit
omnis caro salutare dei. Omnis caro
dictum est omnes homines. Et apostolus. Non

est nobis colluctatio aduersus carnem
et sanguinem. id est aduersus homines: sed
aduersus principes et potestates et rectores
mundi tenebrarum harum. de quibus in con-
sequentibus si dominus iuuerit loquemur.
Pertinet enim ista distinctio ad exposi-
tionem psalmi: quem in nomine domini sus-
cepimus enodare sanctitati vestre. Tamen
ad hoc dixi hec exempla ut noueritis car-
nem appellatos esse homines: ut quod dictum
est verbum caro. intelligas dictum. et ver-
bum homo factum est. Neque sine causa hoc
dixi. Nouit sanctitas vestra fuisse quandam
heresim. vel adhuc fortassis habere
reliquias quorundam qui dicti sunt apolli-
naristae. Aliqui enim ipsorum dixerunt ho-
minem quem suscepit sapientia dei. et in
quo expressit personam suam non sic[?] cetis[?]
hominibus. sed sicut dictum est in psalmo
vnxit te deus deus tuus oleo exul-
tationis pre participibus tuis? id est am-
plius quam participes tuos: ne putet[?]
vnctus sit christus quomodo ceteri homines. s[?]
quomodo ceteri iusti. quomodo patriarche. [?]
phete. apostoli et martyres. et quicquid mag-
num est in genere humano? quamquidem[?] nichil
il maius extitit in genere humano quam
iohannes baptista: nec in natis mulierum
exurrexit. Si quis excellentia hominis
iohannes baptista est. Cui autem iohannes
dicit non esse dignum corrigiam calcia-
menti soluere: Quid erat ille in apostolis[?]
quam ceteri homines? etiam in ipso homine
amplius quam ceteri homines: Nam secundum
id est et secundum diuinitatem. et secundum id quod
in principio erat verbum. et verbum erat
apud deum. et deus erat verbum: super omnem
creaturam equalis est patri. Sed agimus
de homine. Forte putet quisquam vem[?] fr[?]
quod homo ille susceptus a sapientia dei
equalis erat ceteris hominibus. Si i[?]

mebris multu distat int caput et
cetã mebra. certe oia mebra faciut
corpus vnu: multu tn interest iter
caput et ceta mebra. Etenī ī cetis
mebris nō sentis n̄ tactu. tāgendo
sentis in cetis mebris: ī capite at
et vides. et audis. et olfacis. et gus
tas et tāgis. Si tāta ē excellentia
capitis ad mebra ceta?: qnta excel
lentia ē capitis vniuse eccliē. idest
illius hoīs quē voluit deus media
torē ēē int deū et hoīes? Ergo illi
hetici dixerut hoīem illu quē sus
cepit verbū. cū verbū caro fcm ē
nō habuisse mente huana: sed
tantū aīam sine ītelligētia hua
na fuisse. Hō enī videtis vnde co
stat. ex aīa et corpe: sȝ ipa aīa hu
mana habȝ aliqd qd nō habent
aīe pecoꝝ. Nā et pecora aīaȝ ha
bent: et aīalia vocant. Non enī
vocarent aīalia n̄ ab aīa: et vi
dem9 qȝ et ipa viuut. Sȝ qd habȝ
āplius hō? Vn̄ fcūs ē ad ymagi
nē dei: qȝ ītelligit et sapit. Nā
discernit bonū a malo: ī hoc fac
tus ē ad ymaginē et silitudinē dei.
Habet g° aliqd qd nō habent pe
cora: et qȝ contēpnit in se qd meli
ꝰ est pecorib9. pmit in se vl' dete
rit et quodāmō obsolefacit yma
ginē dei. ut dicat talibȝ. Nolite
ēē sicut equus et mulus: quib9
nō ē intellectus. Illi g° hetici dixe
rut dnm nrm ihm xpm nō ha
buisse mentē huanā. Et illud
qd logicon greci dicut. nos dicim9
rationale: vn̄ hō ratiocinat qd
nō habent cetā aīalia. Sȝ quid
dicut? Ipm verbū dei. hoc erat
in illo hoīe p mēte. Exclusi sut

isti: respuit illos catholica fides
qui heresim fecerut? et cōfirma
tu est in catholica fide hoīez illū
quē suscepit sapiā dei nichil mi
nus habuisse qm cetei hoīes. qn
tu ptinet ad itegritatē nature:
qntu aut ad excellentiā psone.
aliud qm ceti hoīes. Nā ceti hoīes
possut dici pticipes verbi dei habe
tes verbū dei: nullus aut eoꝝ pt
dici verbū dei qd dictū ē illi cui
dictū ē. verbū caro fcm ē. Nō de
fuerut etiā aliȷ qdam ex ipo errore
vetientes. qui nō solū mentē dice
ret nō habuisse illū hoīem medi
atorē xpm int deū et hoīes. sȝ nec
aīam?: sȝ tantū dixerut verbū et
caro erat. et aīa ibi nō erat huā
na: mens ibi nō erat huana. Hoc
dixerut. Sȝ quid erat?: Verbū et
caro. Et istos respuit ecclia catho
lica. et expellit eos ab oībȝ et a
siplici et vera fide: et cōfirmatū ē
qadmodū dixi hoīem illū medi
atorē habuisse oīa hoīs. pret pec
catū. Si enī m'ta gessit scdm cor
pus ex quo ītelligam9 qȝ habuit
corpus nō in medatio sȝ ī veitate:
utputa quomō ītelligim9 qȝ ha
buit corpus. ābulauit. sedit. dor
miuit. prehensus ē. flagellat9 ē.
colaphizatus ē. crucifixus ē. mor
tuus ē. Tolle corpus: nichil hoꝝ
fieri potuit. Quomō g° ex his in
dicȷs cognoscam9. in euāgelio. qa
verū corpus habuit. sicut et ipe
etiā p9 resurrecne dixit. palpate et
videte. qȝ spūs carnē et ossa non
habet. sicut me videtis habe?: q°
mō ex his rebus. ex his opib9 cre
dim9 et intelligim9 et nouim9

quia corpus habuit dominus Ihesus: sic et ex quibusdam aliis officiis naturalibus quia habuit animam. Esurire, sitire, anime sunt ista. Tolle animam: corpus hoc exanime non potest. Si falsa dicuntur ista fuisse: falsa erunt et illa que de corpore creduntur. Si autem ex eo verum corpus quia vera officia corporis: ex eo vera anima quia vera officia anime. Quod ergo quoniam dominus factus est infirmus propter te: O homo qui audis non tibi comparas deum. Et enim creatura es: ille creator tuus. Nec illum hominem tibi conferas qui propter te homo deus tuus et verbum filius dei est. Sed illum hominem tibi preferas tamquam mediatorem. Deum autem super omnem creaturam: et sic intelligas: quia qui homo factus est propter te. non incongrue orat pro te. Si ergo non incongrue orat pro te: non incongrue potuit et ista verba dicere propter te. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec iocundasti inimicos meos super me. Si ista verba sic intelligamus inimicos falsa erunt ipse dominus Ihesus Christus cogitantes. Quomodo enim verum est si Christus dominus loquitur: exaltabo te domine quoniam suscepisti me: Ex persona hominis. ex persona infirmitatis. ex persona carnis quomodo verum est. quandoquidem iocundati sunt inimici eius super eum. quando illum crucifixerunt. tenuerunt eum et flagellaverunt. et colaphizaverunt. dicentes. prophetiza nobis Christe: Ista iocunditas eorum quasi cogit nos putare falsum esse quod dictum est. Deinde cum in cruce penderet. et transiebant vel stabant. et attendebant. et caput movebant et dicebant. ecce filius dei. alios salvos fecit seipsum non potest. descendat de cruce et credimus in eum: dicentes ista. nonne iocundabantur super eum: Ubi est ergo ista vox. exaltabo te domine quoniam suscepisti me. nec iocundasti inimicos meos super me: Fortasse non est ista vox domini nostri Ihesu Christi secundum ipsius hominis. sed universe ecclesie populi christiani: quia omnis homo in Christo unus homo est. et unitas christianorum unus homo. Fortasse ipse homo idest unitas christianorum ista dicat. exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec iocundasti inimicos meos super me. Quomodo et hoc verum est de illis? Non sunt prehensi apostoli: Non sunt cesi: Non sunt flagellati: Non sunt occisi: Non sunt crucifixi: Non sunt incensi vivi: Non ad bestias pugnaverunt: Quorum memorias celebramus: Numquid non autem ista illis faciebant homines: Numquid non iocundabantur super eos: Quomodo ergo potest et christianus populus dicere. exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec iocundasti inimicos meos super me: Intelligimus hoc si videamus primo titulum psalmi. Habet enim: In finem psalmus cantici dedicationis domus ipsi David.

IN hoc titulo est omnis spes. et universum sacramentum dissolvende huius questionis. Dedicabitur domus aliquando que modo fabricatur: modo enim fabricatur domus idest ecclesia: postea dedicabitur. In dedicatione apparebit gloria populi christiani que modo latet. Seviat modo inimica. huiuslibet. faciat non quicquid volunt: sed quicquid desuper permittitur. Non enim quicquid passi ab inimicis fuerimus inimicis deputandum est. et non domino deo nostro: quandoquidem in ipso exemplo mediatoris demonstravit nobis quia desuper permittit homines nocere non voluntate nocendi desuper dari sed potestate. Unusquisque enim malus apud se habet voluntatem nocendi: ut autem possit nocere non habet potestatem.

In finem ps. cantici dedicationis domus ipsi david

Ut velit iam reus est: ut possit oc
culta dispensatione prudentie dei i alium
permittitur ad penam. in alium permit
titur ad probationem: i alium permittit
ad coronam. Ad penam: quomodo permissi sunt
allophili idest alienigene rape po
pulum israel: quia peccaverunt in deum. Ad
probationem autem permissus est diabolus
in iob. Probatus est iob: confusus est
diabolus. Ad coronam vero permissi sunt
persecutores in martires. Occisi sunt martires:
quasi vicisse se arbitrati sunt perse
cutores. Illi in manifesto falso tri
umphaverunt: illi in occulto vere coro
nati sunt. Ergo in quem permittitur oc
culte dispensationis est prudentie dei:
ut autem velit nocere ipsius hominis est:
non enim continuo quem vult occidit.
Itaque ipse dominus iudex vivorum et mor
tuorum stans ante hominem iudicem. prebens
nobis humilitatis et patientie
documentum. non victus sed humiliter pug
nandi exemplum demonstrans. minanti
iudici. tumenti superbia et dicenti.
nescis quia potestatem habeo dimittendi
et occidendi te abstulit tympanum infla
tis: et tamquam reddens exsufflationem
qua detumesceret. non haberes igitur po
testatem in me nisi data tibi esset desuper. Et iob.
neque diabolus occidit filios ipsius:
diabolus tulit omnem substantiam ipsius. Et
ille quid: Dominus dedit dominus abstulit:
sicut domino placuit ita factum est: sit
nomen domini benedictum. Non triumphet
inimicus: quia ipse fecit. Novi ego igitur
a quo sit permissus. Diabolo tribu
at nocendi voluntas: domino meo proba
di potestas. In ipso vulnere corporis accede
dit uxor velut ea sicut eva. adiutrix
diaboli non consolatrix mariti: temp
tavit dicit in te in malitias increpationes.

dic aliquid verbum in deum et morere.
Et ille adam in stercore cautior. quam
adam in paradiso. Nam adam in paradyso
consensit mulieri. ut de paradiso di
mitteretur: adam in stercore respuit
mulierem ut ad paradisum admitteretur.
Quid ergo ille adam in stercore pruriens.
inmortalitate intrinsecus. vermibus
fluescens extrinsecus: quid ait muli
eri: Tamquam una ex insipientibus mu
lieribus locuta es. Si bona percepimus
de manu domini: mala autem quare non
sustineamus: Iterum et ille dixit se
manum domini quod eum diabolus percusse
rat: quia non attendebat quis percuteret.
sed quis permitteret. Namque et ipse diabolus
eandem potestatem quam sibi volebat da
ri: manum domini appellavit. Nam ob
iciens crimen iusto viro cui dominus per
hibebat testimonium: ait deo. Num
quid gratis iob colit deum: Tanta
bona illi dedisti. propterea te colit:
sed mitte manum tuam et tange omnia
que eius sunt. nisi in faciem tuam be
nedixerit tibi. Quid est mitte manum tuam.
tu ipse velles mittere: Sed quia ipse
non posset mittere manum suam: ipsam
potestatem quam accepit a deo manum
dei appellavit. Quid ergo fratres quia tan
ta iniuria in christianos fecerunt et
exultaverunt et iocundati sunt super eos.
Sed quia apparebit quia non sunt iocundati.
Quando illi confundentur illi exultabunt
in adventu domini dei nostri: cum veniet
ferens in manu retributiones. dap
nationem impiis. regnum iustis:
societatem cum diabolo iniquis. soci
etatem cum christo fidelibus. Quando ergo hoc
ostendet: Quando stabunt iusti in mag
na constantia. De scripturis dico:
recordamini lectionem de libro sapientie.

Tūc stabūt iusti ī magna cōstantia
adūsus eos qui se āgustiauerūt. Illi
aūt dicent īter se penitētes: et p̄re
āgustia sp̄ūs gemētes. Q̄d p̄fuit no
bis sup̄bia? et diuiciaꝝ iactātia
q̄d cōtulit nobis? Trāsierūt enī oīa
illa tāq̄m umbra. Et q̄d dicent de
iustis: Quomō cōputati sūt īter fi
lios dei? et īnt̄ scōs sors illoꝝ ē. Tūc
erit dedicatio dom9: q̄ mō in t̄bula
tioībꝫ fabricat̄. Tūc rēe dicit p̄pl's
ille. exaltabo te dn̄e q̄m suscepisti
me: nec iocūdasti īimicos meos su
p̄ me. Vera g° erit vox ista in p̄pl'o
dei: qui p̄pl's mō angustat̄. mō tri
bulat̄ tātis teptatioībꝫ. tātis scā
dalis. tātis īsecutioībꝫ. tāta p̄ssu
ra. Hec tormēta animi nō sentit
in ecclia qui nō p̄ficit: putat enī
q̄ pax ē. Sꝫ īcipiat p̄ficere. et tūc vi
det in qua p̄ssura sit: q̄ cū crevisset
herba et fructū fecisset. tūc apparuerūt
zizania: et qui apponit sciētiā ap
ponit dolorē. Pficiat et videbit
ubi sit: existāt fructꝰ et appārebūt
zizania. Vox veridica ē p̄ ap̄lm
deleri nō potest ab īitio usq̄ ī fi
ne: Et omēs qui volūt īq̄t pie vi
uere in xp̄o p̄secutionē patiūtur?
maligni aūt hoīes et seductores
p̄ficiūt in peius: ipi errātes et ali
os ī errorē mittētes. Et vn̄ v̄ba
illa psalmi. sustine dn̄m viliter
age? et cōfortetur cor tuū et sustine
dn̄m? Parū erat semel sustinere
dn̄m. n̄ repetēt. Ne forte sustinēt
biduo. triduo. q̄triduo. et manet
p̄ssura et t̄bulatio? ideo addidit
viriliter age: addidit et cōfortetur
cor tuū. Et q̄ ab īitio usq̄ ī fine
sic erit: q̄d habet sentētia ī capite

hoc habet in fine. et sustine dn̄m.
Transeūt ista q̄ te p̄munt. et veiet
quē sustines. et exterget sudorē.
siccabit lacrimā. ultra nō flebis.
Modo aūt gemam9 in t̄bulatio
ib9 sicut dicit iob. nōne teptatio
ē vita hūana sup̄ terra? Tamē
fr̄es anteq̄ veiat dies dedicatio
nis dom9. videam9 q̄ iā dedicatio
ē caput n̄r̄m: iā facta ē dedicatio fu
dom9 in capite tāq̄m dedicatio fū
dameti. Caput sursū ē fūdamē
tū deorsū ē: ne forte p̄ptea male
dixerim9 fundamētū ēe xp̄m. sed
me est potius: ascendit ī celū se
det ad dexterā p̄ris. Sꝫ puto nos
nō errasse: ap̄ls enī dicit fūdame
tū enī aliud nemo potest ponē p̄
id q̄d positū ē. q̄d ē xp̄s ih̄c. Si q̄s
aūt supedificauit sup̄ fūdamē
tū hoc aurū. argentū. lapides p̄
osos. Qui bene viuūt. qui deū ho
norāt et laudāt. q̄ patiētes sūt in
t̄bulatioībꝫ. qui desiderāt patriā
ipi edificāt aurū. argentū. lapides
p̄ciosos? qui aūt amat adhuc secu
laria. et negocijs terrenis īplicati
sūt. et dediti sūt vīculis quib9 da
et affectioībꝫ carnis. domib9 suis
cōiugibꝫ. possessioīb9. et tn̄ xp̄iani
sūt. ita ut cor eorū nō recedat a
xp̄o. et nichil p̄ponat xp̄o. q̄mō in
edificādo nichil p̄ponit fūdamē
to: edificāt quidē ipi lignū. feni
stipulā. Sꝫ q̄d secutus ē? Vni9
cuiusq̄ opus quale sit ignis p̄
babit: ignis t̄bulatioīs et teptā
tioīs. Iste ignis m̄ltos mīēs hic
p̄bauit: omē aūt gen9 hūanū p̄
bat ī fine. Inuēti sūt mīēs q̄ ha
berent ista s̄c̄laria. Q̄m multi

divites et senatores passi sunt: edificabant tamen quidam eorum ligna, fenum, stipulam in affectibus carnalibus et secularium curarum: sed tamen quia Christum fundamentum habebant super quod edificabant, arsit fenum et ipsi remanserunt in fundamento. Sic dicit apostolus. Si cuius opus manserit mercedem accipiet. et nichil perdet: quia quod amavit hoc inveniet. Quod ergo illis fecit ignis tribulationis? Probavit eos. Si cuius opus permanserit mercedem accipiet: si cuius opus arserit dampnum patietur: ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. Sed aliud est igne non ledi: aliud per ignem salvari. Et unum tamen fundamentum. Non recedat ergo de corde fundamentum. Noli super fenum ponere hoc fundamentum. hoc est noli anteponere fenum fundamento: ut fenum habeat primum locum in corde tuo et secundum Christus. Sed si iam non potest non esse ibi fenum: vel primum locum ibi habeat Christus et fenum secundum. Ergo fundamentum est Christus. Quomodo dixi dedicatum est caput nostrum: ipsum caput est fundamentum. Sed fundamentum deorsum solet esse: caput autem sursum. Intelligat caritas vestra quod dicam: fortassis explicabo in nomine Christi. Pondera gemina sunt. Pondus enim est impetus quidam cuiusque rei, velut conatus ad locum suum. Hoc est pondus. Fers lapidem manu, pateris pondus: premit manum tuam quia locum suum querit. Et vis videre quid querat? Subtrahe manum. venit ad terram: quiescit in terra. pervenit quo tendebat. invenit locum suum. Pondus ergo illud motus erat quasi spontaneus: sine anima. sine sensu. Contra alia que sursum versus petunt locum. Namque si aquam mittes super oleum: pondere suo in ima tendit. Locum enim suum querit. ordinari querit: quia preter ordinem est aqua super oleum. Donec ergo veniat ad ordinem suum: inquietus motus est donec teneat locum suum. Contra oleum funde sub aqua: verbi gratia quemadmodum si vas olei cadat in aquam in abissum maris et frangatur. non se patitur oleum subter. Quomodo aqua super oleum missa pondere suo ad ima locum suum querit: sic oleum subter aquam fusum pondere ad summa locum suum querit. Si ergo ita est fratres: quo tendit ignis et aqua? Ignis sursum fertur. locum suum querit: et aqua locum suum querit pondere suo. Lapis ima petit. et lignum et columpne et terra: unde edificatur iste domus. De illo ergo sunt genere rerum: que pondere suo deorsum feruntur. Manifestum est ergo ideo deorsum accipe fundamentum. quia pondere suo deorsum versus feruntur? et nisi sit quod sustineat totum cadit: quia totum ad terram vergit. Rebus ergo ad ima tendentibus in imo ponitur fundamentum: ecclesia vero dei in primo posita tendit in celum. Fundamentum ergo nostrum ibi positum est: dominus noster ihesus christus sedens ad dexteram patris. Si ergo intellexerit caritas vestra quia iam dedicatum est fundamentum nostrum: audiamus breviter psalmum et decurramus. Psalmus.

Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec iocundasti inimicos meos super me. Quos inimicos? Iudeos. In dedicatione fundamenti. Ipsa dedicatione intelligamus domus future. Quod enim diximus ex persona fundamenti: tunc dicet ex persona universe domus. Quos ergo

inimicos? Iudeos. an potius dya
bolum et angelos eius? qui confusi
discesserunt postquam dominus resurrexit?
Positus mortis doluit victam
mortem. Et non iocundasti inimicos
meos super me: quia teneri apud in
feros non potuit. Domine deus meus
clamavi ad te et sanasti me. O
ravit in monte dominus ante passionem:
sanavit eum. Quem sanavit? Qui
numquam egrotavit. verbum domini. ver
bum divinitatem? Non. Sed mortem
carnis portabat: vulnus tuum porta
bat. sanatur ecce de vulnere tuo. Sa
nata est autem caro. Quomodo? Cum re
surrexit. Audi apostolum: vide veram sa
nitatem. Absorta est autem mors in vic
toria. Ubi est mors aculeus tuus?
Ubi est mors contentio tua? Ergo
exaltatio illa nostra tunc erit: vocis
christi nostra est exaltatio. Domine reduxi
sti ab inferis animam meam. Non opus
est ut exponatur. Salvum fecisti me
a descendentibus in lacum. Qui sunt
qui descendunt in lacum? Omnes pecca
tores mergentes in profundum. Lacus
enim profunditas seculi. Que est ista
profunditas seculi? Abundantia lux
urie et nequitie. Quicumque libidi
nibus se immergunt et terrenis deside
riis: descendunt in lacum. Tales
christum persecuti sunt. Sed quid dicit? Sal
vum fecisti me a descendentibus in
lacum. Psallite domino sancti eius. Cum
resurrexerit caput vestrum: hoc sperate
membra cetera quod videtis in capite.
Hoc sperate membra: quod credidis
tis in capite. Proverbium est antiquum
et verum. Ubi caput et cetera membra.
Christus in celum ascendit: quo nos
secuturi sumus. Non remansit apud

inferos: resurrexit. iam non moritur.
Cum resurrexerimus et nos: iam non mo
riemur. Has ergo promissiones habentes.
psallite domino sancti eius: et confitemi
ni memorie sanctitatis eius. Quod est confi
temini memorie? Obliti eratis eum:
sed ipse vos non est oblitus. Quoniam ira
in indignatione eius: et vita in volun
tate eius. Ira in indignatione peccato
Qua die ederitis. morte morie
mini. Tetigerunt. mortui sunt. dimis
si de paradyso? quia ira in indignatione
eius. sed non sine spe. Quia vita
in voluntate eius. Quod est in volunta
te eius? Non in viribus nostris. non in
meritis nostris: sed quia voluit salvos
nos fecit. non quia digni eramus.
Quo enim est peccator dignus? in suppli
cio? Vitam dedit? et si impiis vitam
donavit. quid servat fidelibus? Nolite
Vespere demorabitur fletus. Nolite
timere quia dixerat nobis psallite.
Et hic gemitus est. in psallendo ex
exultatio: in orando gemitus. Ge
me de presentibus: psalle de futuris.
Ora de re: psalle de spe. Vespere
demorabitur fletus. Quod est vespere
demorabitur fletus? Vespera fit: quando
sol occidit. Occidit sol ab homine:
idest lux illa iustitie presentia dei.
Ideo quando expulsus est adam. quod dic
tum est in genesi? Cum deambularet
deus in paradiso: ad vesperam deambu
labat deus. Iam ille peccator texe
rat se inter lignum: nolebat videre
faciem dei. ad quam gaudere consueve
rat. Occiderat illi sol iustitie: non
gaudebat ad presentiam dei. Inde
inchoata omnibus vita ista mortalis.
Vespere demorabitur fletus: diu venis
in fletu o genus humanum. nascendo

cu̅ de adam et sit ē factu̅. Et nos
ex adam sum⁹: et q̇tq̇t crearu̅t fili
os et creaturi st̄. ex adam st̄. ex q̊
et ipi creati sut. Vespe demo͛abit
fletus. Et in matutinu̅ exulta
tio: qn̄ cepit oriri fidelibȝ lux q̄
occiderat pctoribȝ. Na̅ ideo ⁊ dn̄s
ih̄s xp̄s ī matutino resrexerit de se
pulcro: ut qd̊ dedicauit in fu̅dame
to. hoc p̄mittet domui. In dn̄o nr̄o
vespe fuit q̄ sepultus ē: et matu
tinu̅ q̄ resurrexerit tcia die. Sepult⁹
est ut vespe in padiso: et resurrex
it tcia die. Quomo̅ tertio die? Si
seculu̅ cogites. vn⁹ dies ē an̄ lege̅.
scd̄s sub lege: tertius sub gr̄a. Ad
triduo illo ostendit caput tuu̅. h̊
triduo scli ostendit in te. qn̄ in ma
tutinu̅ spandu̅ est. letandu̅ ē: ꝫ
pferendu̅ m̄o et gemendu̅. Ego aū̅
dixi ī mea habu̅datia no̅ mouebor
ietnu̅. In q̄ habu̅dantia dixit ho
no̅ mouebor ietnu̅? Intelligim⁹
fr̄s psona̅ humilis hoīs. Qs hic
habet habu̅dantia? Nemo. Ha
bu̅dantia hoīs q̄ est? Erupna. ca
lamitas. Sȝ diuitie habet habu̅
dantia̅? Plus egent. qn̄to plus
habent. Desideriis vastant̄. cu
piditatibȝ dissipant̄: timoribus
cruciant̄. tristicia cotabesa̅t. Que
illis habu̅datia erat qn̄ co̅stitut⁹
ē hō in padiso. qn̄ nichil deerat
illi. qn̄ deo fruebat̄: ꝫ dixit. non
mouebor ietnu̅. Quomo̅ dixit.
no̅ mouebor ietnu̅. qn̄ libent̄ audi
uit. gustate et eritis sicut dii. cu̅ d̄s
dixit. q̄ die ederitis morte moriemi̅.
et dyabol⁹. no̅ morte moriemi̅? Cre
dens ḡ illi talia suadenti. dixit: no̅
mouebor ietnu̅. Sȝ q̄ verū dixeat

dn̄s. qd̊ ablatur⁹ esset supbo qd̊ de
derat humili qn̄ eu̅ creauit: sequit̄
et dicit. Dn̄e in volu̅tate tua p̄sti
tisti decori meo v̄tute̅? id ȝ q̄ no̅ ex
me bon⁹ era̅ et fortis. ꝫ ex te era̅ et
pulcher et fortis: decori meo v̄tute̅
p̄stiteras ex volu̅tate tua q̄ me fe
ceras. Et ut ostenderes m̄ q̄ ex volu̅
tate tua hoc era̅: Auertisti fa
cie̅ tua̅ a me. et factus su̅ cturba
tus. Auertit ḡ facie̅ sua̅ ab illo: que
emisit foras de padiso. Ia̅ hic po
situs clamet et dicat. Ad te dn̄e
clamabo: et ad deu̅ meu̅ depcabor.
In padiso no̅ clamabas ꝫ laudabas.
no̅ gemebas ꝫ fruebaris? Foris
positus geme et clama: ppinquat
tribulati qui deseruit supbiente̅.
Ds eni̅ supbis resistit: humilib⁹ aū̅
dat gr̄am. Ad te dn̄e clamabo: et
ad deu̅ meu̅ depcabor? Ia̅ ex psona
dn̄i hoc sequitur ipius fu̅dameti
nr̄i. Que vtilitas ī sanguine meo?
du̅ descendo ī corruptione̅? Ad ḡ
orat? Vt resurgat. Si ei descedeo
inq̄t ī corruptione̅? si sic fuit cor
rupta caro mea. q̄mo̅ ceto2 hoim
vt in fine̅ resurga̅? ut qd̊ fudi san
guine̅? Si em̄ no̅ mo̅ resurga̅: nemi
a̅nu̅ciabo. nemine̅ lucrabor. Vt
aū̅ aliciu a̅nu̅ciem mirabilia tua
laudes tuas. vita̅ etna̅: exurgat
caro mea no̅ cat ī corruptionem.
Na̅ si ierit quomo̅ ceto2 hoim? q̄
vtilitas ī sanguine meo? Nu̅quid
co̅fitebit̄ tibi puluis? aut annu̅
ciabit veitate tua̅? Co̅fessio ge
mina ē. aut pc̄ti aut laudis. Qn̄do
nobis male ē in tribulatio̅ibȝ co̅fi
team̄ pc̄ta nr̄a? qn̄ nobis bene ē
in exultatio̅e iustitie co̅fiteamur

laude deo: sive confessione tu non sum?
Audivit dns et misertus e mei.
Quomo: Attendit ad dedicatione
dom': audivit et misertus e. Dns
fctus e adiutor meus. Audi ia ipsa
resurrectione. Convertisti planc
tu meu in gaudiu m: et conscidisti
sacciu meu et accinxisti me leticia.
Qd e saccus: Mortalitas. Sacc9
de capris conficit' et de hedis: et ca
pre et hedi int peccatores ponutur.
Dns de numero nro sacciu solu ac
cepit: no accepit meritu sacci.
Meritu sacci pctm e. Sacc9 ille
mortalitas e. Assupsit ppter te
mortalitate: qui meritu mortis
no habebat. Meritu eni mortis
ille habet qui peccat: ille aut q
no peccavit. no habuit meritu
sacci. Alio loco ipius e vox dicetis.
ego aut cu m molesti essent idu
eba me cilicio. Quid e h' idue
ba me cilicio: Hoc opponeba p
secutoribz qd habeo de cilicio.
Ut hoiem illu putaret abscodit
se ab oculis psequetiu: qr indig
ni erat psecutores qui videret
idutu cilicio. Ergo conscidisti sac
cu meu et cinxisti me leticia: Ut
catet tibi gla mea et no copun
gar. Qd in capite e hoc i corpore.
Qd e no copugar: Ia no moriar.
Copuctus e eni cu in cruce pende
ret: lancea pcussus e. Caput g'
nrm dicat no copugar: ia no mo
riar. Nos aut qd dicim9 propt
dedicatione dom9: No nos co
pugat consciencia stimulis pccor:
Dimittetur ei oia: et tuc liberi
erim9. Ut cantet tibi igt gla me
a: no humilitas. Si nra et xpi:

qr corpus xpi nos. Qre: Quia
g'mius xps sedeat in celo. dictu
e qbusda. Esurivi et dedistis m
manducare. Et ibi e. et hic. Ibi
se hic in nobis. Qd g' ait: Ut
cantet tibi gla mea et no copugar.
Gemitus humilitas mea: cantabit
tibi gla mea. Ia in fine. Dne
deus meus ieternu confitebor tibi. Inter
Qd est ieternu confitebor tibi: Inter
nu laudabo te: qr diximus ee confes
sione in laudibz. no tantu i pcca
Confitere g' mo qd tu fecisti i deo.
et confiteberis qd tibi fecerit deus.
Quid fecisti: Pcca. Qd deus tibi
confitenti iniquitate tua: Dimi
tit pcca: ut ei postea laudes ppe
tuo confitens. ieternu no copungaris
pcco. Explicit ps xxix. Incipit xxx.
In finem ps ipsi david extasis.
In fine ps ipsi mediatori ma
nu forti i psecutioibz. Nam ex
tasis q addita e titulo excessu
su mentis significat: que fit ul pa
vore vl aliqua revelatoe. Sz i
hoc psalmo pavor maxie apparet
pturbati ppli dei: psecutoe oim
gentiu et defectu p orbe fidei. Su
prior loqtur ipe mediator: dein
redemptus sanguine ipius pplus g'
ciias agit: ad extremu pturbatiue
diu loqtur. qd ad extasin ptinet.
Phete vo ipius psona bis int
ponit: ppe fine et in fine. Pri
In te dne spavi no confundar
in eternu. In te dne spavi no fi
qm confundar: du taqm homi si
mili cetis isultabit. Et i tua
iusticia erue me et exime me.
Et in tua iusticia erue me de ru
uea mortis: et exime me de ...

corū. Inclina ad me aurē tuam.
Humilē me exaudi. primus m̄.
Accelera ut eximas me. Nec
differas i fine sc̄li sicut oīm cre
dentiū m̄. segregatione meā a
pctoribꝫ. Esto m̄ in deū ptecto
rē. Ptector deus esto m̄. Et in
domū refugij ut saluū me facias.
Et tāquā domus quo refugies saluꝰ
fia. Quia fortitudo mea et refu
giū meū es tu. Q̄a fortitudo mea
ad tolerādos psecutores meos: et
refugiū meū ad relinquēdos tu m̄
es. Et ꝑpt nomē tuū dux m̄ eris
et enutries me. Et ut p me inotes
cas oībꝫ gentibꝫ p oīa sequar vo
luntatē tuā: et paulati m̄ aggrega
tis scīs adiplebis corpꝰ meū et p
fectā staturā meā. Educes me de
muscipula ista quā occultauerūt
m̄. Educes me de isidijs istis. qs
occultauerūt m̄. Qm̄ tu es ptec
tor m̄s dn̄e: i manꝰ tuas cōmendo
spm̄ meū. Potestati tue cōmēdo
spm̄ meū. cito receptuꝝ. Rede
misti me dn̄e ds̄ veritatis. Dicat
et pls redēptus passiōe dn̄i sui.
et letus clarificatiōe capitis sui:
redemisti me dn̄e deus veritatis.
Odisti obseruātes vanitatē su
peruacue. Odisti obseruātes falsā
beatitudinē scl̄i. Ego aūt in dn̄o
sparaui: exultabo et iocūdabor in
tua mīa. Exultabo et iocūdabor
i tua mīa. q me nō fallit. Quia
respexisti hūilitatē meā: q̄r res
pexisti hūilitatē meā. q me vani
tati i spe subiecisti. Saluā fe
cisti de necessitatibꝫ tiorꝫ aīaꝫ me
ā: ut tibi caritate libera seruiat.
Nec cōclusisti me in manꝰ ini
mici. Nec cōclusisti me ut nō ha
berē aditū respirandi i libtatē:
et darer i sempitnā ptatē diabo
li cupiditate huiꝰ vite illaqueā
tis et morte terrētis. Statuisti
in loco spacioso pedes meos. Re
surrectiōe cognita dn̄i mei et mea
pmissa m̄: spaciatꝛ pmanēs i la
titudinē libertatis. ab angustijs
timoris educta caritas mea. Mi
serē mei dn̄e qm̄ tribulor. Sꝫ q̄ est
ista insperata psequētiū crude
litas. magnū m̄ pauorē icutiēs:
Miserē m̄ dn̄e. Nō eīn de morte
iā terreor: s̄ de cruciatibꝫ atqꝫ tor
metis. Conturbatus ē in ira o
culus meꝰ. Habebā oculū in te
qd nō me deserēs: iratus es et co
turbasti eū. Aīa mea et venter
meus. In eadē ira cōturbata est
aīa mea: et meōria q̄ tenebā qd
p me ptulerit et qd m̄ pmiserit dn̄s
meꝰ. Qm̄ defecit i dolore vita me
a. Qm̄ vita mea ē cōfiteri te: s̄
defecit i dolore dū dirissimi imīcis.
torqueat donꝰ negent. Et anni
mei i gemitibꝫ. Tēpora q̄ ago in
hoc sc̄lo. nō m̄ morte auferuntꝛ: sed
manent atqꝫ i gemitibꝫ st̄. Infir
matꝰ ē in egestate vigor meus.
Egeo sanitate huiꝰ corpis. nl̄ par
citꝛ cruciatibꝫ: egeo isolutiōe cor
poris et partitꝛ morti: et i hac e
gestate ifirmata ē fiducia mea.
Et ossa mea cōturbata st̄. Et
firmitas mea cōturbata ē. Sup
oēs inimicos meos fcūs sū obpro
briū. Inimici mei st̄ oēs iniqui:
et tn̄ p scelerībꝫ suis usqꝫ ad cōfes
sionē torquētur. Superaui gꝰ ob
pbriū eoꝝ: cuiꝰ cōfessione nō mors

sequitur. sed cruciatus insequitur. Et
vicinis meis nimium. Nimium hoc
visum est eis qui iam appropinquabant
cognoscere et tenere fidem quam teneo.
Et timor notis meis. Et ipsis no
tis meis exemplo horribilis tribula
tionis mee timorem incussi. Qui vide
bant me foras fugiebant a me. Quem
intelligebant interiorem et invisibilem
spem meam: in exteriora et visibilia
fugerunt a me. Oblitus sum tamquam
mortuus a corde. Et obliti sunt me:
tamquam mortuus sim a corde ipsorum.
Factus sum tamquam vas perditum. Vi
sus sum in perisse usibus domini viuens
in hoc seculo. et neminem lucrifaciens:
cum omnes timerent aggregari michi.
Quoniam audivi vituperationes mul
torum accolentium in circuitu. Quoniam
audivi vituperantes me multos in
peregrinatione huius vite iuxta me
sequentes circuitum temporum: et me
cum in patriam eternam redire recusan
tes. Dum congregarentur ipsi simul
adversum me: ut acciperent animam meam
consiliati sunt. Ut consentiret eis
anima mea quam morte posset de potestate
illorum facile exire: excogitaverunt
consilium quo nec mori me sineret.
Ego autem speraui in te domine: dixi tu
es deus meus. Non enim mutatus es.
aut non salvum facies qui emendas.
In manibus tuis sortes mee. In
potestate tua sunt sortes mee. Non enim
ullum video meritum quo de universa
impietate generis humani me potissi
mum elegisti ad salutem. Et si est a
pud te iustus et occultus ordo e
lectionis mee: ego tamen quem hoc
latet ad tunicam domini mei sorte per
ueni. Eripe me de manibus ini

micorum meorum et a persequentibus me.
Illustra faciem tuam super servum tuum.
Notum fac hominibus qui non putant
me ad te pertinere super me esse intende
re faciem tuam: meque tibi servire.
Salvum me fac in tua misericordia:
domine non confundar quoniam invocavi te.
Domine non erubescam insultantibus mi
chi ex eo quod te invocavi. Erubescant
impii et deducantur in infernum. Eru
bescant potius qui lapides invo
cant: et umbris sociantur. Muta fi
efficiantur labia dolosa. Nota fa
ciens per plebis sacramenta in me tua:
sic fac obstupescere labia fingen
cium de me falsa. Que loquuntur
adversus iustum iniquitatem: in superbia
et contemptu. Que loquuntur adversus
Christum iniquitatem: superbientes et con
temptnentes tamquam hominem crucifixum.
Quam magna multitudo dulcedinis
tue domine. Exclamet hic propheta iste
cernens et mirans. quam multis mo
dis copiosa est dulcedo tua domine.
Quam abscondisti timentibus te.
Etiam eos quos emendas multum amas.
sed ne dissoluta securitate negli
gentius agant. abscondis ab eis
dulcedinem amoris tui: quibus utile
est timere te. Perfecisti sperantibus in te.
Perfecisti autem hanc dulcedinem spe
rantibus in te. Non enim subtrahis
eis. quod usque in finem perseverantes ex
pectant. In conspectu filiorum hominum.
Non enim latet filios hominum iam non
secundum adam sed secundum filium hominis vi
uentes. Abscondes eos in abscondi
to vultus tui. Quam sede in spe in
serves in abscondito noticie tue spe
rantibus in te. A conturbatione ho
minum: ut iam nulla humana

bationē patiatur. Proteges eos
ī tabnaculo tuo: a contdictiōe lin
guaꝝ. Qꝫ hic iterim dū eis male
dice ligue obstrepūt dicētes. q̄s
hec nouit aut q̄s inde venit; pte
ges eos ī tabnaculo fidei caꝝ ver
q̄s dn̄s pro nobis tpalit̄ gessit et
ptulit. Bn̄dictus dn̄s qm̄ miri
ficauit misc̄diā suā in ciuitate cir
cūstantie. Bn̄dictus dn̄s qm̄ p⁹
emēdationē acerrimaꝝ p̄secuti
onū. omībꝫ mirabilē. fecit misei
cordiā suā p̄ orbē terraꝝ. ī circu
tu societatis hūane. Ego dixi
ī extasi mea. Unde ille p̄plus itez
loquēs dicit⁴: ego dixi ī pauore
meo cū horribilit̄ in gentes me
seuiūt: p̄iectus sū a facie oculoꝝ
tuoꝝ. Nō eni si me respicēs: pa
ti me ista sineres. Ideo exaudist
tidne voce oronis mee cū clama
re ad te. Ideo modū pones emen
dationi. et ostendens me ptinē ad
curā tuā. exaudisti dn̄e voce oro
nis mee cū clamare ad te: cū ca
tribulatione nimis itendere.
Diligite dn̄m om̄s sc̄i eius. Hor
tes iterū p̄pheta ista cernes. et di
cit. Diligite dn̄m om̄s sancti ei⁹:
Qm̄ veritatē reqret dn̄s⁴: qm̄ si
iustus vix saluus erit. pctor et ī
pius ubi parebūt: Et retribu
et his qui abūdanter faciūt sup
biā. Et retribuet his q̄ nec dicti
conuertuntur: q̄ multū sup biunt.
Uiriliter agite et cōfortet̄ cor ves
trū: ut bonū sine defectione ope
rates. tēpore p̄prio metatis. Oēs
qui sp̄atis in dn̄o. Om̄s q̄ sp̄atis
in dn̄o; idꝫ qui eū recte timetis
ul̄ colitis sperate in domino.

Item de eodem psalmo.

Psalmi hui⁹ quē mō can
tauim⁹. q̄ntū possum⁹ se
creta rimem̄: et ide ser
monē exsculptū reddam⁹
auribꝫ et metibꝫ vrīs. Titul⁹ eius
ē. in fine psalm⁹ ipi dauid extasis.
In fine qd sit nouim⁹: si xpm̄ noui
m⁹. Dicit eni aplus. finis eī legis
xpc ad iusticiā omi credenti: finis
nō cōsumens s̄ p̄ficiens. Duob⁹
eni modis dicim⁹ fine: ul̄ quo fit
ut nō sit qd̄ erat: vl̄ quo fit ut p̄
fectū sit qd̄ inchoatū erat. Ergo
in fine. in xpm̄: psalm⁹ dauid exta
sis. Verbū extasis grecū. latine
q̄ntū datur itelligi v̄bo vno expo
ni potest: si dicat̄ excessus. Exces
sus aūt metis p̄prie solet extasis
dici. In excessu v̄o metis duo itel
ligit̄. aut pauor aut itentio ad
sup̄na: ita ut quodāmo de meori
a labatur iferna. In hac extasi
fuerūt om̄s sc̄i quibꝫ archana dei
mudū istū excedētia reuelata
sūt. De hoc metis excessu idꝫ ex
tasi paulus cū loqret̄. seipm̄ isi
nuās ait. siue eni mēte excessim⁹
deo. siue tēperantes sum⁹ vobis.
caritas eni xpi cōpellit nos: h⁹
ē si ea tantū age vellem⁹. et ea ta
tū cōteplari q̄ mentis excessu i
tuem̄. vobis cū nō essem⁹: s̄ essem⁹
in sup̄nis tanq̄ conteptis vobis.
Et quādo nos ad illa sup̄iora et
iteriora ifirmo passu seq̄remi. n̄
rursus cōpellente nos caritate
xpi. ut cū iforma dei esset. nō ra
pinā arbitratus ē ee se eq̄lē deo.
s̄ semetipm̄ exinaniuit formā
serui accipiēs. ut nos cōsiderare

minus nos esse seruos. et non ingrati
ei a quo accepimus altiora: propter eos
qui infirmi sunt non contempneremus in
feriora. et temperaremus nos eis qui non
possunt nobiscum videre sublimia. Hoc
ergo ait. siue mente excessimus deo.
Ille enim videt quod videmus in mentis
excessu. ille solus reuelat secreta
sua. quippe ille hoc loquitur qui se
dicit abreptum esse et ablatum in ter
cium celum: et audisse ineffabilia verba
que non licet homini loqui. Tantus autem
fuit ille mentis excessus ut diceret:
siue in corpore siue extra corpus
nescio. deus scit. Ergo si huic ex
cessui mentis. idest huic extasi sig
nificat titulus psalmi huius: mag
na profecto et alta quedam sperare de
bemus dicturum eum qui condidit psal
mum idest prophetam: immo vero per prophetam
spiritum sanctum. Si vero hac extasi pa
uor intelligendus est: neque huic sig
nificationi verbi deerit huius psal
mi contextus. Videtur enim de passione
locuturus esse. in qua pauor est. Sed
cuius pauor. utrum cristi quia dixit in fi
ne. et intellexerimus fine cristum? an for
te noster pauor? Numquid enim possu
mus pauorem bene intelligere in cristo
propinquante passione? qui propterea ve
nerat. cum venisset ad quod veniebat?
Numquid pauebat moriturus? Si pror
sus ita homo esset ut non deus esset: ma
gis gauderet resurrecturus. quam pa
ueret moriturus. Verumtamen quia
dignatus est assumere formam serui.
et in ea nos vestiri se: qui non est
dedignatus assumere nos in se. non
est dedignatus transfigurare nos in se.
et loqui verbis nostris: ut et nos lo
queremur verbis ipsius. Hec enim mira

commutatio facta est. et diuina sunt per
acta commercia: mutatio rerum cele
brata in hoc mundo a negociatore
celesti. Venit accipere contumelias:
dare honores. Venit haurire dolorem:
dare salutem. Venit subire mortem: da
re vitam. Moriturus ergo ex eo quod nos
trum habebat. non in se sed in nobis pa
uebat: quia et hoc dixit tristem esse a
nimam suam vsque ad mortem: et vtique
nos ipsi omnes cum illo. Nam sine illo
nos nichil: in illo autem ipse cristus et nos.
Quare? Quia totus cristus caput et cor
pus. Caput ille saluator corporis
qui iam ascendit in celum: corpus autem
ecclesia que laborat in terra. Hoc autem cor
pus nisi connexione caritatis adhereret
capiti suo. ut vnus fieret ex capite
et corpore: non de celo quemdam persecu
torem corripiens diceret. saule saule
quid me persequeris? Quando enim iam in celo se
dentem nullus homo tangebat? quomodo
eum saulus in terra seuiens aduersus
cristianos. aliquomodo iniuria percellebat?
Non ait. quid sanctos meos quid seruos meos:
sed quid me persequeris. hoc est quid membra mea.
Caput pro membris clamabat: et mem
bra in se caput transfigurabat. Vo
cem namque pedis suscipit lingua: quando
forte in turba conteritur pes dolet
et clamat lingua calcas me. Non enim
ait calcas pedem meum: sed se dicit
calcari quam nemo tetigit. Sed pes
qui calcatus est. a lingua non separatus
est. Ergo causa sit non incongrue intel
ligitur extasis pauor. Quid enim dici
tis fratres? Si nullus omnino pauor esse
passuris? dicetur ipsi petro quod au
diuimus natali apostolorum die. quando ei
dominus predixit futuram suam passionem
cum esses iunior cingebas te et ibas

quo volebas. Cum aut senior factus
fueris alter te cinget et feret quo tu
non vis. Hoc aut inquit dixit: significans
qua morte moreret. Ergo
si petrus apostolus tanta perfectione duceret
quo nollet ut volens nolens mor
eretur. sed volens coronatus est. quid mir
si aliquis pauor in passione etiam ius
torum etiam sanctorum. Pauor est ex humana
infirmitate: spes ex diuina promis
sione. Quod paues tuum est. quod speras
donum dei est in te: et melius in pa
uore tuo agnoscis te. ut in liberati
one tua glorifices qui te fecit.
Paueat humana infirmitas: non in
pauore deficit diuina misericordia.
Denique pauens iste inde cepit.
In te domine speraui non confundar in eternum.
Videtis quia et pauet et sperat. Vi
detis quia pauor iste non est sine spe:
etiam si est aliquis in humano corde contur
batio. non recedit diuina consolatio.
Loquitur ergo hic xpistus in prophetia: audeo
dicere xpistus loquitur. Dicturus enim est quedam
in hoc psalmo que quasi xpisto videan
tur non posse congruere. illi excel
lentie capitis nostri. maxime quia illi verbo
quod in principio erat deus apud
deum. nec ei forme serui fortasse
videbuntur quedam hic verba congruere.
quam formam suscepit ex virgine: et
tamen xpistus loquitur. quia in membris xpisti
xpistus. Etenim nouitis quia vnus dicitur xpistus
caput et corpus suum: ipse dicit cum
de coniugio loqueretur. erunt duo in car
ne vna. Igitur iam non duo: sed vna ca
ro. Sed forte hoc dicat de quibuscumque con
iugio. Audi apostolum paulum. Et erunt
duo inquit in carne vna. Sacramentum
hoc magnum est: ego aut dico in
xpisto et in ecclesia. Fit ergo tamquam ex
duobus vna quedam persona ex capite et
corpore: ex sponso et sponsa. Nam vni
tatem persone huius miram et excellentem
commendat etiam ysaias propheta. Nam
loquens etiam in eo xpistus in prophetia a
it. sicut sponso alligauit mihi mi
tram: et sicut sponsam ornauit me
ornamento. Se dixit sponsum: se spon
sam. Quare se sponsum: se sponsam? nisi quia
duo in carne vna. Si duo in carne
vna: cur non duo in voce vna? Loqua
tur ergo xpistus. quia in xpisto loquitur ecclesia.
et in ecclesia loquitur xpistus: et corpus in
capite. et caput in corpore. Audi
apostolum hoc ipsum euidentius exprimen
tem. Sicut enim est vnum corpus et mem
bra habet multa. omnia aut membra
corporis cum sint multa vnum est corpus:
sic et xpistus. Loquens de membris xpisti
hoc est de fidelibus. non ait sic et mem
bra xpisti: sed totum hoc quod dixit xpistum
appellauit. Sicut enim est corpus
vnum et membra habet multa. omnia aut
membra corporis cum sint multa vnum est
corpus: sicut et xpistus membra multa v
num corpus. Ergo simul omnes nos cum
capite nostro xpisto: sine capite nostro nich
il valentes. Quare? Quia nos cum
capite nostro vitis. sine capite nostro quod
absit sarmenta precisa non alicui operi
agricolarum sed igni tantummodo destina
ta. Ideoque et ipse in euangelio. ego sum
vitis. vos estis palmites. pater meus a
gricola est: et sine me inquit nichil po
testis facere. Domine si sine te nichil: to
tum in te. Etenim quicquid ille operatur
per nos: nos videmur operari. Potest ille
multum et totum sine nobis: nos nich
il sine ipso. Ergo in quantacumque extasi
loquitur: siue pauore siue excessu
mentis congruit quod dixit. Dicamus

in xpi corpore. dicam⁹ omnes q̃si vn⁹
q̃r omnis vnitas: dicam⁹. in te dn̄e
sp̄aui nō ↄfundar ineternū. Illā igit
cōfusionē p̱horresco: q̄ est ineternū.
Nā ē quedā cōfusio tēpalis vtilis.
p̱turbatio animi respicientis peccata sua:
respectione horrentis. horrore erubescen
tis: erubescentia corrigentis. Vn̄ dicit
et apl̄us. Quā enī glām habuistis
tūc in his in quib; nūc erubescitis:
Ergo erubescere illos dicit iā fideles.
nō de p̄sentib; donis: s; de p̱teritis
peccatis. Hanc cōfusionē nō formidat
xp̄ianus: imo si hanc nō habuerit.
eternā habebit. Que ē eterna confu
sio: Qñ fiet illud qd̄ dictū ē. et tra
ducent eos ex aduerso iniq̄tates eorum:
et fit traducentib; ex aduerso iniq̄tati
bus omnis grex malus ad sinistrā.
tanq̄m hedis ab ouib; sep̱atis. et au
dient. Ite in ignē eternū qui paratus
ē dyabolo et angelis eius. Que
rūt quare. Esuriui enī et nō de
distis m̄ manducare. Contēpnebat
tūc qñ esurienti xp̄o nō dabat cibū.
qñ sitienti nō dabat potū. qñ nudū
nō vestiebat: p̱egrinū nō suscipie
bat. egrotantē nō visitabat. Tūc
contēpnebat: cū ceperit ista illis ē
narrari cōfundent̄: et hec cōfusio
ineternū erit. Hanc times iste qui
pauet. vl̄ tū⁹ ad deū ē metis extes
sus: hoc rogat. In te dn̄e sp̄aui nō
cōfundar ineternū: In tua iustitia
erue me et exime me. Nā si attēdis
ad iustitiā meā: dāpnas me. In tu
a iustitia me erue. Est ei iustitia
dei: q̄ et nr̄a fit cū donat̄ nobis. Ideo
aūt dei iustitia dicit̄: ne homo sese
putet a seipo habē iustitiā. Sic
enī dicit apl̄us paulus. credenti

in eū qui iustificat ip̄m. Qd̄ est
qui iustificat impiū: Qui ex im
pio facit iustū. Deputat̄ fides ei
ad iustitiā. Iudei v̊o q̃r suis viribus
se putabāt imple̅ posse iustitia:
offenderūt in lapidē offensionis et
petrā scandali: et grām xp̄i nō ag
nouerūt. Acceperūt enī legē qua fie
rent rei: nō qua liberarentur a reatu. Denique quid de illis apl̄s dicit
tu. Denique quid de illis apl̄s dicit q̃r zel
Testioniū enī p̱hibeo illis q̃r zelū
dei habent: sed nō scd̄m scientia
Qd̄ est qd̄ dixit zelū dei habent
dei s; nō scd̄m scientiā: Audi qd̄ sit
nō scd̄m scientiā. Ignorātes enī
dei iustitiā et suā volentes cōsti
tue̅: iustitie dei nō sūt subiecti.
Si g° ideo nō scd̄m scientiā zelum
dei habent. q̃r ignorāt iustitiā
et volūt suā statue̅. q̃r se ex se
iustificat: ideo gratiā dei nō co
nouerūt. q̃r gratis saluari nolu
erūt. Quis ē qui saluat̄ gratis
In quo nō īuenit saluator qd̄
net sed qd̄ dāpnet: nō īuenit
tita bonorū. s; īuenit merita
pliciorum. Si agat tanq̄m verax
ex regula legis p̱posita: dāpna
ē peccator: Hac regula si ageret:
liberaret: Omnes enī peccatores
solus sine peccato venit. q̄ nos p
īuenit. Hoc ait apl̄us: omnes
cauerūt et egent glā dei. Qd̄
egent glā dei: Vt ipse liberet nō
Quia tu te liberare nō potes:
ges liberatore. Qd̄ est qd̄ te
Qd̄ est qd̄ de lege et iustitia
mis: Nō vides quid ītus
gat in te de te aduersus te:
dis pugnantē et cōfitentē
uictoriā in pugna desiderantem

Non audis athletam domini ab agonitheta petentem adiutorium pugne sue? Non enim sic te spectat deus certantem: quomodo te spectat editor si forte pugnes in amphiteatro. Ille tibi premium dare potest si viceris: adiuuare te periclitantem non potest. Non sic spectat deus. Vide ergo attende eum qui dicit. Condelector enim legi dei secundum interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. et captiuum me ducentem in lege peccati que est in membris meis. Miser ego homo. quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per ihesum christum dominum nostrum. Quare gratia? Quia gratis datur. Quare gratis datur? Quia merita tua non precesserunt: sed beneficia dei te preuenerunt. Illi ergo gloria qui nos liberat. Omnes enim peccauerunt et egent gloria dei. In te ergo domine speraui non in me: non confundar in eternum. Sed quia in eo spero qui non confundit. In tua iusticia erue me et exime me. Quia non inuenisti in me iustitiam meam erue me in tua. hoc est illud me eruit quod iustificat me. quod ex impio pium facit. quod ex iniquo iustum. quod ex ceco uidentem. quod ex cadente surgentem. quod ex flente gaudentem. Hic me liberat non ego. In tua iusticia erue me et exime me. Inclina ad me aurem tuam. Fecit hoc deus quando ipsum christum ad nos misit. Illum ad nos misit qui inclinato capite digito scribebat in terra: quando ei adultera mulier offerebatur punienda. Ille autem inclinauerat se ad terram: id est deus ad hominem cui dictum est. terra es et in terram ibis. Non enim quasi corporalibus locis deus ad nos inclinat aurem suam: aut membris istis corporeis determinatis finitus est. Omnino nichil horum cogitent humana fantasmata: veritas est deus. Veritas nec quadra est nec rotunda: nec longa. Ubique presens est: si cordis oculus ad eam pateat. Inclinat tamen aurem suam ad nos deus: misericordiam deponens super nos. Que maior misericordia quam ut unicum suum daret nobis? non viuere nobiscum sed mori pro nobis. Inclina ad me aurem tuam. Accelera ut eximas me. Exaudit enim in hoc quod dicit accelera. Ad hoc enim positum verbum est: ut hoc totum quod nobis videtur quamdiu voluit seculum intelligas parum esse. Non est diu: quod habet extremum. Ab adam usque ad hodiernum diem peractum est: et multo utique plus peractum est quam restat peragendum. Si adhuc uiueret adam et hodie moreretur: quid ei prodesset tamdiu esse. tamdiu vixisse? Ergo celeritas hec quare? Quia transuolant tempora: et quod tibi tardum est in oculis dei breue est. Iam hanc celeritatem iste intellexerat in extasi. Accelera ut eximas me.

Esto mihi in deum protectorem: et in domum refugii ut saluum me facias. Domus refugii tu mihi esto deus: protector. domus refugii. Aliquando enim periclitor: et volo fugere. Quo fugio? Ad quem locum tutus fugio? Ad quem montem? ad quam speluncam? Ad que tecta munita? Quam arcem teneam? Quibus muris ambiar? Quocumque iero: sequor me. Quicquid enim vis potes fugere homo: preter conscientiam tuam. Intra domum tuam. requiesce in lecto tuo: intra in interiora. interius habere nichil potes. Quo fugies a conscientia tua. si rodunt te

pctã tua. Quia vero dixit. accelera vt
eximas me. et in tua iusticia erue me:
vt dimittas pctã mea. et edifices i
me iusticiã tuã: tu m eris dom⁹ re
fugij. ad te confugio. Nã a te quo
fugiã? Irascitur tibi deus. quo fugies.
Audi qd dicat i alio psalmo. times
irã dei? quo ibo a spu tuo. et quo a
facie tua fugiã? Si ascendero i celu
tu ibi es: si descendero in ifnũ ades.
Quocũqz iero ibi te inueniã? et si i
rasceris vltore te inuenio: si placat⁹
es adiutore. Nichil m ergo restat
n̄ ad te fuge. no a te. Vt euadas
hoiem dnm qcuqz seruus es. fu
gis i ea loca ubi no ẽ dns tuus:
vt euadas deũ fuge ad dnm. Nã
no ẽ quo fugias deu. Presto sut
oĩa. et nuda oĩpotetis oculis. Tu
g° m inqt esto dom⁹ refugij. Nã
si saluus no fuero? quomo fugio.
Sana me et fugio ad te. Nam si
me no sanas ãbulare no possũ?
fuge quomo potero? Quo iret q
fugeret si ãbulare no posset semiui
uus in via sauciatus vulneribus
latronũ? Quẽ trãsiens sacerdos
pterijt. trãsiens leuita pterijt: trã
siens samaritan⁹ miseratus ẽ.
id est ipe dns qui miserat⁹ ẽ generis
huanũ. Samarites enĩ custos int
pretatur. Et qs nos custodit si ille
deserit? Merito cu iudei conuici
antes dicerent. nõne verũ dicim⁹.
qr samaritan⁹ es et demoniũ ha
bes. vnũ respuit: alterũ ãplexus
ẽ. Ego inqt demoniũ no habeo.
No dixit. no sũ samaritan⁹. sic i
telligi volens nrm se ee custodẽ.
Miseratus g° accessit. curauit.
ad stabulũ pduxit: ipleuit cura

cũ misericordiam. Ille iã potest ambu
lare: potest et fugere. Quo fugiet n
ad deũ? ubi fecit sibi domũ ĩ refugij.
Quia fortitudo et ĩ refugiũ meũ es
tu: et ppter nomẽ tuũ dux m eris et
enutries me. Non ppt meritũ meũ
sz ppt nomẽ tuũ ut tu glorificeris
no qr ego dignus sũ. dux m eris ne
aberrẽ a te: et enutries me ut vali
dus sim ad mãducãdã escã q pasci
angelos. Hic ei lacte nos nutriuit
qui nobis celestẽ cibũ pmisit. et ĩ
sus ẽ materna misericordia. Sicut enim
mater lactãs eãdem escã cui sume
de ydoneus ĩfans no ẽ. p carnẽ tra
iicit et lac ĩfundit. hoc accipit puul
qd acceptũ erat ad mẽsã. sz qd p
carnẽ traicitur: cõgruit paruulo: sic
dns sapientiã suã vt lac nobis fa
ceret: carne idutus venit ad nos. Er
go corpus xpi loquitur: enutries me.
Et educes me de muscipula ista
quã occultauerunt m. Iã passio sig
nificatur. educes me de muscipula
ista quã occultauerunt m: nec sola
illa passio ẽ qua passus ẽ dns n
ihũs xps. Muscipulã suã diabolus
tetendit usqz in finẽ: et ve illi qui
in illã muscipulã cadit. Cadit
aũt oĩs qui no sperat in deũ: qui
no dicit in te dne speraui no cõfundar
ĩ eternũ: et in tua iusticia erue me
et exime me. Extenta ẽ et parata
muscipula inimici. Posuit i mus
cipula errorẽ et terrorẽ: errorẽ
quo illiciat. terrorẽ quo frangat
et rapiat. Tu claude ianuã cupi
ditatis contra errorẽ: tu claude ia
nuã timoris contra terrorẽ: et e
duceris de muscipula. Huiusmo
pugne exẽplũ ipe tibi impator

tiuus qui ppter te etiã teptari dig
natus ẽ in se demõstrauit. Et p̃
mo teptatus ẽ illecebris. qr tep
tata ẽ in illo ianua cupiditatis.
qñ eũ teptauit diabolus dicẽs. dic
lapidibz istis ut panes fiãt: ad
ora me et dabo tibi regna ista: mit
te te deorsũ. qr sc̃ptũ ẽ. qr angelis
suis mãdauit de te ut ĩ manib9
tollant te. ne qñ offendas ad la
pidẽ pedẽ tuũ. Omia hec p illece
bra cupiditatẽ teptat. At ubi clau
sã ianuã ĩuenit cupiditatis ĩ eo
qui teptabatur p nobis: couertit se
ad teptandã ianuã timoris. et ppa
rauit illi passionẽ. Denique h° dicat
euãgelista: et ɔsũmata teptatione
dyabolus recessit ab eo ad tẽp9. Qđ ẽ
ad tẽpus? Tanqm̃ rediturus et tepta
turus ianuã timoris: qr clausã ĩue
nit ianuã cupiditatis. Totũ g° cor
pus xp̃i teptatur usque in finẽ. Fr̃es
mei qñ iussũ ẽ nescio qđ cont xp̃i
anos mali: simul ĩpingebatur ĩ h°
corpus. totũ ĩpingebatur. Vñ dictũ
ẽ in psalmo. Tanqm̃ cumulus arene
maris ĩpulsus sũ ut caderẽ: et dn̄s
suscepit me. At ubi finita sũt illa q
totũ corpus ĩpingebant ut caderet:
cepit teptatio ẽẽ p partes. Tepta
tur corpus xp̃i: una ecclia nõ patitur
psecutionẽ. alia patitur. Nõ patitur
furorẽ imperatoris: et patitur furore
mali ppli. Quãte vastatioẽs a
plebibus? Quãta mala ĩgesta sũt
ecclie a malis xp̃ianis. ab eis qui
capti sũt in illo reticulo? Tã mul
tiplicati sũt ut pmererent naues pis
catione illa dñi ante passionẽ. Nõ
g° desũt pssure teptationis. Nemo
sibi dicat. nõ est tẽpus teptationis.

Qui sibi hoc dicit: pacẽ sibi pmit
tit. Qui sibi pacẽ pmittit: securus
ĩuaditur. Totũ g° corpus xp̃i dicat.
educes me de muscipula ista quã
occultauerũt m̄. qr eductũ est et
caput nr̃m de muscipula quã ab
sconderãt illi quibz mõ dicebatur
in euãgelio. qr dicturi erãt. hic
ẽ heres. venite occidam9 eũ et nr̃a
erit hẽditas: et ĩ se sententiã dixe
rũt interrogati. Qđ faciet ille pr̃
familias colonis malis? Malos
male pdet: et vineã suã locabit
aliis agricolis. Qđ et illud. nõ le
gistis. lapidẽ quẽ repbauerũt e
dificãtes hic factus ẽ in caput
anguli? Qđ est enĩ repbauerunt
edificãtes? Hoc ait eiecerũt ext
vineã et occiderũt. Ergo eruti ẽ
et ille: caput nr̃m sursũ ẽ. liberũ
ẽ. Hereamus illi p dilectionẽ. ut
melius postea conglutinemur ei p
ĩmortalitatẽ: et dicam9 om̃s. e
duces me de muscipula ista quã
occultauerũt m̄. Qm̃ tu es p
tector meus. Audiam9 vocẽ dñi
quã dixit ĩ cruce. In man9 tu
as cõmẽdo spm̃ meũ. Certe cũ
ṽba ei9 ĩ euãgelio de isto psalmo
cognoscim9: ipm̃ hic locutũ fuis
se nõ dubitem9. Habes hoc ĩ e
uãgelio dictũ. ĩ man9 tuas cõ
mendo spm̃ meũ: et ĩclinato ca
pite reddidit spm̃. Nõ sine causa
voluit ṽba hui9 psalmi sua ẽẽ:
ñ ut te ãmoneret se locutũ ẽẽ in
hoc psalmo. Ipsũ ipsũ hic qre:
cogita qm̃o in illo psalmo se qri
voluit p susceptiõe matutina.
Foderũt man9 meas et pedes me
os: dinumerauerũt oĩa ossa mea.

73 k

Ipsi vō cōsideraverūt et cōspexerūt
me: diuiserūt sibi vestimēta mea·
et sup vestē meā miserūt sorte. Ut
te amoneret i se h° ee cōpletū: ī voce
sua posuit caput ipius psalmi. De
us deus meus? ut qd me delīqsti:
Et tn̄ voce corpis ī se trāsfiguravit.
Nō eñ vnicū suū p aliqn̄ delīqt.
Redemisti me dn̄e ds veritatis: fa
ciens qd pmisisti. nō fallens ī pol
licitatōe tua ds veritatis. Odisti
obseruātes vanitatē supuacue.
Qs obseruat vanitatē? Q timē
do morit. Timēdo eñ mori metit:
et morit antequā moriat. qui ideo
metiebat ut viuet. Metiri vis ne
moriaris. et metiris et morieris:
et cū vitas vnā mortē quā differre
potis. auferre nō potis. īcides in
duas: ut pus moriaris ī aīa. postea
ī corpe moriaris. Vn̄ hoc n̄ obser
uādo vanitatē? Quia dulcis ē ti
tū siens dies: qr dulcia sūt tibi vola
cia tēpora vn̄ nichil tenes. et ī sup
tu teneris. Odisti obseruātes va
nitatē supuacue. Ego aūt q nō
obseruo vanitatē in dn̄o speraui.
Speras ī pecunia. obseruas vani
tatē: speras ī honore et sblimita
te aliq potestatis hūane obseruas
vanitatē: spas in aliq° amico pote
te. obseruas vanitatē. In his oibꝰ
cū speras. tu expiras et ea hic di
mittis: aut cū viuis oīa pereūt.
et ī spe tua deficis. Hac vanitatē
cōmedat ysaias dicēs. oīs caro fenū:
et oīs glā eius q̄si flos feni. Aruit
fenū et flos eiꝰ decidit: vbū aūt
dn̄i manet ietnū. Ego aūt nō q°
mō illi qui spant in vanitates.
et qui obseruant vanitates: sed
in dn̄o spaui quia nō ē vanitas.

Exultabo et iocūdabor in tua
mīa: nō in mea iustīcia. Quia
respexisti hūilitatē meā. saluā
fecisti de necītatibz aīam meā:
neq cōclusisti me ī manꝰ īimici.
Que sūt necītates. vn̄ saluā vol
mꝰ fieri aīam nrām? Quis habe
numeret? Qs digne exaggeret?
Qs cōgrue vitādas fugiēdas q̄ħ
mēdet? Primo in gn̄e hūano du
ra necītas. nescire cor alteriꝰ. ma
le sentire plerūq de amico fideli:
bene sentire plerūq de amico infi
deli. O dura necītas. Et qd facis
vt corda īspicias? Que oculum
afferis īfirma et plangēda mor
talitas? Qd facis ut videas ho
die cor frīs tui? Nō habes qd fa
cias. Alia maior necītas: nec cras
vides quale erit cras. Qdiā dicā de
necītatibz ipiꝰ mortalitatis? Adeo
necesse ē: nemo vult qd erit velit
nolis. Dura necītas. nolle qd nō
potest euitari. Nā si fieri posset.
nollemꝰ vtiq mori. et effici qd e
angeli vellemꝰ: sz cōmutatiōe q
dā nō morte sicut dicit aplš. edi
ficatione habemꝰ ex deo domū nō
manufactā eternā in celis. Ete
in hoc īgemiscimꝰ. habitaculum
nrm̄ qd de celo ē supīdui cupie
tes: si tn̄ īduti et non nudi iuem
am. Etenī qui sumꝰ in hac habi
tacōe īgemiscimꝰ grauati. ī quo
nolumꝰ expoliari sz supuestiri: ut
absorbeat mortale a vita. Volu
mꝰ puenire ad regnū dei sz p morte
nolumꝰ: et tn̄ dicit ē necītas hac
venies. Hac venire dubitas homo?
cū hac ad te venerit deus? Qui
sūt etiā necītates vitendarū

durissimaꝝ cupiditatū et anosaꝝ
malaꝝ ꝯsuetudinū. Vince ꝯsue
tudinē dura pugna nosti. Vides
q̄m male facias. q̄m detestabilit̄
q̄m ifelicit̄. et facis tn̄. Fecisti heri:
facturus es hodie. Sic tibi displicet
cū disputo? q̄mō displicet t̄ cū co
gitas? Et tn̄ facturus es hoc. Unde
caperis? Q's te captiuū trahit?
Illa lex ī mēbris tuis repugnans
legi mētis tue. Clama g° ifelix
ego hō. q's me liberabit de corpore
mortis hui'? Gr̄a dei p ihm xpm
dn̄m nrm: et iplet̄ in te qd̄ mō dix
im'. Ego aūt in dn̄o sp̄aui. exulta
bo et iocūdabor ī tua mīa: q̄a res
pexisti hūilitatē meā. saluā fecis
ti de necītatibȝ aīam meā. Unde
tn̄ facta ē salua de necītatibȝ aīa
tua? Nisi q̄ respecta ē hūilitas tua:
Nisi p'us hūiliareris: nō te exaudi
ret qui te a necītatibȝ liberar̄et.
Hūiliatus ē qui dixit. Infelix e
go hō? quis me libeabit de corpoē
mortis hui'? Nō sūt hūiliati qui
ignorātes dei iusticiā et suā vole
tes ꝯstituere: iusticie dei nō sūt
subiecti. Nec cōclusisti me ī man'
inimici. nō vicinī tui. nō cōpossesso
ris tui. nō eius cū quo militasti.
et cui lesisti. aut forte ī tua ciuita
te iniuriā ei fecisti. Isti et tales sūt:
p quibȝ orāe debem'. Aliū habe
m' inimicū diabolū. serpentē an
tiquū. Oms morientes si bn̄ mo
riam̄: ab eius manib' liberam̄.
Quicūqȝ eni male moriūt̄ i suis
iniquitatib'. i eius manib' cōclu
duntur: ut cū illo in fine dapnent̄.
Liberat g° nos dn̄s deus nr̄ de ma
nu inimici nr̄i. Ille eni nos p cu

piditates nr̄as vult capē. Cupidi
tates aūt nr̄e valde quādo sūt. etiē
is qui serium' necītates vocat̄. Li
berate aūt deo aīam meam de necīti
tatibȝ nr̄is? qd̄ erit qd̄ in nobis te
neat̄ inimicus ut cōcludam̄ ī ma
nus eius? Statuisti ī loco spa
cioso pedes meos. Certe agusta via
ē laborāti angusta ē. amāti lata
ē. Eadē que agusta ē. lata fit. In
spacioso dixit posuisti pedes meos:
ne agustati pedes mei irent in se.
et icurrendo in se deicerēt me. Ergo
qd̄ ait posuisti in spacioso pedes me
os. plane fecisti m̄ facilē iusticiā q̄
m̄ erat aliqn̄ difficilis: hoc ē posu
isti ī spacioso pedes meos. Mise
re mei dn̄e q̄m tribulor. Cōturba
tus ē in ira oculus me' aīa mea et
venter meus: q̄m defecit ī dolore
vita mea et anī mei in gemitibȝ.
Sufficiat caritati vr̄e: adiuuāte
dn̄o fortassis iplebim' debitū.
ut et psalmo pacto pficiscam̄.

Explicit smo p̄m'. Incip̄. scd's de fine eiusdē psi.

Ad reliqua
psalmi nr̄a reuertat̄ in
tentio. et nobis ipos agnos
cam' in verbis pphete: q̄m si nos
isperexim' in tēpore tribulatiōis.
gaudebim' in tpe retributionis.
Comendauerā caritati vr̄e cū pri
mas ptes hui' psalmi exponerē
qd̄ xp̄s loquebat̄. et q̄mō sit accipi
edus xp̄us totus cū capite et cor
pe nō tacuerā. testioniȝs etiā scrip
turaꝝ qn̄tū m̄ videt̄ satis ydoneis
luculentis q̄ firmauerā. ita ut
oīno dubitari nō possit. xpm esse
caput et corpus. sponsū et spon
sā. filiū dei et ecclesiam. filiū dei fac

tu filium hominis propter nos. ut filios hominum
faceret filios dei: atque ita essent duo
in carne una in sacramento magno. quae
agnoscuntur in prophetis duo in voce
una. Gratulatio superius expressa est
ipsius dicentis. respexisti humilitatem
meam. saluam fecisti de necessitatibus animam
meam. nec conclusisti me in manus inimi
ci. statuisti in spatioso pedes meos.
Gratulatio est liberati hominis a tribu
latione: liberatorum membrorum christi ab
afflictione et insidiis. Et rursus dicit.
Miserere mei domine quoniam tribulor. In tri
bulatione utique angustia est. Quomodo
ergo posuisti in spatioso pedes meos?
Si adhuc tribulatur: quomodo in spatioso
sunt pedes? An forte una quidem vox est.
quia unum quidem corpus: sed in aliquibus
membris spatium sentitur. in aliquibus
angustia? id est alii sentiunt facilitatem
iustitie. alii laborant in tribulatione?
Nam si non alia membra illud. alia il
lud paterentur. non diceret apostolus. si pa
titur unum membrum compatiuntur omnia
membra: et si glorificatur unum membrum
congaudent omnia membra. Aliqui ecclesie
ubi gratia pacem habent: aliqui in tribu
latione sunt. In istis qui pacem habent
in spatioso sunt pedes: illi qui in tri
bulatione sunt angustias patiuntur.
Sed et istos contristat illorum tribula
tio: et illos pax istorum consolatur.
Sic est enim unum corpus ut non sit dis
cissio: non autem facit discissionem nisi
dissensio. Caritas autem compagem fa
cit. compages complectitur unitatem:
unitas seruat caritatem. caritas per
uenit ad claritatem. Dicat ergo ex qui
busdam membris. Miserere mei domine
quoniam tribulor: Conturbatus est
in ira oculus meus. anima et venter

meus. Querimus unde sit ista tribulatio:
quoniam liberatus paulo ante gaudere vide
batur. iusticia quadam infusa sibi lar
gitate dono dei: et in facto spatio pedi
bus suis in latitudine caritatis. Unde
ergo ista extitit tribulatio? nisi forte ex
illo quod dominus dicit. quoniam abundauit ini
quitas refrigescet caritas multorum?
Primo enim commendata paucitate sancto
rum tamquam missis retibus multiplicata est ec
clesia. et capti sunt innumerabiles de quibus
dictum erat. annuntiaui et locutus sum
multiplicati sunt super numerum: qui etiam
nauigia premerent et retia rumperent.
sicut est positum in illa prima piscatione
ante passionem domini. Ex his ergo multitu
dinibus exaggeratis quibus per pascha
sic replentur ecclesie ut turbas ipsas
parietum recuset angustia: quomodo autem
non tribuletur iste de hac multitudine
quando videt ipsos implere theatra et amphi
teatra. qui paulo ante ecclesias imple
runt: ipsos in nequitiis qui paulo ante
in laudibus dei: ipsos blasphemare
deum qui respondebant amen deo:
Permaneat. duret. non deficiat ecclesia
in multitudine copiosa iniquorum:
quia nec granum deficit in multitudine
palearum. quousque post uentilati
onem mittatur in horreum. et ibi sit in
societate sanctorum. ne turbulenti aliquid
pulueris patiatur. Perduret ergo quia et domi
num dixisse. quoniam abundauit iniquitas
refrigescet caritas multorum. ne prenun
tiata ista abundantia iniquitatis
labaret nutarentque pedes nostri. con
tinuo subiecit quod fideles erigeret. quod
consolaretur atque firmaret dicens. hic
qui perseuerauit usque in finem. hic
saluus erit. Attendo itaque isti quan
tum videtur in hac tribulatione

cõstitutiu'. qñquidẽ positus in tbu
latioẽ quasi dolere debet. tbulato
cũi dolore habet cõgruũ: iratus se
dicit in tribulatoẽ et ait. Miserere
mei dñe qm̃ tribulor: cõturbat⁹
ẽ in ira oculus meus. Si tribu
laris'. quare irasceris: Irascat̃ is
te p̃ctis alienis. Q̃s nõ irascat̃
videns hoĩes cõfitentes ore deũ. ne
gãtes moribz. Q̃s nõ irascat̃ videns
hoĩes sc̃lo verbis et nõ factis renũ
ciãtes. Q̃s ẽ qui nõ irascat̃. videns
fr̃es ĩsidiantes fr̃ibz'. fidẽ nõ seruã
tes osculo qd̃ nõ infigũt ĩ saĉmen
tis dei. Et q̃s enumet̃ oĩa quibz ĩ
rasçat̃ corpus xp̃i. qd̃ ĩtus viuit in
sp̃u xp̃i'. qd̃ gemit tãqm̃ granũ int̃
paleas. Vix enĩ apparet isti qui sic
gemũt qui sic irascũt̃: q̃mõ vix ap
parẽt grana qñ area trituratur.
Qui nescit quãte sp̃ice misse sint
putat totũ paleã ẽe: et ex hoc qd̃
totũ palea putat̃. in magna mas
sa purgabit̃. In his g° nõ appare
tib⁹ et gemẽtibz irascat̃ qui dicit
alio loco. zelus dom⁹ tue comedit
me. Dicit et alibi qñquidẽ videt
multos mala faciẽtes: tediũ deti
nuit me a p̃ctoribz relinquẽtibus
legẽ tuã. Dicit et alio loco. vidi ĩ
sensatos et tabescebã. Hec aut̃
ira metiẽda ẽ: ne tanta sit ut ĩ
odiũ vertat̃. Ira enĩ nõdũ ẽ odiũ.
Nã irasceris filio et nõ odisti filiũ'.
cui seruas hẽditatẽ q̃ te sentit ira
tũ. et ad hoc irasceris ne p̃dat qd̃
seruaueris male euadens morib⁹
prauis. Ergo ira nõ ẽ odiũ. nõdũ
odim⁹ eos quibz irascim̃: s̃z ista
ira si manserit et nõ cito euulsa fu
erit. crescet et fit odiũ. Ideo vt re

cens ira euelleret̃. et in odiũ nõ
cõuerteretur: hoc nos docet sc̃ptuã
dicens. nõ occidat sol sup iracũ
diã vr̃am. Inuenis aũt aliqñ fra
trẽ odio habentẽ et rep̃hendit i
rascentẽ: in illo ẽ odiũ. et ĩ alio
culpat irã. Ipse habet trabẽ in o
culo suo'. et rep̃hendit festucã in
oculo fr̃is sui. Sed festuca ista et
surculus ñ cito euellat̃: trabes
futã ẽ. Ergo nõ ait extinctus est
oculus meus p̃ ira. s̃z turbat⁹. Nã
et si extiguit̃: iã odiũ est nõ ira. Et
vide qr̃ extinctus ẽ. Hinc ait iohẽs.
Qui odit frẽm suũ: in tenebris ẽ
usq̃ adhuc. Anteqm̃ g° eat̃ ĩ tene
bris: cõturbat̃ oculus ĩ ira. Sz ca
uendũ ẽ ne ira vertat̃ in odiũ: et o
culus extiguat̃. Hoc aũt aĩadūer
tat vn⁹q̃sq̃ qui in pace hoc ẽ in
xp̃o qui pacẽ dei cõmẽdauit. voca
tus ẽ. et in cui⁹ natiuitate suma par
p angelũ nũciata ẽ hoĩbz. si p aliq̃
pua ul' magna causa in odiũ p̃ru
perit: nullã societatẽ cũ pace h°
ẽ xp̃o ẽ habẽ potit. ñ p digna opa
emendationẽ penitentie. Seq̃tur
g° iste et dicit. Turbatus ẽ p̃ ira
oculus meus. aĩa mea et venter me⁹:
hoc ẽ. turbata s̃t intiora mea. Ven
trẽ p intioribz posuit. Aliqñ eĩ ini
q̃s et p̃uersis et a lege deuiãtibus
et male viuẽtibz irasci licet: cla
mare nõ licet. Cũ irascim̃ et cla
mare nõ possum⁹: intiora nr̃a tur
bant̃. Tanta ẽ enĩ aliqñ p̃uersitas:
ut nec corripi possit. Qm̃ defecit
in dolore vita mea: et anni mei in
gemitibz. Defecit igĩt in dolore
vita mea. Dicit apl's. nũc viuim⁹
si vos statis in dño. Quicũq̃ p̃fecti

sunt ex euangelio et gra dei: no hic vi
uunt nisi ppt alios. Na vita eoru
in hoc sclo eis ia no est nccia. Sz q
dispensatio eorl alys nccia e: fit
in eis qd ait idem apls. cocupisce
tia habens dissolui et ee cu xpo.
multo eni magis optimu: mane
aut i carne nccin pter vos. Qn
aut videt ho ex dispositioe sua. ex
laboribz suis. ex pdicatioe sua no
pfice hoies: ifirmat in egestate
vita hois. De miserabilis egestas
et fames: qnquide eos qs dno lucr
mur quodamo maducat ecclia.
Qd e maducat: In corpus suu t
icit. Qciqd eni maducam: i cor
pus nrm traicim. Hoc ait ecclia
p scos. Esurit qs lucrari vult: et
quos lucrata fuit aliqmo. maducat
quodamo. Cui psona gerebat pe
trus. qn ei de celo submissus e discus
plenus oibus aialibus. qdrupedib.
reptilibz et volatilibz: quibz ge
neribz oms gentes significant.
Pfigurabat dns ecclia qd oms
gentes erat tn suoratura et i cor
pus suu couersura: et ait petro.
macta et maduca. O ecclia hoc e
petre. q sup hac petra edificabo ec
clesia mea. macta et maduca. P
us macta: et sic maduca. Occide
qd sut: et fac qd es. Cu g pdicat
euagelui et videt qui pdicat non
pficere hoies: q re no clamet. qm
defecit in dolore vita mea et ani
mei i gemitibz: Infirmatus est
in egestate vigor meus: et ossa me
a coturbata st. Anni nri isti quos
hic ducim: in gemitibz st. Unde:
Qa abundauit iniquitas: refri
gescet caritas mltorz. In gemiti

bus. no in claris vocibz. Qn videt ec
clia multos i puersitate: gemit su
os devorat apud se. ut dicat deo.
gemitus meus no e absconditus a te.
In alio psalmo dr. Sz cognuit huic.
et hoc e dice. gemitus ms et si absco
ditus e ab hoibus. a te no e absco
ditus. Infirmatus e in egestate vi
gor meus: et ossa mea coturbata
st. De hac egestate supra diximus.
Ossa vo fortes itelligunt ecclie: q
etia si no coturbatur psecutioibus
alienoru. coturbatur tn iniqtatibus
fratru. Sup oms inimicos meos
factus su obprobriu. et vicinis me
is nimiu: et timor notis meis. Su
p oms inimicos meos factus su obpro
briu. Qui st inimica ecclie: Paga
ni. iudei: oibus peius vivunt mali
xpiani. Vis vide qm omibz peius
vivunt mali xpiani: De talibz dic
pheta ezechiel. q coparant sar
mentis inutilibz. Pone paganos
ligna ee siluatica extra ecclesiam.
adhuc potest inde fieri aliqd. qm
de lignis fabrilibz e lignu fabro ap
tu: et si adhuc nodosu et curuu et
tortuosu. tame qd dolet a faciente
deplanet: et possit venire ad aliqua
fabrica usus huani. De sarmentis
aut pcisis fabri nichil face possut:
ignis ea solus expectat. Attendite
fres. cu siluatico ligno ubicq ppo
nat sarmentu manes in vite
sarmentu dat fructu. illud lignu
no dat fructu: pciso tn sarmento
de vite si coparet lignu siluaticu
itelligit ee melius. q de illo aliqd
faber face potest: hec aut no quia
n qui foro mistrat. Attendebit in
multitudine male viventiu in

ecclesia: Super omnes inquit inimicos meos
factus sum obprobrium. Prevenis inquit vi
vunt mali in sacramentis meis: quam quod
ad illa nunquam accesserunt. Latine a
perte cur non dicamus. vel quia psalmum ex
ponimus? Et si aliis temporibus forte di
cere non audemus: saltem nunc tamen expone
re habeat libertatem corripiendi. Super
omnes inquit inimicos meos factus sum
obprobrium. De talibus dicit apostolus
petrus. Facta sunt illis posteriora deterio
ra prioribus. Melius enim erat illis non
cognoscere viam iustitie: quam cognos
centibus retrorsum reflecti a tradito si
bi sancto mandato. Cum dicit melius erat
illis non cognoscere viam iustitie? nonne
indicavit meliores esse inimicos fo
ris positos quam intus male viventes.
quibus premittitur et gravatur ecclesia? Me
lius inquit illis erat non cognoscere
viam iustitie: quam cognoscentibus re
trorsum reflecti a tradito sibi sancto man
dato. Denique vide quam horribili rei
eos comparavit. Contigit illis res veri
proverbii: canis reversus ad suum vomi
tum. Istis itaque talibus cum sint plene
ecclesie? nonne veraciter illic dicit pau
ci. immo ex paucorum voce ipsa ecclesia:
Super omnes inimicos meos factus sum obpro
brium. et vicinis meis nimium. et ti
mor notis meis. Vicinis meis ni
mium obprobrium factus sum. id est qui
iam appropinquabant ut crederent:
hoc est vicini mei nimium deterriti sunt
mala vita malorum et falsorum christiano
rum. Quam multos enim putatis fratres
mei velle esse christianos? et offendi
malis moribus christianorum. Ipsi sunt
vicini qui iam appropinquabant: et nimium
obprobrium illis visi sumus. Timor
factus sum notis meis. Quod tam time

dum? Timor inquit factus sum notis me
is. Quid enim tam timendum quam cum videt
homo multos male viventes? et de qui
bus bene sperabat. in multis male
factis inventos? Timet ne tales
sint omnes et quos putabat bonos: et
veniunt in suspitionem malam prope
omnes boni. Qualis vir? Quomodo
cecidit? Quomodo inventus est in illa
turpitudine. in illo scelere. in illo
facto malo? Putas non tales sunt omnes?
Hoc est timor notis meis: ut et ipsis
quibus noti sumus plerumque in dubium
veniamus? et non te consolet quod es si a
liquid es: non credis esse alterum talem.
Consolatur hominem qualiscumque conscientia:
ut dicat sibi homo qui bene vivit. O tu
qui modo vereris ne tales sint omnes?
tu talis es? Respondet conscientia tua.
non sum. Ergo si tu talis non es. solus es?
Vide ne peior sit ista superbia: quam
illa nequitia. Noli solum te dicere. Nam
et helyas ab aliquo tedio multitudinis
impiorum ait. prophetas tuos occiderunt.
altaria tua suffoderunt: et ego relic
tus sum solus. et querunt animam meam. Sed
quid dicit illi responsum divinum? Reli
qui mihi septem milia virorum. qui non cur
vaverunt genua ante baal. Ergo
fratres inter hec scandala unum est reme
dium: ne male sentias de fratre tuo.
Humiliter esto quod vis eum esse. et non
putabis eum esse quod non es: sed tamen fit
timor etiam notis et iam expertis. Qui
videbant me foras fugerunt a me.
Ignoscendum esset si foras fugisset
a me qui non videbat me: etiam qui
videbant me foras fugerunt a me.
Sed si qui non me videbat foras fugerit
a me: nec dicendum est foras fugerit.
quia intus non fuerunt. Si intus fuisset

vidissent me. id est cognouissent cor
pus xpi: cognouissent mebra xpi.
cognouissent unitate xpi. Illud e
magis gemendu. illud omino itol
lerabile. qr multi q videbat me
foras fugerut a me: et q cognoue
rut qd eet ecclia exierut foras. et
hereses et scismata cont ecclia fe
cerut. Hodie hoiem inuenis ubi gra
natu in pte donati. nescit qd sit
ecclia. ubi natus e tenet: no illi e
uellis cosuetudine qua surit cu
latte nutricis. Illu da qui voluit
cotidie in scripturis. qui legit. q pre
dicat. ita ne tande no ibi videt.
postula a me et dabo t gentes he
ditate tua. et possessione tua tmi
nos tre. no ibi videt. comemorabu
tur et couertent ad dnm uniusi fi
nes tre. et adorabut i conspcu ei
uniuse patrie gentiu. Si vides i
bi totius orbis unitate qd foras
fugis: ut no solu ipe periais. vm
et alijs facias cecitate. Qui vide
bat me id est qui nouerat qd sit ec
clia. qui etia in scripturis ituebat.
foras fugerut a me. Putatis eni
fres mei. qr illi oms q fecert here
ses p loca et ptes. no nouerat in
scripturis dei qr ecclia no e p dicta
ta i toto terrau orbe diffusa. De
dico caritati vre. cte oms xpiani
sum. ul xpiani oms dicim. et oes
xpi signo signam. Obscurius dix
erut pphete de xpo. qm de ecclia.
puto pptea qr videbat in spu cont
ecclia hoies facturos ee pticu
las. et de xpo no tanta lite habi
turos: de ecclia magnas contentio
nes excitaturos. Illud ideo unde
maiores lites future erat. planius

pdicatu. apertius pphetatu e: ut ad
iudiciu illis valeat qui viderut et
foras fugerut. Exempli gra vnu n
me orabo. Abraha pater nr fuit.
no pter ppagine carnis. s pp imi
tatione fidei. Iustus et placens deo
p fide suscepit filiu sibi pmissu. isa
ac de sara sterili uxore sua. i senec
tute sua. iussus e imolare deo eu
de filiu. nec dubitauit. nec discepta
uit. nec de iusso dei disputauit. n
malu putauit qd iubere optimus
potuit. Duxit filiu suu ad imolan
du. iposuit ei ligna sacrificij. pueri
ad locu. erexit dextera ut pcuteret.
eo p hibente deposuit. q iubente le
uauerat. Qui obtemperauerat ut
feriret. obtemperauit ut parceret. Vi
bique obediens nusqm timidus. Ve
tn impleret sacrificiu et sine sanguine
no discederetur. inuentus e aries he
rens i vepre cornibz: ipe imolat e.
Querere qd sit
pactu e sacrificiu. Figura e xpi inuoluta sacramentis.
Denique ut videat discutit. ut vi
deat pertractat: ut qd inuolutu e e
uoluat. Ysaac tamqm filius vnicus
dilectus figura habens filij dei.
portas ligna sibi quomo xpus crucem
portauit. Ille postremo ipe aries
xpm significauit. Quod est ei here
cornibz. n quodammo crucifigi. figura
gura e ista de xpo. continuo pdica
da erat ecclia: prenunciato capite p
nunciandu erat et corpus. Cepit
spc dei. cepit ds ad abraha pdicare
velle eccliam. et tulit figura aptam
figurate pdicabat. eccliam. Qui
pdicauit. Ait ei ad abraha. Qui
obaudisti voce mea et no pepcisti
filio tuo dilco ppt me: bndicens

benedicam te. et implendo implebo semen
tuum sicut stellas celi et arenam ma
ris: et benedicentur in semine tuo omnes
gentes terre. Et pene ubique christus aliquo
involucro sacramenti predicatus est a
prophetis. ecclesia aperte. ut viderent illam
qui futuri erant contra illam: et imple
rentur eis ista negotia quam predixit
psalmus. qui videbant me foras fu
gerunt a me. Ex nobis exierunt sed
non erant ex nobis: hoc apostolus iohannes
de illis dixit. Oblitus sum tamquam mor
tuus a corde. Oblitus sum in obli
vione veni: obliti sunt me illi qui
videbant me. Obliti sunt mei: et sic
mei obliti sunt tamquam mortuus fuerim
a corde ipsorum. Oblitus sum tamquam mor
tuus a corde. Factus sum tamquam
vas perditum. Quid est hoc factus sum
tamquam vas perditum? Laborabat iste et
nulli proderat: vidit se vas esse et nul
li prodesse. et se tamquam vas perditum di
xit. Quoniam audivi vituperationem
multorum accolentium in circuitu. Mul
ti accolunt in circuitu meo: et repre
hendunt me cotidie. Quanta mala
dicunt in malos christianos? quam male
dicta pervenerunt ad omnes christianos?
Numquid enim discernit qui maledicit aut
qui reprehendit christianos. ecce quia fa
ciunt non boni christiani? Sed ecce que
faciunt christiani? Non separat: non
discernit. Illi tamen ista dicunt quia ac
colunt in circuitu: id est circumeunt
et non intrant. Quare circumeunt et non
intrant? Quia rotam temporis amant.
Non intrant ad veritatem. quia non amant
eternitatem: temporalibus dediti tamquam rote
constructi? de quibus alibi dicitur. pone
principes eorum ut rotam: et alibi. in cir
cuitu impii ambulant. Dum congre
garentur ipsi simul adversum me: ut
acciperent animam meam consiliati sunt.
Quid est ut acciperent animam meam con
siliati sunt? Ut consentires pravita
tibus eorum. Illi enim qui maledicunt
et non intrant. parum est quia non intrant:
et exire hinc volunt vituperando.
Si exierunt te de ecclesia acceperunt animam
tuam. id est tenuerunt consciam tuam: et
exis in circuitu tuo non in mansione.
Ego autem inter hec opprobria. inter hec
scandala. inter hec mala. inter istas
seductiones. foris iniquitates. et perver
sitates intus? non attendere homines
iniustos. et querere et deficerent quos imi
tarer. quid feci? Quod consilium inveni?
Ego autem in te speravi domine. Nichil
salubrius. nichil securius. Volebas
imitari nescio quem. invenis illum non
bonum: tolle imitationem hanc. Alium
quesisti. nescio quid displicuit tibi. ter
tium quesisti. et ipse non placuit? Num
quid quia et ille et ille displicuit. et
tu peribis? Tolle ab homine spem:
quia maledictus omnis qui spem suam
ponit in homine. Si attendis ad hunc
hominem et eum queris imitari. et ex illo
pendere: adhuc lacte vis nutriri.
et fies mammotreptus quales dicuntur
pueri qui diu sugunt. quod non decet.
Etenim lacte uti tamquam per carnem velle
sibi tradi: hoc idem est per hominem vivere.
Idoneus esto ad mensam: id est cape
unde ille cepit a quo fortasse non cepit.
Forte ubi libet et in malum incidisti quod
bonum putasti: ut in ubere quasi ma
terno amaritudinem invenires. et ea
offensione repelleris. et ad cibum
validiorem invitareris. Faciunt enim hoc
nutrices mammotreptis. ut aliqua
amara ponant in papillis suis: quia

bus offensi pueuli ab ubere resiliat.
et ad mensa inhiet. Ergo dicat. ego
aut in te speraui dne: Dixi tu es
deus meus. Tu es ds ms. recedat
donatus. recedat cecilianus. nec ille nec
iste e ds meus: no ad hois nome
ambulo. xpi nome teneo. Ipm paulu
audi dicente. nuqd paulus p vobis
crucifixus e. aut i noie pauli bapti
zati estis: Perire si ecim de parte
pauli: qmo no pereo si fuero de pte
donati: Prsus recedat huana noia.
huana crimina. huana figmeta.
In te dne speraui: dixi tu es ds meus.
No ho qsqm: ß tu es ds ms. Vnus
deficit vnus pficit: ds ms no deficit
neq pficit. nec habet quo pficiat
pfectus. nec habet vn deficiat eternus.
Dixi dno deus ms es tu: In ma
nibus tuis sortes mee. No in ma
nibus hoim: ß in manibus tuis. Que
sut iste sortes: Quare sortes: Au
dito noie sortiu: no debemus sortilo
gos qrere. Sors eni no aliqd mali
e: sed res e in dubitatioe huana
diuina indicas volutate. Nam et
sortes miserut apli qn iudas tradito
dno peryt: et sicut de illo scptu est.
abyt in locu suu. cepit qri quis in
loco eius ordinaret. Electi st duo
iudicio huano: et electus de duobus
vnus iudicio diuino. De duobus con
sultus e deus quena ipori ee vellz:
et cecidit sors sup mathia. Qd g
e in manibus tuis sortes mee: Sor
te dixit quatu ego existimo gratia
qua saluati sumus. Qre sortis noie
appellat gram dei: Qa in sorte no
e electio. ß volutas dei. Na ubi di
iste facit. iste no facit. merita co
sideratur: et ubi meita co siderat.
electio est no sors. Qn aut ds nulla
merita nra iuenit: sorte volutatis
sue nos saluos fecit qz voluit: no
qz digni fuimus. Hec e sors. Merito
tunica illa dni desup texta q sig
nificat caritatis etnitate. nec diui
di a psecutoribus no poss: sors sup
ea missa e: ad quos puenit. eos sig
nificauit qui vident ad sorte pti
ne scoru. Gra salui facti estis p fide
ait apls. Gra salui facti estis per
fide: et hoc no ex vobis. Vide sorte:
et hoc no ex vobis. ß dei donu est:
no ex opibus qsi vos bn feceritis. non
ut ad hoc accede digni essetis. non
ex opibus ne forte qs extollat. Ipi
eni sumus figmentu: creati in xpo
ihu in opibus bonis. Hec qdam
sors occulta e volutas dei: i huano
genere sors e. sors veniens de dei occul
ta volutate. apud que no est iniq
tas. Noe eni ille psonas accipit: ß
occulto illius iustitia tibi sors e. At
tendat itaqz caritas vra: videte h
ipm qadmodu firmet ab aplorum
tro. cu symon ille magus baptiza
tus a philippo adheret ei credentibus
miraculis diuinis factis i aspectu
suo. Venerut apli ad samaria
bi crediderat etia ipe magus et
bi fuit baptizatus: et iposuerunt
apli manus hoibus baptizatis
acceperut spm scm. et ceperunt
liguis loqui. Admiratus est ille
et obstupefactus tanto diuino mi
raculo. qd ad ipositione huanarum
manuu venit sps scs. et ipleuit
hoies: et desiderauit ista no gra
tia ß potentia: no vn liberaret.
ß vnde extolleretur. At ubi desidera
uit hoc et ipleuit superbia co

et diabolica impietas et celsitudo de
iacenda: ait apostolus. Quia tam voltis petu
niam a me accipere: ut et ad meam im
positionem manuum accipiant homines
spiritum sanctum. Qui querebat simoniam: quia
mercatum actolebat: pecuniam pu
tavit posse se emere donum dei. Qui
reputavit pecunia comparare spiritum
sanctum: etiam apostolos avaros arbitratus
est sicut erat ipse impius et superbus.
Communio petrus. pecunia tua inquit
tecum sit in perditione: quia existimasti
donum dei pecunia comparari. Non est tibi
pars neque sors in fide hac: id est non
pertines ad istam gratiam qua gratis
omnes accepimus. qui pecunia te putas
emere quod gratis datur. Et eo autem quod gra
tis datur: sors vocatur. Non est tibi sors
neque pars in fide hac. Ista dixi ne
expavescerem quod ait. in manibus tuis
sortes mee. Que sunt enim sortes: He
reditas ecclesie. Quousque est hereditas ec
clesie: Inter quos fines: Usque ad omnes
fines. Dabo tibi gentes hereditatem tu
am et possessionem tuam fines terre. Non
ergo promittat homo nescio quam particu
larem: deus meus in manibus tuis sortes
mee. Iam sufficiat caritati vestre: quod
restat in nomine domini crastina die ipso
adiuvante reddemus. Explicat sermo
secundus. Incipit sermo tercius.
Quod de psalmo restat un
de duobus iam sermones habuimus
aliquantum est amplius quam
tercia pars: et videmus nobis hodie de
bitum esse complendum. Unde peto cari
tatem vestram ut libenter habeatis
nos in verbis eius planioribus non
morari: ut ea nos teneant quorum
necessitas exponendi. Multa enim sunt
animis fidelium sponte occurrentia.

multa que brevi ammonitione opus ha
bent: quedam vero et ea rariora quibus
insudandum est ut possint intelligi.
Ut ergo tempus sufficiat viribus et nos
tris et vestris. videte quam apta sint hec.
et nobiscum potius agnoscite. et in
his nobiscum deum laudate: et si orat
psalmus orate. et si gemit gemite:
et si gratulatur gaudete. et si sperat
sperate: et si timet timete. Omnia enim
que hic conscripta sunt: speculum nos
trum sunt. Erue me de manibus ini
micorum meorum: et a persequentibus me.
Dicamus hoc: unusquisque de inimicis
suis dicat hoc. Donum est enim et o
rare debemus ut nos deus eruat de ma
nibus inimicorum nostrorum. Sed intelligendi
sunt inimici, pro quibus orandum sit:
et contra quos orandum sit. Inimici
homines qualescumque fuerint non sunt odio
habendi: ne tu odit malus que
patitur malum sint duo mali. Dili
gat bonus et tu patitur malum: ut vel
unus sit malus. Illi inimici sunt contra
quos orandum est diabolus et angeli eius:
ipsi nobis invident regnum celorum:
ipsi nolunt ut nos ascendamus unde
illi deiecti sunt: ab his oremus erui
animam nostram. Nam et quando adversum
nos homines incitantur: vasa ipsorum
sunt. Proinde apostolus paulus ammonens
nos quam cauti esse contra inimicos
debeamus: ait servus dei qui tribu
lationes patiebatur utique seditio
nibus. improbitatibus inimicitiis ho
minum. Non est nobis colluctatio ad
versus carnem et sanguinem: id est non ad
versus homines. sed adversus principes et
potestates et rectores mundi. Cuius mun
di: Celi et terre: Absit. Huius mun
di rector non est nisi creator. Sed que

dicat mundum: Amatores mundi. Deni-
que addit et exponit quod dicto mundi te-
nebrarum harum. Quarum utique tenebrarum
nisi infidelium et impiorum? Nam ex ipsis
et infidelibus cum essent facti pii et fi-
deles: sic eos alloquitur idem apostolus.
Fuistis enim aliquando tenebre: nunc autem
lux in domino. Adversus spiritualia nequi-
tie in celestibus. adversus diabolum
et eius angelos dimicatis: hostes
vestros non videtis et vincitis. Erue me
de manibus inimicorum meorum: et a perse-
quentibus me. Illustra faciem tuam
super servum tuum: salvum me fac in tua
misericordia. Superius dicebamus si me-
minit hesterne disputationis caritas
vestra quicunque affuistis: quem illi maxi-
me persequuntur et etiam qui christiani
nolunt bene vivere. Per hos enim obpro-
brium habet ecclesia: et ab his inimici-
tias sustinet. Quando corripiuntur. quando
male vivere non permittuntur. quando cum eis
vel verbo agitur: ipsi mala in suis cor-
dibus meditantur. et erumpendi occa-
sionem requirunt. Inter hos gemens
iste. et si volumus nos sumus. quando plu-
res sunt ipsi. et inter multitudinem eorum
vix apparent boni tanquam grana in
area: de quibus tamen purgatis horrea
replenda sunt domini. Ergo inter hos ge-
mitus iste ait: illustra faciem tuam
super servum tuum. Confusio enim quedam
putatur cum omnes christiani dicuntur: et
qui bene vivunt et qui male vivunt omnes
uno caractere signantur. Omnes ad unum
altare accedunt. omnes eodem baptis-
mo abluuntur: omnes eandem ~~or~~ orationem
dominicam proferunt. omnes hisdem misteriis
celebrandis intersunt. Quando discernun-
tur qui gemant et a quibus gemant?
nisi illustret ille faciem suam super ser-

vum suum? Quid est ergo illustra faciem
tuam super servum tuum? Appareat quia
pertineo ad te: ne sic dicat et christianus
impius quia pertinet ad te: ne sine [illegible]
tibi in alio psalmo dixerim. Iudica
me deus et discerne causam meam de-
gente non sancta. Quod ibi dixit discerne
causam meam. hoc dicit hic illustra
faciem tuam super servum tuum. et tamen ne
et ipse superbiat et quasi se iustificare
videatur. adiungit et ait. salvum me
fac in tua misericordia. hoc est non in mea
iustitia. non in meis meritis. sed in
tua misericordia: non quia ego sum dignus.
sed quia tu misericors es. Noli me au-
dire secundum iudiciariam severitatem:
sed secundum misericordissimam bonitatem. Domine
Salvum me fac in tua misericordia. Domine
non confundar quoniam invocavi te. Quo-
niam causam dixit: ne confundatur qui
invocavit. Vis ut confundatur ubi in-
vocavit te? Vis ut dicatur ei: ubi est
de quo presumpsit? Quis autem? Nisi
forsan impiorum non invocat deum. Nisi
proprio modo quodam diceret invocavi te
qui non possit communis esse cum mul-
tis: nullo modo de hac invocatione
tantam mercedem auderet exigere.
Responderet enim illi deus quodammodo in-
dignitate et diceret. Quid a me petis ut
non confundaris? Quare? Quia invo-
casti me? Non cotidie homines ut im-
pleant forte adulteria que concupis-
cunt invocant me? Non cotidie homines
ut moriantur illi a quibus expectant
hereditatem invocant me? Non cotidie om-
nes homines qui fraudem cogitant ut
prospero exitu compleant invocant me?
Quid ergo est quod pro magna mercede
exigis ut dicas: non confundar quoniam
invocavi te? Invocant quidem illi:

sed nō inuocant te. Inuocas deū: qn
in te vocas deū. Hoc ē enī illū in
uocare. illū in te vocare: qdamō eū
in domū cordis tui inuitare. Nō aut̄
auderes tantū premfamilias īui
tare: si nosses ei habitaculū pparare.
Si enī tibi dicat deus. ecce inuocasti me.
venio ad te. quo intrabo? Tantas sor
des consciētie tue sustinebo? Si seruū
meū in domū tuā inuitares: nōne
prius eā mundare curares? Inuocas
me: et cor tuū: et plenū est rapinis.
Quo inuocat deus plenū ē blasphe
miis? plenū ē adulteriis. plenū ē
fraudibus. plenū ē malis concupiscē
tiis? et insuper plenū ē inuidia. et inuo
cas me? De talibus denique qd ait a
lio loco psalmus? Deū nō inuocauert.
Et utique inuocauerūt: nec tñ inuo
cauerūt. Breuiter dico qm nata est
questio ut tanta mercede exigat ho
alligas unū meritū dicendo qr in
uocaui te. Cū videam a tā multis
malis inuocari deū: nata ē questio
vñ nō transeundū ē. Dico g° breuiter
hōi auaro. Inuocas deū? Quare
eū g° inuocas? Ut det tibi lucrū. Lu
crū g° inuocas nō deū? qr hoc lucrū
qd concupiscis nō potes habē p̄ seruū
tuū. nō potes habē p̄ colonū tuū.
p clientē tuū. p amicū tuū. p satel
litē tuū: inuocas deū. ministrū lucri
tui facis deū. Vilior tibi deus. Vis
inuocare deū? Gratis inuoca. Auare
an parū ē tibi si te impleat ipē deus?
Deus si ad te veniat sine auro et ar
gento: nō vis illū. Qd g° tibi de his
sufficit deus sufficiat? cui deus ipē non
sufficit? Merito g° rogat iste: nō
confundar qm inuocaui te. Inuocate
dnm fratres: si nō vultis cōfundi. Co
fusionē enī quādā timet iste de
qua in superioribus psalmi locutus ē.
in te dn̄e speraui nō confundar ineternū.
Nā ut sciatis qr istā confusionē ti
met? qd addidit cū dixisset nō co
fundar ineternū qm inuocaui te. Eru
bescant impii et deducantur in infernū.
Cōfusionē utique illā ineternū.
Muta efficiantur labia dolosa:
q loquuntur adūsus iustū iniquita
te. in superbia et contemptu. Iustus
iste xpus ē: multa labia loquunt̄
adūsus eū iniquitate in superbia et
contemptu. Quare in superbia et contep
tu? Quia contemptibilis superbis ap
paruit: qui tā humilis (vul) venit.
Nō vis ut contempnat̄ ab eis qui ho
nores amant. ille qui tantas contu
melias accepit? Nō vis ut contep
nat̄ ab eis qui p magno habent
istā vitā. ille qui mortuus ē? Non
vis ut contempnat̄ ab eis qui quasi dāp
nationis mortē turpē putant. ille q
crucifixus ē? Nō vis ut contempnat̄
a diuitibus ille qui pauperem vitā
gessit in mundo. cū esset creator mundi.
Oīa ista q amant hoīes. qr noluit
illa habē xpus. ut nō habendo os
tenderet contempnenda. nō qr in ptate
nō habuit possidenda. oīs qui
amant hec contempnunt illū: et q
cunque voluit seruorū eius sequi
vestigia eius ut ambulet et ipē in
ea humilitate in qua didicit ambulas
se dnm suū. contempnit̄ in xpo quasi
membrū xpi? et cū caput et membra
contempnunt̄. totus ipē xpus contep
nit̄. qr totus ipē iustus ē caput
et corpus: et necesse ē ut contempnat̄
totus ipē xpus a superbis et impiis.
ut fiat illis qd dicit. muta effi

ciant labia dolosa. que loquunt
aduersus iustu iniqtate in supbia
et contemptu. Qn efficiunt muta la
bia ista? In hoc sclo nunqm. Cotidie
clamat contra xpianos maxie hu
miles. cotidie blasphemant. cotidie
latrant: augent linguis suis pe
nas quibz apud iferos sitiat: et
aq stillam sine causa desident. No
g° nunc muta efficiunt labia istor.
Sed qn? Qn traducet eos ex ad
uerso iniqtates eor: sicut dr in
libro sapie. Tunc stabunt iusti in
magna costantia aduersus eos qui
se angustiauerunt. Tunc dicent illi.
Hij sunt he quos aliqn habuimus i
risu: et in silitudie impperij. Quo
mo coputati sunt int filios dei? et
int scos sors illorum e? Nos isen
sati vitam illor estimabamus insa
niam. Tunc efficiunt labia muta e
orum qui loquunt aduersus iustu i
iquitate in supbia et contemptu.
Modo enim dicunt nobis. Ubi est
deus vr? Quid colitis? Qd vide
tis? Creditis et ambulatis: certu
e qd laboratis. incertum est qd spa
tis. Qn venerit certu qd spamus:
muta efficiunt labia dolosa. Qin
vide qd sequit. qr muta efficiunt
labia dolosa q loquuntur aduersus
iustu iniqtate in supbia et otep
tu. Attendit iste qui sic gemit?
videt bona dei itus in spu dei: vi
det hec bona q in occulto vident.
sz ab ipijs no vident. Videt eos
ppterea loqui aduersus iustu iniqta
te in supbia et contemptu: qr bona
huius seculi videre norunt. bona aut
futuri scli nec cogitare sciunt.
Sz ut comendaret ipa bona futu

seculi hoibus quos iubet tolerari
no amare psentia: exclamauit et
addidit. Qm magna multitudo
dulcedis tue dne. Hic ho ipius
siderat ubi e ista multitudo dul
cedis: respondebo. Quomo tibi
ostendam multitudine huius dulcedis
qr palatu de febre iniqtatis pe
disti? Vel si no nosses: qm bene
sapet no clamares n gustasses.
Palatu cordis no habes ad hec
bona gustanda? qd tibi faciam?
Quomo ostendam? No e cui dicam:
gustate et videte qm suauis est
dns. Quam multa multitudo dul
cedis tue dne? Quam abscondisti
timentibz te. Qd est abscondisti
illis? Seruasti illis no negasti.
ut soli ad eam pueniant. Bonu e
qd iustis et impijs no potest esse
comune: ut timendo pueniant. Quo
diu enim adhuc timet. nondum ei
puenerunt: sed credunt se puenire
ros. et a tiore incipiunt. Nichil
dulcius e imortalitate sapientie. Cuius
sed initiu sapie timor dni. Pcefecisti
abscondisti timentibz te. Pfecisti
ti aut sperantibz in te in cospectu
filior hoim. No pfecisti in co
filior hoim. sz sperantibz in te i co
spectu filior hoim: id est eis pfe
cisti dulcedine tua qui sperant in
te in conspectu filior hoim: qm
dicit dns. qui me negauerit cora
hoibus. negabo et ego illu cora
patre meo. Ergo si speras i dno abso
cora hoibus spera: ne forte i corde tuo.
das ipam spem tua i corde p timore
et timeas cofiteri aut tibi p timore
obiciatur qr xpianus es. Cui aute
mo obicit qr xpianus e? Tam

pauci no xpiani remaserut. ut eis
magis obiciat q xpiani no sut:
qm ipsi audeat aliquibz obicere
q xpiani sut. Tame dico vobis
fres mei. Incipe quicuqz me au
dis viue qmo xpianus: et vide si
no tibi obiciat a xpianis. Et noie
no vita. no moribz. Nemo sentit:
nisi expertus e. Ergo itende: itueri
qd audis. Vis viue ut xpianus?
Vis sequi vestigia dni tui? Obi
cietur tibi: erubescis. et erubesce
dimittis. Via pdidisti: videris
corde credidisse ad iusticia. Et p
didisti. ore cofessio fit ad salute.
Si g° vis abulare via dni: ecia i
cospectu hoim spera in deu. idest
noli erubescere de spe tua. Quomo
credit in corde tuo sic habitet i ore
tuo: q no sine causa signu suu
xps in fronte nobis figi voluit
tamqm in sede pudoris. ne xpi obpro
brio xpianus erubescat. Hoc g° in con
spectu hoim si feceris. si ide cora hoibus
no erubueris. si in cospectu filioz ho
minu nec ore nec factis xpm nega
veris: spera t pficta dulcedine dei.
Quod sequitur: Abscondes eos in ab
scondito vultus tui. Qualis e locus iste?
Non dixit abscondes eos i celo tuo?
Non dixit abscodes eos i padiso: no
dixit abscodes eos i sinu abrahe.
Multis eni fidelibz loca futura scoru
in scripturis scis posita st. Vilescat
totu quicquid pter deu est qui nos tue
tur in loco vite huius: ipe p' ista vita
sit locus nr. q et iste psalmus hoc ei
dixit supius. esto m in deu ptectore
et in domu refugij. Ergo erimus in
vultu dei absconditi. Qs sinus esti
in facie dei a me expectatis audire?

Purgate cor ut ipe illuciet: et que
iuocatis itret. Esto domus eius. et
erit domus tua: habitet in te. et tu
habitabis in eo. Si eu exceperis i ho
sclo corde tuo: ille post hoc seculu
excipiet te vultu suo. Abscondes i
quit eos. Ubi? In abscodito vultus tui.
A coturbatioe hoim. Ibi eni no
coturbatur cu abscodunt: i absco
dito vultus tui no coturbatur. Pu
tas e aliqs qui ita felix i hoc mudo. ut
cu cepit audire obpbria hoim pter
qd xpo servit. fugiat ad deu corde.
et icipiat spem habere i dulcedine
ipius: et a coturbatioe hoim a qbz
audit obpbria itret i vultu dei
cu coscietia sua? Intrat plane. Et
si habeat cu quo itret. idz si no sit
onerosa ipa consciencia: si no illi fa
ciat sarcina grande ad angusta
ianua. Abscondes eos g° i abscon
dito vultus tui: a coturbatoe hoim.
Proteges eos i tabnaculo tuo:
a contradictioe linguaz. Aliqn ab
scondes eos i abscodito vultus tui
a coturbatoe hoim: ut prsus i eis
coturbatio huana detepus ee no
possit. Sz interi cu pegrinatur i
hoc sclo. q multas patiuntur linguas
cotradicetes qui tr serviunt. qd eis
facis? Proteges eos i tabnaculo tuo.
Qd est tabnaculu? Ecclia huius te
poris. Tabnaculu ideo dr: qa ad
huc in hac tra pegrinatur. Tabna
culu eni habitaculu e milituu: i ex
peditioe positoz. Ipa dicuntur taber
nacula: domus no e tabnaculum.
Pugna i expeditioe pegrinus: ut
salvus factus i tabnaculo. glosus
recipiaris in domu. Erit ei in celo
domus tua etna: si mo bene in hoc

tabnaculo vixeris. Ergo ī hoc tab
naculo ꝓteges eos a contdictiōe lin
guaꝝ. Contdicūt lingue multe: di
uerse hereses. diuisa scismata ꝑsonāt:
ligue multe cōtradicūt veram doct
ne. Tu curre ad tabnaculū dei. ec
clesiā catholicā tene: a regula veri
tatis noli discede. et ꝓtegeris ī tab
+a naculo cōtradictōe liguaꝝ. Bene
dictꝰ dn̄s qm̄ mirificauit miām suā
ī ciuitate circūstātie. Que ē ciuitas
circūstātie: In iudea ppl̄s dei erat po
sitꝰ q̄si ī medio mūdo. ubi dicebant
laudes deo. eiq; sacrificia offerebant:
ut ꝓphetia nō cessabat canēdo futa
q̄ mō videmꝰ ipleri. Iste ppl̄s q̄si in
medio gentiū erat. Attēdit ꝓpheta
iste. et videt futurā ecclīam dei ī oībꝫ
gentibꝫ. Et q̄ oēs gentes circū vn
diq; erāt q̄ in medio ponebāt vnā
gentē iudeoꝝ: has vndiq; circūsta
tes gentes appellauit ciuitatē circū
stātie. Mirificasti q̄de dn̄e miāꝫ tuā
in ciuitate ihr̄lm: ibi passus ē xp̄c. ibi
resurrexit. ibi ascēdit in celū. ibi mlta
ta mirabilia fecit: ꝫ maior laus tu
a est q̄ mirificasti miāꝫ tuā ī ciuitate
circūstantie. idꝫ ī omibꝫ gentibꝰ
diffudisti misc̄diam tuā: nec vngue
tūtuū in illa ihr̄lm q̄si ī vase tenu
isti: ꝫ tāq̄m cōfracto vase vnguētū
ꝑ mūdū diffusū ē: ut ipleretur qd̄ dr̄
in scripturis sc̄is. vnguentū effusū est
nomē tuū: et ita mirificasti misc̄diaꝫ
tuā in ciuitate circūstātie. Ascendit
ēīn celū. sedet ad dexterā pr̄is: pꝰ
decē dies misit spm̄ scm̄: ipleti sūt
spū sc̄o discipli. ceperūt ꝑdicare mi
ralia xp̄i. lapidati occisi. fugati sūt:
et cū inde tāquā ex vno loco fugarent.
q̄si ligna ardentia igne diuino. tota

silua mūdi accensā. feruore spūs et
luce veritatis ipleuerūt: et mirificauit
dn̄s miām suā. in ciuitate circūstātie.
Ego dixi in extasi mea. Recordami
titulū psalmi: ecce ē illa extasis.
Videte qd̄ dicat. Ego dixi ī quit in
extasi mea: Proiectus sū a facie
oculoꝝ tuoꝝ. In pauore meo dixi
hoc ē dixi in extasi mea. Vidit se p
uentē intꝰ nescio q̄ tribulatōe mi
na sicut nō defuit: attēdit cor suu
pauidū et trepidū et ait. ꝓiectus su
a facie oculoꝝ tuoꝝ. Si in facie tua
esse nō sic timere: si me attenderes
sic trepidare. Sꝫ qd̄ dicit ī alio psal
mo. si dicebā motus ē pes meꝰ mi
tua dn̄e adiuuabat me: cōtinuo et
hic ait. Ideo exaudisti dn̄e vocē
orōnis mee. Quia cōfessus sū q̄ ꝓ
ꝓiectus sū a facie oculoꝝ tuoꝝ. q̄
nō supbus extiti ꝫ cor meū circūspexi
et ī tribulatōe mea titubans ad te
exclamaui: exaudisti orōne mea.
Impletū est g°. qd̄ cōmēdaui de illo
psalmo. Qd̄ enī ē. ego dixi in extasi
mea ꝓiectus sū a facie oculoꝝ tuoꝝ
hoc ē in illo psalmo si dicebā motus
ē pes meꝰ: et qd̄ ē in illo miā tua
adiuuabat me. hoc ē in isto. ideo
exaudisti dn̄e vocē orōnis mee.
tende illud ī petro. Videt dn̄m am
lantē in aq̄s: putat fantasma. E
clamat dn̄s. ego sū nolite time
fidit petrus et dicit. Si tu es iube
me venire ad te sup aq̄s. Hinc pro
si tu es: si ī vbo tuo potuero q̄
potes. Ait illi. Veni. Et vbū iub
tis. fca est ptas audiētis. Venit
Et descendit: cepit ire. Ibat in
dus. tāq̄m in illo sperans. Videns
aut ventū validū timuit. Ego [illegible]

in extasi mea. piectus su a facie ocu
loru tuoru. Et cu cepisset mergi cla
mauit: dne pereo. Et ihs porriges
ei manu leuauit eu dices. Modice
fidei quare dubitasti? Dixi g° i pauore
meo piectus su a facie oclo͡r tuor:
et tanqm iam pire i impietis i mari ex
audisti dne voce oronis mee. Exau
diuit. Qui clamare ad te. Cla
mor ad deu: no est voce s corde. Mlti
tacentes labijs corde clamauert:
multi ore strepentes corde auerso.
nichil ipetrare potuerunt. Si ergo
clamas: clama itus ubi audit ds.
Cu clamare inqt ad te: exaudisti
voce oronis mee. Iam g° exptus. qd
nos hortatur? Diligite dnm oes
sci eius. Tanqm dicet. Credite m.
ego su exptus. Habui tribulatioes.
inuocaui et no su deceptus: spaui
in deu et no su ofusus. Cogitatio
nes meas illuiauit: trepidatioez
mea firmauit. Diligite dnm oes
sci eius: idz vos diligite dnm qui
no diligitis mudu: hoc e oms sci
eius. Nam cui dico ut diligat dnm?
qui adhuc diligit aphiteatru?
Cui dico ut diligat dnm q adhuc
diligit patomimu? q adhuc dilig vino
lentia? q adhuc dilig popas sdi. et vanita
tes oms. et isanias medaces? Cui dico
iste no dilige ut discas dilige? aute
et couertaris. Funde ut iplea
ris. Diligite dnm oms sci eius:
Qm veritate requiret dns. Nos
tis qr mo multi malefici vident:
nostis qr mo in suis vanitatib ex
tollunt. Veritate reqret dns: Et
retribuet his qui habudant faci
unt supbia. Ferte donec afferatis:
tolerate donec careatis: necesse e

ut dns veitate requires. retribuat
his qui abudanter faciut supbia.
Iam ocurus es. qn retribuet? Qndo
vult. qr retribuet. Certus sis de
retributoe. no dubites de tpe: ne
audeas deo donare osiliu. Prsus
veitate requiret: et retribuet his
qui abudant faciut supbia. Aliqbz
et hic retribuet: et vidim et didi
cim qr retribuit. Etenim qn humili
atur qui deu timet? si forte i aliq
dignitate hui sdi refulserat. humili
ati no ceciderut. qr deu de corde non
exduserut: altitudo ipor deus est.
Humiliatus videbatur iob pdita sbsta
tia sua. pditis filijs suis. pditis q
seruabat. pditis quibz seruabat?
remansit sine heditate: et qd e tris
tius sine herede. Remansit ad sola
uxore: no sua consolatrice. s dia
boli potius adiutrice. Humiliat vi
debatur. Vide si miser fuis e: vide
si no erat in abscodito vultus dei.
Nudus ait exij de vtero mris mee:
nudus reuertar in terra. Dns de
dit dns abstulit: sicut dno placu
it ita factu e. sit nome dni bndcm.
Iste gemine laudes dei unde sut?
Videte foris paupem: itus diuite.
Iste gemine laudes dei no exirent
de huius ore: n thesauros habet in
corde. Qui diuites ee vultis. tales
diuitias cocupiscite: qs nec i nau
fragio potestis amitte. Ergo tales
qn humiliatur: nolite eos putare
miseros. Erratis: nescietes qd int
habeat. Ex vobis conicitis q mu
du diligitis: qr vos cu talia pditis.
miseri remanetis. Prsus nolite
hoc putare: habent itus q gaude
ant. Interior est onator ipor: ite

rior est pastor et consolator ipsorum.
Illi sunt qui male cadunt: qui spem
suam in hoc seculo ponunt. Aufertur quod ni
tebat foris: nichil intus manet. intus ni
fumus male conscientie. Unde se consolentur
non habent: non habent quo foras ex
eant: non habent quo intro redeant:
deserti pompa secularium. inanes gratia
spirituali vere humiliantur. Et multis fact
ores ista in isto tempore: sed non omnibus. Si enim
nemini faceret quasi non videtur vigi
lare divina providentia: si omnibus fa
ceret. non servaretur divina patientia.
Tu tamen christiane tolerare didicisti: non
vindictam retribuere. Vindicare vis
christiane: nondum vindicatus est christus. An
tu passus es improbum: et ille passus
non est? Immo peior pro te passus est qui non
habebat quare pateretur. Nam te tri
bulatio fornax aurificis est. si tamen
aurum sis et non palea: ut sordibus ca
reas. non in cinerem convertaris. Diligi
te dominum omnes sancti eius: quoniam veritatem
requiret dominus: et retribuet hiis qui ha
bundanter faciunt superbiam. Sed quando
retribuet? O si modo retribueret: modo eos
volebam videre humiliatos atque prostratos.
Audite quod sequitur. Viriliter agite.
Nolite laxare manus in tribulationibus
dimittere: non nutent genua vestra. Vi
riliter agite: Et confortetur cor vestrum.
Ad perpetienda et toleranda omnia mala
huius seculi. confortetur cor vestrum. Sed qui
sunt quibus hec dicit propheta. viriliter
agite et confortetur cor vestrum? Numquid
hiis qui diligunt mundum? Non. Sed
quibus dicit audite. Omnes qui spera
tis in domino. Explicit ps. xxx. Incipit

Psalmus gratie dei ps. xxxi.
et iustificationis nostre nul
lis precedentibus meritis nostris.

sed preveniente nos misericordia domini dei nostri
commendatur maxime ore apostolico: sicut pre
cedens hunc psalmum lectio nobis intima
uit. a nostra tenuitate susceptus in
vestra caritate tractandus. Unde primum in
firmitatem meam orationibus vestris commendo
sicut dicit apostolus. ut detur mihi sermo
in apertione oris mei. sic loqui vo
quemadmodum et me dicere periculosum non
sit. et vobis audire salutare sit.
teris enim animus humanus. et fluctuans
inter confessionem infirmitatis et auda
ciam presumptionis. plerumque hinc atque
inde contunditur: et ita impellitur. ut
in qualibet partem cadere precipitium sit.
Si enim se infirmitati proprie omni ex
parte donaverit. et in hanc cogitatio
nem se inclinaverit ut dicat. quia misericordia de
omnibus peccatoribus in quibuslibet pecca
perseverantibus. tantum credentibus
deus liberat. deus ignoscit. ita pau
est in fine. ut nemo pereat fidelium
iniquorum. id est nemo pereat eorum qui
sibi dicunt. quod vis facias. quibuslibet
facinoribus et flagitiis inquinatus
tumlibet peccare: liberat me deus mi
sua. quia credidi in eum. Qui enim dicit
neminem perire talium. cogitatione
mala inclinatur in impunitatem pec
et deus ille iustus cui cantatur miseri
cordia et iudicium dei. non solam mi
sed et iudicium invenit hominem male
de se presumentem. et ad interitum sui
sine misericordia dei abutentem: et necesse
est ut dampnet. Talis itaque cogitatio
precipitat hominem quam quisque terret
si se in audaciam quandam presumptionis
erexerit. et de suis viribus iusticiam
presumpserit. et proposuerit animo implere
iusticiam. et omnia que precepit in lege
ita facere ut in nullo offendat. atque

Explic' ps. xxx. Incip' ps. xxxi.

in potestate sua se habe vitā suā
ut omino nusquā labat. nusqm
defitiat. nusqm titubet. nusqm ta
liget: sibiqz hoc tribuat. et potes
tati volūtatis sue: etiā si forte im
pleuerit oīa q iusta vident coram
oculis hoim. ita ut nichil īueniat
in vita ei9 qd possit rephendi ab
hoibz. ipam psuptionē iactatione
qz supbie dapnat deus. Qd g! fit.
si se homo iustificauit: et de iusti
cia sua psupserit: Cadit. Si co
siderans et cogitās īfirmitatē
suā. et psumes de mīa dei neglex
erit vitā suā mūdare a pccīs su
is. et se omi gurgite flagitiorū
demerserit: et ipse cadit. Psup
tio de iusticia qsi dextera ē: cogi
tatio īpunitatis pccōr qsi sinis
tra ē. Audiam9 voce dei dicente
nobis. ne declines in dexterā ā
sinistrā: ne psumas ad regnū de
iusticia tua. ne psumas ad pec
candū de mīa dei. Ab vtrqz te reuo
cat preptū diuinū: et ab illa al
titudīe et ab ista pfūditate. Il
luc si ascendēis pcipitabēis: hac
si lapsus fuis demergeris. Ne īquit
declines ī dexterā aut sinistra. Iter
dico qd breuit fixo aīo teneas. ne
psumas ad regnū de iusticia tua:
ne psumas ad peccādū de mīa dei.
Respondebis. Qd g? faciā: Psal
mg iste docet nos: quo plecto atqz
tractato. arbitror adiuuāte mīa
dnī visuros nos viā ul' ubi iā ābu
lem9. vl quā tenē debeam9. Vnus
quisqz p modulo suo audiat: et sicut
sibi cōsci9 fuit. ita ul' doleat corri
gendus. ul' gaudeat cōpbandus. Si se
deuiasse īuenerit. redeat ut in via
ambulet: si se ī via īuenerit. ābulet
ut pueniat. Nemo sit supbus ext viā:
nemo piger ī via. Huc g? psalmū.
ad eā gratiā ptīnē quā xpiani sum9
testatus ē aplus paulus: vn ipam
lcōnē vobis legi volum9. Hoc dixit
apls cū cōmēdaret iusticiā q ex fi
de ē aduersus eos qui gloriant de ius
ticia q ē ex opibz. hoc ait. Qd g? di
cim9 īuenisse abrahā patrē nostrū
scdm carnē: Si eni abrahā ex opib9
iustificatus ē: habet glām sed nō
ad deū. Auertat ipe dns a nob talem
glām: et illud potius audiam9. qui
glatur in dno glētur. Multi eī glo
riant de opibus: et īuenis multos
paganos pptea nolle fieri xpianos.
qr qsi sufficiat sibi de bona vita sua.
Bene viuē opus ē ait. Qd m precep
tur9 ē xpus ut bene viuā: Iā bene
viuo: quid m necessarius ē xpus: Nul
lu homicidū. nullū furtū. nullā
rapinā facio: res alienas nō cōcu
pisco. nullo adultio cōtaminor. Na
īueniat in vita mea aliqd qd repre
hendat: et qui rephēderit faciat
xpianū. Habet glām s nō ad deū.
Nō aūt sic pat nr abrahā. Hec aūt
sententia apli ad hoc vult ītentio
nē nrām digere. Qa eni fatemr et
ipa ē fides nrā de sco patriarcha
qui placuit deo: ut dicam9 eū et
nouerim9 ad deū habē glām ait
aplus. Certe notū est nobis et
manifestū: qm abrahā ad deū
habet glām. At si ex opibz iustifi
catus ē abrahā: habet glām s
nō ad deū. Ad deū aūt habz glām:
nō g? ex opibus iustificatus ē. Si
aūt nō ex opibus iustificat9 est
abrahā. vnde iustificatus ē: Se

quit et dicit vnde. Qd enī sc̄ptura
dicat ? id ẽ vn̄ dicit sc̄ptura iustifica
tū abrahā: Credidit aūt abrahā
deo: et reputatū est illi ad iustitiā.
Ergo ex fide iustificatꝰ ẽ abrahā.
Jā qui audit nō ex opibus ſ ex fi
de: obseruet illā voraginē de qua
locutꝰ sū. Vides g° qr ex fide nō ex
opibꝫ iustificatꝰ ē abrahā. Faciā
g° ~~qr ex fide~~ qdqd volo ? qr et si bona
opa nō habuero et tantū credidero
in deū: deputabit' m̄ ad iustitiā.
Si dixit et decreuit. lapsus demsus
ē: si adhuc cogitat et fluctuat. pidi
tat'. Scptura aūt dei verius ꝙ itel
lectus nō solū piclitantē a piculo
liberat: ſ et demersū a pfundo e
leuat. Rn̄deo g° tāqm̄ cont' aplm
et dico de ipo abrahā. qd īuenimꝰ
etiā in epl'a altius apli qui volebt
corrige hoies q male itellexerat
istū aplm. Jacobꝰ eī in epl'a sua co
tra eos qui nolebāt bn̄ opari de
sola fide psumētes. ipi g abrahe
opa cōmedauit cuiꝰ paulꝰ fide:
et nō sūt sibi adūsi apli. Dicit at
opus oibus notū: abrahā filiū su
ū imolandū deo obtulit. Magnū
opus: ſ ex fide. Laudo supedifica
tionē opis: ſ video fidei fūdamen
tū. Laudo fructū boni opis: ſ in
fide agnosco radicē. Si enī h° pter
fidē rectā facet abrahā: nichil il
li pdesset qlecūqꝫ illud opꝰ esset.
Rursū si sic tenet fidē abrahā. ut
cū ei dñs iperaret offerre sibi imo
landū filiū suū. dicet apud semꝫ
ipm nō facio. et tn̄ credo qr me etiā
contēpnente iussa sua lib'eat dñs:
fides sine opibꝫ mortua esset. et tā
qm̄ radix sine fructū sterilis atqꝫ ari

da remanet. Qd ergo: Debemꝰ null
la opa pponē fidei ? id ẽ ut añ fidē
q̄sqꝫ dicat' bn̄ opatus: Ea enī ipsa
opa q dicūtur ante fidē qūuis vide
hoibus laudabilia. īania sūt. Ita
m̄ videt' ēē. ut magne vires et
celerrimꝰ pter viā. Nemo g° cōpu
tet bona opa sua ante fidē: ubi fi
des nō erat. bonū opus nō erat. Bo
nū enī opus itentio facit: itenti
nē fides dirigit. Nō valde atte
qd hō faciat: sed qd cū facit aspi
at. quo lacertos optime gubnati
nis dirigat. Fac eī hoiem optime
gubnare nauī. et pdidisse q tende
qd valet qr temones optime tenet
optime mouet. dat pra fluctibus
cauet ne lateri īfligant'. tantibꝫ
viribꝫ. ut inde torqueat nauī quo
velit atqꝫ vnde velit. et dicat ei
qquo is. et dicat nescio. ā nō dicat
nescio. ſ dicat ad illū portū
dicat ī portū. ſ in saxa festinet.
Nōne iste qūto sibi videt' in nau
gubernāda agilior et efficatior:
tanto piculosius eā sic gubnat
ad naufragiū pperādo pducit.
Talis ē et qui optime currit pter
viā. Nōne g° erat melius et to
rabiliꝰ. ut esset gubnator ille al
qūto īualidior. ut cū labore et a
liqua difficultate gubnaculū
g'et. et tamē rectū debitūqꝫ cursū
tenet ? rursūqꝫ ille etiā pigrius
et ībecillius in via abularet. qua
pter viā fortit' curreret: Optim
g° ille qui et viā tenet et bene il
ambulat: sequētis aūt spei q et si
aliqūtū claudicat nō omnino ut
erret aut īmaneat. ſ pgrediat'
et si paulatī. Fortasse eī spandi

est enim quo tendit etiam tardius perue
nturum. Ergo fratres ex fide iustificatus est
abraham: sed si fide opera non precesserunt.
tamen secuta sunt. Numquid enim fides
tua sterilis erit? Si sterilis non es: ste
rilis non est ipsa. Aliquid mali credidis
ti: et igne malitie tue radicem tue
fidei concremasti. Tene ergo fidem opera
turus. Sed dicis. Non hoc ait apostolus pau
lus. immo hoc ait paulus apostolus. fides
inquit que per dilectionem operatur. et alio
loco. plenitudo enim legis caritas: et
alio. omnis enim lex in uno sermone im
pletur in eo quod scriptum est. diliges pro
ximum tuum tamquam teipsum. Vide si non uult
te separari qui dicit. nam non adultera
bis. non homicidium facies. non concu
pisces: et si quod est aliud mandatum.
in hoc sermone recapitulatur. diliges
proximum tuum tamquam teipsum. Dilectio pro
ximi malum non operatur: plenitudo autem
legis caritas. Numquid caritas permittit
aliquid mali te facere ei quem diligis?
Sed forte tantummodo mali nichil fa
cis? non etiam aliquid boni? Ergo nec
caritas permittit te non prestare quicquid
potes ei quem diligis. Nonne illa est
caritas que orat etiam pro inimicis? Ergo
deserit amicum qui bene optat inimi
co? Itaque si fides sine dilectione sit: sine
opere erit. Ne autem multa cogites de o
pere fidei: adde illi spem et dilectionem.
et noli cogitare quid operis. Ipsa di
lectio vacare non potest. Quid enim de quo
quam homine etiam male operatur nisi amor?
Da mihi vacantem amorem et nichil o
perantem. Flagitia. adulteria. facinora.
homicidia. luxurias omnes? nonne a
mor operatur? Purga ergo amorem tu
um: aquam fluentem in cloacam converte
ad ortum. Quales impetus habebat

ad mundum tales habeat ad artificem
mundi. Non vobis dicitur nichil ametis.
Absit. Pigri. mortui. detestandi. mi
seri eritis. Amate: sed quid ametis vide
te. Amor dei amor proximi caritas dicitur:
amor mundi amor huius seculi cupiditas
dicitur. Cupiditas refrenetur: caritas exci
tetur. Ipsa enim caritas bene operantibus: dat
eis spem bone conscientie. Spem enim gerit
bona conscientia. Quomodo mala conscientia
in tota desperatione est. sic bona conscientia
in tota spe: et erunt tria hec de quibus dixit
apostolus. fides. spes. caritas. et alio lo
co ipsa tria. sed pro spe bonam conscientiam
posuit. Finis enim precepti est dixit. Quid
est finis precepti? Quo perficiatur. non quo
consumatur. Aliter enim dicimus finitur
cibus: aliter dicimus finita est tunica
que texebatur. Finitur ut perfecta sit. Et
hic finis dicitur. et ibi. Non ergo hic finem
precepti dixit. quo quasi pereat precepta:
sed quo perficiantur et consumentur non con
sumantur. Finis ergo propter illa tria. finis
inquit precepti est caritas de corde puro.
et conscientia bona. et fide non ficta: pro
spe conscientiam posuit. Ille enim sperat
qui bonam conscientiam gerit? quem vero
pungit mala conscientia retrahit se ab
spe: et non sibi sperat nisi dampnationem.
Ut ergo speret regnum habeat bonam consci
entiam: et ut habeat bonam conscientiam cre
dat et operetur: quia quod credit fidei est.
quod operatur caritatis est. Illo ergo loco a
fide cepit apostolus. fides. spes. caritas:
alio loco ab ipsa caritate cepit. caritas
de corde puro. et conscientia bona. et fide
non ficta. Modo nos a medio cepimus.
ab ipsa conscientia et spe. Qui vult inquit
habere bonam spem. habeat bonam con
scientiam: ut autem habeat bonam conscientiam.
credat et operetur. A medio imus ad ini

credidit abrahā deo. et reputatū ē illi ad iusticiā

cāū et fine: credat et opetur. Qd cre
dit fidei ē: qd opatur caritatis ē. Quo
mo g° dicit apl'us iustificai hoiem sn
opibus ex fide? cū alio loco dicat: fides
q p dilcione opatur? Nō g° iacobū
aplm paulo. s ipm paulū ipi paulo
opponam': et dicamus ei. At nos q°
dam° pmittis ipune peccare: cū dicis.
arbitramur iustificai hoiem p fide si
ne opibus. Sed ad huc dicis. fides
q per dilcione opatur. Quō hac
quasi secur' fio. si opatus nō fuero?
hac aut nec spem n° ipam fide vi
deor habē bona. n opatus fuero p
dilcione. Teipm audio aplē. Certe
fide m hic sn opibus vis comedare?
opib aut fidei dilcio est: q dilcio
vacare nō potest. n et mali nichil
opetur. et qicqd potest boni opetur.
Qd enī facit dilcō? Declina a ma
lo et fac bonū. Hac g° fide sn opib'
comendas: et alio loco dicis. et fide
habeā ita ut mōtes transferā. carita
te aut nō habeā nichil m pdest.
Ergo si nichil pdest fides sn caritate.
caritas aut ubi fuit nāe ē ut ope
tur: fides ipa p dilcione opat'. Quo
mo g° iustificabit' hō p fidem sine
opibus? Rnderet ide apl's. Ptea
hoc tibi dixi o hō: ne q̄si de opibus
tuis p̄sumere videris. et mito operū
tuorū accepisse fidei grām. Noli g°
p̄sumere de opib' an fide: noveis q
pcore te fides īvenit? et si te fides
data fecit iustū: impiū īvenit que
facet iustū. Credenti ī quit in eū q
iustificat impiū: deputat' fides
eius ad iusticiā. Si iustificat' ī
pius. ex ipio fit iustus? si ex ipio
iustus fit. q sūt opa ipiorū? Iac
tet iā ipius opa sua et dicat. Do

paupibus. nichil alicui aufero. nō
vxore alienā cōcupisco? nō quequā
occido. nulli fraude facio: depositū
apud me nullo teste repsento. Hec
omia dicat. Quero vtrū pius sis
an ipius. Et quomo sū ipius qui
ista facies? Quomo illi de quibus
dictū ē. et servierūt creatē potius
qm creatori qui ē bndcus in scla.
Quomo nō es ipius? Qd si de his
omībz bonis opibus a illud spas
qd spandū ē. sed nō ab illo a quo
spandū est. aut hoc speras qd spe
randū n ē. etiā ab illo a q° eterna
vita spanda est? Pro bonis opib
sperasti terrenā quādā felicitatē.
ipius es. nō ē ista merces fidei. Cā
ra res ē fides: vili illā adduxisti.
Impius g° es: et nulla sūt ista opa
tua. Moveas licet in bonis opib
lacertos. et videaris navim optime
gubnare: in saxa festinas. Qd si
qd spandū est speras. idē vitā e
nā. sed nō a dno deo p ihm xpm
que solū datur vita eterna? sed p
tas te ad vitā eternā posse pvenire
p militiā celi. p solē et lunā. p po
tates aeris et maris et terre et si
derū: ipius es. Sz crede in eū q
iustificat ipiū: ut possint et bo
opa tua ēe opa bona. Nā nec bo
na illa appellaverī: quādiu nō
radice bona pcedūt. Qd ē hoc
Aut vitā tēporalē ab etīo deo spe
ras? aut vitā etiā a demonibus
spas? In qualibet pte ipius es.
corrige fide. dirige fide. dirige viā
et si habes bonos pedes. ambula
securus curre. viā tenes: quāto me
lius cucurreris. tanto facilius pve
es. Sz forte claudicas aliquātulū sal

tra via noli recede . et si tardius p
uecturus es, noli remane : noli retro
cōuerti. noli deuiare. Q̄d g° : Qui
sūt beati ; Nō in quibz nō inueneit
deus pctm. Nā in oībus inueīt. Oēs
eī peccauerūt : et egent glā dei. Si
g° in oībz pctā inueniunt : ī manet
ut nō sint bti. n̄ quoꝝ remissa sūt
pctā. Hoc g° apl's sic comēdauit. Cre
didit abrahā deo : et reputatū ē ei
ad iustitiā. Ei aūt q̄ opat idz de
opibꝰ p̄sumit. et eoꝝ mito sibi di
cit datā ēē grām fidei : merces nō
iputat scdm grām ꝫ scdm debitū.
Q̄d ē hoc. n̄ q̄d merces nr̄a grā vo
catur : Si grā ē : gratis dat . Q̄d
ē gratis datur : Gratis constat.
Nihil boni fecisti : et dat tibi re
missio pctoꝝ. Attendūt opa tua :
et inueniunt oīa mala. Si q̄d debet
istis opibus d's reddet : utiqz dap
naret. Stipendiū eni pcti mors.
Malis opibus q̄d debet n̄ dapnatio :
Bonis q̄d debet : Merces. regnū ce
lorū. Tu aūt ī malis opibꝰ inuentꝰ
es : si reddat tibi q̄d debet punie
dus es. Q̄d g° fit : Nō tibi d's reddit
debitā penā : ꝫ donat idebitā grām.
Debebat vīdictā : dat idulgentiā.
Incipis g° ēē in fide p idulgentiā.
Jā fides illa assūpta spe ⁊ dilcōe
icipit bn̄ opari : ꝫ nec tūc glieris ⁊
extollas te. Memeto a quo ī via po
situs sis : memēto q̄ et sanis pedi
bus et velocibz errabas. Memeto
q̄ et si languebas. et ī via semiui
uus iacebas : leuatꝰ es ī iumentū
et pductꝰ in stabulū. Ei aūt iquit
qui opat . merces nō iputat scdm
grām : ꝫ scdm debitū. Si vis ēē alie
nus a grā : iacta meita tua. Ille aūt

videt q̄d sit in te : et nouit q̄d cui de
beat. Ei vō qui nō opat iquit. Ecce
pone aliquē impiū pctōre : nō opa
tur. Q̄d aūt credit : Credidit aūt
in eū qui iustificat ipiū. Ex eo ei
q̄ nō opat bene : ipius ē. Et si bo
na videat face : et tn̄ q̄ sine fide.
nec bona vocāda sūt. Credidit aūt
ī eū qui iustificat ipiū : deputat fi
des eiꝰ ad iustitiā. sicut et dauid di
cit btitudinē hoīs cui d's accepto fert
iustitiā sine opibus. Justitiā quā.
Fidei quā bona opa nō pcesserūt :
quā bona opa consequūt. Intēdi
te g° vos : alioqn̄ male itelligēdo
pcipitatis vos in illā voraginē ipune
peccādi. et ego liber sū sicut ipse
apl's ab oībus male itelligentibꝰ
liber fuit. Libēter ei male itellexe
rūt : ne bona opa seqrent. Nolite
ēē de nūo taliū fr̄es. Dicit ī q̄dā
psalmo de quodā hoīe tali. idz de
tali gnīe q̄si de vno. Noluit iquit
itellige ut bn̄ ageret. Nō dictū est.
nō potuit itellige. Vos g° oportet
ut velitis itellige ut bn̄ agatis.
Intellc̄us ei vobis nō deeit mani
festus. Q̄s ē manifestus itellc̄us :
Nemo iactet bona opa sua an fi
de : nemo sit piger in bonis opibꝰ
accepta fide. Dat d's g° idulgenti
ā omibus ipijs : et eos iustificat
ex fide. Psalmus.
Beati quoꝝ remisse sūt i
niquitates : et quoꝝ tecta sūt
pctā. Btūs vir cui nō iputauit
dn̄s pctm : nec ē in ore eiꝰ dolus. Jā
psalmꝰ icipit : et icipit itellectus.
Intellc̄us g° ul' itelligētia ipsa ē :
ut nouis nec iactare te debē de me
ritis tuis. n̄ p̄sumē de ipunitate
peccati . Psalmi ei titulus ita est.

Huic dauid intellectus. Intelli
getie vocat psalm9 iste. Prima g° in
telligetia ut te noueris pctore: co
seques itelligetia e. ut cu ex fide
p dilcone bn cepis opari. n h° vi
ribz tuis. s gre dei deputauis. Ita
no erit dolus in corde tuo hoc e in
ore iteiore tuo: nec aliud in labijs
habebis. aliud i cogitatoe. No eris
de illis phariseis de quibz dcm e.
Siles estis monumetis dealbatis:
q aforis qdem apparetis hoibz iusti.
itus aut pleni estis dolo et iniqta
te. Qui g° cu sit iniqu9 iustu se p
tendit: none dolosus e. No e ille
nathanael de quo dns dicit. ecce
ve isrlita in q° dolus no est. Vnde
aut i illo nathanaele dolus no e
rat: Cu esses iqt sub arbore fici
vidi te. Sub arbore fici erat: sub
coditioe carnis erat. Si sub condi
tioe carnis erat. qz ipietate ppagi
nis tenebat: sub illa arbore fici
erat i qua gemit in alio psalmo.
Ecce ei in iniqtate coceptus su. Sed
vidit eu ille qui venit cu gra. Qd
e vidit eu: Misertus e eius. Ergo
hoiem sine dolo sic comedat: ut gra
a sua in illo comendet. Cu esses sb
arbore fici vidi te. Vidi te qd magnu
e. n itelligas aliquomo dictu: Qd
magnu e vide hoiem sb arbore fi
ci: Si no vidiss sub ista fici gen9
huanu xps: aut arescem9 omino. a
quomo pharisei i quibz dol9 erat.
idz iustificabat se verbis. factis at
mali erant: folia sola iuenirentur
i nobis no fruct9. Na tale arbore
fici qn vidit xps maledixit: et aru
it. Video iquit sola folia idz sola
verba absqz fructu: arescat iquit ut
nec folia habeat. Vt qd et verba[...]
Tulit et verba. Arida eni nec folia
possit habe. Sic g° erant iudei pha[...]
risei. arbor illa erat. vba habeba[...]
facta no habebat: ex sentetia dni a[...]
riditate meruerut. Videat g° nos[...]
xps sub arbore fici: videat i carne[...]
nra etia fructu boni opis. ne eiu[...]
maledictoe arescam9. Et qz totu[...]
gratie ei9 iputat no meritis nris[...]
bti quoz remisse st iniqtates et q[...]
tecta st pcta: no in qbus no sut in[...]
ta pcta. s quoz tecta sut pcta. Co[...]
pta sut pcta: et tecta sut. abolita s[...]
Si texit pcta ds noluit aduterte[...]
noluit aduterte noluit aiaduerte[...]
si noluit aiaduterte noluit punir[...]
noluit agnoscere. maluit ignoscer[...]
Bti quoz remisse st iniqtates: et[...]
tecta st pcta. Ne sic itelligatis q[...]
dixit pcta coopta sut: qz ibi sut[...]
viuut. Tecta g° pcta qre dixit: [...]
no videretur. Qd eni erat dei v[...]
pcta: n punire pcta. Vt nolueb[...]
hoc e dei vide pcta qd punire pcta[...]
qd ei dr: Auerte facie tua a pctis m[...]
is. Pcta g° tua no videat: ut te [...]
deat. Quomo te videat: Qmo [...]
thanaele. cu esses sub arboe fici [...]
di te. Vmbra fici no ipediuit ocul[...]
misedie dei: n est i ore ei9 dol9. Ve[...]
qui noluit cofiteri pcta. labora[...]
causa i defensioe pctoz suoz. et q[...]
to laborat i defensioe pctoz suoz[...]
iactat tes merita sua no videt i[...]
tates suas. tato plus robur eoz[...]
fortitudo deficit. Ille ei fortis e: q[...]
no in se s in deo fortis e. Pp illu[...]
ter dnm rogaui ut auferret eu a m[...]
et dixit m. sufficit t gra mea. Gra[...]
mea dixit: no virtus tua. Sufficit[...]

inquit, tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Unde alio loco ipse: quando infirmor, tunc fortis sum. Ergo qui vult fortis esse velut presumens de se et iactans merita sua qualiacumque illa sint: consimilis pharyseo illi qui a deo se dicebat accepisse. superbe tamen iactabat. gratias inquit tibi. Attendite fratres mei quale genus superbie commendet deus. Vere quale potest subintrare iusto homini: quale potest surripere etiam bone spei viro. Gratias tibi dicebat. Ergo tamen dicebat gratias tibi: fatebatur ab illo se accepisse quod habebat. Quid enim habes quod non accepisti? Ergo gratias tibi ago dixit: gratias tibi ago. quia non sum sicut ceteri homines. raptores. iniusti. adulteri, sicut et publicanus iste. Unde ergo superbus? Non quia de bonis suis deo gratias agebat: sed quia super alterum se de ipsis bonis extollebat. Attendite fratres: nam unde cepit dicere similitudinem ipsam dominus, euangelista premisit. Cum enim christus diceret: putas veniens filius hominis inveniet fidem in terra. et ne existeret quedam heresis, qui attendentes et putantes consilapsum totum mundum. omnibus enim hereticis in paucis et in parte sunt. iactarent se quod in ipsis remansit quod de toto mundo perierit: ibi statim ubi ait dominus. putas veniens filius hominis inveniet fidem in terra, subiecit euangelista et ait. dixit autem et ad quosdam qui sibi iusti videbantur et spernebant ceteros similitudinem hanc. quidam phariseus et publicanus convenerunt in templum orare et cetera que nostis. Phariseus ergo ille dicebat. gratias tibi ago. Sed unde superbus? Quia spernebat ceteros. Unde probas? In ipsis verbis. Quomodo? Phariseus inquit iste contempsit de longe stantem: cui deus confitenti appropinquabat. Publicanus

inquit de longinquo stabat: sed deus ad illum de longinquo non stabat. Quare deus ab illo de longinquo non stabat? Quia alio loco dicitur. prope est dominus hiis qui obtriverunt cor. Videte si publicanus iste obtriverat cor: et ibi videbitis quia prope est dominus hiis qui obtriverunt cor. Publicanus autem de longinquo stabat: et neque volebat ad celum oculos suos levare. sed puniebat pectus suum. Tunsio pectoris: obtricio cordis. Quid dicebat tundens pectus? Domine propitius esto mihi peccatori. Et quod sententie domini: Amen dico vobis: descendit iustificatus de templo publicanus ille: magis quam ille phariseus. Quare? Hoc est iudicium dei. Non sum sicut ceteri homines. Non sum sicut publicanus iste: non sum sicut ceteri homines. iniusti. raptores. adulteri. Ieiuno bis in sabbato: decimas do omnium que possideo. Ille non audet ad celum levare oculos suos: attendit conscientiam suam. stat longe. et iustificatur magis quam ille phariseus. Quare? Rogo te domine. expone nobis iustitiam tuam: expone nobis equitatem iuris tui. Exponit de regula legis sue. Vultis audire quare? Quia omnis qui se exaltat humiliabitur: et qui se humiliat exaltabitur. Intendat ergo caritas vestra. Diximus non ausum fuisse oculos ad celum levare publicanum. Quare celum non attendebat? Quia se attendebat. Se attendebat ut primo sibi displiceret: et sic deo placeret. Tu autem iactas te: cervice erecta incedis. Ait dominus superbo: non vis ad te attendere. ego attendo. Vis autem ut non attendam? Tu attende. Ideo publicanus non audebat oculos ad celum levare. quia seipsum intuebatur: conscientiam suam puniebat. Ipse sibi iudex erat ut ille intercederet: et ipse

puniebat ut ille liberaret: ipse accusabat ut ille defenderet. Adeo defensus est: quia dixit pro ipso sententiam. Descendit iustificatus publicanus ille magis quam ille phariseus: quia omnis qui se exaltat humiliabitur. et qui se humiliat exaltabitur. Attendit se igitur: et nolui ego attendere. Audivi dicentem. Averte oculos tuos a peccatis meis. Quis est enim qui illud dixit, nisi qui etiam illud dixit. quia iniquitatem meam ego agnosco. Itaque fratres mei erat phariseus ille peccator. Non enim quia dicebat non sum sicut ceteri homines. iniusti raptores. adulteri, neque enim quia ieiunabat bis in sabbato: neque enim quia decimas dabat non erat peccator. Quod si in nullis peccatis esset. ipsa superbia grande crimen erat: et tamen ecce illa omnia dicebat. Quis tandem sine peccato? Quis gloriabitur castum se habere cor? Aut quis gloriabitur mundum se esse a peccatis? Habebat ergo illa peccata: sed perversus et nesciens quo venisset. erat tanquam in statione medici curandus: et sana membra ostendebat. vulnera tegebat. Deus ergo tegat vulnera: noli tu. Nam si tu tegere volueris: erubescens medicus non curabit. Medicus tegat et curet: emplastro enim tegit. Sub tegmine medici sanatur vulnus: sub tegmine vulnerati celatur vulnus. Cui celas? Qui novit omnia. Itaque hic fratres videte quid dixit. Quoniam tacui inveteraverunt ossa mea a clamando tota die. Quid est hoc? Quasi contrarium videtur. quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea a clamando. Si a clamando? quomodo tacuit? Tacuit quiddam: non tacuit quiddam. Tacuit unde proficeret: non tacuit unde defi-

ceret. Tacuit confessionem: clamavit presumptionem. Tacuit enim dixit: non sum confessus. Ibi oportebat ut loqueretur: tacet merita sua. clamavit peccata sua. Nunc autem perverse tacuit peccata sua: clamavit merita sua. Et quid illi contigit? Inveteraverunt ossa eius. Intendite quia si clamaret peccata sua et taceret merita sua: innovarentur virtutibus eius roborarentur ossa eius. idest virtutes: inveniret in se firmitatem esse in domino: quia inveniret in se firmitatem. Modo autem quia in se voluit esse firmus: inveteraverunt ossa. factus est infirmus et inveteravit vetustate. quia noluit eius. Remansit in vetustate. quia noluit confitendo amare novitatem. Qui beati enim fiunt novi nostis fratres: quia beati quorum remisse sunt iniquitates. et quorum tecta sunt peccata. Noluit iste sibi dimitti iniquitates: exaggeravit defendit illas. iactavit merita sua. Ergo quoniam tacuit a confessione: inveteraverunt ossa eius a clamando tota die. Perseverando. Quid est a clamando tota die? perseverando tota die in defensione peccatorum suorum. Et tamen videte qualis sit intelligentia. agnoscat se. Erit enim modo intelligentia: et tia. Nichil preter se respiciat: agnoscat se. displicebit sibi quia agnoscat se. Beatus vir audietis ut sanemini. Beatus vir cui non imputavit dominus peccatum: nec est in ore eius dolus. Quoniam tacui inveteraverunt ossa mea a clamando tota die. Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua. Quid est gravata est super me manus tua? Magna res fratres. Respicite illam sententiam et publicani correctam inter duos. phariseum et publicanum. Quid dictum est de phariseo? Quoniam humiliabitur. Quid dicat de publicano? Quoniam exaltabitur. Quare ille humiliatur? Quia exaltavit se.

Quare iste exaltat᷑? Q̄a humiliat᷑
se. Ergo ut exaltante se humiliet d̄s:
grauat sup illū manū suā. Noluit
humiliari cōfessiōe iniq̄tatis sue: hu
miliatus ē pondē manꝰ dei. Qm̄ ille
pferret manū grauē humiliantib᷑?
Qm̄ leuis fuit manꝰ subleuātib.
tā grauis manꝰ humiliātib. ut ī illo
fortis et ī illo fortis: fortis ad illū
pmendū. fortis ad illū subleuādū.
Ergo qm̄ die ac nocte ḡuata ē sup
me manꝰ tua: Conuersus sū in e
rūpna mea dū cōfigit᷑ spina. Ex
ipa aggrauatōe manꝰ tue. ex ipsa
humiliatōe cōuersus sū in erūpna
mea: fc̄us miser. cōfixa ē in spina.
cōpuncta ē consciā mea. Qd̄ fc̄m ē
ut cōfigetur spina? Datus ē ei se
sus dolorib. inuenit īfirmitate su
ā: et ille qui tacuerat cōfessiōez
pc̄tī sui. ut clamādo in defensiōe
pc̄ti sui inueterascēt uirtus eius.
idq; ossa eius cōuertentur ī vetus
tate: mō qd̄ fecit cōfixa spina?
Pc̄tm̄ meū cognoui. Ergo iam
cognoscit. Si ille cognoscit: et ille
cognoscit. Audite qd̄ sequit᷑. Videte
si nō ipediat. Pc̄tm̄ meū cognoui.
Et iniusticiā mea nō operui. Hoc
iā dudū dicebā: noli operire tu. ut
operiat d̄s. Beati quoꝝ remisse st̄ iu
quitates: et quoꝝ tecta sūt pc̄tā.
Qui tegūt pc̄tā nudatur: iste at
nudauit ut cooperiret᷑. Iniq̄tate
mea nō operui. Qd̄ ē nō operui?
Iā dudū tacuerā. mō qd̄ dixi? Qd̄
ē contrū illi taciturnitati dixi. Qd̄
dixisti? Pronunciabo adūsū me
iniusticias meas dn̄o: et tu remisis
ti ipietate cordis mei. Dixi. Qd̄
dixisti? Nō iā pnūciat: pmittit
se pnūciaturū et ille iā dimittit.
Attēdite fr̄es: magna res. Dixi: p
nūciabo. Nō dixit. pnūciaui et tu
dimisisti. dixi pnūciabo et tu dimi
sisti: q̄r eo ipo qd̄ dixit pnūciabo.
ostendit q̄r nōdū pnūciauerat. sed
corde pnūciauerat. Hoc ipsū dicē
pnūciabo. pnūciare ē: ideo et tu r
misisti ipietatē cordis mei. Con
fessio vō mea nondū ad os venerat.
Dixerā ei pnūciabo adūsū me:
verū aūt deus audiuit voce cordis
mei. Vox mea ī ore nōdū erat: sed
auris dei iā in corde erat. Tu remi
sisti ipietatē cordis mei: q̄a dixi
pnūciabo. et nō suffecerat. Nō dixit
pnūciabo iniusticiā meā dn̄o: nō
sine causa dixit pnūciabo adūsū
me. et hoc interest. Multi ei pnū
ciāt iniquitatē suā: s; adūsus ipm̄
dn̄m deū qn̄ inueniunt᷑ ī pc̄tis suis
dicūt. deus hoc voluit. Si enī hoc
dicat nō feci. aut hoc factū qd̄ ar
guis nō ē pc̄tm̄: nō pnūciat n̄: ad
uersū se nec adūsus deū. Si dicat
feci. p̄r sus et pc̄tm̄ ē. s; deus hō vo
luit qd̄ ego feci: hoc ē pnūciare ad
ūsus deū. Forte dicatis. nemo hoc
dicit. Qs ē qui dicat. d̄s hō voluit?
Multi et hoc dicūt. Sz et qui hoc
nō dicūt et aliud dicūt. qd̄ dicūt?
Fatū mi fecit: et stelle me fecerūt.
Ita iā p circuitū ad deū volūt pue
nire. Per circuitū volūt puenire ad deū
accusandū. qui nolūt de cōpendio
venire ad deū placandū: et dicūt fa
tū mi fecit. Qd̄ est fatū? Stelle me
fecerūt. Qs sūt stelle? Certe iste q̄s
ī celo cōspicimꝰ. Et q̄s eas fecit?
Deus. Qs eas ordinauit? Deus.
Ergo vides qd̄ voluisti dicē: deus

fecit ut peccare. Ita ille iniustus tu
iniustus: q2 n̄ ille fecisset, tu nō peccas
ses. Tolle istas excusatiōes ī pc̄tis:
memēto illi9 psalmi. ne declines
cor meū in v̄ba maligna ad excu
sandas excusatiōes in pc̄tis: cum
hoībus opantibz īiquitatē. Ad h'
enī magni viri s̄t qui ptendūt pec
cata sua: magni s̄t et q̄ numerat
sydera. et qui cōputat stellas et te
pora. et dicūt. q̄s qn̄ vl' peccet vl'
bn̄ viuat. et qn̄ mars faciat hoī
cidiū. et ven9 adulteriū. Magni
docti viri et elcī vident' ī hoc s̄clo.
Sz q̄d ait in psalmo: Ne declines
cor meū ī verba mala cū hoībus
opantibz īiquitatē: et nō cōmu
nicabo cū electis eoz. Dicāt illi
electos et doctos nūatores siderū.
dicāt illi sapiētes eos qui q̄si di
gerūt ī dictis facta hūana. et de
scribūt de stellis mores hūanos:
cū libero arbitrio me creauit d's.
si peccaui ego peccaui. vt nō solū
pnūcie iniq̄tatē meā dn̄o. s̄ adū
sū me nō adū sus eū. Ego dixi dn̄e
miserē mei. Clamat eger ad me
dicū. Ego dixi. Quare ego dixi:
Sufficēt. dixi †. Ego ego nō fatū:
nō fortuna nō diabol9: q2 nec ipē
cogit. s̄ ego psuadenti cōsensi. E
go dixi dn̄e miserē mei: sana aīaz
meā. q2 peccaui t'. Sic et hic statī
ītēt ppo suit: dixi pnūciabo adū
sū me īiquitatē meā dn̄o: et tu r
misisti īpietatē cordis mei. Pro
hac orabit ad te oīs s̄cūs ī tēpore
oportuno. Quo tēpore: Pro hac.
P qua hac: P īpietate. Pro qua:
P ipa venia pc̄toz. P hac adōabit
ad te oīs s̄cūs ī tēpore oportuno.

† Sz dictū ē: ego dixi

Inde adorabit ad te oīs s̄cūs: q2
dimisisti pc̄ta. Nā si nō dimitte
pc̄ta: nō ess̄ s̄cūs qui te oraēt. Pro
hac orabit ad te oīs s̄cūs ī tpe opor
tuno: qn̄ manifestabit nouū tes
tamētū. qn̄ manifestabit grām xp̄i.
q̄d ē tēpus oportunū. Cū aūt veni
plenitudo tp̄is: misit d's filiū suum
factū ex muliē. id ē ex fēia. Indiffē
enī vocabat hoc antiq̄: factū sub
lege. ut eos qui sub lege erāt rede
mēt. Vn̄ redimēt: A diabolo. a p
ditiōe. a pc̄tis suis: ab eo cui se ve
diderat. Vt eos qui s̄b lege erāt re
dimēt. Sub lege eī erant. q2 p̄me
bat eos lex: cōdicio eos p̄mebat
cōuīcendo de reatu nō saluādo. et
mala p hībebat. Sz q2 illi vires
nō habebant p seipos iustificādi
se. et clamādū erat ad illū. q̄mo
clamabat q̄ captus ducebat sub
lege pc̄ti. miser ego hō q̄s me libe
rabit de corpore mortis hui9. Ita
oēs hoīes sub lege nō in lege: ita
illa deprimēte. illa de reatu con
tente. Demōstrauit ei pc̄tm lex.
Illa fixit spinā: illa fecit cor cō
pūgi. Ipa āmonuit ut reū se ip̄
cognoscēt: et p venia clamaēt ad
deū. Pro hac orabit ad te oīs s̄cūs
in tpe oportuno. Ergo dicebā de tē
pore oportuno: cū veīt plenitudo tē
poris. misit d's filiū suū. Ite dicit aplūs.
Tēpore acceptabili exaudiui te. Et
in die salutis adiuui te. Et
q2 hoc de omibz xp̄ianis p̄dicatū
erat a ppha: subiecit apl's. Ecce
nūc tēpus acceptabile: ecce nūc
dies salutis. P hac orabit ad te
omīs s̄cūs in tpe oportuno. Ve
rūtamē in diluuio aq̄rū multarū

ad eū nō appropiquabūt. Ad eum.
Ad que. Ad deū. Solet enī psonam
mutare. quōmō est. dn̄i ē salus et sup
ppl'm tuū benedictio tua. Nō dixit.
dn̄i est salus et sup ppl'm ei' bene
dictio ei'. aut dn̄e tua ē salus et sup
ppl'm tuū bn̄dictio tua: ß ai icipet.
dn̄i ē salus nō ad illū ß de illo dicebat.
ubi cōuersus ē ad illū et ait. et sup
ppl'm tuū bn̄dictio tua. Sic et hic
audis primo ad te. deīn ad deū: ne
putes aliū eē. Pro hac orabit ad te
om̄s scī in tp̄e oportuno: verūptamē
i diluuio aquarū mltarū ad eū nō
appropiquabūt. Qd ē in diluuio
aquarū mltarū: Qui natat i diluuio
aquarū mltarū: nō appropiquat ad
deū. Qd ē diluuiū aquarū mltarū:
Multiplicitas variarū doctrinarū.
Intēdite fr̄es. Multe aq sūt varie
doctrine. Dei vna est. Nō sūt multe
aq ß vna aqua: siue sacramēti bap
tismi. siue doctrine salutaris. De ip
sa doctrina qua irrigam' p spm̄ scm̄
dicit: bibe aquā de tuis vasis. et
de puteorū tuorū fontibz. Ad istos
fontes nō accedūt impij: ß credētes
in eū qui iustificat impiū a iustifi
cati accedūt. Alie aq mlte doctrine
q inquinat aīas hoim: qd paulo an
dicebā. Alia doctrina ē fatū m̄ fecit.
alia doctrina casus m̄ fecit. fortuna
fecit: casibz regūt hoīes. nulla p
uidētia aliqd gerit: et ipa doctrina
ē. Illius dixit. Est gens tn̄brarū con
traria q rebellauit aduersus deū: ipa
facit peccare hoīes. In h' diluuio
aquarū multarū: ad deū nō appropi
quabūt. Que ē illa aqua: Illa va
q manat de intimo fonte pure vere
veritatis. Que illa aqua ē fr̄es?

nisi que docet cōfiteri dn̄o: Que ē
illa aq n̄ que docet bonū est cōfi
teri dn̄o: Que ē illa aqua n̄ que
docet hanc vocē. dixi pnūciabo ad
uersū me iniusticiā meā dn̄o: Ego
dixi dn̄e miserē mei: sana aīaz meā
qm̄ peccaui ti. Hec aq cōfessionis pec
catorū. hec aq hūiliationis cordis: h'
aq vite salutaris abiicientis se. nichil
de se psumētis. nichil sue potētie
supbe tribuētis. Hec aqua i nullis
alienigenarū libris ē: nō in epicu
reis. nō in stoicis. nō in manicheis.
nō in platonicis. Vbicūqz etiā iue
niūt optima pcepta morū et disci
pline hūilitatis: tamē ista nō iue
niūt. Via hūilitatis huj' aliūde ma
nat. a xp̄o venit: hec via ab illo ē
qui cū eēt altus. hūilis venit. Qd enī
aliud docuit hūiliando se. fcūs obedi
ens vsqz ad mortē mortē aūt crucis:
Qd aliud docuit soluēdo qd nō de
bebat: ut nos a debito liberaret:
Qd aliud docuit baptizatus q pec
catū nō habebat: crucifixus qui
reatū nō habebat: Qd aliud docu
it. n̄ hanc hūilitatē: Nō imerito
ait. ego sū via et veitas et vita. In
hac g' hūilitate ppiquat ad deū:
qz ppe ē dn̄s his qui obtriuert cor.
In diluuio aūt aquarū mltarū extol
lentiū se aduersus deū. et docentiū
supbas ipietates. ad eū nō appro
pinqbūt. Tu aūt qd qui etiā iusti
ficatus es. inter medias illas aqs:
Vndiqz fr̄es mei etiā cū cōfitem'
pcā p strepūt circa nos aq ille di
luuij: nō sum' in ipo diluuio: sed
circūdam' ab ipo diluuio. Pmūt
nos ß nō opprimūt: vrgēt nos sed
nō dimergūt. Qd g' tu facies q a

in medio diluuio es ambulans i hoc
s(e)c(u)lo. No enim no audit tales doctores.
no audit tales sup(er)bos. aut no ex v
bis eo(rum) cotidianas patit(ur) in corde
suo p(er)secutioes. Q(uo)d g(ra)t(ia) dicat iste ia
iustificatus et p(re)sumes de deo. q(ue) cir
cudat(ur) diluuio isto. Tu mes refu
giu a p(re)ssura q(ue) circudedit me. Refu
giunt illi vel ad deos suos. vel ad demo
nes suos. vel ad vires suas. vel ad de
fensione peccato(rum) suo(rum). in isto dilu
uio no e refugiu n(isi) tu. A p(re)ssura q(ue)
circudedit me. Exultatio mea
redime me. Si ia exultas. q(ui)d vis re
dimi. Exultatio mea redime me.
Audio voce gaudij. exultatio mea:
audio gemitu redime me. Gaudes
et gemis. Ita i(n)quit et gaudeo et ge
mo. Gaudeo i spe: gemo adhuc i re.
Exultatio mea redime me. Spe
gaudentes ait. Ergo recte exultatio
mea redime me. Vn redime me.
Sequit(ur). In tribulatoe pacientes. Ex
ultatio mea redime me. Ia iustifi
catus erat ap(osto)l(u)s. et q(ui)d ait. No solu
i(n)q(ui)t. s(ed) etia nos ipsi p(ri)mitias habe
tes sp(iritu)s: et ipsi in nobmetipis inge
miscim(us). Unde redime me. Q(ui)a ipsi
in nobmetipis igemiscim(us) adopc(i)
one: expectantes redemptione corpois
n(ost)ri. Ecce g(ra)t(ia) vn redime me. Q(ui)a ad
huc expectam(us) i nobis igemiscentes
redemptione corpis n(ost)ri. Vn g(ra)t(ia) exul
tatio mea. Ibi sequtur ide ap(osto)l(u)s et
dicit. spe eni salui facti sum(us): spes
aut que videt(ur) no est spes. Q(uo)d eni
videt q(ui)s q(ui)d sperat. Si aut q(uo)d no
videm(us) speram(us): p(er) paciam expctam(us).
Si speras gaudes: si p(er) patietia ex
pectas. adhuc gemis. No enim opus
e patietia: ubi nichil mali p(er)petie

ris. Tolerantia q(ue) d(icitu)r. patientia q(ue) d(icitu)r.
sustinentia q(ue) d(icitu)r. longanimitas q(ue) d(icitu)r.
no est n(isi) in malis. Ubi p(er)meris: i
bi angustia e. Ergo si p(er) patientia
expectam(us). adhuc dicim(us) redime me
a p(re)ssura q(ue) circudedit me: q(ui)a vero
spe salui facti sum(us). simul et v(...)
dicim(us). exultatio mea redime me.
R(espo)ndetur. Intellectu do tibi. (...)
psalm(us) itelligentie. Intellectu do t(ibi)
Et statua te i via hac q(ua) gradie(ris)
Q(uo)d e statua te i via hac qua gr(adie)
ris. No ut hereas ibi. s(ed) ut ab e(a)
no aberres. Dabo itellectu ut cog(nos)
cas te semp. et semp gaudeas i sp(e)
ad deu: donec ad illa patria p(er)ueia(s)
ubi ia no spes s(ed) res erit. Obfirma
bo sup te oculos meos. No a te aufe
ra oculos meos. q(ui)a et tu no aufer(es)
ab eo oculos tuos. Ia iustificatus
ia post remissione pecco(rum) leua ocu(los)
tuos ad deu. Putruerat e(nim) cor tuu
cu esses in t(er)ra: no gratis audis sursu(m)
cor ne putriat. Ergo et tu leua
oc(u)los tuos semp i deu: ut firmet s(u)
p(er) te oculos suos. S(ed) q(uo)d times. (...)
cu habeas oculos ad deu offend(...)
ne no respicias ante te: et forte in(...)
ras i laqueu. Noli time. Ibi e(...)
sut oculi ip(s)ius: q(ui)s obfirmat su(per)
te. Nolite i(n)q(ui)t solliciti ee. E(...)
petrus. oem sollicitudine v(est)ram (...)
p(er) illu mittite: q(ui)a illi cura e de vo(bis)
Ergo obfirmabo sup te oc(u)los meo(s)
Tu g(ra)t(ia) oculos tuos in illu erige: e(t)
no timebis ut dixi ne i laqueu i(n)
curras. Audi aliu psalmu. Oculi
mei semp ad dnm. Et q(ua)si diceret illi
q(uo)d agis de pedib(us) tuis cu no ante
te attendis: q(uonia)m ipse i(n)q(ui)t euellet
de laqueo pedes meos. Firmabo

sup te oculos meos. Pmisit et huic
et intellcm et ptectione sua: conuer
tit se ad sup bos defendentes pcca sua.
et ostendit nobis qd sit itellectus.
Nolite ee sicut equus et mulg:
quibz no est itellcus. Equus et mu
lus erecta ceruice sut. No st equg
et mulg sicut ille bos q agnouit. pos
sessore suu. et asing psepe dni sui.
Nolite ee sicut equg et mulg: quib
no est itellcus. Qd ei patiut? tles:
In freno et chamo maxillas eoz
costringe: qui no appropiquat ad
te. Equus et mulg vis ee: vis no ha
bere sessore: Constringet os tuu: et
maxille tue i freno et chamo. Ipm
os tuu costringet. quo iactas me
rita tua: et taces pcca tua. Maxil
las eoz costringe qui no appropin
quat ad te. humiliando se. Multa
flagella pccoz. No est miru. si adhibi
to freno sequit flagella. Indomitu
em aial ee cupiebat: domat freno
et flagello. atqz vtina pdomet. De
tendu est eni ne nimiu resistendo deo
indomitu reliqui meat. et ire i sua
vaga licentia: ut dicat de illo. pdi
et tanqm ex adipe iniqtas eoz. sicut
de illis quibz mo st ipunita pcca.
Ergo cui flagellat corrigat. domet:
pt et iste sic se dixit edomitu. equu
stimulu se dixerat qm tacuit. Sed
nu domitg e: Flagellis. Couersus
sum in erumna: du cofiget spina. Si
ne flagella dicas siue stimulos di
uis: domat ds iumetu cui isidet. vt
sit iumeto expedit isidat. No eni
defatigat ds abulando pedibz. sedet
i iumeto. Aut vo no plenu misteriu
e. qd asella adductus dno. pplo mitis
et masuetus portas bene dnm. et
tendit in ihrlm. Diget eni mites
i iudicio: sicut dicit aliq psalmg. do
cebit masuetos vias suas. Qs ma
suetos: No erigentes ceruices adusg
dnatore suu. patietes flagella et
frena: postea sic domiti. ut sn fla
gello abulent. et sine freno et cha
mo via teneat. Si carueris isto ses
sore. tu cades no ille: qr mlta flagel
la pccoris. Spante aut in dno mia
circuidabit. Qmo refugiu a pssura:
Que pmo circuidat pssura postea
circuidat mia: qm misedia; cabit
qui lege dedit: lege i flagellis. mi
seicordia in cosolatioibz. Spante
aut in dno mia circuidabit. Ergo
qd cocludit: Letami in dno et
exultate iusti. O qui letami in
vobis: o impy o supbi q letami in
vobis: ia credentes in eu q iustifi
cat ipiu. deputet fides vra ad ius
titia. letamu in dno et exultate
iusti. Exultate sbaudis i dno. Q
re: Quia ia iusti. Vnde iusti: No
meritis vris: s gratia illig. Vnde
iusti: Qa iustificati Et glami
omis recti corde. Qd e recti corde:
No resistentes deo. Intedat g cari
tas vra: et itelligite rectu cor. Hec
uit dito s tn maxie comendandu:
deo aut gras qd in fine e. ihereat
sensibg vris. Int rectu cor et puu
cor. hoc interest. Qsqs hoc qcqd pa
titur pter volutate. afflictionis.
meroris. laboris. humiliatois. non
tribuit n volutati dei iuste: no il
li dans isipientia qd qsi nesciat qd
agat. qr tale flagellat et talibg pat:
ipe e rectus corde. Puersi at corde
sut et puu et distorti: qui oia q pa
ciut mala iquese pati dicut. da

res illi iniqtate p cui9 volutate pa
ciutur: aut qr no ei audet dare iniq
tate. auferut ei gubnatione. Qa
ipe inqt no potest face iiquu: ini
quu aut e ut ego patiar. et ille no
patiat. Concedo ei ut sim pcor:
certe sut peiores qui letatur. et ego
tribulor. Qa g° hoc iniquu e. ut
etia peiores me letent et ego tbuler.
aut iustus a min9 pccor qm ille su:
et certu e apud me hoc ee iustu.
et certu e apud me qr ds no faciet
iiustu: deus no gubnat res huana:
nec cura e illi de nobis. Ergo pui
corde id e distorti corde: tres habent
setentias. Aut no e deus. dixit eni
stultus i corde suo no e deus. et fuit
dictu de diluuio illo. no defuit tal
doctrina philosophor: no defuerut
q dicent no esse deu q gubnat oia
et codidit oia. sz ee multos deos va
cantes sibi pter mudu no curantes
ista. Ergo aut no e deus hoc dixit
ipius cui displicet qcqd illi accidit
pter volutate et alteri no accidit
cui se pponit: aut iiustus deus e
cui ista placent et qui hec faciut: a
no gubnat deus res huanas. nec
cura e illi de oibus. In istis trib9
setentiis magna ipietas: a negare
deu. aut dice iiustu. aut auferre illi
gubnatione reru. Quare hoc? Qa
distortus e corde. Rectus e deus: et
ideo distortu illi no cohesit. Qd i
alio psalmo e. qm bonus ds isrl rcis
corde. Et qr tale habebat ipe aliqn
de se sententia. qmo sciuit ds a si est
sciencia i altissimo: ideo sibi subicit. Mei
aut pene moti st pedes. Qmo dis
tortu lignu e. et si disponas i pauim
meto equali no collocat. no copa

ginat nec adiugit. Semp agitat et
nutat. no qr iequale e ubi posuisti.
sz qr distortu e qd posuisti: ita et cor
tuu qm diu prauu e et distortu no
potest colliniari rectitudini dei. et no
potest in illo collocari vt hereat illi.
et fiat qui aut adheret dno vn9 sps e.
Ideo rcti corde glami dixit. Quomo
recti corde glantur: Audite glati
ipor. No solu eni dixit apls: sed
glam in tbulationibz. Na no est m
nu glari in gaudys. glari i letici
rectus corde etia in tbulatoe gla
Et audi quomo glatur i tribulatioe.
qr no frustra qsqz no supnatae.
de rectu cor. sciētes iqt qr tbulatio
paciam opat. paca aut pbatione
pbatio vo spem. spes aut no pfund
qr caritas dei diffusa e in cordibus
p spm scm qui dat9 e nobis. Di
g° rectu cor fres. Cuicuqz aliqd
dit dicat: dns dedit dns abstulit
Ecce rectu cor. sicut deo placuit
fcm e: sit nome dni bndictu.
abstulit. qui abstulit. cui abstulit
qn abstulit: sit nome dni bndictu
Et no dixit. dns dedit. diabolus
stulit. Intedat g° caritas vra
forte dicatis. hec m diabolus fe
Pcsus ad deu tuu refer flagellum
u: qr nec diabolus t aliqd facit
ille pmittat qui desup habz
aut ad pena aut ad disciplina
pena impy. ad disciplina fily
gellat aut oem filiu que recipit
Ne te sine flagello spes futuri
n forte cogites exhedari. Flagellat
oem filiu que recipit. Ita ne oem
Vbi te volebas abscondere: Oem
nullus exceptus: nulla sine flagello
erit. Qd ad omne: Vis audire

omnē?. Erat vnicus sine pctō: nō tn̄
sine flagello. Vnde ipe vnicus por
tans īfirmitatē tuā. et pfigurans
ī se psona tuā. tāqm̄ caput gestans
psona tuā etiā corpis sui. cū appro
pinquaret passioni ex hoīe que ge
rebat. contristatus ē ut te letifica
ret: contristatus ut te cōsolaretur.
Potuit enī utiqȝ sine ēstitia ee dn̄s:
illuc ad passionē. Si potuit miles?
nō potuit ipator?. Qm̄o potuit mi
les?. Attende paulū exultantē: ppi
quantē passioni. Ego aūt iā īquit
imolor: et tēpus resolutiōis mee ī
stat. Bonū certamē certaui. cursū
cōsumaui. fide seruaui?. de cetō sup
est m corona iustitie quā m dn̄s red
det in illa die iustus iudex: nō solū
aūt m̄ ß et omibȝ qui diligūt ad
uentū eius. Videte qadmodū ex
ultat beturus ad passionē. Ergo
gaudet coronādus?. contristatur coro
naturus?. Qd̄ g. portabat?. Infir
mitatē quorūdā qui veiente tribu
latōe vl̄ morte contristant. Et vide
qm̄o eos ducit ī directionē cordis.
Ecce tu volebas viuē. nō volebas ṫ
aliqd̄ accidē: ß d̄s aliud volūt. Du
e volūtates sūt: ß volūtas tua cor
rigat ad volūtatē dei: nō volūtas
dei detorqueat ad tuā. Regula ē il
la: ßet regula. ut qd̄ prauū est ad
regulā corrigat. Videte qm̄o hoc
docet dn̄s xp̄c. tristis ē aīa mea vs
ß ad mortē: et pr̄ si fieri pt̄ tn̄seat
a me calix iste. Ecce ondit hūanā
volūtatē: ß vide rectū cor. vmptn̄
nō qd̄ ego volo ß qd̄ tu vis pr̄. Hoc
g° fac. gaudes in his q tibi accidūt?
et si euenerit dies ille vltim' gaude
aut si surripit hūana cuidā volū

tatis fragilitas. cito redigat ī deū:
ut sis in eis quibȝ dr̄. gloriamī oēs
recti corde. Explicit ps xxxi. Incipit

Exultate iusti ps. xxxij.
in dn̄o. Exultate iusti nō
in vobis: nō enī hoc tutū
est. ß in dn̄o. Rectos decȝ laudatio.
Ipi laudat dn̄m: qui se subdūt dn̄o.
Aliꝰ enī distorti et p̄ui sūt. Cōfi
temi dn̄o in cythara. Confitemi dn̄o:
exhibentes ei corpa vr̄a hostiā viuā.
In psalterio decacordo psallite illi.
Seruiat mēbra vr̄a dilectioni dei
et pximi: in quibȝ tria et septē p
cepta seruatur. Cantate ei canti
cū nouū. Cantate ei cāticū nouū.
gr̄e fidei. Bene cātate ei ī iubila
tiōe. Bn̄ cātate ei ī letitia. Qm
rectꝰ ē sermo dn̄i. Qm̄ rectꝰ ē sm̄o
dn̄i ad faciēdos vos: qd̄ p vos fieri
nō potestis. Et oīa opa eius ī fi
de. Nec quisqm̄ se meritis opm̄ p
uenisse ad fidem putet: cū in ipsa
fide sint oīa opa q diligit d̄s. Diligit
miaȝ et iudiciū. Dilig. ei miaȝ quā nunc
prōgat: et iudiciū qn̄ id qd̄ prōgauit exig.
Misc̄dia dn̄i plena est t̄ra. Per quē
pcc̄a dimittit hoībȝ in misc̄dia dn̄i.
Verbo dn̄i celi firmati sūt. Nō ei
a seipis: sed vbo dn̄i iusti fmati st̄.
Et spū oris eius oīs vtus eoȝ. Et
spū eius spū omīs fides eoȝ. Con
gregans sicut in vtre aquas maris.
Cōgregat ppl̄os sc̄li in cōfessione
pcc̄i: ne psup̄bia libere defluant.
Ponēs in thesauris abyssos. Et
eis occulta sua seruat ad diuitias.
Timeat dn̄m oīs t̄ra. Timeat oīs
pctōr: ut peccare desinat. Ab ipo ei
cōmoueatur vniūsa. Nec cōribus
hoim vl̄ cuiqm̄ creature: sed ab ipo

Explic' ps xxxi. Incip' xxxii.

cōmoueatur omēs qui habitant orbē.
Qm ipe dixit et facta sūt. Nō eni
ea q̄ timeat aliꝰ aliq̄s fecit: s; ipse
dixit et fc̄a sūt. Ipe mādauit et
creata sūt. Ipe mādauit v̄bo suo:
et creata sūt. Dn̄s dissipat cōsilia
gentiū: nō eiꝰ regnū s; sua q̄rentiū
regna. Reprobat aūt cogitatōes
ꝑplor: b̄titudinē terrenā cōcupis
centiū. Et rep̄bat cōsilia p̄cia
pu: talib; ꝑplis dn̄arx q̄rētiū.
Cōsiliū vō dn̄i manet ī eternū.
Consiliū vō dn̄i q̄ b̄tm nō facit n̄
subditū sibi: manet ī et̄nū. Co
gitatōes cordis eiꝰ in sc̄la sc̄lor.
Cogitatiōes sapie eiꝰ nō s̄t muta
biles: s; manētes in sc̄lm sc̄li. Bt̄a
gens cui ē dn̄s d̄s eor. Vna gens
b̄ta est ꝑtinēs ad celeste ciuitatē:
q̄ sibi dn̄m nō nisi deū suū elegit.
Populꝰ quē elegit dn̄s in h̄edi
tate sibi. Neq; h̄et a seipa sed dei
mun̄e electa ē: ut possidendo eā.
ī cultā et misera ēē nō sinat. De
celo respexit dn̄s: et vidit oēs fili
os hoīm. De aīa iusta misericor
dit vidit dn̄s omēs qui ī noua vitā
renasci volūt. De ꝑparato habi
taculo suo. De habitaculo suscep
tiōis h̄uane qd̄ ꝑauit sibi. Res
pexit sup omēs qui ī habitāt trā.
Misericordit vidit omēs qui ī ha
bitāt carnē: ut p̄sit illis ī regēdo
eos. Qui finxit singillatī corda
eor. Qui cordib; eor dona ꝑpria
dona sp̄ualiter tribuit: ut nec
totū corpꝰ oculꝰ. nec totū auditꝰ.
s; aliꝰ sic. aliꝰ aūt sic ī corpore et
xp̄o. Qui ītelligit oīa opa eorū.
Apud illū intellecta sūt opa eor.
Nō saluꝰ fit rex ī mlītitudīe vir
tutis. Nō saluus fit qui carnē sua
regit: si in sua v̄tute multū p̄sup
serit. Nec gigas saluꝰ erit ī mul
titudīe v̄tutis sue. Nec q̄sq̄s mul
tat cōtra cōsuetudinē cōcupiscen
tie sue. vl' cont̄ diabolū et angelos
eius. saluꝰ erit si sue fortitudini
multū cōmiserit. Mendax equ
ad salutē: fallit q̄s q̄s putat vl' p̄
hoīes int̄ hoīes acceptā se salutem
adipisci. vl' ī petu aīositatis sue d
fendi a pnicie. In abūdantia aūt
v̄tutis sue nō erit saluꝰ. Ecce oculi
dn̄i sup metuētes eū: q̄ si salutē
q̄rūt. ecce dilc̄ōo dn̄i sup timētes eū.
Et spantes sup miām eius. Et spantes
nō in vires suas: s; in miā eiꝰ. Ut
eruat a morte aīas eorū: et alat e
os ī fame. Ut det eis alimentū q̄d amise
bi. et sempit̄ne vitatis q̄d amise
rat dū p̄sūmūt ī viribꝰ suis: et
ideo nec ipas vires habent. Aīa nr̄a paciens ēst
me iusticie. Aīa nr̄a paciens ēst
dn̄o. Ut aūt postea saginem ē
ī corruptibilib;: interī dū h̄ec est
aīa nr̄a paciēs erit dn̄o. Qm̄ ad
iutor nr̄ est. Adiutor nr̄ est dū res
nam ad deū: et ꝑtector dū resist
in ꝑaduersario. Quia in ipo letab
tur cor nr̄m. Nō eni in nobis ubi
magna sn̄ illo iopia ē: sed in ipo
letabit̄ cor nr̄m. Et in noīe sc̄o
eius spabimꝰ. Et ideo spabimꝰ
turos nos ad deū: q̄ nobis absentib
bus p fidem misit nomen suū.
Fiat miā tua dn̄e sup nos. sic
spauimꝰ in te. Fiat miā tua dn̄e
sup nos: spes eni nō ꝯfundit. q̄a
speramus in te. Ite sermo p̄mꝰ de eodē psalmo.
Psalmus iste am dē psalmo
monet nos exultāe in dn̄o.

ite s̄mo p̄imꝰ de eodē psalmo.

Inscribitur aut ipi dauid. Qui g(lorio)se pti
net ad sacratissimu scm dauid: au
diat vote sua et dicat vote sua: et
exultent in dno. Sic aut incipit. ps.
Exultate iusti in dno. In iusi
ti exultent in sclo. Finito is
to sclo finitur exultatio iniu
storu: exultet aut iusti in dno. qr p
manete dno pmanebit iustoru ex
ultatio. Exultare aut in dno ita co
uenit ut laudemus illu qui solus no
habet qd nobis displiceat. et nemo
tam multa habet q infidelibz displi
ceant: et breue preceptu e. ille placet
deo cui placet ds. Nec leue puteti s
hoc bnm. Videtis etia quanti dispu
tant contra deu: qm multis displice
at opa eius. Cu ei facere voluit cont
voluntate hoim. qr dns e et nouit
qd faciat. nec tantu attedit nram
voluntate qm vtilitate. illi q ma
lunt sua voluntate ipleri qm dei. vo
lunt ad sua voluntate flectere deu: no
sua corrigere ad deu. Talibz hoibus
infidelibz ipys. iniquis. et qd piget
dicere sed tn dica. nostis ei qm veru
dica. facilius placet pantomimus (id est ioculator)
qm deus. Propterea cu dixisset exultate iusti
in dno. qr exultare in illo n lauda
do no possumus. eu aut laudamus cu
tanto magis placemus qnto magis
ipse nobis placuerit. Rectos igit
decet laudatio. Qui sunt recti? Q
dirigunt cor scdm voluntate dei: et
si eos pturbat huana fragilitas.
diuina consolatur equitas. Quamuis
enim corde mortali puati aliqd ve
lint quo sue interim cause ul nego
cio ul psenti necessitati conueniat:
ubi intellexerint et cognouerint aliud
deu velle. pponunt voluntate melioris

voluntati sue. et voluntate oipoten
tis voluntati ifirmi: et voluntate dei
voluntati hois. Quantu eni ds dis
tat ab hoie: tantu voluntas dei a
voluntate hois. Vn gerens hoiem
xps et regula nobis ppones. docens
nos viuere. et pstans nob viuere. oste
dit hois quada priuata voluntate
in qua sua figurauit et nram. qa
caput nrm e: et ad eu sicut nostis
tamqm mebra vtiqz ptinemus. Pater
inquit si fieri potest: transeat a me ca
lix iste. Hec huana voluntas erat.
pprium aliqd et tamqm priuatu volens:
sed qr recto corde voluit ee hoiem qui
qd in illa aliqntu curuu eet. ad il
lu dirigeret qui semp e rectus: veru
no qd ego volo ait. sz qd tu pr. Sed
qd possit mali velle xps? Qd pos
tremo aliud posset velle qm pr?
Quoru e vna diuinitas: no potest
ee dispar voluntas. Sz ex psona
hois transfigurans in se suos. qs in
se transfigurauit cu ait. esuriui et
dedistis m manducare. qs in se trans
figurauit cu furenti et scos psequen
ti saulo clamauit desup que ne
mo tangebat. saule saule qd me
psequeris? ostendit quada hois
ppria voluntate: ostendit et correx
it te. Ecce vide igit te i me: qr potes
aliqd pprium velle. ut aliud ds ve
lit. Conceditur hoc huane fragili
tati: conceditur huane ifirmitati. Ali
qd pprium velle. difficile e ut no tibi
contingat. sz statim cogita qui sit su
pra te: illu supra. te infra illu. il
lu creatore te creatura. illu dnm
te seruu. illu oipotente te ifirmu:
et corrigens te subiugens qz volunta
ti ei. ac dicens. veru no qd ego volo.

sed qd tu vis pr. Quomo disiunctus
es a deo? qui iam hoc vis qd ds? Eris
g° rectus: te decet laudatio. qm rec
tos decet laudatio. Si aut tortuo9
fuis. laudas deu qn tibi bn est.
blasphemas qn t male e: qd quide
male si iustu e no est male? iustu
e aut. qm ab illo fit qui iniuste face
nichil potest? et eris isulsus puer
i domo pris. amas prem si ti blan
dit? et odio habens qn te flagellat:
qsi no e blandiens et flagellans
heditate paret. Vide aut quadmo
du deceat rcos laudatio. Audi voce
ta laudatis ex alio psalmo. bndi
ca dnm in omi tepore. semp laus ei9
i ore meo. Qd est in omi tpe hoc e se
per: et qd e bndica hoc e laus ei9 in
ore meo. Omi tpe et semp: siue i ps
peris siue in adusis. Nam si i psperis
et no in adusis? quomo in omi tpe?
Quomo semp? Et audiuimus multas
multoz tales voces. qn illis puenit
aliq felicitas exultat. gaudent. ca
tant deo. laudat deu: no sit iproba
di. imo gaudendu e illis. qr multa
nec tunc. Sz isti quia iam deu ex psspe
ritatis pte laudare ceperut. doce
di sut prem agnosce flagellante. ne
mmurare adusus corrigetis ma
nu: ne semp puu remanetes ex he
dari meant ut facti iam recti. Qd
e recti? Vt nichil illis displiceat
qd fecit deus: possint et i adusis
deu laudare et dice. Dns dedit
dns abstulit. sicut dno placuit i
ta factu est: sit nome dni bndic
tu. Tales rectos decz laudatio: no
pmo laudaturos et postea vitu
paturos. Ergo iusti recti. recti ex
ultate in dno: qr vos decz laudatio.

Nemo dicat qs ego iustus? ia qu
iustus ego? Nolite vos abicere et des
pare de vobis? hoies estis. ad ima
gine dei facti estis: qui vos hoies
fecit. pro vobis et homo factus e.
Vt multi filij ad heditate semp
terna adoptaremini: sanguis vnica
p vobis effusus e. Si vos terrena
fragilitate viluistis. ex precio vro vos
appendite: qd manducatis qd bibatis
quo subscribatis. tu digne cogitate
Nuqd hoc vos monem9 ut supbi
sitis? et vobis aliqua psumpcione an
deatis arrogare? Sed no iteru ab
oi iusticia vos putare debetis ex
les fieri. Nolo em vos interrogare de
iusticia vra? fortassis em nemo ves
tru m audeat responde iustus su. Sed m
s introgo vos de fide vra. Sicut ne
mo vrm audet dice iustus su: sic
110 nemo audeat dice fidelis su. Ne
du qro qd viuas. s qro qd credas.
responsurus es crede te in xpm. Nonne
audis aplm. iustus ex fide viuit?
Fides tua iusticia tua: qr vtiq si cau
dis caues. si aut caues conaris. et
conatu tuu nouit deus: et volu
tate tua inspicit. et lucta cu car
ne cosiderat et hortat ut pugnes
et adiuuat ut vincas. et certante
expectat: et deficiente sublevat
et vincente coronat. Ergo exultate
te iusti in dno. Hoc dixerit exulta
te fideles in dno: qr iustus ex fide
viuit. Rectos decz laudatio. Dis
cite gras agere deo: et in psperita
tibus et i tribulationibus. Discite
habe in corde qd habet ois homo
in lingua qd vult ds. Ipsa lingua
popularis. pleruq est doctina sa
lutaris. Quis no cotidie dicat.

qd vult deus hoc agat. et rectus erit
inter eos qui exultant in dno. et quos
decet laudatio. Quales alloquitur
consequenter psalmus et dicat. Confitemini
dno in cythara: et psalterio decem cor
darum psallite ei. Hoc enim etiam modo
cantabamus: hoc ore consono exprimen
tes corda nra docebamus. Nonne id e
git institutio in nomine xpi vigiliarum
istarum. ut ex isto loco cythare pelle
rentur. Et ecce ipse iubentur sonare. Co
fitemini inquit dno in cythara: in psal
terio decem cordarum psallite ei. Nemo
convertat ad organa theatrica. Quod
ei iubetur in se habet. sicut alibi dr.
In me sunt deus vota tua: que reddam lau
dationes tibi. Meminerunt qui pridem af
fuerunt quod intersit inter psalterium
et cytharam sicut potuimus sermone
discrevimus: et ad intellectum omnium produ
cere iterum conati sumus. Quantum autem
effecerimus viderit qui audierunt.
Tenuit importune repetimus. ut in ista
diversitate duorum instrumentorum musi
corum. diversitatem factorum humanorum inve
niamus significatam per hec: implendam
autem per vitam nram. Cythara lignum e
illud concavum tamquam tympanum. pende
te testitudine: cui ligno chorde innitun
tur. ut tacte resonent. Non plectrum di
co quo tanguntur. sed lignum illud dixi con
cavum cui superiacent. cui quodammodo in
cumbunt: ut ex illo cum tanguntur treme
fiant. et ex illa concavitate sonum conci
pientes magis canore reddant. Hoc
ergo lignum cythara in inferiore parte ha
bet: psalterium in superiore. Hec e dis
tinctio. Iubemur autem modo confiteri in
cythara: et psallere in psalterio decem chor
darum. Non dixit in cythara decem chor
darum: neque in hoc psalmo. neque si non
fallor alicubi. Legat et consideret me
lius et otiosius filii nri lectores. tamen
quantum mihi videor meminisse. multis lo
cis invenimus psalterium decem chordarum:
cythara decem cordarum nusquam mihi lec
tum occurrit. Mementote cythara ex
inferiori parte habere quo sonat: psalteri
um ex superiore. Ex inferiore vita ex ipsa
terra habemus unde deum laudemus: et in u
troque. ut semper sit laus eius in ore nro.
et benedicamus dnm in omni tempore. Est enim
quedam terrena prosperitas. e quedam terrena
adversitas: ex utroque laudandus e deus
ut cytharizemus. Que e terrena prospe
ritas. Cum sani sumus secundum carnem:
cum abundant omnia quibus vivimus. cum in
columitas nra servatur. cum fructus lar
ge proveniunt: cum solem suum oriri facit
super bonos et malos. et pluit super
iustos et iniustos. Hec omnia ad vitam
terrenam valent. Que si quis inde non lau
dat deum. ingratus e. Numquid quia terrena.
ideo non dei sunt. Aut ideo alter ea da
re cogitandus e quia dant et malis.
Multiplex e enim misericordia dei: patiens e
longanimus. Inde magis significat
quid servet bonis. cum ostendit quanta do
net et malis: adversitates autem ex in
feriore utique parte de fragilitate generis
humani. in doloribus. in languoribus
in pressuris. in tribulationibus. in tempta
tionibus. Ubique laudet deum qui cythari
zat: non attendat quia inferiora sunt. sed
quia et regi et gubernari non possunt nisi
ab illa sapientia que attingit a fine
usque ad finem fortiter. et disponit o
mnia suaviter. Non enim celestia regit
et terrena deseruit. Aut non illi dicitur
quo ibo a spiritu tuo. et a facie tua
quo fugiam. Si ascendero in celum tu
ibi es: si descendero in infernum ades.

Ubi ergo deest qui nusquam non est: Er-
go confitere domino in cythara: siue tibi
abundet terrenum aliquid. gratias age illi qui
dedit. siue tibi desit si forte dampno au-
feratur. cythariza securus. Non enim est
ille tibi ablatus qui dedit. quamuis
tibi ablatum fuerit quod dedit: etiam sic
inquam cythariza securus. certus in deo
tuo. Tange chordas in corde: et dic
tamquam in cythara in inferiore parte bene
sonante. Dominus dedit dominus abstulit. si-
cut domino placuit ita factum est: sit no-
men domini benedictum. Iam vero tu attendis
superiora dona dei. quod tibi contulerit
preceptorum. quia doctrina celesti te imbuerit.
quod tibi desuper ex illius veritatis fonte
preceperit: conuerte et ad psalterium.
psallite domino in psalterio decem chorda-
rum. Precepta enim legis decem sunt. In
decem preceptis legis habes psalte-
rium: perfecta res est. Habes ibi dilec-
tionem dei in tribus. et dilectionem proxi-
mi in septem: et utique nostis domino di-
cente. quia in his duobus preceptis tota
lex pendet et prophete. Dicit tibi deus
desuper. quia dominus deus tuus deus unus est.
habes unam chordam: non accipias
in vanum nomen domini dei tui. habes
alteram chordam. Obserua diem sab-
bati non carnaliter. non iudaicis deli-
ciis. qui ocio abutuntur ad nequiciam.
melius enim utique tota die foderent
quam tota die saltarent. sed cogitans
requiem in deo tuo et propter ipsam re-
quiem omnia faciens. abstines ab opere
seruili. omnis enim qui facit peccatum ser-
uus est peccati. et utinam hominis et non pec-
cati: habes terciam chordam. Hec tria
pertinent ad dilectionem dei: cuius cogi-
tes unitatem. veritatem. voluptatem.
Est enim quedam voluptas in domino. ubi
verum sabbatum. vera requies. Unde di-
Delectare in domino: et dabit tibi petitio-
nes cordis tui. Quis enim sic delectat
quam ille qui fecit omnia que delectant?
In his tribus caritas dei: in septem a-
liis caritas proximi. Ne facias alii
quod pati non vis. Honores patrem et
matrem: quia vis te honorari a filiis
tuis. Non mechaberis: quia nec me-
chari uxorem tuam post te vis. Non
occidas: quia et occidi non vis. Non fu-
reris: quia furtum tu pati non vis. Non
falsum testimonium dicas: quia odisti ad-
uersum te falsum testimonium dicentem.
Non concupiscas uxorem proximi tui:
quia et tuam non vis ab alio concupisci. Non
concupiscas rem aliquam proximi tui: quia
si quis tua concupiscat. displicet tibi.
Conuerte et in te linguam: quando tibi displi-
cet qui tibi nocet. Hec omnia precepta
sunt: sapientia donante data sunt. de-
super sonat. Tange psalterium: imple
legem quam dominus deus tuus non venit sol-
uere sed implere. Implebis eam amo-
re quod timore non poteras. Qui enim ti-
mendo non facit malum: mallet facere
si liceret. Itaque et si facultas non da-
tur voluntas tenetur. Non facio inquit. Quare?
Quia timeo. Nondum amas iu-
sticiam: adhuc seruus es. Esto et fi-
lius. Sed ex bono seruo fit bonus filius.
Interim timendo noli facere: disces
et amare non facere. est enim quedam
pulchritudo iusticie: pena te deter-
reat. Habet iusticia formam suam:
oculos querit. accendit amatores. sangui-
Pro hac martyres seculum calcantes
nem fuderunt. Quid amabant quando isti
omnibus renuntiabant? Non enim illi non
erant amatores? aut hoc vobis di-
cimus ut non ametis? Qui non a-

mat fugiut. Amet. sz illa pulchri
tudo q cordibus oculos querit: amet illa
pulchritudo q laudata iustitia in
cendit aios. Pmunt uba. edut vo
ces; undiqz dicitur. bene. optime. Ad
uideruntur? In quo pulcer e caicus se
nex? Non eni si pcedat senex iustus.
e aliqd in eius corpe qd amet: et tn
amat ab oibus. Ibi amat. ubi no
uidet: imo ibi amat ubi cor uidet.
Delectet vos g° et rogate dnm vt
delectet. Dns eni dabit suauita
te. et tra nra dabit fctm suu: ut p
caritate ipleatis. qd p timore im
ple difficile e. Qd dico difficile est
no potest adhuc animus: mallet no
esse qd pcipit. si ad faciedu no a
more ducit. sed tiore coartat. Noli
furtu face. time gehenas: mallet
no ee gehena in qua mittet. Qn
icipit amae iustitia? n qn mallet
furta no esse? Et si gehene no eent
quas fures mittent. Hoc est a
mae iustitia. Et ipa iustitia qlis
e? Qs illa pigit? Sapia dei qua
pulchritudine habet; P illa pulc
hra. q oculis placent. Et viden
de. coplectende: corda mutada st.
Huius nos amatores pfitem: ipsa
nos coponit ut ei no displiceam.
Et qn nos rephendunt hoies i his
reb in quibz ei qua diligim pla
cem: quomo paruu habem rep
hensores nros? Qmo illos ptep
nim. et oino nichilipendim. A
matores lubrici et amabiles fe
minar qn amate ipor coponut
illos scdm oclos suos: si ipis pla
ceat no curat eos quibz displiceat
putates sibi suffice qd eaz oclis
placet ad quas affectat: et plerizqz
grauibz displicet. imo semp grauib
displicent. et meliore iudicio rep
hendut. No bene tonsus es. dicat
vir grauis lasciuo adolesceti: no te
decet cu talibz cincinnis incedere.
Nouit aut ille capillos suos place
nescio cui: odit te rephendente deo
iudicio. et seruat in se qd placet
puso cosilio. Inimicu te putat qa
turpitudine demis: fugit oculos
tuos. et oino no curat q regula
iustitie rephendat. Si g illi non
curat rephensores veraces. ut sit
formosi fallaces: no in his reb
in quibz placem sapie dei. debem
curae vituperatores iniustos no habetes
oculos vn videat qd amam. Hec
cogitates recti corde cofitei dno
in cythara: in psaltio dece chor
daru psallite ei. Cantate ei canti
cu nouu. Exuite vetustate: nostis
canticu nouu. Nouus ho nouu tes
tametu. nouu canticu. No ptinet
nouu canticu ad hoies vetes: no il
lud dicut n hoies noui. inouati p
gram ex vetustate. et ptinetes ia
ad testametu nouu qd e regnu ce
loru. Ei suspirat ois amor nr: et
catat caticu nouu. Catet caticu
nouu: no ligua sz vita. Cantate
dno canticu nouu: Bene catate
ei. Querit vnusqsqz qmo canet deo.
Canta illi sz noli male: no vult of
fendi aures suas. Bene canite fres.
Si alicui bono auditori musico qn
tibi dr. cata ut placeas ei. et si vis
aliq istructione musice artis ca
tare. trepidas ne displiceas arti
fici. qz qd in te imperitus no agnos
cit. artifex rephendit: qs afferat
deo bene catare: Sic iudicanti de

cantore. sic examinati oia. sic audienti
qui potes afferre tam elegans artificium
cantandi? ut pfectis auribz i nullo dis
pliceas? Ecce veluti modum cantandi
dat tibi: noli querere verba quasi expli
care possis vnde delectatur: i iubilatione
cane. Hoc est enim bene canere deo: in
iubilatione cantare. Quid est in iubila
tione canere? Intelligere. verbis expli
care non posse quod canitur corde deo. Etenim
illi qui cantant siue i messe siue in
vinea. siue in aliquo tempore feruenti. cum
ceperit in verbis canticorum exultare
leticia. veluti impleti tanta leticia
ut eam verbis explicare non possint.
auertunt se a sillabis verborum. et eunt
in sonum iubilationis. Sonus quidem est
significans cor parturire quod dicere non potest.
Et quem decet ista iubilatio nisi ineffa
bilem deum? Ineffabilis enim est quem fa
ri non potes. Si eum fari non potes et
tacere non debes: quid restat nisi ut iubi
les. ut gaudeat cor sine verbis? et
imensa latitudo gaudiorum metas
non habeat sillabarum. Bene cantate
ei i iubilatione. Quia rectus est sermo
domini: et omnia opera eius i fide. In quo
etiam displicet non rectis. rectus est ille:
et omnia opera eius i fide. Tua sint opera
in fide: quia iustus ex fide viuit. et
fides per dilectionem operatur. Tua sint opera
in fide: quia i deo credendo fidelis effi
ceris. Opera dei quomodo possunt esse i fide?
quasi et deus ex fide viuat? Inuenimus
et deum fidelem. et hoc non verbis nostris
dicimus: apostolum audi. Fidelis igitur deus qui vos
non permittat temptari super quam potes
tis ferre: sed faciat cum temptatione pro
uentum. ut possitis sustinere. Audistis
fidelem deum: audite et alibi. Si tol
lerabimus et conregnabimus: si nega

uerimus et ille nos negabit: si non cre
dimus et ipse fidelis permanet. negare
semetipsum non potest. Habemus quod et
fidelem deum: distinguamus potius fide
lem deum a fideli homine. Fidelis homo est
credens permittenti deo: fidelis deus est
exhibens quod permisit homini. Teneamus
fidelissimum debitorem: quia tenemus
misericordissimum permissorem. Neque
enim aliquid ei commodauimus aut mutuum commo
dauimus ut teneamus debitorem: cum de
illo habeamus quicquid illi offerimus. Et omnia
ex illo sit quicquid boni sumus. Omnes con
quibus gaudemus ab illo sunt. Quis consilia
cognouit sensum domini. aut quis prior dedit ei
et retribuetur illi? Quoniam ab ipso et per
ipsum et in ipso sunt omnia. Ergo non ei
aliquid dedimus: et tenemus debitorem. Vnde
debitorem? Quia permissor est.
Vnde debitorem? Quia permissor est. Non
dicimus deo. domine quod accepisti redde
sed redde quod permisisti: quoniam rectus est sermo domini
sermo domini. Quid est rectus est sermo domini.
Non te fallit. tu enim noli fallere: immo
tu te noli fallere. Quis ei fallit
omnia scientem? Sed mentita est iniquitas
sibi. Quoniam rectus est sermo domini: et
omnia opera eius in fide. Diligit mi
sericordiam et iudicium. Fac ista que
facit. Intende ipsam misericordiam et iu
dicium. Misericordie tempus modo est: iu
dicii tempus post erit. Vnde est mi
sericordie tempus? Vocat modo auersos.
donat peccata conuersis: patiens est in
super peccatores. donec conuertantur: quando
autem conuersi fuerint preterita obliuis
citur. futura permittit. Hortatur pi
gros. consolatur afflictos: docet
studiosos. adiuuat dimicantes: ne
minem deserit laborantem et clamantem ad se: donat vnde sibi faciat

ficet. ipe tribuit vn placet. Magnu
misericordie tepus no nobis tnseat fres.
no nobis tnseat: venturu e iudiciu.
erit et tuc penitencia. sz ia ifruc
tuosa. Dicet int se penitenciam age
tes: et p angustia spc gemetes. Cer
te ista scripta sut in libro sapie. Qd
nobis pfuit supbia? et diuitiaru
iactatia qd cotulit nobis? Tnsie
rut oia taqm vmbra. Mo dicam9
trasieut oia taqm vmbra: mo fruc
tuose dicam9 trasieut. ne tuc dica
m9 ifructuose oia tnsierut. Hoc g
e tepus misericordie: erit et iudiciu. Ne
putetis aut fres. qr ista a se possut
in deo aliq separari mo. Vident enim
sibi aliqn contraria: ut q misericors e
no seruet iudiciu: et qui iudicat te
nax e obliuiscat miam. Oipotes
e deus. nec i misericordia amittit iudi
ciu: nec i iudicio miam. Miseret ei.
considerat ymagine sua. fragilitate
nram. errore nrm. cecitate nram
et vocat: et couersis ad se donat
pcca. no couersis no donat. Misericors
e et iustus. Nuqd aut iudicium
misit? aut no debuit iudicare iter co
uersos et no couersos? An vobis iustu
uidet ut couersus et no couersus eq
liter habeatur? ut eo mo suscipiat
confitens et metiens. humilis et supbus?
Ergo habet et iudiciu in ipa mia. Rur
sus in illo iudicio habet miam: i eos
tamen quibz dicturus e. esuriui et dedis
tis m manducare. Et ei dr in qda epla
aplica: iudiciu enim sine mia illi q
no facit miam. Bti inqt misericordes:
qm ipoz miserebit. Ergo i illo iudi
cio erit et mia: sz no sine iudicio. Si
enim no in quelibet sz in eu erit mia
qui progauit miam: et ipa mia ius

ta erit. qr cofusa no erit. Misericordia e
certe ut dimittatur pcca: mia est ut
tribuat vita etna. Vide ibi iudiciu:
dimittite et dimittet vobis: date et da
bit vobis. Certe dabit vobis et dimit
tet vobis. mia e: si inde recessiss et iu
diciu. no dicet. in qua mesura mesi
fuitis. i ea remetiet vobis. Audistis
quadmodu exhibeat ds miam et iu
diciu. Exhibe et tu miam et iudi
ciu. An forte ad deu ptinet ista? ad
hoiem no ptinet: Si ad hoiem no
ptineret: no dicet dns pharizeis.
reliquistis grauiora legis. miam et
iudiciu. Ergo ptinet ad te mia et
iudiciu. Ne putes qd ad te mia p
tineat: iudiciu aut no ad te ptine
at. Aliqn audis causa int duos. qrum
duoru vnus e diues et alius paup:
et cotingit ut paup habeat cau
sam mala. diues enim bona. Ia si tu
no es eruditus i regno dei: videris
ti bene facere si qsi paupem misereat9
abscondas. et cotegas iniqtate illius.
et velis eu iustificare ut qsi causa
bona habe videat. Et si reprehen
sus fuis qd male iudicasti? qsi de
mia respondes. noui et ego scio: sed
paup erat. misericordia ei debebat. Qo
mo tenuisti miam. et pdidisti iu
diciu? Et qmo inqt si tenere iudi
ciu. no amittere miam? Puniare
aduersus paupem qui vn redderet
no habet? Aut si habet: cu reddi
diss. vn postea viueret no iueniret.
Dicit tibi ds tuus. no accipias pso
na paupis i iudicio. Ceteru facile
e ut amoneam psona diuitis no
accipe. Hoc ois homo videt: atqz
vtina sic ois ho faceret. Illud e ubi
fallit velut qui vult place deo si

psona paupib i iuditio accipiat:
et dicat fauu paupi. Immo ten'es
vtruq3: et misericordiam et iudiciu. P
mo quale miam fecisti i eu cui
iniqtati fauisti? Ecce sacello pe
pcisti. cor pcussisti? paup iste ini
quus remansit: et tanto iniquior
qnto et quasi hoiem iustu fauere
vidit iniquitati sue. A te recessit
iniuste adiutus: a deo remansit iuste
dapnandus. Quale miam pbuis
ti ei que iniustu fecisti? Ecce crude
lior inuenitis qm misericordior. Qd
g. inquit facere? Iudicares pmo
scdm causa: argueres paupere.
flecteres diuite. Alius e iudicadi.
alius petendi locus. Qn te ille
videt diues tenuisse iusticia. no
erexisse iniqui paupis ceruice. s3
pmerito pcti sui obiurgasse te
iuste? no flectetur ille ad miam
petenti. qui letus reddit9 erat iu
dicanti? Qmuis g. fres psalmi
plura restent. co sulendu e tn vi
rib9 et aie et corpis. pp varieta
te audientiu: qr et cu reficiam ex
eode tritico veluti multi sapores
nobis fiut. Ad detergenda fasti
dia hec vobis sufficiant. Explicat
sermo pmus. Incipit smo scdus.

Et in anuntiando et in au
diendo verbo veritatis la
bor est. Que labore fres
equo aio toleram9: si sententie dni
te et coditiois nre meminerim9.
Ab ipo eni nri gnis exordio audi
uit ho no ab hoie fallace. nec a
diabolo seductore. s3 ab ipa veita
te ex ore dei. i sudore vultus tui
edes pane tuu. Vnde si panis nr
e verbu dei: sudem9 i audiendo.

ne moriam in ieiunado. Psalmi
hui9 pmaru partiu pauci versi
vigiliaru nup actaru solepnitate
tractati sut: qd restat audiam9.
Hinc aut incipit pars q restat q
mo cantauim9. misericordia domi
plena e terra. Verbo dni celi fir
mati sut. Idipm est ei. smone dni
celi solidati sut. Dixerat supi
bn cantate ei i iubilatioe. id
ineffabilit canite: qm rectus e
sermo dni. et oia opa eius i fide
Nichil pmittit et no reddit: fi
delis ille factus e debitor. esto
auarus exactor. Dein cu dixisset
oia opa eius in fide: adiunxit qre
diligit miam et iudiciu. Qui ergo
miam diligit miseret: qui aut
misetur. potest pmitte et no dare
Qui posset dare etia si no pmitt
Ergo qui diligit miam. oportet
exhibeat qd pmittit: et qr diligit
iudiciu. oportet ut exigat qd ded
Vnde ipe dns dicit cuida seruo
dares tu pecunia mea. et ego ve
ens cu vsuris exigere e. Qd ideo
monem9: ut sciam9 qsmo audie
m9. Ipse eni dicit alio loco i euan
gelio. no ego iudico quequam: ser
que locutus su eis ipe iudicabi
eos i nouissio die. Nec se excusat
qui audire no vult: ne qsi no sit
qd ab illo exigat. Idipm ei exigit
Aliud
qr noluit accipe cu daret. Aliud nolle
e eni no posse accipe: aliud
Illic excusatio necessitatis e: hic
reatus voluntatis. Ergo oia opa
eius in fide: diligit miam et iu
dicium. Accipite miam et timete
iudiciu: ne ille cu venit exigat
nob. sit nob exigat ut ianeb di

explic. sermo prim. incipit secund.

mittat. Exigit eni ratione reddit
ratione. donat eternitate. Accipite
g° miam fres: accipiam roes. Ne
mo nrm i accipiedo dormiat: ne
ad reddendu male excitet. Accipi
te miam sit ad nos clamat ds: ta
qm si tepore famis diceret. accipe
frumetu. Qd tu audires tpe famis.
pfecto ipo stimulo ncitatis cocitus
curreres. versans te huc atq illuc:
qrens vn accipias qd dictu est: ac
cipe. Et tu veures. qn te teneres?
qua mora inponeres: Sic et nuc dic
tu est. accipite miam. Diligit eni
miam et iudiciu. Cu accepis bene
vivere: ut bona ratione reddas iu
diciu veneit eius qui tibi mo pro
gerit ista fame misdiam. Nolo g°
inditas vn accipio. quo eo: vector
dare qd cantasti. mia dni plena est
terra. Ubi ia no euagelium pdicat:
Ubi sermo dni tacet: Ubi salus res
sonat? Opus e ut velis accipe: plena
sunt horrea. Hec ipa plenitudo et
abundantia no te veiente expecta
uerut: sed ad dormiete ipa venerut.
Qd dictu est surgat gentes. et eat ad
dnm locu: sed anuciata st ista getib
ubi erat. ut ipleret. exinde pphia
dicens. adorauit eu vnsqsq de loco
suo. Misdia dni plena e tra. Qd
celi? Audi qd celi. No eni idigent
misdia: ubi nulla e miseia. In tra
abudat hoi miseia: supabudat
dni mia. Miseria hois plena est
tra: et misdia dni plena e terra.
Celi g° ubi nulla e miseia? nuqd
qr no idigent mia. no idiget dno?
Oia indigent dno: et misera et
felicia. Sine illo miseri no suble
uatur: sine illo felix no regit. Er

go ne forte de celis qreres cu audies.
mia dni plena e tra: audi qa dno
celi idigent. sermone dni celi soli
dati st. Na no a se sibi solidame
tu fuerut: nec ipi celi firmitate si
bi ppria pstiterut. Verbo dni celi
firmati sut. Et spu oris eius ois
virtus eoz. No habuerut aliqd ex
se. et taqm supplemetu a dno pre
perut: spu eni oris eius no pars sed
ois virtus eoru. Sane fres videte
eade opa filij et spus sci. Non eni
negligent ptereudu est. ppt qsda mi
quos discretores et turbulentos co
fusores. Utruq eni male fit. Con
fudut illi malo discernedo creatu
ra cu creatore: et cu sit creator sps
dei: iter creaturas eu numerat. Il
li discernut et cofundut: cofudant
et couertant. Audi mo vnu opus
filij et sps sci. Verbu certe dei filius
e: et spus oris eius sps scs e. Verbo
dni celi solidati sut. Qd est aut so
lidatos ee? n habe stabile firmaq
virtute: Et spu oris eius ois vtus
eoz. Posset et sic dici. spu oris eius
celi solidati sut: et verbo dni ois
virtus eoru. Qd est eni ois virtus
eoz: hoc e solidati sut. Hoc g° fa
cit filius et sps scs? nuqd sn pre?
Qs g° facit p verbu suu et p spm
suu? nisi cuius verbu est et cuius sps.
Trinitas g° hec vnus deus. Hunc
adorat qui nouit adorare: huc v
biq habet quo se couerterit. No
eni qritur ab auersis: sed ipe vocat
auersos ut ipleat couersos. Sa
ne fres exceptis illis celis supiori
bus ignotis nobis in tra labora
tibus. et p huanas coiecturas ut
cuq ista qrentibz: exceptis g° illis

celis qui quomo sint sup iuice. vl
quo sint vl quibz modis distincti
sint. quibz incolis ipleti sint. qua
dispositoe regatur. qmo ibi vnus
quida pnnn9 indefitiens cotinens
ab oibus pdicet deu. multu ad nos
ineire: satagam9 tn pueire. Ibi e
eni patria nra: qua longa fortasse
pegrinatoe obliti sum9. Vox ei nra
est in illo psalmo. Heu me qm pe
grinatio mea longiqua facta est.
Ergo de illis celis et m difficile e
disputare: si tn no ipossibile et vob
itellige. Certe qui me i his rebus
itellectu pueniit. fruat quo pcesserit
sit: et oret p me ut sequar ego. In
teri exceptis illis celis habeo de q
bus hic vtruqz disseram nobis pxi
mos celos. scos dei aplos. pdicatoes
verbi veritatis p qs celos copluti su
m9: ut p totu mudu seges ecclesie
pullularet. et si tn zizaniis interi
comune bibens pluuia. s tn hor
reu no habitura comune. Ergo cu
dictu esset: mia dni plena est tra:
q si qreres vn ipleta e tra mia dni.
pmus missi sut celi qui miam dni
spargent sup terra: et hoc sup tota
terra. Na vide qd de ipis celis alibi
dr. Celi enarrat glam dei: et opa
manuu eius anuciat firmametu.
Qd celi: hoc firmametu. Dies di
ei eructat verbu: et nox nocti an
nuciat scientia. No cessat ino ta
cet. Sz ubi pdicauerut: et quusqz
puenerut: No sut loquele neqz
sermoes: quor no audiant voces
eor. Sz hoc ptinet qr oim liguas
locuti st i vno loco: oim liguas locuti
ipleuert qd dcm e no st loqle neqz s
moes qr no audiat voces eor. Sz qro
ipa vox in omibz liguis quusqz pue
nerit. q impleueit. Audi g qd seqt.
In oem tra exiuit sonus eor: et in
fines orbis tre vba eor. Quor n
celor qui enarrat glam dei. Ergo
si in oem terra exiuit son eor. et in
fines orbis tre verba eor: qd pdi
cauerut nob indicet nobis q illos
misit. Indicat plane fidelit ind
cat. qr et anteqm fieret pdixit fu
ille cui9 opa oia in fide: resurrex
eni a mortuus. et cotrectatis m
bris agnitus discipulis suis ait. O
portet pati xpm. et resurge a mor
tuis tria die: et pdicari in noie eius
penitentia et remissione pccor. P
et quusqz: P omes gentes ait incipie
tibus ab ihrlm. Qua miam vo
oms expctam9 fres uberiore a dno
n vt pcca nra dimittatur: Cu g
sit magna mia dni remissio pcco
et hac remissione pccor pdicari
pdicari p oms gentes: mia dni ple
e tra. Vn plena e tra: Misericordia dni
Quare: Qa ubiqz dimittit pcca.
qr misit celos qui tra copleueret.
qmo ausi sut ipi celi ire cu fiducia
ex hoibz ifirmis celi fiei: n qr vi
dni celi solidati sut. Vn ei hab
tanta vtute oues iter lupos: n
spu oris eius ois virtus eor. Eo
iqt mitto vos sicut oues i medio
poru. O dne misericors dissie ete ho
fatis ut mia tua plena sit terra
Si g misericors ut ipleas tra mia
vide qs mittis. vide quo mittis. Ouc
iqua mittis: et qs mittis
i medio lupor. Vn lupus si in
trat in mediu innabilu ouiu
ei resistit: Ad no turbat: n fo
qr satiat: Na oia deuoraet. A

tis ifirmos int' feuos: Mitto iquit:
qr celi fiut ut terra copluat. Vnde
celi hoies ifirmi: Sz spu oris eius
ois virtus eoru. Ecce lupi tenebut
vos et tradent vos: et offeret po
testatibz ppt' nome meu. Ia arma
te vos. Virtute vra: Absit. Noli
te cogitare qd loquimi. n eni vos est q lo.
quimi. s; sps pris vri q lo. i vob: qr spu
Neq. ois vtus eoru: Facta st hec. missi st
apli: ptulerut psuras. Nuq'd mo
tantas ferim' ut audiam' hec. qm
tas illi vt' seiarent hec: Ergo fres
ifructuos' labor nr no erit. Video
costipatione vram. s; et vos vide
tis sudore nrm: si toleram' et con
regnabim'. Ecce fca sut illa ex il
lis ouibz missis i medio lupor. Ax
moriaB martiru celebram'. Locus
iste qn mris bti corpus pcussu e.
lupis plen' erat: vicit tot lupos
vna ouis capta: et ipleuit locum
ouibz ouis occisa. Seuiebat tuc
mare i gentibz psequetiu fluctibz.
ibat in arida sitiente celu dei: mo
aut p illa q illi passi sut q aciem
tiperut glificatu e nome xpi: oc
cupauit etia ipas ptates abulas
sup capita tumetiu gurgitu. Et qr
ista fca st. mo etia qui videt nodu
credentes couenticula nra celeb
rari. sollepnitates. laudes ia ma
nifestas et publicas dei nri. pu
tatis eos no dolere: putatis non
fremere: Sz nuc implet qd de illis
dictu e: pctor videbit et irascet.
Quo g° qr irascet: Netimeas o
uis lupu. Modo minas eor et fre
mitus no timeatis. Irascut. Sz qd
sequitur: Dentibz suis frendet et
tabescet. Quia g° mo salsa ma

ris aqua q remasit i xpianos seui
re no audet. occultu aut murmur
rugit in se. et int' mortale pelle
fremit coclusa salsugo: videte qd
seqtur. Cogregas sicut vtre aqs
maris. Cu g° antea mare libeis fluc
tibz seuiebat. mo aut int' mortalia
pectora iclusu amaru e: ille fecit
qui i illis vicit. q posuit tuc mari
tminos ut i se remeates comminu
eretur fluctus ei'. Ipe cogregauit
velut i vtre aquas maris: morta
lis pellis cotegit amara cogitati
one. Timetes eni pelli sue itus te
net qd no audet emitte. Na eade
e amaritudo. Sic oderut. sic detes
tant. Sz qd tuc apte seuiebat: nuc
occulte. Qd aliud dicta qm qd dic
tu est: frendet et tabescet. Ecce g°
eccla abulet: facta e via strata
nra. ab imperatore munita e. Ferue
am' i itineribz bonor opm. hoc e
eni ambulare nrm: et si qn existut
teptatioes. psure vn no spabant.
ia cogregatas velut i vtre aqs
maris. itelligam' dnm face h'
ad disciplina. ut excutiat a nob
male pudente de tpalibz securi
tate: et digat nos i regnu suu co
posito desideio. Qd desideriu tri
bulatioibz hinc atqz hinc contu
dentibz pducit: ut sim' canore
auribus dni taqm tube ductiles.
Dictu est eni et hoc i psalmis. vt
i tubis ductilibz laudem' deu.
Tuba ductilis malleo pducit:
ita xpianu cor in deu pressuraru
plagis extedit. Meminerim' g°
fres ia his tpib' quibz cogregata
e velut in vtre aqua maris. non
deesse deo vn pferat q nos emedet.

cu emendatioe nobis opus e. Ideo
eni sequit. Pones in thezauris
abyssos. Thezauru dei dicit secretu
dei. Novit ille oim corda. qd ad te
pus pferat. vn pferat. qnta ptate
tribuat malis in bonos: ad iudica
dos qdem malos. erudiendos at bo
nos. Novit qm hec agat. q posuit
i thesauris abyssos. Fiat g° qd seqt.
Timeat dnm ois tra. No glietur
supba leticia temeraria exultatoe
dicens. ia cogregata e velut i vtre
aq maris. Qs m aliqd faciet? Qs
m audebit? Posuit ille i thesau
ris abyssos. Nescis vn pferat qd o
pus e ad flagellandu te pr timus:
qui qdem ad disciplina tua habz
abyssi thesauros. quibz erudiat
ad thesauros celoz. Ergo redi ad
timore. qui ia ibas i securitate;
exultet tra. s; et timeat. Exultet
qre? Quia mia dni plena e tra.
Timeat qre? Qa sic cogregauit
i vtre aqs maris. ut poneret i the
sauris abyssos. Fit g° in illa qd a
libi breuiter vtruqz dr: seruite
dno in tiore. et exultate ei cu tre
more. Timeat dnm ois tra. Ab
ipo aut comoueat oms qui inha
bitat orbe. No timeat alter pro
illo. Ab ipo comoueant oms qui
ihabitant orbe terre. Fera seuit:
deu time. Serpens isidiat: deu
time. Ho te odit: deu time. Dia
bolus ipugnat: deu time. Tota
eni creatura sub illo e. que iube
ris time. Qm ipe dixit et fca st:
ipe madauit et creata st. Hoc i
psalmo seqtur. Cu eni dixisset ab
ipo comoueant oms qui ihabi
tat orbe tre? ne couerteret se ho

ad timedu aliqd. et quereret sub tiore dei
timet pro illo aliqm creatura. ei aliq
oraret qd factu e. dimisso q seruit
cofirmauit nob i timore dei. cu agn
dicens nobis et alloqueris nob. e
formidatur? es aliqd de celo. aliqd
de tra. aliqd de mari. Ipe dixit et
fca sut; madauit et creata st. Ipe
dixit et fca sut. madauit et creata
sut: cu iubet mouetur. cu iubet q
tur. Coquiescat et malicia hoim
cupiditas hoim. Cupiditate noce
potest ho habe ppria; ptate aut
ille no dat no habet. No est ei p
n a deo. Definitiua sententia a
e; no dixit no e cupiditas n a deo
Est ei mala cupiditas q no e a de
s; ex ipa mala cupiditas nulli n
cet si ille no pmittat. no e m
testas n a deo. Vn deus ho st
an hoiem. no habes iquit i m
potestate: n data fuisset ti desup
Ille iudicabat: ille docebat. ut iudica
iudicabat docebat: ut iudi
qs docuerat. No habes iquit
ptatem: n data ti esset desup.
est hoc? No tantu no habet
testate? nisi cu accepit desup
Quid ipe dyabolus? Ausus e
vna ouicula tolle viro sco iob
pus dicet. mitte manu tua
est da potestate? Ille volebat
sed ille no sinebat. Qn ille p
sit: ille potuit. No ergo ille p
it: s; qui pmisit. Ideo bn erud
ipe iob no ait. sicut ia comed
vobis solem? dns dedit et dns
abstulit. sed dns dedit et dns
stulit: sicut dno placuit ita fa
e. no sicut diabolo placuit. V
te g° fres mei. cu tanto labo

ducentes salubrē et utilē panē: videte
ne quēquā timeatis n̄ dnm: pter
eū ne timeas aliū. Scriptura ēt dicat
pinde. timeat dnm oīs tra: q posuit
i thesauris suis abyssos. Ab ipso
aūt cōmoueatur uniūsa. et omēs
qui ihabitat orbē tre: qm ipe dixit
et fca sūt. ipe mādauit et creata sūt.
Scia cessauerūt reges mali: facti
sūt boni. Crediderūt. et ipi signū
crucis xpi in fronte iā portant:
preciosius signū qm qlibet gēma di
ademat⁹. Illi qui seuierūt destruc
ti sūt: ꝑ quos fecit hoc: Forte tu ut
extollas te. Dns dissipauit cōsi
lia gentiū: reprobat aūt cogitatio
nes ppłorū. et repbat cōsilia pnci
pū. Qui dixerūt tollam⁹ eos de tra.
nō erit nomē xpianū si hō fecerim⁹:
si cōcidant: sic torqueant. talia &
talia illis īfligātur. Dicta sūt hec:
et īter hec creuit eccłia. Repbat cogi
tatioes ppłorū: et repbat cōsilia pnci
pū. Consiliū aūt dni manz ī
ethnū: cogitatioes cordis ei⁹ in scła
sclorū. Repetitio sententie ē. Qd ait
cōsiliū. hoc ait postea cogitatioes
cordis: et qd sup ait. manet ī eter
nū. hoc postea in scła sclorū. Repe
titio cōfirmatio est. Ne aute pu
tetis hoes qr dixit cogitatioes cordis
qsi sedē deū et cogitarē qd agat: et
requirē consiliū faciēdi aliqd. ul
nō faciēdi. Tue sūt iste o hō tardi
tates: usqz in velocitate currit v
bū eius. Qn potest mora ēē cogi
tationis i illo verbo qd unū ē et oia
cōplectitur: Sz dicit cogitatioes dei
ut tu itelligas. ut sedm te audeas
erigē cor. ul ad vba tue īfirmitati
silia: qr res ipa multū est ad te. Co
gitatioes cordis eius in scła sclorū. Q
sūt cogitatioes cordis ei⁹: et qd est
cōsiliū dni qd manet ī etnū: Contra
qd cōsiliū: Ut qd fremuerūt gētes.
et ppli meditati sūt īania: Qm qde
repbat cogitatioes ppłorū: et repro
bat cōsilia pncipū. Unde g⁹ cōsiliū
dni manet ī etnū: n̄ de nobis qs
an psciuit et pdestinauit: Quis
tollit pdestinatione dei an mūdi
cōstitutionē: Vidit nos. fecit nos.
emēdauit nos. misit ad nos. rede
mit nos: hoc ei⁹ cōsiliū manet ī
eternū. hec ei⁹ cogitatio manet ī
scła sclorū. Fremuerūt gentes apte
fluctuātes et seuientes: cotabescūt
nūc tanqm īcluse et cōgregate ī u
tre. Habuerūt liberas audacias:
habeāt cruces et amaras cogitati
ones. Qn possūt destruē qd ille co
gitauit et manet ī etnū: Qd est
aūt hoc: Beata gens. Qs est q
nō hoc audito erigat se: Amat ei
omēs btitudinē. et ideo puersi sūt
hoies qr mali volūt ēē. miseri nolūt:
et cū sit malitie īdiuidua comes
miseria. isti puersi nō solū mali ēē
volūt. et miseri nolūt. qd fieri nō
pt: ꝑ ideo volūt mali ēē ne miseri
sint. Qd ē hoc qd dixi. ideo volūt
mali ēē ne miseri sint. Cōsidera
te hoc paululū in oībz hoibz qui
mala faciūt: bti semp ēē volunt.
Furtū facit. quis q̄re: ppter famē. pp
ter nccitatē. Ergo ne miser sit
malus ē: et ideo miserior est. qa
malus ē. Depellende g⁹ miserie
causa et acquirēde btitudis causa
faciūt omēs hoies qcqd ul boni fa
ciūt ul mali. Semp g⁹ bti ēē vo
lūt. Siue male viuentes siue

bene viueres. beati ee volut: et no
ꝯtingit oibus qd oms ee volunt.
Oms eni beati ee volut: no aute
erut n illi qui iusti ee voluerit.
Ecce nescio qs ut male faciat be
atus vult ee. Unde: Ex pecunia
ex argento et auro. ex pdys. fundis.
domib9 mancipys. pompa sdi. ho
nore volatico et perituro. Habedo
aliqd volut bti ee. Quere g° qd ha
beas ut btus sis. Cu ei btus fuis:
melior vtiqz eris qm cu miser es.
Fieri aut no potest: ut res detior
te faciat meliore. Ho es: deterior
te e qcqd cupis quo btus ee deside
ras. Auru argentu. qlibet corpora
quibz ihias acquiredis. fruedis:
iferiora sut te. Tu melior es. tu for
cior es: et vtiqz vis melior ee qm
es. cu btus ee vis qz miser es. Me
lius e eni vtiqz btm ee qm miser.
Vis ee melior te et qris: pquiris
p q id fiat detiora te. Quicqd qsicis
in tra. deterius e qm tu. Omis ho
optat amico suo. sic eu adiurat:
sit melior sis. sit meliore te vide
am9. sic de te meliore gaudeam9.
Qd optat: hoc et ipe vult. Acci
pe g° fidele ꝯsiliu. Melior te vis
ee noui? oms nouim9. oes volum9:
qre qd est melius te. ut inde effi
ciaris melior te. Intuere nuc celu
et terra: no tibi sit pulcra corpa
placeat. ut eis fieri btus velis. In
aio e qd queris: btus eni ee vis.
Ipo aio tuo qre qd sit meli9. Cu
eni duo sint qda qd e anim9 et cor
pus. quo istis duob9 illud meli9
sit. qd anim9 dr: potest corp9 tuu
meli9 fieri p meliore. qz subiectu
e corp9 aio. Potest g° meli9 fieri

corpus tuu p animu tuu: ut cu
fuerit iustus anim9 tuus. sit postea
etia imortale corpus tuu. P ani
mi eni illuiatione meretur corpus
icorruptione: ut fiat iferioris corpo
ris p meliore. Si g° corpus tuu bo
nu anim9 e. qz corpe tuo melior e
tu qris bonu tuu. illud qre qd me
lius e aio tuo. Qd e aut anim9 tuu
attende: ne forte ꝯtepnes aim tuu
et putans nescio qd ee vile t abie
ctu. viliora qras quibz btificet ani
m9 tuus. In aio tuo e ymago dei.
mens hois capit ea. Accepit ea
et iclinado se ad pctm decolorauit
ea. Ipse ad ea venit reformator: qa
qui erat ei ante formator: qa p verbum
verbu facta sut oia. et p verbum
ipressa e hec ymago. Venit ipsu
verbu ut audirem9 ab aplo. Re
formami i nouitate mentis vre. Re
g° supest. ut qras qd sit melius
qm anim9 tuus. Qd erit obsecro
ni deus tuus: No iuenis aliqd
meli9 aio tuo: qz cu fuit pfectus
natura tua angelis equabitur.
Ia supra no est ni creator. Erige te
ad illu noli despare: noli dicere
multu e ad me. Magis mihi
multu e ad aurum qd qris. Aurum
ad te habe auru qd qris. deum
si volueris forte no habebis. deum si
volueris habebis: qz et antequa velles
venit ad te. et cu auersa volun
tate esses vocauit te. cu conuersus
ees terruit te: et cu territus ꝯfite
reris ꝯsolatus e te. Iste qui ti pstitit
ut esses. qui fecit oia. iste qui facit etia malis
tu his qui tecu sut etia malis. prestat
pstat sole. pstat pluuia. prestat
fructus. fontes. vita. salute. tantas
ꝯsolatioes: seruat ti aliqd qd no

det nisi tibi. Qd est aut qd tibi ser
uat. nisi se. Pete aliud si meli9 i
ueneris: se tibi seruat ds. Auare
qd inhias celo et terre. Melior e
qui fecit celu et terra. ipm visur9
ipm bibitur9 es. Queris ut tua
sit illa villa: et trāsiens p illā di
cas. Btus cui9 e possessio ista. H°.
dicit qm multi qui trāseūt p illā.
et tn cu dixerit et trāseūt p illā.
possut caput agitare et suspirare.
nuqd et possidē. Sonat cupidi
tas. sonat iniquitas: s; no concu
piscas re proximi tui. Btus cui9 e
villa illa: cui9 e domus ista. cui9
e a ger iste. Copesce iniquitate.
audi veritate. Bta gens cui9 e. Qd.
Ja nostis qd dicturus su. Ergo desi
derate ut habeatis: tuc demu bti
eritis. Hac sola bti eritis: re melio'e
qm vos estis meliores eritis. Ds e
in qua melior te q fecit te. Beata
gens cui9 e dns deus eorum. H°. ama
hoc posside: hoc cu vis habebis. h°.
gratis habebis. Bta gens cui9 est
dns ds eorum. Noster ds. Cui9 eni no
est deus: No plane oim eode mo.
Noster magis nr: qui viuim9 ab il
lo tanqm de pane nro. Ipse sit hedi
tas nra: possessio nra. An forte te
me dicim9. faciendo nobis deu pos
sessione. cu sit dns cu sit creator.
No est ista temeritas: affectus e
desiderii et dulcedo spei. Dicat a
nima oio secura dicat. ds me9 es
tu: qui dicit aie nre. salus tua ego
su. Dicat. secura dicat. no faciet i
iuria cu hoc dixerit: imo faciet si
no dixerit. Arbores volebas habe
quibz btus ees: audi scriptura di
cente de sapia. lignu vite e oibz

possidetibz ea. Ecce possessione
nram dixit ee sapiam: s; ne putes
ipam sapiam q; possessione tua
dixit scriptura aliqd ee qd sit te infe
rius. sequit' et adiungit. et inhabe
tibus in ea velut in domo tuta.
Ecce dns tuus factus e tibi qsi ba
culus. securus ho incubit: q; ille
no succubit. Dic g°. securus. posses
sio tua e. possidetib9 ea scriptura
dixit: ipleuit fiducia dubitatio
ne tua. Dic securus. ama securus.
spera securus: tua etia illa verba
sunt i psalmo. dns ps hereditatis
mee. Ergo inde bti erim9 deu pos
sidendo. Qd ergo. Nos possidebi
mus eu. et ille no nos possidebit.
Unde g°. ysaias. dne posside nos.
Possidet g°. et possidebit: et totu
pter nos. Ut eni nos ex illo bti
sim9 possidet a nobis: no ut ille ab
btus sit possidet nos: et possidet
no ob aliud n ut nos bti sim9. Pos
sidem9 eu et possidet nos: qa co
lim9 eu et colit nos. Colim9 eu ta
qm dnm deu: colit nos taqm tra sua.
Qa colim9 eu nemo dubitat. qa
colit nos qs nobis idicat. Ille q
ait. ego su vitis vos estis sarme
ta: pr meus agricola. Ecce et i isto
psalmo utrumq; nobis dr: utrumq;
nobis idicat. Ja dixit q; possidem9
eu: bta gens cui9 e dns deus eorum.
Cui9 e fundus iste. Illius. Cui9 il
le. Illius. Cui9 e iste. Dicam9 de
deo: dicam9 cui9 e. Et qmo nobis
solet videri qn de fundis et de p
diis aliquibz aplis atq; imanissi
mis qrim9. e quida senator. et illd
aut illud vocat cui9 e ista posses
sio. et dicim9 btus ille ho: sic qra

mus. cui⁹ e deus iste. Est queda bta
gens cui⁹ est. na dns deus eoru est:
et no sicut senator ille possidet fu
du suu no aut possidet a fudo suo.
sic et ds gentis hui⁹: vn ut cuiues
sim⁹ laborare debem⁹. ß alterutru
se possidet. Audisti q gens possidz
eu. bta gens cui⁹ est dns deus eoz:
audi q et ille possidet illa. Po
pul⁹ que elegit dns in heditate
sibi. Bta gens possessioe sua. bta
heditas possessore suo: pplo que e
legit dns in heditate sibi. De ce
lo respexit dns: vidit oms filios
hoim. Oms hic ita accipe. ut getis
illi⁹ oms itelligas. illa heditate
tenetes. ul' illa heditate existen
tes. Heditas e eni dei ipi oms. et
ipuis oms. De celo respexit dns:
et vidit eos ille q ait: cu esses sub
arbore fici vidi te. Vidit ei eu: q
miseratus e eu. Vn plerumq roga
tes misedia dicim⁹ homi vide me:
et de illo qui te contepnit qd dicis:
No me videt. Est g° queda visio mi
seratis cordis: no visio punietis.
Illa visio ad pcca aiaduisio e. Qa
ille pcca no vult videri qd dicit:
Auerte facie tua a pccis meis. Qd
vult ignosci no volt agnosci. Auerte
iqt facie tua a pccis meis. Cu g°
auertit facie sua a pccis tuis: no
videbit te: Vn alibi dicit. ne auer
tas facie tua a me. Ergo auertat a
pccis tuis: no auertat a te. Videat
te misereat tui: subueniat tibi. De
celo respexit dns: vidit oms filios
hoim ptinetes ad filiu hois. De
pparato habitaculo suo qd sibi p
parauit. Vidit nos de aplis. vidit
nos de pdicatoribus veritatis: vidit

nos de angelis q°s ad nos misit. R
omia dom⁹ eius. hec oia habitacu
lu eius: q hec omia celi q enarrat
gl'am dei. Vidit oms filios hoim. R
De pparato habitaculo suo. Res
pexit sup oms qui habitat terra.
Ipsi sut. sui sut: gens illa e bta
cui⁹ e dns deus eoz: pplo ille est
que elegit dns in heditate sibi.
q p oms terras e. et no e in pte
Respexit sup oms q habitat terra.
Qui finxit singulati corda eoru.
Manu gre sue manu mie sue fi
it corda. plasmauit corda nra: fin
it singulati. singula qda dans nob
q tame no dirimat vnitate: qmo
singulati mebra formata st. oia
singulati habent opa sua. et ta
i vnitate corpis viuut. man⁹ fac
qd oculus no facit. auris id valet
qd nec oculus nec man⁹ valet. oia
tn vnitate opant. et man⁹ et o
culus et auris diusa faciut. nec
sibi aduersant: sic et in xpi corp
singuli hoies taqm mebra singula
donis suis gaudet: q ille q elegit
pplm in heditate sibi finxit singu
lati corda eoz. Nuqd ei oms apli
Nuqd oms pphete: Nuqd omes
doctores: Nuqd oms dona habe
sanitatu: Nuqd oms linguis lo
quunt: Nuqd oms iterptantur:
Aly qdem dat p spm sermo sapie.
aly sermo scie: aly fides scdm eu
dem spm. alii dona curationu. co
re: Quia finxit singulati corda
eoz. Quomo aut in mebris nris
diusa sut opa ß sanitas vna: si
in omibus mebris xpi diusa mu
nera ß caritas vna. Qui finxit
singulati corda hoim: Qui ideo

ligit oīa opa eorū. Intelligit qd ē:
Secretus et iterius videt. Habes
in psalmo: itellige clamorē meū.
Nō enī q̄si vocibꝫ opus ē: ut pue
niat aliqd ad aures dei. Oculus
visus itellectꝰ vocat. Expressius
dixit: qm̄ si dixet videt oīa opera
eorꝝ. Tūc putares videri opa ista:
q̄ et tu vides opus hoīs. Homo
factū hoīs motū eiꝰ in corpore vi
det: deus aūt ī corde videt. Oīa
g° itus videt: dictū ē itelligit oīa
opa eorꝝ. Dant duo paupibꝫ: vnꝰ
sibi mercede qrit celeste. aliꝰ hūa
na laude. Tu in duobꝫ vna rem
vides. deus duas itelligit. itus
eū itelligit. itus agnoscat: fides
ipsorꝝ videt. itentiones ipas vidꝫ.
Qui itelligit oīa opa eorꝝ. Non
salꝰ fiet rex p multitudine vir
tutis sue. Ad dnm̄ oms: ideo des.
Spes tua deus sit. fortitudo tua
deus sit: firmitas tua dēs sit. exo
ratio tua ipe sit: laus tua ipse
sit. finis ī quo requiescas ipe sit.
adiutoriū cū laboras ipe sit. Au
di veritate. Nō salꝰ fiet rex per
multitudinē vtutis sue. Nec
gygas salꝰ erit ī mltitudīe v
tutis sue. Gygas supbus aliqs
ē extollens se adūsus deū: velut
qui ē ipse aliqd ī se et p se. Nō sit
iste salꝰ ī mltitudīe vtutis sue.
Sequū habet magnū. forte. va
lidū. velocē: potest si aliqd icru
erit cito illū de piculo liberare.
Nō fallat: audiat qd seqt. Me
dax equus ad salutē. An itellex
istis qd dictū sit. medax equꝰ ad
salutē. Nō tibi pmittat equus
tuus salutē: si pmiseit metiet.

Si enī deus voluit liberaberis:
si deus noluit. cadente eq̄ altius
cades. Nō g° putetis dictū men
dax equꝰ ad salutē. q̄si medax ui
tus ad salutē: qd velut iusti ad
salutē metiant. Nō est ei sc̄ptū.
equus qd ab equitate dr̄: ꝫ equꝰ
qual q̄drupes. Hoc gretus codex
idicat. et redarguūt mala iume
ta hoīes qui sibi querūt occasio
nes medatiorꝝ: cū sc̄ptura dicat.
os qd mentit occidit aīam. et pdes
omīs q̄ loquūt mendatiū. Qd est
g° medax equꝰ ad salutē. Metit
tibi equꝰ qn̄ pmittit salutē. Nu
qd equꝰ aliquū loquit et pmittit
salutē. Sꝫ cū tu vides equū bene
formatū bonis viribꝰ. magno c
su pditū: ista oīa velut pmittūt
ti de illo salutē: ꝫ fallūt si deus
nō tuet. qr medax equꝰ ad salute.
Equū accipe etiā figurate quali
bet āplitudinē sc̄li huiꝰ. queli
bet honorē in quē supbus iнce
dis quo altius igrederis: et erre
nō tantū celsiorē ꝫ etiā tutiorē
falso putas. Quomō enī te deici
at nescis: tanto eliso grauius. qn̄to
sublimius ferebaris. Medax e
quus ad salutē. In abūdātia
aūt vtutis sue nō erit salꝰ. Et
vnde erit salꝰ. Nō de vtute. nō
de viribꝫ. nō de honore. nō de gla.
nō de equo. Vnde quo ibo. Ubi ī
ueniā vnde salꝰ sim. Noli diu
q̄rere. noli longe. Ecce oculi dnī
sup timētes eū. Videtis qr ipi st̄
quos pterit de habitaculo suo.
Ecce oculi dnī sup timētes eū.
Sꝑantes sup misc̄dia eius nō
de meritis suis. nō de vtute. nō

de fortitudiē. nō de equo. ſʒ de mīa
eius. Ut eruat a morte aīas e
orū. Vita eternā pmittit. Qđ in iſ
ta pegrinatōe? Nūqd deserit? Vi
de qđ ſequit. Et alat eos ī fame.
Tēpus famis ē mō: tēpus ſatuita
tis post erit. Qui nos in fame hu9
corruptiōis nō deserit? īmortales
factos quomō ſatiabit? Sʒ qm̄diu
tēpus ē famis tolerandū ē: du
randū ē pſeuerandū est uſqʒ ī fi
nē. Jā currēda ſūt oīa: qz et pla
na ſūt. et cogitandū ē qđ portem9.
Adhuc qđem expectatores in am
phiteatro forte īſaniūt. et ī ſole
ſedent: et ſi ſtam9. tn̄ in umbra
culo ſum9. et utiliora et pulchri
ora ſūt q̄ expectam9. Expectem9
pulcra: et a pulcro expectem9. Ex
pectam9 nos mēte ea q̄ dicūt ī ſen
ſib9 diuinaꝝ ſcpturarū: et gau
dem9. tali expectaculo. Expectator
aūt nr̄ quis est? Ecce oculi dn̄i
ſup timētes eū. ſpantes in mīa
eius: ut eruat a morte aīas eoꝝ
et alat eos in fame. Sʒ ꝓpter pe
grinatiōis tolerantiā qm̄ diu fa
mes ē expectem9 ī uia reſici ne de
ficiam9. Qđ nobis īponit. vl' qđ
ꝯfiteri debem9? Anima nr̄a pa
tiens erit dn̄o. Secura expctauit
miſericordiā pmittente: miſcdiā
et ueraciter exhibente. Et donec
exhibeat qđ agim9? Aīa nr̄a pa
tiens erit dn̄o. Sʒ quid ſi ī ipſa
patiētia nō durabim9? Jmmo
plane durabim9. Qm̄ adiutor
et ptector nr̄ est. Adiuuat ī pug
na: ptegit ab estu. nō te deserit.
Tolera dura: qui pſeuerauit uſ
qʒ in fine hic ſalu9 erit. Et qđ eri

pdurauis. cū patiens fuis. ai ...
ad fine pueneris? qđ tibi erit qua
mercede toleras? Ut qđ tanta du
ra tādiu pateris? Qm̄ in ipso
letabit cor nr̄m: et in nōie sc̄o eius
ſpabim9. Spera hic ut leteris ibi. ...
eſuri et ſiti hic ut epuleris ibi.
Hortatus ē ad oīa. ipleuit gaudio
ſpei: ꝓpoſuit nobis qđ amem9 ...
quo ſolo et de quo ſolo pſumam9
Post hec fit oratio breuis et salu
bris. Fiat mīa tua dn̄e ſup nos
Et quo merito? Sicut ſpauim9
in te. Fui quib9dā oneroſis ſentio ...
quibʒdā aūt etiā cito t'minaui ...
mone et hoc ſentio. Jgno ſcit in ...
firmi fortioribʒ: et p īfirmis dep
cent fortiores. Jn uno corpe om ...
mēbra ſum9: a capite nr̄o uegeta
m': et ī illo ſpes nr̄a ē. et ī illo for
titudo nr̄a ē. Nō dubitem9 erga
de dn̄o nr̄o miſcdiā: uult oīno er
gi ſe. Nō enī turbabit du erig
aut oīno āguſtabit: q̄mō ille a
quo petis qđ nō habet a' qđ pa
habet. et timet dare ne min9 ha
beat. Vis noſſe q̄mō tibi erog ...
miam? Tu eroga caritate. Vide
m9 ſi finis dū erogas. Quāta est
opulētia ī ipa ſūmitate: ſi po ...
tanta ēē in ymagine? Ergo fr̄es
adhāc maxie exhortam9 uos ...
tate. nō ſolū in uos ipos. ſed ī eos
etiā qui foris ſt'. ſiue adhuc paga
ni nōdū credentes in xpo: ſiue ...
uiſi a nob' nobiſcū caput ꝯfiten
tes. et a corpe ſepati. Doleam9 ...
los fr̄es tāqm̄ fr̄es nr̄os: uelint no
lint fr̄es nr̄i ſt'. Tūc ēē deſinent fr̄a
tres nr̄i: ſi deſierint dicere. pater nr̄ ...
Dixit de q̄buſdā ꝓpheta his q̄ di ...

aut vobis nō estis fr̄es nr̄i. dicite
fr̄es nr̄i estis. Circumspicite de quib⁹
hoc dicē potuit. Nūq̄d de paganis:
Non. Neq̄ enī dicim⁹ eos fr̄es nr̄os
sc̄dm scripturas. et ecclīasticū loq̄ndi
morē. Nūq̄d de iudeis qui ī xpm
nō crediderūt? Legite apl'm et vi
dete q̄r fr̄es q̄n dicit apl's sī aliq°
additamēto: nō vult ītelligē nisi
xpianos. Nō ē aūt subiectꝯ ingt̄
frat' aut soror ī h⁹moi. cū dicet
de cōiugio. Frēm et sororē dixit.
xpianū ul' xpianā. Iterū dicit. Tu
aūt q̄d iudicas frēm tuū? aut tu
q̄d spernis frēm tuū? Et alio loco.
vos īg'r iniq̄tatē facitis et fraū
datis? et hoc fr̄ibus. Isti g° q̇ di
cūt nō estis fr̄es nr̄i. paganos
nos dicūt. Ideo enī et rebaptiza
re nos volūt: dicētes nos nō ha
bē q̄d dant. Vn̄ cōsequēs ē error
ipoꝝ: ut negent nos fr̄es suos ēē.
Nobis quar̄e nob' dixit ꝑpheta. vos di
cite illis fr̄es nr̄i estis? n̄ q̄r nos
ī eis agnoscim⁹ q̄d nō repetim⁹.
Illi g° nō agnoscēndo baptismū
n̄rm negāt se fr̄es: nos aūt nō re
petēdo ipoꝝ. s̄ agnoscēdo nostrū
dicim⁹ eis fr̄es nr̄i estis. Dicūt
illi? q̄d nos q̄ritis q̄d nos vultis?
Rndeam⁹ fr̄es nr̄i estis. Dicūt ite
a nob': nō vobiscū habem⁹ ratiōē.
Nos p̄sus habem⁹ vobiscū ratio
nē? vnū xpm cōfitem̄: in vno cor
pe. sub vno capite ēē debem⁹. Q̄d
g° me q̄ritis ait. si perij? Magna
obsurditas: magna vesania. Q̄d
me q̄ritis si perij? Q̄re q̄rere n̄ q̄r
perijsti? Si g° perij īquit. q̄mō sū
fr̄ tuus? Vt dicat̄ m̄ de te. fr̄ tuus
mortu⁹ erat et reuixit: pierat et
īuentus ē. Adiuram⁹ et vos ergo
fr̄es ꝑ ipa viscera caritatis. cui⁹ lac
te nutrim̄. cui⁹ pane solidam̄: ꝑ
xpm dn̄m. ꝑ māsuetudinē ei⁹. ad
iuram⁹ vos. Tēpus ē eī ut īpen
dam⁹ ī eos magnā caritatē. abun
dante m̄iam. in dep̄cando deū ꝑ
illis. ut aliq̄n det illis sensū sobri
ū. respiciat se et videat se. q̄a nō
habent ōīno q̄d dicāt cont̄ veita
te. Nō in eis remāsit n̄ sola infir
mitas aīositatis? q̄ tāto ē lāgui
dior. q̄nto se maiores vires hab'e
existimat. ꝑ ī firmis. q̄r carnalit̄
sapiētib;. pro aīalib⁹ et carnalib⁹.
tū pro fr̄ibus nr̄is eāde sacr̄meta
celebrantib;. et si nō nobiscū eāde
tamē vnū amen r̄ndentib;: et si
nō nobiscū vnū tn̄ medullas cari
tatis v̄re fūdatis ad deū ꝑ eis. A
liq̄d enī ꝑ salute ipoꝝ agim⁹ ī cō
silio: q̄d explicari vobis hodie iā
tēpus nō sufficit. Vn̄ exhortam̄.
vos. ut alacriores et nūosiores.
audiūt enī a nobis fr̄es nr̄i q̇ tunc
nō assūt. cōueiatis crastino die ad
basilicā tricliarū. Explic' ps. xxxij.
Incipit de titulo psalmi. xxxiij.

PSalmus iste nichil q̄dē
obscurū et q̄d expositiōē
idigeat videt̄ habere
in textu suo: titul⁹ aūt
eius ītentos facit et pulsātes desi
derat. Sed q̄madmodū hic scriptū
ē. q̄r btūs vir qui sp̄at ī eū: sp̄em⁹
oms q̄d pulsantib; apturus ē. Nō
eī hortaret nos ut pulsarem⁹: si
nollet apire pulsantib;. Si enī
aliq̄n cōtigit. ut q̇ disponebat se
dere . tedio cōpuls⁹ ad manū
pulsantis cont̄ dispōtionē suā sur

gat et aperiat ne diu pulsante pa
tiat'. quanto magis sperare debemus ci
tius apturu illu qui ait. pulsate
et aperietur vobis. Pulso g° nut
itentioe cordis ad dnm deu: ut
dignet' nobis hoc misteriu reue
lare. Pulset mecu et caritas vra
itentioe audiendi. et humilitate
orandi pro nobis. Est eni qd faten
du est archanu et grande misteriu.
Sic eni se habet titulus psalmi.
Psalm9 dauid cu mutauit vultu suu co
ra abimelech. et dimisit eu et abijt.

Querim9 in scripturis scdm
res gestas q nobis de da
uid conscripta st qndo sit
factu: quadmodu inuenim9 titulu
psalmi cu fugeret a facie absolon
filij sui. legim9 in regnoru lib°. et inue
nim9 qn dauid fugit a facie filij
sui absolon. Et verissimu e qr con
tigit: et qd contigit scriptu e. Et
qmuis titul9 psalmi i misterio sit
scriptus q sit: tn ductus e de re
q gesta e. Sic credo qd hic scriptu e
cu mutauit vultu suu cora abime
lech. et dimisit eu et abijt. scriptu ee
i regnoru libro ubi oia nob scripta
sut q ptinet ad res gestas dauid:
sz no iueim9 hoc. et tn aliqd iuei
m9 vn appareat hoc ee tractu.
Na scriptu est qr cu fugeret dauid p
secutore saul contulit se ad achis
rege geth. idz cu vda gentis vicine
regno iudeoru. Ibi latitabat ut p
secutione saulis euitaret. Recens
aut erat gla ei9. Vn p benfacto me
ruit iuidia qn golia interfecit: et
i vna pugna glam securitate qz
regni et regi et pplo coparauit.
Saul aut cu puocante golia ex

tiaret. pstrato golia hoste ecce
pit ei p cui9 manu hoste necaue
rat: et iuidit gl'e dauid. maxie
qr ppls in exultatioe constitut' ec
choro ia facto mulieres cantaue
rut glam dauid. qd saul pcussiss
in milibz. et dauid in denis mili
bus. Hinc ille comotus qd reperat
habe maiore glam p vna pugna
puer. et ia in laudibz oim regi p
ponebat': ut se habet pestilentia
liuoris et supbia scdi iuide cepat
et psequi. Tuc ille se ut dixi con
tulerat ad rege geth. q vocabat a
chis. Suggestu e aut regi ipi q
illu apud se habet. qui magna glo
ria habe ceperat in pplo iudeoru
et dictu est illi. none iste e dauid
cui choru fecerut mulieres israhel
te. dicetes. saul pcussit i milibz. et
dauid i denis milibz. Si aut p
hac glam iuide illi cepat saul: ne
ne metue du erat dauid. ne et ille
rex ad que cofugeat vellet oppmi
eu que posset de vicino hoste hab
si saluu seruaret. Timuit et ille
et sicut scriptu e mutauit vultu su
u cora ipis. et affectabat et tympa
nizabat ad ostia ciuitatis. et fere
bat' i manibz suis. et pcidebat ad
ostia porte. et saliue decurrebant
sup barba eius. Vidit eu rex ille
apud que latebat: et ait suis. Vi
qd misstis arreptitiu adduxistis.
Nuqd na insanus e domu mea.
Et sic illu dimisit. pcaes illu: et
recessit inde dauid icolumis p is
ta figuratione furoris. Videt er
ad ista hystoria ptine qd scriptu e.
psalm9 dauid cu mutauit vultu
suu cora abymelech. et dimisit eu

psalm9 dauid cu mutauit vultu suu cora abimelech. et dimisit eu et abijt

et abijt. Sed ille achis erat. nō abi
melech. Nome enī solū videt̄ nō
cōueire. Nā res gesta ꝑꝑe ipis v̄bis
parit̄ designata ē in psalmis. atq;
scriptū ē in regnoꝝ. Ideo mag̃ mo
uē nos debet ad q̄rendū sacramentū:
q̄r nome mutatū ē. Nā neq; illud
sine causa factū ē q̄muis sit factū.
sed q̄r aliq̄d figurabat: neq; h̃ sine
causa scriptū ē. et nōīe cōmutato.
Videtis itē fr̄es ꝓfunditatē sacra
mētoꝝ. Si nō est in misteio q̄d a
puero golyas occisus ē: nō ē ī mis
terio q̄ cōmutauit vultū suū. et af
fectabat et tympanizabat et cadebat
ad ostia ciuitatis et ad ostia porte.
et saliue decurrebat sup barbā ei9.
Vn̄ fieri potest ut nō hoc aliq̄d sig
nificaret? q̄nquidē apte dicat apl's.
Hec aūt ī figura cōtingebat illis.
Scripta sūt aūt ꝑpt̄ nos ī q̄s finis se
culoꝝ obueīt. Si nichil significat
mānā de quo dicit apl'us. et cibū
sp̄ualē māducauerit: si nichil sig
nificat q̄d diuisū ē mare. et ꝑ me
diū ductus ē ꝑpl's ut euadēnt ꝑse
cutione pharaonis. cū dicat apl's.
nolo enī vos ignorare fr̄es q̄r pr̄es
n̄ri om̄s sub nube fuerūt. et om̄s
ī moyse baptizati sū̄t ī nube et in
mari: si nichil significat q̄ ꝑcus
sa petra aqua ꝓfluxit. cū dicat apl's
petra aūt erat xp̄s: si g̃ illa nichil
significat q̄muis sint gesta: si nich
hil deniq; significat duo filij ab
he nati scd̄m ordinē nascēdi hoīm.
et tn̄ in ipos duos filios. duo tes
tamēta appellat apl's vetus et
nouū. et dicit. hec sūt duo testame
ta q̄ sūt in allegoria: si ergo illa
nichil significat̄ q̄ videtis aucto

ritate apl'ica ī misteio futuroꝝ rerū
gesta eē. debem9 arbitrari nichil sig
nificare etiā hoc q̄d vobis ex libro
regnoꝝ. de dauid paulo an̄ narra
uim9. Nō ergo nichil significat.
et q̄d nomē mutatū ē: et id dictū
ē corā abimelech. Intēdite mētē.
Quia enī q̄ dixi mō q̄si ad manū ꝑ
tinet pulsatis: nōdū aptū ē. Pul
sauim9 cū ista dixī9: pulsastis et vos
et cū ista audiretis. Adhuc pulse
m9 orādo ut aperiat. Nominū he
breoꝝ habem9 iterptationē. Nō
defuerūt docti viri qui nob' nōīa
ex hebreo ī grecā linguā. et inde
in latinā trāsferret. Cōsulētes g̃
nōīa ista. inuenim9 iterptari abime
lech p̄ris mei regnū: et iterptari
achis q̄mō est. Si q̄ris q̄d ē achis:
respōdet̄ quomō ē. Hec nōīa atte
dam9: inde icipit nobis apire pul
santibȝ. Quomō ē. uerbū ē āmi
rantis et nō itelligētis. abyme
lech p̄ris mei regnū: dauid. ma
nu fortis. In figā xp̄i dauid. sicut
golyas ī figura diaboli: et q̄d da
uid ꝓstrauit goliā. xp̄s ē qui oc
cidit diabolū. Q̄d ē aūt xp̄s qui
diabolū occidit? Humilitas occi
dit sup̄biā. Cū g̃ xp̄m nōīno fra
tres mei: maxīe nob' humilitas
cōmēdat̄. Via enī nob' fecit per
humilitatē. q̄r ꝑ sup̄biā recessera
m9 a deo: redire ad eū n̄ ꝑ humili
tatē nō poteram9: et q̄uē nobis
ꝓponerem9 ad imitandū nō habe
bam9. Omīs eī mortalitas hoīm
sup̄bia tumuerat: et si existeret
aliq̄s humilis vir in sp̄u sicut e
rant ꝓphe. patarche. dedignaba
tur gen9 huanū imitari humiles

hoies. Neg° dedignaret ho imitai
hoiem humilem. deus factus e humilis:
ut vl sic supbia generis humani non
dedignaretur sequi vestigia dei. Erat
aut ut nostis sacrificiu iudeorum. circa
scdm ordine aaron i victimis peco
ru. et hoc i misterio: nondu erat sa
crificiu corporis et sanguinis dni. qd
fideles norut et qui euageliu lege
rut: qd sacrificiu nuc diffusu est
toto orbe trarum. Ponite g° vobis
an oculos duo sacrificia: et illud se
cundu ordine aaron. et hoc scdm or
dine melchisedech. Scriptu est eni.
Iurauit dns et no penitebit eu: tu
es sacerdos ieternu. scdm ordine melchi
sedech. De quo dr. tu es sacerdos iet
nu scdm ordine melchisedech: De
dno nro ihu xpo. Qs erat melchi
sedech: Rex salem. Salem ciuitas
fuit antea illa q postea sicut docti
pdiderunt iherlm dicta e. Ergo an
qm ibi regnaret iudei ibi erat ille
sacerdos melchisedech. qui scribit
in genesi sacerdos dei excelsi. Ipe
occurrit abrahe qn liberauit loth
de manu psequentiu: et pstrauit
eos a quibz ille tenebat et liberauit
frem. Post liberatione fris occur
rit ei melchisedech: et tantus erat
melchisedech a quo benediceretur
abraha. Ptulit pane et vinu et
benedixit abraha: et dedit ei de
cimas abraha. Videte qd ptulit
ei que benedixit. Et dictu e pos
tea: tu es sacerdos ieternu scdm or
dine melchisedech. Dauid hoc i
spu dixit longe post abraha: te
poribz aut abrahe fuit melchise
dech. De quo alio dicit. tu es sac
dos ieternu scdm ordine melchise

dech. n de illo cui9 nostis sacrificiu.
Sublatu est eni sacrificiu aaron. et ce
cepit ee sacrificiu scdm ordine mel
chisedech. Ergo mutauit nescio qs
vultu suu. Qs est iste: Nescio qs
no sit. Et scio qs. Notus est ei dns
nr ihus xps: in corpe et sanguine suo
voluit ee salute nostra. Vnde aute
comedauit corpus et sanguine suu
De humilitate sua. Nisi eni eet hu
lis: nec manducaret nec biberet. Rd
pice altitudine ipius. In principio e
rat vbu. et verbu erat apud deu. et
deus erat verbu. Ecce cibus sepitn
s manducat angeli. manducant supne
vtutes. manducat celestes spc: et
manducant et saginat. et integru ma
net qd eos satiat et letificat. Qde
aut ho posset ad illu cibu: Vnde
cor ta idoneu illi cibo: Oportebat
g° ut mensa illa lactesceret: et ad par
uulos pueniret. Vn aut fit cibus
lac: Vn cibus i lacte couertit: n
p carne traiciat: Nam mat hoc fac
Qd manducat mat: hoc manducat
ifans. Sz qr min9 idoneus e infans
qui pane vescat. ipm pane mat
icarnat: et p humilitate mamille
et lactis sucu de ipo pane pasat
ifante. Quomo g° de ipo pane pas
cit ifante: Quomo g° de ipo pane
pauit nos sapietia dei: Qa vbu
caro fcm e: et hitauit in nob. Vi
dete g° humilitate: qr pane anglor
manducauit ho. ut scptu e. pane
celi dedit eis. Pane anglor man
ducauit ho: idz verbu illud quo
pascunt angeli sepitnu qd e equale
pri manducauit ho: qr cu in forma
dei esset no rapina arbitrat9 e esse
se equale deo. Saginatur illo ange

psal. david cu mutavit vultu suu cora abimelech et dimisit eu et abiit

li: sed semetipsum exinaniuit ut ma
ducaret panem angelorum homo: formam
serui accipiens. in similitudine hominum
factus. et habitu inuentus ut homo. hu
miliauit se factus obediens usque ad mor
tem. mortem autem crucis: ut iam de cru
ce commendaret nobis carnem et san
guinem domini nouum sacrificium: quia mu
tauit uultum suum coram abimelech.
idest coram regno patris. Regnum enim patris:
regnum erat iudeorum. Quomodo regnum
patris? Regnum dauid regnum abrahe.
Nam regnum patris dei magis ecclesia
quam populus iudeorum. sed secundum carnem reg
num patris populus israel. Dictum est ei. et
dabit ei deus sedem dauid patris sui.
Demonstratur ergo secundum carnem pat
rem esse dauid: secundum diuinitatem
autem christus non filius sed dominus dauid. Iu
dei uero christum secundum carnem norunt. se
cundum diuinitatem non norunt: ideo
fecit illis questionem et dixit. Cu
ius esse filium dicitis christum? Et res
ponderunt filium dauid. Et ille. quo
modo ergo dauid in spiritu uocat eum dominum
ubi ait. dixit dominus domino meo sede
ad dexteram meam. donec ponam ini
micos tuos sub pedibus tuis? Si
ergo dauid in spiritu uocat eum dominum:
quomodo filius eius est? Et non potu
erunt illi respondere: quia non nouerant
in domino christo. nisi quod uidebant oculis:
non quod corde intelligebant. Si autem
haberent intus oculos sicut habe
bant foris. ex eo quod foris uidebant
intelligerent filium dauid: ex eo quod
intus intelligebant. intelligerent dominum
dauid. Mutauit ergo uultum suum co
ram abimelech. Quid est ergo coram abi
melech? Coram regno patris. Quid
est coram regno patris? Coram iudeis.

Et dimisit eum et abijt. Quem dimi
sit? Ipsum populum iudeorum dimisit et
abijt. Queris modo christum apud iu
deos: et non inuenis. Unde dimisit
et abijt? Quia mutauit uultum suum.
Habentes enim illi sacrificium secundum
aaron. non tenuerunt sacrificium se
cundum ordinem melchisedech: et a
miserunt christum. et ceperunt eum ha
bere gentes quo non miserat ante pre
cones. Nam ad illos precones mise
rat ipsum dauid. abraham. ysaac et
iacob. ysaiam. iheremiam et ceteros pro
phetas miserat. et pauci inde cog
nouerunt: et ipsi pauci in comparatione
pereuntium. nam multi erant. Milia ei
legimus fuisse. Scriptum est. reliquie sal
ue fient. Sed queris modo circumcisos
christianos: et non inuenis. Erant autem
de circumcisione recentibus temporibus
fidei multa milia circumcisorum. Que
ris modo et non inuenis. Merito non i
uenis: mutauit uultum suum coram a
bimelech. et dimisit eum et abijt.
Et coram achis mutauit uultum suum:
et dimisit eum et abijt. Ideo ei mu
tata sunt nomina. ut ad misterij signi
ficationem nos excitaret mutatio
nominum. ne putaremus non narrari
aut commemorari in scripturis psalmo
rum. nisi quod in libris regnorum gestum i
uenitur: et non ibi quereremus figuras
futurorum. sed tanquam res gestas accipe
remus. Cum ergo nomina mutantur: quid tibi
dicitur? Clausum est hic aliquid: pulsa.
noli herere in littera quia littera occidit:
sed desidera spiritum. spiritus enim uiuificat.
Intellectus spiritualis credentem sal
uum facit. Quo ergo dimisit achis
regem: attendite fratres. Achis dixi in
terpretari quomodo est. Recordamini

euāgeliū qn loqbat dn̄s nr̄ ihūs
xp̄s de corpe suo ait. Nisi q̄s mādu
caueit carnē meā et bibeit sāgui
nē meū: nō habebit in se vitā et
nā. Caro enī mea vē ē esca: et
sāguis meus potus ē. Et discipli
eius qui eū seq̄bant expauerūt
et exhorruerūt sermonē nō itel
ligētes. putauerūt nescio q̄d du
rū dicē dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m. q̄d
carnē eius quā videbāt mādu
caturi erāt. et sanguinē bibituri:
et nō potuerūt tolerāre. q̄si dicen
tes. q̄mō est. Error enī et ignorā
cia et stulticia: ī p̄sona regis a
chis. Ubi enī dr̄ quomō ē. nō itel
ligit: ubi nō intelligit. tenebre
ignorātie sūt. Erat g° in illis reg
nū ignorātie: q̄si rex achis idē
regnū erroris eis dn̄abat. Ille
aūt dicebat. Nisi q̄s māducauit
carnē meā. et bibeit sangūnē me
ū. Q̄a mutauerat vultū suū. q̄
si furor iste et īsania videbatur.
dare carnē suā māducandā hoī
bus et bibendū sangūnē: ideo q̄si
īsanus putatus ē dauid qn̄ dix
it ip̄e achis. arrepticiū huc m̄i
adduxistis. Nōne videtur īsania
māducate carnē meā et bibite
sangūnē meū. et q̄cūq; nō mādu
caueit carnē meā et bibeit san
guinē meū. nō habebit ī se vitā.
Q̄si īsanire videbatur. s̄z regi a
chis īsanite videbatur. idē stultis
et ignorātibz: ideo dimisit eū et a
biit. Fugit corda eorū itellectꝰ: non
eū possūt ꝯphendē. Et q̄d dixerūt
illi. Quasi q̄mō ē q̄d intp̄retatur
achis. Dixerūt enī. Quomō pt
hic nobis dare māducare carnē
suā. Arrepticiū putabat dn̄m: et
nescire q̄d loqret et īsanire. Ille
aūt qui nouerat q̄d dicebat. illa
mutacōe vultus sui. et q̄si furore
et īsania sacrāmēta p̄dicabat. Af
fectabat et tympanizabat ad ostia
ciuitatis. Querendū ē q̄d sit et
ad ostia tympanizabat. Non sine
causa dictū ē. procidebat ad ostiū por
te. nō sine causa dictū ē. et saliue
decurrebat sup barbā eius: non
frustra dicta sunt. m̄tcedē itelligen
cie. Diuturnꝰ sermo onerosus esse
nō debet. Nostis frēs iudeos ipsos
coram quibz ille mutauit vultū suū
et dimisit eos et abiit. hodie vacan
Si illi qui xp̄m amiserūt q̄d dimi
sit et abiit habent īane vacatio
ne: nos habemꝰ fructuosā vacacio
tionē. ut itelligamꝰ xp̄m. q̄ illos
dimisit et venit ad nos. Omnia no
frustra fc̄a sūt. et ī illo furore di
uīo q̄d dr̄ affectabat et tympaniza
bat ad ostia ciuitatis: et procidebat
manibz suis. et procidebat ad ostia
porte. et saliue decurrebat super
barbā eius. Affectabat ille. Q̄d
ē affectabat. Affectū habebat.
Q̄d ē affectū habē. Q̄a cōpassus
īfirmitatibz nr̄is: et ideo voluit
ipam carnē suscipe. ī qua morte
cideret. Cōpassus g° nobis. affectas
se dictus ē. Ideo rep̄hendit ap̄ls
eos qui duri sūt et sine affectu.
p̄hendens enī quosdā ait: sine af
fectu sine mis̄c̄dia. Ubi ē affectus
ibi mis̄c̄dia. Ubi mīa est miseratus
ē nos de supnis. Si exinanuit se
nollet manēs ī ea forma in q
equalis erat patri sepitinꝰ in
morte remāsissemꝰ. Sz ut nos

de morte sempit̃na libearet q̃ nos
p̃ccm̃ sup̃bie p̃duxerat: humiliauit
se factus subditus usq̃ ad morte.
morte aut̃ crucis. Ergo affectabit:
q̃ p̃uenit usq̃ ad morte crucis.
Et q̃m qui cruci figit̃ in ligno extedi
tur aut̃ typanu fiat. caro idz coriu
i ligno extendit̃: dictu ẽ et typani
zabat. idz crucifigebat̃. ligno ex
tendebat̃. Affectabat. idz affectu
i nobis habebat: ut aiam suã po
neret p̃ ouibz suis. Typanizabat
q̃ms: Ad ostia ciuitatis. Ostiu no
bis ẽ q̃d aperit̃ ut credam⁹ deu.
Clauseram⁹ ostia cont̃ xp̃m: et a
perueram⁹ dyabolo. Cont̃ vita
eternã clausu cor habebam⁹. Ille
aut̃ dñs deus nr̃: q̃ clausu cor ha
bebam⁹ hoĩes adũsus vitã etnã.
nec poteram⁹ vide verbu q̃d videt
angeli. cruce apiebat corda morta
liu: q̃ typanizauit ad ostia ciuita
tis. et efferebat̃ in manibz suis. Ho
mĩes fr̃es q̃mo poss̃ fieri i hoie. q̃s in
telligat: Q̃s eni portat̃ i maib⁹
suis: Manibz alioz pt̃ portai hõ:
manibz suis nemo portat̃. Q̃mo
itelligat̃ in ipo dauid s̃cdm litterã
nõ iueim⁹: in xp̃o aut̃ iueim⁹. Fe
rebat̃ eni xp̃s in manibz suis: q̃n
comedans ipm corpus suu ait. Ho
ẽ corpus meu. Ferebat ei illd̃ cor
pus in manibz suis: ipa est humi
litas dñi nr̃i ihũ xp̃i. ipsa multu
comedatur hoibus. Ad ipam nos
hortat̃ fr̃es ut viuam⁹. idz humili
tate ei⁹ imitemur: ut p̃ciciam⁹ go
ha. et tenẽtes xp̃m vitam⁹ sup̃bi
ã. Pcidebat eni ad ostia porte. Q̃d
ẽ p̃cidebat: Ad humilitate se ipse de
iciebat. Q̃d est ostia porte: Initiu

fidei quo salui efficim̃. Nemo ei in
cipit ñ ab initio fidei: sicut dr̃ in
canticis cãticoz. venies et ptransies.
Ab ĩicio fidei ventur̃i sum⁹ facie ad
facie: sicut scriptu ẽ. Dilcissimi. fi
lij dei sum⁹: et nõdu apparuit q̃d
erim⁹. Scim⁹ q̃ cu apparuerit, siles
ei erim⁹: q̃m videbim⁹ eu sicuti ẽ.
Videbim⁹ quãdo: Cu ista tñsierit.
Audi etiã paulu aplm. Videm⁹ nũc
p̃ speculu in enigmate: tũc aũt fa
cie ad facie. Anteq̃m g° videam⁹ fa
cie ad facie verbu q̃d videt angeli:
opus nobis ẽ adhuc ostijs porte
ad q̃ p̃cidit dñs humilians se usq̃
ad morte. Q̃d ẽ q̃d saliue decurre
bat sup barba eius: In hoc ei in
mutauit vultu suu corã abyme
lech ul' achis: et dimisit eu et a
bijt. Et nõ itelligẽtes dimisit: ad
quos discessit: Ad gentes. Ergo
nos itelligam⁹ q̃d ipsi nõ potue
rũt. Decurrebat sup barbã dauid
saliue. Q̃d sũt saliue: Q̃si verba
ĩfantilia. Saliue eni currũt ĩ in
fantibz. Nõne erat taq̃m ĩfanti
lia verba. mãducate carnẽ meã
et bibite sanguinẽ meu: Sz ista
ĩfantilia v̉ba tegebat virtutem
ipius. Virtus ei in barba itelligit̃.
Saliue g° decurrẽtes sup barbã
quid sũt. ñ verba ĩfirma v̉tute ei⁹
tegentia: Intellexit ut arbitror
s̃c̃tas vr̃a titulũ psalmi hui⁹. Si
velim⁹ iã psalmũ expone: time
du est ne illa q̃ audistis labant̃
de cordibz vr̃is. Titulũ psalmi h⁹
exposuim⁹ in nõie dñi nr̃i ihesu
xp̃i: q̃m crastin⁹ dies dñicus est.
et debem⁹ vobis sermonẽ differre
in crastinu. ut etiã psalmi tertiu

libenter audiatis.

Ite de eodem titulo eiusdẽ psalmi.

Qui hesterno die affuistis nõ dubito qd meministis pollicitatõis nr̃e. Tẽpus enĩ est in nõie dñi debitũ soluere. Ipe inspirauit ut pmitterem⁹: ipe dabit ut soluam⁹ semp existẽtes debitores caritatis. Ipa est eĩ que semp redditᶻ et semp debetᶻ: sicut dicit aplus. Nemini qcquã debeatis: nisi ut inuicẽ vos diligatis. Psalmi hui⁹ titulũ heri exposuim⁹: cui⁹ expositio cũ nos diutius retineret. eiusdẽ psalmi textũ exponendũ distulim⁹. Audiam⁹ enĩ qd sps sc̃s p os pphete sc̃s idicat in isto s̃mone psalmi. qd congruat titulo quẽ hesterno die tractauim⁹: qui nõ affuerũt tamẽ et hoc debitũ petunt. Sz ne forte p illas tacitas moras fraudem⁹ eos quibz iã reddendũ ẽ qd debem⁹: breuit̃ cõmemoratũ agnoscãt qñtũ possũt qui hodie assũt et heri nõ affuerũt. Si qd aũt eos mouet qd diligẽtius introgari debeat: patiẽtes aures nr̃as inueniẽt i nõie xpi alijs tpibz ne ista occupent. Dixim⁹ scriptũ est in libro regno4 qd dauid cũ fugẽt saul. latere voluit apud regẽ quedã geth nõie achis. Sz tũ glã ei⁹ ibi fuisset cõmẽorata. ne p liuore idem rex ad quẽ cõfugerat aliqd in eũ machinaretᶻ finxit isaniã et qsi furore correptus mutauit vultũ suũ. et sicut legim⁹ affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatis: et ferebat in manibz suis. et pcidebat ad ostia porte. Et dixit rex achis. Qd huc m̃ adduxistis istũ: Nũqd acreptitio ego opus habeo: Et sic eũ dimisit: ut ipleatᶻ hic qd scptũ ẽ mutauit vultũ suũ et dimisit eũ et abijt. Dimisit aũt regẽ achis. Nũ vo dictũ ẽ qd mutauit vultũ suũ corã abimelech. et dimisit eũ et abijt. Dixim⁹ aũt nõia mutata esse: nesi ideo ut sacramentũ ostenderetᶻ: ne si idẽ nomẽ repetitũ essz i titulo psalmi nõ nobis pphetasse aliqd in sacramẽto. sz qsi gesta narrasse videretᶻ. Vtrũqz aũt nomẽ magnũ cõtinet sacramentũ. Nã achis interpretatᶻ quomõ est: abimelech iterptatᶻ patris mei regnũ. In illo vbo qd dᶻ quomõ ẽ ignorãtia significatᶻ: ut verba ĩtelligẽ miratis et nõ agnoscẽtis ĩtelligẽtia. In isto aũt qd dᶻ abimelech regnũ iudeo4 significatᶻ. Ex xpi ei⁹ psona pt dici patris mei regnũ: qr ṗprĩ dauid scdm carnẽ dauid: et regnũ dauid erat in gente iudeo4. Corã regno ergo patris sui mutauitᶻ vultũ suũ et dimisit eũ et abijt. qr erat ibi sacrificiũ scdm ordinẽ aaron. et postea ipe de corpe et sanguine suo istituit sacrificiũ scdm ordinẽ melchisedech. Mutauit g⁹ vultũ suũ i sacerdotio: et dimisit gentẽ iudeorũ et venit ad gẽtes. Qd g⁹ affectabat. affectu plen⁹ erat. Qd ẽ ĩ a... plenũ affectu: qm̃ misericordia domini nr̃i ihũ xpi: Qui videns infirmitatẽ nr̃am: ut nos a sempiterna morte libaret. tpalẽ mortẽ et tantã iniuriã cõtumeliã qz suscepit. Et tympanizabat: qr tympanũ nõ fit nisi coriũ in ligno extenditᶻ. Et tympanizabat dauid: significabat qd crucifixus eet xps. Tympanizabat

aut ad ostia ciuitatis. Que st ostia
ciuitatis? n corda nra q clausa eam(us)
cont(ra) xpm. De typano crucis ape
ruit corda mortaliu. Et ferebat in
manibz suis. Quomo ferebat i ma
nibz suis? Qa cu comedaret ipm
corpus suu et sangne suu. accepit
i manibz suis qd norut fideles:
et ipe se portabat qdammo cu dicet.
hoc e corpus meu. Et pcidebat ad
ostia porte: idz humiliauit se. hoc e
eni pcidere usq ad initiu fidei nre.
Ostiu eni porte initiu fidei. unde
incipit eclia et puenit ad spem: ut
qui credit ea que no videt mereatur
pfrui. cu facie ad facie vide cepit.
Hec se habet titulus psalmi. breuit
audiuim(us). audiam(us) ia ipsa verba
affectatis et typanizantis ad por
tam ciuitatis. Psalmus

Benedica dnm in oi tpe:
semp laus eius in ore meo.
Dicit xpus. dicat et xpia
nus. qr et xpianus i corpe xpi est:
et ppt(er)ea xps ho ut possit xpian(us) ee
angelus. Qui ait. qn bndica dnm?
Qn tibi bn facit. qn abudant scla
ria? qn multu abudat frumeti. o
lei. uini. auri. argenti. mancipior(um):
pecor(um). salus qr ista mortalis i uul
nerata et icorrupta psistit? ea q
nascut crescut oia. nichil imatu
ra morte subtrahit? felicitas to
ta abudat in domo. cetu fluunt oia?
tuc bndices dnm? Non. s i oi tpe.
Ergo et tuc. et qn ista scdm tepus
et scdm flagellu dni dei nri turbant.
auferuntur. min(us) nascuntur. ia nata di
labuntur. fiunt eni hec et inde sequit
penuria. egestas. labor et dolor. tep
tatio? sed tu qui cantas tibi bene

dica dnm in omi tepore. semp laus
eius in ore meo. et qn ista dat. be
nedic. et qn ista tollit benedic. qr
ille dat ille tollit: s seipm a bene
dicente no tollit. Quis e aut qui
benedicit dnm in omi tpe? n humilis
corde? Ipsa eni humilitate docuit
dns nr in corpe et in sanguine suo: qr
cu comendat corpus et sangne suu.
humilitate sua comendat. In eo qd
in ipa hystoria scriptu est. in illo
qsi furore dauid qd ptermisim(us). et
saliue decurrebat sup barba eius:
cu legeretur apls audistis ipas sali
uas s decurretes sup barba. Dicit
aliqs. Quas saliuas audiuim(us)?
Nonne mo lectus e apls cu dicet.
iudei signa petut. et greci sapiaz
qrut: a modo lectu e. Nos aut pdi
cam(us) iquit xpm crucifixu. Tuc ei
typanizabat iudeis qdem scada
lu. gentibz aut stulticia. ipis vo vo
catis iudeis et grecis xpm dei vtute
et dei sapiam: qr qd stultu e dei sa
pientius e hoibus. et qd infirmu e
dei fortius e qr hoies. Saliue ei sig
nificat stulticia: saliue significat
ifirmitate. S si qd stultu e dei. sapienti(us) e hoib(us). et qd ifirmu e dei for
tius e hoibus. no taqm saliue offe
dant: s attende qr sup barba decur
rut. Quomo eni saliue ifirmitas.
sic barba vtus ostendit. Texit g(o)
vtute sua corpe ifirmitatis sue. Et
qd foris et erat ifirmabat taqm i sa
liua apparebat: intus aut diuina
vtus taqm barba tegebat. Ergo
humilitas nob comendat. Esto hu
lis si vis benedice dnm in oi tpe.
et semp laus ei(us) sit i ore tuo: qa et
iob no tantu bndixit dnm qn abu
dabat illa oia quibz eu legim(us) diui

te fuisse et pecore et seruis et domo.
felice filijs et oibus rebus. Ablata
sut oia vno tepore: et impleuit qd i h
psalmo scriptu e dicens. Dns dedit
dns abstulit. sicut dno placuit ita
fcm e: sit nome dni bndictu. Ecce
habes exeplu bndicetis in omi tpe.
Quare aut bndicat dnm ho in omi
tpe? Qa humilis e. Qd est ee humi
le? Nolle in se laudari. Qui ise vult
laudari supbus e. Qui supbus no e:
humilis e. No vis g ee supbus: ut
possis ee humilis dic qd dictum est.
In dno laudabitur aia mea: audi
at masueti et letentur. Ergo qui no
in dno volut laudari. no sut man
sueti: s truces. asperi. elati. supbi.
Iumeta masueta vult habe dns.
Esto iumetu dni: idz esto masuetus.
Sedet ille sup te. ipe reget te: noli
timere ne offendas. et eas in precepS.
Infirmitas qdem tua e: s attende
qs tibi psideat. Pullus asini es: s
xpm portans. Na et ipe in pullo
asini venit ad ciuitate: et fuit illud
iumentu masuetu. Nuqd lauda
batur iumetu illud? Nuqd iumeto
dicebatur. osana fili dauid. bndictus
qui venit in noie dni? Asellus por
tabat: s ille qui portabat a prece
dentibz et cosequetibz laudabatur.
Et dicebat forte iumetu. i dno lau
dabitur aia mea. audiat masueti
et letentur. Nuqd illud dixit ille a
sinus fres: s dicat illud ppls qui imi
tatur iumentu illud. si vult portare
dnm suu. Irascatur forte ppls qa co
patur asello i quo sedit dns: et di
cent in aliqui supbi et elati. ecce
asinos nos fecit. Sit asinus dni qs
qs hoc dicit: ne sit equus et mulus
quibz no est itellectus. Nosti ei psal
mu ubi dr. nolite ee sicut equus et
mulus. quibz no e intellectus. Equi
eni et muli erigut ceruice aliqn
et sua ferocitate excutiut a se ses
sore suu. Domatur frenis. camo.
verberibz: donec discant sbia et
portare dnm suu. Tu aut anqm fre
no tudantur ora tua: esto masuetus
et porta dnm tuu. Noli i te velle
laudari: s laudetur ille qui sup te
sedet et dices. In dno laudabitur aia
mea: audiat masueti et letentur. no leta
Na qn audiut no masueti. no leta
tur s irascuntur: et ipi sut qui dicunt
qd asinos eos fecerimus. Qui ei ma
sueti sut: dignetur audire et ee qd
audiut. Sequitur. Magnificate dnm
mecu. Quis e iste qui exhortatur
me cu? Quis e iste qui exhortatur ut
magnificem cu illo dnm? Quisqs
est fres in corpe xpi: ad hoc debet
dare opera. ut magnificetur cu illo dns. Et
mi. Amat eni dnm qsqs e iste.
qmo illu amat? Ut no inuideat coa
matori suo. Quisqs eni amat carna
liter: necesse e ut cu zelo pestifero
amet. Si forte p magno nudam
de potit qua pestifero amore de
deamit: nuqd vult ut videat illa
et alius? Necesse e ut zelo et liuo
re sauciet si et alius velit: et sic fer
uat castitas. si aut ille videat au
licet. et no alius videat a nec ipe.
No sic e sapietia dei. Videbimus
la facie ad facie: et omes videbimus
et nemo se sibi celabit. Omibus se
exhibet: et integra e et casta est
oibus. Illi mutantur i ea: et ipsa
i eos no mutatur. Ipe e veritas: ipe
e deus. Nuqd aliqn audistis fres
qd potuerit comutari deus noster?

Supeminens omibz veritas e: ver
bu dei e: sapientia dei e. p que fca st
oia. Habet amatores suos. Sz qd
dicit amator ipius: Magnifica
te dnm mecu. Nolo solus magni
ficare dnm: nolo solus amare. no
lo solus amplecti. No eni si ego
aplexus fuero: no habet ali ubi
manus ponat. latitudo tanta est
in ipa sapia: ut omes aie aplec
tant et pfruant. Et qd dica fres:
Erubescat: qui sic amat deu ut i
ideant alys. Auriga pditi hoies
amat: et qbqs amauerit auriga
a venatore. vult ut totus pls cu
illo amet. et hortat et dicit. ama
te mecu illu pantomimu. amate
mecu illu et illa turpitudine. et
clamat in pplo ut amet cu illo tpi
tudo: et xpian no clamat i ecclia
ut amet cu illo veritas dei: Exci
tate g in vob amatore fres: et
clamate unicuiqz vroz et dicite.
Magnificate dnm mecu: Sit i vob
iste feruor. Quare vobis recitant
ista et exponunt: Si amatis deu
rapite omis ad amore dei. q vob
iungitur: et omis qui st i domo vra.
Si amat a vob corpus xpi idz uni
tas ecclie: rapite eos ad fruendu
et dicite. Magnificate dnz mecu:
Et exaltem nome eius i idipsu.
Qd e exaltem nome ei in idipm:
Hoc e in unu. Na mlti codices sic
habent. Magnificate dnm mecu:
et exaltem nome ei in unu. Hinc
i idipsu dicat sive i unu: hoc ide
e. Ergo rapite qd potestis. horta
do. portado. rogado. disputado. ra
tione reddendo cu masuetudie: cu
lenitate. Rapite ad amore: ut si

magnificat dnm. in unu magnifi
cet. Et ps donati videt sibi mag
nificare dnm. Qd eos offendit or
bis terraru: Dicam illos fres mg
nificate dnm mecu: et exaltem
nome eius i unu. Quare in ptisioe
vultis magnificare dnm: Ille un
e. qre duos pplos vultis face deo:
Quare vultis dissipare corp xpi:
Certe eu ipe pendebat i cruce qn
typanizabat. et cu pendet i cruce
emisit spm: et venerut illi q eu
suspenderat. et iuenerut eu emi
sisse spm. et no illi fregerut crura.
latronibz aut adhuc in cruce vi
uentibz fregerut: ut p ipm dolo
re copendio mortis ab illo crucia
tu liberarent. qmo solebat cruci
fixis fieri. Ergo venit psecutor. iue
nit dnm quiete deposuisse spm:
qr ipe dixit. ptate habeo ponedi a
nima mea. P quibz posuit aiam
sua: P vniuersa plebe sua: p toto
corpore suo. Venit eni psecutor et
no fregit crura xpi: venit donat
et disrupit ecclam xpi. Integru
corpus xpi i cruce int man pse
cutoz e: et int man xpianoru
no est itegru corpus ecclie. Cla
mem g fres cu gemitu qnto pos
sum dicetes: magnificate dnz me
cu. et exaltem nome ei in unu.
Ecclia eni illis clamat. Vox est
ecclie clamas illis q se pcipitaue
runt. Vn eni disrupti st: P supbia.
Docet aut xps hulitate cu cmen
dat corpus et sangne suu. qd diximus
sanitati vre in hoc psalmi textu agi
et celebrari: ubi comendat corp
et sagius xpi. ubi cmedat huili
tas xpi qua p nob suscipe dignat e.

Inquisiui dnm̄ et exaudiuit me.
Ubi exaudiuit dns? Intus. Ubi dat?
Intus. Ubi oras. ibi exaudiris: ibi
btificaris. Orasti. exauditus es.
btificatus es: et nō scit qui iuxta
te stat. Gestū est totū in occulto
sicut dns in euāgelio dicit. intr̄ in
cubiculū tuū. claude ostiū tuū et
ora in occulto: et pr̄ tuus q̄ uidet
ī occulto reddet tibi. Cū g° itras
cubiculū tuū: itras cor tuū. Bti
qui gaudet qn̄ itrant ad cor suū:
et nichil mali ibi īueniunt. Atten
dat scītas ūra q̄mō nolūt intr̄e do
mos suas qui habent malas uxōes:
q̄mō exeūt ad forū et gaudēt. Ce
pit hora eē qua itrent ī domū suā
cōtristantr̄. itraturi sūt ei ad tedia.
ad m̄mura. ad amaritudiēs. ad eū
siones: qr̄ nō ē dom⁹ cōposita ubi ī
ter uirū et uxorē pax nulla ē. et me
lius illi ē foris circuire. Si g° mise
risti qui cū redeūt ad parietes suos.
timēt ne aliquib3 suoꝝ ꝑturbatio
nib3 euertātur? q̄m sūt miseriores
qui ad cōsciām suā redire nolūt. ne
ibi litib⁹ pccōꝝ euertantr̄? Ergo ut
possis libens redire ad cor tuū: mū
da illud. Bti eni mūdicordes: q̄m
ipi deū uidebūt. Aufer īde cupi
ditatū sordes. aufer labem auaricie.
aufer tabem supstitionū. aufer sa
crilegia et malas cogitatiōes: odia
nō dico adūsus amicū ꝑ etiā adūs⁹
īimicū. Aufer ista oīa: intr̄ cor tuū
et gaudebis ibi. Cū ibi cepis gau
dē. ipa mūditia cordis tui delecta
bit te. et faciet orāe. q̄mō si uēias
ad aliquē locū. silentiū ē ibi forte.
quies ē ibi. mūdus ē locus: orem⁹
hic dicis. et delectat te cōpositio lo
ci. et credis qd̄ ibi te exaudiat d̄s.
q° loci uisibilis te delectat mūditia
q̄re te nō offendit īmūditia cordis
tui? Intra. mūda oīa. leua oc̄los ad
deū et stati exaudiet. clama et d̄ic:
Inquisiui dnm̄ et exaudiuit me.
Et ex oībus tribulatioib3 meis eri
puit me. Quare? Q̄a cū fuis illi in
cor[illegible]
tus cū cepis hic habē bona consola
restant tribulatiōes. q̄r restat aliq̄d
ī firmū. Donec absorbeat mors ī uic
toria. et mortale hoc īduat īmorta
litate. necesse ē ut in hoc sc̄lo flagelle
ris: necesse ē ut aliq̄s tēptatiōes
suggestiones q3 patiaris. Mūdabit
d̄s oīa: eruet te ab omī tribulatōe. ipse
quere. Et iquisiui dnm̄ et exaudi
me. Qui g° nō exaudiūt: nō dnm̄ [illegible]
runt. Intēdat scītas ūra. Nō dicit in
q̄siui aurū a dno et exaudiuit me.
īquisiui a dno senectute et exaudi
me: īquisiui a dno hoc a illud et ex
audiuit me. Aliud ē aliq̄d īquire
a dno: aliud ipm̄ dnm̄ īquirē. Inq
siui iquit dnm̄ et exaudiuit me. Tu
aūt qn̄ oras et dicis occide illū ī
mīcū meū. dnm̄ nō īquiris: ꝑ [illegible]
facis te iudicē sup īmicū tuū. [illegible]
Un̄ scis
tis q̄stionariū deū tuū. Ergo
melior sit cui⁹ mortē queris?
Ergo
forte q̄r ille nō querit tuā. Ergo
li aliq̄d a dno extra q̄rere: ꝑ ipm̄ do
minū q̄re et exaudiet te: et adhuc
te loquēte dicit. ecce assū. Qd̄ est
ecce assū? Ecce p̄sens sū. Quid uis
Qd̄ a me q̄ris? Quicq̄d tibi dedero
uilius ē q̄m ego. Me ipm̄ habe. me fru
ere. me amplectē: nōdū potes tot[illegible]
ex fide cōtīge me. et īherebis m[illegible]
ti deus dicat. et cetera onera tua ego
a te depona ut totus m[illegible] hereas [illegible]

hoc mortale tuu̅ ad i̅mortalitate̅ co
uertero. ut sis equalis a̅gelis meis.
et semp̄ videas facie̅ mea̅ et gaude
as. et gaudiu̅ tuu̅ nemo auferet a
te: q̄r i̅quisisti dn̄m et exaudiuit te.
et ex o̅ibus tribulatio̅ib; eruit te. +
Quimo qd esset exhortatus amator
ille qui vult a̅plecti qd amat et di
cit. Attedite ad eu̅ et illu̅iami̅. Di
cit eni̅ qd ip̄e p̄bauit. Spu̅alis eni̅
quida̅ in corp̄e xp̄i vl' etia̅ ip̄e dn̄s
n̄r ih̄s xp̄s s̄c̄dm carne̅ caput exhor
tans me̅bra cet̄a quid dicit? Attedi
te ad eu̅ et illu̅iami̅. Aut potius xp̄i
anus aliq̄s spu̅alis ad ip̄m dn̄z nos
tru̅ ih̄m i̅uitat ut attedam9. Sz ac
cedam9 ad eu̅ et illu̅iem̄: no̅ q̄mo
accesserut iudei ut tribularet̄.
Accesserut eni̅ ad illu̅ ut crucifige̅nt:
nos ad eu̅ attedam9 ut corpus et sa̅
guine̅ ei9 accipiam9. Illi de crucifixo
tenebrati su̅t: nos ma̅duca̅do cruci
fixu̅ et bibendo illu̅iam̄. Attedite ad
eu̅ et illu̅iami̅. ecce ad ge̅tes dr̄. Cru
cifixus xp̄us i̅ter iudeos erat seuien
tes et videntes: gentes absentes e
rat. Ecce illi attesserut qui i̅ tenebris
erat: et qui no̅ viderut illu̅iati su̅t.
Qn̄ attedu̅t gentes? Fide sectado: cor
de i̅hiando: caritate curredo. Pedes
tui. caritas tua e̅. Duos pedes ha
beto: noli ee claudus. Qui s̄t duo
pedes? Duo p̄cepta dilectio̅is. dei
et p̄ximi. Istis pedib; curre ad deu̅:
attedis ad illu̅. q̄r et ut curre̅s ipse
hortatus e̅. et ip̄e suu̅ lume̅ asp̄sit.
sic ut magnifice et diuine se se̅q possi
Et vultus v̄ri no̅ erubescent.
Attedite iḡt ad eu̅ et illu̅iami̅: et
vultus v̄ri no̅ erubescet. No̅ erubes
cet vult9 n̄ suplbi. Quare? Qa e

latus vult ee: et q̄n fuit passus co̅
tumelia̅ aut ignominia̅. casu̅ s̄cli
a̅ aliqua̅ afflictione erubescat. Sz
noli time̅ attede ad eu̅ et no̅ erubes
cis. Quicq̄d tibi fecit i̅imicus. videt̄
te supare: supior illo es. Ego cepi.
ego ligaui: ego i̅terfeci. Qm̄ supio
res sibi videtur qui ista dicit? Qm̄ supiores
sibi videbat̄ iudei. q̄n dn̄m colaphi
zabat? Qn̄ spuebat̄ in facie ei9.
et de canna p̄cutiebat̄ caput? q̄n
spinis coronabat. q̄n tunica ig
nomiosa circu̅dabat? q̄m supio
res erat? Et ille videbat̄ inferi
or q̄r p̄cidebat ad ostia porte: sed
ille no̅ erubescebat. Lume̅ ei̅ erat
veru̅: qd illu̅inat o̅em hoiem veni
ente̅ in hu̅c mu̅du̅. Sicut ei̅ lu
me̅ no̅ potest co̅fundi: sic et il
lu̅iatu̅ co̅fundi no̅ sinit. Attedi
te g° ad eu̅ et illu̅iami̅: et vult9
v̄ri no̅ erubescet. Sz dicit aliq̄s.
Quomo ad eu̅ attedo? Tantis ma
lis. tantis p̄ccis oneratus su̅. tan
ta scelera clamat de co̅sciencia
mea? quomo audeo attede̅ ad eu̅?
Quomo? Si humiliaueris te p̄ pe
nitentia̅. Sed erubesco ait peni
tentia̅ agere. Attede g° ad eu̅ et il
lu̅iaberis: et vultus tuus no̅ e
rubescet. Si eni̅ timor erubesce̅
di reuocat te a penite̅tia. penite̅
tia aut̄ facit te attede̅ ad deu̅: no̅
vides q̄r pena̅ gestas i̅ vultu. q̄r
ideo erubuit vultus tuus q̄m no̅
accessit ad dn̄m. Ideo no̅ accessit:
q̄r no̅ vult age̅ penitentia̅. sicut
attestat̄ p̄pheta. Iste i̅ops cla
mauit: et dn̄s exaudiuit eum.
Docet te quomo exaudiaris: ideo
no̅ exaudiris q̄r diues es. Forte

clamaueras et nō exaudiebaris. Au
di q̄re iste inops clamauit. et dn̄s
exaudiuit eū. Inops clamat: et ex
audiuit dn̄s. Et quō clamabo ī
ops? Ut si habes aliqd nō inde p
sumas de virib3 tuis. ut ītelligas
te īdigentē: ut ītelligas te tādiu
ēē pauperem. quādiu nō habes illū
qui fecit et diuitē. Quomō autē
dn̄s exaudiuit eū? Et ex oīb3 igit
tribulatiōib9 saluū fecit eū. Et
quomō saluos facit ab oībus tri
bulationib3? Immittet angelus
dn̄i in circuitu timentiū eū: et e
ruet eos. Dicit scriptū est frēs?
nō quomō habent aliqui mendosi
codices. īmittet āgelū dn̄s ī cir
cuitu timentiū: sed sic. īmittet
angelus dn̄i in circuitu timētiū
eū. et eruet eos. Quē hic dicit an
gelū dn̄i qui īmittit ī circuitu ti
mentiū eū et eruit eos? Ipe dn̄s
nr̄ ihc xp̄s in pphetia dictus ē mag
ni consilij angelus. magni consi
lij nuncius: sic illū dixerūt pphete.
Ipe ergo magni cōsilij angelus idz
nuncius. īmittit in eos q timent
dn̄m. et eruit eos. Noli g° timere
ne lateas: ubicūq3 dn̄m timueris
nouit te ille angelus qui īmittit ī
circuitu. et eruet te. Apte mō de
ipō sacrāmento vult dicē: qd ferebat
in manib3 suis. Gustate et vide
te qm̄ suauis ē dn̄s. Nonne aperit
se psalm9? et ostendit tibi illā q̄si
īsaniā et furorē constantē et sa
nā et sobriā ebrietatē illi9 dauid.
qui in figura nescio qd ostende
bat. qn̄ illi miseri corā rege achis
dixerūt quomō est. qn̄ dicebat do
min9. ni qs māducauerit carnē

meā et biberit sanguinē meū. nō
habebit in se vitā? Et illi ī quib9
regnabat achis. idz error et igno
rātia? quid dixerūt? Quomō iste
potest nobis dare carnē suā mādu
care? Si ignoras gusta. et vide
qm̄ suauis ē dn̄s: si aūt nō intelli
gis. rex es achis. Immutabit faciē
suā dauid: et recedet a te. et dimit
tet te et abiet. Btūs vir qui spat
in eū. Hoc qd opus ē diu exponi? Qs ē
qs nō sperat in dn̄o miser ē. Qs ē
qui nō sperat in dn̄o? Qui se spe
rat. Aliqn̄ qd peius ē frēs mei atte
dite. aliqn̄ hoies noluit spare in se.
sed in alijs hoibus. Salua salute et for
ait e9. nichil tu potes facē: et for
te loquit de hoie iā mortuo ī ista
ciuitate. Dicit salua salute illi9
et ille in alijs locis forte mortu9 ē
et qm̄ cito dicit hoies hoc. et nō
dicit. credo deo. qz nō te pmittit no
cere m̄: nō dicit credo deo meo. ad
et si te pmiserit ad aliqd meū. Sed ai
aīam meā nō te pmittet. nec ipi
dicit salua salute illi9. nec ipi uo
lut habē salutē: et illos grauant. Ti
p quos putant habē salutē. qz nichil de
mete dn̄m sancti ei9: qz nichil de
est timētib3 eū. Multi eñ pptereā
nolūt timē dn̄m: ne famē patiant.
Dicit illis. nolite fraudē facere.
Et unde me pasco? Nō potest ars
sine īpostura ēē: nō potest negotiū
sine fraude. Sed fraudē punit d3: nō
timete deū. Sed si timuero deū: nō
habebo unde viuā. Timete dn̄m
sancti eius: qm̄ nichil deest timēti
bus eū. Copiā pmittit trepido et
dubitanti: ne si forte timuerit do
minū. deserant illū supflua. Pl

cebat te dn̄s contepmentē se. et de
feret te timentē se. Attende et no
li dicē ille dives ē et ego paup sū:
ego timeo dn̄m. ille nō timēdo qn̄
tā acq̄sivit. et ego timēdo nudus
sū. Videte q̄d sequit᷑. Divites e
guerūt et esurierūt: īquirētes aūt
dn̄m nō minuet᷑ omī bono. Si ad
litterā accipis: videt᷑ te falle. Res
pias ēī multos divites ī quos mo
rī divitiis suis. nō factos fuisse
paupes tn̄ vivūt: vides illos se
nescē. pduci ad ultimū vite īnt
magnas copias diviciarū. cele
brari eis pompā funeris ī mag
nis effusionibȝ. pduci usq; ad se
pulcrū divitē. qui et expiravit in
lectis eburneis circūflente fami
lia suorū. et dicis in aīo tuo. si for
te nosti aliq̄ et pcc̄a et scelera ipi᷒.
ego novi q᷑ tanta fecit iste homo.
cte. senuit. mortuus ē ī lecto suo.
dduxit illū sui. pompa tāta fu
neis celebrat᷑: agnovi q̄ fecit. de
cepit me sc̄ptura et fefellit. ubi
audio et cāto. divites eguerūt et
esurierūt. Qn̄ iste ī ops fuit. qn̄
esurivit. Inquirētes aūt dn̄m nō
minuētur omī bono. Cotidie ad
basilicā surgo. cotidie ī genu flec
to. cotidie īquiro dn̄m. et nichil bo
ni habeo: iste nō īquisivit dn̄m.
et ī int tanta bona defunctus est.
Sic cogitantē suffocat laqueus
scandali. Estīā enī mortalē q̄rit
in t̄ra. et verā mercedē nō q̄rit ī
celo. et mittit caput ī laqueū di
aboli. constringūt ei fauces. et te
net diabolꝰ ad malefaciendū. et
sic imitat᷑ illū divitē. quē videt
in tanta copia defunctū. Noli g°

sic intellige. Et quomō intelligo.
In bonis sp̄ualibȝ: s̄ ubi sūt nō vi
dent᷑ oculis s̄ corde. Nō video ipa
bona: videt illa qui amat. Iusti
ciā nō video: nō enī aurū ē. nō ē
argentū est. Si aurū esset vidēs:
q᷑ fides ē nō vides. Et si nō vides
fidem. q̄re amas servū fidelem.
Interroga teipm qualē servū dili
gis. Forte habes servū formosū.
staturosū. bene cōpositū. furē. neqm̄.
fraudulentū. habes aūt aliū for
te pvū statura. deformē facie. colo
re tetro. fidelē. parcū. sobriū. atte
de rogo te. quē istorū duorū diligis.
Si oculos carnis interrogas. vicit
apud te pulcer ī iustus: si oculos
cordis. vicit deformis fidelis. Vi
des g° q̄d vis ut exhibeat tibi alter
id est fidē: exhibe illi et tu. Quare
gaudes ad eū qui fidē tibi exhibet. et
laudas eū his bonis. Ergo q̄ nō vi
dent᷑ ī oculo cordis. tu replet᷒ fu
eris pauperis. Et ille dives ideo
fuit q᷑ habebat lectū eburneū. et
tu paup es. an᷒ cubiculū plenū
ē tantis gēmis virtutū. iusticie. ve
ritatis. caritatis. fidei. paciencie.
et tolerātie. Explica divicias tu
as: habes illas et cōpara diviciis
divitū. At ille ī mercato īvenit
mulas p̄ciosas: et emit eas. Si
fidē īvenires venalē. q̄ntū p illa
dares quā te voluit deus gratis
habē et ī gratus es. Egent g° illi
divites egent. et q̄d ē gravi᷒ pa
ne egent: ne forte putetis q᷑ au
ro egent et argento. q̄mq̄m et h°
egeant. Q̄ntū habuit quidā. et
quis eū saciavit. Sic mortuꝰ ē
egens: q᷑ plura volebat acquirē

qm̃ tenebat. Egent et pane. Q͛
re egent et pane? Si itelligis pa
nẽ. ille enĩ dicit ego sũ panis vi
uus qui de celo descendi: et bti
qui esuriũt et sitiũt iusticiã. qm
ipi saturabũt. Inquirẽtes autẽ
dñm nõ minuetur õni bono. Sz
quo bono. iã diximus. Venite fily
audite me: timorẽ dñi docebo vos.
Putate fres qz ego. putate qz da
uid dicit. putate qz aplus dicit.
Immo putate. qz ipe dñs nr̃ ihũs
xp̃s dicit. venite fily audite me.
Audiamus illũ simul: audite illũ
p nos. Docẽ enĩ vult ille humilis.
ille tirpanizans: ille affectans
docẽ nos vult. Et q̇d dicit? Veĩte
fily audite me: timorẽ dñi doce
bo vos. Doceat g° pbeamus aurẽ:
pbeamus cor. Nõ aperiamus aures
carnis et cordis claudamus: sed si
cut ipe dicit in euãgelio. qui ha
bet aures audiendi audiat. Q̇s
nouit audie docentẽ xp̃m p pphe
tã? Quis est hõ qui vult vitã?
et diligit vide dies bonos? Intro
ga? none oĩs in vobis r̃ndet ego?
An q̇squã est in nobis qui nõ di
ligit vitã. id est qui nõ vult vitã. et
nõ diligit videre dies bonos? Nõ
ne cotidie hoc m̃murãtis et hoc
dicitis? qm̃diu ista patim̃ cotidie
peiora et peiora? Apud parentes
nr̃os fuerũt dies letiores: fuerũt
dies meliores. O si introgares ip
sos parẽtes tuos. similit̃ tibi de
parẽtibz m̃murarẽt: fuerũt bti
p̃res nr̃i. nos miseri sumus. malos
dies habemus. Dñatus ẽ ille? pu
tabamus qz illo mortuo posset ali
q̇d refrigeriũ dari: deteriora venerũt.

O deus ostende nobis dies bonos.
Q̇s est hõ qui vult vitã. et diligit
vide dies bonos? Nõ hic q̃rat di
es bonos. Bonã rem q̃rit: s nõ in
regione eius illã querit. Quomõ si
aliquẽ iustũ q̃reres ĩ ea patria v
bi nõ habitaret. diceret tibi. bonũ
virũ queris magnũ virũ queris:
quere illũ. s noli hic. Superfluo q̇
eũ q̃ris: nunq̃m eũ iuenturus es.
Dies bonos q̃ris: simul eos q̃ram
nolite hic. Sz habuerũt illos p̃res
nr̃i? Fallimini. Oẽs hic labora
uerũt: legite scripturas. ideo volu
it deus ut scriberẽt. ut nos cõsolarem̃.
Tẽporibus helye fuit fames: passi
sũt eã p̃res nr̃i. Capita iumẽtorũ
mortuorũ auro vendebãt: occid
erũt suos et comederũt eos: et du
mulieres statuerũt int̃ se ut occi
dent filios suos et manducarent.
Occidit vna filiũ suũ: et mãduca
uerũt eũ ambe. Alia nolebat occi
de filiũ suũ et exurgebat illa que
prius occiderat filiũ: et talis causa
uenit ante regẽ. Adduxerũt se ad re
gẽ: cõtendentes de interfectiõe filiorũ.
De talibz causis aũtat deus ea q̃ le
gimus. Semp dies mali ĩ sc̃lo: s semp
dies boni in deo. Habuit dies bo
nos abrahã: sed ĩ cius in corde. Ha
buit dies malos qñ a fame mu
tauit regione et q̃rebat cibũ: sic
omnes q̃sierũt. Paulus habuit dies
bonos qui dicit? in fame et siti
frigore et nuditate; Sz nõ irascat
seruus. ipe dñs nõ habuit dies bo
nos in hoc sc̃lo: cõtumelias. iniuri
as. crucẽ et tanta mala paciebat.
Nõ g° xp̃ianus m̃muret: videat cui
vestigia sequit̃. Sz si dies bonos

amat: audiat docente et dicente.
Venite filij audite me: timore dni
docebo vos. Quid vis? Vita et di
es bonos? Audi et fac. Contine
lingua tua a malo. Facite illud.
Nolo dicit ho miser. et ligua mea
nolo cotinere a malo: et vita volo
et dies bonos. Si operarius tuus t
dicet. vasto ista vinea. et exigo a te
mercede. adduxisti me ad vinea vt
fulcire illa et pute. cocido oia lig
na vtilia. pcida ipa robora vitiu.
ut no hic habeas qd colligas. et ai
feris ista redditur? es in laborem
meu? none isanu illu dices? None
illu de domo tua repelles anqm mit
tet manu ad falcem? Tales st ho
mines qui et facere volut mala. et
iurare medaciu. et blasphemare
contra deu. et murmurare et fraude fa
cere. et iebriari et litigare et adulte
rare. et ligaturas adhibe. et ire ad
sortilogos: et dies bonos vide. Di
citur illi. no potes male facies qrere
bona mercede. Si tu iniustus es.
iniustus erit et deus? Ergo qd fa
cias? Quid vis? Vita volo: dies bo
nos volo. Contine lingua tua a
malo: Et labia tua no loquatur
dolu. idest nulli fraude. nulli men
daciu. Sed qd est. declina a malo?
Paru est nulli noceas. nullu occi
das. no furteris. no adulteres. no
fraude facias. no falsu testioniu
dicas. declina a malo. cu declina
ueris dicas. securus su: pfeci oia.
habebo vita. videbo dies bonos.
Non solu. Declina a malo: sed et
fac bonu. Paru e ut no expolies:
vestinudu. Si no expoliaueris de
clinasti a malo: sed no facies bonu

nisi tu pegrinu susceperis i domu tu
a. Ergo sic declina a malo ut faci
as bonu. Quere pace et psequere ea.
Non tibi dixit. habebis hic pace: q
re illa et psequere. Quo ea sequor?
Quo precessit. Dns enim est pax nra:
resurrexit et ascendit in celu. Quere
pace et psequere illa? qr cu tu surrex
eris hoc mortale mutabitur: et a
plecteris pace ubi tibi nemo molestus
erit. Ibi e pfecta pax: ubi no esuri
es. Na hic tibi pace facit panis:
subduc pane et vide quale bellu e
inter viscera tua. Ipsi iusti qmo ge
mut hic fres: ut sciatis qr qrimus hic
pace. cosequemur aut in fine. Sed ex
parte hic habeamus: ut ex toto illic ha
bere meamur. Qd est ex parte? Concor
des hic simus. diligamus primu qmo
nos: sic dilige frem qmo teipm. ha
be cu illo pace. Sed no possut non
existere aliq quomo inter fres et iter
scos extiterut. iter barnaba et pau
lu: sed no que occiderent cocordia. no
que iterimeret caritate. Na et tu
ipsi resistis aliqn: et tu no te odisti.
Omis que penitet aliqd: rixatur
secu. Peccauit. redit. irascitur sibimet
hoc fecisse: se illud comisisse
. Rixa ergo secu habet: sed ista rixa
ad cocordia tendit. Vide qmo secu
rixetur et dicat quida iustus. Quare
tristis es aia mea. et qre coturbas
me? Spera in dno qm cofitebor il
li. Cu dicit aie sue qre coturbas
me: turbabat illu. Volebat forte
ipe pati pro xpo. et aia ipius cotris
tabatur? et ille. qui sciebat et dice
bat quare tristis es aia mea. et q
re coturbas me. pace adhuc non
secu habebat: sed ex mete herebat

xpo vt seqretur illũ aĩa eius. et
nõ illũ cõturbaret. Ergo qrite pa
cẽ fres: dñs dixit. hec loquor vob.
ut in me habeatis pacẽ. Pacẽ i
tra vobis nõ pmitto: in ista vita
pax vera nõ est nec trãquillitas.
Gaudiũ ĩmortalitatis. societas
angeloꝝ pmittit. s; q̃sq̃s nõ illã
cũ hic ẽ quesierit: nec illã habe
bit cũ venit. Oculi dñi sup ius
tos. Noli ergo timẽ: labora. oculi d
dñi sup te sũt. Et aures eius ad
ptes eorũ. Qd vis amplius? Si m
murantẽ seruũ in domo magna
nõ audiret. paterfamilias: qreret
et diceret. qñta hic patim. et nemo
nos audit. Nũqd dicis illud de deo.
qñta hic patior et nemo me audit.
Si audiret me forte dicis. tolleret m
tribulationẽ. Clamo: et tribulor.
Tantũ tu tene vias eius: et qñ tri
bularis audit te. Sed medicus ẽ.
adhuc putre habes: nescio qd cla
mas. Sz adhuc secat: et nõ tollit
manũ n̄ secuerit qñtũ videt. Et
enĩ medicus crudelis ẽ q exaudit
hoĩem: et pcit vulneri et putredi
ni. Matres qmo fricãt in balneis
ad salutẽ filios. Nonne puuli cla
mãt int manus earũ. Ille g° cru
deles sũt ut nõ pcant. nõ exaudiãt
lacrimas. Nõne plene st pietate.
Et tñ clamãt pueri: et nõ eis pcit.
Sic et deus nr plenus ẽ caritate: s;
ideo nõ videt exaudire. ut sanet.
et pcat in sempitnũ. Oculi dñi
sup iustos: et aures ei9 ad ptes e
oꝝ. Forte dicit mali. ego securus
facio male: qr nõ sup me sũt oculi
dñi. Jã deus ad iustos attendit:
me nõ videt. et qcqd fecero securꝰ

facio. Sc̃ati subiecit videns cogita
tiões hoim̃ spũs sc̃us. et ait. Oculi
dñi sup iustos: et aures ei9 ad preces
eorũ. Vultus aũt dñi sup facientes
mala: ut pdat de tra memoriã eo
Clamauerũt iusti et dñs exaudi
uit eos: et ex oĩbus tribulationibus
eorũ eruit eos. Justi erãt tres pu
eri. de camino clamauerũt ad dñm
et laudibus eoꝝ ignes friguerũt. Ar
dẽtes et ledere flãma nõ potuit lau
dãtes deũ ĩnocentes et iustos pu
ros: et eruit eos de flãma. Di
liqs. Ecce vẽ iusti qui exaudit
sicut scriptũ est. Clamauerũt iu
et dñs exaudiuit eos: et ex omi
tribulatioibus eoꝝ eruit eos. Ego
aũt clamaui. et nõ me eruit. ...
ego nõ sũ iust9. a nõ facio q̃ m iube
te me il'. nõ vides. Noli timẽ. tãtu
qd iubz. t si te nõ eruit corpalr
spualiter. Ille eñ q tulit de flãma
pueros. nũqd tulit de flãma mach
Nõne illi ĩ ignibus pñizabat. illi
expirabat. Deus triũ puerorũ
ne ipse ẽ et machabeorũ. Illos
ruit. et illos nõ eruit. Jmmo
qr eruit. Sz tres pueros sic eruit
ut et carnales cõfunderent. mach
beos aũt ideo nõ sic eruit. ut illi
psequebant ĩ penas maiores
tũ putabat se oppressisse
Eruit petrũ qñ venit ad illũ an
gelus. cũ esset in vinculis et ait
surge et exi: et subito soluta st
la. et secutus ẽ angelũ. et eruit
Nũqd petrus pdiderat iusticiã
nõ illũ eruit de cruce. Nõ eruit
et eruit tũc. An ideo dñi vita
iniustus fieret. Forte plus eũ
dixit postea qñ prius: qñ illũ

de omibz pssuris eruit. Na qui pri
mu illu eruit. quita ille ptulit pos
tea: Illuc eni misit postea: ubi ni
chil mali pati potuisset. Iuxta e
dns his qui obtriuerunt cor: et hui
les spu saluos fatiet. Altus e ds.
humilis e xpianus: si vult ut altis
deus vitanes. ille humilis sit. Mag
na mystia fres. Deus sup oia est:
erigis te et no illu tangis: humilias
te et ipse ad te descendit. Multe
tribulatioes iustoz. Nuq d dicat. i
deo sint xpiani iusti. ideo audiat
verbu meu. ut nichil tribulatiois
patiant: No hoc pmittit: s dicit.
multe tribulatioes iustoz. Magis
si iniusti sut. pautiores habent t
bulatioes: si iusti mltas habent.
S post pautas tribulatioes aut
nullas. illi venient ad tribulatioez
sempitna. vn nuq eruant: iusti
aut post multas tribulatoes ve
nient ad patre sempitna. ubi nu
qua aliqd mali patiant. Multe
tribulatioes iustoru: Et de oib
his eruit eos. Custodit dns oia
ossa eoz: vnu ex his no conteret.
Et hoc fres no accipiamus carna
liter: ossa sut firmametu fidelium.
Quomo eni in carne nra ossa fa
ciut firmametu: sic i corde xpia
no fides facit firmametu. Patie
tia g que e in fide ossa st iterius.
ipsa sut q frangi no possut. Custo
dit dns oia ossa eoz: vnu ex his no
conteret. Si de dno nro ihu xpo
dixisset hoc. custodit dns oia ossa
filij sui. vnu ex his no conteret. sic
ia alio loco pfigurat de illo. qn
agnus ductus e mattadus. et dictu
e de illo. os eius noli frangere. iple

tu est in dno. qr cu pendet i cruce.
expirauit anteqm venirent illi ad
cruce: et inuenerut ia corpus exa
nime. et noluerut crura ei fran
gere. ut adipleret qd scriptu e. Sed
pmisit illud et cetis xpianis. Dns
custodit oia ossa eoru: vnu ex eis
no conteretur. Ergo fres viderimus
aliquem scm tribulatioes pati. et
forte vl a medico sit secari. vl ab
aliquo psecutore sic cedi ut ei ossa
fragant: no dicam no erat iustus
iste. Na dns hoc pmisit iustis su
is de quibz ait. custodit dns omia
ossa eoz. vnu ex eis no coteret. Vis
vide qr alia ossa dixit. q diximus fir
mameta fidei. idest patientia et
tolerantia in oibus tribulatoibz.
Ipsa eni sut ossa q no frangunt.
Audite et in ipa passioe dni: inspi
cite qd dico. Dns erat i medio cru
cifixus. iuxta illu duo latrones:
vnus isultauit. alter credidit: vnus
dapnatus e. alter iustificatus est.
Unus habuit pena sua et hic et
i eternu: alteri aut dixit dns. ame
dico t. hodie mecu eris in padiso:
et tamen illi qui venerat dni ossa
no fregerut. latronu aut fregerut.
Sic fracta sut latronis ossa q blas
phemauit: quomo latronis q cre
didit. Ubi e g. qd dictu est. dns cus
todit oia ossa eoru. vnu ex illis no
conteret: Ecce cui dixit. hodie me
cu eris in padyso. no potuit oma
ossa ei custodire: Rndet t dns.
imo custodiui: na firmametu fi
dei ipius frangi no potuit illis
ictibz. crura st fracta. Mors pcto
ru pessima. Attendite fres. pter
illa q dicebam. ve magnus dns

+ si

et misericordia eius vae qui nobis dedit man-
ducare corpus suum in quo tanta perpes-
sus est et sanguinem bibere: qui modo res-
piciat mala cogitantes et dicentes. ille
male mortuus est. cum iustus esset a bes-
tiis consumptus est. Non erat ille iustus
ideo male periit: nam non periret. Ergo
ille iustus est: qui in domo sua et in
lecto suo moritur. Hoc est ergo inquies quod
miror: quia novi peccata et scelera ipsius.
et bene mortuus est in domo sua. inter
limina sua. nulla peregrinationis iniu-
ria. nulla vel immatura etate. Audi
deum: mors peccatorum pessima. Que tibi vi-
detur bona: pessima est si intus videas.
Vides foris iacentem in lecto: numquid
vides intus raptum ad gehennam. Audi-
te fratres: et ex evangelio inspicite quid sit
mors peccatorum pessima. Numquid non duo
erant in isto seculo. dives qui induebatur
purpura et bysso et epulabatur splen-
dide: alter pauper qui iacebat ad ia-
nuam eius ulcerosus. et canes veni-
ebant et lingebant ulcera eius: et deside-
rabat saturari de micis que cadebant
de mensa divitis. Contigit autem mori
inopem illum. iustus erat ille inops. et
auferri ab angelis in sinum abrahe.
Qui videt corpus illius iacere ante li-
men divitis. et non esset qui sepeliret:
quanta forte diceret: Sic moriatur ille
inimicus meus. et ille qui me persequitur:
sic illum videam. Execratur corpus sputo.
putet vulnera: tamen ille in sinu abrahe
requiescit. Si christiani sumus credamus:
si non credimus fratres. nemo se fingat
christianum. Fides nos perducit: quomodo
illa dixit dominus sic est. An vero dicet tibi
mathematicus et verum est. dicat christus
et falsum est. Quali autem morte mor-
tuus est ille dives. Qualis mors est

potuit in purpura et bysso. quam sumptu-
osa quam pomposa. Que exequie funeris
ibi erant. Quantis aromatibus sepul-
tum est illud cadaver. Et tamen cum apud
inferos in tormentis esset: desideravit
ex illius contempti pauperis digito stil-
lari aque guttam ardenti lingue sue:
nec impetravit. Discite ergo quid sit
mors peccatorum pessima: et nolite inter-
rogare stratos preciosis vestibus lectos
et carne multis divitiis obvolutam
lamentationis pompa exhibente. obsequi
plangente familia. turba obsequen-
tium precedente ac sequente. cum corpus
efferebatur marmoratas auratasque
memorias. Nam si hec interrogatis:
respondent vobis falsum quod multorum non
leviter peccatorum sed omnino sceleratorum mors
optima est. qui sic plangi sic condiri me-
ruerunt sic contegi sic efferri. sic sepeliri me-
ruerunt. Sed interrogate evangelium
et ostendit fidei vestre penis ardentem
animam divitis. quam nichil adiuva-
verunt omnes honores et obsequia que mor-
tuo corpori eius viventium vanitas pre-
buit. Sed quia multa sunt genera peccatorum
et non esse peccatorem difficile est aut for-
tasse in hac vita non possibile: sub-
iecit statim cuius generis peccatorum esset mors
pessima. Et qui oderunt iustum delinquent.
Quem iustum nisi quem iustificat impium. Quem iustum nisi dominum
nostrum ihesum christum: qui est etiam propitiatio
peccatorum nostrorum. Qui ergo hunc oderunt
morte pessimam habent: quia in peccatis
suis moriuntur qui per eum deo non reconci-
liantur. Redimet enim dominus animas ser-
vorum suorum. Intelligendam animam eius
secundum animam est mors pessima aut optima: non
secundum corpora aut contumelias aut honores
quos homines vident. Et non delinquent

omīb qui sperant in eū. Iste ē mod9
hūane iustitie: ut vita mortalib qūi
cuilibet pficiat. qr sine delicto esse
no potest: in hoc no deliquat dum
sperat in eū in quo ē remissio delic
torū. Amen. Explic. ps. xxxiij. Incip.

Psalmū istū nobis ps. xxxiiij.
a iubentibz fr̄ibus et coe
piscopis meis ipositū ēe ad
tractandū nouit etiā caritas vr̄a:
voluerūt ut hinc omīb aliqd audi
am9. Ab illo enī omīb audiuim9 a
quo parit discim9: et in cui9 scola
condiscipuli sum9. Titulg ipīus mo
ra nobis no facit: breuis ē enī ad
intelligendū. marie nutritib ī ecclia
dei no difficilis. Habet eī ipi dauid.
Psalm9 g° ipi dauid. Dauid intp
tatr manu fortis: ul desiderabilis.
Psalm9 g° manu forti et desidera
bili. qui nr̄am morte vicit: q nob
vitā pmisit. In hoc enī manu for
tis qr morte nr̄am vicit: in hoc de
siderabilis. qr vitā eternā pmisit.
Quid enī fortius manu hac q tetigit
loculū et mortuus resurrexit: Qd
fortius manu hac. q mūdū vicit
no ferro armata. s ligno trāsfixa:
Qd aūt desiderabilig eo. quē no
videntes m̄rēs mori voluerūt ut
ad illū venire merent: Ergo psalm9
illi. illi cor nr̄m. illi ligua nr̄a dig
na cantet: si tamē ipe dignabit do
nare qd cātet. Nemo illi cātat dig
na: n qui ab illo accepit qd cantare
possit. Denique hoc qd mo cantam9
spū eius dictū est p pheta eius: et
in eis verbis ibi nos agnoscim9 et
ipm. Nec iniuriā facim9 q̄a dicim9
nos et ipm: qm vīm esse in celo sic cla
mavit qd me psequeris. cū enī nemo
tanget. et nos in tra laboraremus.
Ergo voce eius audiam9: nūc corpis.
nūc capitis. Est enī psalm9 iste in
uocās deū cont inimicos i tribulatio
nibz huius seculi: et utiq ipe ē xps.
tribulato nūc capite et tribulato nūc
corpe. tn p tribulatioēs oībz mebris
suis dans vita etnā. qua pmittēdo
desiderabilis factus est. Psalmus.

Iudica iquit dn̄e nocētes me:
et expugna expugnātes me.
Si deus p nobis. quis contra nos:
Et unde hoc nobis pstat ds. Ap
prehende iquit arma et scutū: et exur
ge in adiutoriū m̄. Magnū specta
culū est. vide deū armatū pro te.
Et qd eius scutū. q arma: Dn̄e iqt
alio loco hō iste qui et hic loqtur:
ut scuto bone volūtatis tue coro
nasti nos. Arma aūt eius qb9 no
solū nos muniat. s etiā pcutiat
inimicos. si bn pfecerim9. et nos e
rim9. Sicut enī nos ut armemr ab
illo habem9: sic ipe armatr de nob.
Sz ipe de his armatr quos fecit: nos
de his armamr q ab ipo accepim9.
qui nos fecit. Dicit hec quodā loco
arma nr̄a apls scutū fidei et galeā
salutis: et gladiū sps qd ē verbū
dei. Armauit nos talibz armis qli
bz audistis. laudabilibz et iuictis.
isupabilib9 et splendidis. spūalib9
sane atq iuisibilib9: quibz et hos
tes iuisibiles expugnam9. Si vides
hostē tuū: videant arma tua. Arma
m earū rerū fide qs no videm9: et
sternim9 hostes qs no videm9. Verū
tn kmi arma ista ne putetis sic ee.
ut q̄si qd scutū ē semp scutū sit. a
qd galea est semp galea sit: aut
qd lorica ē semp lorica sit. In istis

enim armis corporalibus ita est. quamquam
et de ferro que fiunt mutari possint.
ut ex gladio fiat securis: tamen ipsum
apostolum videmus dixisse quodam loco lori-
cam fidei. et alio loco dixisse scutum fi-
dei. Ergo ipsa fides. et lorica potest esse
et scutum. Scutum ergo quia tela inimicorum
excipit et repellit: lorica est quia interio-
sut + ra tua transfigi non sinit. Hec arma
nostra dei. quod legimus quodam in loco.
erue ab impiis animam meam: frameam
tuam ab inimicis manus tue. Quod su-
perius dixit ab impiis. hoc sequenti ver-
su ab inimicis manus tue: et quod superius
dixit animam meam. hoc sequenti versu
frameam tuam. id est gladium tuum. Ergo
frameam dei dixit animam suam. Erue
inquit ab impiis animam meam: id est ab
inimicis manus tue erue frameam tu-
am. Apprehendis enim animam meam: et
debellas inimicos meos. Et quid est
anima nostra quamvis splendida quamvis
producta. quamvis acuta. quamvis vincta
quamvis luce sapientie et choruscationis
vibrata? Quid est ipsa anima nostra. aut
quid potest? nisi deus illam teneat. et
pugnet de illa: Nam quelibet op-
time facta framea. si non habeat
bellatorem. vacat. Dixeramus autem in
armis nostris non quasi aliquid fixum acci-
pi debere. ut quod est res ipsa aliud esse
non possit: sic et in armis dei invenimus.
Ecce animam iusti dixit frameam dei:
iterum dicit animam iusti esse sedem dei.
animam iusti sedem sapientie. Ergo quicquid
vult facit de anima nostra: cum in manu
eius est utatur ea quemadmodum vult. Ex-
urgat ergo: sic enim invocatus est. appre-
hende arma et exurge in adiutori-
um nobis. Unde exurgat. alio loco est
nam dicitur illi. Exurge quare obdormis

domine? Et quando ille dicitur dormire nobis dor-
mimus: et quando illi dicitur exurge nobis exci-
tamur. Nam et dominus dormiebat in navi
et ideo fluctuabat navis quia dormie-
bat ihesus. Nam si illic vigilaret ihesus:
non fluctuaret navis. Navis tua
cor tuum. Ihesus in navi: fides in corde.
Si meministi fidei tue non fluctuat cor
tuum: si oblitus es fidem tuam. dormit
christus: observa naufragium. Verum tamen
quod restat fac ut si dormierit excite-
tur. dicas illi. domine exurge perimus: ut in-
crepet ventos et fiat tranquillitas
in corde tuo. Recedent enim omnes temptatio-
nes. aut certe nichil valebunt: quia
christus hoc est fides tua vigilavit in cor-
de tuo. Exurge ergo quod est: innotes-
ce. appare. sentire. Exurge ergo in adiu-
torium meum. Effunde frameam et conclude
adversus eos qui me persequuntur. Qui te
persequuntur? Forte vicinus tuus. a quo
quem lesisti. aut cui fecisti iniuriam
aut qui vult auferre res tuas. aut
contra quem predicas veritatem. aut quem male vi-
ventem bene vivendo ledis. Sunt quidem
et isti inimici nostri et persequuntur nos.
sed alios docemur inimicos nosse contra
quos invisibiliter dimicamus: de quibus
nos admonet apostolus dicens. Non est
nobis colluctatio adversus carnem
et sanguinem. id est adversus homines. ad-
versus eos quos videtis. sed adversus
eos quos non videtis: adversus princi-
pes et potestates et rectores mundi tene-
brarum harum. Cum diceret enim rectores
mundi. dicebat utique de diabolo et
angelis eius: cavendum erat ne ma-
le intelligerent homines et putarent
a diabolo et demonibus eius mun-
dum regi. Sed quia mundus dicitur et impe-

moribz. dicit͛ mundus et in eis q̄ dili
git mundū. de quibz dictū est et mū
dus eū nō cognouit. et de quibz dic
tū est. totus mundus ī maligno po
situs ē: exposuit apl's cui9 mundi es
sent rectores. tn̄brarū inqt harꝫ. Rur
sus cogit nos intellig͛e q̄d dixit tn̄
brarū harū. Quarꝫ tenebrarū recto
res sunt diabolus et angeli ei9. Di
ui infidelium oīm inquorꝫ: de quibus
dictū est. lux lucet in tn̄bris. et te
nebre eā nō cōphenderunt. Deniqꝫ
ipsorꝫ nūo credentibz multis q̄d
dixit idem apl's: Fuistis eī aliqn̄
tenebre: nūc autē lux in dn̄o. Nō vis
regia diabolo: migra ad lucē. Et
vnde migrabis ad lucē? n̄ effundat
ille frameā et eruat te ab inimicis
tuis et a psequentibz te. Quomo ef
fundit frameā? Omnia audiuimus
... framea. ipius aīa iusti ē. abū
dant iusti et effundit framea. et co
... aduersus inimicos. Nā de ipa
effusiōe framee monet apl's ut ins
... i consequenti ait. ut ad
uersarius uereatur. nichil habens
de nob dicē prauū: conclusū est ad
uersū eū. qr q̄d loquitur aduersus scōs
nō potest inuenire. Et vn eit iustus.
Aut q̄d dicunt inimici qui nos perse
quuntur: Inuisibiles illi q̄d dicunt
inimici: Isti nichil. Marie suggerit
humano cordi ab inuisibilibz expug
nantibz inimicis? Nisi qr deus nobis
nō ē adiutor: ut requirentes alia
adiutoria inueniam͛ inualidi. et ab i
nimicis ipis capiamur. Hoc g° suggerit.
contra istas voces marie vigilare de
bemus. q̄ in alio psalmo ostendunt.
Multi insurgunt aduersum me: multi
dicunt aīe mee. nō ē salus illi ī deo
eius. Contra istas voces q̄d hic dr̄:
Dic aīe mee salus tua ego sū. Cū
dixeris aīe mee salus tua ego sū: ins
te vincet. ut ī adiutoriū nemine p̄t
te q̄rant. Et q̄d sequitur: Confundantur
et reuereantur: requirentes aīam meā.
Ad hoc enī illā requirunt ut pdant.
Nā utinā bene q̄rant. In alio q̄ppe
psalmo hoc rephendit in oībz: qr nō
erat qui requireret aīam ipi9. Periit
fuga a me et nō est requirat aīam
meā. idꝫ qui requirat q̄s ille q̄ cru
cifigatur: nō est qui dicat. nūq̄d for
te ille est de quo tanto ante pdictū est.
foderunt man9 meas et pedes meos.
dinumerauerunt oīa ossa mea: ipi vō co
siderauerunt et cōspexerunt me. diui
serunt sibi vestimenta mea. et super
vestē meā miserunt sortē: Nā omnia
ista an oculos eorꝫ fiebant: et nemo
erat qui requireret aīam ei9. Inuoce
mus g° fr̄es. ut dicat aīe mee sal9
tua ego sū: et apiat aures ut au
diat dicentē. salus tua ego sū. Dicit
enī. sed quidā obsurdescunt. vn audiunt
potius psequentes inimicos ī tribula
tiōe cōstituti. Si aliq̄d deest. si in
angustio ē aīa. in inopia temporaliū.
q̄rit auxiliū plerūqꝫ a demonib9.
arrepticios demonū vult cōsulere.
sortilegos q̄rit: psecutores illi hos
tes inuisibiles adierunt. intrauerunt.
expugnauerunt. captiuauerunt. vice
runt dicendo. nō ē sal9 illi ī deo eius.
Obsurduit contra vocē dicentē sal9
tua ego sū. Dic aīe mee sal9 tua e
go sū: ut cōfundantur et reuereantur
requirentes aīam meā. Cui dicis tu
salus tua ego sū: Audiā dicentē m
salus tua ego sū. Aliā salutē nō re
quirā preter dn̄m deū meū. De re

atura m̄ salus suggerit? ab ipso est:
et si leuo oculos meos ī motes vnde
veiet auxiliū m̄. nō tamē a motib᷒.
ꝫ auxiliū meū a dn̄o qui fecit celū et
terrā. In ipis tpalib᷒ agustijs per
hoiem sbuenit deus. salus tua ipse
ē: p angelū subueīt ds̄ salus tua
ipe est. Omnia illi sbiecta sūt: et ad
ista quidē vitā tpalē sbuenit. alij
inde. alij inde: eterna vita nō dat
n̄ de se. Sed cū te in angustijs consti
tuto nō subest qd̄ queris: sed adest
que q̄ris: et illū q̄re qui deesse nūq̄
potest. Sbtrahitur q̄ dedit? nūqd̄
subtrahit qui dedit? Reddant q̄ de
derat? nūqd̄ ipe sūt diuicie cū red
dita fuerit illa. et nō ille q̄ subtra
erat pbando. et reddidit cōsolando.
Consolat eni q̄n nobis ista nō dest
cōsolat taq̄m in via. sed si et nos
itelligamus via? q̄ tota ista vita ⁊
oīa quib᷒ vteris ī hac vita. sic tibi
debent ee taq̄m stabulū viatori:
nō taq̄m dom᷒ habitatori. Memē
to pegisse te aliqd̄. restare aliqd̄: di
uertisse te ad refectionē nō ad defec
tionē. Sunt qui dicūt. ds̄ bon᷒. mag
nus sūm᷒. inuisibilis etn᷒. incorrupti
bilis. vita eterna nobis datur᷒ e.
et illā incorruptionē quā resurrēne
pmisit: ista vō sclaria et tpalia ad
demones ptinet. et ad ptates illas
harū tenebrarū. Dicendo hec. qn̄do
amore iplicant harū rerū dimittūt
deū q̄si ad quē ista nō ptinet: et q̄
rūt nefandis sacrificijs ac nescio qb᷒
remedijs. ā nescio qua homi illici
ta psuasioē pūidē sibi qd̄ tpale ē.
veluti pecunia. vxore. filios. ⁊ si q̄
sūt q̄ huana vita aut cōsolantur
trāseuntē. aut ipediūt ambulantē.

Contra ista opinionē diuina puide
tia vigilante. ut ostenderet ds̄ ad se p̄ti
nē ista oīa et in sua ee ptate. nō solū
etna q̄ in futurū pmisit. verū etiā q̄
lia q̄ in t̄ra dat quib᷒ voluit. qn̄ vol
eit. oportune facies cū det. cū nō det
taq̄ medicus medicamenta. facies mel
morbū egroti qm̄ ipe egrotus: ideo ds̄
hec ostenderet distribuit tpa veteris
noui testamenti. In veteri testamento
pmissioēs sūt rerū t̄renarū: ī nou
aut regni celorū. Plerāq; precepta
colendi et rite viuendi: ipa sūt et ib
et hic. Sed q̄ pmissio ibi alia vid
alia hic: iubentis iperiū et obedie
tia seruientis eadē est. ꝫ mores quas
nō est eadē. Etenī illis dictū ē. ut
accipiatis t̄rā pmissionis. ut villa
netis. ut inimicos vros supetis. ut
eis nō subiugemini. vt oīa vobis ab
det in hac t̄ra. ut filios pcreetis: h
t̄rena pmissa sūt. sed tn̄ figurata. F
aliqs sit illa accipe q̄mo pmissa s
et vē multi sic acceperit. Ira dicta
ē t̄ra filijs isrl̄. date sīt diuicie. dat
sīt filij et sterilib᷒ et anicul[is] rogan
tib᷒ deū de ipo solo psumētib᷒. aliq
tib᷒ deū de ipo solo psumetib᷒: v
bi adiutorē nec ad ista q̄rentib᷒
cē dn̄i in corde audierūt. salus tu
ego sū. Si ad eterna? quare nō ad
tpalia. Ostendit hec ds̄ ī causa
illi᷒ sci iob: q̄ et ipe diabolus aufer
hec nō habet ptatē: ni tu accipit
ma illa ptate. Inuide potuit s
nocere nūqd̄ potuit? Accusare potu
dāpnare nūqd̄ potuit? Nūqd̄ vel
it aliqd̄ tolle? Nūqd̄ vl̄ vnguē
nūqd̄ ul̄ capillū ledere? ni deo dic
mitte manū tuā. Qd̄ est mitte ma
nū tua. Da ptatem: et accepit. Ille
teptauit. ille teptatus ē: i teptatus

[..]me vicit. teptator victus ē. Ds eni
qui diabolo pmiserat ut illa tolleret.
illu seruu suu interius nō deserueat.
et ad ipm diabolu supandu aiam ser
ui sui framea sibi ferciat. Qntu va
let hoc. Victus in padiso: victor in
stercore. Ibi victus ē a diabolo p mu
liere: hic vicit diabolu et muliere.
Locuta es inqt taqm vna ex isipienti
bus mulierib;. Si bona pcepim de
manu dni: mala qre nō sustineam.
Qua bn audierat. salus tua ego su.
Confudant et reuereant: requirētes
aiam mea. Respice ad hoies: orate
inqt p inimicis vris. Sz hic pphia ē:
et q figura optandi dicit. aio pphe
tandi explicant. Illud fiat. et illud
fiat: nichil ē aliud qm hoc et hoc fu
turu est. Sic g audite pphetā. Co
fudant et reuereant: reqrentes aiaz
mea. Qd est ↄfundant et reuereat.
Confudent et reuerebut. Factu est
hu. multi salubrit cofusi st. multi re
cessa a psecutiōe xpi. et ad societate
mebroꝝ ei devota pietate tūsiert.
Et nō fieret hoc n cofudentur et reue
rerent. Ergo bn illis optauit. Sz qr
duo sut genera eoꝝ q vincut. duob;
em modis vincut. aut ad hoc vicunt
ut couertant ad xpm. aut ad hoc
vicunt ut dapnent a xpo: explica
uit et hic duo ipa genera. obscura
quidem s; itellectore desiderat. De
his qui couertut accipe qd dictu ē.
Confudant et reuereant reqrentes
aiam mea. Auertant retrorsum.
Nō pcedant s; sequat: nō dent cosi
liu sed accipiat. Na petrus pcedere
volebat dnm. qn dns de passione sua
futura tu dicet. cosiliu illi qsi salu
tis voluit dare. Csiliu salutis eger

saluatori. Et qd ait dno de illa fu
tura sua passiōe cofirmati: Absit
ate dne. ppicius ti esto: nō fiet istud.
Pcede volebat: ut dns segret. Et
ille inqt. vade retro sathana. Pre
cedendo sathanas es: sequēdo disti
pulus eris. Hoc g et istis: auertat
retrorsu. Et cofundant. qui cogi
tant m mala. Cu eni ceperit retror
su sequi: ia nō cogitabut mala. s;
desiderabut bona. Qd illi: Nō eni
oms sic vicunt. ut couertant et cre
dant. Multi in ptinatia remanet.
multi spc venite di seruat i corde:
et si nō exerut tn parturiut. et ubi
locu iuenerit pariut. De talibus
qd seqtur: Fiant taqm puluis an
facie venti. Nō sic ipy. nō sic: s; taqm
puluis que pitit ventus a facie tre.
Ventus teptatio ē. puluis iniqus:
qn venit teptatio tollit puluis. nec
stat nec resistit. Fiant taqm puluis
an facie venti: et angelus dni ebu
lans eos. Fiant vie eoꝝ tnbre et
lubricu. Horrenda via. Tnbras so
lus quis nō horreat: lubricu solu
quis nō caueat: In tnbris et lubri
co q so ubi pede figis: Sut ista ma
la magne pene hoim: tnbre ignora
tia. lubricu luxuria. Fiat vie coꝝ
tnbre et lubricu: Et agelus dni
psequēs eos. ut nō possint stare. Na
vnusqsq; in tnbris et lubrico cu nō
viderit. qr si pede moueit labitur.
et lux illi an pedes nō est. ul' h. for
te facit ut expectet donec luceat:
sed ibi ē angelus dni psequens eos.
Hec eis futura pdixit. nō quasi ut
euenirent optauit: qmqm et p
pheta in spu dei sic ea dicat. qmo
illa ds facit certo iudicio. bono. ius

to. sancto. tranquillo. no perturbat ira.
no amaro zelo. no aio inimicitiarum
exercendarum. sed iustitia victorum pu
niedorum: veruntamen prophetia est. Unde
aut tanta mala ista? Quo merito?
Audi quo merito. Qm gratis ab
sconderunt m musipula corrupti
onis sue. In ipo capite nro attendi
te. hoc fecerunt iudei: absconderunt
musipule sue corruptione. Cui
abscoderunt musipula? Qui videbat
corda abscondentium. Sz tn erat int
illos ignoranti similis quasi falleretur:
cum illi deciperentur qui eum falli arbi
trarentur. Ideo enim ille tamqm fallebatur
int illos vivens: qz nos int tales sic
victuri eramus ut sine dubio falleremur.
Ille videbat et traditore suum: et ele
git illum magis ad opus necessarium.
Illius malo magnum bonum operatus est.
et tn int duodecim electus est. ne ipe
duodecimus tam exiguus nus eet sine
malo. hoc ad exemplum nre patientie:
qm necesse erat ut int malos vive
remus. necesse erat ut malos sive sci
entes sive nescientes toleraremus. ex
emplum patientie prebuit. ne deficias. cum ce
pis int malos vive. Et qz illa scola
xpi in duodecim no deficit? quanto ma
gis nos firmi ee debemus cum implentur
in ecclia magna que de malorum permix
tione predicta sunt? Neqz enim videbat
ipa scola redditum semini abrahe quod
erat promissum: et ipsa area vn mas
sa que implevit horreum pressura est. Que
reg. no contrituratur in ea digne pa
lea? Toleratur donec vltima ventilati
one purgetur. Hoc enim futurum est ma
lis quod audistis. Sed tn quod facie dum
est? Gratis absconderunt m corrup
tione musipule sue. Quod est gratis?

Quibz nichil mali feci: quibz nichil
il nocui. Uano exprobraverunt
aiam mea. Quod est vano? Falsum dice
tes: nichil probantes. Veniat illis
musipula quam ignorant. Magnum
ta retributio: nichil iustius. Illi
absconderunt musipulam ut ego igno
rare: illis veniat musipula quam ig
norat. Nam ego scio musipula venturam.
Que aut illis musipula? Audiamus ne fo
Illa quam ignorat. Veniat illis musip
te dicat illa. veniat illis musipula il
la quam ignorat. Forte aliam illi ab
sconderunt: alia illis ventura est. Sed
Sed quid? Criniculis peccatorum suo
vnusquisqz costringitur. Inde deci
pitur: unde decipe voluerunt. Inde
illis nocebitur: unde nocere conati
Sequitur enim. Et captio quam ab
scondit comprehendat illos. Tamqu
taverunt comprehendat illos...
si quisqm veneni calicem preparet alte
ri. et oblitus bibat. et tamqm si
fovea fodiat in qua quisqz inimicus
in tenebris incidat. et ille oblitus
quod foderat. ambulans ea via prius
lucidat. Prorsus fiebam in ea
dice. ita certi estote. ita si est. Videte
excellentior prudentie ratio. Videre
atqz perspicate: nemo malus non sit
prius nocet. Sic enim esse putate
malitia. quomodo ignem. Incendere vis ali
ud aliquid. illud quod mones prius ardet
non ardeat non incendit. Facula est
faculam appones ut aliquid incendat
numquid non ipa facula quam apponis
prior ardet ut aliquid possit incendere
Malitia aut prodit ex te: et que prius
ius vastat nisi te? Quo profundit non le
mum ledit. ubi radice habet non le
dit? Equidem dico quod malitia tua
ut alii no noceat fieri potest: incaute

tibi nō noceat nō potest. Nā qd no
nuit scō viro iob de quo plocuti sum?
quomō in alio psalmo dr. sicut no
uacula acuta fecisti dolū: Qd fit
de acuta nouacula. Capilli. res sup
flue decidūt. Qd g° facis ei quē vis
nocere. Si nequaqm̄ t' ad malū co
sentiat cui vis nocē; nō malicia tua
ei nocitura ē. ß sua. Si aūt ītus ipe
malicia careat. et cor mūdū ſbdat
illi voci dicenti. salus tua ego sū: fo
ris eum obpugnas. ītiore hoīem
nō expugnas: malicia tñ tua ab ī
teriore tuo pcedit: te prius īanē red
dit. Tu putris es ītus unde iste ṽ
nus pcessit: ītus nichil ītegrū de
liquit. Et captio quā occultauerūt
cōprehendat eos: Et ī muscipu
la cadant in ipa. Nūqd putabas
forte paulo an tū audires. veiat illis
muscipula quā ignorat: Id ē q̄si
aliqd aliud ex occulto ienitabile.
Qua ergo: In ipsa. In qua: Qm̄
abscōderūt. Nōne factū ē in
deus: Dns eoꝝ iniqtate vicit: illi
iniquitate sua victi sūt. Ille surrexit
p nobis: illi mortui sūt pro se. Hec
g° malis nocē in volentibꝫ: in qd:
Aīa aūt mea exultabit in dno:
tamq̄m eo a quo audieit. salus tua
ego sū. tamq̄m nō qrens alias extrī
secus diuicias. tamq̄m nō qrens cir
cumfluē voluptatibꝫ bonis qꝫ terrenis.
Sed coniuge verū gratis amans. nō
ab illo volens accipe qd delectet. ß
ipm solū sibi pponens a quo delcet.
Qd enī melius deo dicit m: Amat
me deus: amat te deus. Ecce ppo
suit: pete qd vis. Si tibi īpator di
ceret. pete qd vis. quos tribunatus
quas comitias qꝫ ructares: Quāta tibi

pponeres et accipienda et alijs largi
enda: Deo t' dicente pete qd vis. qd
petiturus es: Extite mente tua. exer
ce auariciā tuā: ptende qntū potes
et dilata cupiditate tuā: nō qcūqꝫ
ß omps dixit. pete qd vis. Si posses
sionū es amator. desideraturus es totā
trā: ut omīs qui nascūtr coloni tui
aut serui sint. Et qd cū totā trā pos
sederis: mare petiturus es: In q̄ viue
tñ nō poteris. In hac auaricia te pis
ces supabūt. Sꝫ forte īsulas posside
bis. Transcēde et hec: pete et aere
qmuis volare nō possis: porrige cu
piditate tuā vsqꝫ ad celū. Dic tuū
sole. luna. stellas. qr ille qui fecit
oīa. dixit: pete qd vis. tñ nichil
īuenies carius. nichil īuenies meli9.
qm̄ ipm qui fecit oīa. Ipm pete qui
fecit: et in ipo habebis oīa q̄ fecit.
Oīa cara sūt. qr oīa pulcra sūt. sed
qd illo pulcrius: Fortia sūt. ß qd
illo fortius: Et nichil magis vult
dare qm̄ se. Si aliqd īueneris meli9
te. Si alia petieris. īuriā facies illi
et dapnū tibi: pponēdo illi qd fecit.
cū velit seipm tibi dare qui fecit. In
hoc amore dixit illi aīa qdā. et nūc
ipa est. ps mea dne: id ē tu es ps mea.
Eligāt sibi qui volūt qd possideat:
faciāt sibi ptes de rebꝫ. ps mea tu
es. te m elegi: et iterū. dne ps hedi
tatis mee. Possideat te ut possideas
illū: eris prediū ipsi9. eris dom9 ipi9.
Possidet ut psit. possidet ut psit:
nūqd ut ei aliqd tu psis: Nā dixi
dno ds meus es tu: qm̄ bonoꝝ meoꝝ
nō eges. Aīa aūt mea exultabit ī
dno. delectabit sup salutarē ei9.
Salutarē eius. salutarē dei xpus ē:
qm̄ viderūt oculi mei salutarē tuū.

Omnia ossa mea dicent. dne qs silis
tibi. Quis digne de his verbis aliqd
dicat. Ergo puto tantu pnuncianda
ee no exponenda. Qd quis illud aut
illud. Qd simile dno deo tuo. Ipm
habes ante te. Oia ossa mea dicet.
dne qs silis tibi. Narrauerut m
iniusti delectatioes: s no ita ut lex
tua dne. Fuerut psecutoes q dicent:
adora saturnu. adora mercuriu. No
colo inqt ydola: dne qs silis ti. Illi
oculos habent et no vident: aures
habent et no audiut. Dne qs silis
tibi. qui fecisti oculu ad videndu.
aures ad audiendu. Sz no inquit
colo ydola: qz faber fecit. Cole arbore
et monte. Et hoc nuqd faber fecit.
Et hic dne quis silis tibi. Terre
na m ostenduntur: tu tre creator es.
Et hic forte auerterut ad supiore
creatura. et dicut m. cole luna. co
le istu sole: qz luce sua taqm mag
na lucerna de celo efficit die. Et hic
plane dico. dne quis silis tibi. Lu
na et stellas tu fecisti. sole diei tu
accendisti: celu tu posuisti. Sunt
multa inuisibilia meliora. s forte
et hic dr m: angelos cole. angelos
adora. Et hic dica. dne qs silis tui.
Et ipos angelos tu creasti: nichil
sut angeli n videndo te. Melius est
cu ipis possidere te: qm ipos adorado
cadere a te. Oia ossa mea dicent. dne
quis silis tibi. O corpus xpi sancta
ecclia. oia ossa tua dicent. dne qs
silis tibi. Et si carnes psecutione
cesserut. oia ossa dicat. dne qs silis
tibi. De iustis eni dictu est. diligit
ds omnia oia ossa eoru: vnu ex illis
no confringet. Qm multis iustis
in psecutioe ossa confracta st. Pos

tremo iustus ex fide viuit: et iustus
tificat impiu. Quomo aut iustifi
cat impiu. n credente et confitente.
Qa corde credit ad iusticia: ore aut
confessio fit ad salute. Ergo et ille la
tro qmuis ex latrocinio ductus est ad
iudice. a iudice in cruce. tn in ipsa
cruce iustificatus e: corde credidit. et
confessus e. Neqz eni iniusto. et no iu
stificato dicet dns. hodie mecu e
ris in padiso: et tn ossa ei confracta
sut. Na qn ventu e ut corpa depone
rent causa imminetis sabbati: inue
tus e dns ia exanimis et no st con
ossa comminuta. Illi aut q viuebat
ut deponerent confracta eis st ...
ut hoc dolore mortui possent se...
liri. Nuqd vnius latronis qui psen...
uit ipsius in cruce confracta st ossa
et no et illius qui corde credidit ad
iusticia. ore confessus e ad salute.
Vbi e g. qd dictu est. custodit dns
oia ossa eoru. vnu ex eis no conter...
n qz ossa dicunt in corpore dni om...
iusti. firmi. corde fortes. nullis pse
cutioibus et temptatioibus cedentes ...
consentiendu mala. Et vn possun...
nullis temptatioibus cedere. n cu psec
tores dixerit. ecce ille deus. ecce
lis deus. veniat ille. neget tibi. ...
te e hic nescio qs in monte magnus
sacerdos. forte ideo paup es qz no ...
adiuuat ille deus: supplica illi ...
adiuuat. Forte ideo egrotas q...
no supplicas: supplica illi et hab...
bis. Hic vo si in corpe dni de ossib...
e: repellit omes istas voces. ...
dne qs silis tibi. Da si vis dare ...
in hac vita qd quero. si aut no vis
tu esto vita mea. que semp quer...
hinc ad te libera fronte exeam ...

...adorauero et te offendero. cras
forte moriturus sum. qua fronte te videbo.
Magna misericordia ipsius. et monuit ut
bene viuamus. et diem nobis nouissimum
mortis nostre abscondit: ne nobis de
futuro aliquid promittamus. Facio hodie
et vno: cras non facio. Quid si te non in-
uenit cras? Dicit ergo inter ossa christi. domine
quis similis tibi? Omnia ossa mea dicent
domine quis similis tibi? Eripiens inopem
de manu fortiorum eius: et egenum
et pauperem a diripientibus eum. Hucusque
psalmus lectus est hodie: huius
tractandus est. ne in fastidium veni-
ant que dicta sunt. dum volumus et alia
dicere. Sufficiat ergo hodie hec. Eruens
inopem de manu fortioris eius. Quis est
inueniens non qui manu fortis est? Ille
qui eruet inopem de manu fortioris
eius. Fortior ei fuerat diabolus ad
tenendum te: quia ipse vicit cum consen-
sisti. Sed quid fecit manu fortis? Ne
monstrat in domum fortis ut vasa eius
eripiat: non prius alligauit fortem.
Potestate sua sanctissima. magnificentissima.
alligauit diabolum effundendo fra-
mea ad concludendum eum: ut eruat
inopem et egenum. cui non erat adiutor.
Quis enim adiutor tibi nisi dominus cui di-
cis. domine adiutor meus et redemptor
meus? Si de tuis viribus presumis vo-
luntatis: inde cadens unde presumpseris. Si de
alterius: dominari vult non subuenire. Ille
ergo unus querendus est. qui et redemit
et liberos facit. et sanguinem suum vt
nos emeret dedit: et seruos fratres
suos fecit. Explicit sermo primus.
Incipit secundus de eodem psalmo.
Ad reliqua psalmi intenda-
mus animum: dominumque et deum
nostrum et de sanitate intelli-
gendi et de fructu bene agendi depre-
cemur. Quousque hesterno die dis-
putatum sit. credo meminisse caritatem
vestram: et ipso hodie sumimus exordium.
Intelligimus hic enim vocem christi: vocem
scilicet capitis et corporis christi. Cum audis
noli sponsum ab sponsa separare: et
intellige magnum illud sacramentum.
erunt duo in carne vna. Si duo in
carne vna: quare non et in voce vna?
Non enim et temptationes caput hic per-
tulit: et corpus non perfert. Aut vero
sit causa patiendi capiti: nisi ut cor-
pori preberet exemplum? Dominus ei volun-
tate passus est non necessitate: ille mi-
seratione. nos conditione. Proinde illius
voluntaria passio. nostra est necessaria con-
solatio: ut quando talia forte patimur.
intueamur caput nostrum. ut exemplo com-
moniti dicamus nobis: si ille. quid
nos? Et quemadmodum ille ita et nos.
Quantumlibet enim seuierit inimicus vs-
que ad mortem corporis accedere potuit:
quod corpus nec ipsum extinguere potuit
in domino. quia tertio die resurrexit. Quod
in illo factum est die tertio: hoc in nostro
in fine seculi. Spes differtur nostre resur-
rectionis: numquid aufertur? Cognos-
camus hic ergo voces christi totius: et se-
paremus eas a vocibus impiorum. Voces
sunt enim corporis persecutione angusti-
antis et temptationes in hoc seculo pa-
tientis: sed quoniam multi hic patiuntur.
et pro peccatis et pro sceleribus suis. mag-
na vigilantia discernenda est causa
non pena. Scelerati enim post hec mortis
similem penam: sed tamen dissimilem causam.
Tres erant in cruce: vnus saluator.
alter saluandus. alius dampnandus:
omnium par pena. sed impar causa. Di-
cat ergo caput nostrum. Insurgentes

testes iniqui: que ignorabam interroga
bant me. Nos autem dicamus capiti
nostro. domine quid ignorabas? Itane tu
aliquid ignorabas? Nonne et inte
gentium corda noveras? Nonne eorum
dolos ante perspexeras? Nonne in eorum
manus te sciens dederas? Nonne ut
ab eis pateris veneras? Quid ergo ig
norabas? Ignorabat peccatum: et hoc
ignorabat. non quasi non iudicando. sed
non committendo. Sicut huiusmodi locu
tiones etiam cotidiane cum dicas de ali
quo. non novit stare. hoc est quia non stat:
et non novit bene facere. quia non bene facit.
non novit male facere. quia non facit. Quod
alienum est ab opere alienum est a con scien
tia: quod alienum est a conscientia. alienum
videtur et ab scientia. et dicimus nesciunt.
quomodo ars non novit vitia: et tamen per
artem cognita diiudicantur. Hoc ergo
nobis caput nostrum interrogantibus
ex ipsius evangelii sui veritate res
pondit cum diximus. Domine quid igno
rabas? Quid tu potuisti interrogari
quid nesciebas? Respondit. Iniquitates
ignorabam. de iniquitatibus interroga
bar. Habes in evangelio. si non me
credis ignorare iniquitates: quia et ip
sos iniquos ignoro quibus in fine dic
turus sum. Non novi vos: recedite
a me qui operamini iniquitatem. Numquid
non noverat quos dampnabat? Aut
potest iuste dampnare nisi bonus cog
nitor? Et tamen bonus cognitor non est
mentitus dicendo non novi vos: id est
non coaptamini corpori meo. non he
retis regulis meis. Vitia estis.
ego autem ars ipsa sum que non habet vi
tium: et in qua quisque non discit nisi non
facere vitium. Insurgentes testes i
niqui que ignorabam interrogabant me.

Quid si ignorabat xpistus quando blas
phemare? Hinc interrogabatur a perse
cutoribus: et quia verum dixit blasphe
masse iudicatus est. Sed a quibus?
De quibus sequitur. Retribuebant mi
mala pro bonis: et sterilitatem ani
mee. Ego attuli fecunditatem. ipsi retri
buebant sterilitatem. ego vitam. ipsi
mortem. ego honorem. ipsi contumeliam:
ego medicinam. ipsi vulnera: et in hiis
omnibus que retribuebant. utique steri
litas erat. Hanc sterilitatem in arbore
maledixit: ubi fructum cum quereret non
invenit. Folia erant: et fructus non e
rat. Verba erant: et facta non e
rant. Vide in verbis nuositatem: et in factis
tis sterilitatem. Qui predicas non fu
randum furaris: qui dicis non adul
terandum adulteras. Tales erant
qui xpistum que ignorabat interrogabant.

Ego autem cum mihi molesti essent: in
duebam me cilicio. et humiliabam
in ieiunio animam meam: et oratio mea
in sinum meum convertetur. Docem quidem
fres. quod pertinemus ad corpus xpisti. quod
sumus membra xpisti. et admonemur
omni tribulatione nostra non cogitare
quemadmodum respondeam inimicis
sed quemadmodum orandum deum propiciem
ut in temptatione non vi
mur. et maxime ne temptatione [illegible]
tam: deinde ut etiam illi qui nos [illegible]
sequuntur. ad sanitatem iustitie con
vertantur. Nullum maius. nullum
melius negotium in tribulatione
quam recedere ab eo strepitu quo foris
est: et ire in interiora mentis secretum
tia. ibi deum invocare ubi nemo vi
det gementem et subvenientem. illi
cubiculi aditus sub omni conscientia claude. hu
illata molestia ostium claude. peccata
liare seipsum in confessione peccati.

magnificare et laudare deū et corri
piente et cōsulente: p sub hoc oī
no tenendū est verūtamē in corpe
hoc dixerim(us). id est in nobis. In dn̄o
aut nr̄o ihū xpo qd tale agnoscim(us):
Euangelio pspecto et diligētissie p
scrutato: nō inuenim(us) dn̄m in aliqua
passiōe et tribulatiōe sua induisse
cilicio. Ieiunasse quidem eū legim(us)
postea qm̄ baptizatus ē. ciliciū i
duisse nullū audiuim(us). nullū legim(us):
ieiunasse aut nondū iudeis pse
quentibus. s(ed) dyabolo tēptante: nō
eo tpe dico ieiunasse dn̄m qn̄ eū
interrogabat que ignorabat. et
qn̄ retribuebat mala pro bonis
insectando. psequēdo. tenēdo. fla
gellando. vulnerādo. occidendo.
Sed tn̄ in his oībus fr̄es si aliqntū
p curiositate leuem(us) velū. et itēcio
nem huius scripture oc(u)lo cordis itēto
rimem(ur): inueniem(us) et hoc fecisse do
minū. ciliciū fortasse appellasse
carnis sue mortalitatē. Quare
ciliciū? Ppt silitudinē carnis pcti.
Apls enī dicit. misit ds̄ filiū suū
in silitudinē carnis pcti. ut de pcto
dāpnaret pcm̄ in carne. hoc ē fi
liū suū induit cilicio. ut de cilicio
dāpnaret hedos: nō qr pcm̄ erat.
nō dico in verbo dei. s(ed) nec in ipa q̄
se dico aīa scā. et mēte hoīs quē
sibi ad vnitatē psone verbū dei
et sapiētia coaptauerat. s(ed) nec i
ipo corpe pcm̄ vllū erat. s(ed) silitu
do carnis pcti erat in dn̄o. qr mors
nō est n̄ de pcto: et utiq3 corp(us) il
lud mortale erat. Nā nisi morte
ess(et) nō moreretur. si nō moretur nō
resurgeret: si nō resurgeret. exēplū
vite eterne nobis nō demōstraret.

Ergo sic dr̄ mors pcm̄. q̄ facta est
pcto: quomō dr̄ lingua greca. ligua
latina. nō ipm̄ mēbrū carnis. s(ed) qd
fit p mēbrū carnis. Nā ligua ī mē
bris nr̄is vnū ē de ceteris. sunt oculi.
nasus. aures. et cetā. ligua autē
greca. u(er)ba greca sūt: nō qr verba li
gua. s(ed) qr verba p linguā. Dicis de
aliquo. agnoui faciē ipius. de mē
bris corpis loqris: et dicis etiā. ag
noui manū ipius. et absentis. non
manū in corpe. s(ed) scripturā q̄ fca ē
p manū q̄ erat in corpe. Sic ergo pcm̄
dn̄i qd factū est de pcto: qr inde car
nē assūpsit. de massa ipa q̄ mortē
meruerat ex pcto. Et ei ut celeri(us) dicā ma
ria ppt pcm̄ ex adā mortua. adā mortu(us)
ppt pcm̄: et caro dn̄i ex maria mortua
ppt delenda pcta. Hoc cilicio se in
duit dn̄s: et ideo nō est agnit(us). qr
sub cilicio latebat. Cū michi igit(ur)
molesti essent: īduebā me cilicio:
id est illi seuiebant. ego latebā. Si
enī latere nollet nec mori posset.
qn̄quidē vno tēporis puncto. stillā
quādā potestatis sue. i(m)mo vēa stilla
dicenda ē exeruit. qn̄ eū tenē vo
luerunt: et ad vnā eius interrogati
onē quē qritis. redierūt omēs retro
et ceciderūt. Tantā ptatem ī pas
siōe n̄ humiliaret. nisi sub cilicio late
ret. Ergo induebā me cilicio. Et
humiliabā in ieiunio aīam meā. Iterū
si intellexim(us) ciliciū. qmō intelli
gim(us) ieiuniū. Manducare volebat
xpus qn̄ poma querebat in arbore: et
si inuenisset manducaret. Bibere vo
lebat xps qn̄ dixit mulieri samari
tane. da m̄ bibere. Sitio. Quid esuriuit.
qd sitiuit xps. nisi bona opera nr̄a.
In illis enī crucifigentibus et pse

quetib; q2 nulla bona opa inuene
rat ieiunabat: tribuebant eni
sterilitate aie ipsius. Na quale
ieiuniu ipius fuit? qui vix inue
nit vnu latrone que in cruce gus
taret? Et apli ei fugerat. et se i
turba absconderat: et ille petrus
qui se vsq3 ad morte dni pseuera
turu ee pmiserat. ia ter negauerat?
ia fleuerat. et adhuc i turba late
bat: adhuc timebat ne agnosceret.
Postremo illo viso mortuo. omes
de salute ipa desperauerut. quos
desperantes inuenit p9 resurrectione:
et locutus cu eis inuenit eos dolen
tes et lugentes: nichil ia sperantes.
Na et ita sut quida eorum cu eo lo
cuti. cu diceret. qd loqmi int vos;
illi eni de illo loqbantur. tu solus
inquiut pegrinus es in ihrlm. et
no cognouisti q fecerut sacerdotes
et pncipes nri de ihu nazareno.
qui erat potens in factis et dictis.
qmo eu occiderut et cruci fixerut?
Nos aut sperabam9. q2 ipe erat re
depturus isrl. In magno ieiunio
dns remanserat: n reficeret quos vo
raret. Na refecit eos. consolatus
e eos: confirmauit eos. et in corp9
suu couertit eos. Fuit g° et h°. mo
i ieiunio dns nr. Et oro mea i
quit i sinu meu conuertet. In h°
plane versu magn9 sinus e: et
psstet dns ut penetrabilis nobis
fiat. In sinu eni secretu agnoscitur.
Et quide fres et nos orare sit bene
amonem in sinu nro ubi deus vi
det. ubi ds audit: quo nullus ocl's
huanus penetrat. quo no videt
nisi qui subuenit. Ubi orauit su
sana: et cu eius vox ab hoibus

no audiretur. a deo tn audita e. Et
hoc bene amonem: s3 in dno nro ali
qd plus debem9 intellige. q2 et ipe
orauit. Et qde aliqu ei9 no agnos
cim9 in euagelio scdm littera. nec
ieiuniu eius tpe passiois scdm lit
tera. atq3 exposuim9 in allegoria
et silitudie dicta ut potuim9: oro
ne vo eius et de cruce audiuim9 me d
Deus meus ds meus. ut qd me de
liquisti? Sed et ibi nos erant
eni deliquit pater? a quo nuqm
discessit: legim9 etia in monte o
rasse solu ihm legim9 pnoctasse
in orone etia sub tepore ipius pa
ssiois. In sinu g° meu conuertebatur
oro mea. Nescio qd melius itell
ga de dno: iterum nuc qd oratio
forte melius aliqd postea oratio
ret. ul michi vl aliqm melior
In sinu meu conuertet oro mea
hoc intelligo dictu q2 i sinu su
habebat patre. Deus eni erat
in xpo mundu reconcilians sibi
se habebat que deprecaret: no
ab illo longe. q2 ipe dixerat. ego
in patre et pr in me. Sed qa
ad ipm magis hoiem ptinet
eni qd verbu est xpus no orat
exaudit: et no sibi subuenire q
sed tn pre oibus subuenit. Ut
oro mea in sinu meu conuerteret
Et i meipsa huanitas i meipsa
interpellat diuinitate. Sicut p
mu quasi frem nrm ita complac
ba: taqm lugens et contristatus
humiliabar. Ad corpus sinu ressp
ia nos hic videam9 qm gaude
in orone. qn mens nra serena
no psperitate seculi sed luce
tatis. Qui sentit hanc luce

uit qd dico: et videt hic agnoscit qz
qd dictu est. sicut primu. sicut fr̄m
nrm ita cōplaceba. Sic ei aīa
placet deo nō longe posita. in illo
iquit mouem et sum9. qsi frī. qsi
ppinquo. qsi amico. Si aut nō e ta
lis ut possit sic gaudē. sic fugē. sic
ppiquare. sic adherē: videt se inde
longe. faciat qd sequit. Taqm
lugens et cōtristatus ita hūilia
bar. Vt frem nrm ita cōplaceba
ppinquās dixit: ut lugens et con
tristatus sic hūiliabar. remotus
et longe positus dixit. Qd eni lu
get nisi qd desiderat et nō habz.
Et nonūqm in vno hoīe vtrūqz
cōtingit. ut aliqn ppiquet et ali
qn longe fiat: ppinquat luce vei
tatis. longe fit nubilo carnis. Neqz
q fres deo q ubiqz ē et nllo cōtinet
loco aut p loca ppiquam9: aut ab
illo p loca remouem. Ppiquare
illi est simile illi fieri: recedē ab
illo. dissimile ab illo fieri. Nōne
qū vides duas res ppe similes. di
cis. ppinquat hec illi: et qū tibi
dissilia demōstrant. qūuis vno
loco et plerūqz in vna manu te
neant. dicis. longe ē hec species
ab illa. Ambas tenes. ābas adiū
gis et dicis. longe ē res ab illa:
nō vtiqz loco. sed dissilitudie. Si
ergo vis ppiquare: similis esto. Si
nō vis ēē similis: longiquabis.
Si cū similis es gaude. et cū dis
similis es geme. ut gemitus excitet
desideriū. imo desideriū excitet ge
mitū: et p gemitū ppiques qui ce
peras longiquare. Nōne petrus
ppiquauit qn dixit. tu es xps fili9
dei viui. Et rursū idem ipe lōge

factus ē dicendo. dne absit a te.
nō fiet istud. Deniqz taqm prim9
qd dixit ppiquanti: Btus es symo
bariona. Taqm longiquati et dis
sili qd dixit: Redi retro sathana.
Illuc ppiquati. nō tibi reuelauit
caro et sanguis: sz pater meus q i
celis ē. Illius lux te pfudit: illius
luce fulges. Qū aut longe fctus cot
dixit passioni dni p salute nra fu
ture: nō sapis iquit q dei st. sz que
sut hoim. Merito ambas res pones
quidā in psalmo ait. Ego dixi in
extasi mea: piectus su a facie ocu
loru tuoz. In extasi nō dicēt: n p
piquaret. Extasis eni. metis exces
sus ē. Effudit sup se aīam suā et
ppiquauit deo: et p quadā nubē
ponderisqz carnis rursus in terrā
piectus recolens ubi fuissz. et videns
ubi esset dixit. piectus su a facie
oculoz tuoz. Ergo sicut primū si
cut frem nrm ita cōplaceba. pstet
ut fiat in nobis: qn aut nō fit. ul'
hoc fiat taqm lugens et cōtristat9
ita hūiliabar. Et adūsū me leta
ti sut et cōuenerut in vnu. Illi le
ti: ego tristis. Sz nō audiuim9 in
euāgelio bti qui lugent: miseri q
rident. Adūsus me letati st et con
uenerut. Cōgregata sut i me
flagella et ignorauerut: qm que
ignorabā intrrogabat me. et ipi
ignorauerut quē intrrogarent.
Tēptauerut me et subsānauerut
me subsānatiōe: idz riserut me.
isultauerut in: hoc capiti hoc cor
pori. Attendite fres ad glam eccli'e
q nuc est. respicite obpbria eius
pterita: respicite aliqn vndiqz
fugatos ēē xpianos: et ubicūqz

iuentos illusos. cesos. occisos. bes
tijs obiectos. incensos. letatos hoies
aduersus illos. Qd capiti. hoc et corpi.
Sicut eni dno in cruce. sic corpi ipi9
in omi illa q iam facta e psecutione:
nec desinut etia nuc psecutioes ip
so2 ubicuq inuenerit xpianu isul
tare. exagitare. irride. vocare hebete.
insulsu. nulli9 cordis. nulli9 peritie.
Quicqd faciat. xps in celo e: qcqd faci
at honorauit ille pena sua. iam cru
ce sua in omibz frontibz fixit: ipi9
isultare pmittit. seuire no pmittit:
sed tn ex eo qd lingua pmit. itelligit
qd gestet in corde. Strideru[n]t i me
dentibz suis. Dne qndo respicies:
Restitue aiam mea ab astucijs eo2:
a leonibz unica mea. Nobis ei tar
du e. et ex psona nra hoc dictu est.
qn respicies. idz qn videbim9 vindic
ta de his qui nobis isultat: qndo
illa vidua iudex tedio victus exau
dituru e: Verutn iudex nr no tedio
s amore differt salute nram. rati
one no iopia: no q no potest ia mo
subuenire. s ut nus oim nrm vsq in
fine possit ipleri. Et tn nos ex desi
derio qd dicim9: Dne qn respicies:
Restitue aiam mea ab astucijs eo
ru. a leonibz unica mea: idz eccle
siam mea a seuietibz ptatib9. Deni
q vis nosse qd sit illa unica: Lege
sequetia. Confitebor tibi dne in
ecclia magna: in ppl'o graui lauda
bo te. Plane in ecclia multa cofi
tebor t: in ppl'o graui laudabo te.
Fit eni cofessio in omi mltitudie:
s no in oibus ds laudat. Tota ml
titudo audit cofessione nram: sed
no in omi multitudie laus dei e.
In ista eni omi mltitudie. idz i ec

clesia q toto orbe terraru diffusa
e: palea est et frumetu. Palea vo
lat. frumentu manet: ideo i ppl'o
graui laudabo te. In graui ppl'o q
vetus teptatiois no aufert. in his
deus laudat: na in palea nra attedis
mat semp. Qn palea nra attedit xpiani:
qd dr: Ecce quomo viuut xpiani. et fit qd sc
ptu est. qm nome meu p vos blas
phemat in gentibz. Inique. Iude
aream inspicis. qui totus i palea es
no tibi facile grana occurrut: que
re et inuenies ppl'in graue. In q dni
laudes vis inuenire: Esto talis. Na
si no fuis talis: difficile e ut no
tales tibi videant: qualis es. Ei
coparantes aut apl's semetipos sibi
ipsis. no intelligut. In ppl'o graui
laudabo te. Non isultent m[ihi] qui a
uersant m[ihi] iique. Insultat eni m[ihi] gra
de palea mea. Qui oderut me gratis et annu
hoc e quibz nichil nocui. Et annu
entes oculis: hoc e hypocrite simu
lati. Qm m[ihi] quide pacifice loqba
tur. Qd est annuetes oculis: Pnu
ates vultu: qd in corde no gestant.
Et annuetes oculis qui sut: Qm m[ihi]
qdem pacifice loqbant. Et sup
ira dolose cogitabat: et dilatauer[un]t
i me os suu. Primo annuetes oculis
leones illi qrentes rape et deuora
re: pmo blandietes pacifica loqba
tur: et sup ira dolose cogitabant.
Que pacifica loqbant: Magr scim[us]
q nulli9 psona accipis. et i veritate
via dei doces: licet dare tributu
cesari. an no licet: Audi qdem pa
cifica loqbant. Qd ergo: Eos tu
no agnoscebas: et fallebat te oculis
annuentes: Immo agnoscebat: ideo

ait qd me teptatis hypocrite: Pos
tea dilatauerut i me os suu. cla
mates crucifige crucifige. Dixe
rut euge euge viderut oculi nri.
Hoc ia insultando. euge euge. p
phetiza nobis xpe. Quomo simu
lata erat pax ipo2 qn teptabant
de nummo: sic ia insultatoria laus
coru. Dixerut euge euge viderut
oculi nri. id3 sca tua. mirabilia tu
a: hic e xpus. si ipe est xps descen
dat de cruce et credim9 ei. alios sal
uos fecit: seipm saluu face no pt.
Viderut oculi nri. Hoc e totum
qd se iactabat: qd filiu dei dicebt.
Dns aut patiens herebat i cruce:
no potentia pdiderat. s3 patietia
demostrabat. Qd eni illi erat
magnu de cruce descende? qui po
tuit postea de sepulchro resurge?
S3 cessisse videtur isultantib3? et
hoc oportebat ut resurgens sius se
ostenderet et no illis i magno sacra
mento. qr resurrectio ipig vita noua
significabat: vita aut noua amicis
nota e. no inimicis. Vidisti dne ne
sileas. Qd est ne sileas? Judica.
De iudicio eteni dr quoda loco. Ta
cui. nuqd semp tacebo? Et de dila
tione iudicij dr pctori: hec fecisti et
tacui. suspicatus es iniquitate qd
ero tibi silis. Qmo tacet q loquit
p pphas. qui loquit ore suo i eua
gelio? qui loqtur p euagelistas. q
loqtur p nos? Qn vex dicim9 qs
loquit? Qd ergo silet? A iudicio.
no a precepto: no a doctrina. Hoc aut
iudiciu ipius vocat qdamo pheta
et poscit. Vidisti dne ne tacueris.
id3 qr no silebis: qr nece e ut iudi
ces. Dne ne discedas a me. Do
nec veniat iudiciu ne discedas a
me: sicut pmisisti. ecce ego vobisci
su. usq3 ad consumatione scli. Ex
urge dne et itende iudicio meo.
Cui iudicio? Qa tribulatus es. qr
laborib3 et dolorib3 cruciatus es.
Nonne ista etia multi mali patiu
tur? Cui iudicio? Ideo iustus qr ista
pateris? Non. S3 quid? Judicio meo.
Quomo? Seqtur. Intende iudicio
meo. Deus meus et dns me9 in
causa mea. No in pena mea: s3 in
causa mea. No in id qd mecu ht
latro comune: s3 in illud quo bti
qui psecutione patiut pp iusticia
a. Hec eni causa discreta e. Na pe
na silis e bonis et malis. Itaq3
martire no facit pena sed causa.
Na si pena mrtires facet. oia me
talla mrtirib3 plena essent: oms
cathene mres trahent: oms qui
gladio feriut coronarent. Ergo
discernat causa. nemo dicat qr pa
tior iustus su. qr ipe qui pmo pas
sus e ideo magna exceptione addi
dit: bti qui psecutione patiut pp
iusticia. Na multi habentes bona
causa faciut psecutione: et habe
tes mala causam patiut psecutioe3.
Si eni psecutio no posset fieri be
ne: no dicetur i psalmo. detrahente
primo suo occulte. hunc psequebar.
Dein fres pater bon9 et iustus. no
ne psequit filiu luxuriosu? Pse
quit vitia eius no ipm: no qd ge
nuit sed qd ille addidit. Medicus
nepe qui ad salute adhibet? nonne
ferro plerumq3 armat? S3 contra vl
nus: no contra hoiem. Secat ut sa
net: et tn cu secat egrotu dolet il
le. clamat resistit? et si forte febre

& no

mente pdiderit etiã medicũ cedit.
nec tñ ille desistit a salute egrota
tis: qd nouit facit. illũ maledicẽ
te cõuiciante nõ curat. Nõne ex
citant cuncti letargici: ne sopnog
ui pmant in morte. Et hoc patiunt
a filijs suis qs kmos genuerunt: et
nõ est carus filius n fuit dormienti
patri molestus. Letargici exagita
tur. frenetici ligant: ß tn vtriq̃ a
mant. Nemo g° dicat psecutione
patior: nõ ventilet pena ß probet
causa. Si causã nõ pbauerit: nu
meretur cũ iniqs. Ideo qm vigilater
qm optime hic cõmẽdauit. dñe i
tende iudicio meo. nõ penis meis.
ds meus et dñs meus i causã mea.
Iudica me dñe scdm iusticia mea:
hoc ẽ in causã mea. Nõ scdm pena
meã: ß scdm iusticiã meã. Dñe ds
meus idz scdm hoc me iudica. Ut
nõ insultent in me inimici mei: nõ
dicant i corde suo euge euge aie nrẽ.
idz fecim9. potuim9. occidim9. abstu
lim9: nõ dicant ostende qz nichil
fecerũt. nõ dicant absorbuim9 eu.
Vñ illi mrẽs dicũt. n qz dñs erat i
nobis. forte viuos absorbuisset nos.
Qd ẽ absorbuissent nos: In corpus
suũ traiecissent nos. Hoc eni absor
bes: qd in corpus tuũ traicis. Vlt
te mũdus absorbẽ: tu absorbe mũ
dũ et traice illũ in corpus tuũ. mac
ta et mãduca. Qd petro dictũ ẽ mac
ta et mãduca: occide in eis qd sũt.
fac eos qd tu es. Illi aut cõtra si t
psuaserit ĩpietatẽ absorberis ab
eis: nõ qn psequunt te ab his absor
beris. ß qn tibi psuadent qd sunt.
Nec dicant absorbuim9 eu. Tu
absorbe corpus paganoz. Quae

corpus paganorũ. Vult te absor
bẽ: fac illi qd vult face. Ideo factus
se vitulus ille cõminutus i aqm mis
sus et potu datus ẽ: ut absorberet
ab isrl corpus impioz. Erubescant
et reuereant simul. qui gratulant
malis meis. induant cõfusione
et verecundia: ut nos illos absorbe
am9 erubescentes et cõfusos: q mi
ligna loquuntur aduersũ me. Illi e
rubescant: illi cõfundant. Qui
tua caput cũ mẽbris: Exultent
et letent qui volũt iusticiã meã. Et dicant
qui heserunt corpi meo. Et dicant
semp magnificet dñs q volunt pa
cẽ serui eius: et ligua mea medi
tabit iusticia tuã. tota die lau
tuã. Et cui9 ligua durat medi
tota die laudẽ dei. Ecce qmo pau
longior sermo factus ẽ: fatigam
tota die deũ laudare quis durat.
Suggero remediũ vnde tota die
des deũ. Si vis. qcqd egeris bñ
et laudasti deũ. Qn cantas vũ
laudas deũ. Lingua tua qd agit
n laudet cõsciencia tua. Et qn
tu cessasti ab ymno cantando disce
ut reficiaris: noli iebriari. et lau
dasti deũ. Discedis ut dormias: no
li surgẽ ad malefaciendũ. et lau
dasti deũ. Negotia agis: noli frau
de face. et laudasti deũ. Agru colis
noli litẽ moue. et laudasti deum.
In inocentia operũ tuoz pparatus
ad laudandũ deũ tota die. Explicit
ps xxxiiij. Incipit psalmus xxxv.
INtendat caritas vra paulu
lu tertiũ et mystia psalmi quia
hui9 et curiam eu. Ubi aut ob
multis locis aptus ẽ. Ubi aut in oratio
securitatis necessitas nob imo orat

coegerit: tolerabitis fr̄atres diste̅di.

Dixit iniustus ut deli psalm⁹
quat in semetipo: nō est ti
mor dei ante oculos eius. Nō vnu
hoīem ſ genus hoīm ĩiquoꝝ dicit.
qui sibi adu̇sant̄ nō intelligendo
ut bene viuat: nō q̄ nō possūt. sed
q̄ nolūt. Aliud ē eni q̄n q̄sq̄ꝫ conat̄
aliq̄d intellige̅. et p̄ infirmitate car
nis nō potest. sicut dicit quodā loco
sc̄ptura. q̄ corpus q̄d corrūpit̄ ag
grauat aīam. et dep̄mit trena in
habitatio sensū multa cogitante.
Aliud aūt q̄n p̄nitiosius agit adu̇
sus seip̄m cor hūanū. ut q̄d possit
īelligi̇ si bona volūtas accederet
nō intelligat: nō q̄ difficile ē. ſ
q̄ volūtas adu̇sa ē. Hoc aūt fit:
qn̄ amant p̄cc̄a sua. et oderūt p̄re
cepta dei. Sermo ei̇ dei adu̇sarius
tuus ē si tu amic⁹ sis ĩiq̄tatis tue:
si adu̇sarius sis ĩiq̄tatis tue:
dei amicus tuus ē. et adu̇sarius ĩi
q̄tatis tue. Si g̊ odisti ĩiq̄tate tuā
iūgis te sermoni dei: et eritis duo
adu̇sus illā perimendā. tu et ser
mo dei. Tu eni p̄ te ex viribꝫ tuis ni
chil potes: adiuuat te ille qui tibi
sermone misit. et vincit̄ iniq̄tas.
Si tu illā odisti. et d̄s dimisit. et
eris liber: si aūt ip̄sā diligas. cot̄
...est tibi ītellige̅ q̄cq̄d cont̄ illā
ē. Fac hoīem q̄rere quomō sit eq̄
lis filius p̄ri: credidit. q̄rit ītellige̅.
...du potest. Magna eni res ē. et
...es maiores desiderat ut possit
capi: et est ĩicīū fidei q̄d custodit
aīam donec roboret̄. lacte nutrit̄
ut p̄ficiat ad habitudinē et firmi
tatē cibi solidioris: ut possit ītel
ligē in p̄ncipio erat verbū. et ver

bū erat apud deū. et deus ĕat v̇bū.
Antequā hoc possit nutrit̄ in fide:
et conat̄ intellige̅ ut ītelligat q̄n
tū d̄s dederit. Nūq̄d et hoc cū cona
tu ītelligit? q̄d tibi fieri nō vis. aly
ne feceris? Vt q̄ nō vis pati iniq
tate. nō facias ĩiq̄tate: q̄ nō vis
pati dolū et ĩsidias. nō insidieris
alteri. Hoc aūt cū nō vis ītellige̅:
volūtati tue tribuit̄. Ideo dixit in
iustus ut deliquat in semetipo.
Posuit deliquere? ſ nūq̄d q̄ p̄po
nit deliquere publice hoc dicit.
et nō in semetipo? Quare ĩ semet
ipo? Quia hō illū nō videt. Nō g̊?
Quā homo nō videt ĩ ipso corde ubi
sibi dicit ut deliquat? deus ibi nō
videt? Videt ibi deus: ſ q̄d sequit̄?
Nō est timor dei ante oculos eius.
Ante oc̄los timor hoīm ē. Nō audꝫ
eni publice p̄fiteri ĩiq̄tatē: ne vl̄
rep̄hendatur vl̄ dānetur ab hoīb⁹.
Discedit aūt a conspcū hoīm. Quo?
Ad semetip̄m. ducit se intro et ne
mo illū videt. ubi meditat̄ dolos
et insidias: et delicta nemo videt.
Posset et nec ibi apud se meditari
si cogitaret q̄ deus illū videt. Sed
q̄ nō est timor dei an̄ oculos ei⁹?
cū discesserit a conspcū hoīm ad
cor suū? ibi que timeat? Nūquid
nō est p̄sens deus? Sꝫ nō ē timor
dei ĩ conspcū eius. Meditat̄ ergo
dolos et sequit̄: Forte latet illū q̄
d̄s ibi videt. et iā ostendit q̄d dice
repera. Latet illū ſ volente: q̄ co
tra se fecit nolens ītellige̅. Quoniam
dolose egit ĩ conspcū eius. In cui⁹
cōspectu? Cui⁹ timor nō est ante
oculos ei⁹ qui dolose egit. Ut ĩ
ueniret ĩiquitatē suā et odisse. Iste

sic egit ut nō inueniret. Sunt ei hoīes
qui q̄si conatur q̄rere iniquitatē
suā et timet illā inuenire: q̄r si illā
inuenerit dr̄ illis. recedite ab illa.
Hec fecisti antequā scires: iniqui
tatē fecisti cū esses ignorantia. Dat
deus veniā. mō cognouisti eā: di
mitte eā ut possit facile ignorā
tie tue veniā dare. ut libera fronte
dicas deo. Delicta iuuentutis tue
et ignorantie mee ne memineris. At
illā q̄rit ac timet ne inueniat illā:
dolose enī querit. Nō sciebā q̄r pec
catū est. qn̄ dicit ho. cū viderit q̄a
pctm̄ ē et destiterit facere ipm̄ pctm̄:
qd̄ ideo faciebat q̄r ignorabat. Ve
sic noluit ēē nosse iniquitatē: ut in
ueniret et odisset. Sunt aūt multi
dolose agunt. Ut inueniant iniq̄tatē
suā. idē nō ex aīo agunt inuenire et o
disse: sed q̄r in ipā inquisitiōe dolꝰ ē.
in inuentione defensio iniq̄tatis erit.
Cū enī inuenerit iniq̄tatē: ecce iam
manifestū est illi. q̄r iniquitas est.
noli illā facere: et ille qui dolose a
gebat ut inueniret. iā inuenit et nō
odit. Qd̄ enī dicit: Q̄m̄ multi hō
faciunt: et q̄s hoc nō facit: Et nū
q̄d omīs pditurꝰ ē deus: Aut certe
hoc dicit. Si nollet illā dēs fieri:
viuent hoīes qui ista cōmittunt:
Vides q̄r dolose agebas ad inueni
endā iniq̄tatē tuā. Nā si nō dolo
se sed sinceriter ageres. iā inuenisses
et odisses: mō inuenisti et defendis.
Dolose ergo agebas cū q̄reres. Ver
ba oris eius iniquitas et dolus: no
luit intellige̅ ut bn̄ ageret. Videtis
q̄r voluntati illud tribuit: q̄a sunt
hoīes qui volunt intellige̅ et nō pos
sunt. Sunt aūt hoīes qui nolunt in

tellige̅: ideo nō intelligunt. Noluit
intellige̅ ut bn̄ ageret. Iniquitatē me
ditatus ē in cubili suo. Qd̄ dixit i
cubili suo: Dixit iniustius ut de
quat in semetipo. Qd̄ dixit sup
rius in semetipo: hoc dicit in cu
bili suo. Cubile nrm̄ cor nrm̄
tumultū patimꝰ male consc̄ie:
ibi requiescimꝰ qn̄ bona consc̄ia
ē. Qui amat cubile cordis sui
aliq̄d boni ibi agat. Ibi ē cubi
ubi nos dn̄s ihūs xp̄us iubet
Intra in cubiculū tuū: et claude
ostiū tuū. Qd̄ est claude
Noli talia expectare de deo q̄
cus sunt: sed ea q̄ intrinsecus
Et pat̄ tuus qui videt in abscō
reddet t̄i. Quis ē qui nō claudit
ostiū: Qui talia petit a deo
no: et ibi cōstituit oīs p̄ces
ut accipiat ea q̄ sunt huiꝰ sc̄li
Patet ostiū tuū: turba videt
ras. Qd̄ est claude ostiū tuū
hoc petas a deo qd̄ solus dēs
quomō tibi det. Qd̄ est hoc
qd̄ claudis ostiū et petis: Qd̄
nō vidit, nec auris audiuit
cor hoīs ascendit: in ipm̄ cubi
tuū. idē in cor tuū. Sed dēs
tibi daturus ē. Qn̄ aūt erit
reuelabit dn̄s: qn̄ apparebit
Qd̄ enī maīfestius qm̄ qd̄ dictu
ē ad dexterā positis. venite bn̄di
p̄ris mei: p̄cipite regnū qd̄ vob
patū ē ab origine mūdi. Audie
hec illi qui ad sinistrā erunt
ment infructuosā penitentiā: q̄r
ita viueret eā fructuose noluerunt
age̅. Quomō gemet: Nā nō
illis locus correctiōis. Audie
et ipi: ite in ignē etnū. q̄ p̄parat

est dyabolo et angelis eius. Iste est
auditus malus. Nã iusti ad audi
tũ bonũ gaudebũt. Sic ei sc̃ptũ ẽ.
In memoria etña erit iustus: ab audi
tu malo nõ timebit. A quo auditu
malo? Que audituri sũt illi. ite ĩ
ignẽ eternũ. Deus enĩ qui pt̃ sup̃
qm̃ petim⁹ aut ĩtelligim⁹ facere ot
cultũ gemitũ nr̃m q̃rit ut in con
spc̃u eius placeam⁹: et nõ nob q̃si
de iusticia nr̃a ante hoĩes iactem⁹.
Qui enĩ de iusticia sua vult place
hoĩbꝫ. nõ eo fine ut hoĩes qui eũ vi
derint deũ laudent. ꝫ ea ĩtenciõe ut
ipe laudet᷑: nõ claudit ostiũ cont̃
strepitũ. q̃ patet ostiũ in illo strepi
tu: et nõ audit deus q̃mõ audire volt
ĩ cubili. Ergo cor nr̃m laborem⁹ mu
dare: ubi possit nobis bene ee̾. Nõ
nũc caritas vr̃a q̃m multi mlta pa
tiũt in publico. ĩ foro. in ĩiuryꝭ. ĩ
contencionibꝫ et molestys negocioꝝ:
homĩ q̃sq̃ fatigat⁹ negocys foris
reuertit ad domũ suã ut ibi reqescat:
et dat operã cito finire negocia q̃
foris sũt. et tollẽ se ad requiẽ ĩ do
mũ suã. Ideo enĩ vn⁹ q̃sq̃ domũ suã
hꝫ: ut ibi reqescat. Si vo et ibi mo
lestias patiat᷑: ubi pt̃ reqescere.
Qd ergo bonũ ẽ? Vt vl' ĩ domo su
a requiẽ habeat. Si aũt patit᷑ fo
ris ĩimicos. ĩtus forte malã vxorẽ:
p̃cedit in publicũ. Cũ volt reqes
cere ab hys q̃ foris sũt intrat ĩ domũ.
qm̃ ibi nec requiescit. nec foris re
quiescit. ubi erit requies? Salte
in cubiculo cordis: ut tollas te ad
interiora consc̃ie tue. Si tibi ĩueis
ti forte cõiugẽ q̃ tibi nõ faciat a
maritudinẽ sapiam dei. cũ ipa co
pulare? q̃esce ĩtus ĩ cubiculo tuo:
nõ inde te eiciat fum⁹ male cõsc̃ie.
At ille ut meditaret᷑ dolos. illuc
se tollebat de quo loquit᷑ ista sc̃p
tura ubi hoĩes nõ vident: et talia
ibi meditabat᷑ ut nec in ipo corde
requiesceret. Iniquitatẽ meditat⁹
ẽ in cubili suo. Astitit omĩ vie
nõ bone. Quid ẽ astitit? Pseuera
ter peccauit. Unde et de quodam
pio et bono dr̃. et in via pc̃tõrũ nõ
stetit. Quomõ ille nõ stetit: sic
iste astitit. Maliciã aũt nõ odio
habuit. Ibi ẽ finis. ibi fructus: si nõ
potest nõ habẽ maliciã vl' oderit
illã. Cũ enĩ odisti illã: vix tibi sur
repit ut aliq̃d mali facias. Est ei
pc̃m ĩ mortali corpe. Sꝫ q̃d dicit
ap̃lus? Nõ regnet pc̃m in vr̃o
mortali corpe: ad obediendũ de
sideryꝭ eius. Qñ incipit nõ esse?
Qñ cõplebit᷑ in nobis q̃d ait. cũ
corruptibile hoc ĩduerit ĩcorrup
tionẽ: et mortale hoc ĩdueit ĩmor
talitatẽ. Anq̃m hoc fiat. ẽ delecta
tio iniq̃tatis ĩ corpore: ꝫ maior ẽ
delec̃tio voluptatis. Verbis sapiẽ
p̃ceptis dei vince pc̃m et volup
tatẽ eius? pc̃m et ĩiquitatẽ odeis
ut ĩiugas te deo: qui cecũ illud o
derit. Iã cõiunctus mẽte legi dei. me
te seruis legi dei. Et si carne p̃ptea
seruis legi pc̃ti q̃ sũt in te delecti
ones q̃dam carnales: tũc nulle e
rũt qñ iã nõ pugnabis. Aliud est
nõ pugnare et ee̾ in pace vera atq̃
p̃petua: aliud pugnare et vincere.
aliud pugnare et vinci. aliud nec
pugnare ꝫ trahi. Sũt enĩ hoĩes p̃
sus qui nõ pugnat: qualis ẽ iste
de quo loq̃tur. Cũ enĩ dicit maliciã
nõ odio habuit? quomõ pugnat

contra eā quā nō odit. Ista a ma
licia trahit. nec pugnat. Sunt aut
qui pugnare ceperunt. s; quia de virib;
suis psumunt. ut ostendat illis d's
q' ipe vincit si se hō adiungit deo: pug
nantes vincunt. Et qui q'si reperit te
ne iusticiā: sunt supbi et elidunt.
Isti pugnat: s; vincunt. Qs ē aute
qui pugnat et nō vincit. Qui dicit.
video aliā legē in mēbris meis re
pugnātē legi mentis mee. Vide pug
nantē. s; nō de virib; suis psumit
iste: ideo victor erit. Quod ei sequitur.
Infelix ego hō. q's me liberabit de
corpe mortis hui'. Gra dei p ihm
xpm dnm nrm. Psumit de eo qui
iussit ut pugnet et vincat hostem:
adiutus ab adiuuante. Iste aut ma
liciā nō odio habuit. Dne i celo
misc'dia tua: et v'itas tua vsq; ad
nubes. Nescio quā misc'diam ipig
dicit q in celo ē. Est eni mīa dni
et in tra. Habes scptū mīa dni ple
na est terra. De qua g° mīa loqt
cū dicit. dne in celo mīa tua. Mu
nera dei ptim tpalia sūt atq; trena:
ptim etna et celestia. Qui ppt' hoc
colit deū ut trena ista et tpalia ac
cipiat q omib; psto sūt: q'si adhuc
ut pecus ē. Vtit q'dē mīa dei. s;
nō illa qm expectarus ē: q nō da
bit nisi solis iustis. s'tis. boīb. Q'
sūt munera q omib; abūdat. Qui
sole suū oriri facit sup bonos et
malos: et pluit sup iustos et iniu
tos. Qs nō habet istā mīam dei.
Pmo ut sic discernat a pecorib;
ut rationale aīal sit. quo possit de
ū intellige: deīn frui ista luce. i
sto aere. pluuia. fructib;. dūsitate
tepoz. solatijs trenis. salute corpis.

affectu amicoz. salute dom' sue.
Oia ista bona sūt: et dei mūia sūt.
Ne putetis fr̄es qd aliq's illa potest
dare: n̄ vnus deus. Quicūq; g° nō
expectant ista n̄ a dño: multū int'
est int' hos et eos qui illa querunt
a demonib; aut a sortilegis. aut
a mathematicis. Isti eni duobus
modis miseri sūt: q' et trena sola
bona desiderāt. et nō ab eo petunt
qui dat oia bona. Qui g° ista bo
na desiderant. et in his bonis feli
ces ēe volūt. et ista sola petunt a
deo: hoc q'dem meliores sūt. s; ad
huc piclitant. Dicit aliq's. Qu
piclitant. Aliqn̄ eni considerant
hūanas. et vident ista oia bona
trena q desiderāt habe atq; ab
dare ipys et iniquis. et putant
pdiderūt mercedē colendi deū
id qd mali habent et ipi nō ha
bent. cū ipsi colūt deū quē nō co
lūt illi: aut aliqn̄ ipi qui colunt
nō habent. et illi habent q blas
phemāt. Ergo in piculo sūt adhuc
Hic aūt v'e intellexit. quā mīam
deprecetur a deo. Dne in celo mīa
tua. et v'itas tua vsq; ad nubes
id; mīa q'dam quā donas sanctis
celestis ē. nō est trena: eterna est
teporalis nō ē. Et q'mō illā pot
isti anūciare hoīb;. Quia v'i
tas tua vsq; ad nubes. Nā quis
posset nosse celeste mīam dei: n
anūciaret d's hoīb;. Q'mō illa
anūciauit. Mittēdo v'itatē suā
vsq; ad nubes. Que sūt nubes. P
dicatores v'bi dei. Vn q'dā loco
d's iratus ē auda vinee. Intellig
eni q'ntū puto caritas v'ra. audi
uit eni ysaiā pphetā. v bi dicit de

quadā vinea. expectaui vt faceret v
ua. fecit aūt spinas. Et ne qs pu
taret de vinea ista visibili dice. sic
conclusit. Vinea aūt dn̄i sabaoth do
mus isrl̄ ē: et hō iuda. nouellū di
lectū. Ergo ipi vinee icrepabat qm̄
expectauit ut faceret vuā: fecit aūte
spinas. Et qd ait: Mandabo nubi
bz meis ne pluat sup eā. Iratus ds
hoc dixit. madabo nubibz meis ne
pluant sup eā: et vē factū ē. Missi
sūt eni pdicatores apli: sic habem9 i
actibz aplor: qr aplus pauls volebit
pdicare iudeis: et īuenit ibi no vuā
s spinas. Ceperūt eni p bonis ma
la redde et psequi: et ait taqm̄ im
ples qd dictū ē. madabo nubibus
meis ne pluant sup eā: ad vos mis
si eram9. s qr respuistis verbū dei.
ecce cōuertim9 nos ad gentes. Ergo
īpletū ē madabo nubibz meis ne
pluat sup eā. Vsqz ad nubes veitas
tua venit: ideo nobis potuit nūciari
vitas dei q̄ in celo ē et nō in tra. Et
nuncā fres nubes sūt pdicatores v
bi veitatis. Qm̄ minat p pdicatores
ds tonat p nubes: qn̄ miraculū facit
p pdicatores ds chorusat p nube:
terret p nube. et irrigat p pluuiā.
Carnes g° iste p qs pdicat euageli
ū dei: nubes dei st. Spem9 g° mi
sericordiā: s illā q in celo ē. Iusti
cia tua sicut motes dei: iudicia tua
abyssus multa. Iusticia tua sicut motes
dei: Iudicia tua sicut mlta abyss9.
Qui st motes
Qui st montes dei: Qui dicti sūt
nubes ipi sūt et montes dei: mag
ni pdicatores motes dei. Et qmo
cū oritur sol pus luce motes vestit.
et inde lux ad hūillima terrar des
cendit: sic qn̄ venit dns nr ihus

xpus. pus radiauit ī aplor altitudi
ne. pus illustrauit motes. et sic des
cendit lux eius ad cōualle terrar:
et ideo quodā loco dicit ī psalmo. le
uaui oculos meos ad motes. vn̄ veī
et auxiliū m. Sz noli putare qr ipsi
motes t' dabūt auxiliū. accipiūt ei
qd dent. nō de suo dant: et si remase
ris in motib9. n̄ erit firma spes tua: s ī illo
qui illuīnat motes: spes tua et
psūptio tua ~~in dn̄o~~ debet ēē. Auxi
liū aūt veīet tibi de motibz: qr scp
ture p montes tibi mīstrate sūt. p
magnos pdicatores veitatis. Sed
noli in illis figere spem tuā. Audi
qd dicat cōsequēter. Leuaui oclos
meos ad motes vn̄ veīet auxiliū
m. Quid g°: Montes t' dant auxi
liū: Non. Audi sequētia. Auxiliū
meū a dn̄o qui fecit celū et terrā.
De motibz veīt auxiliū: s nō a
motibz. Et a quo: A dn̄o qui fecit
celū et terrā. Erant motes alij p
quos vn9quisqz cū duceret nauī. nau
fragiū faceret. Emerserūt eī prin
cipes heresiū: et montes erāt. Arri9
mons erat. donat9 mons erat: maxi
mian9 mō quasi mons factus est.
Multi in istos motes attēdentes
et terrā desiderates. cū de fluctibz
volūt liberari ad saxa cōpulsi st:
et naufragiū in tra fecerūt. Ad
tales montes seducebat ille qui
ait. in dn̄o confido qmo dicitis aīe
mee. trāsmigra ī motes sicut pas
ser: Nolo sit spes mea ī arrio. nolo
in donato: auxiliū meū a dn̄o qui
fecit celū et terrā. Discite qn̄tū
psumatis de deo. et qn̄tū tribua
tis hoībz: qr maledict9 oīs q spē
suā ponit in hoīe. Modestissime

et humiliter sctus aplus paulus ze
lans ecclesiam sponso non sibi
et horrens illos qui voluerunt dice
ego sum pauli ego apollo. sua psona
potius assumpsit qua tolleraret et co
tepneret: ut xpm glificaret. Numquid
paulus p vobis crucifixus e. aut in
noie pauli baptizati estis? Repel
lit a se: sed ut mittat ad xpm. Non
vult a sponsa amari p sponso: sed p
amico sponsi. Amici enim sponsi a
pli. Huic sponso et ille humilis io
hannes qui putabatur xps. zelabat.
Unde ait. non sum ego xps? sed qui post
me venit maior me e: cuius non sum
dignus corrigiam calciamenti solue.
Vide quantum se humilians ostendit
se non esse sponsum sed amicum sponsi:
ideo ait. qui habet sponsam sponsus
e. amicus autem sponsi stat et audit
eum. et gaudio gaudet ppter vocem
sponsi. Et si amicus sponsi mons
e. non tamen a se habet lucem mons: sed
audit et gaudio gaudet ppter vo
cem sponsi. Nos igitur de plenitu
dine eius accepimus. De cuius ple
nitudine? Illius qui erat lumen
verum: qui illuminat omnem hominem veni
entem in hunc mundum. Huic ergo zela
bat ecclesiam et aplus dicens. Sic
nos existimet homo quasi ministros
xpi: et dispensatores mysteriorum
dei. Hoc e leuaui oculos meos in
montes unde veniet auxilium mihi: sic
nos existimet homo quasi ministros
xpi et dispensatores misteriorum dei.
Sed ne iterum spes tua figatur in mon
tibus et non sit in deo: audi. Ego
plantaui apollo rigauit. sed deus
incrementum dedit. Itaque neque qui pla
tat e aliquid neque qui rigat. sed qui

incrementum dat deus. Iam ergo quisquis le
uaui oculos meos ad montes unde
veniet auxilium mihi: sed quia neque qui plan
tat e aliquid neque qui rigat. dicat [...]
auxilium meum a dno qui fecit celum [...]
terram. Et iusticia tua sicut montes de[...]
idest montes implentur iustitia tua. Iudi
cia tua sicut multa abyssus. Abys
sum dicit profunditatem peccatorum quo q[...]
puenit contepnendo deum: sicut quodam
loco dicit. Dedit illos deus in con[...]
piscentias cordis eorum: facere que non
conueniunt. Intendat caritas vestra. Quod [...]
na res e: magna res agit. Quod [...]
hoc? Dedit illos deus in concupi[...]
scentias cordis eorum. facere que non con[...]
niunt. Ergo si deus illos dedit in
concupiscentias cordis eorum facere [...]
non conueniunt: ideo faciunt tamen [...]
la mala. quasi aliquis compellat que[...]
Si deus hoc facit ut faciat que [...]
conueniunt? quod ipsi fecerunt? Deus [...]
tum est quod audisti: dedit illos deus
in concupiscentias cordis eorum. Ergo [...]
fuit concupiscentia quam vincere no[...]
luerunt: cui tradentur iudicio de[...]
Sed uti digni habentur qui tra[...]
dentur: vide quid de illis supra [...]
dixit. Qui cum cognouissent deum non
vt deum glificauerunt aut gratias eg[...]
runt: sed euanuerunt in cogitatio[...]
bus suis. et obscuratum e insipiens
cor eorum. Unde? De superbia. Di[...]
centes enim se esse sapientes. stulti
facti sunt. Inde iam sequitur. tradidit
illos deus in concupiscentias cordis
illorum. Qui ergo fuerunt superbi et
ingrati. digni habiti sunt qui tra[...]
derentur in concupiscentias cordis [...]
sui. et facti sunt abyssus multa: ut
non solum peccarent sed etiam dolose

agent, ne intelligerent iniquitatem
suam et odissent. Ista profunditas est
malicie: ut nollent invenire et odisse.
Sed ad istam profunditatem quomodo quisque
pervenit vide. Iudicia dei abyssus multa.
Sicut montes dei iusticia eius qui
per gratiam ipsius fiunt magni: sic et iudi
cia ipsius fiunt in profundo quo merguntur
in ultima. Hac ergo delectent te mon
tes: hac averte abysso et converte te
ad illud quod dicitur: auxilium meum a domino.
Sed unde? Quia levavi oculos meos
ad montes. Quid est hoc? Latine dicta.
In ecclesia christi invenis abyssum: invenis
et montes. Invenis ibi pauciores
bonos quia montes pauci sunt: abyssus
lata est idest multos male viventes
ab ira dei? quia sic egerunt ut tradentur
in concupiscentias cordis sui: ut iam
defendant peccata sua, et non confiteantur.
Iudicant. Quare? Quid feci? Et
ille illud fecit: et ille hoc fecit. Iam
in defendendo voluit quod arguit ser
mo divinus: abyssus est. Ideo quodam
loco ait scriptura. Audi abyssum.
Peccator inquit cum venerit in profundum
malorum contempnit. Ecce iudicia
tua sicut abyssus multa. Sed nondum
montes: nondum abyssus. Fuge abys
sum, attende in montes: sed nec rema
neas in montibus. Auxilium enim tuum a
domino qui fecit celum et terram. Homines
et iumenta salvos facies domine: sicut
multiplicata est misericordia tua deus. Quod
dixit misericordia tua in celo. Homines et iu
menta salvos facies domine: sicut mul
tiplicata est misericordia tua deus. Magna
est misericordia tua, et multiplex misericordia tua deus:
et hanc das et hominibus et iumentis.
Salus enim hominum a quo? A deo. Num
quid salus iumentorum a deo non est?

Qui enim fecit hominem, ipse fecit et
iumenta? quia utrumque fecit, utrumque sal
vat: sed salus iumentorum temporalis est.
Sunt enim qui pro magno hoc petunt
a deo, quod dedit iumentis. Multiplica
ta est misericordia tua deus: ut non solum hominibus
sed et iumentis detur. Que datur homi
nibus ista carnalia, temporalia. Ergo
homines non habent aliquid apud deum
exceptum quod iumenta non mereantur?
et quo iumenta non perveniant? Ha
bent plane. Et ubi est quod habent?
Filii enim hominum sub tegmine ala
rum tuarum sperabunt. Attendat caritas vestra
dulcissimam sententiam. Homines et iu
menta salvos facies. Iam dixit homines
et iumenta. Deinde autem filii hominum: quasi
alii sint homines, alii autem filii hominum.
Aliquando in scripturis filii hominum dicuntur
generaliter homines; aliquando proprio quodam mo
dicuntur filii hominum propria quadam signi
ficatione, ut non omnes homines intelligantur;
maxime quando habet distinctionem. Non
enim sine causa ibi positum est homines et
iumenta salvos facies domine: filii autem
hominum quasi hos sequestratos custo
dit, secretos filios hominum. Secretos
a quibus? Non solum a iumentis, sed et ab
hominibus qui salutem iumentorum querunt
a deo: et pro magno hoc desiderant.
Qui sunt ergo filii hominum? Qui sub teg
mine alarum eius sperant. Illi enim
homines cum iumentis gaudent in re: filii
enim hominum gaudent in spe. Illi pre
sentia bona sectantur cum iumentis: il
li futura bona sperant cum angelis. Qua
re ergo cum distinctione illi vocantur
homines? et illi vocantur filii hominum?
Nam et quodam loco sic ait scriptura.
Quid est homo quoniam memor es eius? aut
filius hominis quoniam visitas eum? Quid est

homo qd memor es eius? Memor
es q̃si absentis: filiu aut hois vi
sitas p̃sente. Quid e meor es hois:
Hoies et iumeta saluos facies dne:
qr et ipis malis das salute. et ip
sis qui no desiderant regnu celor.
Tuet eni illos et no illos deserit
sedm modu suu taqm pecora sua.
et no illos deserit: tn taqm abse
tiu eor memor e. Atuo que visi
tat filius hois e: et dr ei. fily aut
aut hoim sub tegmie alar tuar
sperabut. Et si vultis discerne ista
duo gña hoim: duos hoies pmo at
tendite. adam et xpm. Audi aplm.
sicut eni in adam omes moriut: sic
et in xpo omes viuificabut. Nas
cim de adam vt moriam: resur
gim p xpm ut semp viuam. Qn
portam ymagine treni hois. ho
mies sum: qn portam ymagine
celestis hois fily hoim sum; qa
xps filius hois dictus e. Eteni a
dam ho erat. sed filius hois no e
rat: ideo illi ptinent ad ada qui
desiderat carnalia bona et salu
te ista tpale. Hortam illos ut fily
sint hoim. qui sub tegmie alaru
eius sperant. et miam illa deside
ret que i celo e. et q annutiata e.
p nubes q no possut: interi ul tpa
lia bona no desident n ab vno deo:
sic in veteri testameto seruat. ut
ad nouu puciant. Na et ppls il
le trena bona desideauit: regnu
ihrlm. subiectione iimicor suor.
abudantia fructuu. salute ppria.
salute filior suor. Talia deside
rabat et talia accipiebat: custo
diebatur. Desideabat a deo bona
que dat et iumetis? qr no du ad
illos venerat filius hois ut esset fily
hoim: tn iam habebat nubes an
nuciantes filiu hois. Venerat ad
illos pphete. annuciauerut xpm:
et erant ibi quida qui itelligebat.
et spem futura habebat. ut acci
pent miscdiam q in celo e. Erant
ibi qui no n carnalia desiderauer
et terrena: tpalesq felicitate. Ipsi
labebant pedes: ad faciendu vel
adoranda ydola. Qn eni illos amo
nebat et flagellabat i his oibs q
delectabant et auferebat ea: pate
batur fame. bella. pestiletias. mo
bos: et couertebant ad ydola. Ta
lia bona q pro magno a deo desi
rare debebant: ab ydolis deside
bat. et dimittebat deu. Attede
enim ipa bona q qrebat abudare
is et sceleratis: et putabat se
tra deu cole. qr no dabat
na. O ho operarius es dei: posto
tepus mercede accipiedi. Qd
flagitas mercede antequm operis
Si veneit opari g ad domu tuam
nuq qd dabis mercede an te n
cerit opa sua. Na puersiu
mabis. si dixeit. prius accipia
de. et tuc opabor. Irasceris. Quare
aut irasceris? Quia no habuit
de homi medaci. Quomo di
tu cu tu fide no habeas ipi
tati? Qd tibi pmisit daturus
no fallit qr veritas e qui pmisit
Se times ne forte no habeat
det: omps e. Noli time ne no sit
qui det: imortalis e. Noli timere
ne succedat ei: ppetuus e. securus
esto. Si vis in te p sumie tota die
operariu tuu. crede et tu deo totu
ta tua: qr vita tua momentu tempo

ris est ad deu. Et eris quid? filij ei
hoim sub tegmine alaru tuaru spa
buit. Inebriabuntur ab vbertate
dom9 tue. Nescio qd magnu nobis p
mittit. vult illud dice et no dicat.
no pt anim9. no capiem9. Audeo di
ce fres mei etia de sctis liguis et cor
dib9. p quas nobis veitas nuciata
e: nec dici potest qd anuciabat. nec
cogitari. Res eni magna e et ieffa
bilis: et ipi ex pte videbat in enig
mate. tuc aut facie ad facie. Ecce i
enigmate videntes. sic eructabat:
qles erim9 cu viderim9 facie ad faci
e. qd ipi parturiebat corde: et lin
gua parere no poterat qd capent ho
mines? Que ei ncitas fuerat ut di
ceret. iebriabunt ab ubertate
dom9 tue? Quesiuit verbu vn loqbatur
de rebus huanis qd dicet: et qr vid
hoies iguigitates se iebrietate. ac
cipe aut vinu imoderate. et mete p
dere: vidit qui dicebat qr cu accep
ta fuerit illa ieffabilis letitia. perit
qdamo huana mens. et fit diuina:
et iebriat ab ubtate domus dei.
Vn et in alio psalmo dr. calix tuus
iebrias qm pclarus e. Hoc ia cali
ce iebriati erant mres: qn ad pas
sione euntes suos no agnoscebat.
Qd ta ebriu qm no agnosce vxore
flente. no filios. no parentes? Non
agnoscebat: no eos an oculos esse
arbitrabatur. Nolite mirari: e
brij erat. Vnde ebrij erat? Videte:
acceperunt calice vn iebriarent.
Vn et ille gras deo agit dices. qd
retribua dno p oibus q retribuit
m? Calice salutaris accipia: et no
men dni iuocabo. Ergo fres simus
filij hoim. et spem9 sub tegmine
alaru eius: et iebriem ab vbertate
domus ei9. Quomo potui dixi. et q
mo possu video: et qmo video. dice
no possu. Inebriabunt ab ubertate
dom9 tue: Et torrente voluptatis
tue potabis eos. Torrens dr aqua
veiens cu ipetu. Impetus erit mie
dei: ad irrigandos et iebriados qui
mo ponut spem sub vmbraculo a
laru eius. Voluptas illa que e? Q
si torrens iebrians sicietes. Mo g
qui sitit spem ponat: qui sitit ha
beat spem. iebriatus habebit re:
anteqm habeat rem. siti i spe. Bti
qui esuriut et sitiut iusticia: qm ipi
saturabunt. Quo g fonte irrigabe
ris? Et vn currit tat9 torres volupta
tis eius? Qm apud te e igit fons
vite. Quid e fons vite n xps? Ve
nit ad te in carne: ut irrigaret fau
ces tuas sicietes. Saciabit spante:
qui irrigauit siciente. Qm apud
te e fons vite: Et in lumine tuo
videbim9 lume. Hic aliud e fons
aliud lume: ibi no ita. Qd ei est
fons. hoc e et lume: et qcqd vis il
lud vocas. qr no est qd vocas. qa no
potes cogruu nome iuenire. no ima
net in vno noie. Si dices qr lume
e solu. dicetur tibi: sn causa g m
dictu est. ut esuria et sitia. Quis
eni e qui maducet lume? Illud pla
ne recte m dictu est. bti mudi cordes:
qm ipi deu videbut. Si lumen e.
oculos meos parem: paras et fau
ces. qr illud qd lume e et fons e:
fons qr saciat sicientes. lume qa
illuminat cecos. Hic aliqn alibi lu
men. alibi fons. Aliqn eni currut
fontes et in tnbris: et aliqndo in
heremo pateris sole. no iuenis fo

tem. Hic g° possunt duo ista ee sepa
ta? ibi nō fatigaberis q2 fons est:
nō tenebrabis q2 lume est. Pre
tende miam tuā scientibz te. et ius
titia tua his qui rcō sunt corde: qd
sepe diximus q2 illi st rcī corde. qui se
quunt in hac vita volūtate dei. Vo
lūtas dei ē aliqn ut sanus sis: ali
qn ut egrotes. Si qn̄do sanus es dul
cis ē volūtas dei. et qn egrotas a
mara ē volūtas dei: nō rcō corde es.
Quare? Quia nō vis volūtate tuā
dirigē ad volūtate dei: sz dei vis cur
uāe ad tuā. Illa recta ē: sz tu es cur
uus. Volūtas tua corrigēda ē ad illā.
nō illa curuāda ē ad te: et rcm ha
bebis cor. Bene ē in sclō. bndicat
ds qui cōsolat? laborat in sclō. bn
dicat ds q2 emēdat et pbat: et eris
recto corde dicens. Bndicā dnm i
oī tpe: semp laus ei9 ī ore meo. Nō
veniat m pes supbie. Certe iā dix
sb vmbraculo alarū ei9 spabunt
filij hoim: et iebriabūt ab vbtate
dom9 tue. Cū ceperit q̄sqz isto fōte
vberius irrigari: caueat ne sup
biat. Nō enī deerat ade pmo hoi.
sed venit illi pes supbie. et mouit
illū man9 pctoris. idz man9 dya
boli supbū. Quomo ille qui illū
seduxit dixit. ponā sedē meā ad
aquilonē: sic illi psuasit. gustate
et eritis sicut dij. Supbia g° lapsi
sum9. vt ad istā mortalitatē pueni
rem9: et q2 nos supbia vulnauerat.
hūilitas sanos fecit. Venit hūilis
deus: ut a tanto supbie vulnē cu
raret hoiem. Venit. q2 verbū caro
fcm ē et hītauit in nobis: cōphē
sus ē a iudeis. isultatū est ei. Au
distis cū euāgeliū legetur qd dixe
runt. et cui dixerunt. demoniū habes.
et ille nō dixit demoniū habetis
vos. q2 vos in pctīs vrīs estis. et dy
abolus possidet corda vra. Nō hoc
dixit. qd si diceret verū diceret. sz nō
erat tempus ut hoc diceret: ne nō ve
ritate pdicare. sz maledictū reddē vi
deretur. Dimisit qd audiuit: q̄si nō
audisset. Medicus enī erat: et fre
neticū curare venerat. Quomō me
dicus nō curat q̄cqd audit a frene
tico. sz q̄mō cōualescat et fiat sanq
frenetic9. nec si et pugnū ab illo ac
cipiat curat ille. illi facit noua vul
nerā. ille veterem febrē sanat. Sic et
dns ad egrotū venit. ad freneticū
venit. q̄cqd audiret. q̄cqd passus esset
contempnet. hoc ipo eos docens hu
militatē. ut hūilitate docti sanarent
a supbia: de qua iste liberari depca
tur dicens. nō veniat m pes supbie.
Et manus pctōr nō moueat me.
Si enī venit pes supbie: mouet ma
nus pctōris. Que ē manus pctōris.
Male suadentis opatio. Factus
enī supbus: cito te corrupit q mal
suadet. Hūilis figere ideo: et nō
valde caues qd tibi dicat. Hinc
qd alibi dr. ab occultis meis munda
me dne: et ab alienis pce seruo tuo.
Qd ē ab occultis meis: Nō veniat
m pes supbie. Qd est et ab alienis
pce seruo tuo: Neqz man9 pctōr
moueat me. Secura qd intus ē: et
nō timebis foris. Quare aūt valde
hoc times? Quasi diceret. ibi cecide
runt omēs qui opant iniquitatē. ut ve
niret ad illā abyssū de q dictū est
iudicia tua sicut multa abyssus.
vt ad illū pfundū puenirent. ubi
pctor qui contempnit cecidit. Ubi

primo ceciderunt. In pede superbie. Au
dite pede superbie. Qui cum cognovissent
deum: non sicut deum glorificaverunt.
Venit illis pes superbie. venerunt in
profundum: tradidit illos deus in concu
piscentias cordis eorum facere que non con
veniunt. Radicem peccati et caput peccati
timuit qui dixit. non veniat mihi pes sup
bie. Quare illum pedem dixit: Quia
superbiendo deum deseruit et discessit.
Pede ipsius effectum ipsius dixit. Non
veniat mihi pes superbie. nec manus peccato
ris moveat me: idest opera peccatoris non
moveat me ut imitari eos velim. Quod
re autem contra superbiam hoc dicat. ibi
ceciderunt qui operantur iniquitatem. Quo
modo iniquissimi in superbia ceciderunt.
Ideo cum tanta faceret cautelam ait. Il
latum inquit observabit caput. et
tu eius calcaneum. Serpens observat
quando veniat pes superbie: quando labaris
ut deiciat. Tu autem caput eius obser
va: initium omnis peccati superbia. Ibi ceci
derunt qui operantur iniquitatem: expul
si sunt nec potuerunt stare. Prior ille
qui in veritate non stetit: deinde per eum
illi quos dimisit deus de paradyso. Unde
ille humilis qui non se dicit dignum
solvere corrigiam calciamenti non est ex
pulsus. sed stat et audit eum: et gau
dio gaudet propter vocem sponsi non propter
suam. ne veniat illi pes superbie et ex
pellatur nec possit stare. Et si cum la
bore aliquibus vestrum tedio fuerimus:
finivimus psalmum. Transiit tedium
et gratulabimur: quia totus psalmus exposi
tus est. In medio iam times ne onera
re vos: dimissurus eram. Cogitavi quod
intentio nostra perdetur. et non sit tre
detur ad dimidium quomodo si expone
rem totum: et malum vobis gravius esse.

qui in re ipsa perfecta religas servare.
Debetur enim vobis etiam crastinus sermo:
orate pro nobis ut valeamus exhi
bere. etiam afferte fauces esurientes et
corda devota. Explicit psalmus xxxv.
Incipit psalmus centesimus. (100) xxxvi.

Novissimum dies terribiliter
vetustus auditur eis qui
securi esse bene vivendo noluerunt:
et male vivere diu voluerunt.
Utiliter autem deus latere voluit illum
diem: ut semper sit paratum cor ad expec
tandum quod esse venturum scit. et quando
venturum sit nescit. Quia vero dominus noster
ihesus christus magister nobis missus est.
etiam filium hominis dixit nescire illum diem:
quia in magisterio eius non erat. ut per
eum sciretur a nobis. Neque enim aliquid scit
pater quod filius nesciat: cum ipsa scientia
patris ille sit qui sapientia est eius. Est autem
sapientia eius filius eius: verbum eius.
Sed quia nobis scire non proderat. quod quidem
ille noverat qui nos docere venerat.
non tamen hoc quod nobis nosse non proderat.
non solum sicut magister aliquid docuit.
sed sicut magister aliquid non docuit. Tamquam
magister enim sciebat. et docere quod prode
rat: et non docere quod oberat. Dicitur enim
quodam genere locutionis nescire filius
dicitur quod non docet. ideo nescire dicitur quod nes
cire nos facit. Quomodo cotidie loquimur
modo quodam ut dixi locutionis letum diem.
quia letos nos facit. et tristem diem. quia
tristes nos facit. et frigus pigrum quia
pigros nos facit: quomodo contra dicitur a domino.
nunc cognovi. Dictum est abrahe. nunc
cognovi quoniam timeas deum: hoc deus no
verat et ante illam probationem. Nam
illa probatio ideo facta est. ut nos nos
semus quod deus iam noverat. et propter
nos docendos conscribetur. quod ante

docum̄ctū ille nouerat: et fortasse
et ipse abrahā nodū nouerat quas
vires habet fides ei⁹. Vn̄ q̄sq; ei se
tēptatoē tanq̄ interrogatus agnoscat.
sicut pe(tr)us q̄s vires habet fi
des eius q̄ vtiq; nesciebat. qn̄ dix(it)
dn̄o. tecū paratus sū vsq; ad mortē.
Dn̄s eni qui nouerat eū p̄dix(it) ubi
deficeret: renūciabis illi īfirmitatē ei⁹.
tanq̄m tecta vena cordis. Pri(m)ū petrus
qui an̄ tēptationē p̄sūpsit de se: in
tēptatioē didicit de se. Dic g(o) nō ab
surde sentim⁹ et p̄cem n(ost)r(u)m abrahā
cognouisse vires fidei sue. ubi iussꝰ
īmolaē filiū unicū filiū suū. nō du
bitauit nec trepidauit ei offerre q̄
dederat: q(uia) q̄madmodū nesciuit unde
daturꝰ erat nōdū natū: sic credidit
posse reparare īmolatū. Dixit g(o) deus.
nūc cognoui. qd̄ itelligim⁹. nūc cog
noscē te feci. sc(d)m locutioēs q̄s co
medaum⁹. pigrū frigus qd̄ pigros
faciat. et letū diem qd̄ letos faci
at: sic cognosces qd̄ cognoscētes fa
ciat. Inde ē illud: tēptat vos dn̄s ds
ve(ster). ut sciat si diligatis eū. Dabis ei
p(er)fecto dn̄o deo n(ost)ro. deo sūmo. deo ve
ro. magnā ignorātiā. qd̄ vtiq; sac
legiū esse intelliges si sic acceperis.
tēptat vos dn̄s ut sciat. tanq̄m ipse
de n(ost)ra tēptatioē cōcipiat scientiā
ī quo erat ante ignorātia. Sz qd̄ ē
tēptat vos ut sciat? Tēptat vos ut
scire vos faciat. Accipite g(o) e cōtrario
regulā itelligētie. ut q̄madmodū cū
deū audistis dicē cognoui. itellexis
tis. cognoscē vos feci: sic et cū audis
tis de filio hoīs id ē de x(rist)o dici qd̄
illū diem nesciat. itelligite dici qd̄
nescire faciat. Qd̄ ē nescire faciat?
Occultet qd̄ nesciat. qd̄ vobis p̄di

nō p̄dest. Hoc ē qd̄ dici nēscire bonū
nosse qd̄ prodat. nosse qd̄ tegat: si
cut q̄dam cū legim⁹ distulisse. Vn̄
itelligim⁹ nō oīa p̄mendā eē q̄ ca
pe nō possunt hij quibz p̄mit. Dicit
eni alibi: multa habeo vobis dice
sz nō potestis illa portaē mō. Dicit
et ap(osto)l(u)s. Nō potui loqui vobis q̄si
sp(irit)ualibz sz q̄si carnalibz: q̄si p(ar)uulis
in x(rist)o lac vobis potū dedi nō escā.
Neq; eni poteratis: sz nec adhuc q̄
de potestis. Quo p(ro)ficit iste sermo.
Vtq(ui)d diē nouissimū scim⁹ venturū. et utilit(er) ig
utilit(er) aut̄ scim⁹ venturū. p(ro)pt(er) ca(usa)m hu
nōram⁹ q̄n venturus sit. paratꝰ eē hu
beam⁹ b(e)n(e) viuēdo: et nō solū nō timea
am⁹ venturū illū diē. sed et ameamꝰ
Dies q̄ppe ille sicut ī fidelibz labo
auget: sic fidelibꝰ finit. Qd̄ autē
hoꝝ duoꝝ eē velis anteq̄m veniat
nūc ē in p(otes)tate: cū venit nō erit. E
lige g(o) cū tēpus ē: q(uia) ds qd̄ misericordi
ter occultat. misericorditer differt. Iam
vō q(uia) ī quocūq; genē vite qd̄ habet
aliquā p(ro)fessionē. nō oīs īueniunt(ur) repbi. ex hoc
p(ro)bi. nō oīs īueniunt(ur) repbi. ex hoc genē hoim gene
appareret. q(uia) de q̄busdā hoīm gene
ribz q̄ p(er) silitudies ī euāgelio nō
p(ro)posita audiuim⁹. sic cōcludit. vn⁹
assumet(ur). et vn⁹ relinquet(ur). Assumet(ur)
bonus: relinquet(ur) malus. Videnti
duo in agro: eadē p(ro)fessio ē: sz nō
idē cor. P(ro)fessionē vident hoīes.
cor nouit deus. Qd̄libet g(o) ageret
significet. vn⁹ assumet(ur). et vn⁹ relinquet(ur)
quet. nō q̄si dimidia p(ar)s assumet(ur)
et dimidia relinquet(ur): sz gn̄a hoim
duo dicit. et si aliud eoꝝ sic ipsa
aliud ī multis. vn⁹ assumet(ur) et vn⁹
relinquet(ur). hoc ē. vnū genꝰ assumet(ur)
et alteꝝ relinquet(ur): sic ī lecto. scil.

molendino. Expectatis fortasse qd
ista sunt: videtis tecta ee. et silitudibz
qbusdã involuta. Potest m aliud vi
deri. alti aliud: s nec ego qd dixero
pscribo altei ad meliore itellctm. nec
ille m. an vtrũqz accipiedũ sit: vtrũqz
cu fide cocordat. Vident eni m i a
gro laborare qui psũt ecclijs sicut a
plus dicit: dei agricultura. dei edi
ficatio estis. Na et architectu se dicit.
dicit. ut sapies architectus fũda
mentũ posui: et agricolã cũ dicit. ego
plantaui apollo rigauit. s ds incre
mentũ dedit. In moledino gº duas
dicit. no duos. Credo qd hec figura
ad plebes ptineat. qz ppositi regũt.
plebes regunt: et molendinũ puto
dictũ mũdũ istũ. qz rota quada te
poru voluit. et amatores suos coteit.
Dicit etiã q de actionibz mũdi no re
cedũt: s tn et ibi alij bñ opant. alij
male. Alij sibi faciũt amicos de mã
mona iniqtatis. a quibz recipiãt in
tabnacula etna. quibz dicet. esuri
ui et dedistis m manducare: alij ista
negligũt. quibz dicet. ibi. esuriui
et no dedistis m manducare. Dũ qz
de his q versant i negotijs et opibz
huius mũdi alij diligũt bñ facere in
digentibz. alij negligũt: tanqm de
duabz i moledino. vna assumet
et vna relinquet. Lectũ aut positũ
arbitror. pro quiete. qui sũt. q nec
actiones mũdi pati volũt: sicut sũt
coniugati hoies. habetes domos. fa
milias. filios. nec aliqd in ecclia
agũt. Qui ppositi veluti i agricul
tura laborates. s velut ad hec in
firmi serediũt ad otiũ et qeti ee
diligũt. veluti meores ifirmitatis
sue. no se comittetes magnis actio

nibz. et qdamo in stratu ifmitatis
rogantes deũ: et ipa pfessio habz
bonos. habet fictos. Pinde etia ex
his vn assumet: et vn relinquetur.
Ad quatũqz te pfessione couerteris.
para te pati frigus: alioqn si te no
paueris ineies qd no spabas. et de
fities aut pturbabis. Ad oia gº pa
tu te facit. qui t loquit. cu tempe
et illi loquedi. modũ iudicadi. et
tibi audiedi. modũ penitedi. Est
eni mo penitetia no frust: erit tuc
frustra. No eni tuc no penitebit
hoies male vixisse: s nullo mo ill
iustitia dei reuocat. qd sua iniusti
tia pdiderũt. Iustu eni e apud de
u vt mo ipartiat t misediam. tuc
exerceat iudiciũ. Ideo nuc no tacet.
An tacet? Arguat qsqz. mmuret.
si no p totũ orbe hec scptura recitat
atqz cantat: si cessat etiã venalis
ferri p publicũ. Sz reuera hoc te p
turbat hoiem xpianũ. qz vides ma
les viuetes felices. reru istaz copia
circufluere. sanos ee. supbis digni
tatibz emine. icolume habe domũ.
gaudia suoz. obseqa clientũ. ex
cellentissimas potecias. nichil triste
intpellare vitã ipoz: mores neqssi
mos vides. facultates copiosissimas
respicis: et dicit cor tuũ nullũ ee
diuinũ iudiciũ. oia casibz fiei. et
fortuitis motibz ventilari. Na si ds
iquis res huanas respiceret: floret
illi9 iniquitas. et mea innocetia la
boraret: Ois morb9 aie habet in
scpturis medicamentũ suũ. Qui
gº sic egrotat ut ista dicat in corde
suo: bibat potione psalmi huius.
Qui e: Iteru aspitiam9. Qd di
cebas: Qd dicebat iniquus n qd vi

deb⁹: mali florent. boni laborant:
Quomō ista videt deus: Accipe.
bibe: ipē tibi hoc de quo ista mmu
tas tēperauit potionē. tantū ne re
cuses saluberrimū poculū: accom
moda paurē os cordis. et bibe qd
Noli emulari. ps. Laudis.
i maligniātibꝫ. neqꝫ emule
ris facientes iniqtatē: qⁿia
taqⁿ fenū cito arescet. et sicut olera
prati cito cadent. Qd tibi longū vi
detur cito ē deo: subiūge te deo. et
tibi cito erit. Qd ait fenū hoc itel
ligim⁹ olera prati: vilia qdam sūt
et supficie tre tenentia: alta radicē
nō habent. Pñ p hyemē virent:
at ubi sol estatis feruescē reperit.
arescent. Modo g° tēpus ē hiemis.
glā tua nōdū apparet: sed si alta
radix ē caritatis tue. sicut multaꝝ
arboꝝ p hiemē. tñsit frigus. veit
estas. idꝫ iudicij dies: tūc arescat
viror feni. tūc apparebit arboꝝ glā.
Mortui eñi estis ait apls: quomō
videntᶻ arbores p hiemē q̄si aride.
q̄si mortue. Ergo q̄ spes si mortui
sum⁹: Intus ē radix. Ubi radix nra
ibi et vita nra: ibi eñi caritas nra.
Et vita vra ingt abscōdita est cū
xpo in deo. Qn arescat qui sic habꝫ
radicē: Qn aūt ver nrm: qn estas
nra: Qn nos circūuestiat digni
tas foliorū: et ubertas fructuū
locupletat: Qn hoc erit: Audi
qd sequitᶻ: cū xps apparueit vita
vra. tūc et vos cū ipso apparebitis
in glā. Qd ergo ē mō: Noli emulai
i malignātibꝫ. neqꝫ emuleris facie
tes iniquitatē: qⁿm taqⁿ fenū cito a
rescent. et sicut olera prati cito ca
dent. Qd g° tu: Spera in dnm.

Illi eñi sperant. nō in dnm: spes il
lorū mortalis. spes illoꝝ caduca. fra
gilis. volatica. tñsitoria. inanis. cā
Spera in dnm. Ecce spero: qd ago:
Et fac bonitatē. Noli malicia q̄
respicias in illis male florentibus.
fac bonitatē. Et ihabita trā: ne
forte bonitatē extra ihabitationē
tre facias. Terra ei dni ecclia ē ...
ipsā rigat. ipsā colit ille agricola
pat. Multi eñi q̄si exerceāt bona o
pera: sed qꝛ nō habitat terrā nō p
tinet ad agricolā. Ergo fac bonitatē.
nō extra: sed ihabita terrā. Et q̄d
habebo: Et pasceris i diuitiis ...
Que sūt diuitie eius tre: Diuitie
eius dns eius: diuitie ei⁹ deus ei⁹.
Ipē ē ille cui dr. ps mea dnē: ipē
ille de quo dr. dns ps hēditatis me
et calicis mei. Recenti sermone ...
me dixim⁹ caritati vre. et deū esse
possessionē nrām: et nos ēe posse
one dei. Audi qꝛ diuitie tre huius
ē: vide qd sequitᶻ. Delectare in
dno. Taqⁿ q̄sieris et dixeris oste
de m diuitias tre illi⁹ in qua me
iubes habitare: delectare i dno.
Et dabit t petitionē cordis tui.
Signa te. accipe petitiōes cordis tui a pe
discerne petitionē cordis tui a pe
titionibꝫ carnis. discerne qⁿtū potes.
Nec frustra dictū ē in quodā psal
mo. deus cordis mei: ibi ei sequitᶻ
et dicit. et ps mea dēs meus i secla.
Verbi grā. cecus ē corpe: rogat ut
illuminetᶻ. Esto. Roget qꝛ et ista dē
facit. et ista dēs pstat: sed rogant
hec etiā mali. Petitio hec carnis.
Infirmatᶻ. rogat se saluū fieri. sal
uus fit moritur⁹: et ista petitio car
nis ē. et si qua sūt talia. Petitio

cordis q̄ est? Sicut petitio carnis
ē. velle sibi pparari oculos utiqȝ ad
videndā istā lucē q̄ talibȝ oculis vi
deri potest: ita petitio cordis ad ali
ā lucē ptinet. Btī enī mūdi cordes:
qm̄ ipi deū videbūt. Delectare ī dño:
et dabit t̄ petitiōes cordis tui. Ecce
desidero. rogo. volo? egone īplebo?
Non. Quis ergo? Revela ad dñm vi
ā tuā: et spera in eū. et ipe faciet.
Indica illi qd patiaris: īdica illi qd
velis. Qd enī pateris? Caro cōcupis
cit adūsus spm̄: et spūs adūsus car
nē. Qd ergo vis? Infelix hō qs me
liberabit de corpe mortis huius? Et
qz ipe faciet cū revelaūis ad eū vi
ā tuā: vide qd sequit̄: grā dei p ihm̄
xpm̄ dñm nrm̄. Qd g° facturus est.
q dictū est. revela ad dñm viā tuā:
et spera in eū et ipe faciet? Qd fa
ciet? Et educet sicut lumē iustitia
ā tuā. Modo enī abscondita ē iusti
tia tua: in fide res ē. et nōdū in spe
aliqd credis ut facias: nōdū vides
qd credis. Cū enī cepis videre qd cre
didisti. educet̄ in lumine iustitia tu
a: qz iustitia tua erat fides tua.
Iustus enī ex fide vivit. Et educz
velut lumē iustitiā tuā: Et iu
diciū tuū sicut meridiē. hoc est cla
rū lumē. Parū erat dicere ut lumē.
Lumē enī dicim⁹ et cū albescit. lu
men dicim⁹ et cū sol orit̄: sz nuqm̄ ē
clarior lux qm̄ medio die. Nō solū
g° educet sicut lumē iustitiā tuā:
sz erit iudiciū tuū tanqm̄ meridies.
Modo enī iudicas sequi xpm. hoc
pposuisti. hoc elegisti: hoc ē iudiciū
tuū: nemo t̄ ostendit qd pmisit.
pmissorē adhuc tenes: exhibitorē
adhuc expectas. In iudicio g° fidei
tue: elegisti sequi qd nō vides. In
abscōdito ē iudiciū tuū: adhuc rē
phenditur et irridet̄ ab īfidelibȝ qd
credidisti. Qd tibi xps pmisit? Quia
īmortalis eris: et dabit t̄ vitā eter
nā. Ubi ē hoc? Qn̄ dabit? Qn̄ fieri
potest? Iudicas tu magis sequi xpm
pmittentē qd nō vides: qm̄ impiū
rephendentē te credidisse qd nō vi
des. Et hoc ē iudiciū tuū: et quale
sit iudiciū tuū adhuc nō apparet:
in isto sclō q̄si nox ē. Qn̄ educet iu
diciū tuū velut meridiē? Cū xpus
apparuerit vita vr̄a: tūc et vos cū ipo
apparebitis in glīa. Cū venit iudiciȝ
dies et venit xps. et cōgregavit oēs
gentes iudicandas: qd erit tūc? Im
pius ubi abscōdet pfidiā suā? cū
videro fidē meā? Ergo mō qd? Angus
tie et tribulatiōes et teptatiōes. et
btūs qui pdurat: qz qui pseveravit
usqȝ in finē hic salu⁹ erit. Ne cedat
īsultatoribus: ne eligat hic florē.
et ex arbore fenū fiat. Qd g° debeo?
Qd debes audi. Subdit⁹ esto dño
et obsecra eū: hoc ē sit vita tua obe
dire pceptis eius. Hoc ē enī sbditū
illi ēē et obsecrare: donec det qd p
misit. Pseveret bonū opus: pseve
ret et oratio. Oportet ei semp orare.
et nō deficere. In quo appares sbdit⁹?
In faciedo qd pcepit. Sz mercedem
nōdū accipis: forte qz capere nondū
potes. Iam enī ille potest dare: sed
tu nō potes accipe. Exercere opib⁹.
labora ī vinea: finito die pete mer
cede: fidelis ē qui te adduxit ad vi
neā. Subdit⁹ esto dño et obsec̄ eū.
Ego facio: sbditus sū. et obsecro eū.
Sz qd tibi videt̄? Vicin⁹ ille neqm̄
male agens et florens. furta ei⁹.

adultia eius. rapinas ei9 ego novi:
in oib9 elatus. supbus. p iniquitate
exaltat9 no me dignat agnoscere.
In his qmo durabo: Morbus ille e:
bibe cont. Ne sbemuleris eu qui
psperat in via sua. Psperat. s in
via sua: laboras. s in via dei. Illi
psperitas in via e. in pventioe ife
licitas: tibi labor i via. i pvetione
felicitas: qm iter ipioz pibit. No
uit dns vias iustoru: et iter ipioz
peribit. Has vias abulas qs nou
dns: et si ambulas i eis no te fallut.
Via vo impioz felicitas trasitoria:
finita via. pacta felicitas. Quare:
Qa via illa lata e. finis ei9 in pro
fundu iferni pducit: via vo tua
angusta e. et pauci igrediut p ea:
s ad qua latitudine pveniat debes
cogitare. Ne sbemuleris eu qui ps
perat in via sua. In hoie faciete
iniquitate desine ab ira. et dereli
que furore. Qd stomacharis: qd
p iracudia et idignatione ista. a
blasphemas. a xpe blasphemas:
In hoie faciente iniqtate desine ab
ira: et derelinque furore. Nescis q
te pvocet ira ista. Dictur9 es deo:
q iniquus e. illuc pgit. Ecce ille q
re felix e. et ille ifelix e: Vide quid
pariat: offoca mala coceptione.
Desine ab ira et derelinque idigna
tione: ut ia resipiscens dicas. tur
batus e pre ira oculus meus. Qs o
culus n fidei. Interrogo oculu fidei
tue: credidisti in xpm. Quare credi
disti: Qd tibi pmisit: Si felicita
te sch huius tibi pmisit xps. murmura
adusus xpm: murmura adus9 illu.
Qu vides ifidele felice: qd tibi p
misit felicitatis: Qd n in resur
rectioe mortuoru: Quid aut in hac
vita qd no ipse. i qua magis dedig
naris serue. discipule. qs dns et
magister: None ab ipo audis. no
e servus maior dno suo: et no dis
cipulus sup mgrm: Ille pte dolores.
flagella. obpbria. cruce. morte. Et
qd horu iusto debebat: Qd no tibi
pctori debebat: Ergo tene diuertic
oculu tuu ne turbet p ira: desine ab
ira et derelinque idignatione: ne sub
emuleris ut maligne facias. quasi
imitando eu qui maligne faciedo
floret ad tepus. Ne sbemuleris ut
maligne facias: Qm qui malig
ne agut exterminabut. Se felicitate
eoz video. Crede illi qui dicit. exter
minabut: qz melius ille videt qm
cui9 oculu turbare ira no potest. Ex
terminabunt qui maligne agut. No eni ali
Sustinetes aut dnm. Non
fallace: s utiqz ipsa veritate. Non
eni aliquem min9 valente: s unice potente.
Sustinetes aut dnm. Quia
si hereditate possidebut tra.
terra: nulla iherlm. cui9 amore qui
exardescet pveniet ad pace: Sed qm
diu pctor floret: qm diu sustinebo: In
festinas: cito erit qd tibi diu e. In
firmitas facit diu videri qd cito est.
qmo ineiunt desidia egrotoz: nic
hil tadiu qm ut calix sitieti tepe
utiqz festinat a suis ne forte offen
dat infirm9. Qn fiet: Qn coquet
Qn dabitur: Celeritas e illis
qui tibi seruiunt: s ifirmitas tua diu
turnu putat. qd cito agit. Ergo
dete mediam nem blandiente iffu
mo diceti. qm diu durabo. qm diu
erit: Et adhuc pusillu et no erit
pctor. Int pctores ite gemis. De per

catore gemis: pusillū et nō erit. Re
fecte qr tibi dixi. sustinētes autē
dnm ipi hereditate possidebūt trā.
ne sustinētiā istā longissimā pu
tes. modicū sustine: sn̄ fine accipi
es qđ sustines. Adhuc pusillū. mo
dicū. et nō erit pctor. Recole annos
ab adam usqꝫ in hodiernū diē: cur
re scripturas. heri pene adam ille de
paradyso lapsus ē. Tot scl'a emensa
voluta sī. ubi sūt pterita tpa? Sic
pauca q̄ restant utiqꝫ transibūt.
Si toto illo tpe viues ex quo adā
de paradyso dimissus ē usqꝫ i hodi
ernū diē: certe vides vitā tuā nō
fuisse diuturnā q̄ sic auolassꝫ. Vni9
aūt cuiusqꝫ hoīs vita quāta ē? Ad
de q̄ntoslibet ānos. duc lōgissimā
senectutē: quid ē? Nōne aura ē
matutina? Ergo longe sit dies
iudicij qn̄ erit retributio iustoꝝ
et iniquoꝝ: tuus cte dies ultim9. lo
ge abesse nō potest. Adhuc te ppara.
Qualis ēī exieris de hac vita: ta
lis redderis illi vite. Post vitā is
tā pua. nōdū eris ubi erūt sc̄i q̄bꝫ
dicet. venite bn̄dicti pr̄is mei. papi
te regnū qđ vobis patū ē ab īnicio
mūdi. Nōdū ibi eris q̄s nescat?
Sz iā potis ibi eē. ubi illū quodā
ulcerosū paupem diues ille supbꝫ
et sterilis i medijs suis tormētis
vidit a longe requiescente. In il
la requie positus cte secur9 expec
tas iudicij diē. qn̄ recipias et corp9:
ī q̄ īmuteris ut angelo equeris. Er
go q̄ntū ē qđ festinam9. et dicam9
qn̄ erit? Tardū erit. Hoc dixi fi
lij nr̄i. et hoc dixi nepotes nr̄i! et
nri singuli quiqꝫ p sibi succedentes
hec dicturi sī: sic trāsit qđ adhuc

pusillū futurū ē. quēadmodū trāsijt
totū qđ iam pteritū ē. O infirme
adhuc pusillū et nō erit peccator:
Et q̄res locū eius et nō inuenies.
Ostendit qđ dixit nō erit: nō qr ad
nullos usus ēē poterit. Si ēī oīno
nō erit: nec torquebit. Ia g° securi
tas data pctori. ut dicat. faciā q̄c
qđ volo. q̄mdiu viuo: postea nō ero.
Nō erit qui doleat: nō erit qui tor
queat. Et ubi ē. ite in ignē etnū
qui patus ē diabolo et anglis ei9:
Sed forte missi in ignē illū nō erūt
et cōsumentur. Nō illis diceret ite
in ignē eternū. qr nō futuris nō es
set etnus. et tamē qđ illic futurū
sit eis. utrū oīno cōsūptio. an do
lor et cruciatus. nō tacuit dn̄s di
cens: ubi erit ploratus et stridor
dentiū. Quomō g° plorabūt et stri
debūt dentib9 si nō erūt? Quomō
g° adhuc pusillū et nō erit pctor?
nisi q°mō in sequēti versu exposuit.
et q̄res locū eius et nō inuenies. Ad
ē locū ei9? Vsū ei9. Hr̄ ēī aliqđ usū pctor?
Habz. Hic utitur illo d's ad pbādū iustū.
q̄mo usus ē dyabolo ad pbandū iob:
q̄mo us9 ē iuda ad trādendū xpm. Est
g° in hac vita qđ agat de pctore. Hic
est g° locus eius: q°mo est in fornace
aurifices locus palee. Ardet palea
ut aurū probetur: sic seuit impius. ut
iustus purgetur. Sed cū trāsierit tēp9
pbationis nr̄e: qn̄ nō erūt qui pben
tur. nō erūt p quos pbentur. Nūqđ
qr diximus. nō erūt qui pbentur. nō erūt
ipi? Sz qr iā nō opus erit pctoribꝫ
p quos pbentur. Et q̄res locū ei9 et nō
inuenies. Modo q̄re locū pctoris. in
uenies. De pctore facit d's flagellū:
dedit ei et honore. dedit ei et po

restate. Aliquando enim facit hoc: dat
peccatori potestatem. Flagellantur inde
res humane emendantur. inde peccatori
illi hoc redditur quod debetur: et tamen
factum est de illo unde proficiat peius.
unde deficiat ipsius. Queres locum
eius et non invenies. Mansueti autem
hereditate possidebunt terram. Terra est
illa de qua sepe locuti sumus. ierusalem
sancta que liberabitur de peregrinatione ista:
et in eternum vivet cum deo et de deo. Er-
go hereditate possidebunt terram. Que e-
runt delitie ipsorum? Et delectabuntur
in multitudine pacis. Delectetur hic im-
pius ille in multitudine auri. in mul-
titudine argenti. in multitudine man-
cipiorum. in multitudine postremo opum
diversarum. rosarum. vinolentie. latissimorum
et luxuriosorum conviviorum. Hec est
potentia quam invides: iste flos est qui te
delectat. Nonne et si semper sit esset pla-
gendus esset? Que erunt autem deli-
tie tue? Et delectabuntur in multitu-
dine pacis. Aurum tuum pax. argentum
tuum pax. predia tua pax. vita tua
pax. deus tuus pax. quicquid desideras
pax tibi erit: quia hic aurum quod tibi est.
non potest tibi esse argentum: quod vinum
est non potest tibi esse panis: quod tibi lux
est non potest esse potus: deus tuus totum
tibi erit. Manducabis eum ne esurias.
bibes eum ne sitias: illuminaberis ab
eo ne sis cecus. fulcieris ab eo ne
deficias: possidebit te totum integrum
totus integer. Angustias ibi non pa-
tieris: cum eo cum quo possides totum
habebis. totum et ille habebit. quia
tu et ille unum eritis: quod unum totum
et ille habebit qui vos possidet. Hec
sunt reliquie homini pacifico. Hoc
cantavimus. qui vero sub longe quidem est

in isto psalmo ab his tractatis u-
sibus: sed quia ipsum cantabimus ad ipsum
claudere debemus. Tu tantum securus
esto: custodi innocentiam pretiosa res est.
Furari vis aliquid. credo ut acquiras.
vide quomodo manum mittis et unde tollis.
Hac vis acquirere: hac perdis. Acquiris pe-
cuniam: perdis innocentiam. [illegible]
potius cor tuum: qui volebas acquire[re] per
pecuniam. et perdis innocentiam. innocentiam
potius pecuniam. custodi innocentiam. [illegible]
et vide directionem: quia diriget te deus. Ipse
ut omnia quecumque vult. velis et tu. quod
est enim directio. Nam si tu nolis quod ille
vult. curvus eris: et putabis tua
non te permittet placari recto. Custo-
di igitur innocentiam. vide directionem. et
noli putare quia finita est ista vita. [illegible]
nitus est homo: quia sunt reliquie homini

pacifico. **Explicit sermo primus de psalmo**

Incipit secundus de eodem psalmo

De psalmo isto loqui cari-
tati vestre et iussi sumus: et ob-
temperare debuimus. Volu-
[illegible] enim domus propter imbrem nimietate et ipse
retardare perfectionem nostram: et negotiatum
ratum est nobis ne vacaret hic [illegible]
vos lingua nostra. cum cordibus nostris. Come
in semper sitis. sicut et nos vestri.
dixeramus autem iam voluntate dei in
isto psalmo quod nos velit docere quod
ammonere: commendat cautos esse. et quid
tolerare. et quod sperare. Duo enim genera
hominum iustorum et iniquorum in hac vita
et in hac vita commixta sunt: habent sin-
gula ista genera proprias intentiones in
cordibus suis. Genus iustorum conatur in
sublimia per humilitatem: genus iniquorum
preponderat ad inferiora per elationem.
Hoc enim se deprimit ut surgat: ille
se extollit ut cadat. Ex eo fit ut [illegible]

nu genus toleret. alteru toleret?
positiqz sit iustus ipos etia iniqs
in vita eterna lucrari. ppositu aut
iniquus redde mala pro bonis: et e
os qui sibi vita etna volut. eti a
si fiei potest vita tpali puare. Egre
eu fert et iniustus iustu. et iustus ius
tu: oneri sibi sut. Nemo dubitat
qd isti duo alterutru sibi oneri sut:
sed diusis itentioibz. Adhoc ei iusts
iniusto oneri e. qz iniustu eu esse no
vult: sz eu iustu fiei et optat votis
et conat factis. Iniustus aut sic o
dit iustu. ut nolit eu ee: no ut bo
nu velit ee. Qnto eni bonus e. ta
to magis oneri e iniqtati illi9? et
laborat qdem si fiei potest ut eu
iniustu faciat. si aut no pt de me
dio tollat: et suo tedio molestiaqz
emoueat. Sz et si eu fecit iniustu:
nichilominus oneri illi erit. No ei
iniustus tatu iniusto oneri e: sed et
duo iniusti vix se patiut: et qn se
videtur dilige. cosciencia sibi debet
no amiciciam. Tuo aut secu cocordat
qn in puitate iusti cospuat: no qa
se amant. sz qz eu qui amad9 erat
simt oderut. Cont hoc gen9 hoim
iubeat nob dns ds nr tolerantia.
et affectu illu caritatis que nom
m9 in euagelio. papiete nob dno
et dicete. diligite inimicos vros. et
benfacite eis qui oderut vos: sicut
et apls. noli vinci a malo. sz vince
in bono malu. Cotende cu malo: sz
de boitate. Ipa e eni va cotentio.
vl potius certame salubre: ut sit
bon9 cont malu. no ut sint duo
mali. Ergo ad psalmu respicite:
qme ptes ia tractate sut. sequit
hec. Obseruabit pctor iustu et
stridebit sup eu dentibz suis: dns
aut irridebit eu. Que? Utiqz pec
catore. stridente sup iustu dentibz
suis. Un aut dns irridet eu? Qm
pspicit qd veiet dies eius. Acerbi
videt cu minat iusto nesciens hora
siu crastina: dns aut videt et ps
picit diem eius. Que diem? Quo
reddet vnicuiqz scdm opa sua. The
saurizat eni sibi ira in die ire et
reuelationis iusti iudicij dei. Sed
dns pspicit. tu aut no pspicis: in
dicabit ti qui pspicit. Tu die in
iusti quo penas passur9 e ignora
bas: sed qui scit no te celauit. No
pua ps sciencie e. scienti coniugi. Ille
habet oculos cognitois: tu habeto
credulitatis. Qd videt ds. crede tu.
Veiet eni dies iusti. que pspicit ds:
qui dies cui9 qz vindicte. Necesse e
eni ut vindicet in impiu. vindicet
in iniustu: siue couertat se. siue no
se couertat. Si eni se couerteit: ho
ipm illo vindicat qd perit iniqtas.
None irrisit dns pspiciens dies u
quoru duoru? et iude traditois et
sauli psecutoris. Uni9 die pspexit
ad pena. alti9 ad iusticia: in v
troqz vindicatu est. Ille e gehene
ignibz deputat9: iste celesti voce
pstratus. Ergo et tu que pateris
iniquu: p oculos fidei pspice cu
deo dies ei9: et tu cu videris in te
seuiente. dic tibi. iste a conuertus
meus erit. aut pseuerans meu
no erit. Qd eni? Iniusticia iniu
sti ti nocet? et illi no nocet? Unde
fiei pt. ut no iniquitas ei9. q p ei9
idignatione et odiu pcedit ad
ledendu te no pus ipsu vastet
itus. ut teptet foris? Cum corpus

p̄mit aduersitas: illi9 animū putre
facit iniquitas. Nā et q̄cq̄d in te p
fert: in illū redit. Eius ei p̄secutio
te facit purgatū: illū reū. Cui g°
plus nocet? Ecce seuiēdo expoliauit
te. Qs dāpno grauiore p̄cutit' qui a
mittit pecuniā? an qui amittit fidē?
Norūt dolē dāpna ista q̄ habent o
culū interiorē. Multis enī fulget aurū:
fides nō fulget. Habent q̄ppe oc'los
vn aurū videant: vn fidē videant
nō habent. Nā si haberēt et viderēt
vtiq3 plus amarēt. et tn̄ qn̄ eis fra
git' fides clamāt. iniuriā faciūt et
dicūt. o fides. ubi ē fides? Ama hanc ea
ut exigas: ama vt exhibeas. Er
go qr oēs qui p̄sequūt' iustos gra
uiore dāpno feriūt'. et grauiore penurie
affligūt'. tū in eis vastat' ipe ani
m9. sequit' et ostendit h°. psalm9.

Gladiū eduxerūt pctōres. iten
derūt arcū suū vt decipiāt inopem
et pauperē: ut trucidēt rectos corde.

Framea eorū intret in corda ipsorū. Faci
le ē vt framea ei9. id ē gladius eius
p̄ueniat ad corp9 tuū. sicut p̄uenit
gladius p̄secutorū ad corpa mr̄m.
s3 p̄cusso corpe cor mansit illesū. Illi9
aūt cor q̄ gladiū eduxit in corp9 iusti.
nō plane mansit illesū. Hoc psalm9
iste testat'. Framea eorū nō intret
dixit in corpus ipsorū: s3 framea eorū
intret in cor ipsorū. In corpe occidē vo
luerūt: in aīa moriunt'. Illos enī
quorū corpa interficē voluerūt securos
dn̄s fecit dicens eis. nolite timē eos
qui corp9 occidūt: aīam aūt nō pos
sūt occidē. Quale ē aūt seuire gla
dio. nō posse occidē in corp9 inimici?
et posse occidē aīam suā? Desipi
ūt. contra se seuiūt. insaniūt: nō se

vident. tanq̄ si vellet aliq̄s p̄cutē
suū ferrū traicē. ut concideret tunicā
altius. Attendis quo p̄uenisti: et nō
attēdis qua traiecisti. Illi9 cōcidisti
vestē: tuā carnē. Constat g° pl9 nocē
q̄d se ledūt iniqui. et q̄d sibi nocēt:
q̄m q̄d sibi vident' nocē illis q̄s ode
rūt. Framea g° eorū intret in cor eorū.
Sētentia dn̄i ē: alit' fieri nō potest. Qd ē ar

Et arcus eorū cōterat'.

cus eorū cōterat'? Insidie ipsorū frus
trent'. Superius enī dixerat gladiū
eduxerūt pctōres: itenderūt arcū
suū. Gladii eductionē intelligi volu
it aptā oppugnationē: arcū aūt in
tentionū occultas insidias intelligi
voluit. Ecce gladius ei9 p̄emit eū
et dispositio insidiarū eius frustrat'.
Qd est frustrat'? Nichil nocet vo
Quomodo g° nichil ei nocuit? cui tolle
gra que sic expoliauit? et duxit
res suas ad angustias p̄duxit? Ha
bet q̄d cantet.

Melius ē modicū iusto. sup diuicias pctōrū multas.

Fa
potētes sūt iniqui et multa faciūt
et suppetit eis rerū effect9: agendi
celeritas. iussionū obedientia fa

Qm̄ brachia
tur. Nūq̄d semp sic?

pctōrū conterent'.

Brachia g° eorū po
tētia eorū. Qd factur9 ē in gehen
na? An q̄d fecit ille diues qui ap
supos epulabat'. apud iferos tor
batur? Brachia g° eorū conterent'. Quo
cōfirmat aūt iustos dn̄s. Qd
eos cōfirmat? Qd eis dicit? Qd
dr̄ in alio psalmo. sustine dn̄m. vi
rilit' age. et cōfortet' cor tuū et sus
tine dn̄m. Qd ē sustine dn̄m? Nō labo
tēpus laboras: ieternū nō labora
bis. Breuis ē molestia tua: eterna
erit btitudo tua. Ad modicū dole

sine fine gaudebis. Sed inter molestias
ipsis labi: proponitur et exemplum pas
sionum xpi. Vide quod apostolus te protulit: q
ipse perferret non habebat. Quantacum
que patiaris, non pervenies ad illas insul
tationes. ad illa flagella. ad illam ig
nominiosam vestem. ad illam spineam co
ronam. ad illam postremo crucem non per
venies: quia iam et de pena generis huma
ni sublata est. Cum enim antiquitus scelera
ti crucifigerentur: modo nullus crucifigitur.
Honorata est et finita est: finita est in
pena. manet in gloria. A locis suppli
ciorum: fecit transitum. ad frontes imperato
rum. Qui tantum honorem dedit penis
suis: quid servat fidelibus suis? His ergo
verbis, his verbis. his allocutionibus:
hortali exemplo confirmat iustos dominus.
Seviant quantum voluerint. et quantum per
missi fuerint persecutores: confirmat ius
tos dominus. Et quid acciderit iusto volun
tati divine deputet: non potestati inimi
ci. Sevire ille potest. ferire si ille nolu
erit non potest: et si ille voluerit ut fe
riat. novit suum quemadmodum excipiat.
Quem enim diligit dominus corripit: fla
gellat autem omnem filium quem recipit.
Quod sibi gratulatur plaudit iniquus? quia fla
gellum de illo sibi fecit pater meus.
Illum assumit ad ministerium: me eru
dit ad premium. Nec attendere de
bemus quantum permittat iniustis. sed quantum
servet iustis: sed debemus optare etiam
illis per quos flagellamur. ut convertantur
et flagellent. Sic enim suos fideles
erudiebat: qui de saulo flagellum
sibi fecerat. Sed postea convertit et
saulum. Et cum anania sancto a quo bap
tizatus est saulus. diceret dominus. illum
suscipiendum esse saulum. quia vas est
electionis: rendit ananias timens et

exhorrescens. audita fama sauli
persecutoris. domine inquit audivi ego
de viro isto quantas persecutiones sanc
tis fecit in iherosolima: et nunc
acceptis litteris vadit et ubicumque
invenerit invocantes nomen tuum. trahat
ac liget. et ad pontifices adducat.
Et contra dominus. sine inquit. ego illi os
tendam que illum oporteat pati pro nomine
meo. Reddam inquit. vindicabo me de
illo: et patietur pro nomine meo. qui se
vit in nomen meum. Erudio vel erudi
am per eum alios: erudiam et ipsum per ali
os. Factum est hoc: et novimus quanta
sustinuerit saulus. multo plura quam
fecerat. Quasi avarus exactor cum
usuris recepit quod dederat. Sed vide
utrum in illo impletum sit quod modo psal
mus dicit. confirmat autem iustos dominus.
Non solum inquit idem paulus cum multa
mala patetur. sed et gloriamur in tri
bulationibus. scientes quia tribulatio pa
tientiam operatur. patientia probationem.
probatio spem. spes autem non confundit:
quia caritas dei diffusa est in cordibus
nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis.
Bene. plane iam iustus. iam confirma
tus. Quomodo ergo iusto confirmato ni
chil nocebat qui illum insectabatur:
sic nec ipse illis quos persequebatur. Con
firmat autem inquit iustos. Audi a
lias voces confirmati iusti. Quis
nos separabit a caritate xpi? Tribu
latio. an angustia. an fames. an nu
ditas. an persecutio? Quomodo habebat
qui rebus talibus non separabatur? Con
firmat autem iustos dominus. Descen
derunt quidam prophete de iherosolima.
et impleti spiritu sancto prophetaverunt eidem
paulo. quod multa passurus esset in iherusalem:
ita ut quidam eorum agabus nomine.

soluta zona alligaret se quadmodu
solet fieri uti his indicijs reru futa
demostraret ppha dices: sicut alli
gatum me videtis. sic oportet alligari
hoiem huc i iherosolimis. Fres aut
responso amonitu saulu ia paulu
ne se tantis piculis comitteret cepe
runt deterrere: et monedo et rogando
vocare ne iret i iherosolima. Ille aut
quia ia in eoru nuo erat de qbus dictu
e. cofirmat aut iustos dns: qd in
qt cofringitis cor meu? No facio
aiam pciosa m: qz ia dixerat eis
qs pturierat i euagelio. et ipse i
pendar p aiabz vris. Ego ei inqt
no solu alligari. Sz etia mori parat
su p noie dni nri ihu xpi. Confir
mat g iustos dns. Quomo eos co
firmat: Novit dns vias imacu
latoru. Qn patiutur mala. vias
malas ambulare credut ab ignora
tibz: ab his qui no noverut vide
vias imaculatoru. Ille q eas novit
scit p qm recta ducat masuetos
suos. Vn dicit i alio psalmo: diri
get mites i iudicio. docebit man
suetos vias suas. Qmo putatis
detestatos hoies tu seutes ulcero
su paupem: iacente an divitis ia
nua. Quomo forte huc clausis na
ribus cospuebat? Noverat aut dns
illi servare padysu. Quomo aut sibi
aptabat vita illius qui induebat pur
pura et bysso. et epulabat cotidie
splendide: Dns aut qui pspiciebat
dies illius noverat eius futura torme
ta: et sine fine tormeta. Ergo novit
dns vias imaculatoru. Et hedi
tas eoru i eternu erit. Hoc in fide
habemus? deus numqd in fide: Ds
novit illa. numqd in tanta mani

festatione in quanta no possumus dicere
vel equati fuerimus angelis: Non enim
nobis tam manifesta erunt q erunt
manifesta. quam sunt manifesta illis
nec commutari potest: tamen et de nobis
qd dictum est: Dilectissimi nunc filij
dei sumus: et nondum apparuit qd eri
mus. Scimus qz cum apparuerit similes
ei erimus: qm videbimus eum sicuti e.
Servatur g nobis nescio qd dulce
spectaculum omino: et si cogitari
aliqua pte in enigmate et p speculum
potest. dici tamen nullomodo potest pulchri
tudo illius dulcedinis quam servat de
timentibus se. pficit aut sperantibus in se.
Illuc parantur corda nra: in omnibus
vite huius tribulationibus et temptationi
bus. Noli mirari qz in laboribus
patis: ad magnu aliqd pars. No sunt
vox illa iusti cofirmati: no sunt
digne passiones huius tpis ad futura
gloriam que revelabitur in nobis. Q
erit futura gla nra: n equati an
gelis et videre deu: Quantu pstat
ceco qui illi oculos sanavit ut vi
deat hanc luce: cum sanus factus fuerit
ille. n inuenit qd dignu rependat
sanatori suo. Quantulibet enim ille pstiterit
det. qd dabit tale. quale ille pstitit: et mul
Ut plimu det. auru dabit. ille luce pstitit:
tu auru dabit. ille luce pstitit: videns
Ut novit ille qz nichil dat: videns
i tenebris qd dat. Qd g dabimus nos
nos medico illi oclos interiores nostros
sanati. ad videnda quanda luce et
na qd est ipe? Qd illi dabimus? etiam
tamus. Inveniamus si possumus et clamemus
gustijs inqsitionis nre exclamemus
qd retribua dno p oibus q retribuit
michi? Et quid inuenit? Calice sa
lutaris accipia: et nome domini

īuocabo. Potestis īquit bibe᷑ cali
cē quē ego bibiturus su͞. In petro. ꝺ
mas me. Pascrones meas p q̄ bi
bibet calicē dn̄i. Cōfirmat aut
iustos dn̄s. Nouit dn̄s vias īma
culato᷑u͞: et h̄editas eo᷑ ītn̄u
erit. Non cōfundent ī tp̄e malo.
Qd̄ est nō cōfundent in tp̄e malo:
In die tribulatōis. in die angus
tiarū nō confūdent: sicut confu
dit quē fallit spes. Quis ē qui
cōfundit. Qui dicit. ego qd̄ sp̄aba̅
nō īueni. Nō īmerito. Sp̄abas ei
de te: aut sp̄abas de hōīe amico.
Maledictus aut q̄ spem suā pon̄t
in hōīem. Confūderis qr̄ fefellit
te spes. fefellit te spes posita in
mēdatio: oīs eni homo mēdax. Si
aūt ponas spem tuā in deo tuo.
nō cōfunderis: qr̄ ille in quo spē
posuisti falli nō potest. Vn̄ et ille
quē paulo ante cōmemorau iust9
cōfirmat9 positus in tp̄e malo in
die tribulatōis. qr̄ nō confūdebat
q̄dait. Glāmur ī tribulatiōibus.
sciētes q̄m tribulatio patientiā
opat. patiā pbationē. pbatio spē.
spes aut nō cōfundit. Vn̄ spes non
cōfundit. Qr̄a in deo posita ē. Ideo
sequit. qr̄ caritas dei diffusa ē in
cordibȝ n̄ris p sp̄m qui dat9 ē nob.
Iā datus ē nob sp̄us sc̄us. quomō
nos fallit cui9 tale pign9 tenem9.
Nō cōfundent in tp̄e malo: Et
in dieb9 famis saturabūt. Est eni
q̄da hic saturitas eo᷑. Nā dies fa
mis vite hui9 sut: alijs esurietib9
illi saturāt. Nā vn̄ ille glaretur
dicens. Glāmur ī tribulatiōibȝ. si
egestate intus patetur. Videbant
foris angustie: s; intus latitudo erat.

Qd̄ aut facit malus hō cū reperit
tribulari. Foris nichil habet. ab
lata sūt oīa. in conscietia nllm so
latiū est. nō est quo exeat qr̄ dura
sūt: nō est quo īret qr̄ mala st. Me
rito ei fit qd̄ sequit. Qm̄ pc̄tores
pibūt. Quibȝ eni locus nusq̄m est.
quomō nō peribūt. Cōsolatio nō
est ī externis: nō ē in īternis. Et
sūt eni a nobis de quibȝ cōsolatio
nulla ē: et vniūsis qui deū nō ha
bent. pecunia. amicitia. glā. facul
tes mūdi seruiūt. et q̄cūq; bona st
tp̄alia nō possūt cōsolari ītrinsec9.
q̄mō cōsolabat ille plen9 sagina
īteriore. et de ipa sagina ructās. dn̄s
dedit. dn̄s abstulit. sicut dn̄o placu
it ita factū ē. sit nomē dn̄i bn̄dic
tū. Ergo illis pc̄torib; nō est locus
in his q̄ foris sunt. qr̄ ibi patiūnt
tribulatōes. cōscietia illos nō con
solat. Nō est bene illis secū: qr̄ bn̄
eē cū malo nō potest. Quisq̄s aute
malus ē male secū ē: torqueat
necē ē. sibi ipi tormētū ē. Ipse ē
eni pena sua: que torquet cōsciā
sua. Fugit ab ĩmico quo potuerit:
a se quo fugiet. Ita quidā ex pte
donati venerat ad nos accusat9 et
excōmunicat9 a suis: hic q̄rens qd̄
ibi pdiderat. Se qr̄ suscipi nō po
tuit ī eo loco quo debuit: nō eni
deseruit illā ptem q̄ si īteger apud
ipos. ut appareret eū nō ntīte fide
lectatiōe fecisse. qr̄ ibi q° habere
nō potuit qd̄ q̄rebat. q̄rebat aut
elatione et falsū honore: et qr̄ h̄ nō
īuenit qd̄ ibi pdidit. et ipse perijt.
Gemebat sautius et nō cōsolabat.
Erant eni in cōsciā eius aculei
horribiles tacite. Temptauim9 con

solari eu de verbo dei: sed ille no e
rat de sapietibz formicis q sibi es
tate collegerut vn hieme viuant.
Cu enim sit res tranquille tuc ho sibi
collige debet verbu dei et recondere
in itimis cordis sui: quemadmodu for
mica abscondit i cauerno sibi pene
trabilibz labores estatis. In estate
eni vacat hoc agere. Venit aut hi
ems. idz supuenit tribulatio: et
ni itus iuenerit qd edat. necesse e
ut fame disperat. Iste g sibi no
collegerat verbu dei: supueit hi
ems. no hic iuenit qd querebat. co
solari nisi inde no poterat: de vbo
aut dei nullomo. Intus apud se
nichil habebat: foris qd querebat
no iueniebat. Ardebat idignationu
et doloru facibus. agitabat mens
eius violenter. et tandiu occulte do
nec etia eruperet i quosda gemit
ita ut iter fres sonaret. et se au
diri nesciret. Videbam et doleba
m vehementer ds scit tanta pena
aie. tantas cruces. tantas gehenas.
tanta tormenta: qui pluribz ipaties
loci huius. cu si sapet posset ee lo
cus salubris. talis apparuit ut e
tia periret. Neqz hinc desperare
debem fres de alys qui forte elege
rint veritate: no scienti fuerit neces
sitate. Usqz adeo eni de cetis despe
randu no est: ut nec de isto despe
re qm diu viuit. De nullo ei viue
te desperandu est. Hoc g fres ex occa
sione hac scire debuit caritas vra: ne
qs forte aliud vobis dicat. Na sbdy
acon eor. qui cu ei ibi nulla qstio
comoueret. elegit catholica pace
et vnitate. et illis dimissis venit.
venit renea sicut eliges qd bonu

est. no sicut repudiatus a mali
sit acceptus e ut de eius conuersione
gaudeam. et eu vnis coronibz con
medem. Potens e eni ds. qui
faciat etia atqz etia meliore.
teru de nullo pnuciandu e in alt
qua ptem. siue in bona siue in ma
la. Qmdiu eni hic viuit: qualis
dies ignorat. No qfundent i tpe
malo. et in diebz famis saturab
tur: qm peccatores pibunt. Inimi
aut dni stati ut glabutur et exal
tabut: deficientes sicut fum de
ficient. Ex ipa silitudie re qua in
sinuauit agnoscite. Fum a loco
nis erupens in altu extollit: et
elatioe in globu magnu itum
Sz qnto fuit globus ille grandio
tanto fit vanior. Ab illa eni ma
nitudie no fudata et solidata
pendete et iflata i auras eq
bit: ut videas ipsa ei obfuisse
nitudine. Qnto eni plus erect
tanto extetus: qnto diffusius vtiq
maiore ambitu. tato fit exilio
et deficies et no apparebit. Inimi
aut dni stati vt glabutur et ex
altabutur: deficietes sicut fum
deficient. De talibz dictu e. Sicut
ianes et mabres restiterut moy
sic et isti resistut veritati: hoies m
te corrupti. reprobi circa fide. Dn
aut resistut veritati: ni inflation
tumoris sui eutes i ventos. extol
lentes se qsi iustos et magnos.
Qd aut de illis ait taqm de fu
Demo
mo: Sz vltra no pficient. De
tia eni eor maifesta erit omibz
sicut et illor fuit. Inimia aute
dni stati vt glabunt et exaltabu
tur: deficietes sicut fum deficiet.

Feneratur peccator et nō soluet. Ac
cipit et nō reddit qd' e. Nō reddit
gratiarū actione. Qd' enī a te vult
d's aut qd' exigit deus: n qd' tibi p
misit. Et quanta accepit peccator. pro
quibz nō soluit. Accepit ut sit. ac
cepit ut sit hō: multūqz interfuit inter
ipm et pecus. Accepit corporis forma.
accepit in corpore distinctione sen
suū. ad videndū oclos. ad audiēdū au
res. ad odorādū nares. ad gustādū pala
tū. ad contrectādū man9. ad ābulādū pe
des. salutēqz ipsā corporis. Sz adhuc ista
cū pecore habem9. accepit etiā am
plius. id ē mente q possit intellige.
q possit capere veritatē. q possit ius
tū ab iniusto discernē: q possit ī da
gare. desiderare. creatorē laudare
et inherē illi. Hec ~~au~~ oīa accepit
et peccator: s nō bn̄ viuēdo nō reddit
qd' debet. Ergo feneratur et nō sol
uit: nō reddit ei a quo accepit. nō
agit gras. imo vō rependit mala
p bonis. blasphemias. murmur. ad
uersus deū idignatione. Ergo ille
feneratur et nō soluit. Iustus aut
miseretur et cōmodat. Ille g° nichil
habet: iste habet. Videte egestatē:
videte diuitias. Ille accepit et nō
soluit: iste miseretur et cōmodat. Ab
undat illi. Qd' si paup e. Etiā sic
diues e: tu tandē ad diuitias eius
pios oculos itende. Respicis enī
archā inanē: conscientiam deo plenā
nō respicis. Nō habet extrinsecus
facultatē: s habet intrinsecus cari
tatē. De caritate quanta erogat et
nō finit. Etenī si habet foris fa
cultatē: dat ipa caritas ex eo qd' ha
bet. Si aūt nō inuenit foris qd' det.
dat beniuolentiā. pstat consiliū

si potest. ad extremū si nec cōsilio
nec auxilio adiuuare potest. vl' voto
adiuuat. vl' orat p cōtribulato: et
forte magis ipe exauditur. qm̄ q por
rigit panē. Habet semp unde det.
cui plenū pectus e caritatis. Ipa e
caritas. q d' et volūtas bona. Plus
a te deus nō exigit: qm̄ qd' tibi itus
dedit. Vacare enī nō pt voluntas
bona. Nō enī habens volūtatē bo
nā. et si num9 tibi supsit nō porri
gis paupi. ipsi iter se paupes pstant
sibi de volūtate bona: nō st
iter se īfructuosi. Vides cecū duci
a vidente: qr nūmos nō habuit
q's daret egenis. cōmodauit oculos
nō habenti. Vn̄ hoc factū est ut
mēbra sua cōmodaret ei qui nō ht.
n qr itus inerat volūtas bona. the
saurus pauperū. In quo thesau
ro dulcissima reqes et vera securitas.
ad ipm amittendū nec latro ad
mittitur. nec naufragiū metuitur.
Seruat secū qd' intus habet: nu
dus euadit. et plen9 e. Iustus g°
miseretur et cōmodat. Qm bene
dicentes eū hereditate possidebūt
terrā. sicut illū iustū. vē solum
iustū et iustificantē: qui et pau
p hic fuit et diuitias magnas at
tulit. quibz faceret diuites eos q's
inuenit paupes. Ipe est enī qui
spū sc̄o ditauit corda paupeꝝ et
exinanitas aīas cōfitendo pctā
īpleuit opulētia iustitie. q° po
tuit diuite face piscatorē. dimit
tendo retia sua. qd' habebat cōtēp
nente. qd' nō habebat haurientē.
Infirma eī mūdi elegit d's ut con
funderet fortia: et nō de oratore pis
catorē. s de piscatorē lucratus est

oratore. De piscatore lucratus e
senatore: de piscatore lucrat9 e
impatore. Qm bndicetes eu pos
sidebut terra hereditate. erut ei9 co
heredes: terra illa terra viuetiu.
de qua dr in alio psalmo. spes me
a es tu. portio mea in tra viuen
tiu. Tu es ipa porcio mea iqt deo:
et no dubitauit deu sibi face por
tione. Hereditate possidebut tra:
Maledicetes aut eu dispient.
Vtrault bndicant qui bndicaunt
pstitu est eis. Na ventu e ad ma
ledicentes. et facti st bndicetes:
et ia sit dispierut maledicetes
eu. tu eius munc facti st benedi
cetes: que et malo suo maledice
bat. i bono aut ipi9 benedicut.
Videte qd seqtur. A dno gressus
hois dirigetur: et via eius volet.
Ipe ho ut velit via dni: ab ipso
dno dirigetur gressus ei9. Na si
dns no dirigeret gressus hois. ta
praui erat ut semp praui fieret:
et semitas curuas sequedo redie
no possent. Venit eni ille et voca
uit et redemit: et sanguine fudit.
Hoc preciu dedit: hec bona fecit.
et mala passus e. Attende q ds
fecit. deus e: attende q pass9 sit.
homo e. Qs iste deus ho: Si tu
o ho no dimittes deu: no fiet p
te ds homo. Paru tibi eni erat
ad remuneratione vl ad donu ei9.
qr et hoiem te fecit: nisi et ho p
te fieret. Ipe est eni qui direxit
gressus nros. ut via ei9 vellem9.
A dno gressus hois dirigetr: et vi
a eius volet. Ia tu seqris via xpi:
no tibi scli psperitates pmittas.
P dura ambulauit: s magna pro

misit. Sequere: noli tantu atte
dere q itucus es. s et q venturus sis.
Tolerabis dura tpalia: sed ad le
titia puenies sempiterna. Si vis sus
tine laborem: attende mercede. Na
et operarius i vinea deficeret: si at
tenderet qd acceptur9 esset. Cum
aut attendis qd sis accepturus: o
tibi erut vilia q pateris. n dig
na estimabis p quibz illud acci
pias. Mirabis tantu dari p tanto
labore. Na vtiqz fres p eterna
reqe labor eternus subeundus erat.
Eterna felicitate accepturi: eter
nas passioes sustine debes. Se
si eternu sustines laborem? qn ve
nires ad eterna felicitate. Ita
fit ut necio tpalis sit tribulatio
tua: q finita venias ad felicitate
infinita. Sed plane fres possz esse
longa tribulatio p eterna felicitate.
Vbi gra. ut qm felicitas nra fine
no habebit. miseria nra et labor
nr et tribulatioes nre diutine esse
Na et si mille anor essent. apppe
de mille anos contr eternitate. q
appendis cu infinito qutucuqz fini
tu: Dece milia anor. dices certe
na milia. si dicendu e. et milia mi
liu. q fine habent: cu eternitate co
pari no possut. Huc attedit. qa
no solu tpale voluit laborem tuu
deus: sed eciam breue. Paucor
ru est tota vita hois. eciam si leta
duris no miscentur. q plura et
longiora st certe qr dura: et ideo
breuiora et pauciora st dura. ut
durare possim9. Si g9 p tota vita
sua ho in laboribz et in erumnis
esset. in doloribz et i tormentis. in
carce. in plagis. et i fame et siti

omibz diebz. hois oibus. p tota
vita sua vsqz ad etate senectutis.
pauci dies sut tota vita hois? q°
labore tnsacto. veiet regnu eter
nu. veniet sine fine felicitas. ve
niet equalitas angeloz. veiet he
ditas xpi. veiet coheres xpi? pro
quto labore qnta mercede accipi
mg? Veterani hoies qui laborant
i milicia et versant int vulnera
tot anos. icipiut militare a iuue
tute. exeut senes? et ut habeant
paucos dies qetos senectutis sue.
qn eos ia ipa etas icipit gnare q°s
bella no granat? qnta dura tolle
rat. q itinera. q frigora. q°s soles. qn
tas necitates. q vulnia. q pitula?
Et no attendut patietes hec oma.
n paucos dies qetos illos senectu
tis: ad q°s vtru pueiant nesciunt.
Ergo a dno gressus hois digent?
et via eius volet. Hic dice tepora.
via xpi si vis. et ve xpianus es: ipe
e eni xpianus qui no aspnat viam
xpi? s vult via xpi sequi p passio
nes ipius: noli p alia via velle
ire. qm p illa quo ipe yt. Dura vi
detur. ipsa e tuta via: alia forte de
licias habet. s latronibz plena e.
Et via eius volet. Qu ceciderit
iustus no coturbabit: qm dns fir
mat manu ei9. Ecce qd e velle vi
a xpi: cotingat illi vt aliqua tri
bulatione patiat. aliqua exhono
ratione. aliqua otumelia. afflic
tione. aliq dapna. et cetera qcuqz ab
undant i vita ista generi huano.
Ponit sibi dnm suu. qnta genera
teptationu passus e: et no cotur
babit. cu ceciderit. qr dns confir
mat manu ei9. qr prior pass9 e.

Qd eni timebis o ho cui9 directi st
gressus ut velles via dni? Quid
timebis dolores? Flagellatus e
xps. Cotumelia timebis? Audiuit.
demoniu habes: qui deonia excu
debat. Forte factione et cospira
tione maloz? Conspiratu est ad
usus illu. No potes ostende forte
conscientiam tua bona in aliq accu
satoe: et vim pateris qd adusus te
falsi testes audiut. Cont ipm pri
mu falsu testioniu dixerut: no so
lu ante morte. s etia post resurrec
tione iducti sut falsi testes. ut a
iudicibz dapnaret. Accesserit falsi
testes custodes ad sepulchru: resur
rexit ille cu tanto miraculo. com
mota tn pdidit dnm resurgente.
Erat illic et tra custodies terra: s
terra durior mutari no potuit.
Mutata aut vera: s seducta e a falsa.
Dixerut eni illi custodes iudeis:
q viderit. et qd factu sit. Accepert
pecunia: et dictu est eis. Dicite qd
vobis dormietib9 venerut discipli
ei9: et abstulerut eu. Ecce falsi tes
tes et cont resurgente. Quta at
cecitas a falsis testibz qnta cecitas
fres? Solent hoc eni pati falsi tes
tes ut excecent et cont se dicant:
nescietes vnde appareat qr falsi
st testes. Qd eni illi cont se dixe
rut? Cu dormirem9 venerut dis
cipuli ei9. et abstulerut eu. Qd
est hoc: Qs est qui dicat testimo
niu? Qui dormiebat. Talibz ego
narrantibz no crederem: nec si sop
nia sua m iditaret stulta isani
a. Si vigilabas? qre pmisisti?
Si dormiebas? unde scisti? Dic et
isti fily eoru vsqz hic sicut memis

tis. et ptermittendu ex occasioe no
e. Tantomagis eni debem⁹ comeo
rare vanitate eo҃r: qntomagis
qrim⁹ salute eo҃r. Ecce corpus xpi
patit falsos testes: sustinet corp⁹
qd pcessit in capite. No miru est:
et mo no desut corpi xpi diffuso.
no desut p totu orbe terrar q di
cant. pgenies traditor falsu tes
timoniu dicis. Ibi te conuinco falsu
teste: secut⁹ pauca verba. Tu dicis
m traditor es; ego t dico. medax es.
Sz tu traditione mea nusqm et nu
qm pbas: ego medaciu tuu hic i
istis ipis verbis tuis mo pbo. Cer
te ibi dixisti q nos acuim⁹ gladi
os nros: recito gesta tuor circumcel
lionu. Certe ibi dixisti q pmittis
ablata: recito gesta vbi pcuratioez
ad exigenda fecisti. Certe ibi dixis
ti. nos sola offerim⁹ euagelia: re
cito tot iussiones iudicu quibz a te
diuisos psecut⁹ es. Recito preces ad
apostata iperatore cui dixisti: qa
sola iusticia apud eu habet locu.
An forte apostasia iuliani pars
euagely t videt? Ecce medace te
neo qui de me dixisti qd credi de
beat. Etia si no inuenire vn osten
dere falsu te dicere: sufficit ut oste
da mendace te ee. Qd dicis? Qlis
tu. tales et ceteri? Na merito talia
vba oibus misisti: abudare vo
luisti societate medaciu. ne tu so
lus erubescetes de medacio. Sz valz
iquit i celiano iudiciu patru nos
tror. Quare valebit? Quia epi
iudicauerut. Sz valeat et i te qd
maximianistis iudicauert. Dubei
qd credo vos nosse epi cosentietes
cu maximiano adhuc diaconi ipi⁹

Hic tenue sequitur tasiluri
pnt i refectorio vsz ad
fine sermonis

venerut ad carthagine. sicut se habz
tractatoria qua etia gestis allega
uerut: cu litigaret de domo. cu pro
curatore illis qui ptermittit abla
ta. Ergo pmo tractatoria de illo m
serut: conquerentes q noluit ad illos
exire. Hoc eni marie conquesti sut
Vide qmo illis ds reddidit: qd de
celiano dixerut. Mira silitudo.
voluit ds post tot anos reuolue
in facie qd gestu e: ut oino vn dis
simulet et quo effugiat no inueni
ant. Oblitos se dicent q gesta sut
ante: no eos ds sinit obliuisci. atq
vtina valeat ad salute. Na misc
cordia sua fecit hoc ds: si considere
qd sit factu. Ponite g vobis ante
oculos fres vnitate tu orbis terra
vn se isti diuiserut aduersus ceci
anu. Ponite et mo pte donati: vn
se maximianiste diuiserut aduers
pmianu. Qd tuc illi celiano: h
pmiano. Pcis
nuc isti fecerut pmiano. P
et veriores donatistis dicut max
mianiste: q re uera facta maio
suor ipi mutauerut. Hic ei erex
rut maximianu aduersus pmian
qmo illi erexerut maiorinu adu
celianu: et sic questi st isti de p
miano. qmo illi de celiano. Na
si meministis hoc dixerut illi qd ad
eos noluit exire celian⁹ meor co
sciencie sue. ille aut noueat factio
eoru: sic et isti conquerut q nolui
ad illos exire pmian⁹. Qre pmia
no concedit nosse factione maxim
anistaru? et celiano no concedit
nosse factione donatistaru? Nodu
erat ordinat⁹ maximian⁹: cu mi
dicebant de pmiano. Venert epi
voluerut ut ad eos exiret: no est

egressus sicut eorum indicat recitatoria
actis inserta. Non est egressus: non im
probo immo et laudo. Si aliquam fac
tione vidisti: non debuisti ad factio
sos procedere. servare causam tuam melio
ri iudicio partis tue. Restabat enim mag
na pars donati ubi se posset purgare
primianus: postea ad illos qui iam facti
one conspirauerunt exire noluit. Vi
des quomodo laudamus consilium tuum ad
uersus maximianistas: bene attende
et causam ceciliani. Non vis ut fr
quomodo extraneus iudicare: noluisti exi
re. quod tibi diceret: Isti factionem conspi
rauerunt contra salutem meam. corrupti
sunt aduersum me: si me illis commisero.
fano preiudicium cause mee. Non ad
eos exibo: seruetur causa mea meli
oribus et auctoritate grauioribus. Ho
minum consilium. Quod si hoc dixit ceci
lianus. Quantum laborabis tu. ut os
tendas quod aduersus te istos alia lu
cis corrupit: et forte non inuenturus
quod ille tunc usque adeo nouerit ut
postea gestis apparet. Sed vidisti nec
non quod occultum. renunciatum est tibi a
liquid metuendum: concedo timori tuo.
cautelam istam recte fecisti. ad tales
non procedere. Erat enim aliquis qui de te
poterat iudicare. Attende nunc cecilia
num. Tu tunc seruasti numidiam ille or
bem terrarum: sed valere vis aduersus illum
sententias. Tunc donatistarum vale
ant aduersus te sententie. maximia
nistarum episcopi illum dampnauerunt et te:
quem postea egisti causam tuam et ob
tinuisti ibi maximianistas: sic
ille postea egit causam suam. et obti
nuit ibi donatistas. Quod quo tunc
factum est. videtur an oculos miro et
manifesto exemplo reuolutum. talia

maximianistas conqueri de primi
ano: qualia omnes isti conquesti sunt de ce
ciliano. Mirum est fratres quomodo moueor.
quomodo deo gratias ago: quia vere misericordia dei ad
istos si sapiant illuminandos forum
exemplum. Inde si placet paulum fratres
quia et hoc nobis deus in manus dedit:
audite concilium maximianistarum. Et
cum tractaretur. idem recitauit consilium
maximianistarum scissis fratribus
atque collegis per vniuersam affricam.
Et cum recitaret idem dixit. tota vni
tas ipsorum per affricam. Sed hic cum illis
est catholica: in aliis autem orbis parti
bus ipsi non sunt cum catholica. Et
cum tractaret idem sequentia: recita
uit iterum scissis fratribus atque collegis
per vniuersam affricam. hoc est prouinciam proconsulare
sularem numidiam mauritaniam. bi
zacenam et tripolim constitutis. sed
et presbiteris et diaconibus. vniuersis
plebibus in veritate euangelii nobis
cum militantibus. victorinus. fortu
natus et victorianus. miggin. satur
ninus. constantius. candorius. innocen
tius. cresconius. florentinus. saluius.
alius saluius. donatus geminius. p
textatus. Et cum recitaret idem dixit.
ipse est assuritanus qui postea rece
perunt: eum qui in se dixit sententiam
recepit postea. Et cum recitaret idem
sententiam recitauit. maximianus.
theodorus. anastasius. donatianus.
donatus. alius donatus. pomponius. pera
tius. ianuarius. secundinus. paschasius.
cresconius. rogatianus. alius maximianus.
benenatus. gaianus. victorinus. gunta
sius. quintasius. felicianus. Et cum recitaret
idem dixit. iste est musitanus. qui adhuc
viuit. sed forte alius est aliunde: postea
subscribentes dicunt et loca vnde quisque

erat. Et cum retractaret idem sequentia
recitauit. saluius muggin. paulus la
tinus. et ceteri qui in concilio apud ca
uernam fusis fuimus in domino eternam sa
lutem. Nemo qui nesciat fratres dilectis
simi de sacerdotibus domini non proprie volun
tatis sed diuine legis impulsu. tam
in reos sententiam dicere quam innocentibus
inflictam iure ab eis ac merito sum
mouere. Non leuiter cum periculo subiace
bit. quisquis aut reo pepercerit. aut in
nocentem conficere contemptarit: maxi
me cum scriptum sit. innocentem et ius
tum non occides. et purgatione non pur
gabis reum. Hoc igitur edicto legis ammo
niti necesse nobis fuerat primiani
causam que plebs sancta cartaginensis
ecclesie episcopum fuerat in ouile dei sorti
ta. seniorum litteris eiusdem ecclesie pos
tulatos audire atque discutere sub eo.
ut explanatis omnibus aut innocentem
quod optabile fuerat purgaremus: aut
nocentem certe ostenderemus suis me
ritis esse dampnatum. Optatissimum enim
nobis fuit. ut plebs sancta cartagi
nensis ecclesie eo se letetur episcopo subli
matam: qui in omnia sanctus. et in nullo
reprehensibilis habetur. Propterea utique
talem esse oportet domini sacerdotem. ut
quod populus pro se apud deum non valuerit.
ipse pro populo mereatur quod poposcerit
impetrare. quia scriptum est. si peccauerit
populus orabit pro eo sacerdos. si autem
sacerdos peccauit quis orabit pro eo.
Et cum legeret idem tractatus dixit. etiam
apostoli scripserunt plebibus ut oraret
pro se. et apostoli orantes. dimitte nobis
debita nostra. et apostolus iohannes dixit. ad
uocatum habemus apud patrem ihesum
iustum: et ipse est exoratio pro peccatis
nostris. Sed illud de illo sacerdote scrip

tum est quem isti non intelligunt. ut ad
moneretur populus in prophetia. talem se de
bere agnoscere sacerdotem. pro quo nullus
posset orare. Quis est autem pro quo nullus
orat. nisi ille qui pro omnibus interpellat.
Quia ergo tunc sacerdotium erat leuiticum
ubi sacerdos intrabat et offerebat
hostias pro populo. habebat autem yma
ginem non veritatem futuri cuiusdam sacerdo
tis. tunc enim et ipsi sacerdotes pecca
tores erant sicut ceteri homines. volens di
cere per prophetiam ammonere populum. iam talem
desiderandum esse sacerdotem qui inter
pellaret pro omnibus et pro eo nullus oraret.
designans talem ammonuit et dixit.
si peccauit populus orabit pro eo sacerdos.
si autem sacerdos peccauit quis orabit
pro eo. Itaque o popule talem elige sacerdo
tem pro quo non rogaris orare: sed de
cuius oratione pro te securus esse possis. Ipse
est dominus noster ihesus christus unus sacerdos. homo ipse
unus mediator dei et hominum homo christus
ihesus. Et cum tractaret idem sequentia
recitauit. Scandala igitur primiani con
ipsa nequitia singularis sit in se con
te iudicium prouocauit: ut horum cri
minum auctorem necesse esset per
imputare quem recens ordinatus. Etiam
recitaret idem tractator dixit. Et cum
iam crimina episcopus dixit. Et cum recitauit
tractaret idem sequentia recitauit. con
biteros supradicte plebis ad communi
tione impie conspirationis impellens
hoc ab eis velut pro rario iure pos
tulauit. ut ad dampnados quatuor
diaconos viros egregios ac singu
laribus meritis approbatos. maxi
mianum. salutem. rogatianum. donatum
itemque salgamium consentiret. Et cum
recitaret idem tractatus dixit. in his
quatuor erat ille auctor sasmatis.

padens de fructu fructu: et no se
dolens ab itegritate pcisu. Et cu
tractans ide dixit. sequetia reci
tauit. ut icuctanter ei pmitteret
qz comodaret cosensu. Et cu re
citaret ide tractans dixit. hoc cu
illis egit. illi noluerut ei pmitte
statuerut: ille p seipm cogitatu
scelus no dubitauit iplere. Et cu
tractaret ide recitauit. Cui9 illi ma
la psuptione stupefacti cu silecio
refefellisset. p se cogitatu scelus
no dubitauit iplere: usqz adeo ut
i maximianu diaconu viru sicut
ti oibz notu est inocente. sn causa.
sine accusatore. sn teste. absente
ac lecto cubante sententia putaret
ee pmenda. Et cu recitaret ide
tractas dixit: videte crime. Et cu
tractaret ide sequetia recitauit:
qz ia pride clericos no dissimili fu
rore dapnaret. Na cu icertos co
tra lege decretaqz oim sacerdotu
comunioni sce adiugeret. cuqz ob
sistente maxia pte plebis. et ia
seniou nobilissiou. litteris couci
ret. ut p se corrigeret qd ia miscat:
sua temeritate possessus emedare
contepsit. His itaqz pmoti senio
res ecclie supdicte. ad uniuersu
thoru litteras legatos qz miseru:
qs no sine lacrimis depcati st ut
ad se frequeti9 venirem9. quo p
penso libramie. itentioibz explo
ratis. existimatio ecclie purgaret
tur. Ad hanc qui cu scdm meora
tou litteras venirem9: nota sua
ille ratioe feruesces aduentu nrm
penit9 declinauit. Et cu recitaret
ide tractans dixit. Qd illi obiciat
sintis: qr ps ia donati icerta fra

est. Hoc erat in regula. Quales
fuerit cu quibz fuit cominicatu:
tales dicut fieri oms et vniusa mas
sa. Itaqz si veru isti dicut: icerta e
ia ps tota donati. Exeant plane nu
mide et dicant. ad nos no ptinet.
Stilus icertus e. nescio qs ad comu
nione tua admisisti. obesse potuit
ta longe positis. Si g° nobis obee
no vultis qui i numidia estis qd
cartagine fit. qd in affrica fit po
tuit obesse vniuso orbi terraru.
Semp vn se defendut. inde se ac
cusant: et nos excusat. Et cu trac
taret idem sequetia recitauit: ad
uentu nrm penit9 declinauit.
Et cu legeret idem dixit. qd illi qs
ti sut de ceciliano. Et cu retrac
taret sequetia recitauit: qui vs
qzquaqz rebelli aio cecilianas
male pmasit in coducta militu
die pditoru. Et cu recitaret idem
dixit. ia hoc plus e. hec de cecilia
no no dixerut illi. Vide q. Et cu
tractaret ide sequetia recitauit:
atqz ipetratis officialibz basili
caru ianuas obsedissent. Et cu
recitaret ide dixit. ne itraret epi.
Et cu tractaret ide sequetia reci
tauit. qui igrediendi nob atqz
agendi solepnia intdicerent facul
tate. Hec si epm conuenit facere
si xpianis licet admittere. si hoc
euagelia ptestant: pbet aut
iudicet quisqs amator a assertor
est veritatis. Hoc eni nob ifluc
it fiat aliqn prius: qd nuqm
facet aliens. Et cu legeret idem
dixit. Qd pluribz: Dicit milia
et dapnat hoiem: s dapnatioez
ia ipsam legam9. Et cu tractaret

idem recitauit. Decreuim9 omnes sac
dotes dei psente spu sco. huc eudem
pmianu pmo qd sup viuos epos ali
os surrogauit. qd incestos cu scoz co
munione miscueit. qd psbiteros ad
couratione in eadem costringe ptep
tarit. qd fortunatu pbrm in cloaca
fecit mitti. cu egrotatibz baptismo
subtrxisset. qd comunione demetrio
psbito denegauit ut coget filiu ab
dicare. qd ide psbit obiurgat9 sit. qd
epos hospicio suscepisset: qd sup dict9
pmian9 mltitudine miseit. q xpia
noz domos cuteret. qd obsessi st epi
simul et clerici. et postea ab ei9 sa
tellitibz lapidati st. qd in basilica
cesi st seniores. qd idigne ferrent
claudianistas ad comunione ad
mitti. qd inocetes cleicos putaueit
condepnados. qd se nobis audien
du noluit exhibe. cu basilicaru fo
res ne igredem multitudie et offi
cio inclusserit: qd loca multa vi p
mo. dehinc auctoritate iudiciaria
vsurpauit. Et cu leget ide dixit. pre
termissoz ablatoz. cu paul9 aplus
dicat. audet qs vrm adusus aliu
negociu habens iudicari apud i
iustos: et no apud scos: Videte
qle illi crime obiecerit: qr no ap
epos age voluit de locis s apud iu
dice. Et cu tractaret ide sequetia
recitauit. ptea alia illecebra ei9
admissa qua p honestate stili nri
siluim9. et sacerdotali choro ppe
tuo ee dapnatu: ne eo palpato dei
ecclia aut cotagioe. a aliq. crimic
maculet. Qd ipm paul9 apls exor
tat et amonet. pcipim9 aut vob
fres in noie dni nri ihu xpi. ut dis
cedatis ab omi fre iordinate abu

lante: atqz adeo no imeores puita
tis ecclie coduuabile existimauim9
omes scos co sacerdotes et oes cleri
cos et omes pplos qui se xpianos no
minerint. hac nra tractatoria co
mone. ut omes eius communione in
pote dapnati diligenti cura hoc
ant. Ipse eni de suo iteritu racio
reddet: qui hoc nrm decretu non
audiedo teptaueit violare. Pla
cuit sane nobis et spui sco. qd tar
dis ad couertendu reseruet sb co
vt qqz sacerdotu sue vl clericoru
salutis imemores. a die dapnacio
nis supdicti pmiani. idz a die oc
tauo kalendaru ianuariaru mi
n9 a pmiani dapnati comunio
recesserit. tali sentecia costringa
tur. Laici qz nisi se a supdicto die
dapnatois illi9 int die pasche
future ab eius cosorcio sepaueit
no posse queqm nisi p penitecia
siqdem meminerit ecclie reforma
Victorin9 munacianesis eps sub
scripsi. fortunat9 dionisianesis epc
eps. victorian9 cartabinesis
scus. florenti9 epo ab adrumeti
scus. nugin belesantarie epc sc
scus. Innocetius tresbalicesis epc sc
migimin p collega meo saluio
bresitano epc scs. Saluis9 asanse
sis epc scs. Donat9 sabratensis epc
epc scs: gemeli9 atanabeius epc
scs. Et cu leget ide dixit: ex ipsis
codepnatoribz suis. et ptaxati9
asauritan9. et felician9 musitan9
Et cu tractaret: sequecia recitauit
Ptarat9 assuritan9 epc sb scripsi. Do
maximian9 stabatensis epc
cian9 camicecesis epc scs: domi
fisciancesis epc scs. Theodorus

usulensis epc scs. victorian9 iubete
collega agnosio epo scs. donat9 ce
besussitan9 epc scs. natalic9 cele
sis epo scs. poponi9 macrianensis
eps scs. Prancaci9 ballianensis epc
scs. ianuari9 aquenensis epo scs.
secundin9 iocundianensis epc scs. Pas
thasius a vico augusti epc scs. ce
sororii9 ticianensis epo scs: rogatia
nus epc scs. maximian9 erumnens
epo scs. benenat9 tugutianensis epc
scs. Ritan9 epc scs. Gauan9 tigua
lensis epc scs. Victorin9 leptima
ginensis epo scs. Gutasi9 benefensis
epc scs. Quintasi9 capiensis epc scs.
felician9 musitan9 epo scs. victo
rian9 ex delegatione. Miggi9 epus
scs. latin9 mugiensis epo scs. paul9
gurbitan9 epc scs. helpidi9 tusdrita
n9 epc scs. donatus sabratensis epc
scs. pro fratre et collega meo abarva
no. paulus gurbitan9 p collega meo
gallione. Secundian9 basianensis
epc scs. donat9 amudarsensis eps
scs. getuli9 victorianensis epc scs.
annibonis robautensis epc scs. Ite
annibonis petit9 a collega meo au
diaresis epc scs. tertull9 abitanens
epc scs. pmulian9 epc scs. secundin9
aurusilianensis epc scs. Maxim9
pitanensis ~~epc~~ scs. crescentian9 na
lensis scs. donat9 velimensis scs.
perseueratus. besbestin9 scs. Fausti
n9 bennensis epc scs. Omnibus numero
quinquaginta tres. Et cu recitaret
de tractatus dixit: Paululu digna
tui aduertere. Hec e dapnatio tua
dixim9 illi. Quid vis. habeat po
dus an no habeat? Ego faueo.
presus dico qr isti hoies falsa i te
ceperut: et audi unde credam. qr apud

alios iudices obtinuisti causa
tua. et isti dapnati st. Sic g° te
ppter ea credo inocente. qr no exiens
ad factiosos alibi ostendisti ino
centia tua: ut illi qui te dapna
uerut. dapnatione mererent. Dig
nare acceptare ceciliani inocentie.
qr noluit exire ad maiores tuos:
et sic seruabat causa sua orbi terraz.
quomo tu seruasti concilio numi
diaru. Si inocente te reddidit se
des bagaitana? quanto poti9 illu se
des aplica? Aut vis ut valeat qui
primo dapnauerut? Si valent. co
tra te valent. Na illi cotra cecili
anu nec valent nec valebut: tu
qd contra te iudices attende. ia hic
audent dicere. sz nos q postea dapna
uim9 maximianistas plures era
m9. Valeat g° sententia vra i feli
cianu. et valeat eoz i cecilianu.
ubi bagaitanu concilium fecerunt.
etia felicianu dapnauerut: mo
iniustus e felician9 a nocens recep
tus e. aut inocens dapnatus e.
Si g° nocente recipis p pace dona
ti: cede oibz gentibz pro pace xpi.
Si aut p errore tem inocens dap
natus est: errare potuert trecenti
dece dapnates felicianu? et non
potuerut errare septuaginta dap
nates cecilianu? Qd ergo dicitis?
Cu audieritis vobis dici pius vos
dapnauerut maximianiste: recur
ritis et dicitis. sed nos plures era
mus qui dapnauim9 maximia
nistas. Ad utruqz vobis cito respo
detur: qr et illi veri piores dapnaue
rut cecilianu. Si piores valent.
cedant pmianiste concilio maxi
mianistaru? si plures. cedant

donatiste orbi terraru; nichil ee
arbitror iustius. Pauci sut maxi
mianiste: s priores sut. Reus re
u no facit. Si hoc putas. quomo
dapnatus dapnare potuisti? qa
et inter dapnatores et ipe script9
e. nec seruauerut illi locu cause
dicetis? Alit aut cecilian9. serua
tus e illi locus hois cause dicen
tis. sicut habet ipa sentecia. qa
nec in comunione receptus e ni
purgat9: iste aut hic a iudicibus
dapnatus. illic int iudices dap
nas. Sed fuit ista equitas bagai
tani cosilij. Prsus totu concedim9.
Male te dapnauerut maximia
niste: male dapnauerut et illi
priores vri cecilianu. Tu purgas
ti te apud bagai: purgauit se ille
in trasmarino iudicio. Consensit
huic iudicio vniusus orbis trarr.
Qd dicturus e? Plures nos sum9
qm maximianiste? Estote plures:
de numero g° agam9. Videte qntu
itersit. Absente te dapnauerut
maximianiste: tu ad eos exire no
luisses. Hoc qdem simile: sic et il
li dapnauerut absente cecilianu.
cu factione eorr deuitasset. Sed
tu rurs9 i absentes illos fecisti di
ci sentecias in cocilio bagaitano:
at vo cecilian9 psens aduersario
psente purgatus e. Deinde alia
magna differecia. iudices numi
das apud quos te purgares tu ipe
audisti. tu ipe costituisti: maximi
aniste illos no petierut. Apud eos
aut a ceciliano donat9 vict9 est:
qs ps donati iudices postulaue
rat. Respondet tibi mo maximi
aniste et iure dicut. nos primo

venim9 ad te de puincia tua. de duo
[illegible] ad te ptinetis epi: et volum9
[illegible] Contepsisti [illegible]
audire causa tua. Contepsisti
nos: no ad nos existi. Si timuisti
nrm iudiciu. vl simil iudices ele
gerim9: no ires ad quos tu velles.
Qntu itersit videte. Tu aut [illegible]
donatiste litteris suis iperatore
petierut. ut decerneret iudices. [illegible]
pbauerut eos apud qs victi st. qs
anq vicent postulauert. dati st [illegible]
ad eor petitu. et ibi victi st. Appellau
st ad ipatore: et ibi victi st. Vel [illegible]
abses e maxianista et taci; et ter [illegible]
sens donatista no tacet. Sed [illegible]
cotendis cu maximianistis [illegible]
faueo tibi trecenti dece plures su[illegible]
qm centu. vl quot fuerut qui dap
nauerut a pte maximiani pri[illegible]
nu: milia epor p orbe trarr qu[illegible]
dapnauerut a pte ceciliani dona[illegible]
tu. Nichil ponderis apud te hab[illegible]
putas. Sed dicturus es mi. [illegible]
donatistas milia epor dapn[illegible]
rut de toto orbe trarru. Optim[illegible]
no dapnarut. Quare no dap[illegible]
rut? Quia iudicio no int fuer[illegible]
Si iudicio no int fuerut; [illegible]
dapnauerut qr causa illa [illegible]
nescierut. Ab inocentibus quare te
sepasti? Venit huc ad te de orbe
terrarr que vis rebaptizare? et [illegible]
te ia letale misteriu exercente
et volente iterare qd semel datu
et no amittitur. adit cu magna [illegible]
te et gemitu et dicit ti. qd est qd
vis facere baptizare me? Aut nesc[illegible]
tio qs mesopotamen9. nescio qs
syrus. nescio qs ponticus vl longi
us costitut9 respondens qa non
habes baptismu. Qua te legis

eplas apli ad me datas. Venit nes
no qs de galatia. de ponto: venit nes
no quis de filadelfia. ad qs et illas
iohannes scripsit. Venit a colosensi
bz. venit a philippis. a tessalonica.
ego non habeo baptismum ad quem
scripsit apls p que tu habes? et au
dis legi eplam mea qui detestaris
pacem mea. Explicit sermo scds. Inci
P Ars novissima pit smo tercius.
psalmi huius indiscussa vob
is et intractata remanserat.
Unde sicut video non quidem scdm
dispositionem nram. sed tn non pret
dispositione sua ad reddendum de
bitum nobis dns revocavit. Intenti
g estote fres: ut si possumus deo ad
iuvante vel modo solvamus. qd nobis de
be cognoscimus. Quis e qui dicat
qd modo cantavimus. Iunior fui
et senui? et non vidi iustum derelictum.
nec semen eius querens panem. In
quasi unus homo loquitur. Quam multum
tempus e etas unius hois? Et quid
magnum est ut homo positus in una
aliqua pte terrarum p tota vitam
sua tam breve. quam humana vita bre
vis e. quamvis ad senectute a iuve
tute pervenit. non videat iustum derelic
tum. nec semen eius querens panem: Non
e mirandum. Potuit enim fieri ut ante
vita ipsius fuisset aliquis iustus querens
panem; potuit fieri in alia pte terrarum
non ubi ipse esset. Deinde aliud quod
moveat audite. Ecce unusquisque in vo
bis qui forte iam senuit. respiciens
cursus etatis sue iam pactos sibi
ubi cogitatione versatus fuit. in his quos
novit. forte non ei occurrat iustus
querens panem. aut filius iusti querens
panem? sed tn respiciat ad scripturas
divinas et invenit angustiatum iustum.
et fame passum in regione sua. mutas
se alia regione. invenit et filium ipsius
ysaac eiusdem famis causa in alias
isse regiones querentem panem? et quomodo
erit verum nunquam vidi iustum derelictum.
nec semen eius querens panem? Et si
verum hoc invenit in spatio vite sue:
aliter tn invenit in lectione divina. que
fidelior e quam vita hominum. Quid ergo
facimus? Adiuvet nos pia studia vra:
inspiciamus in his versibus psalmi volun
tatem dei qd nos intelligere velit. Metus
est enim ne unusquisque infirmus non capi
ens spualiter intelligere scripturas e
at in exempla humana videat aliquos
bonos servos dei ee in necessitate aliqua
et inopia querendi panes: maxime et paulum
apostolum cogitet q dicit in fame et
siti. in frigore et nuditate. et scandali
set apud seipsum dicens. certe verum e
qd cantavi. certe verum e qd in ecclia
stans tam devota voce psonui. nunquam
vidi iustum derelictum. nec semen eius que
rens panem. Fallunt nos scripture? dicat
apud se et dissolvantur omnia ei membra
ab opere bono: quibus membris interius et
qd est gravius et in interiore homine dissolutus
iam desistat ab opere bono et dicat
sibi. Ut quid bene operor? Ut quid panem
meum frango esurienti et nudum ves
tio. et sine tecto induco in domum meam?
attendens ad id qd scriptum e. nun
quam vidi iustum derelictum. nec semen
eius querens panem. cum videam tot homines
bene viventes. plerumque fame laboran
tes? Sed si forte erro ego. ut tam illum
qui bene vivit. quam qui male vivit.
puto bene vivere. et aliter illum novit
deus. id est nunquam esse quem ego iustum pu
to? quid facio de abraham. quem iustum

ipa sc̄ptura comendat. Qd facio de
ipo aplo paulo qui dicit. imitatores
mei estote sicut et ego xpi. An ut e
tiā ego sim ī malis qualia ille ptu
lit. ī fame et siti. ī frigore et nudi
tate. Ita cogitantē ut dixi dissolu
tis mēbris oibz iterioribz a facilta
te opis boni. possumus ne fres taqm
paliticū tolle et apire tectū sc̄pture
et eū sumittē ad dnm. Videtis enī
qr obscurū est. Porro si obscuru est
tectū ē. et paliticū quedā aio itue
or: et hoc tectū video. et sub ho tec
to video. et xpm latere agnosco.
Facia qntū possū qd laudatū est
in illis. qr p tectū paliticū ad xpz
submiserut. ut dicet illi. costans
esto fili: remissa sut enī tibi pccā
tua. Sic enī fecit iteiore hoiem sal
uū a palisi remittedo pccā sua: et
costringendo fide. Sz erant ibi ho
mies qui nō habebant oclos ad
videndū iteriore paliticū iā esse
sanatū. et medicū curantē puta
uerut blasphemantē. Qs ē hic
īquiunt qui pccā dimittit. Blas
phemat iste. qs potest dimitte pec
cata ñ solus deus. Et qr ille erat
deus. talia cogitātes audiebat.
Hoc verbū de deo cogitabat: sz deū
psentē nō videbat. Fecit g° ille
medicus aliqd et in corpore paliaci:
ut et illoꝝ qui talia dixert iterio
rē palisim sanaret. Fecit enī qd
videret: et dedit qd crederent. Erga
g° qs qs es tā infirmus et languens
corde. ut attēdens huana exēpla
velis a bonis opibz desistē. et pa
lisi qdam iteiore dissolutus es:
age si possimus apto isto tecto su
mittē te ad deū. Dns enī ipe in

corpore suo qd est ecclia iunior fuit
pmis tēporibz: et ecce iā senuit.
Nostis et agnoscatis et itelligatis.
qr in hoc positi estis et ita credi
distis. qr caput nrm xps ē: corpus
capitis illius. nos sumus. Nuqd soli
nos. et nō etiā illi qui fuerut ante
nos. Oms qui ab initio sc̄li fuert
iusti. caput xpm habent. Illū eī
venturū ee crediderut. quē nos ve
nisse iā credimus. et in eius fide et
ipi sanati sut in cuius et nos: ut es
set et ipe totius caput ciuitatis ihe
rusalē. oibz connumeratis fidelibz
ab initio usqz in finē. adiunctis e
tiā legionibz et exercitibz angeloꝝ
ut fiat illa una ciuitas sb uno re
ge. et una qdā puīcia sub uno ipa
tore. felix in ppetua pace et salute
laudans deū sine fine. bta sine fi
ne. Corpus aut xpi qd est ecclia
taqm unus quidā ho. pmo iunior
it. et ecce iā in fine sc̄li est in se
necta pingui. qm de illa dictū ē
adhuc multiplicabit in senecta
pingui. multiplicata ē sup oēs gentes
et ipius vox ē attēdentis qsi vnius
hois pma etate sua. et ista noui
sima. respexit p omia qr oms eta
tes notas habet p sc̄pturas. et au
cultans et monens. iunior fui pmis
tēporibz sc̄li. et ecce sū etiā nouissis
tpibus sc̄li: et nuqm vidi iustū
derelictū. nec semen eius qrens panē.
Agnouimus hoiem iuniore et sene
et taqm apto tecto puenimus ad
xpm. Sed quis ē iustus qui nō ē
visus delictus. nec seme eius q
rens panē. Si itelligas panē i
telligis illū. Panis est et verbū
dei: qd nuqm ab ore iusti discedit.

Nā et in capite suo iustus iste tep
tatus hoc respōdit. Qn̄ enī ipsi
dn̄o dyabolus aut̄ esurieti et fame
pageti. dic lapidibꝫ istis ut panes
fiat: rn̄dit nō in solo pane viuit
hō sed in omi verbo dei. Dein fr̄es
mei attendite. qn̄ faciet iust⁹ volū
tate dei. Semꝑ ei faciat: et sc̄dm vo
lūtate eius viuit. Volūtas dei de
corde ei⁹ nō recedit. qꝛ volūtas ipa
ē lex dei. Et qd̄ dictū est de tali.
Et in lege eius meditabit̄ die ac
nocte. Panē istū manducas vna
hora et dimittis: panē illū verbi.
legis manducas. qn̄ enī audis et qn̄
ruminas. ut sis aīal mūdū nō ī
mūdū. qd̄ significat etiā sapiētia
ꝑ salomonē dicēs. Thezaur⁹ desi
derabilis requiescit in ore sapiētis:
vir aūt stultus glutit illū. Qui
enī glutit ut nō in illo appareat
qd̄ vorauit: oblitus ē qd̄ audiuit.
Qui aūt nō ē oblitus. cogitat. et
cogitādo ruminat: ruminādo de
lectatur. Vnde dr̄. cogitatio sc̄ā ser
uabit te. Et certe si seruat te in ru
minatōe panis huius sc̄ā cogitatō:
nūqm̄ vidisti iustū derelictū. et se
me ei⁹ qrens panē. Tota die mi
seret̄ et fenerat̄. Fenerat̄ quidē
latine dr̄. et qui dat mutuū et q̄
accipit. Plani⁹ hoc aūt dr̄. si di
camus fenerat. Qd̄ ad nos qd̄ gra
matici velint. Melius ī barbaris
mo nr̄o. vos ītelligitis: qm̄ ī nr̄a
disertitudīe vos deserti eritis. Er
go iustus iste tota die miseretur
et fenerat: ꝫ nō gaudeat fenera
tores. Inuenim⁹ ei quedā feneā
tore. sicut īuenim⁹ quedā pane.
et ubiqꝫ apto tecto ꝑueniam⁹ ad xp̄m.
Nolo sitis feneratores: et ideo nolo
qꝛ ds̄ nō vult. Nā si ego nolo et ds̄
vult. agite: si aut̄ ds̄ nō vult. etiā
si ego vellē. malo suo ageret q̄ ageret.
Vn̄ apparet deū hoc nolle. Dictū ē
alio loco. qui pecunia sua nō dedit
ad vsurā. Et qm̄ detestabile sit. qm̄
odiosū. qm̄ exectrandū. puto qꝛ et ipi
feneratores nouerūt. Rursus aūt
ego ipe īmo deus nr̄ qui te ꝓhibet
ēē feneratorē. iubet te ēē fenerato
rē: et dr̄ t. si feneraūis spē nō habe
bis. Si feneraūis homi. idꝫ mu
tua pecunia tua dedis. a q̄ aliqd̄
plus qm̄ dedisti expectes accipe:
nō pecunia sola ꝫ aliqd̄ pl⁹ qm̄
dedisti. siue illud triticū sit siue
vinū. siue oleū. siue qd̄libꝫ aliud:
si plus qm̄ dedisti expectas accipe
fenerator es. et hoc īprobandus
nō laudand⁹. Qd̄ g°. īquis facio.
ut sim vtilis fenerator. Attende
qd̄ facit fenerator. Min⁹ vult dare:
certe et plus accipe. Hoc fac et tu:
da modica. accipe magna. Vide
qm̄ late crescat fen⁹ tuū. Da tpa
lia accipe etna: da terrā accipe ce
lū. Et cui dabo forte dicis. Ipse
dn̄s ꝓcedit quē feneres: qui tibi
iubebat ne fenerator sis. Audi scp
turā q̄mō feneres dn̄m. Fenerat
īquit dn̄m qui miseret̄ paupis.
Nō enī eget a te dn̄s: ꝫ habes aliū
q̄ a te egeat. Illi porrigis: ille acci
pit. Nō enī habet paup qd̄ tibi
retribuat: et tn̄ ipe vult retribuē
et nō īuenit qd̄: sola ī illo rema
net beniuolētia orandi ꝓ te. Cū
aūt paup orat ꝓ te: tāqm̄ deo di
cit. dn̄e mutuū accepi. fide dic me.

Et ī fide suscepi tuā

Pinde et si no tenes paupem reddi
tore: sed ydoneu tenes fideiussore.
Ecce deus t' de scptura sua dicit: da
secur9. et ego redda. Quomo solet
dicere fideiussores. qd dica? Ego red
do. ego accipio. m das. Putam9 ne
et hoc dicit deus. ego accipio. mi
chi das? Plane si deus xpc qd no
dubitat: ipe dixit. esuriui. et dedis
tis m maducare. Et cu illi dicent.
qn te vidim9 esuriente: ut ostedet
se pauperu fideiussore. oim mebroru
suoru sponsore. qr ille caput. illi
mebra? et cu accipiut mebra ca
put accipit: cu vni iquit ex his mi
mis meis fecistis. m fecistis. Ecce
auare fenerator vide qd dedisti:
vide qd accepturus es. Si dedisses
pauca pecunia. et ille cui dederas
p pua pecunia tua daret t' magna
villa incopabilit amplius valen
te qm tu pecunia dederas? qntas
gras ages. qnta leticia tolleveris?
Audi qua possessione det que fene
rasti. Venite bndicti pris mei pe
pite. Quid? Qd dedistis? Absit.
Terrena dedistis: q si no dedissetis
in tra putrescent. Qd eni in fac
tur9 esses si no dedisses? Qd pitu
ru erat in tra. seruatu est in celo.
Ergo qd seruatu est: hoc acceptu
ri sum9. Seruatu est meritu: fac
tus e thesaurus tuus meritu tuu.
Na vide qd sis accepturus. Pcipite
regnu qd vobis patu est ab ītio
mudi. Cont' illi qui fenerare no
luerut qd audiut? Ite in igne e
ternu qui patus e diabolo et an
gelis eius. Et qd vocat regnu qd
accipim9? Attendite seqtia. Isti
ibut in cobustione eterna: iusti

aut in vita eterna. Ad hoc abite.
hoc emite. ad hoc fenerate: habe
tis xpm in celo sedente. in tra pe
tente: inuenit qmo feneraret. Ius
tus tota die miseret et fenerat.
Et semen eius i bndictioe erit.
Et hic no occurrat carnalis cogi
tatio. Videm9 mltos filios iustor
fame morietes? quomo g' semen
ei9 in bndictioe erit? Semen ei9
reliquie ei9: vn hic seminat. et
postea metet. Nā qr aplus dicit. bo
nu eni facietes no deficiam9: tpe
eni suo metem9 ifatigabiles. Itaq
du tepus habem9 ait opem boni
ad omis: hoc e seme tuu qd erit in
bndictioe. Terre comittis et tanto
amplius colligis? xpo comittis et p
dis? Vide ipm semen expssius no
miatu ab aplo. cu de eleosinis
rēt. hoc eni ait? qui pce seminat
et metet: et qui seminat i bndic
tioe. de bndictionibz et metet.
laboras forte cu seminas: et dolo
cu misereis qr miseros vides.
lius eni aliqn no habebim9. quando
ista dem9. Cu omis icorruptioe
comutabitur? nullus esuriet
porrigas pane: nullus sitiet
potu. Nullus nud9 erit que vest
as: nullus pegrinus que suscipi
Hic aut int erupnas. teptationes
dolores. gemitus. mittim9 semen
Sz respicis ad psalmu aliu: eunt
ibant et flebant. mittetes semi
sua. Attende qr semen ei9 in bene
dictioe erit. Venientes aut venient
cu exultatoe: portates manipulos
suos. Vide ergo qd seqtur: et noli
ee piger. Declina a malo et fac
bonu. Noli tibi putare sufficere si

no expolias vestitu. No expoliado
eni vestitu declinasti a malo: s; no
li arescere et sterilis ee. Sic noli spo
liare vestitu: ut vestias nudu. Hoc
e eni declinare a malo et face bo
nu. Et qd inde habebo dicturus es:
Ja comedavit ille que feneras. qd
tibi dabit. Vita eterna dabit ti:
qa illi feneraris. Audi et qd sequitur.
Declina a malo et fac bonu: et in
habita in sclm sclor. Et noli putare
cu das qd nemo te videat. aut qa
deseruit te ds. qn forte dedis paupi.
et consecutu fuerit aliqd dapnu a
aliq tristicia rei amisse et dicas t:
qd psuit bona me fecisse opa: Pu
to no amat ds hoies q bene faciut.
Unde ista vba fit murmuratio. vn iste
strepitus: n qr abudant iste voces:
Unusquisq; mo cognoscat has voces
aut i ore suo. aut i ore vicini sui:
aut i ore amici sui. Deleat illas
ds. et extirpet spinas de agro suo:
plantet fruge bona et arbore fruc
tifera. Qd eni totu istatus es o
ho qr dedisti paupi. et alia pdi
disti: None vides qr pdidisti qd no
dedisti: Quare no respicis ad deu
tuu: Ubi est fides: Quare sic dor
mit: Excita illa in corde tuo. At
tende qd tibi dixit ipe dns. qn do
te ad huiusmoi bona opa exhorta
bat. Facite vobis sacculos no ve
terascentes: thesauru no deficiente
in celis. quo fur no accedit. Hoc
g commemora qn plangis in dap
no. Qd ploras stulte. pui cordis.
aut no sani cordis: Qre pdidis
ti: n qr tu no comodasti: Quare
pdidisti: Qs t abstulit: Respo
debis. Fur. None hoc te pmonue

ra ne ibi pones quo fur possit acce
dere: Si g dolet qui pdidit: hoc do
leat qr no ibi posuit vn pire no
potuit. Qm dns amat iudiciu
et no derelinquet scos suos. Qn pa
ciunt labores sci nolite putare qr no
iudicat ds. aut pverse iudicat. Qre
te monet ut iuste iudices: ipe per
verse iudicaturus e: Amat ille iu
diciu: et no delinquet scos suos. Se
quomo: Sic abscondita e apud illu
vita scor: ut qui mo laborat i tra
qsi tpe hiemis arbores no habentes
fructu et folia: illo apparente tanq
novo sole exorto. illud qd i radice
vivebat i fructibz appareat. Amat
g ille iudiciu: et no delinquet scos
suos. Sz laborat scs in fame: no
illu derelinquet ds. flagellat oem
filiu que recipit. Contepnis illu
qn flagellatur: expavescis qn dita
Un eni flagellatur: Pssuris tpali
bus. Qn ditabit: Qn audiet. ve
nite bndicti pris mei. pcipite reg
nu qd vobis patu est ab inicio mu
di. Noli g piger ee flagellari: ut
sis int eos qui merent recipi. Vs
qr adeo ille amat iudiciu: et non
delinquet scos suos q flagellat
ad tepus. Et qm flagellat oem fi
liu que recipit: nec vnico pepcit.
i quo delictu no invenit. Qm dns
amat iudiciu et no delinquet scos
suos. Qa g no delinquet eos: forte
hoc eis dabit qd hic amas multos
anos vivere senescere: No attendis qa
si senectute optas venire: hac optas
de qua cu venit coquereris. No tibi
g dicat aia. vl mala vl infirma vl
pua. qmo veru e. dns amat iudici
um et no delinquet scos suos: Re

uera nō dereliquet: ut tres pueros
i camino laudantes. nō eos tetigit
ignis. Nūqd sā eius machabei nō
erāt? qui in ignibꝫ defecerūt carne
nō fide? Sed hoc īquit maiorē qsti
onē habet: qꝛ cū fide illi nō defece
rūt. ille illos dēliquit. Audi qd̄ seqt̄.
Inetnū conseruabūt. Tu paucos
anos eis optabas: qs eis si daret
dns nō dēliquet scōs suos. Visibi
lit nō dēliquit tres pueros: occul
te nō dēliquit machabeos. Illis
eciā dedit vitā tpālē ad cōfūdendos
īfideles: illos aūt occulte corona
uit. ad iudicandā īpietatē psecu
toris. Nec illos tn̄ nec illos dereli
quit: qui nō dēliquet scōs suos.
Et nichil magnū acceperūt tres
pueri: si nō inetnū cōseruarent.
Inetnū cōseruabuntur. Iniusti
punietur: et semē impioꝝ pibit.
Quomō semē illi⁹ in bndictiōe
erit: sic semē impioꝝ pibit. Seme
enī īpioꝝ opa impioꝝ. Nā īuenim⁹
rursū filiū īpij florere in sclō:
et aliqn fieri iustū et florē in xpo.
Vide g° qmō accipias: ut tectū a
perias. et ad xpm pucias. Noli
carnalit: nā decipis. Sꝫ semen
īpioꝝ oīa opa īpioꝝ pibūt: fruc
tū nō habebūt. Ad tēpus ei aliqd
valent: postea q̄rent et nō īueni
ent qd̄ opati sūt. Nā pdentiū qd̄
opati sunt vox erit illa. qd̄ nob
pfuit supbia? ā qd̄ diuiciaꝝ iac
tatio cōtulit nobis? Trāsierunt
oīa illa taqm̄ vmbra. Ergo semen
īpioꝝ pibit. Iusti hēditate pos
sidebunt tr̄a. Rursꝫ auaricia non
surrepat. nec t̄ aliquā villā mag
nā pmittat: ne qd̄ hic iubeis cō

tēpnē ibi speres. Terra est quedā
illa viuoꝝ. regnū scōꝝ. Vnde di
spes mea es tu: porcio mea in tr̄a
viuoꝝ. Nā et si vita tua illa ē:
ītellige qualē tr̄a accepturꝰ sis.
Illa ē terra viuentiū: hec ē aūt
tr̄a morientiū receptura mortuos.
qs nutriuit viuos. Qualis ergo
illa tr̄a? Qualis et ipa vita. Si
etna vita: etna tr̄a. Et qmō etna
vita? Et īhabitabūt in sclm̄ scli
sup ea. Alia g° tr̄a erit. ubi īhabi
tabim⁹ in sclm̄ scli sup ea. Nā trāsi
ista dictū est. celū et terra trāsi
būt. Os iusti meditabit sapi
ciam. Ecce ē ille panis: videte qmō
libēter māducet iustus iste. Et
verset in ore suo sapientiā: lex dei
ligua eius loqtur iudiciū: lex dei
eius in corde ipius. Ne forte q̄
tares eū in ore habē qd̄ in corde
nō habet? ne forte cōputares
tū illis de quibꝫ dictū est. ppls
hic labijs me honorat. cor aūt
longe ē a me: et ligua ei⁹ loqtur
iudiciū. lex dei eius ī corde ipius.
Et qd̄ illi pdest? Et nō supplan
tabūt gressus eius. Liberat a la
queo verbū dei ī corde? liberat a
via praua verbū dei in corde: li
berat a lapsu verbū dei in corde.
Tecū est cui⁹ verbū a te nō recedit.
Qd̄ aūt mali patit que custodit
deus? Custodē ponis ī vinea et
cont̄ fures secur⁹ es: et pt̄ dormi
re custos ille. et ipe cadē et fure
admittē: nō aūt dormit neq dor
mitabit qui custodit isrl. Lex
dei eius in corde ipi⁹: et nō suppla
tabuntur gressus eius. Viuat g°
secur⁹? et int̄ malos viuat secur⁹.

et inter ipios viuat securus. Qd ei
iusto mali potest ipius facere? Ecce
vide qd sequitur. Considerat pccor
iustu: et qrit mortificare eu. Dicit
eni qd in libro sapie dicte pdictu est.
grauis e nobis etia ad videndu: q
nia dissilis e alijs vita ipius. Que
est g° mortificatio que dns custodit.
Qui cu illo habitat: qui de ore ipius.
qui de corde no recedit. Dimittit eu.
Ubi e qd supius dictu e. et no delin
quet scos suos? Ergo cosideat pccor
iustu et qrit mortificare eu. Dns
aut no delinquet eu i manib9 ei9.
Quare g° deliquit mres i manib9
ipioru? Que fecerut illis quicq vo
luerut? Alios gladio pcusserut. a
lios crucifixerut. alios bestijs sub
iecerut. alios ignibz cremauert:
alios in cathena ducetes tabe di
uturna cofecerut. Certe no delin
quet dns scos suos: dns aut non
delinquet eu in manibz ei9. Poste
mo ipm filiu suu qre dimisit in
manibz iudeoru? Et hic tectu api?
si vis omi iteriore mebro costringi
pueni ad dnm: audi qd dicat alia
scriptura. dnm puidens passuru ab i
pijs. Qd ait? Terra tradita e in ma
nus impy. Qd e terra tradita e i ma
nus ipy? Caro tdita e in man9 pse
quetiu. No ibi aut dimisit iustu su
u deus: de carne capta educit aiam
iuicta. Dimittet ds iustu suu i ma
nibz impy: si illu fecisset cosentire
ipio. Contra qd malu orat i alio p
psalmo et dicit: ne tradas me dne
a desidio meo pccori. Opus est ut a
desidio tuo no tradaris pccori: ne cu
desideas vita psente. icruas i illu
et pdas eterna. A quo desiderio no

debet tradi pccori? Ab illo de q° ite
dr: et diem hois no cocupiui tu scis.
Qui eni desiderat et cocupiscit die
hois qui illi minatus fuit aduersari9
qd tollat illi die humanu. qz occidit
eu et pdit hanc vita: qui no spat
alia vita deficit et cosentit inimico.
Qui aut audit dnm dicente. noli
timere eos qui corpus occidut. aiam
aut no possut occidere? et si traditur
tra i man9 ipy. capta tra spc eua
dit: spu euadente et tra resurget.
Spc mutabitur ad dnm: tra muta
bitur in celu. No eni aliqd de ipa tra
perit q ad tepus tradit in man9 i
py: capilli capitis nri inumati sut.
Ergo securitas e si itus sit deus:
si aut expellatur diabolus. admittitur
deus. Dns aut no delinquet eu i
manibz eius? Nec dapnabit eu
cu iudicabit eu. Habent aliq exe
plaria. et cu iudicabit eu iudica
bitur illi. Illi aut dictu e: cu iudica
u fit de illo. Possum9 eni sic loq
ut dicam9 homi: iudica m. idz au
di causa mea. Cu g° cepit audire cau
sa iusti sui deus. qm oportet oms
exhibei an tribunal xpi et stare ut
illic recipiat vn9quisq q p corpus
gessit siue bonu siue malu: qm g°
ventu fuit ad illud iudiciu. no eu
dapnabit. et si ad tepus videatur
dapnari ab hoie. Et si dixit sente
tia pconsul i ciprianu: alia e sella
terrena. aliud tribunal celorum. Ab i
feriore accepit sententia: a supiore
corona. Nec dapnabit eu cu iudica
bitur illi. Sed qn erit? Noli mo pu
tare? tepus laboris e. tepus seminis
e. tepus frigoris e: et si int ventos.
et si int pluuias: semina. noli esse

piger. Estas veniet que te letificet: in
qua te gaudeas seminasse. Quid ergo
facio michi? Expecta dominum. Et
tu expecto quod ago? Et custodi vi
as eius. Et si custodiero. quid accipi
o? Et exaltabit te ut hereditate pos
sideas terram. Qua terra? Iterum ne
aliqua villa occurrat animo: illa de
qua dicitur. venite benedicti patris mei percipite
regnum quod vobis paratum est ab inicio mun
di. Quid de illis qui nos angustiave
runt. inter quos gemimus. quorum scandala
toleravimus. pro quibus senectibus frus
tra oravimus? quid de illis erit? Sequitur.
Cum perierint peccatores videbis. Et
tu de proximo videbis: tu eris ad dex
teram: illi ad sinistram. Hoc ad fidei
oculos pertinet. Quos fidei oculos
qui non habent. delectantur felicitate
impiorum: et putant se sine causa esse
iustos. quia vident hic florere impios.
Qui autem habet oculum illum fidei. quid
dicat? Vidi impium superexaltari
et elevari super cedros libani. Et pu
ta quia superexaltatus est: puta quia eleva
tus est. Quid sequitur? Et transivi
et ecce non erat: et quesivi eum et non est
inventus locus eius. Quare non erat et
non est inventus locus eius? Quia tran
sisti. Si autem carnaliter cogitas. et
ista terrena felicitas vera felicitas tibi
videtur nondum transisti: aut equalis il
li es. aut infra es. Proficie et transi: et
cum proficiendo transieris. attendis eum fide.
Vides novissima ipsius et dices tibi. ecce
non est iste qui sic tumuerat: quomodo
si transires iuxta fumum. Nam et hic dic
tum in isto psalmo superius. deficien
tes velut fumus deficient. Erigitur in
altum fumus et in globum tumidum pergit:
quanto magis attollitur. tanto amplius

intumescit. Sed cum transieris attende post
te: perge enim fumus. si est ante te desiderium no
li posteriora ex desiderio attendere sicut
attendit uxor loth et remansit in via:
sed respice ex despectu et videbis ipsum
nusquam esse. Et queres locum eius. Quo
locus eius? Quomodo habet potestatem
habet divitias. habet quendam ordi
nem suum in rebus humanis. ut multi
ei obsequantur. ut iubeat et audiatur:
iste locus non erit si transis. ut tu pos
sis dicere. transivi et ecce non erat. Quid
est transivi? Profeci. perveni ad spiritualia:
intravi in sanctuarium dei ut intenderem
in novissima. Et ecce non erat: et quesivi
eum et non est inventus locus eius.
Custodi innocentiam. Tene quomodo
tu avarus esses sacellum tenebas.
Quomodo tenebas sacellum ne tibi ex
torqueretur a fure: sic custodi innocen
tiam ne tibi extorqueatur a diabolo. Sit
illa certum patrimonium tuum: de quo fiunt
divites et pauperes. Custodi innocen
tiam. Quid tibi prodest lucrum auri? et
dapnum innocentie? Custodi innocen
tiam. Et vide directionem. Habeto
oculos directos ut videas directio
nem. non pravos quibus malos vides
et distortos: ut distortus tibi et pravus
videatur deus. quia favet impiis et persequitur
fideles. Non vides quam tortum videas?
Corrige oculos tuos et vide directi
onem: qua directione noli ad presentia
attendere. Et quod videbis? Quoniam sunt
reliquie homini pacifico. Quid est sunt
reliquie? Cum mortuus fueris non
eris mortuus: hoc est sunt reliquie. Hoc
Erit illi aliquid et post hanc vitam. Hoc
est illud semen quod in benedictione erit.
Unde dominus. qui credit in me [illegible] licet
moriatur. vivet. Quoniam sunt reliquie homi

pacifico. Iniusti autem disperient
in idipsum. Quod est in idipsum? In sepi
terium vel omnes simul in unum. Re
liquie ipsorum interibunt. Sunt autem re
liquie homini pacifico. Ergo qui non sunt
pacifici: ipsi sunt. Beati enim pacifici:
quoniam ipsi filii dei vocabuntur. Salus
autem iustorum a domino. et protector eorum est
in tempore tribulationis: et adiuvabit
eos dominus et eruet eos. et eximet eos
a peccatoribus. Toleret ergo modo peccatores
iusti. tolerent frumenta zizania. to
lerent triticum paleam: quia veniet tempus
separationis. et eximetur semen bonum
ab eo quod igni consumetur. Illud in hor
reum mittetur: illud autem in eterna consla
tione: quia ideo simul fuerunt primo ius
tus et iniustus. ut ille supplantaretur.
ille probaretur: postea autem ille damp
naretur. ille coronaretur. Deo gratias
fratres. reddidimus debitum in nomine xpi:
sed nos caritas debitores semper tenet.
Illa enim una est: que et si cotidie redditur.
semper debetur. Multa diximus adversus
donatistas: multa vobis recitavi
mus. multas cartas. multa preter ca
nonem scripturarum illis cogentibus.
Nam et si reprehenderet nos hec quia vobis
talia legimus: nos reprehendamus cum
vos instruamus. Possumus ei eis etiam in
hac parte sic respondere: factus sum insi
piens vos me coegistis. Tamen fratres
omnia custodite hereditatem nostram
de qua securi sumus in testamento patris
nostri esse. non in aliqua carta frivola
alicuius hominis. sed in testamento patris
nostri. inde securi sumus: quia qui fecit
testamentum vivit. Qui fecit testa
mentum heredi suo: ipse iudicabit
de testamento suo. In rebus humanis
aliquis est testator. aliquis iudex: sed tamen qui
tenet testamentum vincet apud iudicem
alterum. non apud alterum iudicem mor
tuum. Quam ergo secura est nostra victoria:
cum ille iudicabit qui testatus est.
Et si enim mortuus est xpistus ad tempus: sed
iam vivit in eternum. Loquatur ergo ad
versus nos quicquid volunt: nos dili
gamus illos et nolentes. Novimus
enim fratres. novimus linguas eorum. Pro
pter quod eis non irascamur: patienter ferte
nobiscum. Vident enim in causa se
nichil habere. et linguas convertunt
in nos: et incipiunt de nobis dicere
mala multa que sciunt. multa que nesci
unt. Que sciunt. preterita nostra sunt. Fui
mus enim aliquando sicut dicit apostolus stulti
et increduli. et ad omne opus bonum
reprobi. In errore perverso desipien
tes et insanientes fuimus non negamus:
et quantum preteritum nostrum non negamus.
tanto magis deum qui nobis ignovit
laudamus. Quid ergo heretice? Dimittis
causam et is ad hominem. Quid enim ego
sum? Quid sum? Numquid catholica e
go sum? Numquid hereditas xpisti diffu
sa per gentes ego sum? Sufficiat mihi ut
in ea sim. Vituperas mala mea pre
terita? quid magnum facis? Severior
sum ego in malo meo quam tu: quod tu vi
tuperasti. ego dampnavi. Utinam vel
les imitari: ut error tuus fieret ali
quando preteritus. Ista sunt mala preterita
que noverunt maxime in ista civitate.
Hic enim male vixi quod ego confite
or: et quantum gaudeo de gratia dei. tan
tum de meis preteritis timeo. Quid dicam?
Doleo? Dolerem si adhuc sic essem.
Sed quid dicam? Gaudeo? Nec hoc pos
sum dicere. utinam enim numquam fuissem:
quicquid tamen fui. in nomine xpisti preteritum est.
Quod autem modo reprehendunt non norunt.

Sunt adhuc q in me rephendant: s
tn multu e ad illos ut hec noverit.
Multa eni ago i cogitacoibz meis.
pugnas adusus malas suggestio
nes meas: et habens coflictione
diuturna. et pe cotinua vim tu
teptatoibz iimica sbuerte me vo
letis. Gemo apud deu in ifirmita
te mea: et novit qd pturit cor meu.
ille q novit partu meu. Michi aut
minimu est ut a vob diiudicer a ab
huano die ait apls: s neqz ego me
ipm iudico. Melius eni me ego novi
qm illi: sed melius ds qm ego. No
g° vobis isultent de nobis: no fac
at xpc. Dicunt eni et qui sut et vn
sut: malos hic illos novim9 ubi
baptizati sut. Si nos bn noverut:
sciut qz et navigavim9 aliqn. sciut
qz et pegnati sum9: sciut qz aly i
uim9. et aly redim9. No hic bapti
zati sum9. s ubi baptizati sumus
eccla e nota vniuso orbi terraz: et
multi fres nri sut. qui et novert
qz baptizati sum9. et nobiscu bap
tizati sut. Facile e g° hoc nosse: si
qs fratru est inde sollicitus. Istis aut
satisfacturi sum9: et demostraturi
aliqd de testionio eccle cui no con
municat. Merito no nos norut tns
mare baptizatos in xpo: qa et tns
mare no habet xpm. Ille eni xpm
et tns mare habet: qui et tns mare
comunione vniuse eccle tenz. Q°
mo potest cognosce ut sim ego bap
tizatus: cu comunio ipius vix tnsit
mare. Impetu fres mei qd eis dica.
Suspicamini qd vultis de nob. Si
boni sum9 in eccla xpi frumenta
sum9. si mali sum9 in eccla xpi pa
lea sum9: tn ab area no recedim9.

Tu qui vento teptatois foras vo
lasti. qd es? Triticu no tollet ventus
ex area. Ex eo g° ubi es. agnosce qd
es. Sz tu iquit qd es qui cotra nos
fi† dicis tanta? Quaqz qd dr attende
no a quo dr. Sz pctori iquit dicit
dns. ut qd tu assumis testamentu
meu p os tuu? Dicat hoc dns pec
catori: forte e gen9 pctoz cui h dic
dicat dns. Sz i quolibet dicat h
dns: ideo dic qz pctori n pastori qui lege
dei loqtur. Nuqd et auditoribz no
pdest? Utruqz gen9 nos habem9 in
eccla. dno dicete: et bonoz et ma
loru. Boni eni cu pdicant qd di
cunt? Imitatores mei estote: sic et
ego xpi. De nobis qd dr. Sed for
ma estote fidelium. Hoc nos ee la
ram9: qd aut sum9 ille noverit [illegible]
que gemim9. De malis tn dictu
aliud. Sup cathedra moysi sede[illegible]
scribe et pharisei: que dicut facite
q aut faciut. face nolite. Videtis
in cathedra moysi cui successit ca
thedra xpi sedent et mali: et tn di
cendo bona no obsut auditoribz [illegible]
Quare tu ppt malos ipsa cathedra
dimisisti? Redi ad pace. redi ad
cocordia q te no offendit. Si bo
na loquor et bona facio. imitare
me: si aut no facio qd dico. habes
cosiliu dni. q dico fac. q aut facio
noli face: tn a cathedra catholica
noli discede. Ecce in noie xpi [illegible]
sum9: et mlta dicturi sit. Quas fin[illegible] No
Cito cotepnite causa nram. No
illis dicatis. n frat. ad re respondete
Augustin9 epc est in eccla catholi[illegible]
ta: sarcina sua portat. roem reddi
turus e deo. In bonis eu novi: si ma
lus e ipse novit. Si bonus e ne[illegible]

sic spes mea e. Hoc an oma didici i
catholica: ut spes mea no sit i hoie.
Merito g° vos hoies rep hendistis:
q spem vram in hoiem posuistis.
Certe cu rep henderit nos: cotep
nite et vos. Nouim⁹ eni quale lo
cu habem⁹ in corde vro: qr scimus
qlem locu habetis i corde nro. No
lite p nobis certare adusus illos:
qcqd de nobis dixerit cito tnsite.
ne laborates cura defensiois nre.
dimittatis causa vram. Hoc eni
agut astute noletes et timetes.
ut de ipa causa dicam⁹: igerunt
nobis q nos auocent: ut cu itendi
m⁹ purgare nos. sileam⁹ ab ipis
contendis. Na p⁹sus qui me di
cis malu dico et ego alia inuiabilia:
cito aufer de medio: fini causa me
a. de re age ecclie. Causa attende:
ubi sis vide. Veritas e vndelibet
loqtur. esuries accipe ne nuqm ad
te pueniat panis: du semp qd rep
hendas i vasculo fastidios⁹ et ca
lupnio sus iquiris. Explicit ps. xxxvi.
Incipit psalmus. xxxvii.
Oportune ad id qd canta
uim⁹ iniquitate mea ego
pnutio. et cura gero p
pcco meo. cu dicit hec mu
lier de lectione euangely. Iniqtates
eni ei⁹ ituens dns cane appellauit
dicens: no e bonu pane filioz mitte
canibz. At illa q nouerat iniquita
te sua pnutiare et cura gere pro
pcco suo. no negauit qd veitas dix
it: s miscdia cofessa poti⁹ ipetrauit.
Cura gerens p pcco suo. Na et cu
rari petiuerat filia sua: fortassis
i filia significas vita sua. Psal
mu g° totu qntu possum⁹ du cosi
deram⁹ et ptractam⁹ adiuuate. Ad
sit dns cordibz nris. ut salubrit hic
iueniam⁹ voces nras: et qmo iue
nerim⁹ pferam⁹. nec difficult iue
niedo. nec iperite pferedo. Titu
lus eius e: psalm⁹ ipi dauid in re
cordatioe sabbati. Querim⁹ q no
bis scripta st de sco dauid pheta.
ex cui⁹ semie dns nr ihc xpc scdm
carne: et int bona q de illo nobis
nota st p scipturas. no ineim⁹ eu
aliqn recordatu sabbatu. Qd eni
ita recordaem scdm illa obseruatio
ne iudeoz. q obseruabat sabbatu:
Qd ita recordaem: qd int septe di
es ncio veiebat: Obseruadu ergo
erat. no sic recordandu. Nemo ergo
recordat: n qd in pntia no e positu:
verbi gra. i hac ciuitate recordais
cartagine ubi fuisti aliqn. et hodi
erno die recordais hesternu diem.
vl quelibet anteriore. et aliqd fac
tu tuu qd ia fecisti a ubi fecisti. vl
cui rei intfuisti. Qd sibi vult ista
recordatio sabbati fres mei: Q aia
sic recordat sabbatu: Qd est hoc
sabbatu: Cu gemitu ei recordat.
Et cu psalm⁹ legetur audistis. t mo
cu recitaim⁹ audistis qntus sit me
ror. qntus gemit⁹. qntus fletus. q
miseria. Sz felix e qui sic miser est.
Vn et dns i euagelio btos appella
uit qsda lugetes. Vn btus si luges:
Vn btus si miser: Immo miser es
si lugens no es. Tale g° et hic acci
piam⁹ sabbatu recordante nescio q
lugente: et utina nos sim⁹ ipe nes
cio qs. Est eni hic qdam dolens. ge
mens. lugens: recordans sabbatu.
Sabbatu reqes e: sn dubio iste nes
cio qua iquietudie erat. qui ta cu

gemitu regem recordabat. Ipe ita
q᷑ iquietudinē quā patiebat narr
rat et cōmendat deo: nescio qd̄ g̃
uius timeb̄ qm̄ erat ubi erat. Na
q᷑ in malo ē apte dicat. nec intpre
te opus ē. nec suspitiōe nec cōiectu
ra: in quo malo sit nō dubitat ex
eius verbis. nec opus ē ut q̃rām9
ꝑ ut qd̄ dicat itelligam9: et n̄ peius
aliq̄d timet qm̄ erat illud q° tene
bat. nō sit incaperet. Psalmus.

**Dn̄e ne ī indignatiōe tua ar
guas me: neq᷑ in ira tua e
mendes me.** Futuru ē enī
ut quidā in ira dei emēdent. et in
idignatiōe arguant: et forte nō
om̄s qui arguunt emēdabut: sed
tn̄ futuri st̄ ī emēdatiōe q̄dā sal
ui. Futuru ē q̄dem q᷑ emēdatio
noīata ē sic tn̄ quasi ꝑ ignē: Futu
aut quidā qui arguent et nō e
mendabūt. Nā utiq᷑ arguet eos
quib᷑ dicet: esuriui et nō dedistis
m̄ māducare. sitiui et nō potas
tis me: et cetā q̄ ibi ꝑsequeb̄ quā
dā inhūanitatē et sterilitate in
crepat dicens. malis ad sinistrā
cōstitutis quib᷑ dicet. ite in ignē
etnū qui ꝑparatus ē diabolo et
angelis eius. Hec iste g̃uiora for
midans. excepta vita ista in cuiu9
malis plangit et gemit: rogat et
dicit. dn̄e ne in idignatiōe tua ar
guas me. Nō sim int̄ illos quib9
dictur9 es. ite in ignē etnū q̄ ꝑpa
tus ē diabolo et angelis ei9. Ne
q᷑ in ira tua emēdes me: ut ī hac
vita purges me. et talē me red
das cui iā emēdatorio igne non
opus sit. ꝑpt̄ illos qui salui erut.
sic tn̄ quasi ꝑ ignē. Quare. n̄ q᷑

hic edificat sup̄ fūdamentū ligna
fenu. stipulā: Edificaret aut aurū
argentū. lapides p̄ciosos: et de v
troq᷑ igne securi essent. nō solū de
illo eterno qui ieternū cruciatur9
ē impios: sed etiā de illo qui eme
dabit eos qui ꝑ ignē salui erunt.
Dicit enī. ipē aut saluus erit. sic
tn̄ q̄si ꝑ ignē: et q᷑ dr̄ saluus erit. cō
tēpnit ille ignis. Ita plane g̃uius
erit ille ig
salui ꝑ ignē: g̃uior tn̄ erit ille ig
nis qm̄ q̄cq̄d potest hō pati ī hac
vita. Et nostis q̄nta hic passi sūt
mali et possūt pati: tn̄ tanta pas
si sūt q̄nta potuerūt pati et boni.
Qd̄ enī q̄sq᷑ maleficus. latro. adul
ter. sceleratus. sacrilegus ꝑtulit
legibus: qd̄ nō ꝑtulit martir in cō
fessiōe xp̄i: Ista g° q̄ hic sūt. multo
feliciora sūt: et tn̄ videte q̄admodu
ea hōies ne patiant q̄cq̄d iusseri
facuit: q̄nto meli9 faciat qd̄ iube
dēs. ne illa g̃uiora patiatur: Ta
aut petit iste ne in idignatiōe ar
guat. neq᷑ ī ira emēdetur: Tāq
dicens deo. qm̄ iā ista q̄ patior mlta
sūt. magna sūt. q̄so ut sufficiant
et icipit illa numeare satisfaciē
deo. offerens illa q̄ patit. ne peiora
patiat. Qm̄ sagitte tue īfixe sūt
m̄. et cōfirmasti sup me manū tuā.
nō ē sanitas ī carne mea a vultu
ire tue. Ia hec dicebat q̄ hic patie
bat: et tn̄ hoc iā de ira dn̄i q᷑ et
de vidicta dn̄i. De qua vindicta:
Qua excepit de adam. Nō enī in
illū nō est vidicatū: aut frustra
dixerat d̄s morte morieris: Aut
aliq̄d patim in ista vita: nisi ex
illa morte quā meruim9 primo
pcō: Et ei portam9 corpus morta

plenum temptationibus? plenum sollicitudinibus, obnoxium doloribus corporalibus, noxium indigentiis, mutabile, et languidum cum sanum est: quia utique nondum plene sanum. Nam unde dicebat: non est sanitas in carne mea? Nisi quia ista quae huius vitae dicitur sanitas, bene intelligentibus et sabbati recordantibus non est utique sanitas? Si non manducaveris, inquietat fames. Ista fames naturalis quidam morbus est: quia natura nobis facta est pena ex vindicta. Primo homini quod erat pena, natura nobis est. Unde dicit et apostolus: Fuimus et nos natura filii irae sicut et ceteri: natura filii irae, id est portantes vindictam. Sed quare dicit fuimus? Quia spe iam non sumus. Narrare adhuc sumus: sed illud melius dicimus quod spe sumus, quia certi sumus de spe. Non enim incerta est spes nostra. Aut de illa dubitamus? Audi ipsam gloriam in spe. In nobismetipsis inquit ingemiscimus adoptionem: expectantes redemptionem corporis nostri. Quid enim? Nondum redemptus es o paule? Nondum pro te pretium persolutum est? Nonne sanguis ille iam fusus est? Nonne ipsum est pretium omnium? Plane ipsum. Sed vide quid ait. Spe enim salvi facti sumus: spes autem quae videtur non est spes. Quod enim videt quis quid sperat? Si autem quod non videmus speramus: per patientiam expectamus. Quid autem expectat per patientiam? Salutem. Cuius rei salutem? Ipsius corporis: quia hoc dixit redemptionem corporis nostri. Si salutem corporis expectabat: non erat salus illa qua habebat. Esuries, sitis interficit: si subvectum non erit. Medicamentum enim famis est cibus. et medicamentum sitis est potus: et medicamentum fatigationis est somnus. Detrahe ista medicamenta: vide si non

interficiunt illa quae exstiterunt. Si sepositis istis non sunt morbi: est sanitas. Si autem habes aliquid quod te possint interficere nisi manducaveris: noli gloriari de sanitate: sed gemens expecta redemptionem corporis tui. Gaude te redemptum: sed nondum re, spe securus es. Etenim si non gemueris in spe: non pervenies ad rem. Hic ergo non est sanitas. Ait: non est sanitas in carne mea a vultu irae tuae. Unde ergo sagittae infixae? Ipsam penam, ipsam vindictam. et forte dolores quos hic necesse est pati et animi et corporis: ipsas dicit sagittas. De his enim sagittis et sanctus iob fecit commemorationem: et cum esset in illis doloribus dixit: sagittas domini infixas sibi. Solemus tamen et verba dei sagittas accipere. Sed numquid ab his posset iste sic dolere se percuti? Verba dei tamquam sagittae excitant amorem, non dolorem. An quia et ipse amor non potest esse sine dolore? Quod enim amamus et non habemus: necesse est ut doleamus. Nam ille amat et non dolet: qui habet quod amat. Qui autem amat ut dixi et nondum habet quod amat: necesse est ut in dolore gemat. Inde illa in persona ecclesiae sponsa Christi in cantico canticorum: quoniam vulnerata caritate ego sum. Vulneratam se dixit caritate. Amabat enim quiddam et nondum tenebat: dolebat quia nondum habebat. Ergo si dolebat vulnerata erat: sed hoc vulnus ad veram sanitatem rapiebat. Qui hoc vulnere non fuerit vulneratus: ad veram sanitatem non potest pervenire. Numquid ergo vulneratus semper erit in vulnere? Possumus itaque etiam sic sagittas infixas accipere, id est verba tua infixa cordi meo. et ex ipsis verbis tuis factum ut recordarer sabbati, et ipsa recordatio

sabbati et nondum retentio facit me nondum gaudere. et agnoscere nec sanitatem esse in ipsa carne, neque dici debere: quia comparo istam sanitatem illi sanitati quam habeo in requie sempiterna, ubi corruptibile hoc induet immortalitatem: et video quia in illius sanitatis comparatione ista sanitas morbus est. Non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Queri solet cuius sit vox: et aliqui accipiunt Christi, propter quedam que hic dicuntur de passione Christi, ad que paulo post veniemus, et agnoscemus que de passione Christi dicuntur. Sed non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum, quomodo diceret qui nullum peccatum habebat? Coartat nos ergo intelligendi necessitas ad agnoscendum tamquam plenum et totum Christum: id est caput et corpus. Cum enim Christus loquitur, aliquando ex persona solius capitis loquitur, quod est ipse salvator natus ex Maria virgine; aliquando ex persona corporis sui, quod est sancta ecclesia, diffusa toto orbe terrarum: et nos in corpore ipsius sumus, si tamen fides nostra sincera sit in illo, et spes nostra certa, et caritas nostra accensa. Sumus in corpore ipsius et membra ipsius; et invenimus nos ibi loqui, apostolo dicente: quoniam membra sumus corporis eius: et multis locis dicit hoc apostolus. Nam si dixerimus verba non esse Christi: non erunt et illa verba Christi: Deus meus deus meus ut quid me dereliquisti. Et ibi enim habes: Deus meus deus meus, ut quid me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum meorum. Quomodo hic habes a facie peccatorum meorum: sic et ibi habes verba delictorum meorum. Et si Christus utique sine peccato et sine delicto, incipimus non putare verba illa psalmi illius esse: et valde

durum et contrarium est, ut ille psalmus non pertineat ad Christum, ubi habemus etiam tam aperte passionem eius, tamquam ex evangelio recitetur. Ibi enim habemus: Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestimentum meum miserunt sortem. Quod ipse dominus in cruce pendens primum versum psalmi ipsius ore suo protulit et dixit: Deus meus deus meus ut quid me dereliquisti. Quid voluit intelligi, nisi illum psalmum totum ad se pertinere, quia caput ipsius ipse pronuntiavit? Ibi autem sequitur et dicit: verba delictorum meorum: non est dubium quod vox Christi est. Unde ergo peccata, nisi de corpore quod est ecclesia? Quia loquitur corpus Christi et caput. Quare tamquam unus loquitur? Quia erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est, ait apostolus: ego autem dico in Christo et in ecclesia. Unde etiam ipse loqueretur in evangelio, respondens qui questionem intulerunt de uxore dimittenda, ait: non legistis quod scriptum est, quod deus ab initio masculum et feminam fecit eos. et relinquet homo patrem et matrem et adherebit uxori sue, et erunt duo in carne una? Igitur iam non duo, sed una est caro. Si ergo ipse dixit, iam non duo sed una est caro, quid mirum si una caro una lingua? Eadem verba tamquam unius carnis, capitis et corporis, sic audiamus tamquam unum: sed tamen caput tamquam caput et corpus tamquam corpus. Non dividuntur persone sed distinguitur dignitas: quia caput salvat, corpus salvatur. Caput exhibeat misericordiam, corpus defleat miseriam. Caput ad purganda peccata, corpus ad confitenda peccata: una tamen vox, ubi non scribitur quando dicat corpus, quando caput. Sed nos audiendo distinguimus: ille autem tamquam

vnus loqtur. Quare eni no dicat
pctoꝝ meoꝝ. qui dixit. esuriui t no
dedistis m manducare. sitiui et no
dedistis m potu: hospes fui et no
recepistis me. ifirm9 et in carce.
et no visitastis me. Certe dns no
fuit in carce. Quare no hoc dicet.
cu ei dictu ect. qn te vidim9 esuri
ete et sicientē. aut i carce. et non
ministrauim9 t̄. rndit sic et ex psona
corpis sui idicans se dixisse cu vni
ex minimis meis no fecistis. nec m
fecistis: Quare no dicat a facie
pctoꝝ meoꝝ. qui dixit saulo. saule
saule qd me psequis: qui vtiqꝫ in
celo ia nemine psecutore patieba
tur. Sꝫ qmo ibi caput loqbatur
p corpe: sic et hic caput dicit cor
pis. cu capitis voces auditis. Sꝫ
neqꝫ cu corpis voces audieritis se
paretis caput: qꝛ ia no duo ꝫ vna
caro. No e sanitas i carne mea a
vultu ire tue. Sꝫ fortasse iniuste t
deus iratus e o ada: o gen9 huanu.
iuste iratus e deus. qꝛ dixisti ia
agnosces ipsa pena tua i corpoe
tpi constitut9 ho. no e sanitas i car
ne mea a vultu ire tue: Expone
iusticiā ire dei: ne te debe videais
illu accusare. Seqre et dic vn ira
dni. no e sanitas i carne mea a
vultu ire tue: no e pax ossibꝫ me
is. Repetiuit id qd dixit no e sa
nitas i carne mea: hoc e eni no
e pax ossibꝫ meis. No aut repeti
uit a vultu ire tue: ꝫ causa dixit
ire dei. No e pax iquit ossibꝫ me
is a facie pctoꝝ meoꝝ: Qm iniq
tates mee sustulerat caput meu:
sicut fascis gauis grauate st sup me.
Ecce hic causam pmisit et effectu

subiecit. qd vnde contigerit dixit: i
niqtates mee sustulerut cap. meu.
Nemo ei supbus: n iniqu9. cui
sustolit caput. Sursu tollit: qui
erigit caput adusus deu. Audistis
cu lcio legetur libri ecclastici: ii
tiu supbie hois apostatare a deo.
Ille qui por noluit audie pceptu:
sustulit iiqtas ipi9 caput adu
sus deu. Et qꝛ iiqtates sustulerut
caput ei9: qd illi fecit ds? Sicut
fascis gauis grauate sut super me.
Leuitatis e erige caput: qsi nichil
portat qui erigit caput. Qa g°
leue e qd potest erigi: accipit po
dus vn possit coprimi. Couertet
eni labor ei9 in caput ei9: et ini
qtas ei9 i vertice ei9 descedet. Si
cut fascis gauis grauate st. Copu
truerut et putruerut liuoes mei.
Ia qui liuores habet no e san9.
Adde qꝛ ipi liuores coputruerut
et putruerut. Vn putruerut: Qa
coputruerut. Ia qmo hoc explice
tur in vita huana qs nouit: Ha
beat aliqs sanu olfactu cue: sen
tit qmo puteat pcta. Cui putori pec
catoꝝ contrarius erat odor ille de q
dicit apls: xpi bon9 odor sum9 deo
i omi loco his qui salui fiut. Sꝫ
vnde n de spe: Vnde n de recorda
tioe sabbati. Aliud ei plangim9
in hac vita: aliud psuming i illa
vita. Qd plangit putet: qd psu
mit fragrat. Ergo n esset ille ta
lis odor qui nos iuitaret: nuqm
sabbatu recordaremr. Sꝫ qꝛ habe
m9 p spm ipm odore ut dicam9 spo
so. post odore vngetoꝝ tuoꝝ curre
mus: auertim9 a putoribꝫ nris ol
factu. et couertetes nos ad ipsu a

liquntulu respiram'. Sz n ad nos
oleant et mala nra: nuqm istis
gemitibz cofitem. coputruerut et
putruerut liuores mei. Unde:
A facie isipiētie mee. Vn dixit
supius a facie pccoz meoz: inde
nucta facie isipietie mee. Mise
riis afflictus su et curuat9 su vs
qz in fine. Vn curuat9 e: Qa ela
tus erat. Si fus hulis erigeris:
si fus elatus curuabeis. Non eni
decit deo pondus vn te curuet: il
lud erit pond9 fascis pccoz tuoru.
hoc replicabit i caput tuu et cur
uabeis. Qd est aut curuari: Non
se posse erigē. Tale iuenit dns mu
liere. p decē et octo anos curua. no
se poterat erigē: tales st qui in tra
cor habent. At vo qr iuenit mulier
illa dnm et sanauit ea. audiat s
su cor: in qntu tn curuat. adhuc
gemit. Curuat eni ille q dicit. cor
pus ei qd corrupit aggrauat aiam:
et depmit trena ihabitatio sensu
mlta cogitante. In his gemat ut
illud accipiat: recordet sabbatu.
ut ad sabbatu puenire meat. Qd
eni celebrabat iudei: signu erat.
Cui9 rei signu: Qua iste rcordat
qui dicit: miseriis afflictus su. et
curuat9 su vsqz in fine. Qd e vsqz
in fine: Vsqz in morte. Tota die
cotristat9 abulaba. Tota die: sine
intmissioe. H. dicit. tota die tota
vita: s ex quo cognouit. ex q sabba
tu recordari cepit. Qmdiu eni recor
dat qd nodu habet: no vis ut con
tristat9 icedat: Tota die cotristat9
abulaba: Qm aia mea copleta
e illusioibz. et no e sanitas i carne
mea. Ubi g e totus ho: Aia et ca

ro est. Aia copleta e illusioibz: ca
ro sanitate no habet: qd remanet
vn sit leticia: None oportet ut co
tristet: Tota die cotristatus abu
laba. Tristicia nob sit donec et
aia nra exuat illusionibz: et cor
nrm iduat sanitate. Illa e eni ve
sanitas. q imortalitas. Que st ac
illusioes aie si voluero dice: tepus
qn sufficit: Cui9 eni aia ista non
patit: Breue e qd amoneo. quomo
aia nra copleta e illusioibz. A su
aie ipazi illusionu. aliqn vix orac
pmittim. De corpibz cogitare non
nouim9 n pmagines: et sepe in
ut qs no qrim9. et volum9 ex hac
i hanc ire. et ab illa in illa transi
et aliqn vis redire ad id qd cogita
bas et dimitte vn cogitas. et aliu
t occurrit. Vis recordari qd obli
eras et no tibi veit in mente: et
nit potius aliud qd nolebas. V
erat qd oblitus eras: Na qre po
tea veit in mente: ai ia no qreret
Cu aut qreret occurrerut p illo
inuiabilia q no qrebatur. Re dy
breue fres: a pspi nescio qd vobis
quo accepto certa vos ipi cogitatē
ueniatis qd sit plagere illusioes
aie nre. Accepit g pena illusio
amisit veritate. Sicut eni pena
aie illusio: sic pmiu aie veritas
Sz i his illusioibz costituti ut e
m9: veit ad nos veritas. et ineni
nos coopto s illusioibz. Suscepit
carne nostra vl pocius a nob: i de
a gene hnano. Aperuit oclos car
nis ut p fide sanaret eos q b9 ve
tate fueat mostratur9: ut sanati
oculos vitas patesceret. Ipe eni e
veritas qua nobis pmisit. ut cu

cuius videret: ut fides ichoaret. cuius
primu veritas eet. No enim se ipse
xpo demostrauit intra: sed demost
uit carne sua. Na si seipm demo
straret: vident illu iudei et cog
noscent. Sz si cognouisset: nuqm
dnm glie crucifixissent. Sz forte dis
cipuli viderut. qm illi dicebat oste
de nob prem et suffiat nobis: et il
le ut ab eis se no visu mostraret sb
iecit. tanto tpe vobiscu su et no cog
nouistis me: Philippe q videt me
videt et prem. Si g° xpm videbat:
qmo adhuc prem qrebat. Si ei vi
debat xpm: videbat et prem. Nodu
ergo xpm videbat: qui prem sibi
ostendi cupiebat. Audi qz nondu
videbat. In pmio illud pmisit a
lio loco dices. q diligit me madata
mea custodit: et q diligit me dili
getr a pre meo. et ego diligā eu. Et
tanqm diceretur ei. qd illi dabis dili
getibs eu: et ostendā iquit meipm il
li. Si g° diligentibz eu hoc i pmio
pmisit. qz ostendit seipm illis: ma
nifestu e. qz illa visio veitatis ta
lis nobis pmittit. qua visa iam no
dicamus. ipleta e aia mea illusioi
bus. Infirmatus su et huiliatus
su vsqz nimis. Qui recordat alti
tudine sabbati: ipe videt qntum
sit huiliatus. Na qui no pt cogi
tare q sit illa quietis altitudo: no
videt ubi nuc sit. Postea ali9 psal
mus dicit. ego dixi in extasi mea: p
iectus su a facie oculo tuo. As
supta enī mete vidit nescio qd
sublime. et qd vidit nodu ibi tot9
erat: et quadā si dici potest qsi
chorusatione facta lumis eterni.
ubi sensit no se ibi ee qd potuit

vtrumqz itellige. Vidit ubi eet. et qu
admodu malis huanis ifirmatus
et coartatus eet: et ait. ego dixi in
extasi mea. piectus su a facie oculo
ru tuo. Tale e nescio qd qd vidi
i extasi: ut inde sentiā qm longe
su qui nondu ibi su. Iam ibi erat q
dixit assuptus su in terciu celu:
et ibi audiebat ieffabilia verba
q no licet homi loqui. Sz reuocatus
e ad nob ut gemeret pus pficiendis
in ifirmitate. et sic postea iduer et
vtute: ciatus tn qz vidit aliqd re
ru illaru p dispensatoe officij sui
adiecit dicens. audiui ieffabilia
vba q no licet homi loqui. Iam g°
qd opus e ut a me aut a quoqm q
ratis q no licet homi loqui: si illi
no licuit loqui. cui licuit audire.
Plangam9 tn et gemam9 i cofes
sioe. agnoscam9 ubi sum9: recor
demur sabbatu et paciēter expecte
m9 qd ille pmisit. qui nobis et in
seipo exemplu paciētie demostrauit.
Infirmatus su et huiliatus su vs
qz nimis. Rugiebā a gemitu cor
dis mei. Attenditis pleruqz intpel
lare gemitibz seruos dei. et qritur
causa et no apparet n gemitus ali
cui9 serui dei: si tn ad aures hois
circa illu positi puenit. Est ei ge
mitus occultus qui ab hoie no au
diatur: tn si tanta occupauerit cor
cogitatio desiderij cuiusdā. ut voce
clariore exprimatur vuln9 iterioris
hois: qritur causa et dicit ho ap9
semetipm. forte illud e vn gemit.
et forte illud illi factu est. Quis
potest itellige: nisi ille i cui9 ocu
lis et auribz gemit: Postea rugi
ebā inqt a gemitu cordis mei.

qr hoies si qn audiut gemitu hois.
plerumqz gemitu carnis audiut. qr
mente a gemitu cordis no audiut.
Abstulit nescio qs res hui9. rugie
bat s no a gemitu cordis. alis qr
abstulit filiu. ali9 qr vxore: alius
qr gradinata e vinea. qr cupa a
cuit. qr diripuit iumetu ipi9 nes
cio qs: alius qr dapnu aliqd pas
sus e. ali9 qr timet hoiem inimicu.
Oms isti gemitu carnis rugiut:
atueo seru9 dei qui ex recordatoe
sabbati rugit. ubi e regnu dei qd
caro et sanguis no possidebit. rugie
ba inquit a gemitu cordis mei. Et
qs cognoscebat vn rugiebat. Sb
iecit. Et ante te est ome desideriu
meu. No eni ante hoies qui cor vide
no possut: s ante te e ome desideriu
meu. Sit desideriu tuu ante illu:
et pater qui videt i occulto reddet
tibi. Ipm eni desideriu tuu oro tua
e: et si cotinuu desideriu cotinua
oro. No eni frustra dixit apls. sine
intmissioe orates. Nuqd sn intmis
sioe genuflectim9. corpus psterni
m9 aut man9 leuam9? ut dicat sn
intmissioe orate. Aut sicut dicim9
nos orate: hoc puto sn intmissioe
no possum9 face. Est alia iterior
oro sn intmissioe: oro q e desideri
u. Qcqd aliud agas: si desideras
illud sabbatu no intmittis orae.
Si no vis itermitte orae: noli int
mitte desiderae. Cotinuu deside
riu tuu: cotinua vox tua e. Tace
bis si amare destitis: qr tacuerut
de qbus dictu e. qm abudauit ini
qtas refrigescet caritas mltor. Fri
gus caritatis silentiu cordis e: fla
grantia caritatis clamor cordis. Si

semp manet caritas semp clamas:
si semp clamas semp desideras. si
semp desideras requiem recordaris: et
rugit9 cordis tui an te que sit opor
tet ut itelligas. Ia quale desider
iu sit an oculos dei cosidera. Nuqd
ut moriat inimicus nr. qd qsi iuste
optant hoies. Na aliqn oram9
qd no debem9. Illud qd quasi iust
te orant hoies videam9: no orat
ut moriat aliqs. et ad illos hedi
tas veniat. Sz illi qui orant ut mo
riant inimici: audiat dnm dicente.
orate p inimicis vris. No g hoc
orent ut moriant. s hoc orent ut
corrigant. et mortui erut inimi
ia eni correcti no erut inimici. Et
an te ome desideriu meu. Qd si de
sideriu ante illu e. et ipe gemit9
no e ante illu? Vn fieri pt. quido
ipm desideriu voce sua habet ge
mitu? Ideo seqtur. Et gemitus
meus no e absconditus a te. Aui
te no est abscoditus: a mltis aut
hoibz absconditus e. Videt aliqn
humilis seru9 dei dice: et gemit9
no e absconditus a te. Videt aliqn
et irride seru9 dei? nuqd desideriu
illud mortuu e in corde. Si aute
iest desideriu: inest gemit9. Non
semp venit ad aures hoium: s nuqm
recedit ab auribz dei. Cor meu
cotubatu e. Vn cotubatu est?
Et deseruit me fortitudo mea.
Plerumqz irruit nescio qd ipentinu
fit cotubatio cordis: cotremiscit
tra. tonitruus dat de celo. horribi
lis fit ipetus vl strepit9. leo forte
videt in via. fit turbatio. latrones
isidiant. fit turbatio cordis: pa
uet vndiqz. Sollicitudo icutitur.

Unde hoc? Quia deseruit me forti
tudo mea. Si enim manet illa forti
tudo. quicquid timetur? Quicquid minaretur?
quicquid frenderet. quicquid sonaret. quicquid
caderet: quicquid horreret. non terreret.
Sed unde illa perturbatio? Deseruit
me fortitudo mea. Unde deseruit for
titudo? Et lumen oculorum meorum
non est mecum. Latuerat ergo adam. lu
men oculorum ipsius. Nam lumen oculorum
ipsius ipse deus erat: quem cum offen
disset fugit ad umbram. et abscon
dit se inter lignum paradisi: pauebat
a facie dei. et quesiuit umbram arborum.
Iam inter arbores lumen oculorum non ha
bebat ad quod gaudere consueuerat. Si
ergo ille in origine et nos de propagine.
Et redeunt ad illum secundum vel nouissi
mum adam membra ista. quia nouissimus
adam in spiritum viuificantem. et clamat
de corpore eius in ista confessione. et lu
men oculorum meorum non est mecum. Iam co
gnoscens. iam redemptus. iam in corpore christi
et lumen oculorum ipsius non est cum
ipso. Plane non est cum ipso: sed est quidem
tamquam adhuc cernetur in spe. sed
nondum illud est lumen de quo dicitur. ostendam
meipsum illi. Est quoddam lumen quod
filii dei sumus. et utique hoc in fide te
nemus: sed nondum est illud lumen quod
videbimus. Nondum enim apparuit
quod erimus: scimus quia cum apparuerit si
miles ei erimus. quoniam videbimus eum
sicuti est. Nam modo lumen fidei et
lumen spei est. Quamdiu enim sumus in
corpore peregrinamur a domino. per fidem enim
ambulamus non per speciem: et quamdiu quod
non videmus speramus. per patientiam ex
pectamus. Voces sunt ergo iste peregrina
ntium: nondum in patria constitutorum.
Et recte dicit. et vere dicit: et si non

sit dolus veraciter confitetur. et lumen
oculorum meorum non est mecum. Hoc pa
titur homo intus sibi secundum seipsum. et
ad seipsum de nemine. ad neminem
preter se: hec sibi ipse pena sua esse
meruit. quicquid superius enumerauit. Sed
numquid hoc solum est quod patitur homo?
Patitur enim ex se intrinsecus: forin
secus autem ex eis inter quos viuit. Pa
titur mala sua: cogitur pati et aliena.
Inde sunt ille due voces: ab occultis
meis munda me domine. et ab alienis
parce seruo tuo. Iam de occultis suis
confessus est a quibus se cupit munda
ri: dicat et de alienis a quibus sibi
vult parci. Amici mei. Quid
dicam iam de inimicis? Amici mei
et proximi mei aduersum me appropi
quauerunt et steterunt. Hoc quod ait.
aduersum me steterunt intellige.
Si enim aduersum me steterunt: aduersus
se ceciderunt. Amici mei et proximi
mei aduersum me appropinquauerunt et
steterunt. Iam intelligamus capitis vo
ces: iam incipiat illucescere caput nos
trum in passione. Sed rursum cum ceperit
caput dicere: noli inde separare corpus.
Si caput noluit se separare a vocibus
corporis? corpus se audeat separare
a passionibus capitis? Patere in christo:
quia tamquam peccauit in infirmitate tu
a christo. Non enim peccata sua tamquam ex o
re suo dicebat: et ea dicebat sua.
Dicebat enim a facie peccatorum meorum:
que non erant ipsius. Quomodo ergo peccata
nostra sua esse voluit propter corpus suum:
sic et nos passiones eius nostras esse
velimus propter caput nostrum. Non enim
ille ex amicis passus est inimicos?
et nos non? Immo et nos ad hoc
paremus. in eodem conuiuari talem

calice no respuam? celsitudis eius
desideriu p humilitate eius inci
am? Respondit eni celsitudini
eius herere volentibz. qui eius ad
huc humilitate no cogitabat? et
ait illis. potestis bibere calicem
que ego bibiturus su? Ergo et ille
passiones dni passiones nre sut:
et vnusqsqz si bene seruiat deo. bn
seruet fidem: exhibeat qd debet et
verset int homies iuste. Volo vide
si no patit etia qd hic enuciat i pas
sioe sua xpc. Amici mei et proximi
mei aduersu me appropiquauerut et
steterut. Et proximi alonge ste
terut. Qui proximi appropiquauert?
et qui proximi alonge steterut? Pro
ximi erant iudei qr cognati erant:
appropiquerut qn crucifixerut. Pro
ximi erat et apli: et tn ipsi alonge
steterut ne cu illo paterent. Potest
etia hoc sic itelligi: amici mei. idz
qui se finxerut amicos meos. Ami
cos eni se finxerut qn dixerut. Sci
mus qr in veritate dei via doces.
qn illu teptare voluerut. vtru
soluendu esset tributu cesari. qn
ille cognouit ore ipocri amici videri
volebat? sz no illi erat opus ut
qsqm ei testimoniu phibet de hoie.
ipse eni sciebat qd esset i hoie? adeo
cu amica verba dixisset: qd me tep
tatis ypocrite? Ergo amici mei et
proximi mei aduersus me appropiquert
et steterut: et proximi alonge stete
rut. Nostis qd dixi? Proximos dixi
qui appropiquerut: et tn aloge ste
terut. Appropiquerut eni corpore:
sz longe steterut corde. Qd ta propin
quu corpe? qm qui i cruce leuaue
rut? Quid ta longe corde? qm q

blasphemauerut? Audite ista lo
giquitate ab ysaia propheta: vide
ista propiquitate et longiquitate.
Populus hic labijs me honorat. cor
propinquat corpe: cor aut eorz longe
est a me. Idem propiqui idem lo[n]gi
qui: propiqui labijs. logiqui cord[e]
Veruntame qr longe steterut tam[en]
tes apli. ab solutius et planius
illis accipimus. ut alios propiqua[re]
tes se. alios longe stetisse itellig[a]
mus: qndoqdem et petrus qui audi
tius secutus erat ita adhuc longe
erat. ut introgatus et pturbatus
ter negaret dnm. cu quo se mori
turu esse promiserat. Qui post[ea]
ex loginquo ut propiquus fieret au
diuit post resurrectione amas me. et
dicebat amo? et dicendo propiqbat
qui negando longe factus erat
donec trina voce amoris. solu[eret]
trina voce timoris. Et proximi lon
ge steterut. Et vim faciebant
qui qrebant aiam mea. Ia ma
nifestu est qui qrebant aiam ip
qui no habebant aiam ipius.
qr no erant i corpore eius. Qui q[re]
bant aiam eius longe erat ab
eius: sz qrebant ut occiderent eam.
Querit eni aia eius. et bene.
alio loco arguit quosda dicens
et no est qui reqrat aiam meam
Arguit qsda no qrentes aiam
et rursus arguit alios qrentes
aiam eius. Qs est qui qrit be[ne]
aiam ipius? Qui eius passiones
imitat. Qui sut qui qrebant ma
le aiam eius? Qui ei vi faciebant
et crucifigebant eu. Seqt. Qui
qrebant mala mea locuti st va
nitate. Qd est qui qrebat mala

mea: Multa q̄rebant et nō inuenie-
bant. Forte hoc dixerit. q̄rebant
iniqua mea. Quesierunt enim que i
illū dicerent: et nō inueniebat. Que
rebant enim mala de bono: q̄rebat
scelera de innocente. Quem inuenirent
in eo qui nullū pctm habebat?
Sed q̄ pcta q̄rebant in eo q̄ pcta
nō habebat: restabat ut fingerent
qđ nō inueniebat. Ideo q̄rebat ma
la mea: locuti sunt vanitatē. nō veri
tatē. Nostis q̄nta falsa testimonia
dicta sunt in dnm antequā pateretur.
Et dolū tota die meditabantur:
hoc ē fallatiā sine cessatione medita
bantur. Nostis q̄nta falsa testimonia
dicta sunt etiā cum resurrexisset. Na
illi milites custodes sepulchri de
quibus ysaias dixit. ponā malos p
sepultura eius: mali enim erant et veri
tatē dicere noluerunt. et corrupti me
datiū seiauerunt: attendite q̄le va
nitatē locuti sunt. Interrogati sunt
etiā ipi. et dixerunt. Cum dormiremus
venerunt discipuli eius et abstulerunt
eum. Hoc ē loqui vanitatē. Si ei dor
miebat: vnde sciebat qđ gestū erat?
Ego aut. Ego autē velut surdus
nō audiebā. Qui ad ea q̄ audiebat
nō respondebat: tanquā nō audiebat.
Ego autē velut surdus nō audiebā:
Et sicut mutus nō aperiens os
suū. Et repetit eadem. Et factus
sicut hō nō audiens: et nō habens i
ore suo argutiones. Nonne iā ante mul
tis increpauerat. multa dixerat: ve vo
bis scribe et pharizei ypocrite et
multa talia: Tunc quando passus ē nichil
horū dixit: nō quia nō habebat qđ di
ceret. s expectabat ut complerent illi
omnia. et impleretur omnis pphetie de illo.

de quo dictū erat. et sicut ouis co
ram tondente se nō aperuit os suū.
Oportebat ergo ut taceret i passione:
nō taciturus in iudicio. Iudicandus
enim venerat q̄ postea iudicaturus ve
niret: et ideo cum magna ptate iu
dicaturus. q̄ cum magna hūilitate iu
dicatus. Quoniam in te dne speraui: tu
exaudies dne deus meus. Tanquam si ei
diceretur: q̄re nō aperuisti os tuū. q̄
re nō dixisti patere. q̄re nō in cruce
pendens iniquos arguisti: sequitur et
dicit. qm in te dne speraui tu exau
dies dne deus meus. Monuit te qđ fa
cies: si forte occurrerit ē tribulatio.
Queris enim te defendere: et forte
nemo accipit defensionē tuā. Iam
tu pturbaris et q̄si pdens causā
tuā: q̄ nullius habes defensionē
aut testimoniū. Custodi intus inno
centia tua: ubi nemo opprimit cau
sā tuā. Preualuit in te falsū testimo
niū: s apud hoīes. Nunquid apud de
um valebit. ubi causa tua dicenda ē?
Quando deus iudex erit: alius testis quam
conscientia tua nō erit. Inter iudice
iustū et conscientiam tuā: noli time
re causā tuā. Si causā malā non
habueris. nullū accusatorē pti
mesces: nullū falsū testē refel
les. nullū verū requires: tu tantū
bonā conscientiam affer ut possis di
cere. qm in te dne speraui tu exaudies
dne deus meus. Quia dixi nequando exul
tent i me inimici mei: et dū commo
uerentur pedes mei i me magna
locuti sunt. Iterū redit ad infirmita
tē corporis sui. et rursus caput illius
attendit pedes suos: nō sit ē in
celo ut deserat qđ habet in terra.
Attendit plane. et videt nos. Ali

qn eni vt e ista vita comouet pe
des nri. et labut in aliq pcco: ubi
exurgut ligue nequissie inimicor.
Hinc g° itelligim9 etia cu tacebat
qd qrebat. Querut tut asperi. i
mites: gaudetes se uieisse. qd do
le debuerat. Et dixi negn exul
tent i me inimici mei. Dixi hoc.
et tn forte ad emedatione fecisti
eos magna loqui de me. Du co
mouerent pedes mei elati sut:
mlta mala dixerut cu comouerer.
Misereri eni debuerut i firmis
no insultare? qmo apls dicit. fres
si preoccupatus fuit ho in aliq delic
to. vos qui spuales estis istruite
hui9 moi in spu masuetudis: et
coplectit qre itendens iqt teipm
ne et tu tepteris. No erat isti ta
les de quibz dicit. et du comouet
pedes mei i me magna locuti st:
s erant tales de quibz alibi dicit.
q me premut et exultabut si mo
tus fuero. Qm ego i flagella pa
tus su. Omino magnifice. ta qm
dicet: ad hoc natus su vt flagella
sufferam. No eni nascetur n de ada:
cui flagella debent. Sz aliqndo
pctores in hac vita aut no aut
min9 flagellant: qr ia desprata e
itentio eor. At vo illi qbus patur
vita sepitna necesse e ut hic fla
gellent? qr va e illa sentetia. fili
ne deficias i disciplina dni. neqz
fatigeris cu ab illo increparis: que
eni diligit dns corripit. flagellat
aut oem filiu que recipit. Ideo g°
no insultet inimici mei: no mag
na loquat. et si flagellat pr meus.
In flagella patus su: qr m hedi
tas pparat. No vis flagellu: no

tibi dat heditas. Omis eni fili9 ne
cesse e ut flagellet. Usqz adeo oes
flagellat: ut nec illi pepercit qui
pctm no habuit. Qm ego in fla
gella patus su. Et dolor meus
ante me e semp. Qs dolor: forte
de flagello. Et ve fres mei. ve dic
vobis. flagella sua dolent hoies.
No erat qre flagellant no dolent. Nescio q
iste sic. Audite fres mei nescio qs
si dapnu patit pcluior e ut dicat
idigne passus su. qm ut cosideret
qre passus sit: dolens dapnu pe
cunie. no dolens iusticie. Si pec
casti. thesauru tuu iteriore dole
nichil habes i domo. s forte ma
nior corde. Si aut plenu est co
bono suo? deo tuo qre no dicis. dns
dedit dns abstulit. sicut dno pla
cuit ita factu e. sit nome dni be
dictu? Unde g° iste dolebat? Abs
flagello quo flagellabat. Ab
Et dolor meus iquit ante me est
semp. Et qsi dicerem9 qs dolor. vn
dolor? Qm iniquitate mea pnu
tio: et cura gera pro pcto meo. No
de flagello dolor: de vulne. no de
medicina. Na flagellu medica
mentu e cont pcta. Audite fres
xpiani sum9: et tn plerumqz si fili
cui9 qm moriat. plangit illu. si
peccet. no illu plangit. Tuc plan
geret. cu doleret. cu peccante vi
deret. tuc modu iponet: tuc norma
tuc medi doceret. disciplina daret: tuc
si feceret et ille no audiuit: tuc vi
plangendus. tuc peius mortu9 luxu
riose viues. qm moriedo luxuria
finies. Tuc g° qn ista faciebat i do
mo tua: no solu mortu9 erat: s et
putebat. Hec dolenda fuit. illa sust

tineda: illa ferenda. ista plangeda.
Plagenda aut quomo audistis pla
gere istu. qm iniquitate mea ego
pnuncio. et cura gera pro pcco meo.
De securus sis cu cofessus fuis pec
catu: taqm semp pparatus ad confi
tendu et cotimittendu pccm. Sic p
nuncia iniquitate tua: ut et cura tu
a geras p pcco tuo. Qd e cura gere
p pcco tuo? Cura gere p vulne tuo.
Si dices. cura gera p vulne meo?
qd itelligee. n dabo opera ut sane
tur? Hoc eni est cura gere p delicto.
semp niti. semp itende: semp studi
ose et sedule agere ut sanes pccm.
Ecce de die in die plagis pccm tuu:
si forte lacrime currut et manus cessat.
Fiat elemosine. redimat pcca: gau
deat idigens de dato tuo. ut et tu
gaudeas de dato dei. Eget ille. e
ges et tu: eget ille ad te. eges et tu
ad deu. Tu contepnis egente tui?
Deus no cotepnit egente sui. Ergo
ipleto tu egetis iopia: ut ipleat
deus iteriore tua. Hoc e cura gera
p pcco meo: facia oia quecuqz facie
da sut. ad abluendu et sanandu
pccm meu. Et cura gera pro pcco
meo. Inimici aut mei vivet? bn
e eis. gaudet in sculi felicitate: ubi
ego et laboro et rugio a gemitu cor
dis mei. Quomo vivet inimici illius?
Quia dixit de illis. qm locuti sut
vanitate. Audio i alio psalmo.
quoru filii sicut novelle costabilite.
De superius dixerat. quoru os locutu
e vanitate. Filie eoru copposite sicut
similitudo tepli? cellaria eoru plena
eructantia ex hoc i hoc: boves eoru
crassi. oves eoru fecunde multiplica
tes i exitibus: no est ruina sepis. ne

qz clamor in plateis eoru. Vivet g.
inimici mei: hec vita e. hac laudat
hanc amat. hac malo suo habent.
Qd eni seqtur? Btm dixerut pplm
cui hec sut. Qd aut tu qui cura ge
ris pro pcco tuo? Qd tu q pnuncias
iniquitate tua? Btus igt pplus cuius
e dns deus ipsius. Inimici aut mei
vivet. Et cofirmati sut sup me:
et multiplicati st qui me oderut i
ique. Qd est oderut inique? Bona
sibi volente oderut. qui si reddent
mala p malis boni no essent. q si
no reddent bona p bonis igrati
essent: reddut aut mala p bonis
qz oderut iniqe. Tales fuert iudei:
venit ad illos xps cu bonis. reddide
rut illi mala p bonis. Cavete hoc
malu fres? cito sbintrat. qz dixi
mus tales erat iudei: ne putet unus
qsqz vrm longe se exceptu. Corri
piat te aliqs frat tuus bonu tibi
volens: oderis illu. et talis es. Et
videte qm cito fiat: qm facile eni
trat. ta magnu malu. ta agile pccm.
Detrahebat mi qui retribuut ma
la pro bonis: qm psecutus su iusticia
a. Ideo mala p bonis. Qd est pse
cutus su iusticia? No dimisi. Ne
forte psecutione semp i malo in
telligas: psecutus dixit pfecte se
cutus su iusticia. Qm psecutus
su iusticia. Et audi caput nrm e
videns in passioe. Et piecert me
dilectu taqm mortuu abhoiatu.
Paru erat mortuu? qre abhoia
tu? Quia crucifixu. Eteni hec
mors crucis magna apud eos ab
hominatio erat: no itelligentes
i pphetia dictu esse. maledictus
omis qui pendet in ligno. Non

enī ipe attulit morte. s; hic uicit
de maledicto pimi homis ppaga
ta: et eadem morte nram suscipi
ens ī ligno suspendit q̄ venerat
de pcō. Ergo ne putaret aliq̄ sic
putat quidā h̄etici dnm nrm xpm
falsā carnē habuisse. et nō vera
morte in cruce soluisse. itendit h°
ppheta et ait: maledictꝰ oīs q̄ pe
det in ligno. Ostendit g° qz et filiꝰ
dei vera morte mortuus ē q̄ morta
li carne debebatᷣ: ne nō maledic
tū putares nō ve mortuū. Qa vō
illa mors nō erat falsa. s; ex illa ppa
gine descenderat q̄ venerat de male
dicto: cui dicet dñs morte morieminī.
omino et ad ipm puenit vā mors.
ut ad nos pueniret vēa vita: etiā
ad ipm puenit mortis maledicto.
ut ad nos pueniret vite benedictio.
Et pietauit me dilectū: taq̄ mor
tuū ab hōiatū. Ne deliquas me
dn̄e deus mꝰ: ne discesseris a me.
Dicamꝰ in illo. dicamꝰ p illū. ipe
enī intpellat p nobis. et dicamꝰ,
ne deliquas me dn̄e deus mꝰ: et
tn̄ dixerat. dñs mꝰ ut q̄d me deliq̄s
ti: et dicit. deus mꝰ ne discesseris
a me. Si a corpe nō recedit: reces
sit a capite: Cuiꝰ g° vox erat: nisi
pimi hōis: Ex illo g° ostendens se
vera carnē portae dixit: dñs mꝰ ut
q̄d me deliquisti. Nō illū dimisit
deus. Sic te nō dimittit credente ī
se. xpm dimittet pater et filiꝰ et
spūs scūs vnꝰ deus: Sz psona in se
trāsfiguraverat pimi hōis. Sciamꝰ
dicete aplō. qz vetus hō nr̄ cōfixus
ē cruci cū illo. Nō aūt carerēmꝰ
vetustate: n̄ cruci figetur in ifirmi
tate. Ad hoc enī venit ut renouemᷣ
in illo: qz desiderando eū et passi
eius imitādo renouamᷣ. Ergo vox
erat īfirmitatis: vox erat ...
dictū ē. q̄re me deliquisti. ...
dictū ē. verba delictoꝝ meoꝝ ...
dicet. hec verba ex psona pctoris
ī me trāsfigurata sunt. Ne dis...
seris a me. Intēde ī adiutoriū
meū dn̄e deus salutis mee. Ipsa
ē salus fr̄es. de qua salute exq̄sierūt
ppħete sicut apl̄s petrus. et nō in
venerūt qui īquisierūt. s; īquisie
rūt et pnūciauerūt: et venimꝰ
nos et īuenimꝰ q̄d illi exquisierūt.
Ecce nos nōdū accipimꝰ. et nasce
tur pꝰ nos et īuenient q̄d nec ipsi
accipient et trāsient: et oēs simul
ī fine diei cū patriarchis et pphetis
et aplis. denariū salutis accipie
mꝰ. Etenī nostis mercenarios ul
operarios diuisis tpibz ductos ad vi
neā: mercede tamē pariter accepe
rūt. Et pphete g° et apli et mar
tires et nos et qui post nos erūt usq̄ i
fine sc̄li. in ipso fine accepturi
sumꝰ salutē sempitnā: ut conte
plantes glām dei et eiꝰ faciē inti
tes. eū laudemꝰ ī etnū sn̄ defectu
sine aliq̄ pena iniq̄tatis. sn̄ aliq̄
puersitate pc̄ti. laudātes deū et
nō iā suspirātes. s; iherentes illi
cui usq̄ in fine suspiramꝰ. et in
spe letati sumꝰ. In illa enī ciuita
te erimꝰ ubi bonū nrm deus ē. lu
me deus ē. panis dñs ē. vita dñs ē.
quicq̄d ē bonū nrm a q° pegrina
tes laboramꝰ. ī illo īueniemꝰ. In
illo erit q̄es. quā mō recordantes
necesse ē ut doleamꝰ. Illud eī sab
batū recordamᷣ. in cuiꝰ recordatio
tāta dicta sūt: et nos tanta dice

debem⁹. et dicētes nūqm̄ tacē nō ore
sed corde: q̄ sit ore tacem⁹. ut corde
clamare possimus. Explicit psal
mus. xxxvij. Incipit ps. xxxviij⁹.

Psalmi huius quē
mō cantauim⁹ et
tractādū suscepim⁹
titulus ē. in fine
pro idithum cātiā
ipi dauid. Cuiusdā
ergo qui vocat idithun voces expet
tande et audiende sūt: et si ēē vn⁹
q̄sq3 nrm̄ potuerit idithun. ī eo
q̄d cantat iuenit se et audit se. Vi
deris enī quis vocatus fuit idithū
scdm hoīm priscā natiuitatē. Nos
aut̄ audiam⁹ q̄d iterptet̄ h⁹. nomē:
et in ipa intp̄tatioē nōis q̄ramus
itelligentiā veritatis. Dicit ergo
iquirētes repire potuim⁹ ī eis noī
nibz q̄ nobis ab studiosis litterar̄
diuinarū ex hebreo eloq̄o ī lati
nū iterptata sūt: idithun intp̄
tat̄ tr̄silieñs eos. Q̄s est g⁹. iste
tr̄siliens. vl' q̄s tr̄siluit? q̄r tr̄si
liens nō inde positū est. s; tr̄sili
ens eos? Trāsiliendo enī cantat.
cantando trāsilit. Siue trāsiliēdo
cantet. siue cātando tr̄siliat? tr̄si
liētis tn̄ canticū paulo an̄ canta
uim⁹: vtrū et nos tr̄siliētes vide
rit d̄s cui cātauim⁹. Sz si q̄s tr̄si
liens cātauit: gaudeat se ēē q̄d
cātauit: si q̄s aut̄ tīe adhuc inhe
rens cātauit. oportet ēē q̄d cāta
uit. Q̄sdā enī īherētes humo.
curuatos ī terrā. ea q̄ ima sūt co
gitātes. ī rebz tr̄seuntibz spem po
nētes: tr̄siluit iste qui vocat̄ tr̄
siliens eos. Q̄s enī tr̄siluit n̄ re
manētes? Nostis quosdā psalmos

īscribi canticū graduū: et ibi q̄d e
in greca ligua satis euidens ē qui
dicat anabathmon. Anabathmon
enī gradus sūt: s; ascendentiū nō
descendētiū. Latin⁹ enī nō potuit
p̄prie dicē. genaliter dixit: et qm̄
gradus appellauit. abiguū reliq̄t
vtrū ascēdentiū essent an descende
tiū. Sz q̄r nō sūt loquele neq3 ser
mōes q̄r nō audiant̄ voces eorū.
exponit sequēte ligua p̄cedens:
et fit certū in alia. q̄d abiguū e
rat in alia. Quomō g⁹. ibi ascen
dēs quidā cantat: sic et hic tr̄ si
liens. Est aut̄ hec ascensio et is
ta tr̄silitio nō pedibz. nō scalis. nō
pēnis: et tn̄ si intiorē hoīem attē
dis. et pedibz et scalis. et pēnis.
Nā si nō pedibz: quomō dicit ho
īterior. nō veniat m̄ pes supbie?
Si nō scalis: q̄d sūt quas vidit
iacob ubi erant ascēdentes angli
et descendētes? Si nō pēnis: q̄s ē
qui dicit. q̄s dabit m̄ pēnas sicut
colūbe. et volabo et requiescam?
Sz in rebz corpalibz aliud st̄ pedes.
aliud scale. aliud pēne: intus aut̄
et pedes et scale. et pēne affc̄us st̄
et bone volūtates. His ābulem⁹.
his ascendam⁹: his volem⁹. Cū
g⁹. audit q̄sq3 tr̄silientē huc et i
mitari eligit: nō q̄rat leuitatē
corpis tr̄silire fossas. ut aliq̄ alti
uscula p̄uolare saliendo. sed q̄d
ad corpora attinet dico. Nā fos
sas etiā trāsilit: succēsa igni et ef
fossa ab īcrepatioē vultꝰ tui p̄i
būt. Que st̄ enī succensa igni
et effossa. q̄ ab īcrepatioē dn̄i p̄i
būt. nisi p̄ctā? Succensa igni st̄
q̄ facit male ardens cupiditas.

et effossa sunt que facit male iacens
timiditas. Hinc enim peccata omnia: aut
cupiendo aut timendo. Transiliat
ergo iste omnia quibus teneri posset in terra;
erigat scalas suas. exerat pennas
suas: videat utrum quisquam agnoscat
hic se. Immo vero in domini gratia multi
se agnoscunt: qui forte iam vile ha
bentes mundum et omnia que delectant in
mundo. eligunt vivere dum hic vivunt
in gaudiis quibusdam spiritualibus. Et hec
unde erunt adhuc ambulantibus super
terram? nisi ex divinis eloquiis. ex ver
bo dei. ex parabola aliqua scripturarum scru
tata et investigata. et dulcedine in
ventionis. quam precessit labor inquisi
tionis: Sunt quedam delicie sancte et bone
in libris. Neque enim sunt in auro
et argento. in epulis atque luxuria.
in venatibus atque piscatibus. in ludo
et ioco. in theatricis nugis. in affecta
dis et apprehendendis ruinosis ho
noribus. Neque enim vera sunt gaudia in
his omnibus. et in his libris nulla sunt:
immo vero anima illa ima transiliens. et
in his delectata dicat. quod vere dicit
et secura dicit. narraverunt mihi in
iusti delectationes. sed non ut lex tua
domine. Videat adhuc iste idithun. tran
siliat eos qui delectantur imis: et de
lectetur in his et gaudeat in verbo
domini. in delectatione legis altissimi. Sed quid
dicimus? Et hinc transiliendum est in a
liud. Adhuc usque habet quod transiliat
qui transilire desiderat. Voces potius
eius audiamus. Iam enim iste transiliens
videtur mihi quod habitabat in eloquiis
dei: et ibi dicit hec que audituri sumus.

Dixi custodiam vias meas:
ut non delinquam in lingua
mea. Credas quod legendo.

disserendo. predicando. monendo. obiurgando.
do. hortando. cum versaretur in eiusmo
do. deterretur in difficultatibus quibusdam hu
manis. homo agens inter homines quam non
iam transiliens eos qui non delectantur
his. quia difficile est ut quisque lingua non
labatur et peccet. et qui lingua non pec
cavit ut scriptum est hic perfectus est vir.
aliquid forte penitenda dixerat. et lap
sa erat ab ore quod vellet revocare nec
posset. Non enim frustra lingua in udo est:
nisi quia facile labitur. Videns ergo quam sit
difficile. ut necessitate loquendi ha
beat homo. in loquendo non aliquid diceret
quod si dixisse nollet: ex tedio affectus
ex his peccatis que sunt evitare alia. Pa
titur hac difficultate transiliens: ne
me iudicet qui non est transiliens. Tum
siliat et expiatur quod loquor. Cum ergo vere
et testis et filius veritatis. Cum non loqui
ei contigissent. statuerat non loqui
ne aliquid diceret quod locutum esse peniteret.
Hoc indicant prima verba eius: Dixi
custodiam vias meas ut non delinquam
in lingua mea. Custodi ergo vias tuas
o idithun: et noli delinquere in lingua
tua. Pende quod dicturus es. examina
consule interiorem veritatem: et sic profer
exteriorem auditorem. Sed ista plerumque
in perturbatione rerum. in occupatione animi
dum ipsa infirmitas anime quam aggravat
corpus quod corrumpitur. et audire vult et
dicere. audire intus. dicere foras. aliquando
perturbata studio dicendi. deficit in
diligentia agnoscendi: et in his dicit
aliquid quod forte non esset dicendum. Contra
hoc remedium melius silentium. Inter
enim peccatores propria quadam nota pravitatis
temporibus quisquam et invidus. audientis
loquentem transilientem verba aucupantur
laqueos difficile. ut non inveniat

liqd nō ita dictū ut dici debuisset: n[?]
audiendo ignoscat ſz calūpniat᷑ inu
dendo. Contᷓ hos iste idithun. cūsili
ūs eos silere delegerat: unde ita cā
tauit. dixi custodiā vias meas ut
nō deliquā in ligua mea. Qm̄ dū
capior a calūpniosis ꝗ captor. et si
nō capior. custodiā vias meas ut
nō deliquā in ligua mea. Qm̄ nūs
cūsilieri delc̄tatiōes terenas. qm̄ nō
me capiat tpaliū rerū volatica af
fectus. qm̄ nūs iā hec yma despitiā.
et ad meliora cōsurgā: in ipsis tn̄
melioribꝫ sufficiat m̄ delc̄tatio itelli
gētie corā deo. Qd̄ m̄ opus est cap
tāda loqui: et dare auditū calūp
niātibꝫ: Dixi gᵒ. custodiā vias me
as: ut nō deliquā in lingua mea.
Posui ori meo custodiā. Hoc qre:
ꝑter pios ꝑpter studiosos: propt
fideles et scōs: Absit. Illi sic au
diūt ut qd̄ ꝓbant laudent: veniā
dant potius qm̄ calūpniā parant.
ꝑter q̄s gᵒ. vis custodie vias tuas
ut nō deliquas ī ligua tua: et po
nis ori tuo custodiā: Audi. Cū
cōsistit adūsus me pctōr. Nō con
sistit ad me: ſz cōsistit adūsus me.
Qd̄ dicturꝰ postremo. vn̄ satisfaciā
carnali de spūalibꝫ: loquor foris
vidēti et audiēti: intus surdo et ce
co: Aīalis enī hō nō ꝑcipit que sūt
spūs dei. Nisi aūt aīalis inueniret:
qm̄ calūpniaret: Btūs qui narrat
verbū auri audiēti: nō auri pctōris
astātis adūsū se. Tales eī mlti ar
cūstabāt et crucifixerunt ebāt: qn̄ ille
velut ouis ad īmolandū ductus ē.
et sicut agnꝰ corā tondēte se sn̄ voce
sic nō aperuit os suū. Qd̄ eī dicitis
irrīgidis. turbidis. calūpniosis. litigi
osis. verbosis: Qd̄ dicās scīn et puī
et de religiōe cūsilientes eos. qn̄ ip
sis libent᷑ audientibꝫ. discē cupienti
bꝫ. veitatis cibo īhiantibꝫ. et dn̄s
ait. adhuc multa habeo vob̄ dicē.
ſz nō potestis illa portaē mō. Et
apl̄s. nō potui vob̄ loqui q̄si spūali
bus ſz q̄si carnalibꝫ: n̄ tn̄ desperādis
ſz nutriēdis. Seqt᷑ur enī. tāqm̄ par
uulis in xp̄o lac vob̄ potū dedi nō escā:
nōdū enī poteātis. Ergo ul' nūc dic:
ſz neqꝫ adhuc qdem potestis. Noli
gᵒ festinaē audire q̄ nō capis: sed
cresce ut capias. Sic puulū alloq
m̄ ī sinu mr̄is ecclīe pio lacte nu
triendū: et ad escā mense dnīce i
doneū faciendū. Qd̄ aūt vl' tale
dicā pctōri astanti adūsus me. ido
neū se putanti ꝗ fingenti ad ea
q̄ nō capit: ut cū ei dixero et ille nō
ceperit. nō se putet nō cepisse. sed
me defecisse. Ergo ꝑpt' hūc pctōrē
astantē adūsus me: posui ori meo
custodiā. Et qd̄ secutū ē: Ob
surdui et hūiliatus sū et silui a
bonis. Patit᷑ eī difficultatē iste
cūsiliens in qdā gradu q̄ iā cūsi
liuit: et qrit et inde cūsilire ad vi
tandā hanc difficultatē. Pctāe
metuebā ut nō loqrer. ut silētiū
m̄ īponere. hoc enī dixerā. custodi
ā vias meas ut nō deliquā in li
gua mea: et dū timeo loq̄ ne pctē.
obsurdui et hūiliatus sū et silui
a bonis. Dū nimis timeo ne loqr
aliq̄ mala tacui oīa bona: obsur
dui et hūiliatus sū et silui a bo
nis. Vnde eī dicebā bona. nisi qr
audiebā: Auditui eī meo dab' ex
ultatione et leticiā: et amicꝰ spō
si stat et audit eū. et gaudio gau

det xp̄i voce. nō suā ſ; sponsi. Ut vā
dicat. audit q̄ dicat. Nā qui loq̄tur
mēdatiū de suo loq̄tur. Q̄ddā ergo
triste et moleste passus ē iste: et
hāc sua cōfessiōe id qd̄ passus ē ca
uendū admonet nō imitādū. Ti
mēdo eī nimis ut dixi ne dicet a
liq̄ nō bona. statuit sibi nl'la dicē
vl' bona: et qm̄ statuit tacē. cepit
nō audiē. Stans eī et tāsilies es:
expectas a deo audiē qd̄ dicas hoī
bus. īter diuitē deū et īopē q̄rente
qd̄ audias. Intercurris tu tāsilies:
qui possis et hīc audiē et hēc dicē.
Eligis hēc nō dicē: nō merebis hīc
audire. Contēpnis paupem: con
tēpneris a diuite. Oblitus es ser
uū te eē: quē cōstituit dn̄s sup fa
miliā suā. dare cōseruis cibaria.
Qd̄ g̊. q̄ris accipe. qd̄ piger es ero
gare: Merito g̊. qm̄ qd̄ acceperas di
cē noluisti: īpediris ne accipias qd̄
accipe cupiebas. Aliqd̄ eī volebas.
aliqd̄ habebas: da qd̄ habes. ut me
aris accipe qd̄ nō habes. Ergo q̄si
cū posuisse ori meo custodiā. inq̄
īdixisse silentiū. q2 videbā ubiq;
piculosū silentiū: fcm̄ ē inq̄t in
me qd̄ nolebā. obsurdui et huili
atus sū: nō me huiliaui. ſ; huili
atus sū. Obsurdui. huiliat9 sū:
et silui a bonis. Cepi nō dicē bona.
cū timeo ne dicā aliq̄ mala: et ꝛ
phendi cōsiliū meū. Silui eīn a
bonis. Et dolor meus renouat9
ē. A dolore q̄ppe quodā que in in
fixerat calūpniatores et rep̄hen
sores tāq̄m regenerā in silentio.
et cessauerat dolor ille q̄ factꝰ ē
calūpniatibꝫ: ſ; ubi silui a bonis
renouatꝰ ē dolor. cepi plꝰ dolere

tacuisse me q̄ dicē deberem. qm̄ do
lueram dixisse q̄ dicē n̄ debere. Renouat9
ē dolor meus: Et ī meditatione
mea exardescet ignis. Cepit eē ī
quietū cor meū: videbā īsensatos
et tacebā nō arguebā: et me su
cente zelus dom9 tue comedebat.
Respexi g̊. ad dn̄m meū dicentē.
serue neq̄m et piger. dares pecuniā
meā numularys: et ego veniens
usuris exigerē. Et qd̄ sequit̄ a...
tat d's a dispēsatoribꝫ suis: p...
ī tenebras extiores ligatis manibꝫ
et pedibꝫ seru9 nō euersor ad p...
dū. ſ; piger ad erogandū. Q̄d ...
re debent qui cū luxuria cōsūpse
rūt: si dāpnatur qui cū pigricia s...
uauerut: In meditatiōe mea ex
ardescet ignis: et positꝰ ī hac flu
ctuatiōe dicēdi int' eos q̄ calūpniā
pati sūt. et eos qui affectāt īstru
int' abūdantes et īopes factꝰ obp...
brīū his q̄ abūdabāt et despectio
supbis. respiciēs eos bt̄i qui esuri
ūt et sitiūt iusticiā. laborās ī vtisq;
afflictus ī vtisq;. pīcūtās ne pīciat
margaritas an̄ porcos. pīcitās
nō eroget cibaria cōseruis. ī hor
estu q̄siui aliū meliorē locū ab h...
dispēsatiōe. in q̄ sit laborat ho...
pīcitate: et suspirās ī fine quēdā
īllū
ubi ista nō erat passurꝰ. īllū ...
finē quo dicturꝰ ē bono erogatori
dn̄s. īṫra in gaudiū dn̄i tui: Lo
cutus sū inq̄t in lingua mea. Inc
estus. int' picula hec. iter diffic...
tates. q2 ita delectat lex dn̄i. ut ...
ppt̄ abūdantiā scādalorū īfrigescat
caritas mltorū: iter hos g̊. estꝰ lo
cutus sū inq̄t in lingua mea. Cui:
Nō auditori quē volo erudire: ſ;
exauditori a quo volo erudiri.

uictus sum in lingua mea: illi a quo
intus audio si quod bonum. si quod verum
audio. Quod locutus es? Notum in
quit mihi fac domine finem meum. Transili
ui enim ad quedam et veni ad quedam.
et ea in que veni meliora sunt eis a
quibus transilivi; sed adhuc restat
quod transiliendum sit. Non enim hic re
manebimus ubi temptationes ubi scan
dala; ubi auditores et calumpnia
tores sunt. Finem meum notum mihi fac:
finem qui mihi deest. non cursum qui mihi
adest. Finem illum dicit quem currens
intuebatur apostolus. et de sua imperfectione
confitebatur: aliud in se intuens.
aliud alibi querens. Non quia
iam acceperim aut iam perfectus sim:
fratres, ego meipsum non arbitror appre
hendisse. Et ne dices. si non appre
hendit apostolus ego apprehendi. si perfectus
non est apostolus. ego perfectus sum: vide
quid agas. attende quid dicat. Quid ergo
agis apostole? Nondum apprehendisti?
nondum perfectus es? Quid agis. ad
quam actionem me hortaris? Quid
in imitandum sequendumque proponis?
Unum autem inquit que retro sunt oblitus
in ea que in ante sunt extentus. secundum in
tentionem sequor ad palmam sup
ne vocationis dei in christo ihesu. Secun
dum intentionem nondum secundum perventi
onem: nondum secundum apprehensionem.
Non relabamur unde iam transilivi
mus: nec remaneamus in illis in que
iam venimus. Curramus. intendamus.
in via sumus: nec tantum sis securus ex eis
que transisti. sed sis pro eis sollicitus
ad que nondum pervenisti. Que retro
inquit oblitus. in ea que ante sunt ex
tentus: secundum intentionem sequor
ad palmam superne vocationis dei

in christo ihesu. ipse est finis. Unum autem
hoc est illud unum: domine ostende nobis
patrem et sufficit nobis. Unum autem
quod et una dicitur alio psalmo: unam petii
a domino hanc requiram. Que retro ob
litus. in ea que ante sunt extentus. unam
petii a domino hanc requiram: ut inhabi
tem in domo domini per omnes dies vite mee.
Propter quod? Ut contempler delectationem
domini. Ibi enim gaudebo de socio: non
timebo de adversario. Ibi enim contem
plator meus erit amicus: non ca
lumpniator inimicus. Hoc desiderav
it iste idithun notum sibi fieri
cum hic esset. ut sciret quod sibi deesset?
et non tantum gaudet de his ad que perve
nerat. et quibusdam iam transilitis. ne
remaneret in via. sed desiderio raperetur
in superna: usque quo ille qui quedam tran
silierat omnia transiliret. et ab irro
ratione quadam guttarum divinarum de
scripturarum nube venientium veni
ret. sicut cervus ad fontem vite. et
in illo lumine videret lumen. et ab
sconderetur in vultu dei a contur
batione hominum: ubi diceret. bene est. ultra
nichil volo: omnes hic amo. neminem
timeo. Bonum desiderium. sanctum desi
derium: qui iam hoc habetis congau
dete nobis. et orate ut perseveran
ter habeamus. ne inter scandala
deficiamus. Ita et nos indigni pro
vobis hoc idem rogamus: et vos dig
ni qui pro nobis oretis. Auditoribus
suis quibus predicabat verbum dei. se
commendabat apostolus. Orate ergo pro nobis
fratres: ut et quod videndum est bene vi
deamus. et quod dicendum est bene dicamus.
Ceterum hoc desiderium notum est pau
cis: nec me optime intelligunt.
nisi qui gustaverint unde loquor. Loq

mur tame omibz et habentibz ta
le desideriu et nondu habentib9:
habentibz ut nobiscu illa suspi
rent. no habentibz ut pigritia ex
cutiat. ima tnsiliant: ad dulcedi
ne legis diuine veiant. no in delca
tionibz iiquorum remaneat. Nar
rant eni multa mlti. et laudant
multa multi. iniq iniqui: et reuera
et illa iiqua habent delcatione.
s no sicut lex tua dne. Dicat g° no
biscu. qui credut hec dice et nos.
Negotiu eni hoc itius e: nullis v
bis ostendi potest. Sz qui hoc agit
credat ee et in alio: no solu se putet
accepisse qd dei e. Dicat g° in his
idithun. notu fac m dne fine meu:
Et num dieru meoru qui e. Nu
meru dieru quero. Sic possu dice
si possu intellige numeru sn nuo:
qmo possut dici ani sine anis. V
bi eni ani vtiqz qsi nus: s tame tu
idem ipe es et ani tui no deficiet.
Numez dieru meoz m notu fac:
s qui est. Qd ergo. Iste nus i quo
tu es no est. Plane si attenda bene
no e: si hereca quasi e. si tnsilia no e.
Si ab istis me exuties supna cote
pler: si trascuntia manetibz copare.
video qd ve sit. Qd aut magis vi
deat esse. qm si dicitur sit no esse
istos dies meos. Hos iqua dieb ee
dicitur9 sui: et ta magnu hoc vbu
huic cursui reru labentiu temere
dabo. Itag° ipe deficies pene no
su: ut exaideret m qui dixit. ego su
qui su. Est ergo aliqs nus dieru.
Ve est: et sine fine e. In his aute
diebz dica aliqd ee: si teneo de quo
die me introgas vtru sit et vl int
rogas me. Tene vnde me itrogas.

Tenes die istu. Si tenuisti hester
nu: tenes et hodiernu. Sz hesternu
iquis no teneo qz ia no est: istum
aut teneo i quo su et qui mecu e.
Itane de isto excidit tibi ia qntu
a prima luce trasierit. Nonne ista
dies a prima hora cepit. Da m
pma hora. da m et scdam ei: qa
forte et ipa trasuolauit. Tertia in
quit dabo ti: forte eni in ipsa me
sum. Certe g° sut isti dies. et si ter
tia dies. Et si tertia dabis: no die
sed hora dabis. Veruntame ne hoc
qdem tibi cocedo: si mecu ista ut
riqz tnsilisti. Da m vl hora tertia.
ipam m da i qua es. Si eni aliqd
eius iam pterijt. et aliqd ei adhuc
restat: nec qd pterijt m potes dare
qz ia no est: nec qd restat qz nodu
e. Qd m et de hora ista q nuc pa
git dabis. Qd de illa m dabis. e
Cui comitta hoc verbu ut dicas e.
tu dicis ipm est. Certe vna silla
ba e. et momentu vnu e. et tres
litteras habet: in ipo actu ad se
cunda huius littera no puenis. nisi
pma finita fuit. Tertia no sona
nisi et scda tnsierit. Qd m de h
vna sillaba dabis. et tenes dies
vna sillaba no tenes. Momenta
tnsuolantibz cuncta rapuit: torrens
reru fluit. de quo torrente ille in
via bibit p nobis qui ia exaltauit
caput. Isti g° dies no sut. ante
abeut pene qm veniut: et cu ve
nerit stare no possut. Iungut se
sequuntur se: et no se tenet. Nich
il de pterito reuocat. qd futuz e
tnsiturum expectat: nodu habetur
du no venit. no tenet du venerit.
Numez g° dieru meoz qui est.

no istu qui no est: et qd me diffi
cili9 et piculosius pturbat. et e
et no est: nec esse possu dice qd
no stat. nec no esse qd venit et
transit. Est illud simplex qro. e
veru qro. e germanu qro. e qd est
in illa ihrlm sponsa dni mei. u
bi no erit mors. no erit defect9.
no erit dies trasiens s manens:
qui nec hesterno pcedit. nec crastino
no ipellit. Hunc ingm num dierum
meor qui e. notu michi fac. Ut
sciam qd desit m. Hoc eni m deest
hic laboranti: et qmdiu m deest
no me dico pfectu. Qmdiu hoc no
accipio dico. no qz ia acceperi aut
ia pfectus sum: sequor aut ad pal
ma supne vocationis dei. Hac acca
pia p mercede cursus mei: masio
qdam erit finis currendi. et in ipa
masione patria sine peregrinatoe.
sine seditione. sine temptatione. Ergo no
tu fac m hunc num dieru meor q
e. ut sciam qd desit m. qz nodu ibi
sum: ne supbia ex eo i quo ia su. vt
inueniar in illo no habens mea iusticia.
In copatione eni illi9 qd e at
tendens ista q no ita sut. et pl9 m
uidens deesse qm adesse: ero humi
lior ex eo qd deest. qm elatior ex eo
qd adest. Na qui putat se aliquid
habe cu hic viuut. supbiendo no
accipiut qd deest: qz magnu pu
tat ee qd adest. Qui eni putat se
se aliqd e cu nichil sit. semetipm
seducit: nec ista ex hoc magni sit.
Na et iflatio et tumor imitatur
magnitudine: s no habet sanita
te. Iam g9 iste trasiliens agens qdda
i corde occultu qd no nouit n qui
parit agit. tanqm noto sibi facto

fine suo ipetrans qd rogauit. noto si
bi facto nuo dieru suoru no q tra
sit sed qui e: attendit ad hec q tra
siliuit et copauit noticie supiori.
Et tanqm dicens ei. qre desiderasti
num dieru qui e. qd eni de diebus
istis dicis. de illo alto attendens h9
ait. Ecce veteres posuisti dies me
os. Veterascut eni hec. ego nouos
volo. nouos. nuqm veterascentes:
ut dica vetera trasierunt. ecce fca st
noua. nuc in spe. tuc in re. Innoua
ti eni fide et spe. qnta adhuc vetera
agim9. No eni sic xpo induti sum9:
ut ex adam ia nichil portem9. Vi
de veterascente adam: et inoua
ri xpm in nobis. Et si exterior inqt
ho nr corrupit: s iterior renouat
de die in die. Ergo ad pccm. ad mor
talitate. ad pteruolantia tpa. ad ge
mitu et labore et sudore. ad etates
succedentes no manentes. ab ifantia
vsqz ad senectute. sine sensu trascu
tes: ad hec attendentes videamus
hic vetere hoiem. vetere die vetus
canticu. vetus testamentu. Couersi
aut ad iteriore ad ea q inouanda st
p hiis q imutabut. inueniam9 hoiem
nouu. die nouu. canticu nouu. testa
mentu nouu: et sic amem9 ista
nouitate ut no ibi timeam9 ve
tustate. Nuc g9 in hoc cursu trasi
m9 a veteribz ad noua: ipe trasitus
agit cu corrupuntur exteriora. et ino
uantur iteriora. donec etia hoc ipm
qd exterius corrupit reddat debitu
nature. veniat i morte. renouet et
hoc i resurrectione: tuc fient reue
ra oia noua relíq que nuc sut i
spe. Agis g9 aliqd nuc a veteribz
te exuendo: et in noua currendo.

In noua g° currens iste et in ea q
ante st extentus; notu inqt dne
fac m fine meu. et num dier me
oru qui e. ut sciam qd desit m.
Ecce trahit adhuc adam: et sic fes
tinet ad xpm. Ecce igt veteres po
suisti dies meos. Veteres dies ex
ada. vetes illos posuisti: veteras
cit cotidie. et sic veterascut. ut
aliqn etia cosument. Et sbsta
tia mea taqm nichil ante te. Ante
te dne taqm nichil substatia mea
ante te. qui vides hoc; et ego cu h°
video. ante te video. an hoies no
video. Qd eni dica? Quibz verbis
ostenda nichil esse qd su in copa
tione eius qd est. Sed itus dr intr
vtrumqz sentit. ante te dne ubi ocli
tui sut. no ubi oculi huani st. Qd
ubi oculi tui sut? Sbstatia mea
taqm nichil. Verutame vniu
sa vanitas ois homo viues. Veru
tame. Qd eni dicebat? Ia ecce tra
silivi mortalia oia et ima cotep
si: calcaui terrena. ascendi ad de
lectatione legis dni? Fluctuaui i
dispensatioe mior dnicoru: desi
deraui etia fine illu cui no e fi
nis. Desideraui num dieru meor
qui e: qz nus dieru istor no e. Ec
ce ia talis su. tanta trasilivi. in
ea q stant sic inhio; verutame sic
qmo hic su. qmdiu carne mortale
porto. qmdiu teptatio vita huma
na e sup terra. qmdiu iter scanda
la suspiro. qmdiu timeo ne cada
qui sto. qmdiu m icerta st et ma
la mea et bona mea. vniusa va
tas ois homo viues. Ois iqm et
herens et trasiliens. et ipe idithu
ad vniusa vanitate ad h° ptinet:
qz omia vanitas et vanitas vani
tatu. q abudantia homi i omi la
bore suo quo ipe laborat sub sole.
Nuqd et idithun sb sole adhuc e?
Habet aliqd sub sole: habet aliqd
vltra sole. Sub sole habet euigila
dormie. manducare. bibe. esurie. siti
vigre. fatigari. puerescere. iuuenesce
senescere. icerta habe q optat et ti
met: hec omia sub sole habet et
ipe idithun. etia ipe trasiliens eos.
Unde g° trasiliens illos? Desiderio.
Notu fac m dne fine meu. Hoc
desideriu vltra sole e: no e sb sole.
Sub sole oia visibilia: qcqd visi
bile no est. no est sub sole. Non e
visibilis fides. no e visibilis spes.
no e visibilis caritas. no e visibi
lis benignitas: no e visibilis pos
tremo timor ille scus pmanens in
sclm scli. In his omibz dulcedine
habens cosolatione qz idithun. et
vltra sole couersans. qz couersatio
eius in celis e. ex his q adhuc sub
sole habet gemit. et ista cotepnit
et dolet: in illa iardescat. eaqz de
derat. Locutus e de illis: loquit
et de istis. Audistis concupiscenda
audite cotepneda. Verutn vni
sa vanitas ois ho viues. Qua
qm i ymagie ambulet ho. In qua
ymagine? nisi illius qui dixit. facia
mus hoiem ad ymagine et simili
dine nostra? Qmqm i ymagine
ambulet ho. Ideo eni qmqm. quia
magnu aliqd ymago het. Et h
qmqm secutu est tame? ut illud
qd audistis qmqm vltra sole sit.
hoc aut qd seqtur tn sub sole sit.
et illud ptineat ad veritate. hoc
ad vanitate. Qmqm g° i yma

gine ambulet homo. Tamen vane
conturbatur. Audi conturbationem eius
et vide si non est vana: ut calces eam
transilias eam. et habites in excelsis
ubi non est ista vanitas. Que vani
tas? Thezaurizat. et non cognos
cit cui congregabit ea. O insana va
nitas. Beatus cuius est dominus spes eius: et
non respexit in vanitates et insani
as mendaces. Delirare tibi videor a
vare cum hec loquor: anicularia
tibi videntur hec verba. Tu enim videlicet
homo magni consilii magneque prudentie
excogitas cotidie genera acquirende
pecunie. de negocio. de agricultura
fortassis et de eloquio. de iuris conso
latione: de militia addis et de feno
re. Non cordatus nichil pretermittis
omnino. unde nummus super nummum. et in oc
culto diligentius castigetur. Depreda
ris hominem. caves depredatorem? quod fa
cis times ne patiaris: et in eo quod pa
teris non te corrigis. Sed non pateris. Pru
dens enim homo es: bene servas. non solum
bene colligis. Habes ubi ponas. cui
committas: quomodo nichil pereat ex eo quod
congregasti. Interrogo cor tuum: dis
cutio prudentiam tuam. Ecce colle
gisti. ecce ita servasti. ut nichil pos
sis amittere eorum que servasti. Dic michi
cui servas. Non tecum ago. non commemo
ro. nec exaggero quicquid mali habet
avaritia vanitatis tue: hoc unum
propono. hoc discutio quod michi dat occa
sio lectionis huius psalmi. Prorsus col
ligis. thesaurizas? non dico ne for
te dum colligis colligaris. non dico
ne forte cum vis esse predo. sis preda:
hoc apertius eloquar. fortasse enim
[illegible] avaritia non audisti aut intel
lexisti: non dico inquam ne forte cum

vis esse predo minoris. sis preda maio
ris? non enim sentis esse te in mari. nec
cernis minores pisces a maioribus
devorari. non dico ista. non dico dif
ficultates et pericula in ipsa conquisi
tione pecunie. quanta patiantur qui eam
colligunt. quomodo in omnibus periclitentur. in
omnibus pene mortem videant: transeo
hec omnia. Prorsus colligis nullo contra
dicente. servas nullo auferente? excu
te cor tuum ad prudentiam tantam qua
me derides. qua me insipientem putas?
hec loquentem michi dic michi. thesaurizas.
cui congregabis ea? Video quid velis
dicere. quasi quod vis dicere huic non occur
rerit: dicturus es filiis meis servo.
Hec est vox pietatis: excusatio iniqui
tatis. Filiis meis inquit servo. Etiam
servas filiis tuis? itane hoc non
noverat Idithun? Noverat ea pla
ne. sed in diebus veteribus computabat:
et ideo contempnebat. quia ad novos
dies festinabat. Nam ecce discutio
te cum filiis tuis: servas transiturus
transituris. immo vero transiens transeun
tibus. Nam transiturum te sic dixi. quasi
nunc maneas. Ipsum hodie ex quo
loqui cepimus. usque ad hoc momen
tum sentis quod senuimus? Neque enim cer
nis et incrementa capillorum tuorum:
et nunc cum stas. cum hic es. cum agis ali
quid. cum loqueris. in te crescunt capilli
tui. Neque enim repente creverunt. ut
tonsorem quereres. Agitur ergo etas tua sub vo
lans et in intelligentibus et non in se
ntientibus et in aliud male occupatis:
transis tu. et servas transeunti filio
tuo. Primo hoc a te quero. Quis enim
possessurum tibi servas? aut si nondum
natus est scis nasciturum? Servas
filiis certum an futuris an posses

ſuris: nec reponis theſaurū ubi re
ponēdus ē. Nō enī dn̄s tuus ſuo
ſuo tale cōſiliū daret: ut peculium
ſuū pderet. Peculioſus ſeru⁹ es. au
dī magnū prēſfamilias. Qd̄ amas
et qd̄ habes ipe tibi dedit: et nō volt
ut pdas qd̄ tibi dedit. qui et ſeipm̄
tibi dabit. Sed nec hoc inquā qd̄ t̄
ad tēpus dedit vult ut pdas: mlt̄ū
ē exuperat. ſupgredit̄ vires nātā
tis tue. Jā certe ſupfluū deputat̄:
nec hoc volo ut pdas ait dn̄s tu⁹.
Et qd̄ facio? Migra: ubi poſuiſti nō
ē tuus locus. Certe ſeruāe vis aua
ricie: vide. forte et ipi auaricie con
gruit cōſiliū meū. Habe ēnī vis
qd̄ habes et nō pdere: oſtendo tibi
locū ubi ponas. Ne theſaurizes in
tēra neſciens cui cōgregas ea: et
poſt ea qēadmodū cōſupturus ſit
qui poſſidebit qui tenebit. Forte
enī poſſeſſus poſſidebit te: qd̄ a te
habebit nō tenebit. Forte cui ei ſer
uas. anteqm̄ ille veniat tu pdes.
Sollicitudini tue cōſiliū do: the
ſaurizate vobis theſaurū in celo.
Hic in tēra ſi velis ſeruāe diuicias.
qreres horreū ne forte credes domu
i tue ꝓpter domeſticos tuos? cōme
dares ad vicū argentariū. diffici
lis ē enī ibi caſus: fur nō facile ac
cedit. bene oīa ſeruat̄. Quare iſta
cogitas? ṅ qꝛ nō habes meli⁹ ubi
ſerues? Qd̄ ſi dabo melius? Dicā
tibi. noli cōmēdare huic min⁹ ido
neo: ſꝫ eſt quidā idoneus. illi cōme
da. Habet magna horrea ubi pire
nō poſſunt diuicie: magn⁹ ſup oēs
diuites. diues ē. Jā forte dictur⁹
es. Et qn̄ audeo tali cōmendare?
Qd̄ ſi ipe te hortat̄? Agnoſce illū:
nō ſolū prēfamilias ē. ſꝫ et dn̄o nr̄e.
Nolo igitur ſerue meus pdas pecu
liū tuū: agnoſce ubi ponas. Qr̄e
ibi ponis ubi poſſis amittē? ubi
et ſi nō amittas. ibi pmanē tu ꝑ
tuo nō potes? Eſt alius locus q̄ te
trāſfera. Precedat te qd̄ habes: noli
timē ne pdas. Dator ego erā: cuſtos
ego ero dicat t̄ hoc dn̄s tuus. Fidem
tuā interroga: vide ſi velis illi crede.
Dictur⁹ es. pditū habeo qd̄ nō video.
hic illud volo vidē. Dū vis hic vidē
nec hic videbis. et ibi nichil habe
bis. Neſcio q̄s theſauros habeas
ſconditos in tēra: cū pcedis nō eos
tecū portas. Veniſti ad audiendū ſer
mone. ad colligēdas īteriores diui
cias. cogitas de exterioribꝫ? nūqd̄
eas huc tecū adduxiſti? Ecce nūc
eas vides. Credis te habē in domo
qd̄ ſcis te poſuiſſe? nūqd̄ ſcis te nō
pdidiſſe? Qm̄ multi redierunt ad
domos ſuas: et qd̄ poſuerat nō i
uenerūt. Hic fortaſſe expauerunt
corda cupidorū: et qm̄ dixi multos
ſepe ad domū ſuā rediſſe. et qd̄ p
ſuerat nō īueniſſe. dixit q̄ſꝫ i m
de ſuo. abſit. epiſcope bonū op
ora p nobis. Abſit ut cōtingat
abſit ut ita fiat. Credo in deū
qm̄ qd̄ poſui ſaluū īuenio. Cred
in deū: et nō credis ipi deo. Cred
in xp̄m qꝛ ſaluū erit qd̄ poſui
mo accedat. nemo auferat. S
rus vis ēē credendo in xp̄m ut n
chil pdas de domo tua: ſecur
potius credendo in xp̄o ut ibi p
nas ubi cōſiliū dedit. An ſecur
de ſeruo tuo et ſollicitus es de dn̄
tuo? ſecur⁹ de domo et ſollicitus de
celo? Sꝫ ego īquis q̄mō ponō i celo

Dedi tibi consiliū. Ubi dico pone.
quomō ꝑueniat ad celū nolo scias.
Pone in manibȝ pauperū. da idige
tibȝ. qd ad te quomō ꝑueniat. No p
ducā qd ego accipio. An oblitus es. cū
uni ex minimis meis fecistis. m̄ fecis
tis. Si habet qsp̄ia amicus tuus qsdā
lacus ul' cisternas et queq3 recepta
cula fabricatū ad seruādū aliquē li
quorē ul' uini ul' olei. q̄reres ubi ab
sconderes seruares fructus tuos. et di
cet ti. ego tibi seruo. habētq3 ad illa
receptacula occultos qsdā canales
et trāsitus ut p hos clanculo iret qd
palā funderes. et dicet tibi qd habes
hic funde. vides aūt tu nō esse illū
locū ubi ponē cogitabas. et times
fūde. ille q sciret machinamēta qdā
occulta locorū suorū nō tibi dicet.
funde secur9. hinc illuc ꝑueit. No
vides qua. ꝯcede m̄ qui fabricaui.
Fabricauit g°. p que f̄ca sūt oia ma
siones oibȝ nobis. illuc vult ꝑcede
qd habem9. ne hoc in t̄ra ꝑdamus.
Cū aūt seruaūis in t̄ra. dic m̄ cui
cogregabis ea. Filios habes. vnū pl9
numera et da aliqd et xp̄o. Thesau
rizat et nō cognoscit cui cogregabit.
ea. vane cōturbat̄. Et nūc qm̄ inqt
iste idithun respiciēs vanitatē qua
dā. suspiciēs veritatē quādā. i medio
positus qddā sub se habet. qddā su
pra se. sub se habet. qddā su
supra se habet vn̄ trāsiliuit.
lis iste iā magn9 et nūc ait. qmodo
quiddā trāsiliui. qmō mlta calcaui.
qmō t̄palibȝ iā nō teneor. Nondū
su ꝑfectus. nōdū accepi. Spe enī
salui facti sum9. Spes aūt que vi
detur nō est spes. Qd enī videt qs
qd sperat. Si aūt qd nō videm9
speram9. p patientiā expectamus.
Ergo et nūc q est expectatio mea.
None dn̄s. Ipe ē expectatio mea qui
dedit ista oia q contēpnā. ipe m̄ da
bit et se. qui ē sup oia. et p quē f̄ca
sūt oia. et a quo factus sū int oia.
ipe ē expectatio mea dn̄s. Vidistis
idithun f̄res. videte qmō expectet.
Nemo g°. se dicat ꝑfectū hic. decipit
se. fallit se. seducit se. nō potest hic
habē ꝑfectionē. Et qd ꝓdest qa ꝑ
det hūilitatē. Et nūc q est expecta
tio mea. None dn̄s. Cū venit iā
nō expectatur. tūc erit illa ꝑfectio.
Nūc aūt qūtūcūq3 trāsilierit idithū.
adhuc expectat. Et substantia
mea ante te semp. Iā ꝑficies iā ad
sepm̄ tēdens. et esse aliqntū incipi
ens. ante te ē semp sbstātia mea.
Substātia aūt ista et an̄ hoīes ē.
Aurū habes. argentū habes. ma
capia. predia. arbores. pecora. ser
uos. hec videri et ab hoībȝ possūt.
ē quedā sbstantia. Sbstātia mea
ante te ē semp. Ab omibȝ inīqtatib9
meis erue me. Multa trāsiliuit. mlta
ta qdem trāsiliuit. ꝯ si dixerim9 qr
pctm̄ nō habem9. nosipos decipi
m9. et veitas i nobis nō ē. Multa
trāsiliuit ꝯ adhuc tūdo pectus. et
dico. dimitte nob' debita nr̄a. sicut
et nos dimittim9 debitoribȝ nr̄is.
Tu g°. expectatio mea. finis me9.
finis enī legis xp̄c ad iustitiā oī
credenti. Ab oibus. nō solū ab eis
ne reuoluar i ea q trāsiliui. sed ab
oibus oīno ꝓpter q m̄ mō pectus
tūdens dico. dimitte nob' debita
nr̄a. Ab oibȝ inīqtatibȝ meis erue
me. ita sapientē et tenentē. Quid
aūt apl's. Qt̄qt g°. ꝑfecti sumus.

hoc sapiam⁹. Cũ eñ se dicet nõdũ
ẽẽ pfectũ: ibi cõtinuo secutꝯ ait. q̃tq̃t
g° pfecti hoc sapiam⁹. Qd est q̃tq̃t
pfecti? Iã dudũ tu dixeras. nõ qa
iã accepi. aut iã pfectus sim. Se
qͥͤdic totũ: unũ aũt q̃ retro obli
tus. ĩ ea q̃ ante st̃ extẽtus. sedm̃ in
tẽtionẽ sequor ad palmã supne vo
catiõis dei ĩ xp̃o ihũ. Ideo nõdũ p
fectus? q̃ꝛ sequit ad palmã supne
vocatiõis dei. quã nõdũ ĩuenit:
ad quã nõdũ puenit. Si aũt nõ
ẽ pfectus q̃ꝛ nõ illuc pueit? quis
nr̃m pfectus ẽ? Tamẽ sequit et
ait: q̃tq̃t eñ pfecti hoc sapiam⁹.
Tu nõ es pfectus apl'e? et nos p
fecti? Sꝫ excidit nobis. q̃ꝛ se modo
pfectũ dixit. Nõ eñ ait. q̃tq̃t estis
pfecti hoc sapietis. s̃ q̃tq̃t ĩquit
pfecti hoc sapiam⁹: cũ paulo ante
dixisset. nõ q̃ꝛ iã accepi. aut iã
pfectus sim. Aliter ergo hic nõ po
tes ẽẽ pfectus: ñ scias hic nõ te ẽẽ
posse pfectũ. Hec g° erit pfectio
tua. sic te q̃dã trãsilisse ut ad q̃dã
pereß: sic q̃dam te trãsilisse. ut
restet aliud ad q̃d omĩbꝫ trãsilien
dũ ẽ. Hec tota fides ẽ. Nã q̃sq̃s se
iã pueisse putat: in alto se ponit
ut cadat. Quia g° ita sapio. quã
me et ĩpfectũ dico et pfectũ. ĩp
fectũ quidẽ q̃ꝛ nõdũ aliq̃d accepi
q̃d volo. pfectũ aũt q̃ꝛ scio hⁱ ĩpm
q̃d m̃ desit? q̃ꝛ g° sic sapio. q̃ꝛ hũa
na contẽpno. q̃ꝛ letari in rebꝫ pe
untibꝫ nolo. q̃ꝛ irrideor ab auaro
iactãte se q̃d sit prudẽs. et me ir
ridente q̃d desipiã. q̃ꝛ sic ago. qa
hanc viã carpo: Obprobriũ in
sipienti dedisti me. Int eos
me viuẽ voluisti. iter eos p̃dicã

re veritatẽ qui amãt vanitatẽ et
nõ possũ nisi irrideri ab eis: qa
spectaculũ f̃cĩ sum⁹ huic mũdo
et angelis et hoĩbus? ãgelis lau
dantibꝫ. hoĩbus opprobrãtibus:
ĩmo et angelis laudantibꝫ et vi
tuperantibꝫ. A dextris et a sinis
tris habem⁹ arma ĩ quibꝫ milite
m⁹. p glãm et ignobilitatẽ p ĩfa
miã et bonã famã. ut seductores
et veraces: hec apud ãgelos. hec
apud hoĩes. q̃ꝛ et iter ãgelos sũt
sc̃ĩ angeli q̃bus bñ viuẽdo placea
m⁹. et s̃t puaricatores angeli q̃b
bñ viuẽdo displiceam⁹: et iter ho
mĩes s̃t sc̃ĩ viri quibꝫ placeat vi
ta nr̃a: sũt nequissimi hoĩes qui
irrideant bonã vitã nr̃am? et hi
arma sũt. illa dextra. illa sinis
tra. Utrisq̃ꝫ ar
utraq̃ꝫ tñ arma sũt. Utrisq̃ꝫ utor
mis et dextris et sinistris utor
et laudantibꝫ et vituperantibus
et honorẽ deferentibꝫ et ignomi
niã irrogantibꝫ. In his utrisq̃ꝫ
mis cõfligo cũ diabolo. utrisq̃ꝫ
ferio: psperis si nõ corrũpor. ad
sis si nõ frangor. Dedisti g° me
pbrũ insipienti. Obsurdui et
nõ aperui os meũ. Sed cont
piente obsurdui et nõ aperui
meũ. Cui eñ dicerẽ q̃d agit ĩ me
Audiã eñ q̃d loquet ĩ me dñs
qm̃ loq̃tur pacẽ ĩ plẽ suo. S
pax ĩpĩs dicit dñs. Obsurdui
nõ aperui os meũ. Qm̃ tu es
qui fecisti me. Ideo nõ apuisti
tuũ q̃ꝛ deus ẽ qui fecit te. Di
os eñ tⁱ deus nõ fecit ad loquẽd
Qui plantauit aurẽ nõ audiet
qui finxit oculũ nõ videt? Os
bi ad loquẽdũ dedit: et diabolus

qui et no aperui os meu. qm tu es
qui fecisti me. An qm tu es qui fe
cisti me ad posteriore usu ptinet?
Qm tu es qui fecisti me: Amoue
a me flagella tua. Qm tu es q feci
sti me noli exterminare me: tantu
cede ut pficia no ut deficia: tatu
tunde ut pducar. no ut comminuar.
Qm tu es q fecisti me: amoue a
me flagella tua. A fortitudie ma
nus tue ego defeci i argutionibz:
hoc e cu argueres me defeci. Et
arguere tuu qd e. ii qd sequitur.
Pro iniquitate erudisti hoiem?
et tabesce fecisti sicut aranea a
nima mea. Multu e qd itelligit
iste idithun. si qs cu illo itelligat.
si qs cu illo transiliat. Dicit enim ar
gutionibz dei se defecisse: et volt a
se moueri flagella. qd ipe est qui
fecit illu. Qd fecit ipe reficiat.
et qui creauit ipe recreet? sed tn
qui ita deficit ut velit se et recre
ari et iformari. sin causa putam
factu fuisse? Pro iniqtate inquit eru
disti hoiem. Totu qd defeci. qd i
firmus su. qd de imo clamo. ho to
tu p iniquitate: et i hoc erudisti
hoiem. Pro iniquitate erudisti
hoiem. Audi hoc planius ex alio
psalmo: bonu est m qr humiliasti
me: ut discam iustificationes tuas.
Et humiliatus su et bonu est m: et
pena e. et gra est. Quid seruat post
penam qui p gratiam exhibet pena?
Ipse est enim de quo dictu e. humiliatus
su et saluu me fecit: et bonu e m
qr humiliasti me ut discam iustifi
cationes tuas. Pro iniquitate erudisti
hoiem. Et qa scriptu est q fingis
dolore in precepto. deo dici no nisi
a transiliente potuit: qr no nisi a tran
siliente videri potuit. Fingis igit
dolore in precepto. De dolore preceptu
m facis? formas ipm dolore meu.
no eu relinquis iforme s formabi
lis: et formatus dolor meus iflictus
a te. preceptu m erit ut liberer a te.
Fingis enim dictu e dolore. formas do
lore. plasmas dolore. no simulas
dolore. quomo fingit artifex: vn et
figulus dr a fingendo. Ergo p iniq
tate erudisti hoiem. Video me i ma
lis. video me i pena: et apud te no
video iniqtate. Si igr ego in pena
su et apud te iniquitas no e. nonne
restat ut p iniqtate erudias hoiem?
Et quomo erudisti? Dic ipsa eruditio
ne. O idithun quomo eruditus es?
Et tabescere fecisti sicut aranea
aiam mea. Hec e eruditio. Qd ta
bidius aranea. aial ipm dico: qm
qm et ipis telis aranearu qd tabi
dius? Attende et ipm aial. qm tabi
du e. Pone sup leuiter digitu: rui
na e. nichil omno tabidius. Tale fe
cisti aiam mea inqt. erudiendo me
p iniquitate. Qm eruditio ifirmu
fecit: qda fortitudo erat vitiu. Vi
deo qsda puolasse et itellexisse: s
a celerioribz no sunt deserendi tardio
res. ut pariter via sermonis carpat.
Hoc dixi. hoc itelligite. si eruditio
iusti dei hanc ifirmitatem fecit. For
titudo qda erat vitiu: fortitudie
quada displicuit ho ut erudiret
ifirmitate. qr supbia quada displi
cuit ut erudiretur humilitate. Fortas
se dicunt hoies supbi. ideo vicerunt
multi. ab oriente et occidente venien
tes: ut recumbant cu abraham et ysaac
et iacob. i regno celoru. Quare vi

cerunt. Quia fortes esse noluerunt. Quid
est fortes esse noluerunt. De se presumere
timuerunt. Iusticiam suam non constitue
runt: ut iusticie dei subicerentur. Denique
quod dixit dominus hoc. multi ab oriente
et occidente venient. et recumbent cum
abraham et ysaac et iacob in regno
celorum. Filii autem regni idest iudei ig
norantes dei iusticiam et suam volen
tes statuere ibunt in tenebras exteriores.
recordamini fidem illam centurionis unius
ex populo gentium. ita in se infirmus. ita
non fortis ut diceret: non sum dignus ut
sub tectum meum intres. Non erat dignus
qui christum domo reciperet: etiam corde
receperat. Etenim magister ille humili
tatis. filius hominis: iam invenerat in eius
pectore ubi caput inclinaret. Ad hoc
verbum centurionis dominus respiciens:
ad sequentes se dixit. Amen dico vo
bis: in nullo inveni tantam fidem in
israel. Hunc infirmum inveni. israheli
tas fortes inveni. ut inter utrosque di
ceret. non est opus medicis sanis. sed
male habentibus. Propter hoc ergo. idest
propter hanc humilitatem. multi ab oriente
et occidente venient. et recumbent cum
abraham et ysaac et iacob in regno
celorum: filii autem regni ibunt in tene
bras exteriores. Ecce mortales estis.
ecce carnem putrescentem portatis. et
sicut unus ex principibus cadetis: sicut
homines moriemini. et cadetis sicut di
abolus. Quid vobis prodest medicina
mortalitatis? Superbus diabolus
tamquam angelus non habens carnem
mortalem: tu autem qui accepisti mor
talem carnem. et nec hoc tibi prodest ut
tanta infirmitate humilieris: sicut
unus ex principibus cadis. Ipsa est ergo gratia
beneficii dei prima. redigere nos ad

confessionem infirmitatis: ut quicquid bo
ni possumus. quicquid potentes sumus in
illo simus: ut qui gloriatur in domino glo
rietur. Quando infirmor inquit: tunc potens
sum. Pro iniquitate erudisti hominem.
et tabescere fecisti sicut araneam animam eius.

Verumtamen vane conturbatur omnis homo vivens. Quid
dicit? ad illud quod paulo ante decoravit. Omnis ho
mo perficiat. vane enim conturbatur omnis ho
vivens: vivens utique in incerto. Quid
vel de ipso bono suo securus est? [illegible]
ne conturbatur. Iactet in dominum curam
suam: in illum iactet quicquid sollicitus est.
ipse nutriat. ipse custodiat. Quid enim
in hac terra certum est nisi mors? Consi
derate omnia omnino vel bona vel mala vi
te huius: vel in ipsa iusticia. vel in ipsa
iniquitate. quid hic certum est nisi mors. quod fu
profecisti: qui sis hodie scis. quid sis
sis crastino nescis. Peccator es: quid
hodie scis. quid sis crastino nescis. pro
Speras pecuniam: incertum est an pro
veniat. Speras uxorem: incertum est an ac
cipias vel qualem accipias. Speras
filios: incertum est an nascantur. Nati
ti sunt: incertum est an vivant. Vivunt
incertum est an proficiant an deficiant
Quocumque te verteris incerta sunt omnia
sola mors certa. Pauper es: incertum
est an ditescas. Indoctus es: incertum
an erudiaris. Invalidus: incertum
est an convalescas. Natus es: certum
est quia morieris: et in hoc ipso quia
mors ipsa certa est. dies mortis in
certus est. Itaque hec incerta. ubi so
la mors certa. cuius etiam hora in
certa: et sola multum cavetur. quod nullo
modo devitatur. Omnis homo vivens vane
conturbatur. Ergo inter hec iam consti
tutus. iam in quibusdam superioribus agens
hec ima contempnens: inter hec posi

Exaudi inquit orationem meam. De quibus
gaudeam, de quibus gemam. De transac-
tis gaudeo; pro his que restant gemo.
Exaudi orationem meam et deprecationem me-
am. Auribus percipe lacrimas meas.
Numquid enim quia tanta transilivi, quia tanta
transcendi, iam non fleo? Nonne multo
magis fleo? quia qui apponit scientiam
apponit dolorem. Nonne quanto magis
quod abest desidero, tanto magis donec
veniat fleo? Nonne tanto magis cres-
cunt scandala quanto magis abundat in-
iquitas, quanto magis refrigescit
caritas multorum? Dico quis dabit ca-
piti meo aquam? et oculis meis fon-
tem lacrimarum? Exaudi orationem meam et
deprecationem meam, auribus percipe lacri-
mas meas. Ne sileas a me: ne ob-
surdescas in eternum. Ne sileas a me:
audiam te. Occulte enim dicit deus. Mul-
tis in corde loquitur: et magnus ibi so-
nus in magno silentio cordis. Quando mag-
na voce dicit, salus tua ego sum. Dic
inquit anime mee salus tua ego sum. Ab
hac voce quod dicit deus anime, salus tua
ego sum, optat ne sileatur ab illo. Ne
sileas a me. Quoniam inquilinus ego
sum apud te. Sed apud te inquilinus? a-
pud diabolum cum essem, inquilinus eram:
sed malum dominum habebam. Nunc autem iam
quidem apud te: sed adhuc inquilinus. Quid
est inquilinus? Unde migraturus sum: non ubi
in perpetuo mansurus. Ubi perpetuo sum
mansurus dicatur domus mea. Unde migra-
turus sum inquilinus sum: sed tamen apud deum
meum sum inquilinus, apud quem domo
accepta mansurus sum. Sed que domus
est? Quo migrandum est ex hoc inqui-
linatu. Recognoscite illam domum
de qua dicit apostolus. Habitationem ha-
bemus ex deo, domum non manufactam
eternam in celis. Si domus hec eterna est
in celis: cum ad eam venerimus, inquilini
non erimus. Quomodo enim eris inquili-
nus in eterna domo? Hic autem ubi
dicturus est dominus domus migra. et
quando dicturus est nescis: paratus esto. De-
siderando autem domum eternam paratus
eris; nec succenseas ei, quia cum vult
dicit migra. Non enim cautionem te-
cum fecit, et placito quodam se obstrix-
it. et conductor domus accessisti: cer-
ta pensione ad certum tempus quando
vult dominus eius migraturus es. Ideo enim
gratis manes; quia inquilinus ego sum
apud te et peregrinus. Ergo ibi pa-
tria ibi domus; inquilinus apud te
et peregrinus. et hic subauditur apud
te. Multi enim peregrini cum diabolo?
qui autem iam crediderunt et fideles
sunt, peregrini quidem sunt; quia nondum
ad illam patriam domumque venerunt:
sed tamen apud deum sunt. Quamdiu enim
sumus in corpore peregrinamur a domino: et
ambimus sive hic manentes, sive
peregrinantes placentes illi esse. Et
peregrinus et inquilinus. Sicut omnes
patres mei. Si ergo sicut omnes patres
mei? dicturus sum me non emigratu-
rum, cum illi migraverunt? Alia condi-
tione mansurus sum quam illi manse-
runt? Quid ergo restat ut petam? quia
hinc sine dubio migraturus sum.
Dimitte me ut refrigerer prius
quam eam. Vide, vide Idithun quos nodos
habeas remittendos tibi: quibus re-
missis refrigerari vis priusquam eas.
Habes enim aliquos estus a quibus vis
refrigerari: et dicis, remitte michi.
Quid remittet tibi nisi forte illum scru-
pulum ubi dicis, et unde dicis, dimit-
te nobis debita nostra? Dimitte m[ihi]

pus qm ea : t amplius ia non
ero. Inmune me fac a pctis pus
qm ea : ne tu pctis ea. Remitte m
ut requiescam in consciam mea. ut ex
onerata sit estu sollicitudis : qua
sollicitudie cura gera p pcto meo.
Remitte m ut refrigerer ante oia
pus qm ea : et aplius ia no ero.
Si eni m no remiseris ut refrige
rer : ibo et no ero. Pus qm ea quo
si iero ia no ero : remitte m ut re
friger. Et qstio oborta quomo ia
no erit. Ecce no ut ad requie qd
auertat ds ab idithun. ibit ei pla
ne. idithun ad requie ibit : s fac
aliquem iniquu no idithun. non
trsiliente. hic thesaurizante. i
cubatore iniquu. supbu iactante.
elatu. paupis an ianua iacetis
conteptore. None et ipe erit : Qd
e g° no ero : Si eni diues ille non
erat : quis e qui ardebat : Qs est
qui gutta de digito lazari stillai
i lingua sua desiderabat : Qs e
qui dicebat. pater abraham mitte
lazaru : Utiqz qui loqretur erat.
et qui ardet erat : et qui i surgat
in fine et qui cu diabolo eterno
igne dapnet : Qd e g° no ero : n
respiciat iste idithun qd est esse
et no esse : Uidebat eni illu fine
quo corde poterat. q mentis acie
valebat. que sibi ostendi desidera
uerat dices. notu fac m dne fine
meu. Uidebat nu m dieru suoru
qui e : attedebat in fra oia. q sut
i copatioe illi9 ee. no esse. Illa eni
pmanet. ista mutabilia. mortlia.
fragilia : et dolor ipe eternus. plen9
corruptioib : ad hoc no finit ut si
ne fine finiat. Respexit g° beata

illa regione. btam patria. btam
domu. ubi pticipes sut sancti vite
sempitne atqz incomutabilis
veritatis : et timuit extra ee. ubi
no est ee : ibi desiderabs ee. ubi e
summu ee. Mti hanc g° copatione
iter utruqz costitutus adhuc timet
dicit. remitte m ut refriger pri
us qm ea : et amplius no ero. Si
eni m no remiseris pcta : ibo ret
nu abs te. Et a q ibo ictnu : Abil. q
du : e°. su q su : ab il°. q du. dic filiis isr. q
e misit me ad vos : ab eo g° qui
ve e. qui i cotrariu pgit. ad no
esse pgit. Itaqz fres mei et si one
rosus fui labori corpis vri. cer
qz et ego laboraui : et vere dico
qz istu labore vos vobis faciti
Si eni sentire vos fastidire. qd
cito tacerem. Expliat ps. xxxviii. Incipit xxxix.

Omnia q
pdixit dns nr ihs xps
ptim facta cognoscim
parti futura spam
cuncta tn cplebuntur qz veritas
hec dicit : et qm fideli dicit ver
fideles iquirit. Qui credit. vo
entibz letabit. qui no credit. illi
entibz cofundet : venient tn
siue volentibz hoibus siue nole
tibz. siue credentibz siue no cred
tibus sicut ait aplus. si negau
rim9 et ipe nos negabit : si no cre
dim9 ille fidelis pmanet. negar
seipm no potest. Pre cetis tam
fres hoc memetote breue. et ho
tenete qd mo ex euagelio oes au
diuim9 : qui pseuerauit usqz in
fine hic saluus erit. Ia pcessi
traditi sunt in cordia. dixeru
causas apud animos qs diligen

bant?: p̄stiterūt eis et quātā potu
erūt correptionē. et q̄ntā voluerūt
dilectionē. et sparsus ē sāguis m̄s
tus: et illo sanguine tāq̄ semina
to ē p totū mūdū facta seges sur
rexit ecclie. Cōsequēs aūt tēpus
ē scandalorū et simulatōis et tēp
tationū p eos qui dicūt: ecce hic ē
xp̄s. ecce illic. Hostis ille nr̄ tunc
leo fuit cū apte seuiebat: mō draco
ē cū occulte insidiat'. Ille aūt cu
dictū e. cōculcabis leonē et draco
nē. qm̄ corpus ei9. et mēbra ei9 su
mus. sicut calcauit leonē pedibz
p̄m nr̄oz apte seuientē. et ad pas
siōes mrēs accēdentē: ita mō cōcul
cabit draconē ne nobis īsidietur.
De quo dracone nos cautos faciēs
apl's ait: aptaui vos vni viro vir
ginē castā exhibē xp̄o. Timeo aūt
ne sicut serpens euā seduxit astu
cia sua: sic et vr̄e mētes corrūpa
tur a castitate q̄ ē in xp̄o. Serpens
g° iste adulter āntiquus: v'ginitatē
corrūpendā nō carnis s3 cordis i
quirit. Sicut aūt adult' hō letat'
inequitia sua cū carnē corrupit:
sic diabolus letat' qn̄ mentē corrup'.
Sicut aūt patribz nr̄is aduersus
leonē opus erat patiētia. sic nobis
aduersus draconē vigilātia?. psecu
tio tñ siue a leone siue a dracone
nūqm̄ cessat ecclie: et magis me
tuendus ē cū fallit qm̄ cū seuit. Illo
tpe cogebat xp̄ianos negā'e xp̄m?.
isto aūt tpe docet xp̄ianos negā'e
xp̄m: tūc cogebat. nūc docet. Tūc
g° ingerebat violētias: nūc īsidi
as. Videbat' tūc fremēs: lubricus
nūc oberrans difficile videt'. Q°
mō aūt tūc cogebat xp̄ianos nega
re xp̄m. aptū est. Attrahebant' enī
ut negaret xp̄m: et cōfitētes xp̄m
coronabat'. Nūc aūt docet negā'e
xp̄m. et ideo fallit: q2 qui docet'
negā'e xp̄m. q̄si nō sibi videt' re
cedē a xp̄o. Modo enī q̄d dr̄ ab hereti
cis homi xp̄iano catholico? Veni.
esto xp̄ianus. Ad hoc dr̄ esto. ut
dicat nō sū. Aliud erat longe ali
ud. veni nega xp̄m: aliud. veni es
to xp̄ian9. Aptū malū fremit9 le
onis alonge audit': longe cauet'.
Applicat se lubricus draco occultis
lapsibz: serpens leni tactu subre
pens. astuto sibilo. īmurmurās.
et nō dicit nega xp̄m. Nā eū coro
natis mrībus q's audiret? Sz di
cit. esto xp̄ianus. Et ille miabili
voce pcussus si nōdū veneno pene
trat9 ē: respondet plane xp̄ian9 sū.
Si aūt mouet' et denti draconis
aditus ē: rndet. q̄re m dicis esto
xp̄ianus? Quid enī? No sū xp̄ia
nus? Et ille. Non. Ergo nō sum?
Non. Fac me xp̄ianū si nō sū. Veni.
Sz cū introgari icepis ab epo q̄d
sis. noli dicē xp̄ianus. aut fidelis
sū: s3 dic nō te ēē ut possis ēē. Cū
enī audierit cōfessionē xp̄iani fi
delis rebaptizare nō audet?. cum
aūt audierit q̄d nō sit. dat illi tā
q̄m q̄d nō habebat: ut q̄si ipe sit
extra culpā. q2 scd̄m vocē ei9 facit.
Vbi q̄ro abs te heretice. cur te ext'
culpā putes? Q̄d hac voce audio.
q2 nō tu negas s3 ille negat? Si
habet culpā qui negat?. q̄d ē qui
docet negare? Itane vō tu extra
culpā es. q2 facis docendo xp̄ia
nos? q̄d faciebat minādo paga
nus? Et q̄d agis? Nū q̄d tollis

quod habet? quia negavit quod habet: Non
facis ut non habeat: sed ut ad penam ha-
beat. Quod enim habet baptismus ille tam-
quam caracter infixus est: ornabat militem.
convincit desertorem. Quid enim facis? Christum
imponis super Christum. Si simplex esses:
Christum non duplicares. Deinde queso te.
oblitus es quod lapis est Christus? et lapidem
quem reprobaverunt edificantes hic factus
est in caput anguli? Si ergo lapis est
Christus. et Christum vis imponere super Christum? exci-
dit tibi quod audisti in evangelio. quia lapis
super lapidem non stabit? Tantum autem
valet iunctura caritatis: ut quamvis
multi lapides vivi in structuram templi
dei conveniant: unus lapis ex omnibus fiat.
Tu autem discidisti te: ab edificatore
revocas. ad ruinam vocas? et abun-
dant he insidie et non quiescunt? et
videmus et toleramus. et quantum possumus
reprimere conamur. disputando. convincendo.
corripiendo. terrendo: tamen enim omnes diligendo.
Et cum hec nobis agentibus perseverat
in malo. et cor nostrum de fraternis mor-
tibus contabescit. cum eis qui foris sunt
dolet. his qui intus sunt timet? per
angustias multiformes et incessabi-
les temptationes quibus abundat hec vi-
ta. quid facturi sumus? Ex abundantia
enim iniquitatis fit quidam torpor cari-
tatis: quoniam abundavit iniquitas. refriges-
cet caritas multorum. Et quid sumus fac-
turi nisi quod sequitur. si tamen ipso adiuvante
possimus? qui perseveraverit usque in fi-
nem hic salvus erit? Ergo dicamus quod
iste psalmus sustinens sustinui dominum.
Sustinens sustinui. non quemlibet
hominem promissorem qui possit et fallere
et falli: non quemlibet hominem consolato-
rem. qui potest tristitia sua ante tabes-
cere quam me reficere. Consoletur me frater

hic cum tristis est mecum: simul gemamus.
simul fleamus. simul oremus. simul promissa
sustineamus. Que in dominum quae promissa
non aufert. sed differt: Exhibebit
profecto exhibebit qui multa iam ex-
hibuit: et nichil de dei veritate
formidare debere. etiam si nichil ad-
huc exhiberet. Ecce ita putemus. ido-
omnia promisit. nondum aliquid dedit. ido-
neus promissor est. fidelis redditor. et si pa-
tu tantum esto pius exactor. et si par-
vulus et si infirmus. exige misericordiam.
cordiam. Non vides breves agnos
capitibus pulsare ubera matrum. ut
lacte satientur? Sustinens igitur sus-
tinui dominum. Et quid ille? An avertit
se a te. an sustinentem contempsit. an
forte non vidit? Non plane ista. Sed
quid? Et attendit mihi, et exaudi-
vit deprecationem meam. Attendit. et
exaudivit. Ecce non frustra sustinu-
isti; super te oculi eius. ad te aures
eius. Oculi domini super iustos: et au-
res eius in preces eorum. Quid ergo cum ma-
la faceres. cum enim blasphemares? non
videbat. non audiebat? Et ubi est
quod in ipso psalmo dictum est. vultus
autem domini super facientes mala: Sed
ut quid: Ut perdat de terra memoriam eorum.
Ergo et cum malus esses attendebat
te: sed dominus attendebat te. Unde iste
qui sustinens sustinuit dominum: huic
ei fuit dicere attendit me. Attendit me
inquit; idest consolando attendit ut
prodesset. Quod attendit? Et exaudi-
vit deprecationem meam. Et quid tibi
prestitit. quid tibi fecit? Eduxit me
de lacu miserie et de luto limi. et
statuit supra petram pedes meos et
direxit gressus meos: et immisit in
os meum canticum novum ymnum deo nostro.

Magna bona p̄stitit: et adhuc de
bitor est. Sed qui hec reddita iā te
net: de ceteris credat. q̄ crede debuit
etiam antequā aliqͥd sumeret. Rebꝫ etiā
ipis psuasit nobis dn̄s nr̄ fidele
se ee pmissore: largū datorē. Qd
g° nūc fecit: Eduxit me de lacu
miserie. Qd est lacus miserie:
Pfunditas iniquitatis: ex carnali
bus cōcupiscētijs. Hoc ē enī et de lu
to limi. unde te eduxit de pfundo
quodā: unde ī alio psalmo clama
bat. de pfundis clamaui ad te dn̄e.
Et qui iā de pfundo clamat. nō
penitus in pfundo sūt: clamor ipe
iā leuat. Sūt alij pfūdius in p
fundo: qui nec sentiūt se ee in p
fundo. Tales sūt supbi cōtēptores.
nō pij depcatores. non lacrimosi
clamatores: ſ; tales quales alio
loco sc̄ptura designat. peccator cum
venerit ī pfundū maloꝝ contēp
nit. Et cui enī pūn est ee peccatorē.
nisi etiā nō sit peccatorū suoꝝ con
fessor ſ; defensor: altior ī pfundo
est. Ille aūt qui de pfundo excla
mauit: iā ab pmo pfundi caput
ut clamaret leuauit. Auditꝰ ē.
eductus ē de lacu miserie et de
luto limi. Iā habet fidē quā nō
habebat: habet spem sine q̄ erat.
in xp̄o ambulat qui ī dyabolo er
rabat. Ideo enī posuit inquit sup
petrā pedes meos: et direxit gres
sus meos. Petra aūt erat xp̄s. Si
mus sup petrā. dirigatur gressus
nr̄. opus ē tamē ad huc vt ābule
mus. ad aliqͥd pueniamꝰ. Nā pau
lus aplūs iā sup petrā. iā directis
pedibus suis qͦd dicebat: Non q̄
iā acceperī. aut iā pfectus sim.

Fr̄es: ego me nō arbitror app̄hendis
se. Qd g° tibi p̄stitū est si nō appre
hendisti: Vnde grās agis cū di
cis. sed misc̄diam cōsecutus sū:
Qa directi sūt pedes: q̄ iā supra
petrā ambulat. Quid enī ait:
Vnū aūt q̄ retro oblitus. Que re
tro: lacus miserie. Qd est retro:
limus luti. cōcupiscētie carnales.
tenebre iniquitatū: q̄ retro oblitꝰ.
in ea q̄ ante sūt extentus. Nō se
diceret extentū. si iā puenisset. Ex
tendit enī animꝰ desiderio rei cō
cupite: nō leticie cōsecute. In ea
q̄ ante sūt inquit extentus: sequor
ad palmā supne vocatiōis dei. ī
xp̄o ihū. Currebat. seq̄batur ad
palmā: et alio loco iam primꝰ
palme. cursū inq̄t cōsumaui. f
Qn̄ ergo dicebat. sequor ad pal
mā supne vocatiōis. q̄ iā pedes
eius in petra directi erant. iā viā
bonā ambulabat: habebat vnde
grās ageret. habebat qͦd peteret. grā
as agens de acceptis. petens debi
ta. De quibꝫ acceptis: De indul
gētia peccatoꝝ: de illūīatiōe fidei:
de robore spei: de flāma caritatis.
Vnde aūt adhuc dn̄m debitorē
tenebat: De cetero inquit supest m
corona iustitie. Adhuc ergo m
aliqͥd debetur. Qd debetur: Co
rona iusticie quā reddet m dn̄s in
illa die iustus iudex. Pmo benig
nus p̄ ut erueret de lacu miserie.
ut donaret peccata. libearet de luto
limi: postea iustus iudex reddes
bene ābulanti qͦd pmisit. cui pri
mo ut bene ābularet donauit.
Reddet g° iustus iudex. Sꝫ quibꝫ:
Qui pseuerauit usq; in fine hic

saluus erit. Inmisit in os meum ca
ticum nouum. Quod canticum nouum? Ymnum
deo nostro. Dicebas forte ymnos dyis
alienis: veteres ymnos. quia vetus homo
dicebat. non nouus homo. Fiat nouus
homo: discat canticum nouum. Innouatus
amet noua: noua quibus renouatur.
Nam quid antiquius deo qui est ante
omnia. et sine fine. et sine initio? Ti
bi fit nouus redeunti: quia descendendo
factus eras vetus. et dixeras. Inuete
raui in omnibus inimicis meis. Dica
mus enim ymnum deo nostro: et ipse ymnus li
berat nos. Laudans enim inuocabo do
minum: et ab inimicis meis saluus
ero. Ymnus est enim canticum laudis.
Laudans inuoca: non reprehendens. Quando
enim inuocas deum ut puniat inimicum
tuum. quando de malo alieno gaudere
vis. et ad hoc malum inuocas deum:
participem eum facis malitie tue. Non
ergo laudans inuocas: sed reprehe
dens. Talem enim putas deum qualis
tu es. Vnde tibi in alio loco dicitur. hec
fecisti et tacui: suspicatus es in
iquitatem quod ero tibi similis. Laudans
ergo inuoca dominum: noli eum putare si
milem tibi. ut similis fias illi. Es
tote enim sicut pater vester perfecti: qui
solem suum oriri facit super bonos et
malos. et pluit super iustos et in
iustos. Dic ergo lauda dominum: ut
nolis male inimicis tuis. Et quando
tu eis inquis bonum? Vel in quantum
tibi. Non enim de tuo accepturi sunt
ut boni sint: aut quod illis dabit
tibi minuetur. Inimicus tuus quia
malus est inimicus est: fit bonus.
et amicus erit et socius erit: ut
simul velis possidere quod amabas
iam frater erit. Laudans ergo inuoca y

nunc dic deo tuo: sacrificium laudis aut
glorificabit me. Et quid? Maior
gloria erit deo quia glorificas eum? Aut
addimus gloriam deo quando ei dicimus be
nedico te deus meus? Ipse quando nos be
nedicit facit nos sanctiores. facit
nos feliciores? quando nos glorificat
facit nos gloriosiores. facit nos hono
ratiores: quando eum glorificamus nobis prodest
non illi. Quomodo enim eum glorificamus? Vnde
Gloriosum dicendo. non faciendo. Vnde
quod secutus ait cum diceret. sacrificium
laudis glorificabit me? Ne putaret
te aliquid prestare deo offerendo illi sa
crificium laudis: et ibi est via in qua
tibi ostendam illi salutare meum. Vi
des quia tibi proderit laudare deum. non
deo. Laudas deum. ambulas via: rep
hendis deum. perdidisti via. Et im
misit in os meum canticum nouum. ymnum
deo nostro. Forte querat aliquis que persona
loquitur in hoc psalmo: breuiter dic
ri. Christus est. Sed sicut nostis fratres et
sepe dicendum est. Christus aliquando loquitur ex
se. idest ex capite nostro. Est enim ipse sal
uator corporis caput nostrum. filius dei
natus ex virgine. passus pro nobis. s
resurgens ad nos iustificandos. se
dens ad dexteram dei ad interpellan
dum pro nobis: retributurus omnia in iudi
cio. bona bonis. mala malis. Ca
put nostrum ille. caput dignatus est
corporis fieri. carnem assumendo a no
in qua moreretur pro nobis? quam etiam
resuscitauit propter nos. ut in illa
carne resurrectionis nobis preberet ex
emplum. ut sperare disceremus quod despe
rabamus: et habemus iam pedes in
petra. ambularemus in Christo. Loquitur
ergo aliquando ex capite nostro. loquitur ali
quando et ex nobis. idest ex membris suis.

qr etiā qn dixit esuriui et dedistis
in manducare. ex mebris suis loq
batur no ex se: qn dixit. saule sau
le qd me psequeris. caput pro me
bris clamabat: et tn no dixit. qd
psequis mebra mea. s qd me pseq
ris. Si in nobis ipe patit: et nos
in illo coronabim. Hec caritas xpi.
qd huic copari potest? Hui9 rei p
mi timisit in os nrm. et dicit hoc
ex mebris suis. Uidebut iusti et
timebut: et spabut in deu. Vide
but iusti. Qui iusti? Fideles: qa
iustus ex fide viuit. Etenī i ecclia
iste ordo ē. aly pcedut aly sequt:
et qui pcedut exeplo se pbent se
quetibz. et qui sequuntur imitat
pcedentes. Sz et illi qui exeplo se
pbent sequetibus? nuqd nemine
sequuntur? Si nemine sequut. er
rabut. Sequuntur g. et illi aliqm:
ipm iam xpm. Meliores quiqz
in ecclia quibz no remansit iam
ho que imitetur. qr omes pficiedo
superarut: ipe xps eis remanet
que usqz in fine sequatur. Et cer
nitis ordinatos gradus p paulu
aplm dicente. imitatores mei esto
te sicut et ego xpi. Ergo qui ia di
rectos gressus habent i petra. forma
sint fidelibz: s forma iquit estote fi
delibz. Ipi fideles sut iusti: qui at
tendentes eos qui se i bono pcede
dut. imitado sequut. Qmo se
quut? Videbut iusti et timebt.
Videbut. et timebut sequi vias
malas? qui vident qsqz melioes
ia elegisse vias bonas. et dicut
in aio suo. queadmodu solent
dice viatores attedentes alios in
psumptione ambulantes in via:

ipsi adhuc icerti vie. et qsi fluctu
antes quo eant. dicant sibi. non
frustra illi hac eunt. qn illi eunt
q nos ire volum9. et tam magna fi
ducia hac eunt. n qr illac ire pru
tio su est. Videbut g. iusti et ti
mebut. Angusta via vident ac la
ta via vident: hac vident paucos.
illac multos. Sz si iustus es noli
nuare s appende. stateram affer e
qua no dolosa qr iustus appellat es:
videbut iusti et timebut. dictu e
de te. Noli g. nuare turbas hoim
icedentes latas vias. ipletes cras
tinu circu ciuitatis. natale clama
do celebrates. ciuitate ipsa male
viuedo turbates: noli g. illos at
tende. multi sut. Et qs numeat?
Pauci aut p via angusta. Pferi
qua stateram: appende. vide cotra
pauca grana. quata palea leues.
Hoc agant fideles iusti q sequut.
qd illi qui pcedut: No supbiant
no se exaltent: no decipiant se
quetes. Quomo possut decipe
sequetes? Pmittedo illis i se sa
lute. Quid g. debent illi qui se
quut? Videbut iusti et timebut
et spabut in dnm. no in eos a qbz
pceduntur: s attedendo pcedentes
se sequut quide et imitant. s co
gitant a quo acceperut illi ut p
cedant. et in eu sperant. Omnus
g. iustos imitent: spem sua tn
in illo ponat: a quo et isti accepe
rut unde tales sut. Videbut ius
ti et spabut in dnm. qadmodu
in illo psalmo. leuaui oclos meos
i montes. itelligim9 claros qsqz
et magnos ecclie spuales viros:
magnos soliditate no tumoe. Pe

ipsos nobis sc̄ptura oīs dispēsata
ē: pphete sūt. euāgeliste sūt. doc
tores boni sūt: illuc leuaui ocl'os
meos ī motes. vn̄ auxiliū veniet
m̄. Et ne hūanū putares auxili
ū: sequitur et dicit. auxiliū meū a
dn̄o qui fecit celū et terrā. Vide
būt iusti et timebūt. et sperabūt ī
dn̄o. Ergo qui volūt sperare in dn̄o.
qui vident et timēt. timeat ambu
lare vias malas. vias latas: eli
gant viā angustā. ubi iā supra
petrā ꝯfundā directi sūt gressꝰ. Qd
facere debeat audiat mo. Beatus
vir cuiꝰ est nomē dn̄i spes eiꝰ: et
nō respexit ī vanitates et insanias
mēdaces. Ecce q̄ volebas ire? ecce tur
ba vie late: nō frustra ipā ducit ad
amphiteatrū. nō frustra ipā ducit
ad morte. Via lata mortifera ē:
latitudo eius delectat ad tēpus.
finis eius angustꝰ ī eternū: sed
turbe strepūt. turbe festināt. tur
be colletant̄. turbe cōcurrūt. No
li imitari. noli auerti: vanitates
sūt et īsanie mēdaces. Sit dn̄s dꝰ
tuus spes tua: nō aliud aliq̄d a
dn̄o deo tuo speres. sꝫ ipe dn̄s tuus
sit spes tua. Naqꝫ multi de deo
sperāt pecuniā. multi de deo spe
rant honores caducos et pituros:
aliud q̄dlibet a deo p̄ter ipsū deū.
Immo v̄o contēptis alijs pge in
illū? obliuiscēs alia memēto il
lius: relinquēs retro alia. extende
in illū. Ipe certe auersū correxit:
ipe ducit rectū. Ergo sit ipe spes
tua: qui ducit et pducit. Quo du
cit et quo pducit? Terrene auari
tie fundos q̄rebas? terrā possidē
cupiebas. vicinos excludebas. il
lis exclusis alijs vicinis īhiabas:
et tā diu tēdebas auariciā donec
ad litora pueires. Pueniens ad li
tora īsulas cōcupiscas: possessa t
ra celū forte vis predere. Relinq
omēs amores. pulcrior ē ille qui
fecit celū et terrā. Btūs vir cuiꝰ
ē dn̄s deus spes eius: et nō respex
it ī vanitates et īsanias mēdaces.
Insanie vocātur vanitates? Unde eni īsanie veraces?
Que vi
a mēdax: sanitas verax. Que vi
des bona falleris? sanus nō es. ni
mia febre freneticꝰ factꝰ es: v
rū nō est q̄d amas. Laudas auri
gā. clamas aurige īsanis? vani
gā vanitas ē: īsania mēdax est.
No est ait: nichil melius. nichil
delectabilius. Qd facio febrici
Si est in vobis misc̄dia orate pro
talibꝫ: q̄r et ipe medicus plerūqꝫ
in desperatione cōuertit̄ ad eos q̄
circūstant lacrimātes ī domo. q̄
pēdent ex ore eius audire senten
tiā de egroto et periclitāte. Dicit
tiā de egroto et periclitate. Dicit
anceps medicus. nō videt bonū q̄
pmittat: timet malū pnūciare
ne terreat. Modestā plane iste co
pit sententiā. Bonꝰ dꝰ oīa potest.
orate p illo. Que itaqꝫ comprehen
da istoꝝ īsanoꝝ? Qs me audit?
q̄s eoꝝ nos nō miseros dicat? Q
a cū eis nō insanimꝰ: amisissemus
putat magnas et varias volup
tates ī quibꝫ ipi īsaniūt. nec vi
dent q̄r mēdaces sūt. Cū illi o
iuū do l' iuito ad talice salutaris
sanitas ?quomo reficiat? Cū in
uētio ne īedia deficiat. et ad sani
tate nō pueniat? Hortor ut refi
ciat. pugnos parat. seuire vult.
in medicū. Et si pcusserit dilige

et si iniuria fecit no reliquat: re
dituros e ad mente. gras actur9
Qm multi hic cognoscut se. vi
dent se iuite et loquut de se i et
clia dei: in ecclie scte gremio atte
dut studia sua ia bona circa vbu
dei. circa officia et obsequa carita
tis ad frequetandu grege xpi no
cecede de ecclia. vident ad iuite de
iuite. Quis e iste circassarius? Os
e iste amator et laudator illi9 ve
natoris. illi9 histrionis? De alio
loquit et ille de ipso. Certe ista
si certe gaudeam9 de talibz. non
desperem9 de talibz. si gaudem9 de
talibz. Orem9 pro ipis fres krmi:
inde crescit nus scoz de nuo q erat
ipioru. Et no respexit in vanitates
et isanias medaces. Ille vicat tale:
et cu vincit pnuciat qsi diuin9 wlt
ee. Affectat diuinitate amittedo
fonte diuinitatis: et sepe pnuciat
et sepe fallit. Quare hoc? Qa isa
nie medaces sut. Quare aut ali
qn puenuit q dicut? Vt adducat
isanos: ut amado ibi spem verita
tis icurrat laqueu falsitatis. Re
tro sint. reliquatur. apputent? si
mebra nra erant mortificent: mor
tificate iquit mebra vra q st sup
terra. Sit spes nra deus nr: qui
fecit oia melior e omibz? qui pul
chra fecit pulchrior e omibus?
qui fortia fortior e. qui magna
maior e: qcqd amaueris ille ti erit.
Disce amare i creatura creatore.
et i factura factore: ne teneat te
qd ab illo factu e. et amittas eu
a quo et ipse fctus es. Ergo btus vir
cuius est nomen dni spes ei9: et no
respexit in vanitates et isani

as medaces. Forte nobis dictur9
e qui versu isto pcussus corrigi
voluit que occupaueit timor il
le iusticie fidei. et volens reperit
ambulare angusta via: dictur9 e
nobis. ambulare no durabo si nich
il expectabo. Qd g° faciem9 fres?
Dimissuri eu sum9? Sine spectacu
lo morietr: no subsistet. no nos se
qtur. Qd g° faciem9? Dem9 pro
spectaculis spectacula. Et q spec
tacula daturi sum9 xpiano homi.
que volum9 ab illis spectaculis
reuocare? Gras dno deo nro: seqn
ti versu psalmi ostendit nobis q
spectatoribz spectare volentibz spec
tacula pberem9 et ostende debeam9.
Ecce ausus fuit a circo. a theatro.
ab aphiteatro? qrat qd spectat. pr
sus qrat: no eu reliquim9. sn spec
taculo. Qd pro illis dabim9? Audi
qd sequit. Multa fecisti tu dne ds
meus mirabilia tua. Miracla ho
minu intuebat. itendat miabili
a dei: multa fecit dns miabilia su
a. Hec respiciat? qre illi viluerit:
Auriga laudat regente qtuor e
quos: et sine labe atqz offensioe
currentes. Forte talia miacula spi
ritualia no fecit dns? Regat luxu
ria. regat ignauia. regat iniusticia.
regat iprudentia: motus istos qui
nimiu lapsi hec vicia faciut regat
et subdat sibi. et teneat habenas
et rapiat? ducat quo wlt. no tra
hat quo no wlt; auriga laudabat
auriga laudabit. Clamabat ut
auriga veste cooperiret: immortalitate
vestiet. Hec munera. hec spectacu
la dedit deus: clamat de celo. spec
to vos. luctamini adiuuabo. vincite

coronabo. Multa fecisti tu dn̄e d̄s
meus miracula tua. Et cogi
tatioib; tuis nō est qui sīlis sit
tibi. Nunc specta histrionē. Di
dicit eni homo magno studio ī
fune ābulare: et pēdens te suspē
dit. Illū attende editorē maioꝝ
spectaculoꝝ. Didicit iste ī fune
ābulare: nūqd fecit ī mari ābu
lare. Oblivisce theatrū tuū: at
tende petrū nrm nō funiambulū
s; ut ita dicā mariambulantē.
Ambula et tu nō in illis aquis
ubi petrus aliqd significās ābu
lauit s; in aliis: q2 hoc sclm ma
re ē. habet amaritudinē noxiā:
habet fluctus tribulationū. te
pestates teptationū. Hab; hoies
velut pisces de suo malo gaudē
tes: et tāqm se īuicē devorātes.
Hic ambula. hic calca. Spectare
vis: esto spectaculū ne deficias.
Vide pcedentē et dicentē. specta
culū facti sum' huic mūdo et an
gelis et hoibus: calca mare ne
mergaris ī mari: nō ibis. nō cal
cabis. n̄ iusserit qui prior ī mari
ābulauit. Sic eni ait petrus. Si
tu es iube me venire ad te super a
quā: et q2 ipe erat audiuit petē
tē. tribuit desiderantē. vocauit a
bulantē. erexit mergentē. H'. mi
rabilia fecit dn̄s: ipsa īuicē. O
culus spectatis fides sit et fac cu
talia: q2 et si venti turbauerit. et
si fluctus īfremuerit. et te huana
fragilitas ad aliquā dubitatione
tue salutis adduxerit: habes cla
morē. dicis. dn̄e pereo. Nō sinit il
le perire: qui iussit te ābulare. Q'a
eī iam ī petra ābulas. nec ī mari
timeas: si sine petra fueris et ī ma
ri mergeris: q2 in tali petra ābu
landū est q in mari nō mersa ē.
Vide mirabilia dei. Annunciaui
et locutus sū: multiplicati sūt sup
numerū. Est nūs: sūt sup nūm.
Numerus certus ē. ptinens ad illā
celeste ihrlm. Nouit eni dn̄s
qui sūt eius. xpianos timētes. xpi
anos fideles. xpianos pcepta ser
uātes. dei vias ābulantes. a pctis
abstinētes: si credideriīt cōfitētes
ipi ad nūm ptinet. Sz nūqd soli
sūt: Sūt et sup numerū. Na et
si mō pauci sūt. pauci in cōpatiōe
multitudīs malarū frequētiā
quātis turbis īplent eccl'ie. stipa
tur parietes: pressuris se vrgēt.
Rursū
qppe se suffocant m'ltitudie.
ab eis ipis si mīg' ē currit ad a
phiteatrū: isti sup numerū sūt.
Sed ad eos ista dicam' ut in nūo
sint: q2 nō assūt nō audiut a nob.
Sed cū exieritis audiat a vob. An
nuciaui īquit et locutus sum.
Xpus dicit. ānūciauit ipe ex capi
te nro. ipe ānūciauit ex mēbris
suis: ipe misit ānūciatores. ipe
misit aplos: in oēm terrā exiuit
sonus eoꝝ. et ī fines orbis terre
verba eorū. Quāti fideles aggl
merant. quāte turbe cōcurrunt
multi vē cōuersi. m'lti falso cōuersi.
et pauciores vē cōuersi. plures
falso cōuersi: q2 m'ltiplicati sūt
sup nūm. Annunciaui et locutus
sū: m'ltiplicati sūt sup numerū.
Sacrificiū et oblationē noluis
isti. Hec miracula dei sūt. hec
cogitatiōes dei sūt: quib; nemo
ē similis ut spectator ille addu

mē ad curiositatē. et grat ista no
bis sūt meliora. fructuosiora. de q̄
bus iuentis gaudebit? et sic gau
debit ut nō timeat ne vincat. que
amat. amat enī auriga: quo vic
to isultatiōes ferat. Qn̄ vincat.
auriga ipe vestit? nūqd pauper
qui illi clamat: Victor ipe vestit:
pvicto illi isultat. Quāe p illo
pprīs rephensione? cū quo non
diuidis veste. Hic aliud i specta
culis nrīs? omēs qdem currūt dix.
i illo stadio i illo spectaculo. vn⁹
accipit brauiū: ceteri victi disce
dūt et pseuerauerūt i currendo.
Sed nō accepit vn⁹: remanet ceteri
qui siliter laborauerūt. Hac no
est sic. qtqt currūt pseueranter cur
rant omēs accipiunt: et qui por ve
nerit expectat ut cū posteriore coro
net. Agone quippe istū nō cupidi
tas sed caritas facit: omēs curre
tes amat se. et ipe amor cursus ē.
Sacrificiū et oblatione noluisti
ait deo. Antiqui enī qn̄ adhuc sacrifi
ciū verū. qd̄ fideles norūt i figuris
pnūciabat. celebrabāt figuras fu
ture rei: multi scietes s; plures ig
norates. Nā pphete et scī piarche
nouerāt qd̄ celebrabāt? cetā aūt
multitudo iqua carnalis sic erat.
ut fiet de illa qd̄ significaret pos
teriora ventura: et venit sublato il
lo sacrificio pmo. sublatis holo
caustis arietū. hyrcorū. vitulorū.
ceterarūqz victimarū. Noluit illa
deus. Quare illa noluit? Qr̄e
pmo voluit? Quia illa oīa quasi
vba erat pmittentis et vba pro
missiua: cū venit qd̄ pmittūt. no
ia enūciant. Tam diu qsqz pmis

sor est donec det. cū dederit mutet
verba: nō dicit adhuc dabo qd̄ se
daturū dicebat. s; dicit dedi. mu
tauit verbū. Qr̄e illi placuit p
mo hoc verbū? Et qr̄e illud mu
tauit? Quia tēporis sui verbū
fuit: et p suo tpe placuit. Qn̄ p
mittebat tūc dicebat? cū aūt da
tū est qd̄ pmissū est. ablata sūt
verba pmissiua: data sūt cōpleti
ua. Sacrificia g° illa tāqm̄ vba
pmissiua ablata sūt. Qd̄ est qd̄
datū ē cōpletiuū? Corpus qd̄ nos
tis. qd̄ nō omēs nostis: qd̄ vtinā q̄
nostis omēs nō ad iudiciū noue
ritis. Videte qn̄ dictū est: xp̄s ei
ille ē dn̄s nr̄ mō loques ex men
bris suis. mō loques ex psona sua.
Sacrificiū inqt et oblatione no
luisti. Quid g°? Nos iā hoc tpe
sine sacrificio dimissi sum⁹? Ab
sit. Corpus aūt pfecisti michi.
Ideo illa noluisti ut hec pficeres:
illa voluisti anteqm̄ ~~anteq̄~~ hoc
pficeres. Pfectio pmissorū abstulit
verba pmittētia. Nā si adhuc
sūt pmittētia: nōdū ipletū ē qd̄
pmissū est. Hoc pmittebatur qui
busdā signis? ablata sūt signa
pmittētia: qr̄ exhibita ē veritas
pmissa. In hoc corpore sum⁹. hui⁹
corporis pticipes sum⁹? qd̄ accipim⁹
nouim⁹. et qui nō nostis noueri
tis: et cū didiceritis nō ad iudiciū
ū accipiatis. Qui enī manducat
et bibit idigne: iudiciū sibi ma
ducat et bibit. Pfectū est nobis
corpus: pficiam⁹ in corpe. Sacri
ficiū et oblatione noluisti: corp⁹
aūt pfecisti m. Holocausta e
tiā p delicto nō petisti: tūc dixi

ecce venio. Nuq̄d exponedū ē. sa
crificiū et oblationē noluisti. cor
pus autē pfecisti m̄. holocausta
etiā p delicto nō petisti. et q̄ pete
bat antea. tūc dixi ecce venio. Te
pus ē ut veniant q̄ pmittebatur:
qr auferūtur ea q̄ p pmittebant.
Et vīe fr̄es mei. attendite illa ab
lata: hec impleta. Vet m̄ mō gens
iudaica sacerdote? ubi st̄ sacrifici
a illorū? Certe perierūt: certe ab
lata sūt. Nuq̄d tūc reprobarem⁹
ea? Reprobam⁹ mō: qr si mō velis
facē in tēporale ē. nō ē oportunū.
nō cōgruit. Adhuc pmittis. iā ac
cipe? remāsit illis q̄ddā q̄d cele
brent: ne omino sine signo rema
nerent. Cain enī maior frat̄ qui
occidit minorē fratrē accepit sig
nū ne quis eū occidēt. sicut scrip
tū est in genesi: posuit deus cain
signū. ut nemo eū occidēt. Pinde
et ipa gens iudea manet p omēs
gentes subdita iuri romano. In
ius romanū cōfluxerūt. supsticī
ones cōmunicauerūt? postea ide
ceperūt p grām dn̄i nr̄i ihu sepa
ri: illa vō sic mansit cū signo suo.
cū signo circūcisiōis. cū signo azi
moꝝ sic māsit? nō est occisus cain
nō ē occisus. habet signū suū. ma
ledictus ē a terra q̄ aperuit os suū.
excipe sanguinē fr̄is eius de manu
ei⁹. Ille enī fudit sanguinē. nō exce
pit. Ille fudit: alia tr̄a excepit? et
ab ea tr̄a q̄ os aperuit et excepit
ille maledictus sit: et ipsa tr̄a q̄
ore excepit sanguinē ecclia ē. Ab
hac g̊. ille maledict⁹: et ille san
guis clamat de tr̄a ad me. De hac
enī tr̄a dixit dn̄s. vox sanguis fr̄is

tui clamat ad me de tr̄a. Clamat ī
q̄t ad me de tr̄a. Clamat ad me: si
surdus ē qui sanguinē fudit. qr nō
bibit. Illi g̊ ita sūt: tāq̄m cain cū
signo. Sacrificia vō que ibi fiebāt
ablata sūt: et q̄d eis remāsit ad sig
nū cain. iā pfectū ē et nesciūt. Ag
nū occidūt. azima comedūt: pascha
nr̄m īmolatus ē xp̄c. Ecce agnosco
agnū occisū: qr īmolatus est xp̄s.
Qd de azimis? Itaq3 ig̊t die festū
celebrem⁹: nō in fermēto veteri. ne
qr ī fermēto malicie et maligni
tis. Ostendit q̄d sit vetus. Vetus
farina ē: accīt. s3 in azimis sinceri
tatis et veritatis. In umbra rema
serūt: solē glorie ferre nō possūt.
Iā nos in luce sum⁹: tenem⁹ corp⁹
xp̄i. tenem⁹ sanguinē xp̄i. Si habe
m⁹ noua vitā: cantem⁹ canticū no
uū. ym̄nū deo nr̄o. Holocausta p deli
cto nō petisti: tūc dixi. ecce venio.
In capite libri scriptū est de me. ut
ut facerem voluntatē tuā d̄s me⁹ vo
lui: et legē tuā in medio cordis mei.
Ecce ad mēbra respexit: ecce ipse
fecit voluntatē pr̄is. Sz ī q̄ capite
libri scriptū ē de illo? Fortasse in
capite libri hui⁹ psalmoꝝ. Qd
longe petam⁹? aut alios libros
quiram⁹? Ecce ī capite libri psal
moꝝ scriptū est. btūs vir qui nō
abijt in cōsilio ipioꝝ. et in via
pctoꝝ nō stetit. et ī cathedra pesti
lentiaꝝ nō sedit: s3 in lege dn̄i vo
lūtas ei⁹ fuit. et in lege ei⁹ meditā
bit die ac nocte. Bene nūciaui
iusticiā tuā in ecclia magna. Al
loquit̄ mēbra sua: hortat̄ q̄d fe
ut faciant. Annūciauit. annūcie
m⁹? passus ē cōpatiam̄: glorifi

ntus e glorificabim. Annunciaui iusticiam tuam in ecclesia magna. Qua magna? Toto orbe terrarum. Qua magna? In omnibus gentibus. Quare in omnibus gentibus? Quia semen est abrahe, in quo benedicentur omnes gentes. Quare in omnibus gentibus? Quia in omnem terram exiuit sonus eorum. Jn ecclesia magna. Ecce labia mea non prohibebo. domine tu cognouisti. Labia mea non prohibebo tu cognouisti. Labia mea loquuntur: non ea prohibebo loqui. Sonat quidem labia mea ad aures hominum: sed tu cognouisti cor meum. Labia mea non prohibebo domine tu cognouisti. Aliud audit homo. aliud cognoscit deus? ne in labiis solis esset annunciatio. et dicere de nobis quod dicitur vobis facite. que autem faciunt facere nolite: aut ipsi populo laudatori deum ore non corde dicetur. populus hic labiis me honorat. cor autem eorum longe est a me. Sona labiis. propinqua corde. corde enim creditur ad iusticiam. ore autem confessio fit ad salutem: quia illis ille latro inuentus est pendens in cruce cum domino. agnoscens in cruce dominum. Alii non cognouerunt miracula facientem: agnouit ille in ligno pendentem. Erat ille confixus omnibus membris. manus clauis inherebat. pedes transfixi erant. totum corpus adherebat ligno. corpus illud non vacabat ceteris membris: lingua vacabat et cor. et corde credidit. ore confessus est. Memento inquit mei domine: cum veneris in regnum tuum. Salutem suam longe futuram sperabat. et post longum tempus accipere contentus erat: in longum sperabat. dies non est dilatus. Ille dicit. memento mei cum veneris in regnum tuum: ille respondit. amen dico tibi. hodie mecum eris in paradiso. Hodie mecum inquit eris in paradiso. Paradisus habet ligna felicia. hodie mecum in ligno crucis: hodie mecum in ligno salutis. Ecce labia mea non prohibebo domine tu cognouisti: ne credat corde. et pre timore labia prohibeat annunciare quod credidit. Sunt enim christiani habent fidem in corde. et si inter paganos amaros. miseres urbanos. sordidos. infideles. receptos. insultatores. si exagitari ceperit quia christiani sunt. habet in corde fidem et timet confiteri per labia: prohibet labia sua sonare qui norunt sonare quod intus habent. Sed reprehendit hoc dominus. qui me confessus non fuerit coram hominibus. confundar de illo coram patre meo. idest non eum agnoscam: quia erubuit me confiteri coram hominibus. non eum confitebor coram patre meo. Dicant ergo labia quod habet cor: hoc contra timorem. habeat cor quod dicunt labia. hoc contra simulationem. Aliquando enim timor est. et non audes dicere quod nosti. quod credis: aliquando simulatio est. dicis et non habes in corde. Consentiant labia tua cordi tuo. Queres pacem a deo. tibi ipsi esto pacatus: non sint os tuum et cor tuum mala rixa. Ecce labia mea non prohibebo domine tu cognouisti. Quomodo ille? Quod cognouit? Dominus intus in corde ubi non videt homo: ideo et illud credidit. Ecce cor habet. iam habet quod videat deus: non prohibeat labia sua non prohibet. Quod enim dicit? Credidi propter quod locutus sum. Et quia locutus est quod credidit? querens quod retribuat domino pro omnibus que

retribuit ei adiungit: calicē salu
taris accipiā. et nomē dn̄i inuoca
bo. Non exhorruit dnm̄ dicentē.
potestis bibē calicē quē ego bibi
turus sū. Confitet̃ ei p labia qđ
habebat ī corde. puenit ad pas
sionē. hostibus qđ nō cauit. Precio
sa in conspectu dn̄i mors iusto
rū eius. Mortes ī quas pagani
seuierūt: in illis hodie reficim̃.
Natalē martirū celebremus: exē
pla martirū nobis pponim̃. Attēdi
mus fidē. quom̄ inuenti. qm̄o attrac
ti. quomō steterūt ante iudices
ī ecclia catholica nichil habētes
simulatōis. cōpaginati iunctura
vnitatis cōfessi sūt xp̄m: caput qđ
precesserat sicut mēbra sequi cōcu
pierūt. Sed qui cōcupierūt. In
tormētis patiētes. in cōfessione
fideles: ī sermone veraces. Iacu
labāt eni in ora īterrogantiū se
sagittas dei: et vulnerabāt ad uitā.
multos vulnerauerūt ad salutē.
Hec oīa pponim̃ nobis et ītuem̃
illa: et optam̃ imitari. Hec sūt
spectacula xp̄iana. hec videt de
sup deus. ad hec hortat̃. ad hec ad
iuuat: his certaminibꝫ pmiā ppoit.
et donat. Ecce labia mea nō phi
bebo. Vide ne timeas: et phibeas
labia tua. Dn̄e tu cognouisti: qr̄ ē
et in corde qđ sonat. et ī labijs. Ius
ticiā meā nō abscondi ī corde meo.
Quid est iusticia mea: Fides mea.
qr̄ iustus ex fide viuit. utpote in
terrogat sub pena psecutor qđ eis
licuit aliquid. qđ es. paganus an
xp̄ianus: Xp̄ianus. Ipsa ē iusticia
eius. credidit. ex fide viuit. Non
abscondit ī corde suo iusticiā su

ā. nō dixit apud se credo quidē ī
xp̄m. sed huic psecutori meo sauiēti
et minanti nō dicā qđ credidi. nō
uit deus ītus in corde meo qr̄ cre
do. ipe scit. qr̄ nō illi renūcio. Ergo h.
dicis te ītus habē in corde. ī labijs
quid: Non sum xp̄ianus. Cont̃ cor tuū
testimoniū dicūt labia tua. Iusti
tiā meā nō abscondi in corde meo. veri
tatem tuā et salutare tuū dixi.
Veritatē tuā et salutare tuū veritas.
Unde veritas xp̄s: Ego sū veritas.
Unde salutare ipe xp̄c: Symeon
agnouit īfantē in manibꝫ matris
in teplo et dixit: qr̄ viderūt oculi
mei salutarē tuū. Agnouit īfantē
senex: factus in puero puer īnouat
fide. Acceperat ei responsū et hoc dix
dixerat ei dn̄s qr̄ nō exitur̃ erat de
hac vita p̄usquā videret salutare dei.
Hoc salutare dei bonū ē ut ostē
datur hoībus: sed clamēt ostēde
nob dn̄e misericordiam tuā. et salutare
tuū da nobis. Salutarē autē dn̄i
in oībus gentibꝫ: qr̄ cū dixisset et bn̄
quodā loco. deus misereat̃ nr̄i et be
dicat nos. illuīet vultū suū sup
nos. ut cognoscam̃ in tra viam
tuā: adiecit in oībus gentibꝫ sa
lutarē tuū. Quomodo dixit ut cognosca
mus in tra viā tuā: secut̃ ē in oībus
gentibꝫ salutare tuū. Quasi diceret
ei. quē ē via quā cupis agnoscere
Hoīes ad viā venirēt: nūquid via
venit ad hoīes: Via nr̄a venit.
venit ad hoīes: īuenit errātes. vocauit
ad se ext̃ ambulantes. In me a
bulate et nō errabitis. ego sū via
et veritas et vita: ne dicēs ubi ē
via dei. ad quā regionē ibo. quē
monte ascendā. quos campos inq
rā: Via dei īquiris. salutare dei

est via dei: et ubique e hec. in oib
gentibus salutare tuu. Veritate tua
et salutare tuu dixi. Non celaui
misericordia tua et veritate tua a con
gregatione multa. Ibi simus in hoc
corpore numeremur et nos: no celem
misericordiam dni et veritate dni. Vis
audire misericordia dni? Recede a peccatis:
donabit peccata. Vis audire veritatem
dni? Tene iusticiam: coronet iusti
ciam. Modo eni misericordia tibi predicat:
postea veritas exhibebit. Non eni
sic e deus misericors ut iniustus sit:
nec sic iustus e ut misericors no
sit. Quane tibi misericordia e: Non i
putabit priora oia? male vixisti
usque in hodiernu die. adhuc vivis.
bene vive hodie: hac misericordiam
no celabis. Hec est misericordia? q veri
tas? Congregabuntur ante eu oes
gentes: et dividet eas sicut pas
tor dividit oves ab hedis: oves
ponet ad dextera. hedos ad sinistra.
Ovibus quid? Venite benedicti patris
mei: percipite regnu qd vobis patu e.
Hedis quid? Ite in igne eternu: ibi
penitentie locus no e. Qa misericordia
dei contempsisti. veritate senties: si
aut no contempsisti misericordiam. ve
ritate gaudebis. Tu aute dne
ne elongiquaveris miserationes tuas a me.
Respexit ad membra sautia. Qa mi
sericordia tua et veritate tua no ce
laui a congregatione multa. ab ecclia
unitatis orbis terrarum. attende memb
sautia: attende delictores et pecco
res. et noli removere misericordias tuas.
Misericordia tua et veritas tua sep sus
ceperunt me. Non audere converti
nisi securus de remissione: non durare
perseverare. nisi securus de permissione.

Misericordia tua et veritas tua semper
susceperunt me. Attendo qr bonus es.
attendo qr iustus es: amo bonu. ti
meo iustu. Amor et timor perduxit
me: qr misericordia et veritas tua sus
ceperunt me. Quare ipa susceperunt?
et ab eis oculos auertendi locus no e.
Qm circumdederunt me mala qrum
no est numerus. Quis numerat peccata? Quis
numerat iniquitates alienas et proprias?
Sub quo cumulo gemebat qui dice
bat. ab occultis meis munda me
dne: et ab alienis parce servo tuo.
Qua erat nra: iponuntur aliena. Ti
meo m. timeo bono fri: toleco ma
lu frem. Et sub isto cumulo qd eni
mus si cessaret misericordia dei? Tu aut dne
ne elongiquaveris: prope esto. Cui prope
e dns? His qui obtriverunt cor. lon
ge a superbis: prope ad humiles. Excelsus
est eni dns: et humilia respicit. Sz no
se putet latere qui superbi sut: excel
sa eni alonge cognoscit. Cognos
cebat alonge iactante se phariseu:
subveniebat de primo confitenti pub
licano. Iactabat ille merita sua et
tegebat vulnera sua: no iactabat ille
merita. sz offerebat vulnera. Ad me
dicu venerat: sciebat se ee langui
du. sciebat se sanandu. Oculos ad
celu levare no audebat. pectus per
cutiebat: sibi no parcebat ut ille parcet.
Se agnoscebat ut ille agnosceret:
se puniebat ut ille liberaret. Tales
hic voces sut: audiamus eas pie et
amemus pie: corde. ligua. oibus me
dullis nris hec dicamus. Nemo se
putet iustu: vivit q loquitur. vivit.
et utinam vivat. Adhuc hic vivit.
adhuc cu morte vivit? et si spus
vita e propter iusticiam. corpus tamen

mortuu est ppt pctm. et corpus qd
corruptit aggrauat aiam. et deprimit
terrena habitatio sensu mlta cogi
tante. Ptinet g° ad te clamare. p
tinet gemere. ptinet confiteri. non
te exaltare. no te iactare. no de tuis
meritis gl'ari. q: et si habes ali
qd gaudendu. qd e qd no accepis
ti. Qm circudederut me mala qr
no est n'us. Cophenderut me
iniqtates mee. et no potui vt videm.
Est aliqd qd videam⁹ qd pmit ut
no videam⁹. Nonne iniquitas oculu
tuu ne ista luce vide posses pme
bat. Fortassis humor irrues pme
bat. fortasse fum⁹. puluis. aliqd i
iectu. eleuare oculu sauciu no po
teras ad ista luce. Qd g°. Cor sau
ciu leuabis ad dnm. Nonne prius
sanadu est ut videas. Nonne sup
bus incipis cu dicis. pmo videa
et sic creda. Nonne qs dicit. Qs e
visurus dicit. videa et sic creda.
Luce ostensurus su: imo vo ipsa
lux ostende se volt. Cui. Ceco.
No potest. no videt. Vn no videt.
Grauato oculo mltis pctis. Qd
eni ait. Cophenderut me iniq
tates mee: et no potui vt videm.
Remoueant g° iniquitates: dimit
tant pcta. leuet pond⁹ ab oculo:
sanet qd sauciu e. adhibeat mor
dax pceptu qsi collirium. Pus effice
qd tibi pcipit: sana cor. munda cor.
dilige inimicu tuu. Et qs diligit
inimicu suu. Hoc iubet medicus.
amaru est. s; salubre. Qd i facia
inquit. Ita ueratus es ut inde sa
neris. Et dicat sanato no eit one
rosu. voluptuose diliges inimicu
sanat⁹. conare tu vt saneris. In

tribulatioibz. i angustys. i tepta
cionibz fortis esto: pdura. medica
man⁹ e. no latronis. Ecce inquit
pceptis acceptis et fide retenta.
prius sicut iubes sanabo cor vt vide
as. sanato corde et mundato corde
qd videbo. Beati mundo corde: qm
ipsi deu videbut. Hoc mo inqt
no possu: cophenderut me iniq
tates mee et no potui ut videm.
Multiplicate sut sup capillos
capitis mei. Capillos capitis ad
nu mltitudine reuocat. Qs nu
merat capillos capitis sui. Multo
min⁹ pcta q excedut num capillo
ru. Minuta vident. s; multa sut.
Precauisti magna. ia no facis ad
ulteriu. ia no facis homicidiu.
no rapis res alienas. no blasphe
mas. no dicis falsu testioniu. mo
les iste sut pcco2. Magna pcaui
sti. de minutis qd agis. Anno time
ti. Pieciasti molem: vide ne
minuta. pl arena obruaris. Multiplicate s
sup capillos capitis mei. Et cor
meu dereliquit me. Qd miru quia
cor tuu desertu est a deo tuo. qui
seipm deseruit. Qd e cor meu dere
liqt me. No est ydoneu cor meu
ad cognoscendu se. Hoc dicit. cor
meu dereliquit me. Corde meo de
minu volo vide: et no possu p
mltitudie pcco2 meo2. Paru e
ne cor meu se cophendat: nemo
se cophendit. nemo eni de se p
sumit. Nuqd cophendit cor
cor suu petrus qui dixit. tecu su
vsq; ad morte. In corde erat psump
cio falsa. i corde latebat timor ve
rus: et no erat idoneu cor ad cop
hendendu. Cor egrotu latebat.

sed medico patebat. Quod de illo la
tebat pnuntiatu est. hoc ipletu est.
Noverat i illo deus qd ipe i se no
noverat: qr cor eius deliqueat eu.
Cor eius latebat cordi ei9. Et cor
meu dereliqt me. Qd g°: Qd cla
mam9. qd dicim9: Placeat tibi
dne. erue me. Taqm dicet. si vis po
tes me mudare. Placeat t. erue
me. Dne in adiuuadu m respice.
Mebra penitetia. mebra i dolorib9
posita: mebra sub ferrametis me
dici clamatia. se desperatia. Dne
i adiuuadu m respice. Confun
dant et revereant simul: qui qrut
aiam mea ut auferat ea. Quo
da eni loco accusat et dicit. aspi
ciebam in dextera et videba. et no
erat qui requiret aiam mea: idz
no erat q me imitaret. xpc i pas
sioe loquit. Et attendeba in dex
tera. idz no ad ipsos iudeos. sed
ipam dextera ad ipos aplos: et
no erat qui requiret aiam mea.
Usq adeo no erat q requiret aiaz
mea: ut qui psupserat negaret
aiam mea. Sed qr duobz modis q
ritur ho. aut quo fruaris a que
psequaris: ideo hic alios dicit. quos
vult cofundi et reveri. qui qrut
aiam mea. Se ne sic itelliges qm
coquerit de nnull qrentibz aiaz
sua ut auferat ea. idz ad morte
qrunt aiam mea: adiecit confu
dant et revereatur. Et ve multi q
sierunt aiam ipius. et cofusi et tunc
conv sut: et sicut illis visu est ab
stulerunt aiam ipi9: s ille ptate
habuit ponedi aiam sua. et po
testate habuit recipiedi aiaz sua.
Ergo illi gavisi st cu posuit: co

fusi sut cu recepit. Confudant et
revereant simul: qui qrut aiam
mea. Convertant retrorsu et re
vereant: qui volut m mala. Con
vertant retrorsu. Nec hoc i malu
accipiam9. bene illis optat: s vox
illi9 qui dixit de cruce. pr ignosce
illis qr nesciut qd faciut. Quare il
los g° dicit ut retrorsu redeat: Qa
ante supbi erat ut cadent retro: hu
miles facti sut ut resurgat. Qui
eni ante st pcede volut dnm. meli
ores ee qm dns: si aut retro st ipm
agnosciut meliore ipm priore. se
postiores ut ille pcedat illi sequat.
Pinde petru male sibi dante cosi
liu: sic redarguit. Passur9 ei dns
erat p salute nra. et de ipa passioe
que futa erat pdicabat: et ait pe
trus. absit dne. ppicius t esto. no fi
et hoc. Pcede volebat et cosiliu da
re migro: dns aut ut no eu facet
pcedente s sequete. redi inqt retro
sathana. Ideo iqt sathanas: qa
vis antecede eu que debes sequi.
Si eni retro fuis et secutus fueis:
ia no satanas. Qd ergo: Sup hac
petra edificabo eccliaz mea. Cofu
dant retrorsu et revereant. qui vo
lut m mala. Malivoli qui etia cu
benedicut: qntu in corde eoz est
maledicut. Dicis alicui: esto xpi
an9. sis xpian9. Sz bona re dixit.
s no illi iputat qd dixit s q aio
dixit: quom iputatu est et iudeis
qn ille ex ceco nat9 factus e vides.
cu eu pmerent isultatioibz et ar
gueret. ait illis. Nuqd et vos
discipli ei9 vultis ee: Et illi ma
ledixerut ei. Hoc ait euagelista.
Maledixerut ei dicetes. Tu sis

discipulus eius. Illis maledicenti
bus dns benedixit. Fecit qd illi dix
erunt: retribuit aut illis qd male
dixerunt. Conuertantur retrorsu et re
uereantur: qui volunt m mala. Sunt
aut alii qui bona volunt: et ipi ca
uendi. Quomo eni illi maledicunt
et dicunt bona nra bono aio. Hoc
dico qui dixerit t. tu sis xpianus:
bonu tuu dicit h aio malo. Qui aut
dixerit tibi tanto melior nemo sit i
factis malis. qm laudatur pctor in
desideriis aie sue. et qui iniqua gerit
benedicitur: mala tua dicit laudas.
Quomo ille bona tua dicebat male
dicens: sic iste mala tua benedi
ces. Sz vtrumqz genus hostis fuge.
vtrumqz caue. Ille seuit ille blandi
tur: vterqz malus. Ille iracundus
e: et ille i laude subdolus. Ille re
phensor e: iste laudator. Sz et ille
in rephensioe inimicus e: et ille
laude subdolus. Caue vtrumqz: co
tra vtrumqz ora. Quia eni orauit
conuertantur retrorsu et cofundantur
qui m volunt mala: respexit ad
illud genus dolose maliuolu. et
falso benedicu. Ferat cofestim
cofusione sua qui dicunt m euge
euge. laudant falso: magnus vir.
bonus vir. litteratus doctus. h qre
xpianus: Ea tua laudat q nolis
laudari: illud rephendunt vnde
gaudes. Sz si forte dicis. qd i me
laudas ho qr vir bonus. qr vir iustus
su. qui sic putas. xpc me hoc fecit
ipm lauda: ait ille. absit noli tibi
iniuria facere. tu te ipm tale fecisti.
Cofundantur qui dicunt m euge euge.
Exultet et iocundentur omis qui
te qrunt dne. Noquerunt me sed
qrunt te: no m euge euge dicit i
h in illo et in te me glificari videt
si qd habeo glie: qui eni glatur i
dno gletur. Exultent et iocundent
omis qui te qrunt dne. Et dicat
semp magnificetur dns: qr et si ex
pctore sit iustus. da gliam illi qui
iustificat ipm. Siue g pctor sit:
laudet qui ad indulgentia vocat.
siue quis ia ambulet i via iusti
cie. laudet qui ad corona vocat.
Semp magnificetur dns. Ab hiis
qui diligunt salutare tuu. Ego aut
au qrebant mala: ego aut quib
aiam qrebant ut auferret. Sz co
uerte te ad aliud genus hoim. Ego
aut au dicebat euge euge. egenus
paup su: no est qd in me laudet
Discindat ille sacciu meu: coope
riat me stola sua. Viuo g ia no
ego: viuit aut in me xpc. Si viuit i
te xpc. et totu qd boni habes ipe
totu qd habes xpi e: pte ipm q
Ego egenus et paup. Ego aut
no diues: qr no su supbus. Diues
erat ille qui dicebat. gras t ago
qr no su sicut ceteri hoies: publi
nus aut erat paup qui dicebat. d
ppicius esto m pctori. Ille de
ciuitate iactabat: ille de fame
rabat. Egenus et paup su. Et
fractus. O egene et paup men
ante ianua dei: pulsa et apiet
Ego aut egenus et paup su. D
cura habebit mei. Iacta in dnm
cura tua: et spera in eu et ipe fa
ciet. Qd ei curaturus e. qd tibi p
uisurus: Habeat tui cura q fecit
te. Qui habuit tui cura ante q
esses: quoni no habebit cu ia hoc
es qd voluit ut esses. Ia eni fid

lis es. iā ambulas ī via iusticie?
curatū nō habebit? Qui facit
solē suū oriri sup bonos et malos.
et pluit sup iustos et iniustos?. te
iā iustū ex fide viuentē negliget.
deseret. dimittet? Immo vō et hic
fouet. et hic adiuuat. et hic necia
sbministrat. et noxia resecat?. dando
cōsolat ut pmaneas: feriēdo corri
pit ne peas. Dns curā habet tui:
securus esto. ille pteget q te fecit.
ab artificis tui manu noli cadere:
si cadereis iā a manu artificis fra
geris. Ut aūt pmaneas in manu
artificis: bona volūtas facit. Dic
ds meus voluit et portabit ipse:
tenebit ipe. Iacta te ī illū. noli pu
tare iane esse ut q̄si papiteis: non
ita ut videat. Ille dixit celū et terā
ego ipleo: nusq̄m tibi deest. tu illi
noli deesse. tu tibi noli deesse. Dns
curā habet mei. Adiutor meus
et ptector ms tu es: ds ms ne tar
daueris. Inuocat. iplorat! times ne
deficiat? Ne tardaueris. Qd est
ne tardaueris. Nisi breuiati essent
dies illi: nō fieret salua oīs caro.
Modo lectū est de diebz tribulatio
nis. Quasi eni vnus hō rogat deū
mēbra xpi. corpus xpi ubiqz diffu
sū vnus mendicus. vnus paup: q̄a
et ille paup qui diues paup fcs
ē. de quo ait apls. cū diues esset pau
p fcus ē. ut ipius paupertate vos di
taremini. veros paupes ditat. falsos
diuites pauperat. Clamat ad eū.
A finibz tre ad te clamaui: cū tederet
aiam mea. Venient dies tribulatio
nis et maloz. tribulatões venient
sicut dixit scriptura: et q̄ntu accē
dūt dies augetur tribulationes.

Nemo sibi pmittat: qd euāgeliū
nō pmittat. fres mei obsecro vos
attendite scripturas nr̄as?. si aliqd
fefellerunt. si aliqd dixerunt et aliter
accidit q̄m dixerunt: necesse ē ut vs
qz in fine sic fiant oīa q̄admodū
dixerunt. Nō nobis pmittunt scriptu
re nr̄e in hoc sclō ñ tribulatões. ps
suras. angustias: augmēta doloꝝ.
abūdantiā tēptationū. Ad ista
nos pcipue paremꝰ: ne ipparati de
ficiamꝰ. De pregnātibz et mamman
tibz mō audistis. Pregnātes sūt q
spe itumescūt: mamantes aūt idz
lactantes qui iā adepti sūt qd con
cupierat. Etenī mulier pregnās
ī spe tumet filij. nōdū videt filiū:
que aūt lactat. āplectitur qd spera
bat. Ergo silitudinē verbi grā po
namꝰ. Bona ē ista villa vicini. o
si mea esset: o si adiūgere illā. et
facerē de isto fundo et de illo vni
tate. Amat et auaricia vnitatē?
qd amat ~~qd~~ bonū est: s ubi ama
dū sit nescit. Ecce cōcupiuit villā
pximi?. sed iste pximꝰ diues ē nō
indigēs. habens honorē habens
etiā potentiā: a cuius forte potētia
tibi metuēdū sit. nō de illius fūdo
aliqd spandū. Nichil speras. nō cō
cepit. nō est pregnās aīa. Si vero
iuxta vicinꝰ sit paup. qui vl ī ne
cessitate positus ē ut possit ven
dere. vl pmi potest ut cogatur vendē.
inicitur oculus. speratur. ipregnata
est aīa. sperat se posse adipisci
villulā et possessionē vicini pau
pis: et cū patitur paup necessitatem.
venit ad ditiorē vicinū suū. cui for
te obsequi solet. cui deferre. cui ve
nienti assurge. que inclinato capite

salutare? da mi rogo te. patior necessitate. urgeor a creditore. et ille, non habeo modo in manibus: si velit videre habet. Agnoscimus hoc. Fuerunt in nobis: iam non sunt in nobis. Nonne hesterno viximus? et hodie non vivimus? Est corrigendi locus: nondum facta est illa disiunctio. aliorum ad dexteram aliorum ad sinistram. Nondum apud inferos sumus: ubi fuit dives ille sitiens et stillam desiderans. Audiamus. cum vivimus corrigamur? non speremus res alienas et inpregnati tumeamus: nec pareamus ad illas. et eas adipiscendo tamquam filios postulemus. Ve enim pregnantibus et mamantibus in illis diebus. Mutandum est cor. levandum est cor: non hic habitandum corde. Mala regio est: sufficiat quod adhuc carne hic esse necesse est. quod non est necesse non fiat: sufficiat diei malitia sua. Sursum corda habeamus. Si resurrexistis cum christo dicit fidelibus. corpus et sanguinem domini accipientibus dicit. si resurrexistis cum christo que sursum sunt sapite ubi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt querite non que super terram. Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo. Non apparet enim quod vobis promissum est: et iam partum est sed non videtis. Impregnari vis. hinc impregnare. ipsa sit spes tua? certus erit partus tuus. non erit abortivus. non talis: amplecteris quod peperis in eternum. Sic enim per ysaiam dicit. Concepimus et parturivimus spiritum salutis. Ergo res est. et non datur modo sed dabitur. Quanta data sunt fratres mei? quibus illa nunciatur secundum scripturas. Ibi scriptum est de ecclesia: et videtur quod est. Ibi scriptum est de ydolis que non erunt: et videtur quod non sunt. Ibi scriptum est perdituri erant iudei regnum: et videtur. Ibi scriptum est de hereticis quia futuri erant. et videtur. Ibi scriptum est et de die iudicii: ibi scriptum est et de premio bonorum et de pena malorum. In omnibus deum fidelem invenimus? in ultimo deficiet et fallet? Dominus curam habebit mei. Adiutor meus et protector meus tu es: deus meus ne tardaveris. Nisi minorarentur dies illi nulla caro perduraret: sed propter electos breviabuntur. Dies illi erunt tribulationis: sed non tam longi quam sperantur. Cito illi transibunt. reges veniens non transibit: quoniam longum fieri debuit malum, pro infinito bono. Explicit psalmus xxxix (?). Incipit xl.

Quoniam sollempnis dies martirum illuxit, propter gloriam passionis christi imperatoris martirum qui non sibi pepercit militibus imperans pugnam. sed prior pugnavit. prior vicit. ut pugnantes exemplo suo hortaretur. et maiestate sua adiuvaret. et promissione coronaret: audiamus aliquid in isto psalmo quod pertineat ad eius passionem. Commendamus autem sepius nec nos piget iterare quod vobis utile est retinere dominum nostrum ihesum christum plerumque loqui ex se id est ex persona sua quod est caput nostrum. plerumque ex persona corporis sui quod sumus nos et ecclesia eius: sed ita quasi unius hominis sonare verba. ut intelligamus caput et corpus in unitate integritatis consistere. nec separari ab invicem tamquam coniugium illud de quo dictum est. erunt duo in carne una. Si ergo agnoscimus duos in voce una. post quod legeti (?) respondentes cantavimus?

qmqm de medio psalmi sit. hinc
tame sermois ducam9 exordiu. Ini
mici mei dixerut mala m. qn mo
riet et perit nome eius: Psona e hec dni
nri ihu xpi: s videte si no ibi itel
ligit et mebra. Dictu est et hoc
cu ipe dns nr hic in tra in carne
ambularet. Cu eni viderent mltitudi
ne sequi auctoritate ei9. et diuinita
tis et maiestate miraculis psenta
ri: cu hoc videret iudei de quibs
ipe dns silitudine posuit qr dixe
runt. hic e heres venite occidam9 eu
et nra erit hereditas: dixerut apud
semetipos idz int se. vnde potifitis
illi9 caiphe vox e. videtis qd tur
ba multa eu sequit. et slm post
illu abyt. si dimiserim9 eu viue
venient romani et tollent nobis lo
cu et gente: expedit ut vn9 moriat
hoi. qn tota gens peat. Euagelista
aut verba nesctetis qd dicet exposuit
nobis et ait. Hoc aut no a se dixit.
s cu esset pontifex pphauit. qr opor
tebat eu mori pro ppl'o et gente.
Cu illi cu vident pplm post illu ire
dixerut. qn moriet et perit nome
eius: idz cu occiderim9 eu ia nome
ei9 no erit in tra. nec seducet aliqs
mortuus: s ipa ei9 iterfectioe itel
ligent hoies qr hoiem seqbant.
qr no erat i eo spes salutis: et de
sceret nome eius et no erit. Mortu
us e. et no peryt nome ei9: s semi
natu est nome ei9. Mortuu est. s
granu fuit: quo mortificato se
ges cotinuo exurget. Glificato g
dno nro ihu xpo. ceperut mlto magis
mltoqz numosius crede in illu: et
ceperut mebra ei9 audire qd cap.
audiebat. Ia g. dno ihu xpo i celo

costituto. et ipo in nobis in tra la
borante: dixerut adhuc inimici ei9
qn moriet et perit nome ei9. Hu
eni psecutioes diabolg i ecclia co
citauit ad pdendu nome xpi. nisi
forte putatis fres qr illi pagani
qn seuiebat in xpianos. no h9 sibi
dicebat delere nome xpi de terra.
ut moretur iteru xpc. no i capite.
s in corpore suo. Occisi sit et mires:
ad mltiplicanda ecctiam valuit
stus sanguis effusus seminatoe:
accessit et mors mrm. ptiosa in co
spcu dni mors iustoz eius. Multi
plicati st magis magisqz xpiani:
et no est impletu qd dixert inimici.
qn moriet et perit nome ei9. Ad
huc et mo dr. sedent pagani et co
putat sibi anos: audiut fanaticos
suos dicetes. aliqn xpiani no erut
et idola illa coli habent. qmadmodu
antea colebatur. Adhuc qn moriet
et perit nome eius: Bis vicit vel
tercio sapite. Mortuus e xpc. non
perit nome eius: mortui mrtires.
mltiplicata e magis ecctia: cres
cit p omes gentes nome xpi. Qui
de morte sua et de rsurrectioe sua p
dixit. qui de mortibz scoz mrm
et de corona pdixit: ipe de ecclesia
sua futa pdixit. Si veru dixit bis.
tercio mentitus e: Vanu est g9 qd
creditis contra illu: melius est ut
credatis in illu. ut itelligatis su
p egenu et paupem. qm paup fcs
est cu diues eet: ut ipius iopt pau
ptate vos ditaremi. Nuc aut qr
paup factus e contepnit: et dr.
hō erat. Qd erat: Mortu9 e: cruci
fixus e. Hoiem colitis: in hoiem
spem habetis: mortuu adoratis.

falleris. itelligis sup egenu et pau
pem: ut i illius pauptate dives
efficiaris. Qd e intellige sup e
genu et paupem? Ut ipm xpm
egenu et paupem accipias dicen
te in alio psalmo. Ego enim egenus
et paup su: dns cura habet mei.
Qd est intellige sup egenu et pau
pere? Qa semetipsu exinanivit
forma servi accipiens: in similitu
dine hoim factus et habitu inventus
ut ho. Dives apud patre: et pau
p apud nos. Dives in celo: paup
in tra. Dives deus: paup homo.
Hoc te g° turbat qd hoiem vides.
qd carne ituens. qd morte respi
cis. qd cruce irrides: hoc te turbat.
itellige sup egenu et paupere.
Qd e hoc? Intellige qz ubi e ex
positu est ifirmitas: ibi latet di
uinitas. Dives qz sic e: paup qz
tu sic eras. Sz tn pauptas ipius
divicie nre sut: quomo ifirmitas
ipius fortitudo nra e: qm stultu ip
sius sapiecia nra e: qm mortali
tas ipius imortalitas nra e. Qui
sit paup attende. no eu ex alioru
pauptate meciaris: imple venit
paupes qui paup effectus e. Po
tea aperi sinu fidei: suscipe pau
pere ne paup remaneas. Ps.

Beatus qui itelligit sup
egenu et paupem: in die
mala liberabit eu dns.

Veiet eni dies mala velis nolis
veiet dies iudicij: aderit mala
dies si no itellexeris sup egenu et
paupem. Qd eni m° no vis crede
manifestu erit i fine: sz no fugies
cu fuerit maifestu. qz no credis.
Cu est occultu imitaris qd no vi
des ut credas: ne cu videris eru bes…
cas. Intellige g° sup egenu et pau
pem: idz sup xpm. Intellige i eo
occultas divitias. que paupere
vides: in eo sut eni omes thesau
ri sapiecie et sciecie absconditi.
Hinc eni te in die mala liberabit
ex eo qd deus e: ex eo qd homo est
et illud qd in illo humanu erat re
suscitabit te et i melius comu
tet. in celu levabit. Ille aut qui
deus e. qui una psona habe in
hoie et cu hoie voluit: nec decre
sce nec crescere potuit. nec mori ne
resurge. Mortuus e ex ifirmitate…
hois: ceteru deus no morit. ne …
qd verbu dei no morit ne …
qn no morit aia in martire. …
no audiebam ipm dnm dicente
nolite time eos qui corpus occi
dut: aiam aut no possut occi…
Ergo morietibz martiribz aie mar…
mortue no st. et moriete xpo mo
riturum erat verbu? Utiqz verbu
dei mlto amplius e qm aia hoi…
qz aia hois facta e a deo: et si fa…
ta e a deo p verbu facta e. qz om…
p ipm facta sut. Ergo nec mor…
verbu: cu no moriat aia fm p…
verbu. Sz qmo rite dicimus mor…
us est ho et si caro ipius moria…
sit rite dicimus mortuus e xpc et …
divinitas eius no moriat. Mo…
tuus unde? Qa egenus et paup…
No te pstringat mors ipius: et …
vertat te a cotuenda divinita…
Btus qui itelligit sup egenu et
paupem. Respice et paupes e…
gentes. esurientes et sitientes p…
grinantes. nudos. egrotos. i car…
cere constitutos. itellige et sup tale…

paupem? qr et si tale sup paupere
itelligis. sup illu itelligis q dixit.
esuriui. sitiui. nudus. pegrin9. eger.
i carcere fui: ita i die maligna eru
et te dns. Et vide btitudine tua.
Dns oseruet eu. Pheta bene
optat homi itelligenti sup egenu
et paupem. Ista optatio pmissio
e: seruri expectat qui hoc agunt.
Dns oserueet eu: Et viuificet
eu. Qd est oseruet eu et viuificet
eu? Quo ptinet viuificet eu? Ad
futura vitam. Viuificat eu qui
mortuus erat. Nu qd aut potest
mortu9 itellige sup egenu et pau
pere? Sz viuificatione nob illa
pmittit. de qua apls dicit. corpus
quide mortuu ppt pctm: sps aut
vita e ppt iusticia. Si aut q susci
tauit xpm a mortuis habitat in
vobis: q suscitauit xpm a mortu
is viuificabit et mortalia corpora
vra ppt ihabitante spm ei9 in
vob. Hec e g° viuificatio. q pmit
tit itelligenti sup egenu et pau
pem. Sz qr dicit aplus ad thymo
theu. pmissione habens vite p
sentis et future: ne putaret illi
qui itelligunt sup egenu et pau
pem recipiedos quide se ee in te
lu. s negligi in tra. et no sparet
nisi qd futuru e in etnu. qd aute
ad psens e putaret deu no curae
in sctis et fidelibz suis? at ubi dix.
qs maxie expectare debem9. dns
oseruet eu et viuificet eu. respex
it et ad ista vita. Et btm mgt
faciat eu in terra. Erige g oclos
in hec pmissa xpiana fide: no te
deserit ds in tra. et aliqd pmit
tit in celo. Multi eni mali xpiani
inspectores ephimeridaru et ispecto
res atqz obseruatores tepoz et diez
cu ceperint ibi obiurgari a nobis vl
a qbusda bonis melioribz qz xpia
nis qre ista faciat: respodent. Hec
ppt tepus hoc ncia st. xpiani aut
sum9 ppt vita eterna: na vita ista
tpalis i qua versam9 ad cura ipius
no ptinet. Reliquit ut hec bene
dicant ppt vita etna deus: ut ppt
vita psente diabolus colat. Respo
det illis ipe xpc. no potestis duobz
dnis seruire? et aliu colis pp ter id
qd expectas i celo. et aliu colis ppt
id qd expectas in tra? qnto melius
vnu colis qui fecit celu et terra.
Qui curauit ut eet tra: ymagine
sua no negligit in tra. Ergo con
seruet eu dns et viuificet eu itel
ligente sup egenu et paupere: in
sup qmuis ieteriu viuificet. be
atu faciet eu in tra. Et no tdat
eu in man9 inimici eius. Inimic ille
diabolus e. Nemo attendat inimi
cu suu hoiem qn audit vba ista.
ia forte de vicino suo cogitabat.
de illo qui cu illo i foro lite habe
bat. de illo q illi vult auferre pos
sessione: qui illu vult pmere vt
vendat illi domu sua. Nolite ista
cogitare: s illu inimicu cogitate de
quo dicit ipe dns. inimicus ho hoc
fecit. Ipe est eni qui suggerit ut
ppter res terrenas colat: qr no po
test euertere nome xpianu inimicus
iste. Videt eni se victu fama et
laudibz xpi. videt i eo qd occidit mr
tires xpi. illos coronatos et se triu
phatu: et cepit no posse h° psua
dere hoibus qd nichil sit xpus.
Et qr vituperado xpm ia difficile

decipit: laudando xpm conat de
cipe. Antea qd dicebat: Que coli
tis: Iudeu mortuu. crucifixu. nul
lius momenti hoiem: qui no potuit
a se morte depellere. Ubi i noie eius
vidit currere genus huanu: vidit q
i noie crucifixi tepla subuertut.
idola frangut. sacrificia extiguunt.
et hec oia pdicta i pphetis: atte
dit ab hoibus amiratioe stupentib
et laudentib ia cor aduersus incu
patione xpi: iduit se laudib xpi.
et cepit a fide alio m deterrere. Mag
na lex e xpiana. potens lex illa
diuina ieffabilis: s qs illa iplet.
Implet hoc in noie saluatoris nri:
conculcatis leone et dracone. Apte
rephendendo fremebat leo: astu
te laudando isidiat draco. Veniat
ad fide qui dubitat. no dicat qs
hoc iplet: si de virib suis presu
munt. no iplebunt. Psumedo credat.
psumedo vacant: adiuuandi veni
at no iudicandi. Viuunt oes fide
les i noie xpi. qsq p gradu suo i
plens precepta xpi: siue couiuges si
ue celibes. et virgines viuunt qn
tu donat dns eis viuere: necq de su
is virib psumut. s nouerunt se
i illo debere gl'ari. Qd eni habes
qd no accepisti: Si aut accepisti:
qd gl'aris qsi no accepis: Noli
dicere m. quis illud iplet: ille i me
iplet q venit diues. paup ad pau
pere. paup quide ad paupem. sed
plenus ad inane. Hec cogitans qa
itelligit sup egenu et paupem.
et no aspnat paupertate xpi: itelli
gat diuicias xpi. btus fit in tra.
et no tradet in manus inimici sui.
volens ei psuadere. ut ds no colat
nisi pter celestia. diabolus colat
pter terrena. No tradat eu i ma
nus inimici eius. Dns opem fe
rat illi. Sed ubi: Forte i celo. For
te i vita eterna: ut restet colend
diabolus ppt inopia terrena. ppt
necessitates hui vite: Absit. Omis
sione habens vite psentis et fu
ture: ille ad te venit i terra. per
que factu est celu et tra. Deniq
attende qd dicat. Dns opem ferat
illi Sup lectu doloris ei. Lectus
doloris: infirmitas carnis. Ne de
cas no possu tenere et portare et fre
nare carne mea: adiuuaris ut pos
sis. Dns ope ferat ti sup lectu do
loris tui. Portabat te lectus. no
tu portabas lectu. s paliticq ina
eras: adest qui dicat ti. tolle gra
tu tuu et vade i domu tua. Dns
ope ferat illi sup lectu doloris ei.
Et ad ipm dnm couertit se taqm
speret. Quare g° tu ope ferat no
bis ds. tanta mala patim in ista
vita. tanta scandala. tantos labores et
tanta inqetudine et carnis et
seli: Couertit se ad dnm: et taq
consiliu mediante eius nob expo
Totu stratu eius uugt versisti in
ifirmitate eius. Qd e totu stratu. De
Stratu aliqd itelligit tiuu. Omnis au
tisti in ifirmitate eius. Omnis aliqd
ifirma in hac vita qrit sibi aliqd
terrenu ubi reqescat: qm itenter
ne laboris et metis extente
difficile potest ppetuo tolerare. ubi
Aliqd sibi in tra coquirit, ubi qd
escat. et quodam pausatoe qd dilige
recubat: veluti sunt ista q cupidita
et inocetes. Necq eni de cupidi
tib maloz nunc loquendu est: qa

multi acquiescunt in theatris. multi acquiescunt in circo. in amphiteatro. multi acquiescunt in alea. multi acquiescunt in luxuria popinarum. multi in libidine adulteriorum. multi in violentiis rapinarum. multi in dolo et insidiis fraudium: acquiescunt in his omnibus homines. Quid est acquiescunt? Delectantur illic. Sed removeamus hec omnia: et ad innocentem hominem veniamus. Acquiescit in domo sua. in familia sua. in coniuge. in filiis. in paupertate. in prediolo suo. in novella manibus suis consita: in edificio aliquo suo studio fabricato. Acquiescunt innocentes in his; sed tamen deus volens nobis amorem non habendum nisi eterne vite. et istis velut innocentibus delectationibus miscet amaritudines: ut et in his patiamur tribulationes. et universum stratum nostrum vertat in infirmitate nostra. Universum stratum eius vertisti in infirmitate eius. Non ergo conqueratur. quoniam in his que innocenter habet patitur aliquas tribulationes; docetur amare meliora per amaritudinem inferiorum. ne viator tendens ad patriam stabulum amet pro domo sua. Universum stratum eius vertisti in infirmitate eius. Sed quare ista? Quia flagellat omnem filium quem recipit. Quare ista? Quia peccanti homini dictum est. in labore vultus tui edes panem tuum. Ergo quia correptiones istas in quibus universum stratum nostrum vertit in infirmitate nostra agnoscere se debet homo pro peccatis pati; convertat se et dicat quod sequitur. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccavi tibi. O domine in tribulationibus meis me exerces; flagellandum iudicas omnem

filium quem recipis. Qui nec unico pepercisti. Ille quidem sine peccato flagellatus est: ego autem dico miserere mei. sana animam meam quia peccavi tibi. Si sectus est qui putredinem non habebat: si medicinam ipsam tanquam ignem medicinalem non respuit: quam patienter ferre debemus urente medico et secante. id est omnibus nos tribulationibus exercente. et a peccato sanante? Plane committamus nos medici manui. Non enim errat ut sanum pro putri secet: novit quod inspicit. Novit vicium quod ipse fecit natura: quod ipse non condidit. quod de nostra cupiditate accessit discernit. Sicut se sano homini preceptum dedisse ne languorem incurreret: dixisse in paradiso hoc manduca et hoc noli. Non audivit sanus medici preceptum ut non caderet: audiat vel egrotus ut surgat. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quia peccavi tibi. In factis meis. in preceptis meis. non accuso fortunam: non dico hoc mihi fecit fatum: non dico adulterum me fecit venus. et latronem me fecit mars. et avarum me fecit saturnus: ego dixi domine miserere mei. sana animam meam quia peccavi tibi. Numquid hoc Christus? Numquid hoc caput illud. nostrum sine peccato? Numquid ille qui ea que non rapuit exsolvebat? Numquid ille solus in mortuis liber? liber enim in mortuis quia sine peccato: quia omnis qui facit peccatum servus est. Numquid ergo ipse? Immo ipse ex membris suis. quia vox membrorum ipsius vox ipsius: quia et vox capitis nostri vox nostra. In illo enim eramus qui dixit. tristis est anima mea usque ad mortem. Non enim timebat mori qui venerat mori. aut recusabat mori qui potestatem habebat animam suam po

medi. et ptatem habebat iteru su
medi ea: s₃ loquebant membra i ca
pite. et loquebat caput p membris.
In illo g° voce nram inuenim⁹: sa
na aiam mea qm peccaui ti. In
illo eni eram⁹ cu dixit: ds ms ds
ms utq̄d me dereliquisti: In ipo ei
psalmo ubi i capite hic vsus est.
consequēter dr verba delictor me
orum. Quor delictoru in illo: n
qr vetus homo nr simul crucifix⁹
e cu illo. ut euacuaret corp⁹ pcti.
et ultra no seruiam⁹ pcto. Ad illu
et in illo dicam⁹. ego dixi dne mi
serē mei: sana aiam mea qr pccaui
tibi. Inimici mei dixert mala
m: qn morietr et pibit nome ei⁹.
Iam ista dixim⁹ et hinc cepim⁹: et
ut alia dicam⁹ no opus e iterare
qd ta recenti sermone ipressu est
auribz et cordibz vris. Et ingre
diebatur ut videret. Qd passus e xps.
patit eccia: qd passu est caput.
patiuntur et membra. Nu q̄d ei ser
uus maior dno suo: a discipuls
sup magistru: Si me iquit pse
cuti sut et vos psequetur: si pa
tremfamilias beelzebub vocauert:
qnto magis domesticos ei⁹: In
grediebant ut videret. Iudas
ille erat ad caput nrm: ad capt
nrm igrediebat ut videt. idest
ut exploraret: no ut haberet qd
crederet. s₃ ut inueniret qd pderet.
Ecce igrediebat ille ut videret:
et hoc exemplu in capite nro p
positu est. Qd illa membra post
assuptione capitis nri: Nonne
dicit apls paulus ppt subintro
ductos falsos fres qui subintroi
erut postulare libertate nram:
Ergo et isti igrediebatur ut vide
rent. Sut eni ypocrite simulato
res mali. adulgentes se ficta ca
ritate. captātes omīs mot⁹ oīa
verba scor: in oibz laqueos inq
rentes. Et quid illis fit: Vide
qd sequit. Vana locutu e cor
eius: idz loquit qsi ficta dilecti
one. Vanu e qd loquit: veru no
e. solidu no est. Et qr captat vnde
inueniat accusatione. quid ait:
Congregauerut iniquitate sibi.
Parantes eni calupnias inimici:
qsi magni sibi vident: qr habent
qd accusent. Sibi cogregauert i
iquitate. Sibi iquit. no m. Cu
iudas sibi no xpo. sic et simulato
res eccie sibi no nobis: qr de illis
et alibi dr. et metita e iniquitas
sibi. Cogregauerut iqtate sibi. Egre
et qr itrauerut ut videret: Ille
diebatur foras et loqbant. Ille
qui itrauit ut videt: egrediebat
tur foras et loquebat. Utina in
tus eet et vera loqretur: no exiret
foras ubi falsa loquit. Tradito
e et psecutor e: egressus foras lo
qtur. Si ad membra xpi ptines:
veni itroeas ad caput. Tolera z
niā si triticu es: tolera palea si
frumetu es: tolera pisces malos
itra retia si piscis bon⁹ es. Quare
ante tepus ventilationis auolasti.
Quare ate tepus messis etia fru
menta eradicasti tecu: Quare ante
ad litus venires. retia disrupisti.
Egrediebat foras et loqbat
In idipsu aduersu me susurra
bat omīs inimici mei. Adusu me
omīs i idipm: qnto meli⁹ mecu i
idipsu: Qd est aduersu me i id

ipsum. Vno consilio: vna conspiratio
ne. Xpc g° loquit eis. consensistis
adversum me: consentite in. Qd adu
sum me. que no metui in idipm. Si se
per haberetis: no vos i sasmata di
uideretis. Apls eni dicit. obsecro
vos fres. ut idipm dicatis omes: et
no sint i vob scismata. In idipsum
adusum me susurrabant oes inimici me
i. Adusum me cogitabant mala m.
Sibi potius qz cogregauerut iniq
tate sibi. Sz ideo m: qz ex aio suo
pendendi sut. Non eni qa nichil
face potuerut: nichil face voluert.
Na et diabolus xpm extingue cotu
puit. et iudas xpm ocide voluit:
occiso aut xpo et resurgete. nos vi
uificati sum⁹. diabolo tn et iude
mercedes male volutatis reddit.
no nre salutis. Na ut noueritis
ex aio queqz pendendu ad retribu
tione vl pmij vl pene. inuenim⁹
hoiem bonu dixisse caiada. et tale
bonu quale nos optam⁹. et tn ma
ledicus appellat: qn a ceco illo
quonda ia illuiato. et corde et
corpe cognitebant iudei. videtes
corpe. et corde ceci. Ait illis idem
iā videns. Nuqd et vos discipli
eius vultis ee? Et illi iqt euan
gelium maledixerut ei. dicentes:
tu sis discipls eius. Hoc nob i
omibz eueniat: qd illi maledice
do maledixerut. Maledictio ista
appellata e ex maliuolo errore di
centiu: no ex aliq° malo verboru.
Quo animo dixerit no qd dixerit
attēdit. q eos maledixisse narra
uit. Adusum me cogitabant mala
m. Et q mala xpo. q mala mribz:
oia in bonu vertit ds. Verbu

iniquu disposuerut adusus me. Qle
verbu iniquu: Ipm caput attēde.
Occidam⁹ eu: et nra erit hereditas.
Stulti. qm° vra erit hēditas qz occi
distis eu? Ecce et occidistis eu: et
vra no erit hēditas. Nuqd qui
dormit no adiciet ut rsurgat? Qn
vos exultastis occidisse: ille dormi
uit. Dicit eni et i alio psalmo. E
go dormiui. Illi seuierut et ocide
voluerut: ego dormiui. Na si no
luisse no dormisse. Ego dormiui
qz ptatem habeo ponedi anima
meā: et ptate habeo itez sumedi ea.
Ego dormiui et sopnu cepi et exur
rexi. Seuiat g° iudei. tra tradat i
man⁹ ipy. caro pmittat in ma
nibz psequetiu. suspendat i lig
no. clauis trāsfigat. lacea pfodi
ant: nuqd qui dormit no adici
at ut resurgat? Vtqd dormiuit?
Qa adam forma erat futi: et a
dam dormiuit. qn de late ei⁹ eua
facta e: adam i figura xpi. eua in
figura ecclie. vn e appellata mat
viuoz. Qn fabricata e eua? Du
dormiret ada. Qn de late xpi sa
crameta ecclie pfluxerut? Du
dormiret i cruce. Nuqd q dormit
no adiciet ut resurgat? Et vn
dormiuit? Ex illo qui igress⁹ est
ut videt: et cogregauit iiqtate
sibi. Etenim hō pacis mee i que
spaui: qui edebat panes meos:
ampliauit sup me calcaneu. E
rexit sup me pede: conculcare me
voluit. Qs e iste hō pacis ipius?
Iudas. Et in illu xpc spauit. qa
dixit. in que spaui? None illu
ab initio nouerat? None ante
qm nasceretur futum sciebat? No

ne oībus discipulis suis diceat. ego
vos duodecī elegi. et vnꝰ ex vobis
diabolus ē. Quomº gº in illū spe
rauit. n̄ qꝛ in mēbris suis ipse ē.
et qd̄ multi fideles de iuda sperauert.
hoc in se trāsfigurauit dn̄s. Cū eī
videbat iudā multi qui crediderāt
ī xpm̄ ambulare īter. xij. aplos: spa
bant ī illū aliqd̄ qꝛ talis erat q̄les
et ceti. Ipse eñ qꝛ ī mēbris suis ēat
hoc sꝑantibꝫ qm̄º in illis ē esurientibꝫ
et sitientibꝫ: qm̄º dixit esuriui. sic
dixit sꝑaui. Vnde sic hic illi dicā
mꝰ. dn̄e qm̄ sperasti: qm̄º illi dictū ē.
dn̄e qn̄ esuristi. Quomº vobꝭ ibi dixit.
cū vni ex minimis meis fecistis m̄ fe
cistis: sic potest dicē. cū vnꝰ ex mi
nimis meis sꝑauit. ego sꝑaui. In q
sꝑaui. Homo pacis mee ī quo sꝑaui.
qui edebat panes meos. Quomo
xpm̄ ostendit ī passioē de istis vbis
ꝓphetie. Pbuccellā illū designauit.
ut appareret de illo dictū. q̄ edebat
panes meos. Rursus qn̄ veit ut t̄
deret eū osculū illi dedit: ut appa
ret de illo dictū. homo pacis mee.

Tu aut dn̄e miserere mei. Hoc ex
forma serui: hoc ex forma iopis et
paupis. Btūs eñ qui itelligit sup
egenū et paupem. Miserere mei:
Et īsuscita me et reddam illis.
Videte qn̄ dictū ē. iā factū ē. Occi
derut eñ xpm̄ iudei. ne pderet lo
cū: illo occiso pdiderut locū. eradi
cato regno dispsi sūt. Suscitatus
reddidit illis: reddidit ad amoni
tionē. nōdū ad dāpnationē. Ciui
tas illa in q̄ fremuit ppl's taq̄m
leo rapiens et rugiēs. et clamās
crucifige crucifige. eradicatis īde
iudeis xpianos habet: a iudeo nul

lo ī habitat. Plantata ē ibi eccia
xpi: vn̄ eradicate sūt spine sinago
ge. Vnde vē ignis eoꝝ exarsit sic
ignis ī spinis: dn̄s aut taq̄ lignū
viride erat. Hoc ipe ait. qn̄ plāge
bant q̄dā mulieres veluti morituꝝ
xpm̄. nolite flere sup me. sꝫ super
vosipas flete et sup filios vros: ca
hoc pdicens. suscita me et reddā il
lis. Si eñ in viridi ligno hec fiūt:
in arido qd̄ fiet. Cū possit viride
lignū cōsumi ab igne spinarū.
Exarserut eñ velut ignis ī spinis.
Ignis qui spinas cōsumit: et cū ad
qꝫ viridi ligno adhibet difficile ac
cedit. Humor eī ligni resistit fla
me lente et marcide: tn̄ donec ad
cōsumendas spinas. Et suscita me
et reddā illis. Ne forte sane fres
minꝰ potente filiū qm̄ patre pu
tetis. ex eo qꝛ dixit suscita me. q
ipe se suscitare nō possit. hoc eñ su
scitauit qd̄ mori poterat. idest caro
mortua ē. caro suscitata ē: nec tn̄
putetis qꝛ d's pat xpi potuit su
scitare xpm̄ idꝫ carnē filij sui. et ipe
xpc cū verbū sit dei eq̄le patri non
poterat carnē suā suscitare: audi
ex euāgelio. soluite tēplū hoc et i
triduo suscitabo illud. Hoc aute
euāgelista ne etiā inde dubitare
mꝰ. dicebat inquit de tēplo corpis
sui. Et suscita me et reddā illis.

In hoc cognoui qm̄ voluisti me: quia
qm̄ nō gaudebit inimicꝰ meꝰ sup
me. Ita gauisi sūt iudei qn̄ vide
rūt xpm̄ crucifixū: iplesse se ar
bitrati sūt volūtatē. nō cedi effectu
fructꝰ seuitie sue. Viderut xpm̄ t
ī cruce pendentē: agitauerūt cap.
si filiꝰ dei ē descendat de cruce.

Nō descendebat qui poterat: nō po
tentiā demōstrabat. sꝫ patientiā
docebat. Si enī hec illis dicentibꝫ
de cruce descendēret: q̄si insultātibꝫ
cessisse videretur. et victꝰ obꝓbria
tolerāe nō potuisse crederetur: ma
gis mansit ī cruce illis īsultātibꝰ.
fixus illis nutātibꝫ. Ideo enī et ca
put agitabat: q̄r vero capiti nō ihe
rebat. Docuit nos plane ille patiē
tiā. Nā q̄d est fortius fecit: q̄ no
luit facē q̄d iudei puocabat. Mi
nꝰ ē enī potētius de sepulchro sur
gē: q̄m de cruce descendē. Qm̄ nō
gaudebit īmicus mȝ super me.
Gauisi sūt g° tūc: resurrex̄t xp̄c
glificatus ē xp̄c. Vident m° ī noīe
ipius cōuerti genꝰ hūanū: m° ī
sultēt. m° caput agitent. imo iā ca
put figāt: aut si agitat caput. stu
pendo et mirādo agitat. Modo ei
dicūt. nūq̄d forte ille ē quē dixe
rūt moyses et ꝓphete. De illo ei
dixerūt. Sicut ouis ad imolan
dū ductus ē. et sicut agnꝰ corā to
dente se sine voce sic nō aperuit
os suū. vulneribꝫ eiꝰ sanati sumꝰ.
Videmꝰ enī q̄r crucifixus iste du
cit post se genꝰ hūanū: et sīt cau
sa dixerūt p̄res nr̄i. occidamꝰ eū
ne seculū post illū p̄gat. Forte nō
post eū p̄geret: si nō esset occisus.
In hoc cognoui q̄m voluisti me:
q̄m nō gaudebit īmicꝰ mȝ sup
me. Me aut̄ ꝓpter inocentiā meā
suscepisti. De inocentia. itegri
tate sine pcc̄o: reddictione sīt debi
to. flagellū sine merito. Prt̄ ino
centiā meā suscepisti me: Et cō
firmasti me in cōspectu tuo ietēr
nū. Cōfirmasti me ietnū. in fir

masti ad tēpus: cōfirmasti ī cōspec
tu tuo. īfirmasti ī cōspectu hoīm.
Quid ergo. laudes illi. gloia illi.
Benedictus dn̄s d's isrl̄. Ille est
enī deus isrl̄. deus nr̄. d's iacob:
d's minoris filij. d's minoris ppl̄i.
Nemo dicat. de iudeis hoc dixit. nō
sū ego isrl̄: magis iudei nō st̄ isrl̄.
maior enī filiꝰ ipe est. maior po
pulꝰ reprobatꝰ. minor ppl̄s dilc̄s.
Maior seruiet minori. m° īple
tū ē: m° fr̄es nobis seruiūt iudei.
tāq̄m capsarij nr̄i sūt: studētibꝫ
nobis codices portāt. Audite ī quo
nob̄ iudei seruiūt: et nō sīt causa
cain ille frater maior qui occidit
minorē fratrē accepit signū ne
occideretur. idꝫ ut maneat ipe ppl̄s.
Apud illos sūt ꝓphete et lex: ī q̄
lege. et in quibꝫ ꝓphetis xp̄c p̄di
catus ē. Cū agimꝰ cū paganis
et ostendimꝰ hoc euenire m° ī eccl̄ia
xp̄i q̄d ante p̄dictū est de nomīe
xp̄i de capite et corpe xp̄i: ne pu
tent nos finxisse illas p̄dicatōes
q̄ ex his rebus acciderūt. q̄si futē
essent nos cōscripsisse: p̄ferimus
codices iudeorū. Nempe iudei in
imici nr̄i sūt: de tarcis īmici cō
uincit̄ aduersarius. Omīa enī dn̄s
distribuit. oīa p̄ salute nr̄a ordi
nauit: p̄dixit ante a nobis. ipleuit
hoc tēpore. et q̄ nōdū ipleuit. iple
turꝰ ē. ita tenemꝰ redditorē ut cre
damꝰ debitorē: q̄r et illa q̄ nōdū
dedit. dabit. sicut ea. q̄ nōdū de
derat dedit. Si q̄s p̄bare vult ubi
sint scripta: legat moysen et ꝓphe
tas. Si aliq̄s p̄strepit īmicꝰ et
dicat. vos vobis ꝓphetias finxis
tis: p̄ferant̄ codices iudeorū: q̄r

maior serviet minori. Ibi legit̄ is
ta p̄dicta q̄ m̄o videm⁹ ip̄leta: et di
cam⁹ om̄s. Benedictus dn̄s deus
isr̄l a s̄clo et in s̄clm̄ fiat fiat.

Explicit ps. xl. Incipit psalm⁹ xli.

Diu ē ut desideat aīa
nr̄a in verbo dei gau
dē vobiscū: et in illo
vos salutare. q̄ est nos
tru adiutoriū salutare. Qd ergo
dn̄s dat audite p nos: et in illo
exultate nobiscū in sermone ei⁹.
et in veritate et in caritate eius.
Psalmū enī suscepim⁹ de quo lo
quendū est vobis cogruū deside
riū nr̄m. Cepit enī ipe psalm⁹ a
sc̄o quodā desiderio: et ait qui sic
cantat. Psalmus.

Quēadmodū desiderat cer
uus ad fontes aquarū:
ita desiderat aīa mea ad te deus.
Quis g° est qui sic cantat? Si
volum⁹ nos sum⁹. Et qd queras
extra q̄s nā sit. cū in tua p̄tate
sit ee qd queris? Tamē vn⁹ hō ē.
vnū corpus ē. Corpus autē xp̄i
ecclia ē: nec ī omib; qui itrant
ecclia iuenit̄ tale desideriū:
sed tn̄ qcuqz suavitatē dn̄i gus
taverut. et qd eis sapit agnoscūt
ī cantico. nō putent se solos ee:
s̄ talia semina sp̄sa credat in a
gro dn̄ico toto orbe terrarū: et quā
dā vnitatis xp̄iane ee vocē hāc.
Quēadmodū desideat cerv⁹ ad
fontes aq̄rū: sic desideat aīa me
a ad te deus. Et qdem nō male ī
telligit̄ vocē esse eorū: qui cū sint
catecumini. ad grām sc̄i lavacri
festinat. Vn̄ sollepnit̄ cantat̄
hic psalm⁹: ut ita desidēt fon

te remissiois p̄ccoꝝ. q̄admodū desi
derat cervus ad fontes aq̄rū. Sit
hoc. habeatqz locū intellect⁹ iste
in ecclia et verace et sollepne. Ve
rūtamē fr̄es videt̄ m̄ ecā ī bap
tismate fidelib; nōdū ee saciatū
tale desideriū: s̄ fortassis si nou
ubi pegrinat̄. et quo eis tn̄sendū
sit ecia ardentius inflamat̄. De
nuqz titulus eius ē. In finē itel
lectus filijs chore. Filios chore inveni
m in alijs psalmoꝝ titulis: ecia tract
tasse nos meminim⁹ et locutos ee
qd sibi hoc nomē velit. Ita tamē
nūc comeorand⁹ ē iste titul⁹: ut
nō nobis q̄si p̄iudicet qd ia dicim⁹
ut deinceps nō dicam⁹. Nō eī vbi
cuqz dixerim⁹ om̄s affuerut. Cho
re aliqs hō fuit sicut fuit. habu
eritqz filios qui appellarent fili
chore: nos tn̄ archanū sacramēti
scrutem̄: ut nouū hoc ī misterio
qd grauidū ē pariat. Magnū enī
sacramēti res ē: ut xp̄iani appelle
tur filij chore. Unde filij chore fi
lij sponsi filij xp̄i. Dicuntur enī xp̄i
ani filij sponsi. Cur ergo chore xp̄i?
Quia chore iterptat̄ calvaria. Quereba
to remotius ē hoc. Quereba qre
chore xp̄c: itentius qro quare xp̄s
ad calvariā ptine videat̄. Nōne
ia occurrit in loco calvarie cruci
fixus: Occurrit omino. Ergo filij
sponsi. filij passiois illi⁹. filij re
dēpti sanguine illi⁹. filij crucis illi⁹
portātes in fronte qd inimici ī lo
co calvarie fixerūt. appellant filij
chore. illis cantat iste psalm⁹.
Intellectū excitem̄: et si nobis can
tat̄ itelligam⁹. Qd itellectū iste
m⁹. in quē intellectū psalm⁹ iste

Explicit ps. xl. Incipit xli.

...intellect⁹ filijs chore

curitate. Audeo dicere. invisibilia ei
us a creatura mundi per ea que facta
sunt intellecta conspiciuntur. Eya fratres
auiditatem meam capite. desiderium huius
meum communicate. simul amemus. si
mul in hac siti exardescamus. simul
ad fontem intelligendi curramus. De
sideremus ergo velut ceruus fontem. excep
to illo fonte quem propter remissionem
peccatorum desiderant baptizandi. et iam
baptizati desideremus illum fontem de
quo scriptura alia dicit. quoniam aput te est
fons vite. Ipse enim fons et lumen est.
quoniam in lumine tuo videbimus lumen.
Si et fons est et lumen est. merito et
intellectus est. quia et saciat animam aui
dam sciendi. et omnis qui intelligit. lu
mine quodam non corporali. non carnali.
non exteriore sed interiore illustratur.
Est ergo fratres quedam lux intus. quam
non habent qui non intelligunt. Vn
de eos qui desiderant hunc fontem vi
te. et inde aliquid carpunt. alloquitur
apostolus obsecrans et dicit. ut non
iam ambuletis sicut et gentes am
bulant in vanitate mentis sue. ob
scurati intelligencia. alienati a vi
ta dei per ignoranciam que est in illis. propter
cecitatem cordis ipsorum. Si ergo illi ob
scurati sunt intelligencia. idest quia non
intelligunt obscurantur. ergo qui intelli
gunt illuminantur. Curre ad fontes. de
sidera aquarum fontes. apud deum est
fons vite et insiccabilis fons. in
illius luce lumen inobscurabile. Lu
men hoc desidera. quendam fontem. quod
dam lumen. quale non norunt oculi tui.
cui lumini videndo oculus interior
preparatur. cui fonti hauriendo sitis
interior inardescit. Curre ad fontem.
desidera fontem. sed noli utcumque. noli

li ut quelecumque animal currere. ut ceruus
curre. Quid est ut ceruus. Non sit
tarditas in currendo. impigre curre.
impigre desidera. Inuenimus enim insig
ne velocitatis in ceruo. sed forte non
hoc scriptura solum nos in ceruo conside
rare voluit. sed aliud audi. Quid aliud
est in ceruo. Serpentes necat. et post
serpentium interemptionem maiori si
ti inardescit. peremptis serpentibus
ad fontes acrius currit. Serpentes
vicia tua sunt. consume serpentes
iniquitatis. tunc amplius desiderabis
~~no~~ fontem veritatis. Auaricia forte
in te tenebrosum aliquid sibilat. et
sibilat adversus verbum dei. sibilat
adversus preceptum dei. et quia tibi dicitur.
contempne aliquid ne facias iniquita
tem. amabis facere iniquitatem quam aliquod
commodum temporale contempnere. morderi
eligis a serpente. quam perimere ser
pentem. Cum ergo adhuc faueas vicio
tuo. cupiditati tue. auaricie tue.
serpenti tuo. quando inuenio in te tale de
siderium quo curras ad fontem aquarum.
Quando concupiscis fontem sapiencie. cum
adhuc labores in veneno malicie.
Interfice in te quidquid contrarium est veri
tati. et cum te videris tamquam vacare
a cupiditatibus peruersis. noli re
manere quasi non sit quod desideres. Est
enim aliquid quo te tollas. si iam egis
ti in te ut non sit impeditor contra te.
Dicturus enim es forte iam michi si ceruus
es. deus nouit non me iam auarum. non
me cuiusquam rem concupiscere. non ad
ulterii cupiditate flagrare. non cuius
quam odio inuidiaque tabescere. et cete
ra eiusmodi. dicturus es non habeo
hec. et queris forte unde delecteris.
Desidera ad fontes aquarum. habet

deus unde te reficiat. et impleat venientem ad se. sitientem post interemptionem serpentium. tamquam velocem cervum. Est aliud quod animadvertas in cervo. Traduntur cervi. et a quibusdam etiam visi sunt: non enim de illis tale aliquid scriberetur. nisi antea videretur. Dicuntur ergo cervi vel quando in agmine suo ambulant. vel quando natando alias terrarum partes petunt. onera capitum suorum super invicem ponere. ita ut unus precedat. qui sequuntur supra eum capita ponant. et supra illos alii consequentes: et deinde alii donec agmen finiatur. Ille autem unus qui pondus capitis in primatu portabat. fatigatus redit ad posteriora. ut alius ei succedat qui portet quod ille portabat: atque ille fatigationem suam recreet. posito capite sicut ceteri ponebant. Ita vicissim portando quod grave est: et viam peragunt. et invicem non deserunt. Nonne quosdam cervos alloquitur apostolus dicens. Invicem onera vestra portate. et sic adimplebitis legem Christi. Talis ergo cervus in fide constitutus nondum videns quod credidit. cupiens intelligere quod diligit. patitur et contrarios non solum cervos obscuratos in intelligentia. in tenebris interioribus constitutos. viciorum cupiditate cecatos: insuper insultantes et dicentes homini credenti. et quod credit non ostendenti. ubi est deus tuus. Quid ergo iste cervus fecerit contra hec verba audiamus: ut et si possumus faciamus. Primo expressit sitim suam: quemadmodum inquit cervus desiderat ad fontes aquarum. ita desiderat anima mea ad te deus. Quid si cervus ad fontes aquarum lavandi causa desiderat? Utrum ergo bibendi an lavandi nescimus: audi quod sequitur et noli querere. Sitivit anima mea ad deum vivum. Quod dico quemadmodum cervus desiderat ad fontes aquarum. ita desiderat anima mea ad te deus: hoc dico sitivit anima mea ad deum vivum. Quid sitivit? Quando veniam et apparebo ante faciem dei? Hoc est quod sitio: venire et apparere. Sitio in peregrinatione. sitio in cursu: satiabor in adventu. Sed quando veniam? Et quod cito est deo: tardum est desiderio. Quando veniam et apparebo ante faciem dei? Ex illo desiderio est. et hoc ex quo clamabat alibi. unam petii a domino hanc requiram: ut inhabitem in domo domini per omnes dies vite mee. Quare hoc? Ut contempler delectationem domini. Quando veniam et apparebo ante faciem domini? Interim dum meditor. dum curro. dum in via sum: antequam veniam antequam appaream. Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi per singulos dies ubi est deus tuus. Fuerunt inquit mihi lacrime mee non amaritudo. sed panis suavis erant ipse lacrime: sitiens illum fontem. quia bibere nondum poterat. avidius lacrimas meas manducabat. Non enim dixit facte sunt mihi lacrime mee potus. ne ipsas desiderasse videretur sicut fontes aquarum: sed servata illa siti qua rapitur ad fontes aquarum: servata illa siti qua inardesco ad fontes aquarum. panes mihi facti sunt lacrime mee dum differor: et utique manducando lacrimas suas sine dubio plus sitiebat ad fontes. Die quippe et nocte fuerunt mihi lacrime mee panes. Cibum istum qui panis dicitur die comedunt homines. nocte dormiunt: panis lacrimarum et die et nocte comeditur. sive totum tempus accipias die et nocte: sive diem velis intelligas pro huius seculi prosperitate. noctem vero pro huius seculi adversitate. Sive i

quibz in p'speris rebus sc'li. sive in
aduersis rebz sc'li. ego desiderij mei
lacrimas fundo. ego desiderij mei a
viditatē nō desero. et tn̄ in mūdo
bene ē m̄. male ē antequā appare
bo an̄ faciē dei. Qd g° dieb quasi
gratulari eligis. Si aliq' p'speitas
huius sc'li riserit. nōne deceptoria
est. Nōne fluxa. caduca. mortalis.
Nōne tēpalis. volatica. transitoria.
Nōne plus habens deceptiōis q̄ de
lectationis. Cur g° nō et in ipa fiat
lacrime mee panes. Siquidem et
cū felicitas sc'li circūfulget. quā
diu sumus in corpe peregrinamur a dn̄o.
et dr̄ m̄ cotidie ubi est d's tuus. qr
paganus si hoc m̄ dixerit. nō illi
ergo possū dicē ubi ē deus tuus.
Deū quippe suū digito ostendit.
Intendit enī digitū ad aliquē lapi
dē et dicit. ecce ē deus meus. ubi ē
deus tuus. Cū lapidē irrisero et
erubuerit qui demōstrauit. tollit
oculū a lapide. suspicit celū et fore
te in solē digitū intendēs iterū dicit.
ecce ē deus meus. ubi ē d's tuus. In
uenit ille qd ostendet oculis carnis.
ego aut nō q̄si nō habeo quē oste
dā. s; nō habet ille oculos quibz os
tendā. Potuit enī ille oculis corpis
suū ostendē deū suū solē. qb' ego
oculis ostendā solis creatorē.
Dicitur michi audiendo cotidie ubi ē
d's tuus. et in lacrimis meis cotidia
nis pastus die ac nocte. meditat'
sū qd audiui. ubi ē d's tuus. Que
siui etiā ego ipe deū meū. ut si pos
se nō tantū credērē. s; aliqd et vi
dere. Video enī q̄ fecit d's meus. nō
aut video ipm̄ deū meū qui fecit
hec. Sz quā sicut ceruus desiderat

ad fontes aquarū. et ē apud eum
fons vite. et in intellectu scriptus est
psalmus filijs chore. et inuisibilia dei
p ea q̄ facta sūt intellecta cōspiciuntur. qd
agam ut inueniā deū meū. Consi
derabo terrā. facta ē terra. magna
pulchritudo terrarū. s; habz artificē.
Magna miracula sūt seminū atqz
gignentiū. s; habent ista oīa creato
rē. Ostendo magnitudinē circuitu
si maris. stupeo. miror. artificē q̄
ro. Celū suspicio et pulchritudinē
syderū. admiror splendorē solis ex
cedo diei sufficientē. lunā noctur
nas tenebras consolantē. Mira sūt hec.
laudanda sūt hec. uel etiā stupēda
sūt hec. neqz enī terrena. s; iā celes
tia. Nondū ibi stat sitis mea. hec
miror. hec laudo. s; eū qui fecit hec
sitio. Redeo ad meipm̄. et q̄s sim
etiā ipe qui talia q̄ro p'scrutor. in
uenio me habē corpus et aīam.
unū qd rega. aliud quo regar. cor
pus seruire. aīam iperare. Discer
no aliqd melius eē aīam q̄m corpus.
ipm̄qz inquisitorē taliū rerū nō cor
pus s; aīam video. et tn̄ hec oīa q̄
collustraui p corpus ea me illus
trasse cognosco. Terrā laudabā.
oculis cognouerā. mare laudabā.
oculis cognouerā. celū. sidera. solē
lunāqz laudabā. oculis cognouerā.
Oculi mēbra carnis sūt. fenestre
sūt mētis. Interior ē qui p hās vi
det. qn̄ cogitatiōe aliq' absens est.
frustra patent. Deus meus qui fecit
hec q̄ oculis video. nō istis ē oculis
inquirendus. Aliqd etiā p seipm̄ a
nimus ipe cōspicit. utrū sit aliqd
qd nō p oculos sentiat. q̄si colores
et lucē. nō p aures q̄si cantū et

sonum; non per nares quasi odorum suavitatem; non per palatum et linguam quasi saporem; non per totum corpus quasi duritiam et mollitiem, rigorem atque fervorem, asperitatem lenitatemque pertracte: sed utrum sit aliquid intus quod videam. Quod intus est videamus, quod neque color sit, neque sonus, neque odor, neque sapor, neque calor, neque frigus, neque duritia, neque mollities. Dicatur ergo mihi quem colorem habeat sapientia. Cum cogitamus iusticiam, cuius qua intus in ipsa cogitatione pulchritudine fruimur: quid tamquam sonus ad aures, quid tamquam vaporem surgit ad nares, quid odori infertur, quid manu tractatur et delectat? Et intus est, et pulchra est, et laudatur et videtur: et si in tenebris sunt oculi isti, animus illius luce perfruitur. Quod est illud quod Tobias videbat, quando videnti filio cecus consilium vite dabat? Est ergo aliquid quod animus ipse corporis dominator, rector, habitator videt, quod non per oculos corporis sentit, non per aures, non per nares, non per palatum, non per corporis tactum, sed per seipsum: et utique melius quod per seipsum quam quod per servum suum est presius. Seipsum enim per seipsum videt, et animus ipse ut noverit se, videt se: sed nec utique ut videat se corporalium oculorum querit auxilium: immo vero ab omnibus corporis sensibus tamquam impedientibus et perstrepentibus abstrahit se a se, ut videat se in se: ut noverit se apud se. Sed numquid aliquid tale deus ipsius est, qualis est animus? Non quidem videri deus nisi animo potest: nec tamen ita ut animus videri potest. Aliquid enim querit animus iste quod deus est: de quo illi non insultent qui dicunt ubi est deus tuus. Aliquam querit in-

commutabilem veritatem sine defectu substantiam. Non est talis ipse animus: deficit, proficit, novit, ignorat, meminit, obliviscitur: modo illud vult, modo non vult. Ista mutabilitas non cadit in deum. Si dixero mutabilis est deus: insultabunt mihi qui dicunt ubi est deus tuus. Querens ergo deum meum in rebus visibilibus et corporalibus et non inveniens, querens eius substantiam in memetipso quasi aliquid sit qualis ego sum, neque hoc inveniens: aliquid super animam esse sentio deum meum. Ergo ut eum tangerem

Hec meditatus sum et effudi super me animam meam.

Quando anima mea contingeret quod super animam queritur, nisi anima mea super seipsam effunderet? Si enim in seipsa remaneret, nichil aliud quam se videret: et cum se videret, non utique deum suum videret. Dicant iam insultatores mei, ubi est deus tuus; dicant: ego quamdiu non video, quamdiu differor, manduco die et nocte lacrimas meas. Dicant illi adhuc ubi est deus tuus. Quero ergo deum meum in omni corpore, sive terrestri sive celesti, et non invenio: quero substantiam eius in anima mea et non invenio. Meditatus sum tamen inquisitionem dei mei: et per ea que facta sunt invisibilia dei mei cupiens intellecta conspicere, effudi super me animam meam: et non iam restat quem tangam nisi deum meum. Ubi enim domus dei mei super animam meam: ibi habitat: inde me prospicit, inde me creavit, inde me gubernat, inde mihi consulit, inde me excitat, inde me dirigit, inde me vocat, inde me ducit, inde perducit. Ille enim qui habet altissimam in secreto domum: habet etiam in terra tabernaculum eius. In terra ecclesia est adhuc peregrina: sed hic q

rendus e. q: in tabnaculo inenit
via qua puenit ad domu. Etem
ai effundere sup me aiam mea
ad attigendu deu meu. qre h. feci.
Qm igrediar in locu tabnacli:
na extra locu tabnaculi errabo
qrens deu meu. Qm igrediar i
locu tabnaculi Admirabil vs
q ad domu dei. In locu tabnacli
igrediar: admiabilis tabnaculi.
vsq ad domu dei. Ia eni multa
admiror i tabnaculo: ecce qnta
admiror tabnaclo. Tabnaculu ei
dei mei in tra hoies st fideles.
admiror i eis ipor mebror obse
quiu. q: no in eis regnat pcam ad
obediendu desideriis ei. nec exhi
bet mebra sua arma iniqtatis pcco.
s exhibet se deo vivo i bonis opi
bus: aie servienti deo mebra cor
palia militac admiror respicio
et ipsa aiam obediente deo. dis
tribuente opa actus sui. frenante
cupiditates. pellente ignorantia.
extedente se ad oia aspa et dura
toleranda: iusticia et caritate i
pedente ceteris. Miror et istas vir
tutes i aia. s adhuc i loco tabna
culi ambulo. trasco et hec. et qmvis
admiabile sit tabnaculu. stupeo
cu pucio usq ad domu dei: de q
domo dr i alio psalmo. Cu ppo
suissz sibi quada dura et difficile
qstione. qre in hac tra plerumq
bene e malis. et male e bonis ait.
suscepi cognoscere. hic labor e ante
me donec ea in sactuariu dei: et
itelliga in novissia. Ibi e eni fons
itellais i sactuario dei. i domo dei:
ibi itellexit ista i novissia. et sol
uit qstione de felicitate iniquor

et labore iustor. Quomo soluit.
Quia mali cu hic differut, ad pe
nas sn fine servat. et boni cu hic
laborat exercent. ut in fine hedita
te cosequat: et hoc ille a scuario
dei cognovit. i novissia itellexit.
ascedens tabnaculu pvenit in do
mu dei. tn du mirat mebra tab
naculi. ita pduct e ad domu dei.
quada dulcedine sequedo itiore.
nescio qua et occulta volutate.
taqm de domo dei sonaret suavit
aliqd organu: et cu ille ambularet
i tabnaculo. audito qda iteiore
sono ductus dulcedie seques qd so
nabat. abstrahens se ab oi strepitu carnis et sanguis. pvenit usq
ad domu dei. Na via sua et duc
tu suu sic ipe comeorat. qsi dice
mus ei. Miraris tabnaculu i hac
tra. qm pvenisti ad secretu dom
dei. In voce iqut exultatois
et cofessiois. soni festivitate cele
brantis. Festa cu hic hoies celebrat.
sue luxurie cosuetudine habent.
costituere organa an domos suas.
a ponere symphonia ul' qmq mu
sice ad luxuria servientia et illicientia. et ubi audita fuerit hec. qd
dicim qui trasim. Qd h agit.
Et videt nobis aliq esse festa.
natalicia iqut celebrat. nuptie
hic sut: ut no videant inepta
illa cantica. s excuset festivitate
luxuria. In domo dei festivitas
sepiterna e. No eni aliqd ibi ce
lebrat: et trasit festu sepitnu.
Chorus anglor. vultus psens dei.
leticia sn defectu: et dies hic fes
tus e ita. ut n' icipiatur initio.
nec fine claudatur. De illa eter

na festiuitate et perpetua sonat nes
cio quid canorum et dulce auribus cordis:
si non perstrepat mundus. Ambulanti in
hoc tabernaculo. et miracula dei in
redemptione fidelium consideranti mul
cet aurem sonus festiuitatis illius: et
rapit ceruum ad fontes aquarum. Sed quia
fratres quamdiu sumus in corpore peregri
namur a domino. et corpus quod corrumpitur
aggrauat animam. et deprimit terrena
inhabitatio sensum multa cogitantem.
et si utcumque nebulis diffugatis am
bulando per desiderium ad hunc sonum
peruenerimus: interdum ut aliquid de illa
domo dei nitendo capiamus. onere
tamen quodam infirmitatis nostre ad con
sueta recedimus. et ad solita ista di
labimur: et quomodo ibi inueneramus un
de gauderemus. sic hic non deerit quod ge
mamus. Etenim ceruus iste manducans
die ac nocte lacrimas suas. raptus
desiderio ad fontes aquarum. interiore sci
licet dulcedine dei. effundens super
se animam suam ut tangeret quod est super
animam suam. ambulans in locum taber
naculi admirabilis usque ad domum
dei. et ductus interioris et intelligibi
lis soni iocunditate. ut omnia exteriora
contempneret. et in interiora raperetur: adhuc
tamen homo est. adhuc hic gemit. adhuc
carnem fragilem portat: adhuc inter
scandala huius mundi periclitatur. Res
pexit ergo ad se tamquam inde ueniens.
et ait sibi constituto inter has tris
titias: et comparans hec illis ad que
uidenda ingressus est. post que uisa e
gressus est. Quare inquit tristis es
anima mea: et quare conturbas me. Et
ecce iam quadam interiore dulcedine le
tati sumus: ecce acie mentis aliquid
incommutabile. et super strictim et rap

tim perspicere potuimus. Quare adhuc
conturbas me. quare adhuc tristis es:
Non enim dubitas de deo tuo. Nunquid
enim non est quod tibi dicas contra illos
qui dicunt ubi est deus tuus: Iam
aliquid incommutabile persensi: quare
adhuc conturbas me: Spera in deum.
Et quasi responderet illi anima eius in silen
tio. quare conturbo te. nisi quia nondum sum
ibi ubi est dulce illud quo sic rap
ta sum quasi per transitum: Nunquid iam
bibo de fonte illo nichil metuens:
iam nullum scandalum pertimesco: iam
de cupiditatibus omnibus tamquam edo
mitis uictis secura sum: Nonne
aduersus me diabolus uigilat hos
tis meus: Nonne laqueos in cotidie
deceptionis intendit: Non uis contur
bem te posita in seculo: et peregrinan
tem adhuc a domo dei mei. Sed spera
in deum respondet conturbanti se ani
me sue. et quasi rationem reddenti pertur
bationis sue propter mala quibus abun
dat hic mundus. interim habita in
spe. Spes enim que uidetur non est spes.
Si autem quod non uidemus speramus: per
patientiam expectamus. Spera in deum.
Quare speras: Quoniam confitebor illi.
Quid ei confiteberis: Salutare
uultus mei deus meus. A me in salus
esse non potest. hoc dico. hoc confite
bor: salutare uultus mei deus meus.
Etenim ut metuat in his que utrumque
intellecta cognoscit. respexit iterum
sollicitus ne obrepat inimicus. nondum
dicit saluus sum ex omni parte: et ei pri
mitias habentes spiritus. in nobismet
ipsis ingemiscimus adoptionem expec
tantes redemptionem corporis nostri. Illa
perfecta in nobis salute erimus in domo
dei: uidentes sine fine. et sine fine

laudantes eum cui dictum est. beati qui
habitant in domo tua: in secula seculorum
laudabunt te. Hoc nondum est. quia non-
dum est salus quam promittitur. sed confiteor
domino meo in spe: et dico illi. salus vul-
tus mei deus meus. Spe enim salvi fac-
ti sumus. Spes autem que videtur non est
spes. Persevera ergo ut pervenias: perseve-
ra donec veniat salus. Audi ipsum
deum tuum de interiore tibi loquentem.
Sustine dominum et viriliter age. et con-
fortetur cor tuum et sustine dominum: quoniam
qui perseveraverit usque in finem hic sal-
vus erit. Quare ergo tristis es anima
mea? et quare conturbas me? Spera
in dominum quoniam confitebor illi. Hec est
confessio mea: salutare vultus mei
deus meus. Ad meipsum anima mea tur-
bata est. Numquid a deo turbatur? Ad
me turbata est: ab incommutabili
reficiebatur: a mutabili perturbatur.
Novi quia iustitia dei mei manet:
utrum mea maneat nescio. Terret
me apostolus dicens: qui se putat stare
videat ne cadat. Ergo quia non est
in me firmitas in me. nec est in spes de
me: ad meipsum turbata est anima
mea. Vis non conturbetur? Noli mane-
re in te ipso: et dic. ad te domine le-
vavi animam meam. Hoc plenius au-
di: noli sperare in te: sed de deo. Nam
si speras de te. anima tua conturbatur ad
te: quia nondum invenit unde sit secu-
ra de te. Ergo quoniam ad me turbata est
anima mea? quid restat nisi humilitas. ut
de seipsa anima non presumat? Quid
restat nisi ut omnino minima se faci-
at. ut se humiliet ut exaltari me-
reatur? nichil sibi tribuat. ut ei
ab illo quod utile est tribuatur. Ergo
quia ad me turbata est anima mea. et
hanc perturbationem facit superbia:
Propterea memoratus sum tui domine de
terra iordanis. et hermoniim a monte
parvo. Unde sum memoratus tui? A mon-
te parvo: et de terra iordanis. Forte de
baptismo: ubi est remissio peccatorum.
Etenim nemo currit ad remissionem
peccatorum: nisi qui displicet sibi. Nemo
currit ad remissionem peccatorum: nisi qui
se confitetur peccatorem. Nemo se confitetur
peccatorem: nisi humiliando seipsum deo. Er-
go de terra iordanis memoratus sum tui.
et de monte parvo non de monte magno.
ut de monte parvo tu facias magnum:
quoniam qui se exaltat humiliabitur. et qui se
humiliat exaltabitur. Si autem et in-
terpretationes nominum queras: iordanis est
descensio eorum. Descende ergo ut li-
bereris: noli extolli ne elidaris.
Et hermoniim a monte parvo. Her-
moniim anathematisatio interpretatur.
Anathematisa teipsum. displiceat tibi:
displicebis enim deo. si placueris tibi.
Ergo quia nobis deus omnia bona prestat
quia ipse bonus est. non quia nos digni su-
mus. sed quia ille misericors est: non quia ali-
quid promeruimus. de terra iordanis
et hermoniim commemoratus sum dei.
Et quia humiliter commemoratur. exalta-
tus perfrui merebitur: quia non in se ex-
altatur. qui in domino gloriatur. Abys-
sus abyssum invocat in voce cataracta-
rum tuarum. Peragere psalmum pos-
sum fortasse adiutus studio vestro cuius
fervorem video: de labore autem vestro
non satis curo ut audiatis. quando
et me qui loquor ita in hiis laboribus
sudare cernatis. Aspicientes me
laborantem: profecto collaboratis:
non enim michi laboro sed vobis. Ergo
audite quoniam velle vos video. Abys-

ſus abiſſu inuocat i voce thataracta
ru tuaru. Deo dixit ille qui ei9 co
meoratus e de terra iordanis et
hermonym. Hoc amirando dixit:
abiſſus abiſſu inuocat i voce cata
ractaru tuaru. Que abiſſ9 quam
abiſſu inuocat. Vere qz iste itellus
abiſſus e. Abiſſus eni e pfuditas
qdam ipenetrabilis. incoprehesibi
lis: et marie dici ſolet in aqz mlˀ
titudie. Ibi eni altitudo. ibi pfu
ditas: q penetrari vſqz ad pfudu
no pt. Deniqz quoda loco dictu eſt.
iudicia tua abiſſus multa: hoc vole
te ſcriptura comedare. qz iudicia dei
no cophendut. Que g abiſſ9. qua
inuocat abiſſu. Si pfuditas eſt
abiſſ9. putam9 no cor hois abiſſus
e. Qd eni pfudius hac abyſſo.
loqui hoies poſſut. videri poſſut.
popatione mebroz. audiri i ſer
mone. ſz cui9 cogitatio penetrat.
cui9 cor inſpicitur. Qd itus gerat.
qd itus poſſit. qd itus agat. qd
itus diſponat. qd itus velit. qd i
tus nolit. qs coprehedit. Puto no
abſurde itelligi abiſſu hoiem de
quo alibi dictu e: accedit ho et cor
altu et exaltabit ds. Si g ho e
abiſſus. qmo abiſſus inuocat abiſ
ſu. Homo inuocat hoiem. Inuocat
qſi quomo ds inuocat. Non. Sz inuocat
i. ad ſe vocat. Na dictu e de quoda
morte inuocat: idz ſic viuit. ut mor
te ad ſe vocet. Na nemo hoim e
qui orone faciat et inuocet mor
te: ſz male viuedo hoies morte i
uocat. Abiſſus abiſſu inuocat:
homo hoiem. Sic dr ſapia. ſic
ds fides: cu abyſſus abiſſu inuo
cat. Su pdicatores verbi dei.

nuqd et ipi no abyſſus. Vt noris
qz abiſſus: et ipe apls ait. minimu
e m vt a vobis iudicer. aut ab huā
no die. Qnta aut abiſſus ſit au
dite aplus: neqz eni ego meipm
diiudico. Tanta ne pfuditate cre
ditis ee in hoie. q lateat etia ipm
hoiem i quo e. Quata pfuditas
ifirmitatis latebat i petro. qndo
qd i ſe ageretur itus neſciebat. et
ſe moriturum cu dno ul p dno temere
pmittebat. qnta abiſſus erat.
Que tn abiſſus nuda erat oculis
dei. Na hoc illi xpc pnuciabat: qd
in ſeipe ignorabat. Ergo oīs ho
licet ſcus. licet iuſtus. licet i mul
tis pficies abiſſus e. et abiſſu i
uocat: qn homi aliqd fidei. aliqd
veritatis ppt vita eterna pdicat.
Sz tuc e utilis abiſſus abiſſo vo
canti: qn fit in voce cataractaz. ho
tuaru. Abiſſus abiſſu inuocat.
hoiem lucrat: no tn in voce ſua.
ſz in voce cataractaru tuaz. Alia
accipite itellcm: abiſſus abiſſu
inuocat i voce cataractaru tuaz.
Ego qui cottemiſco cu ad te ptur
bata e aia mea: a iudicys tuis ti
mui vehemeter. Iudicia ei tua
abiſſus mlta: et abyſſus abiſſu
inuocat. Na ſub hac carne mortali
laborioſa. peccatrice. moleſtys et
ſcandalis plena. cocupiſcetys
obnoxia. dapnatio qdam e de mo
dicio tuo: qz tu dixiſti pccori mor
te morieis. et i ſudore vultus tui
edes pane tuu. hec abyſſ9 pma
iudicy tui. ſz ſi male hic vixerit
hoies abiſſus abiſſu inuocat. qz de
pena i pena tranſeut. et de tenbris
ad tenbras. et de pfuditate ad p

funditate. et de supplicio ad suppli
cium: et de ardore cupiditatis i flā
mas gehennarū. Ergo hic timuit
fortassis ho iste cū ait. ad meipm
aīa mea cōturbata ē. ꝓpterea memor ero
bor tui dn̄e de terra iordanis et her
moniy. humilis ee debeo. exhorrui iu
dicia tua vehemeter. timui iu
dicia tua: ideo ad me aīa mea. co
turbata ē. Et qr iudicia tua timui?
quāne iudicia sūt ista. Magna
dura sūt. molesta sūt: ſ vtinā sola
essent. Abissus abissū īuocat: ī vo
ce cataractarū tuaꝝ. Quā tu mina
ris. iudicas et post istos labores res
tāt altera dāpnatione: ī voce ca
taractaꝝ tuaꝝ abissus abissū īuocat.
Quo g° abibo a facie tua. et ab spū
tuo quo fugiā si abissus abissū īuo
cat: si post istos labores timentur
grauiores. Omnes suspēsiōes tue
et fluctꝰ tui sup me igressi sūt: fluctꝰ
in his q̄ sentio. suspensare ī his que
minaris. Ois ꝯpessio mea fluctꝰ ē
tuus: ois cōminatio tua suspēsura
tua ē. In fluctibꝰ īuocat abissꝰ is
ta: ī suspēsuris īuocat altera ab
issū. In eo qd laboro. omīs fluctꝰ tu
os: ī eo qd minaris ꝯuinus. oēs sus
pēsiōes tue sup me īgresse sūt. Quī
enī minatur nō pmittit ſ suspendit:
ſ qr liberas hoc dixi aīe mee. Spa
in dnm̄ qm̄ cōfitebor illi: salutare
vultꝰ mei dūs meꝰ. Magis qr crebra
sūt mala: dulcior ē misericordia tua.
Ideo seqtur. In die mādauit dn̄s
misericordiam suā: et nocte declarauit.
Nulli vacat audire ī tribulatōe?
attendite cū vobis bene ē. audite cū
vobis bene ē: discite cū trāquilli es
tis sapiētie disciplinā: et verbū
dei vt cibū colligite. Qn̄ enī q̄s q̄
ī tribulatōe ē: pdesse illi debet qd
securꝰ audiuit. Etēi in rebꝰ pros
peris mādat tibi dūs misericordiaꝫ suā
si ei seruieris. qr liberat te de trbu
latiōe: ſ nō tibi declarat ipsā misei
cordiā quā tibi p die mādauit n̄ p
nocte. Cū venit ipa trbulatio. tunc
adiutorio te nō deserit: ostendit tibi
verū fuisse qd tibi p die mādauit.
Etenī scriptū est quodā loco: spe
ciosa misericordia dn̄i in tpe trbulatōis.
sicut nubes pluuie in tpe siccitatis.
In die mādauit dn̄s miam suā:
et nocte declarauit. Nō tibi oste
dit qr subuenit tibi. n̄ venit tibi tribu
latio vn̄ eruaris ab illo qui tibi p
die pmisit: ideo admonemur imitari
formicā. Sicut eī pspitas sc̄li
significat die. aduersitas sc̄li sig
nificat nocte: ita alio mō pspeitas
sc̄li significat estate. aduersitas sc̄li
significat ~~est~~ hieme. Et qd formi
ca. P estate colligit: qd ei p hie
me psit. Ergo cū est estas. cū bene
ē vobis. cū trāquilli estis: audite
verbū dn̄i. Unde enī fieri pt vt ī
hac tēpestate sc̄li huiꝰ sin tribula
tiōe totū hoc mare trāseatis? Vn̄
fieri pt? cui hoc hoīm cōtigit? Si
cōtigit alicui: plus metuēda ē
ipa trāquillitas. In die mādauit
dn̄s miam suā: et nocte declara
uit. Qd g° agas in hac pegrina
tiōe. qd agas? Apud me oro deo
vite mee. Hoc hic ago ceruꝰ sitiens
et desiderans ad fontes aquarū.
recordans dulcedine fontis illiꝰ
qua ductꝰ sū p tabnaculū vsq̄
ad domū dei? qm̄diu hoc corpus
qd corrūpitur aggrauat aīam: ap°

me orō deo vite mee. Nō enī ut sup
plicē deo emptur⁹ sū de trās marinis
locis. aut ut exaudiat me d̄s me⁹
nauigabo ut de longīquo afferā
tur ei aromata. q̄ de grege adducā
vitulū vl' arietē: apud me orō deo
vite mee. Intꝰ habeo victimā quā
īmolem. ītus habeo thus q̄d īpo
nā: ītus habeo sacrificiū quo flectā
deū meū. Sacrificiū dn̄o sp̄s cōtri
bulat⁹. Q̄d sacrificiū tribulati sp̄s.
audi. Dicā dn̄o susceptor m̄s. q̄re
mei oblitus es. Dic enī hic laboro
q̄si tu oblitus sis mei. exerces me
et non̄ q̄r differes me. nō m̄ aufe
res q̄d m̄ p̄misisti. s; tn̄ q̄re oblit⁹
es. Taq̄m de voce n̄ra clamauit
et caput n̄rm̄. d̄s d̄s m̄s q̄re me de
liquisti. Dicā deo susceptor me⁹
es: q̄re mei oblit⁹ es. Ut q̄d me
repulisti. Ex illa altitudīe fōtis
ītelligētie. incōmutabilis veita
tis. ut q̄d me repulisti. Quare g̅
uedine et podere īiq̄tatis mee iā
illuc ītrans ad ista deiectus sū.
Dixit alio loco ista vox. ego dixi ī
extasi mea: ubi vidit nescio q̄d.
magnū excessū mētis. Ego dixi ī
extasi mea: piectus sū a facie ocu
loꝝ tuoꝝ. Cōparauit enī hec ī q̄b⁹
ess; illis ī que erectus eāt. et vid'
se longe piectū a facie oculoꝝ dei.
sicut et hic. ut q̄d me repulisti. Ut
q̄d cōtristatus īcedo dū affligit me
īimic⁹. dū cōfringit ossa mea. Tep
tator ille diabol⁹ scandalis ubiq;
crebrescēs. q̄z abūdantia refriges
cat caritas multoꝝ: cū videat for
tes ecclie plerūq; scādalis cedere.
nōne dicit corpus xp̄i. cōfringit
īimicus ossa mea. Ossa enī for

tes sūt: et aliq̄n ipi fortes tēptato
nibꝫ cedūt. Hec cū q̄sq; cōsiderat
ex corpe xp̄i. ex voce corpis xp̄i. nō
ne clamat. ut q̄d me repulisti. et
ut q̄d tristis īcedo dū affligit me
īimic⁹. dū cōfringit ossa mea. Nō
carnes meas s; etiā ossa mea. ut
in quibꝫ putabat ēe aliq̄ fortitu
do. videas cedē in tēptatiōibꝫ: ut
ceti īfirmi desperēt q̄n fortes vide
ret succūbe. Quāta ista picula fr̄s
Exprobrauerūt m̄ q̄ tribulant
me. Iterū illa vox. Dū dicūt m̄
p singulos dies ubi ē deus tuus.
Et maxie ista dicūt in tēptatiōib;
ecclie. ubi ē deus tu⁹. Quātū hec
m̄res audierūt. pro noīe xp̄i for
tes et patiētes. q̄n tū illis dicū
tes ubi ē deus v̄r. liberet vos si p
test. Tormēta ei ipoꝝ extrinsecus
hoīes videbāt: coronas ītrinsecus
nō videbāt. Exprobrauerūt m̄
qui tribulant me: cū dicūt m̄ per
singulos dies ubi ē d̄s tuus. Et
ego p̄pter hec. q̄m ad me t̄bata ē
aīa mea. q̄d ei aliud q̄m illud di
cā. Quare tristis es aīa mea
et q̄re cōturbas me. Et q̄si in de
nō vis ut cōturbe te. Hic posita
ī tantis malis suspiras. ad bona
sitiens. et laboras. nō vis ut cō
turbem te. Spera in dn̄o q̄m cō
fitebor illi. Ipam cōfessione cō
tīt spei cōfirmatione. Salus
vultus mei et deus meus.
Explicit ps. xli. Incipit ps. xlij.
Psalmus breuis est. su
satisffacit mētibꝫ audi
torū. ut molestus nō
sit ventribꝫ ieiun-orū.
Pascat et hec aīa n̄ra. quā tris

tem ee dicat. qui cātat ī hoc psalmo.
tristē credo ex aliq̄ ieiunio suo. ul'
potius ex aliq̄ fame sua. Na ieiu
niū uoluntatis ē. fames neccitatis.
Esurit eccl'ia. esurit corp' xpi. et
hō ille ubiq3 diffusus. cui' caput
sursū ē. mēbra deorsū. ei' uoce in
omib3 psalmis ul' psallente uel
gemente. ul' letante in spe ul' sus
pirante in re. notissimā iā et fami
liarissimā habē debem'. tāq̄ nram.
Nō g° diu ē imorandū ut isinuem'
uobis q's loquat'. sit un'q'sq3 ī xpi
corpe. et loq̄tur hic. Nostis aut oēs
qui psitaut et qui celesti illi ciuita
ti ingemiscut'. qui pegrinatioēz su
ā nouit. qui uiā tenet. q̄ in desidio
terre illi' stabilissie. spem tāq̄ an
choram pfixerut. Nostis g°. q2 hoc
genus hoīm. hoc semen bonū. hoc
frumētū xpi īter zizania gemit.
et hoc donec ueiat tēpus messis.
idē usq3 in finē scli. sicut exponit
qui nō fallit' ueritas. Gemens g°.
inter zizania idē int' malos hoies.
inter dolosos et seductores. aut ira
turbulentos. a' insidijs uenenatos.
circūspicies simul cū illis ee se tā
quam in uno agro p totū mūdū. unā
pluuiā excipe. piter pflari. pariter
q3 sentī aduisa nutriri. habē simul
ista comunia dona dei. malis bo
nisq3 concessa coiter. ab illo q̄ facit
solē suū oriri sup bonos & malos.
et pluit' iustos et iniustos. uidens
g° semen abrahe. semē scm q̄nta
cū malis a quib3 q̄ndoq3 separā
dū ē. nūc aut habeat oīa. eq̄lit
nasci. eadem coditione gnis hūa
ni sortiri. pariter mortalia ferre cor
pora. simul uti luce. fontib3. fruc
tib3. psperitatib3 atq3 aduersitatib3
seculi. siue fame siue abūdantia. si
ue pace siue bello. siue salute siue
peste. uidens q̄nta habeat comu
nia cū malis. cū quib3 tn̄ nō habet
causā comunē. excipit ī hac uoce.
Iudica me deus et discerne cau
sā meā de gente nō scā. Iudi
ca inquit me ds. nō timeo iu
diciū tuū. q2 noui miscdiam tuā.
Iudica me ds et discne causā meā
de gente nō scā. Nūc interī ī hac
pegrinatoē nodū discernis locum
meū. q2 simul cū zizanijs uiuo us
q3 ad tēpus messis. Nondū discnis
pluuiā meā nodū discnis lucē meā.
discerne causā meā. Distet inter eū
qui ī te credit. et eū qui ī te nō cre
dit. par ifirmitas. s3 dispar cosciā.
par labor. s3 dispar desideriū. Desi
deriū ipioz pibit. desideriū aut
iustoz ñ certus esset pollicitator.
dubitāe debem'. Finis desiderij nri
ipe pmissor. seipm dabit q2 seipm
dedit. Seipsū dabit imortalibus
imortale. q2 seipm dedit mortali
b' mortale. Iudica me ds et discne
causā meā de gente nō scā. Ab
hoīe iniq̄ et doloso erue me. hoc ē
de gente nō scā. ab hoīe. a quodā gn̄e
hoīm. q2 quidā hō et q̄dam hō. et
in his duob3 un' assumet' et unus
relinquet'. Et qm patiētia opus ē
ferendi usq3 ad messē quādā. si di
ci potest. idiscreta discretione. si
mul eī sūt. et ideo discreta nodū
sūt. zizania aut zizania st. & fru
mēta frumēta sūt. et ideo discreta
iā sūt. q2 g° fortitudie opus est i
ploranda ab illo qui iussit ut for
tes sim'. et ñ fortes ipe fecit. non

erimus qd iussit. ab illo qui dixit. q
pseuerauit usqz in fine hic saluus
erit: ne sibi ipsa aia arrogando for
titudine debilitet. cotinuo adiu
git. Quia tu es deus meus fortitu
do mea: ut qd me repulisti et ut
qd tristis icedo du affligit me i
nimicus? Causa qrit tristitie sue:
qre iquit tristis icedo du affligit
me inimicus? Tristis ambulo. inimicus
affligit cotidianis teptationibus
imittens. vl qd male amem vel
qd male timeam: et cont utrumqz
pugnas aia. et si no capta. tame
piclitans cotrahit tristicia. et di
cit deo ut qd. Querat g ab ipso.
et audit. ut quid. Querit g in
psalmo causa tristitie sue dicens.
ut qd me repulisti. et ut qd tristis
icedo: audiat ex ysaia. succurrat
illa lectio q mo recitata e. Sps m
q a me pdiet. et oem flatu ego
feci. ppter pctm modicu qd con
tristaui illu. et auerti facie mea
ab illo: et cotristatus e. et abijt
tristis in vijs suis. Qd g qrebas
ut qd me repulisti. et ut qd tristis
icedo? Audisti ppter pctm. causa
tristitie tue pctm e: causa leticie
tue iusticia e. Peccare volebas et
laborare nolebas: ut paru ti esset
qd esses iniustus: n ut eu esse iust
tu voluisses a quo in te vindicari
noluisses. Respice voce meliore in
alio psalmo: bonu e m qd humi
liasti me. ut discere iustificatioes
tuas. Didiceram elatus iniquitates
meas: dica humiliatus iustifica
tioes tuas. Ut qd tristis icedo du
affligit me inimicus? De inimico
qreris: re uera affligit. sed tu ei

locu dedisti. Et nuc habes qd agas.
Elige cosiliu rege admitte. tyran
nu exclude: sz ut hoc faciat qd di
cit. qd supplicat. qd orat attende
Ora qd audis. ora cu audis. om
nrm sit ista vox. Emitte luce
tua et veritate tua: ipa me dedu
xerut et pduxerut me i monte scm
tuu et in tabnacula tua. Ecce ipe
e lux tua et veritas tua: hec noia duo
res vna. Qd eni aliud lux dei e
n veritas dei? Aut qd veritas dei
n lux dei? Et hoc utrumqz vnus xpc
Ego su lux mudi: qui credit i me
no ambulat i tenebris. Ego su via
et veritas et vita. Ipe lux. ipe veri
tas. Veiat g et eruat nos discer
nens modica causa nram a gente
no sca: eruat ab hoie iniq et doloso
Sepa et frumetu a zizanijs: qia
ipe mittet anglos suos messis tem
pore. ut colligat de regno ei omia
scadala et mittat in igne ardente
frumetu aut ei cogregent i horreu.
Emittat luce sua et veritate
sua: qr ia ipa nos deduxerut et p
duxerut i monte scm ei et in ta
bnacula ei. Pignus habem spm
scm. Scus mons ei sancta
ecclia eius. mons ille e qui creuit
ex minimo lapide scdm visione da
nielis: cofringens regna terrarum
et i tantu excrescens ut impleret
uniusa facie terre. In hoc mote
se exauditu dicit. qui dicit. voce mea
ad dnm clamaui: et exaudiuit
me de mote sco suo. Quisquis pter iste
monte orat: no se speret exaudiri
ad vita etna. Exaudiut ei multi
ad multa: nec sibi plaudunt qui
audiut. Exauditi st demones ut

i porcos mittent. Exaudiri ad vita
eterna concupiscam9: ppt' desideriu
qd dicim9. emitte luce tua et veita
te tua. Illa lux oculu cordis iqrit.
Bti eni iquit mudi corde: qr ipi
deu videbut. Modo i monte eius
sum9: id3 i ecclia ei9. et i tabnaclo
ei9. Na tabnaculu pegrinatiu e
dom9 cohabitantiu: e tabnaculu
pegrinatiu et militantiu. Cu au
dis tabnaculu. bellu itellige. host
te caue. Dom9 aut de q dicit. beati
qui habitat i domo tua: i scla sclo2
laudabut te. Na q° pducti ad tab
naculu et positi in mote sco ei9:
qua spem gerim9: Et introibo
ad altare dei. Est eni qdda sblime
altare inuisibile: q no accedit iniu
tus. Ad illud altare ille solg accedit:
qui ad istud secur9 accedit. Illic
inueniet vita sua: qui i isto discriut
causa sua. Et itroibo ad altare dei:
de monte sco ei9. et de tabnaculo
ei9. De sca ecclia ei9 itroibo ad al
tare dei sublime. Quale ibi sacrifi
ciu est: Ipse qui itrat assumet in
holocaustu. Introibo ad altare dei.
Quid e qd dicis altare dei. Ad
deu qui letificat iuuetute mea.
Iuuetus nouitate significat: taq
diceret ad deu qui letificat nouita
te mea. letificat iuuetute tua:
qui cotristauit vetustate mea. In
cedo eni m° tristis i vetustate: tuc
stabo gaudens i nouitate.
Confitebor tibi i cythara ds
deus ms. Qd est in cythara confi
teri. et i psalterio confiteri: Non eni
semp in cythara: nec sep in psal
terio. Duo hec organa musicoru
habent iter se distincta discreta

qr ratione: digna cosideratioe et
comedatioe meorie. Vtruq3 h° ma
nib3 portat et tangit: et signifi
cat opa qda nra corpalia. vtruq3
bona. si qs norit psalle. si qs norit
cytharizare. Sed qr psalteriu illud
organu dr qd de supiore pte habet
testudine. illud scilz tympanu et co
cauu lignu cui chorde initentes
resonat. cythara vo idipm lignu
cauu et sonoru ex iferiori pte hab3:
discerneda st opa nra qn i psalterio
sint. qn in cythara: vtraq3 tn plac
ta deo. et suauia ei9 auditui. Qn
q° ex pceptis dei aliqd agim9 iu
sis ei9 obtemperantes et obaudietes
ad iplenda pcepta ei9: ubi facim9
et no patim: psalteriu e. Faciut
eni ita et angeli: no eni aliqd pa
tiut. Cu aut aliqd patim tribu
lationu. teptationu. scadalo2: in
hac tra: qr no patim n ex iferiore
pte. id3 ex eo qd mortales sum9.
ex eo qd pme nre cause qdda tri
bulationu debem9: et qr patim
mlta ab eis qui no sut desup. cy
thara e. Venit ei sonus suauis.
ex iferiore pte: patim et psallim9:
vl potius cantam9 ul cythariza
m9. Qn dicebat apls euagelizare
se et pdicare euagelium toto orbe
terra2 ex pcepto dei: qr illud eua
geliu se no ab hoibus neq3 per
hoiem. s3 p ihm xpm accepisse di
cebat. desup sonabat chorda. Cu
vo dicebat. gl'am in tbulatoib3.
scientes qr tribulatio patiam o
patur. paciencia pbatione. pba
tio spem: cythara sonat ex iferio
re quide. s3 tn dulcit. Omis eni
paciencia dulcis e deo: si aut in

ipis tribulatioibz deferreis. cytha
ra fregisti. Quare g° mo dixit. cofi
tebor ti in cythara. Pter illud qd
dixerat. utqd tristis icedo du affli
git me inimicus. Patiebat enī
quiddā ex iferiore afflictioe. et i eo
ipso tn volebat placere deo. et gras
gestiebat age deo fortis i tribula
tioibz. et qz sn tribulatioe esse non
poterat. patieter deo dicebat. Co
fitebor ti in cythara. deus ds meus.
Et rursus ad aiam suā ut ex iferiore
illo sonoro ligno capiat sonu. Ut
qd tristis es aia mea. et utqd cotur
bas me. In tbulatioibz su. in lan
guoribz. i meroribz. ut qd me con
turbas o aia. Qs dicit. Cui dicit.
Aie dicit omes novimus. planu e ei
ad illā directus e sermo. Utqd tris
tis es aia mea. et utqd coturbas
me. Querit psona loquens. Nuqd
caro aie loqtur. cu caro sine aia
no loquat. Prius enī magis est
ut aia carne alloquat. qm ut ca
ro alloqtur aiam. Sz qz no dixit. qua
re tristis es caro. Sz ait. qre tristis
es aia mea. Si enī carne alloqret
fortasse no diceret. qre tristis es. sed
qre doles. Dolor enī aie tristitia
dr. molestia vo que fit in corpore
dolor dici pt. tristitia no pt. Sz ex
dolore corpis plerumqz aia cotris
tat. Interest tn quid doleat. et qd co
tristet. Dolet enī caro. tristis est
aia. et apta ista vox e. utqd tristis
es aia mea. No enī aia alloquit
carne qz no dixit utqd tristis es
caro mea. nec caro aiam. qz absur
du e ut iferior alloqtur supiore.
Ergo itelligamus habe nos aliqd
ubi ymago dei e. mente scilicz atqz

ratione. Ipa mens invocabat lucem
dei et veritate dei. ipa e qua capi
mus iustu et iniustu. ipa est q dis
cernimus veru a falso. ipa e q vocat
itellectus. quo itellectu caret bestie.
que intellectu qsqs in se negligit
et postponit ceteris. et ita abiat quasi
no habeat. audit ex psalmo. nolite
ee sicut equus et mulus. i quibz no e
itellectus. Intellectus g° nr alloquit
aiam nram. ista i tribulatioibz
marcida e. fessa i languoribz. co
tracta i teptatioibz. egra i labori
bz. erigit ea mens desup capiens
veritate et dicit. utqd tristis es aia
mea. et utqd coturbas me. Videt
si no est ista allocutio i illo cofli
cu apli in se pfiguratis qsdā et fa
te nos et dicetis. codelector legi dei
scdm iteriore hoiem. video aut alia
lege in mebris meis. idz motus qs
da carnales. et i quadā lucta co
si desperatioe invocat grām dei. mi
ser ego ho qs me liberabit de cor
pore mortis huius. Gra dei p ihm
xpm dnm nrm. Tales ita pugna
tes etiā ipe dns in se pfigare dig
natus e cu ait. tristis e aia mea
usqz ad morte. Ille enī no noverat
ad qd venerat. Ille passioe pane
bat qui dicebat. ptate habeo pone
di aiam mea. et ptate habeo itera
sumendi ea. nemo tollit illā a me.
Sz ego ipe pono ea a me. et iteru su
mo ea. Sz tristis e aia mea usqz ad
morte ~~ad morte~~ qui dixit. quedā
mebra sua i se figuravit. Plerumqz
enī iā mens credit et bene novit
futuru hoiem scdm fide sua i gre
mio abrahe. credit hoc. et tn cu
veneit aliqs articulus mortis nu

batur. ex familiaritate quadam sancti huius
erigit auditum in illam vocem dei iter
na. audit rationabile carmen intrin
secus. ita enim desuper in silentio sonat
quadam non auribus sed menti. ut quicumque
audit illud melos tedio afficiatur
ad strepitum corporale. et tota ista vi
ta humana. tumultus ei quidam sit ipse
diens auditum superni cuiusdam soni in
mirum delectabilis et incomparabilis et in
effabilis. Et re vera cum ita contingit
ex aliqua perturbatione vim patitur homo
alloquens animam suam. ut quid tristis
es anima mea. et ut quid conturbas me.
An forte ideo quia difficile purgata vi
ta invenitur. cum ille iudicat qui novit
ad purum et liquidum iudicare. Quia
et si probabilis iam vita est inter homines. ita
ut homines quid iam reprehendant iuste
non habeant. procedit examen ab illius
oculis. procedit regula exequans non
fallatur. et invenit in homine quedam que
reprehendat deus. que homines reprehendenda
non videbant. nec ille ipse intus qui iudi
candus est. Hec timens anima forte contur
batur. alloquitur eam mens quasi dicens.
quid times de peccatis quia non potes omnia de
vitare. Spera in domino quoniam confite
bor illi. Quedam sanat presens allo
cutio. reliqua purgat fidelis confessio.
Plane time si iustum te dicis. non
habes illam vocem ex alio psalmo.
ne intres in iudicium cum servo tuo. Quia
ne intres in iudicium. misericordia tua
mihi opus est. Nam si iudicium exhibueris
sine misericordia. quo ibo. Si iniquita
tes observaveris domine. domine quis susti
nebit. Ne intres in iudicium cum servo
tuo. quia non iustificabitur in conspectu
tuo omnis vivens. Ergo si non iustifica
bitur omnis vivens. quia quicumque hic vivit.
quantumlibet iuste vivat. ve illi si cum illo
in iudicium intraverit deus. Nam ex illo pro
pheta arrogantes et superbos identidem
sic obiurgat. Ut quid vultis mecum iu
dicio contendere. Omnes dereliquistis me
dicit dominus. Noli ergo iudicio contendere.
da operam esse iustus. et quantumcumque po
tius confitere te peccatorem. Semper spera
misericordiam. et in ista humili confessione
securus alloquere turbantem te et tumul
tuantem adversus te animam tuam. Ut quid
tristis es anima mea. et quid ut contur
bas me. Forte in te volebas sperare.
spera in dominum noli in te. Quod enim es in
te. quid es de te. Ille sit sanitas in te.
qui suscepit vulnera propter te. Spe
ra inquit in dominum quoniam confitebor illi.
Quid illi confiteberis. Salutare vultus
mei deus meus. Tu es salutare vultus
mei. tu sanabis me. Eger ad te lo
quor. agnosco medicum. non me iacto
sanum. Quid est agnosco medicum. Non
me iacto sanum. Quod in alio psalmo
dicitur. ego dixi domine miserere mei. sana a
nimam meam quia peccavi tibi. Hec vox
fratres tuta est. sed vigilate in operibus bonis.
tangite psalterium obediendo. tangite
cytharam tolerando passiones. Frange
esurienti panem tuum audisti ab ysaia.
noli ieiunium putare sufficere. Ieiunium
te castigat. non alterum reficit. Fruc
tuose erunt angustie tue. si alteri
prestiteris latitudinem. Ecce fraudasti
animam tuam. cui dabis quod tibi abstu
listi. ubi pones quod tibi denegasti.
Quam multos pauperes saginare potest
intermissum hodie prandium. Ita ie
iuna. ut alio manducante pransisse
te gaudeas. propter orationes ut exaudia
ris. Ibi enim ait. adhuc loquente te
dicam. ecce assum. si fregeris ex animo e

surienti pane: qr plerumqȝ fit a tris
tibȝ et a mmurātibȝ ut careat tedio
ītercpellātis. nō ut reficiat viscera
īdigētis. Hilare aūt datore diligit
deus. Si pane dedis tristis: et pane
et meritū pdidisti. Ergo ex aīo fac:
ut ille qui videt adhuc loquētē te
dicat. ecce assū. Qm̄ celeriter accipi
untur orōnes bene opantiū: et hec ius
ticia hōis in hac vita. ieiuniū ele
mosina. oratio. Vis orōne tua vo
lare ad deū? fac illi duas alas: ie
iuniū et elemosina. Tales nos inveni
at. ut securos inveniat lux dei. cū ve
nerit liberare nos a morte: qui iā ve
nit subire pro nobis mortem.

Explicit ps. xlij. Incipit ps. xliij.

Psalm9 iste filijs chore
dr. sicut ei9 titul9 pfert.
Interpretatur aūt chore cal
uicium vl calvaria: et ī
venim9 in euāgelio dnm ihm xpm
ī loco calvarie crucifixū. Ergo cla
rū ē qd filijs passionis ei9 cantetur
hic psalm9. Habem9 aūt hic euide
tissimū et firmissimū testioniū a
postoli pauli: qui cū in psecutiōibȝ
gentiliū laboraret et ccclia. hic supsit
versū quē intponeret ad exhortatio
ne et cōsolatione patiētie. Hic eni
dictū ē. qd ille in epl'a sua posuit.
ppter te mortificamur tota die: de
putati sum9 ut oues occisiōis. Voce
g° mrm̄ audiam9 in psalmo: et
vox mrm̄ videte qm̄ bona causa
habeat cū dicit ppt te. Nā et dns
ideo addidit ppt iusticiā. cū diceret
bti qui psecutione patiuntur ppt ius
ticiā: ne qsqm̄ psecutione patiens
ex ipa pena qreret glām. nō bona
habens causā. Et hinc exhortatus

suos ait. bti eritis cū vobis illa et
illa fecerit vl dixerit hōies ppt me.
Hinc g° vox. ppter te mortificamur
tota die. Est aūt magne cōsidera
tiōis et magne pfunditatis cōsili
u dei. qd cause fuit. ut cū prēs nos
tros patriarchas et totū pplm illi
us isrl' eduxerit ī manu fortissiā de e
gypto. et psequētes īimicos eorū
in mari demerserit. duxeritqȝ p eos
traditetes gentes. debellatisqȝ hos
tibȝ ī terra pmissiōis posuerit. victo
riasqȝ magnas ex paucitate suo
rū ī magna īimicorū mltitudie fecerit.
postea placuit ei qsi auertere se a pplo
suo. ut strage occisiōis et mortis pe
terentur sā cius. et nemo resisteret. ne
mo defenderet. nemo phiberet: qsi au
terteret faciē suā a gemitibȝ eorū. qsi
oblit9 sit eos. qsi ipe nō sit ds qui
manu valida et brachio excelso et
evidentissiā potētia. prēs nros ī de
illū pplm sicut dixit ab egypto libe
ratū. victis pulsisqȝ de tra sua gen
tibȝ cōstitueit ī regno. mirātibȝ oībȝ
qd sepe a paucis multi victi essent.
Hoc g° in gemitu cōfessiōis icipit can
tari ī psalmo isto. Nō frustra ēī ista
facta sūt: ī ut ītelligat qre facta sīt.
Inde qr facta sūt manifestū ē: qre
sint facta altius qrendū ē: ideo titulū
nō habet tantū filijs chore. s; ītel
lectū filijs chore. Hoc et ī illo psal
mo ē. cui9 pmū versū ipe dns de cru
ce dixit. ds ms ds meus respice in
me qre me dereliquisti. Transfigurabat
eni nos in id qd dicebat et in corpus
suū. qr et nos sum9 corpus ei9. ille
caput nrm: voce de cruce nō dicit
sua. s; nrām. Nō eni unqm̄ eū de
reliquit ds. nec ipe a pre unqm̄ reces

sit: sed pp̄ter nos dixit hoc. ds ms ds
ms ut qd me dereliquisti. Nā sequit̄
ibi. longe a salute mea verba delicto
rū meorū: et ostendit ex quoꝝ psona
hoc dixerit. Nō eni in ipo delictum
potuit inveniri. Clamabo ad te iqt
in ipo psalmo p die et nō exaudies.
et nocte sbaudit utiqꝫ et nō exaudi
es: ꝫ addidit. et nō ad isipientiā m̄
idꝫ nō exaudies: idꝫ hoc ipm qd nō
exaudies nō ad isipientiā m̄ ꝫ ad
intellectū. Qd ē ad itellm̄ nō ex
audies? Ideo me nō exaudies ad te
poralia: ut itelligā a te desideranda
sempitna. Nō g° relīqt deus? et tu
videt relinque tollit qd male desi
derasti: et docet qd debeas bn̄ desi
derare. Si eni semp deus ī istis ps
peritatibꝫ faveret nob. ut oīa nob
abūdarent. nullaqꝫ ī tpe isto mor
talitatis nr̄e tribulationē. nullas
pssuras āgusti a sqꝫ paterem̄: non
diceremꝰ n̄ ista eē sūma bona q̄ pres
tat deus servis suis. et maiora ab
illo nō desiderarem? Ideo aut huic
vite male dulci miscet amaritudies
tribulationū: ut alia q̄ salubrit dul
cis ē requirat. Hoc ē in itellectu
filijs chore. Deniqꝫ audiamꝰ psal
mū: et ibi potius hoc videamꝰ. ps.

Deus auribꝫ nr̄is audivimꝰ.
patres nr̄i ānūciaverūt no
bis: opus qd opatus es in
diebꝫ eoꝝ et in diebꝫ antiqs. Admi
ras q̄re in istis diebꝫ tāqꝫ deseruerit
eos qs ī passioibꝫ exercere voluit. re
volut pteita q̄ audierut a patribꝫ:
tāqꝫ diceres. nō ea que patim̄ no
bis retulerut pres nr̄i. Nā et ī illo
psalmo hoc dixit. In te spaverut
pres nr̄i: spaverut et eruisti eos.

Ego sū vermis et nō hō: obprobriū
hoim̄ et abiectio plebis. Illi spave
rut et liberasti eos? ego spavi et
reliquisti me. et sine causa credidi
ī te: sine causa nomē meū scriptū
ē apud te. et nomē tuū scriptū est
in me. Hec g° nobis indicaverūt pa
tres nr̄i. Manus tua gētes dispdi
dit et plātasti eos. ifirmasti pplos
et expulisti eos: idꝫ pplos expulisti
de terra sua ut istos ītroduceres at
qꝫ plātares. eorūqꝫ regnū tua mia
cōfirmares. Hec audivimꝰ a prībꝫ
nr̄is. Sꝫ forte ideo illi ista potuert
qꝫ fortes erāt? qꝫ pliatores. qa in
victi. qꝫ exercitati. qꝫ bellicosi? Ab
sit. Nō hoc idicaverūt nobis pres
nr̄i: nō hoc habet sciptura. Sed qd
habet n̄ qd sequit? Non eni in
gladio suo hereditate possederut trā.
et brachiū ipoꝝ nō salvos fecit e
os: ꝫ dextera tua et brachiū tuū
et illūiatio vultꝰ tui. Dextā tua
potētia tua: brachiū tuū filiꝰ tu
us et illūiatio vultꝰ tui. Sꝫ qd ē
hoc qꝫ talibꝫ signis eis affuisti ut
psens itelligareris? Nūqd eni qn
nobis aliq̄ miraculo ds adest. fa
cie ipius oculis nr̄is videmꝰ? Sꝫ
de effectu miraculi suā psentiā insi
nuat hoibꝫ. Deniqꝫ oēs qui mirāt
ad huiuscemoi facta qd dicūt? Vidi
deū psentē. Sed dextera tua et bra
chiū tuū et illūiatio vultus tui.
Qm̄ cōplacuisti ī eis? hoc est sic
cū eis egisti ut bn̄ placeres ī eis:
ut q̄sqs eos attēderet qm̄o cū eis
agētur dicet. qꝫ vē deus ē cū illis
et deus illos agit. Qd g°? Alter colāt
tur. et alter ē nutu. Absit. Quid ei
sequit? Tu es ipe rex meus et ds

meus. Tu es ipse: non enim mutatus
es. Tempora mutata video: creator
temporum non mutatur. Tu es ipse rex meus
et deus meus. Tu me soles ducere. tu me
soles regere: tu mihi soles subvenire.
Qui mandas salutes iacob. Quid
est qui mandas? Etiam si tu per tuam presenti
substantiam atque naturam qua es quod
quod es occultus. nec per hoc quod es infu
isti patribus ut facie ad faciem te vi
derent: tamen per qualibet creatura tu
mandas salutem iacob. Etenim illa vi
sio facie ad faciem liberatis in resurrec
tione servatur: et illi patres etiam no
vi testamenti quibus revelata my
steria tua viderint quibus
revelata secreta annunciaverit. tamen
in speculo se videre dixerunt et in enig
mate. servavi autem visionem in futurum
facie ad faciem. quando venit quod ipse a
plus ait. mortui enim estis. et vita
vestra abscondita est cum christo in deo: cum
autem christus apparuit vita vestra. tunc et
vos apparebitis cum ipso in gloria. Tunc
ergo nobis servatur visio illa facie ad
faciem de qua et iohannes dicit. dilectis
simi filii dei sumus et nondum apparuit
quod erimus: scimus quia cum apparuit. si
miles ei erimus. quoniam videbimus eum si
cuti est. Et si ergo tunc patres nostri non te
viderunt facie ad faciem secundum quod tu
es: etiam si ista visio servatur. tamen et si
angeli affuerunt tu mandas salutem
iacob. Non solum per te ades: sed per qua
cumque creatura tua affueris. tu man
das hoc pro salute servorum tuorum quod
faciunt quibus mandas. Cum ergo tu ipse
sis rex meus et deus meus. et tu mandas
salutem iacob. quare ista nunc patimur?
Sed forte preterita tantum narrata sunt
nobis? de futuro autem non est aliquid
tale sperandum? Immo vero sperandum.
In te inimicos nostros ventilabimus.
Ergo patres nostri indicaverunt nobis
opus quod operatus es in diebus eorum
et in diebus antiquis: quia manus tua
gentes disperdidit. eiecisti populos et
plantasti eos. Ista preterita sunt. de futuro
quid erit? In te inimicos nostros venti
labimus. Veniet tempus quando omnes inimici
christianorum sicut palea ventilentur:
sicut pulvis ventilentur et de terra
proiciantur. Ergo et preterita sic sunt nobis
narrata et futura talia pronunciata
in medio presentium: quare laboramus in i
intellectum filiis chore? In te inimicos
nostros ventilabimus: Et in nomine
tuo spernemus insurgentes in nos.
Hoc de futuro. Non enim in arcu meo
sperabo: quoniam nec patres in gladio suo.
Et gladius meus non salvum faciet
me. Salvos enim fecisti nos ex af
fligentibus nos. Et hoc figura preteriti
de futuro dicitur: sed ideo tamquam preteritum
dicitur. quia tam certum est quasi factum sit. Inten
dite quare pleraque prophete ita dicunt
tamquam preterita sint. cum pronunciant
futura non facta? nam et de ipso domini
futura passio pronunciabatur: et tamen fo
derunt inquit manus meas et pedes
meos. dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipse
non dixit fodient et dinumerabunt. Ipse
vero consideraverunt et conspexerunt me:
non dixit considerabunt et conspicient.
Diviserunt sibi vestimenta mea:
non dixit divident. Omnia ista tamquam
preterita dicuntur cum futura sint: quia deo
et futura tam certa sunt tamquam preterita
sint. Nobis enim ea que preterierunt cer
ta sunt: que futura incerta sunt. Non enim
enim aliquid accidisse: et non potest
fieri ut non acciderit quod accidit. Do

p̄pheta cū tam certū sit futurū q̄m
tibi p̄teritū. et q̄m tibi qd̄ meminisli
factū nō potest fieri ut nō sit factū:
sic illi qui nouit futurū nō potest fieri
ut nō fiat. Ideo de securitate dicunt
tanq̄m p̄terita q̄ adhuc futura sunt. Her
go sperāmus. Saluos enī fecisti nos
ex affligentibꝫ nos. Et eos q̄ ode
rant nos confudisti. In deo laudabim̄
tota die. Videte quemadmodū miscet
etiā verba futuri temporis: ut intelligas
et p̄terita q̄ dicta sunt de futuro ēē p̄ce
dicta. In deo laudabim̄ tota die:
et in nōie tuo confitebim̄ in sc̄la. Qd̄
laudabimꝰ. qd̄ confitebim̄. Quia ex
oībus affligentibꝫ nos eruisti nos. q̄r
regnū ppetuū dabis nobis: q̄r cōple
bit̄ in nob. beati qui habitant in domo
tua. in sc̄la sc̄lorū laudabunt te. Her
go futura cū certa sint nobis. et illa
p̄terita cū a patribꝫ nr̄is audierimꝰ.
qd̄ modo. Nunc aūt repulisti et
confudisti nos. Confudisti. nō in con
sciētia nr̄a: s̄ꝫ in facie hoīm. Erat
enī tēpus quo affligerentur xp̄iani.
cū vtiqꝫ fugeret. cū ubiqꝫ diceretur
xp̄ianus ē. tanq̄m ad insultationē
et ad obprobriū ptineret. Ubi ē ergo
ille rex nr̄. deus nr̄. qui mādat sa
lutē iacob. Ubi ē ille qui fecit oīa
q̄ nobis narrauerunt p̄res nr̄i. Ubi
ē qui facturꝰ ē oīa q̄ nobis reuela
uit p̄ sp̄m suū. Nūqd mutatus.
Sꝫ in intellectū filiis chore fuit hec.
Nūqd enī intelligere debemꝰ. quare
nos ista oīa medio tēpe pati voluit.
Que oīa. Nunc aūt repulisti et con
fudisti nos. Et nō egredieris deus
in v̄tutibꝫ nr̄is. Predimꝰ ad inimicos
nr̄os. et tu nobiscū nō p̄cedis. Vi
demꝰ eos. p̄ualent illi: et nos inua
lidi sumꝰ. Ubi ē illa virtus tua. v
bi ē dextera et potētia tua. Ubi ma
re siccatū. ubi egipty psequētes.
fluctibꝫ obruti. Ubi amalech re
sistens in crucis signo superatus.
Et nō egredieris deus in v̄tutibꝫ nr̄is.
Auertisti aūt nos retrorsū pre in
imicis nr̄is. ut q̄si illi ante sint.
nos retro: illi victores. nos victi de
putemur. Et q̄ nos oderūt diripie
bant sibi. Qd̄ nisi nos. Dedisti
nos tanq̄m oues escarū: et in natio
nibꝫ dispsisti nos. In natiōibꝫ man
ducati sumꝰ. His significant̄ qui
sic passi sūt ut in corpus gentiū v̄
terent̄: plangit enī eos ecclia tan
q̄m mēbra sua deuorata. Vēdi
disti ppl̄m tuū sine p̄cio. Vidimꝰ
enī q̄s dedisti: nō videmꝰ q̄s acce
pisti. Et nō fuit mlt̄itudo in iu
bilatiōibꝫ eorū. Nūqd enī qn̄ fugie
bant xp̄iani psequētibꝫ inimicis
idolatris fiebant congregatōes
et iubilatiōes deo. Nūqd cōtine
bant̄ ymni de ecclīis dei. q̄ solent
in pace cōtinui. dulciqꝫ cōuentu fra
ternitatis dei auribꝫ p̄sonari. Et
nō fuit mlt̄itudo in iubilatiōibus
eorū. Posuisti nos in obprobriū
vicinis nr̄is: subsannatione et de
risū his qui in circuitu nr̄o sūt. Po
suisti nos in silitudine in natiōibꝫ.
Qd̄ ē in silitudine. Qn̄do male
dicentes hoīes silitudine dant de
eo quē detestant̄. sic moriaris. sic
puniaris. Quanta tūc dicta sūt ta
lia. sic crucifigaris: hodieqꝫ nō de
sūt hostes xp̄i. Illi ipi iudei cont̄
quos qn̄ defendimꝰ xp̄m dicunt
nobis. sic moriaris q̄mō et ille. Nō
enī illa morte intulissent: nisi eo

modo mori vehementer exhorruisset.
Aut qd misterij haberet si itelli
gere potuissent? Cecus qn̄do ungi
tur: collirium ī manu medici nō
videt. Nā crux ipa et pro ipis ꝑ
sequētibꝫ facta ē. Inde sūt postea
sanati: et in eū crediderūt quē
ipi occiderūt. Posuisti nos ī sili
tudinē in nationibꝫ: Commotio
nē capitis in ꝓplis. Comotione
capitis ad īsultandū: et locuti
sūt labijs et mouerūt caput. Hoc
dno. hoc etiā oībus sctīs eius. quos
ꝑsequi. quos tenere. quos illudere. quos
tradere. quos affligere. quos occidere po
tuerūt. Tota die verecundia mea
contra me ē. et cōfusio vultꝯ mei
operuit me. a voce exprobātis et
obloquētis: hoc ē a voce īsulta
tiū et crimē m̄ obicientiū. qr̄ co
lo te. qr̄ cōfiteor te. et crimen m̄
obicientiū de illo nōīe unde mea
oīa crimina delebūtur. A facie i
nimici et ꝑsequētis. Et quis est in
tellectus? Que ꝑterita dicta sūt nō
in nobis fient: q̄ futura sꝑantur
nō apparet. Preterita ī magna glīa
tua eductꝯ ꝓplus de egipto. libe
ratus a ꝑsequētibꝫ ductus ꝑ gē
tes: expulsis gentibꝫ collocatus
ī regno. Qd futura? Educendꝯ
ꝓplus de ista egypto sc̄li duce xp̄o
apparente in gloria sua: ponē
di sc̄ti ad dexterā. īiqui ad sinis
trā: dapnādi iniqui cū diabolo
ī eterna pena. accipiendū regnū
a xp̄o cū angelis ī sempiternū. Hec
futura. illa ꝑterita. In medio qd?
Tribulatiōes. Quare? Ut appa
reat animꝯ colens deū. qn̄tum
colat deū: ut videatur utrū grātis

colat eū. a quo salutē gratis acce
pit. Si enī tibi dicat deus. qd m̄ de
disti ut facerē te. certus si factꝯ ꝑ
meruisti me. nō me ꝑmeruerās
antequā facerē te: qd dicturi sumꝯ
ei qui ꝑmo gratis nos fecit. qr̄ bo
nus ē. nō qr̄ aliqd meruimꝯ? De
de ipa reꝑatiōe. de sc̄da natiuitate
qd dicturi sumꝯ? Merita nr̄a fecis
se. ut nobis illa salus ꝑpetua mit
teretur a dno? Absit. Si merita nr̄a
aliqd facerent: ad dapnatione nos
trā venir et. Nō venit ille ad īspec
tionē meritorū: sꝫ ad remissionē
peccatorū. Nō fuisti et factus es: qd
deo dedisti? Qd nō ab eo accepisti
gratis? Malus fuisti et liberatus
es. qd deo dedisti? Merito et grā
noīatur: qr̄ gratis datur. Exigit
ergo a te ut et tu gratis eū colas.
nō qr̄ dat tꝑalia. sed qr̄ ꝑstat eter
na. Sz ipa eterna vide ne aliter
cogites: et cogitādo eterna carnalit̄
nichilominꝯ deū gratis nō colas.
Qd enī? Si ideo colis deū qr̄ dat
tibi fundū? nō eū culturꝯ es quā
tollit tibi fundū? Sed forte tu
dicis. ideo eū colā qr̄ dabit m̄
villā: nō tamē tꝑalē. Nichilo
minꝯ adhuc corruptā mente ge
ris: amore enī casto nō colis. ad
huc mercedē expetis. Ea enī vis
habē in futuro sc̄lo: q̄ hic necesse
ē relinquas. Mutare vis volup
tatē carnalē: nō amputare. Nō
laudatur in illo ieiuniū: q̄ ad lu
riosā cenā seruat ventrē suum.
Inuitatur enī aliqn̄ hoīes ad ce
na magna: et cū ad eā volūta
uide venire. ieiunat. Nūqd hoc
ieiuniū cōtinentie et nō potius

luxurie deputandū est: Noli ergo
talia spare t̄ danda a deo: quali
a hic te iubet contēpn̄e. Hec ei
spabant iudei: ideo turbabant
in illa q̄stione. Nā et ipi resur
rectione sperat: s; ad tales vo
luptates corpis se sperat resurrec
turos. q̄les hic amat viuētes.
Ideo cū eis ꝓponet q̄stio a saduceis.
qui nō credūt resurrectionē. de il
la muliere. q̄ nupsit septē frib;
sibimet succedētib;. cui⁹ eorū in
resurrōne erit vxor: deficiebāt et
respondē nō poterant. At vō dn̄o
q̄ndo ē ꝓposita. q2 nobis resur
rectio talis ꝑmittit. nō qua re
petant huiusmodi voluptates.
s; qua etn̄a de ipo deo gaudia co
parent: rn̄dit dn̄s et ait. Erra
tis: nescientes scripturas. neq; vir
tutē dei. In resurrōne aut̄ neq;
nubēt neq; vxores ducent. nō eī
incipient mori: id; nō ibi q̄ritur
successor. ubi nō erit decessor.
Et qd̄ erit: Sed erūt inquit eq̄les
angelis dei. Nisi forte putas qd̄
angeli epulis cotidianis et vi
no quo te iebrias gaudent: aut
hoc forte arbitraris qd̄ angeli
vxores habeant. Nichil hoꝝ ē
apud angelos. Unde gaudet an
geli. n̄ vn̄ dn̄s ait: nescitis q̄a
angeli eoꝝ semꝑ vident faciē
pr̄is: Si g° ad faciē pr̄is gaudent
angeli: ad tale gaudiū te ꝑpara.
aut si īuenis melius q̄m vide
faciē dei. De tali amori tuo. si
vl' suspicaris aliq̄d pulcrius q̄m
ē ille a quo ē omē pulcrū: q̄d te
tenet ne illud cogitare me carib.
Dn̄s i carne erat: et appa͛ebat
homo hominib;. Qualis appa͛ebat
ia dixi: homo hoibus. Qd̄ magnū
apparebat caro carni: Qd̄ magnū
appa͛ebat de quo dictū ē. vidim⁹
eū. et nō habebat spem neq; deco
re: Q's nō habebat spem neq; de
core: De quo itē dr̄. Speciosꝰ for
ma p̄ filys hoim. Ut hō nō habe
bat spem neq; decore: s; speciosꝰ
forma ex eo qd̄ est p̄ filys hoim.
Ideo forma illa de forma carnis
ostendes oculis iuentū. qd̄ ait:
Qui diligit me mādata mea cu
todit: et qui diligit me diliget
a p̄re meo: et ego diligā eū et of
tendā illi meipm̄. Que videbāt.
ostensurū se illis ꝑmittebat:
Sz quid ē hoc: Quasi dicet. Vi
detis formā serui: occulta ē for
ma dei. P hanc vobis blandior:
illā vobis seruo. Hac vos puu
los nutrio: illa grandes pasco.
Ergo ut hec fides nr̄a qua pur
gam̄ ad inuisibilia ꝑparet: hoc
ē qd̄ in intellcū filys chore. frā sī
ista oīa. ut detraherent. s̄cās ea
q̄ habebāt. detraheretur et ipa vi
ta tp̄alis: ut nō ꝓpter hec ipa te
poralia colerent ipm̄ et nū. sed
amore illi⁹ casto tolerarent hec
oīa. q̄ pro tēpore pateret. Dein
q; q2 intellexerūt hec filij chore
quid dicūt: Hec oīa venerūt
sup nos: et obliti nō sum⁹ te. Qd̄
ē et obliti nō sum⁹ te: Et ini
que nō egim⁹ in testamēto tuo:
et nō recessit retro cor nr̄m: et
declinasti semitas nr̄as de via
tua. Ecce ē intellcūs q2 nō rces
sit retro cor nr̄m q2 obliti non
sum⁹ te. q2 inique nō egim⁹ i tes

tameto tuo: positi in magnis tri
bulatioibz et psecutioibz getiu.
declinasti semitas nras de via
tua. Semite eni nre erat in vo
luptatibz scli: semite eni nre e
rant in psperitatibz tpaliu. Tulis
ti semitas nras de via tua: et
ostendisti nobis qm arta et an
gusta via e q ducit ad vita.
Et declinasti semitas nras de vi
a tua. Qd e declinasti semitas
nras de via tua? Taqm diceret nob.
in tribulatioe positi estis. multa pa
timi. multa q amabatis in sclo
isto amisistis: s no vos dimisi
i via qua angusta vos doceo. La
tas semitas qrebatis. Qd vobis
dico? Hac itur ad vita sepitna:
qua vultis abulare. ad morte pgi
tis. Qm lata et spaciosa via e q
ducit ad iteritu: et multi st qui
abulat p ea. Qm arta et agusta
via e que ducit ad vita: et pauci
st qui abulant p illa. Qui sut
pauci? Qui tolerat tribulatioes.
qui tolerat teptatioes: qui i istis
oibz molestijs no deficiut. qui no
ad hora gaudent ad verbu. et in
tpe tribulatiois taqm orto sole ares
cunt: s habent radice caritatis. si
cut audiuim qd mo lectu e i eua
gelio. Radice iqm caritatis habe:
ut cu sol exortus fuit. no te vrat.
s nutriat. Hec oia venerut super
nos. et obliti no sum te: et iniq
no egim in testameto tuo: et no
recessit retro cor nrm. Sz qa hec
oia iter tribulatioes facim ? ia i
angusta via abulantes declinas
ti semitas nras de via tua. Qm
humiliasti nos i loco ifirmitatis.

Ergo exaltabis nos in loco fortitudis. H?
Et operuit nos vmbra mortis. est
eni mortalitas vmbra mortis est.
Vera mors e dapnatio cu diabolo. Iste
Si obliti sum nome dei nri. Et si
e intellcus filioru chore. Et si
expandim man nras ad deu alie
nu. Nonne deus reqret ista? Ipe e
nouit occulta cordis. Nouit et re
quirit. Si nouit occulta cordis: qd
quirit. Si nouit occulta cordis: qd re
ibi facit? Nonne deus reqret ista. Etc
Nouit i se: requirit ppt nos. Et ci
ideo requirit deus aliqn: et dicit
sibi inotescere. qd facit ti inotescere.
Opus suu tibi dicit: no cognitione
sua. Dicim plerumqz letus dies qn
seren e. Nuqd ipe dies gaudet? Sz
gaudente dicim: qr gaudetes nos
facit. Et dicim triste celu: no ci
vllus talis sensus i nubibz: sed qr
huiusmoi hoies videtes celi facie
cotristatur. Triste dr eo qd tristes
facit: sic et ds cognoscere dr qn cog
noscetes facit. Deus dicit ad abra
ha. nuc cognoui qr times deu. Ante
no cognouerat? Sed ipe abraha se
no cognouit: qr in ipa teptatione
ipe sibi inotuit. Plerumqz ei ho pu
tat se posse qd no potest. aut putat se
no posse qd potest: accedit ad illu
iterrogatio ex diuina dispensatoe.
et p intrrogatione notus fit sibi:
et dr deus cognouisse qd illu fecit
nosse. Nuqd petrus nouerat se qn
dixit medico. tecu paratus su vsqz ad
morte? Medicus nouerat vena i
specta qd ageretur in egroto. egrot
no nouerat: venit accessio teptati
onis. et pbauit medicus sententia
sua: pdidit eger psuptione sua. No
Sic ergo nouit ds et requirit.

uit qmo ipe requirit, pter te: ut tu i
ueias te, et gras agas ei qui fecit te.
None deus requiret ista? Ipse ei no
uit occulta cordis. Qd e nouit occul
ta? Que occulta? Qm ppt te mor
tificam tota die: deputati sum' ve
lut oues occisiois. Potes ei vide mor
tificari hoiem: qre mortificet nescis.
Ds hoc nouit: res i occulto e. Sed
dicat m aliqs. Ecce p noie xpi deti
net: nome xpi confitet. None et
heretici nome xpi cofitent. Sed no
m pter ipm moriut. Prsus i ipa
eccia dica catholica putatis defu
isse aut deesse posse. qui causa va
ne glie patentur? Sz si no esset hui'
moi hoies. no dicet apls. Si tradi
dero corpus meu vt ardea. caritate
aut no habea: nichil m pdest.
Sciebat g° ee posse qsda. qui hoc
iactatioe facent. no dilcioe. Ideo
obscuru e: deus hoc solus videt.
nos no possum'. Ipe solus potest iu
dicare: qui nouit occulta cordis. Q°
m pter te mortificam tota die:
deputati sum' velut oues occisiois.
Iam dixi hinc etia aplm paulu tes
timoniu posuisse ad exhortandos mr
tires. ne deficient i tribulatioib'
p noie xpi susceptis. Exurge q
re obdormis dne? Cui dicit. et qs
dicit? None magis videt ille dor
mire et balare. vlulare q talia lo
quitur? exurge qre dormis dne? Res
pondet ti. Noui qd dica. Scio qr
no dormit qui custodit isrl: sz tn
mres clamat. exurge qre obdormis
dne. O dne ihu occisus es. dormis
ti i passioe. ia nobis resurrexisti:
nouim' eni qr nob resurrexisti. Q°
re resurrexisti? Gentes q nob p
sequuntur mortuu te putat: resur
rexisse no credunt. Exurge g° et illis?
qre dormis no nobis. s illis: Sicci
iam te illi credent resurrexisse?
nuqd eos qui i te credunt p sequi
poterat? Sz quare psequuntur?
Dele. occide nescio quos qui credi
derunt in te: nescio que male mor
tuu. Adhuc eis dormis: exurge. i
telligat qr resurrexisti et qescat.
Deniqz factu e du moriunt mres
et ista dicunt: et dormiunt et exci
tat xpm ve mortuu dormitacoibz
eoru. Surrexit xps quodam° in ge
tibus. idz creditus e resurrexisse:
ita paulati et ipi credendo conuersi
sunt ad xpm. fecerunt nu'm magnu.
que timent psecutores. et cessaue
runt psecutiones. Unde. Qa exur
rexit xps in gentibz: qui illis ante
no credentibz dormiebat. Exur
ge et ne repellas vsqz i fine. Qre
facie tua auertis qsi no assis? qsi
oblitus sis nri? Obliuisceris io
pia nram et tribulatione nram:
qm humiliata e in puluere aia nra.
Ubi humiliata e? In puluere: idz pul
uis nos sbseqt. Illi nos psequunt
de quibz dixisti: no sic ipy no sic: sed
tanqm puluis que pcit ventus a
facie tre. Humiliata e in puluere aia
nra: Hesit i tra venter nr. Pena
nimie humiliatois m videt expres
sisse: qr qsqs qn se psternit. heret
i terra venter eius. Qsqs ei ita hu
liat ut genua figat. adhuc habz
quo humiliet: qsqs aut sic humiliat
ut hereat i terra venter ei'. vltra
quo humiliet no habet. Si eni iam
vltra voluit. ia no erit humiliare
s obrue. Hoc g° forsitan dixerint

nimiu humiliati sum9 i hoc pulue:
vltra quo humiliem2 no habem9. Iam
si puenit vsqz ad summu humiliatio:
veniat et miseratio. An forte
fres eos plangit ecclia voce ista.
quibz illi qui psequebant2 psuase
runt ipietate: ut illi q pdura
runt hoc dicat. humiliata e in pulue
aia nra. idz int manus pulueris hui9.
iter manus impior et psequentiu
humiliata e in pulue aia nra. ad
hoc ut te inuocarem9. ut dares
auxiliu de tribulatoe. Venter
aut nr hesit in tra. idz consensit
ipietati pulueris hui9 venter nr:
hoc e eni dictu adhesit. Si eni
tu diligis et ardes caritate recte
dicis deo. adhesit aia mea p9 te.
et m aut adhere deo bonu e. tuc
aut adheres deo qn consentis de
o: no sine causa dictu est de ven
tre isto qui adhesit in tra. n qz
illi significant2. qui psecutione
no tolerantes consenserut iniquis.
Sic eni heserut in terra. Sz qre
dicti sut venter: n qz carnales
sut: Vt os ecclie in scis sit. i spu
alibz sit: venter ecclie i carnalib9
sit. Itaqz os ecclie eminet: venter
absconditus e. taqm mollior et i
firmior. Hoc significat qda loco
sciptura. ubi quida dicit se acce
pisse libru: et liber ipe dulcis e
rat iquit in ore meo. et amarus
i ventre meo. Qd est hoc. n qz p
cepta summa q accipiut spuales
no accipiut carnales: et de qb9
gaudent spuales. contristantur
carnales: Liber iste fres qd ha
bet: Vende oia q habes: et da
paupibz. Qua dulcis e in ore

ecclie: ab oibus spualibz factu est.
At vo carnali cui cuqz dixeris fac
hoc. facilius a te tristis recedit sicut
ille dives a dno. qm facit qd dictu
e. vende: n qz liber dulcis e in ore.
et in ventre amarus. Dedisti nescio
qd auri et argenti: ventu e ad hunc
articulu ut n pdas. Forte aliqd per
catu comittas: iniuria forte inge
ras ecclie. blasphemae cogaris.
Positus itaqz i angustiis a dap
no pecunie aut dapno iusticie: da
tibi pde potius pecunia ne pdas
iusticia. Tu aut cui no dulcis e
i ore iusticia. sz adhuc i illis me
bris infirmus es. quales in ventre
deputat ecclia. contristatus eligis
aliqn amitte aliqd de iusticia.
qm vl numu de pecunia: et pcutis
te dapno graviore. iplens sacellu
tuu. et exinanies cor tuu. Fortis
sis qo de illis dixerit. hesit i tra
venter nr. Exurge dne adiuua
nos. Et re kmu exurrexit et ad
iuuit. Nagz cu exurgeret idz cu re
surgeret et gentibz inotesceret. cessantibz psecutioibz etia illi qui
heserant in tra eruti sut de tra.
et agentes penitentia redditi sut
corpori xpi quamuis ifirmi quamuis
ip fecti: ut copletur i eis. ip fectu
meu viderunt oculi tui. et in libro
tuo omes scribetur. Exurge dne ad
iuua nos. Et redime nos ppter
nome tuu. hoc e gratis ppter nome
tuu. no ppter meritu meu: quia tu
dignatus es facere. no qz ego dignus
su cui facias. Nam et hoc ipm qd
no sum9 obliti te. et no recessit retro
cor nrm. qd no expandim9 manus
nras ad deu alienu. n te adiuua

te unde possem? n̄ te intus alloquente.
exhortante. nō deserente. un̄ valem?.
Ergo siue pacientes ī tribulationib?.
siue gaudentes ī psperitatibz. re
dime nos: nō ppter meritū nrm̄.
sed ppter nomen tuū. Explicit ps
Hunc xliij. Incipit xliiij.
psalmū sicut vobiscū
cū exultatōe cantaui
m?: ita nobiscū cū at
tēcione cōsideretis peto. Cantat
enī de sc̄is nuptijs. de sponso et
sponsa. de rege et plebe: de salua
tore et de his qui saluādi st̄. Q̄
cū veste nuptiali venit ad nuptias.
glām sponsi querēs nō suā: nō
solū libenter audit qd̄ solet esse
etiā hoīm spectacula q̄rentiū nō
facta exhibentiū: s̄ etiā mādat
cordi qd̄ nō ibi vacet s̄ germinet.
occupat. crescat. pficiatur. assuma
tur. Oportet ēi nos ēē quibz hoc
cantet filios chore. qd̄ habz titul?
psalmi. Erant enī isti q̄dā hoīes?
verūtamē omīs īscriptio littera
rū diuinarū aliq̄d īnuit ītellige
tibz: et nō tantū auditorē. vīm etiā
cognitorē desiderat. Interrogam? g°.
vim hebraici verbi q̄d sit chore:
et sicut se interpretatiōes habent
omniū verbor̄ in sc̄ptura positor̄.
renunciat nob̄ filios chore īterp
tari filios calui. Q̄d nomen nō
ad irrisionē accipiatis: ne incidā
mus ī sensu puerili. q̄les pueros
legim? in libro regnor̄ īsultātes
helyseo sc̄o pphete et clamātes p?
ipm̄. Ascende calue: ascēde calue.
Tales ēi pueros stulte garrulos
et in sua puicie maledicētes. exe
untes de silua bestie comederūt.
Hoc scriptū ē: et ubi sit scriptū co
meoraui m?. Qui meminerit recog
noscat: qui nō meminerūt legat:
qui nō legerūt credant. Q̄d ergo
illud factū figauit in futūm: nō nos
debet apphende. Significati sūt
enī in illis pueris stulti hoīes ha
bētes ignorātie sensū: quales nos
nō vult ēē apl̄s ubi dicit. nolite
pueri effici mentibz. Et q2 dn̄s ī
uitauerat nos ad imitatione pu
eorū q̄n ante se puulū posuit et
ait. n̄ quis fiat ut puer iste nō in
trabit in regnū celorū: ibi q2 apl̄s
cautus ubi reuocat a mēte puerili.
vocat rurs? ad imitatione puerile.
Nolite īquit pueri effici mētibz:
s̄ malicia puuli estote. ut mētibz
pfecti sitis. Que delectat imitaī
puerū: nō delectet īperitia sed ino
cencia. Illi vō ex īperitia īsulta
bāt sc̄o dei caluo: et clamabāt p?
eū. calue. calue. Factū est ut a bes
tijs cōsumerentur: et figurauerūt
hoīes in eadē mēte puerili stulte
irridētes quēdā caluū. qui ī cal
uarie loco crucifixus ē. Possessi
sūt g° tales velut a bestijs. hoc ē
a demonibz: a diabolo et angelis
ei?. qui opatr̄ in filijs diffidentie.
Tales pueri erāt qui an̄ sacratū
lignū stantes caput agitabāt. et
dicebāt: si filius dei ē descendat
de cruce. Nun? nos filij sum?. q̄a
filij sponsi sum?: et nobis īscrip
tus ē psalm? iste. cui? titul? dic̄.
filijs chore pro his qui cōmutabū
tur. Q̄d g° exponā q̄d sit, p his
qui cōmutabuntur: Q̄d g° dicā?
Hoc omīs mutat? agnoscat. Q̄
audit hec pro his qui cōmuta

bitur: videat qd erat. et quid no sit.
Et pmo ipm mundu videat comuta
tu. nup adorante idola. nio adoran
te deu: nup servientē his q fecit. m
ei a quo factus ē. Pro his qui comu
tabuntur videte qn dictu sit. Modo
ia residui pagani mutata expavesc
cut. et qui nolut mutari. vident
repletas ecclias. tepla deserta: i hac
celebritatē. ibi solitudinē. Mutat
mutata. legat pdicta: aure acco
modent pmissori. tredat exhibitori.
Sic et vnusqsq nrm fres ex vete hoie
in novu mutat. et ifideli fidelis
sit. ex raptore largitor: castus ex
adultero. beneficus ex malefico.
Ergo cantet nobis p his q comu
tabuntur: et incipiat describi p que
comutati sut. Seqtur eni p his q
comutabunt filys chore: in itellcu
canticu p dilco. Na dilectus ille vis
ē et a psecutoribz suis: s n i itellcu.
Si ei cognovisset: nuqm dnm glē
crucifixissent. Ad huc intellcm ocu
los alios qrebat ipe cu dicet: qui
videt me videt et prem. Sonet eu
ia psalmus: gaudeam i nuptys. et
nos erimus cu his qui fiunt nuptie.
qui invitant ad nuptias: et ipsi i
vitati sponsa ē. Etei sponsa eccle
sia ē. sponsus xpc. Solent dici ab
scolasticis carmina qda vxores
ducentibz et nubentibz: q vocant
ephitalamia. Quicqd ibi cantat: ad
honorē cantat sponsi et sponse.
An forte et nuptys istis quo ivi
tati sumus thalamus no ē: Et vnde
dicit alius psalmus: in sole posuit
tabnaculu suu. et ipe tamqm sponsus
pcedens de thalamo suo: Coniuc
tio nuptialis: verbu et caro. Huius
coniunctionis thalamus: virgis vterus.
Eteni caro ipa verbo coniuncta. vn etia
dr. ia no duo s vna caro: assupta ē
eccla ex genē huano ut caput ess
ecclie. et ceteri credentes mebra ess
sent illius capitis. Na vis vidē q
venit ad nuptias: In pricipio erat
verbu. et verbu erat apud deu: et
ds erat verbu. Gaudeat sponsa a
mata a deo. Qn amata: Du adhuc
feda. Omēs ei peccaverunt ait aplus:
et egent gla dei. Et iteru: etei xpc
p ipyis mortuus ē. Amata ē feda:
ne remaneret feda. No eni feda in
amata ē: qz no feditas amata ē.
Na si amaret hoc. servaret. Ever
tit feditatē: formavit pulchritu
dinē. Ad qlem venit. et qlem fecit.
Veiat ia ipe i verbis phetias.
Ecce ipe sponsus pcedat nobis. a
memus illu: aut si invenerimus i eo
aliqd fedi no amemus. Ecce ipe in
venit multa feda et amavit nos.
Si aliqd fedi invenerimus in eo no
amemus: qz et hoc ipm qd carnē i
dutus ē. ut de illo etia dicet: vi
dimus eu et no habebat spem neqz
decorē: si consideres misedia qua
factus ē. et ibi pulcher ē. Sz vice
eoru psona gerebat pphia cu dicet:
vidimus eu et no habebat speciē
neqz decorē. Quare. Na no i in
tellcu: itelligetibz aut et verbu
caro factu ē. Magna pulchritudo.
Michi aut absit gliari dixit vnus
amicorū sponsi: ni in cruce dni
nri ihu xpi. Paru ē ut no ide
erubescas: ni etia et glorieris. Cur
re gs no habuit spem neqz decorē.
Quia xpc crucifixus iudeis qdē
scandalu: gentibz stulticia. Cur

aut et in cruce habuit decore:
Quia qd stultu est dei sapientius
est qm hoies: et qd ifirmu e dei.
fortius e qm hoies. Nobis g° ia
credentibz ubiqz sponsus pulcher.
occurrat pulcher: deus verbu a
pud deu. pulcher in utero virgis
ubi no amisit diuinitate. et sup
sit huanitate. pulcher natus. in
fans verbu: qz et cu esset ifans. cu
sugeret. cu manibz portaret. celi
locuti st. angeli laudes dixerut. ma
gos stella direxit: adorat e in p
sepi. cibaria masuetoru. Pulcher
g in celo pulch i tra: pulch i vtro. pulch
in manibz parentu: pulcher i mi
raculis. pulcher i flagellis: pulch
inuitans ad vita. pulcher no cu
ras morte: pulcher depones aiaz.
pulcher recipies: pulcher i lig
no. pulcher i sepulchro: pulcher
i celo. pulcher in itellcu. Audite
canticu: neqz oculos vros ab splen
dore pulchritudis illi auertat
carnis ifirmitas. Suma et vera
pulchritudo iusticia e. Ibi illu
no videbis pulchru: ubi rep he
deris iniustu. Si ubiqz iust: ubiqz
decorus. Veniat g° nobis ispicie
dus oculis metis: descriptus a q
da laudatore suo ppheta. Ecce i

Eructauit Pro Capit.
cor meu verbu bonu. Qs
dicit: pater an ppheta: In
tellexerut eni quida patris psona
dicetis. eructauit cor meu verbu
bonu: comendatis nobis natiuitate
qda ieffabile. Ne forte putares
aliqd assuptu vn filiu genearet
ds. qadmodu ho sibi assumit ali
qd vnde generet filios. coniugiu si

ue sine quo plem pcreare ho no pt:
ne g putares aliquo coniugio idigu
isse deu vnde filiu gnaret. eructauit
iquit cor meu verbu bonu. Hodie
cor tuu ho generat csiliu: nec qrit
vxore p consiliu natu ex corde tuo.
Edificas aliqd. et illa fabrica ante
qm stet stat consiliu: et iest iam
qd facturus es i eo p qd facturus es.
et laudas fabrica nodu existente.
nodu in spe edificij. s in platione
csilij: nec laudat alius csiliu tuu.
n aut idicaueris aut viderit qd
fecisti. Ergo si p verbu oia. et vbu
de deo: ispice fabrica facta p ver
bu. et ex isto edificio mirare csili
u. Quale verbu e. p qd factu est
celu et terra. et ois ornatus celi. ois
fecuditas tre. diffusio maris. dis
tentio aeris. fulgor sydeu. claritas
solis et lune: Vident hec: tuscende
et hec. Cogita angelos. pncipat.
sedes. dnatioes. potestates: oia p
ipm facta sut. Unde g° ista bona
facta sut: Quia eructatu e p qd
fierent verbu bonu. Ergo verbum
bonu. et ipi verbo dictu e magister
bone: et ipm verbu rndit. Qd me
iterrogas de bono: Nemo bon n
vnus deus. Dictu est magist bone:
dicit qd me introgas de bono: ad
didit etia. nemo bon n vnus deus.
Quomo g° et ipe bon: n qz deus:
No solu aut deus: s cu pre vn ds.
No eni dicedo nemo bon n vnus
ds discreuit se: sed vniuit. Eructa
uit cor meu verbu bonu. Dixerit
hoc ds pr de verbo suo bono atqz
beneficio: bono nro p qd solu bonu
vtriqz boni ee possim. Sequitur.
Dico ego opa mea regi. Adhuc

pater loquit᷑: qr̄ am⁹ et hoc q̊modo
scđm fidē verā catholicā ītelliga
m⁹. Dico ego opa mea regi. Si enī
pr̄ dicit opa sua filio suo regi nr̄o:
q̄ opa pr̄ dictur⁹ ē filio. cū oīa opa
patris p filiū facta sūt: An forte
dico ego opa mea regi. ipsā dico gnā
tionē filij significat: Vereor ne hᵒ
aliqñ a tardioribꝫ nō possit ītelli
gi. Verūtamē dictā sequat᷑ qui pt;
ne nō dicto nō sequat᷑ et q̊ potest.
Legim⁹ in alio psalmo dictū. semel
locut⁹ ē deus. Totiens locut⁹ ē per
ꝓphetas. totiens p apl̄os: hodie qꝫ
loq̊tur p scōs suos. Semel locut⁹ ē
deus. Unde semel locut⁹ ē. nisi per
verbū vnū: Sicut aūt eructauit
cor meū verbū bonū. ītelleximꝰ ibi
gn̄ationē filij: veluti repetitio m̄
videt᷑ facta in cōsequēti sentētia.
ut illud qđ dictū ē. eructauit cor
meū verbū bonū. bonū repetetur
ī eo qđ ait dico. Qđ est ei dico: Ver
bū ꝓfero. Et vñ ꝓfert d̄s verbū:
ṅ ex corde suo. ex ītimo suo: Tu nō
dicis ṅ qđ ex corde tuo ꝓfers v̇bū
tuū. qđ sonat et trāsit. aliūde nō ꝓ
fert᷑: miraris qꝛ ita dicit d̄s. ꝭ dic̄e
dei eternū ē. Tu dicis aliq̊d m̄ qꝛ
tacebas paulo an̄: vl̄ ecce nūc nō
dū verbū ꝓfers. Cū aūt ꝓferre ce
pis. rūpis silentiū quodāmō: et
generas verbū qđ ante nō erat.
Nō sic d̄s genuit verbū. Dic̄e dei
sine initio ē. et sine fine: et tm̄ vnū
verbū dicit. Dicat alteīu. si qđ dic̄
trāsierit. Cū v̇o et a quo d̄r manꝫ.
et qđ d̄r manet: et semel d̄r et nō
finit᷑. et ip̄m semel sñ initio dicit:
nec bis d̄r. qꝛ nō trāsit qđ semel d̄r.
Hoc ē g̊ eructauit cor meū verbū
bonū: qđ est. dico ego opa mea regi.
Q̈re g̊ opa mea dico: Quia in ipo
v̇bo oīa opa dei. Q̇cq̊d enī facturꝰ
erat deus ī creatura iā in v̇bo erat.
nec esꝫ in rebus ṅ esset in verbo:
quomō et in te nō esꝫ i fabrica ṅ
esꝫ in cōsilio. sicut ī euāgelio d̄r.
qđ factū ē in illo vita erat. Erat g̊
qđ factū ē. ꝭ in verbo erat: et oīa qua
dei ibi erant. et opa nōdū erat. Sꝫ ver
bū erat. et verbū hoc erat d̄s. et a
pud deū erat: et filius dei erat. et cū
prē vn⁹ deus erat. Dico ego opa mea
regi. Audiat dicentē qui verbū ītel
ligit: et audiat cū prē sempiternū
verbū. ī quo sūt etiā q̄ futa st. in q̊
nō abierūt et que trāsierūt. Hec opa
dei ī verbo tanq̈m ī verbo: tanq̈m in
vnigenito. tanq̈m ī verbo dei. Qđ
g̊ sequit᷑: Lingua mea calam⁹
scribe velocit᷑ scribentis. Qđ simile
fr̄es mei: qđ habet simile lingua dei
cū calamo scribe: Qđ habꝫ simile
petra cū xp̄o: qđ habet simile agn⁹
cū saluatore: Qđ habet leo cū vni
geniti fortitudīe: Dicta sūt hec
tm̄: et ṅ dicentur nō aliq̊ mō p hec
visibilia ad īuisibilē formarem᷑:
Sic g̊ huiꝰ ūilem silitudinē calami
huiꝰ nec cōparem⁹ illi excellentie:
nec tm̄ respuam⁹. Quero ei quare
lingua suā calamū dicit eē scribe
velociter scribentis. Aut v̇o q̄ntūcū
q̄ velocit᷑ scribat scriba: nō cōpa
rat᷑ illi velocitati. de q̄ dicit aliꝰ
psalm⁹. usqꝫ ī velocitate currit ver
bū eius. Sꝫ m̄ videt᷑ q̄ntū audere
hūana ītelligētia adhuc posse ac
cipi ex psona pris dictū. lingua
mea calam⁹ scribe: qꝛ qđ lingua d̄r
sonat et transit. qđ scribit᷑ manet.

Cu g° dicat deus verbu . et verbu qd
de no sonet et trnseat . s et dicat et
maneat : scriptis hoc maluit ds co
pare qm sonis . Qd aut addidit ve
locit scribetis . ipulit mente ad i
telligentia : s no pigra rmaneat
respiciedo atiquarios . a respitiedo
qlesslibet velores notarios . Si aut
hoc attederit : remanebit ibi ipsu
velocit . Cogitet velocit : et videat
qre dictu sit velocit . Velocit dei ta
le e : ut veloci9 nichil sit . In scriptis
eni scribit littra p9 litteram . sillaba
p9 sillaba . verbu p9 verbu : n ad
sedm trnsitur n pmo pscripto . Ibi
aut nichil velotius ubi no mlta st
verba : nec tn aliqd ptermissu est .
qa in vno sut oia . Ecce ia verbu il
lud sic platu eternu : ab etno coeter
nu veiet spons9 . Speciosus forma
p filys hoim . Pre filys hoim ? qre
no et p angelis ? Qd voluit dice pre
filys hoim ? n qr homo . ne hoiez xpm
quelibet hoiem putaes ait p filys
hoim speciosus forma ? Etia homo
p filys hoim : etia int filios hoim .
Pre filys hoim : etia ex filys hoim .
P filys hoim : Diffusa e gratia i
labys tuis . lex p moysen data e : gra
et veritas p ihm xpm fca e . Diffusa
e gra in labys tuis . Merito m sbuen
tu e qr co delector legi dei sedm inte
riore hoiem : s alia lex i mebris me
is repugnat legi metis mee . & cap
tiuu me ducit i lege pcti q est in
mebris meis . Miser ego ho ? qs me
liberabit de corpe mortis huius ?
Gra dei p ihm xpm dnm ntm . Dif
fusa e g° gra in labys tuis . Veit no
bis cu verbo gre : cu osculo gre . Qd
ista gra dulcius ? Quo ptinet gra

ista ? Beati quoz remisse sut iniqui
tates : et quoz tecta sut pcta . Si se
uerus iudex veiret nec afferret is
ta gram diffusa in labys suis ? qs
de salute aliqd sparet ? Qs no sibi
ho timet qd pctori debebat ? Ille ve
niens cu gra no exegit qd debebat :
soluit qd no debebat . No ei no pec
cator debebat morte ? Aut vo tibi
pctori debebat n suppliciu ? Debi
ta tua dimisit : et idebita sua ex
soluit magna gra . Qre gra ? Qa
gratis . Ptea tibi gras age licet .
referre no licet : no eni potes . Qre
bat ille qd retbueret et dixit ? qd re
tribuam dno p oibus q retribuit m ?
Et iuenit qsi aliqd : calice saluta
ris accipia . et nome dni iuocabo .
Hoc illi repedis : qr calice salutaris
accipis . et nome dni iuocas . Qs
t dedit ipm calice salutaris ? Re
masit i actioe grax : na in rela
tioe defecit . Inueni qd deo des qd
ab illo no accepis . et retuleis gram .
Sz caue ne du queis qd illi retribu
as . qd ab illo no accepis iuenias :
s pctm tuu . Hoc plane ab illo no
accepisti : s nec ei dare debes . Ho
dederut iudei retbuerut mala p
bonis . accepert ab eo pluuia . et
fructu no dederut s spinas doloz .
Ergo bonu qcqd voluis i te dare
deo . no te iuenis accepisse n a deo :
ipa e gra dei diffusa i labys . Fecit
te : gratis te fecit . Non eni erat cu
pstaret antequ faceret . Perieras .
qsiuit te : et iuentu reuocauit te .
Pterita no iputauit : futa pmisit .
Ve diffusa e gra in labys eius .
Propterea ingt bndixit te deus
i etnu . Laborat ut hoc possit itel

ligi adhuc a patre deo dici. propterea bn
dixit te deus in eternum. Accomodatius
videtur hoc accipi ex persona prophete: et
mutationes personarum repentine et omi
no ex improviso ineuntur in sanctis scriptu
rarum libris: et si quis advertat plene sit
pagine divine. Domine libera me a la
biis iniquis et a lingua dolosa: et stati.
quid detur tibi aut quid adiciatur tibi adversus
linguam dolosam: Alia illic persona erat.
alia hic: ibi penitentis. hic subvert
entis. Sagitte potentis acute. cum
carbonibus vastatoriis. Alia persona
est. quid detur tibi. hoc detur tibi: et in conse
quentibus fit alia. heu me quia incolatus
meus longinquus factus est: et in paucis
versibus tam crebra mutatio personarum
intellectum admonet. non exprimit lo
cum ubi mutatur: non dicitur. hoc dixit
homo. hoc dixit deus: sed ex ipsis verbis fit
nobis intelligere quid ad hominem pertine
at. quid ad deum. Homo autem dicebat.
eructavit cor meum verbum bonum: di
co ego opera mea regi. Non dicebat.
ille dicebat qui scripsit psalmum.
sed ex persona dei dicebat: incipit dicere
et ex sua. propterea benedixit te deus in et
ernum. Dixerat ei deus. diffusa est gratia
in labiis tuis. ei que fecerat speciosum
forma pre filiis hominum: etiam hominem quem
deum ante omnia protulerat. eternum et in ete
rnum coeternum. Impletus est ergo propheta gaudio
quodam ineffabili: et attendens quod deus
pater de filio suo homini revelavit.
qui potuit dicere ista ex persona dei.
propterea inquit benedixit te deus in eternum.
Quare? Propter gratiam. Illa enim gratia
quo pertinet? Ad regnum celorum. Pri
mum enim testamentum terram promiserat.
et aliud premium fuit vel promissio sub
lege positorum: aliud sub gratia: terra

chananeorum iudeis sub lege positis.
regnum celorum christianis sub gratia positis.
Itaque quod pertinebat ad eos qui sub lege
positi erant regnum. terra illa transit.
regnum celorum quod pertinet sub gratia
positis non transit: propterea hic benedixit
te deus. non ad tempus sed in eternum. Non
defuerunt qui omnia etiam superiora ver
ba ex prophete persona accipi mallent:
et hoc quod dictum est. eructavit cor
meum verbum bonum ex propheta volu
erunt intelligi. veluti dicente ympnum.
Quisquis enim dicit ympnum deo. eructuat
cor eius verbum bonum. quemadmodum qui blas
phemat in deum eructuat cor eius
verbum malum: ut et illud quod adiunc
tum est dico ego opera mea regi. signi
ficare voluerunt summum hominis opus non
esse nisi deum laudare. Illius est species sua
placere tibi: ad te pertinet eum in gratiarum
actione laudare. Opera tua si non
fuerint laus dei incipis teipsum ama
re: et pertinebis ad illos de quibus
dicit apostolus. Erunt enim homines seipsos
amantes. Displice tibi. placeat tibi
qui te fecit: quia in eo tibi displices
quod in te ipse fecisti. Opus ergo tuum
sit laus dei: eructet cor tuum verbum
bonum. Dic ergo opera tua regi: quia ut
dicres rex fecit. et ipse donavit quod
offerres. Redde illi de suo: ne ve
lis accepta parte patrimonii tui cum me
retricibus vivendo prodige perdere in meretri
cibus. et prodige perdere et recordamini
et porcos pascere. Hoc recordamini dictum est.
evangelio: sed iam de nobis dictum est.
mortuus erat et revixit. perierat
et inventus est. Et lingua mea cala
mus scribe velociter scribentis. Non
defuerunt qui sic intelligerent prophe
tam ea dixisse que scriberet. et ideo lin
guam suam calamo scribe comparasse:

velociter aut scribentis voluisse dicere. ut significaret ea se scribere que velociter ventura erant: ut velociter scribere velociter scribere intelligatur. idest scribere non tardatura. Non enim tardavit deus exhibere xpm. Quam cito evolutum sentitur: quod partum agnoscitur. Recordare generationes ante te. invenies adam tamquam hesterno die factum: ita gesta legimus omnia ab ipso principio. Ergo velociter facta sunt. velociter erit et dies iudicii: preveni velocitatem ipsius. Velociter veniet: velocius tu mutare. Aderit facies iudicis: sed vide quod dicit propheta. preveniamus faciem eius in confessione. Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Accinge gladium tuum circa femur potentissime. Gladium tuum quid. nisi verbum tuum? Illo gladio stravit inimicos: illo gladio divisit filium a patre. filiam a matre. nurum a socru. Legimus in euangelio. non veni pacem mittere sed gladium: et erunt in una domo quinque divisi adversum se. duo adversus tres. et tres adversus duos erunt divisi: idest filius adversus patrem. filia adversus matrem. nurus adversus socrum suam. Divisio hec quo gladio facta est. xpus attulit. Et re vera fratres. etiam cotidianis exemplis videmus hec. Placet iuveni alicui deo servire. displicet patri: divisi sunt adversus se. Ille promittit terrenam hereditatem: ille amat celestem. Aliud iste pollicetur: aliud ille eligit. Non sibi putet pater factam iniuriam: deus solus illi prefertur. Et tamen litigat cum filio volente servire deo: sed fortior est ille gladius spiritualis separans. quam copulans natura carnalis. Fit hoc et de filia adversus matrem: multo magis et de nuru adversus socrum. Nam aliquando in una domo nurus et socrus

inveniuntur heretica et catholica: et ubi fortius recipitur iste gladius. rebaptizationem non timemus. Potuit dividi filia adversus matrem suam: et non potuit nurus adversus socrum suam? Factum est hoc generaliter etiam in genere humano: divisus est filius adversus patrem. Fuimus enim aliquando filii diaboli: ad hunc infidelibus dictum est. vos a patre diabolo estis. Et omnis infidelitas nostra unde nisi a patre diabolo? Non ille creando: sed nos illum imitando. Iam modo videtis filium adversus patrem. Venit gladius ille. renuntiat diabolo: invenit alium patrem. invenit aliam matrem. Ille ad imitationem se prebens generabat in exitium: parentes duos quos invenimus in vita et non generavit. Divisus est filius adversus patrem. divisa est filia adversus matrem suam: plebs illa que de iudeis credidit. divisa est adversus sinagogam. Divisa est et nurus adversus socrum suam. Plebs de gentibus veniens nurus dicitur: quia sponsus xpus filius sinagoge. Unde enim natus est filius dei secundum carnem? Ex illa synagoga. Ille qui dimisit patrem et matrem. et adhesit uxori sue ut essent duo in carne una: non coniectura nostra. sed attestante apostolo et dicente. sacramentum hoc magnum est. ego autem dico in xpo et in ecclesia. Dimisit enim patrem quodammodo: non omnino dimisit veluti ad separationem. sed ad susceptionem humane carnis. Quomodo dimisit? Quia cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equalem deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens. Quomodo dimisit et matrem? Gentem iudeorum: sinagogam illam herentem veteribus sacramentis. Ad ipsam figuram pertinet quod ait. que est in

mater a qui fr̄es? Ille eni itus do
cebat: illi foris stabat. Videte si non
m ita sūt in dei. Docet xp̄c i ecclia.
illi foris stant. Sotrus g[o] quid e.?
Mater spon si. Mater sponsi domi
nī ihu xp̄i. synagoga e. Primi nrũs
eius ecclia veniens de gentib; nō co
sensit in circūtisione carnale: diui
sa e adū sub socru sua. Accigere gla
diū tuū. De potētia hui[9] gladij lo
qbam[9] tu ista dicem[9]. Accige gladiū
tuū: sermone tuū circa femr̄ poten
tissie. Habens gladiū qd est circa
femr̄. Qd significab de femoē. Car
ne. Unde illud ē. nō deficiet prin
ceps de iuda et dux de femorib; ei[9].
Nōne et ipe abrahā cui pmissū ē at
seme in quo bndicent oēs gentes.
qn misit seruū suū ad qrenda et
ducenda vxore filio suo. vn veiret
illud seme scm in q bndicent oēs
gētes. fide tenes i illa veluti hunli
tate semis ee magnitudine noīs.
id; filiū dei venturū ex filijs hoim
p seme abrahe: fecit ipm seruū suū.
que mittebat ita sibi iurāe. Pone
iquit manū tua sub femore meo.
et sic iura. Quasi dicet. Pone ma
nū tuā ad altāe. aut ad euāgeliū.
ā ad ꝓpheta: aut ad aliqd scm. Sb
femore meo iqt pone manū. habes
fiducia. nec teneres turpitudine.
s itelliges veritate. Petra accīgere
gladiū tuū circa femur potētissie.
Potentissie etiā circa femr̄: qr qd in
firmū e dei fortius hoib;. Potentis
sie. Specie tua et pulchritudine.
Iusticia accipe: qr semp eb speciosus
et pulcher. Et itende pspe: pro
de et regna. Nōne videm[9]? Certe
iā factū e. Attēdite orbē trar̄: in

tendit, pspere. pcessit et regnat: sb
dite sūt oms gentes. Qd erat illud
vide in spū. Quid? Hoc e ex.. i
veritate. Cū dicebant hec. nondū
ita regnabat xp̄c: nodū itendēat.
nodū pcesserat. Pdicabant. ecclib
ta sūt. iā ea tenem[9]; i multis red
ditore habem[9] deū. i paucis debito
re. Intende, pspe. pcede et regna.
Propt veritate et mansuetudine
et iusticia. Reddita e veritas: qn
veritab de tra orta e. Psentat[9] est
xp̄c expectatiōi genib huani: ut in
semie abrahe bndicent oēs gentes.
Pdicatū e euāgeliū: veritas e. Qd
mansuetudo? Passi sūt mrēs. et ide
multū pcessit et pm ouit p oēs ge
tes regnū dei: qr patiebant mrēs
nec deficiebat. nec resistebat dice
tes oia nichil ocultātes: pati ad
oia nichil recusātes. Magna ma
suetudo. corpus xp̄i hoc fecit: i ca
pite suo didicit. Ille pos sicut ouis
ad victimā ductus e. et sicut agn[9]
cora tondente se nō aperuit os suū.
vsq; adeo mansuet[9] ut pendes i cru
ce dicēt. pr̄ ignosce illis qr nesciūt
qd faciūt. Qd ppt iusticia? Veniet
etiā ut iudicet: et retribuet vnicuiq
scdm opa sua. Dixit veritate. pulit
iquitate: allaturus ē equitate.
Et deducet te mirabilit dextera
tua. Nos dextera ipi[9]: ipe dextera
sua. Ille ei deus. nos hoies dextera
sua. deductus e potētia sua. Et e
potentia qua pr̄ habet. habet et
ipe diuinitate pr̄is. habet et ipe
imortalitate pr̄is: et ipe etnitate
pr̄is habet. vtute pr̄is habet. De
ducet ei eū mirabilit dextea ei[9]
faciēs diuina. patiens huana.

maliciās hoīm sternēs boītate sua.
adhuc deducit: et ubi nondū ē: et
dextēa ei9 deducit eū. Hoc eni eum
ducit qd ipse donauit sctīs suis. De
ducet te miābilit dextēa tua. Sa
gitte tue acute potētissīe. Verba cor
transfigētia: amore excitantia. Unde
dr in canticis canticorū: qm vulnēata
caritate ego sū. Dicit ei vulnerata se
ēe caritate: amāe se dicit. estuāe se
dicit. suspirāe sponso: inde accepit
sagittā verbi. Sagitte tue acute po
tētissīe: et transfigentes et efficientes.
Acute potētissīe: Populi sub te
cadent. Qui ceciderunt? Qui pcussi
sūt et ceciderunt: Populos videm9 sbdi
tos xpo: cadentes nō videm9. Expoit
ubi cadūt: in corde: ibi se erigebat
cōtra xpm. ibi cadūt ante xpīstū.
Blasphemabat xpm. erectus erat:
supplicabat xpo. cecidit. pstratus ē:
occisus ē inimicus xpi. viuat discī
pulus xpi. De celo ē emissa sagitta:
corde pcussus ē saulus. nōdū paulus:
adhuc saulus. adhuc erectus. nō
dū pstratus. Accepit sagittā: cecidit
ī corde. Nō eni qd pstratus ē in fa
cie ibi cecidit: sz ubi ait. dne qd me
iubes face. Modo ibas ad xpianos
alligādos et pducēdos ad penā: et
modo dicis xpo. qd me iubes face? O
sagittā acutā potētissimā: q accep
ta cecidit saulus. ut eēt paulus. Ut
ille ita et ppli gētes attēdite: vide
te sbditas xpo. Ergo ppli sb te ca
dent. In corde inimicorū regis:
hoc ē. in corde inimicor tuor. Ipm
ei appellat regē: ipm nouit regē.
Ppli sub te cadent ī corde inimicor
regis. Inimici erāt. acceperūt sa
gittas tuas. ceciderunt an te: ex i
nimicis amici facti sūt: inimici mor
tui sūt. amici viuūt. Hoc ē p his
qui īmutabūt. Querim9 itellige
verba sīgula. vsus singulos: ita tn
querim9. ut de xpo dicta nemo dubitet.
Ppli sub te cadent ī corde inimicor re
gis. Sedes tua ds ī sctā sctōrū:
qr bndixit te ds ietnū ppt grām dif
fusā in labys tuis. Erat aūt sedes
regni iudaici tpalis. ptinēs ad eos
qui sb lege erāt: nō ad eos q sub grā
erāt. Venit ille ut libaret eos qui
sub lege erāt et sub grā cōstitueret:
sedes huius ī sctā sctōr. Qre? Quia
sedes illa pma regni tpalis fuit.
Unde nūc sedes ī sctā sctōr? Quia
dei. sedes tua deus ī sctā sctōrū. O
etnitatis diuinitas: nō eni posset
ds sedē habe tēporalē. Sedes tua ds
in sctā sctōr: Uirga directiois vir
ga regni tui. Directiōis virga ē: q
dirigit hoīes. Curui erāt. distorti
erāt: sibi regnāe cupiebāt. se a
mabāt: fcā sua mala diligebant.
Nō volūtate sua deo subdebāt: sed
volūtatē dei ad suas cōcupiscētias
flecte volebāt. Irascit eni pctor et
iniquus plerūqz deo qr nō pluit. et
nō vult sibi deū irasci qr fluit: et
ad hoc ppe modū sedent cotidie ho
mies ut disputēt cont deū. Hoc fa
ce debuit: hoc nō bn fecit. Tu vide
licet vides qd facias: ille nescit?
Distortus tu es: ille rectus ē. Distor
tū ad rectū qn iūgis? colliniari
nō pt: tāqm si ī pauimēto eqli po
nas lignū curuū. nō adiūgit. nō co
heret. nō coaptat. Pauimētū ubiqz
equale ē: sz illud curuū ē. nō coap
tat equali. Ergo dei volūtas eq
lis ē: tua curua ē. Ptea ē praua

videt illa: qr tu illi coaptari no po
tes. Dirige ad illa tene illa: velis
curuare ad te. qr no potes frustra co
naris: illa semp directa e. Vis illi
herere: Corrige: erit virga ipius
qui te regit virga directiois. Inde
et rex a regedo. no aut regit qui no
corrigit: ad hoc e rex nr rector rex.
Quomo et sacerdos a sctificado nos:
ita et rex a regedo nos. Sz qd ait a
lio loco: Cu sto scis eris et cu viro i
nocete inocens eris: et cu elco elect
eris. et cu puerso puersus eris: no qr
puersus ds. s qr puersi puersu eu
putat. Placet ti bonu: bonus e deus.
Displicet tibi: qsi prauus e ds. Curu
e ad te deus: tua curuatura facit
hec: na illius rectitudo sep manz. Audi
i alio psalmo qm bonus ds isrl rec
tis corde. Virga directiois vga reg
ni tui. Dilexisti iusticia et odisti
iniqtate. Vide virga directiois: dilex
isti iusticia et odisti iniqtate. Atte
de ad ista virga: sit ti rex xpc. regat
te virga ista ne frangat te. Virga
ei ferrea e: illa iflexibilis. Et qd
dictu e: Reges eos i virga ferrea:
et tamqm vas figuli coteres eos. Ali
os regit: alios coterit. Regit spua
les: coterit carnales. Ergo attede
ad ista virga. Qd in ea times: Hec
e tuta virga. Dilexisti iusticia. et
odisti iniqtate. Qd times si forte i
iquus eras: Audis eni rege tuu qr
odit iniqtate et times: Est qd fa
cias. Quid: Odit iniqtate: nuqd
te: Sz in te e iniquitas. Odit illam
ds. oderis et tu: et vna re ambo o
deritis. Eris eni deo amicus. si odisti
qd odit: ita et amabis qd amat
si displiceat i te ipo tibi iniqtas tua.

et placeat creatura ipius. Homo es
eni iniqus. Duo dixi noia. Duo noia
homo et iniquus. In istis duobus noi
bus vnu e nature. alteru culpe:
vnu ti deus fecit. alteru tu fecisti.
Ama qd deus fecit: oderis qd tu fe
cisti. qr ipe hoc odit. Vide qm iam
illi icipias coniugi: tu odisti qd o
dit. Pctm punitur e: qr virga di
rectiois e virga regni ipius. Sed no
potest ut no puniat pctm. Puni
du est pctm. Si puniendu no esset:
nec pctm esset. Preueni illu: no
vis ut ipe puniat. tu puni. Ideo ei
adhuc ipe pcit. differt. tenet manu.
arcu itendit: hoc e minas clamat
tantu feriturus se si vellet ferire.
Differt ergo manu a pctis tuis: tu
noli differre. Couerte te ad puni
eda pcta tua: qr ipunita pcta ee no
possut. Puniendu ergo erit: aut a te
aut ab ipo. Tu agnosce. ut ille ig
noscat. Attende exeplu i illo psal
mo penitecie: auerte facie tua a
pctis meis. Nuqd dixit a me: Alio
eni loco apte dicit. ne auertas facie
tua a me. Ergo auerte facie tua a
a pctis meis. Nolo videas pcta mea.
qr vide dei aiaduerte e. Ideo et iu
dex qd punit aiaduerte dr. id est aim
illuc adutere: itende vtiqz ad pu
niendu qr iudex e. Sic e et iudex
ds. Auerte facie tua a pctis meis.
Tu ab ipis facie noli auertere: si vis
ut deus ab ipis auertat facie suam.
Vide qm hoc offert deo i ipo psal
mo. Facinus meu ego iquit agnosco
co: et pctm meu cotra me e semp.
Hoc no vult ee ante deu: qd vult
ee ante se. Virga directiois virga
regni tui. Nemo sibi multu de m

sericordia dei blandiatur: virga direc
tionis est. Nunquid dicimus non esse miseri
cordem deum? Quod misericordius eo quod
parcit tantum peccatoribus? eo qui in omnibus
conversis ad se non curat preterita?
Sic eum dilige misericordem: ut velis
et veracem. Non enim misericordia potest illi
auferre iusticiam: neque iusticia mi
sericordiam. Interim quamdiu ille dif
fert tu noli differre: quia virga di
rectionis virga regni ipsius. Dilexisti
iusticiam et odisti iniquitatem. Prop
terea unxit te deus deus tuus. Propterea
unxit te ut diligeres iusticiam: et odis
ses iniquitatem. Et vide quomodo ait. propterea
unxit te deus deus tuus. O tu deus: un
xit te deus tuus. Deus unguitur a deo.
Etenim in latino putatur idem casus
nominis repetitus. In greco autem evi
dentissima distinctio est: quia unum nomen est
quod compellatur. et alterum ab eo quod com
pellat. unxit te deus. O tu deus. un
xit te deus tuus: quomodo si diceret. propterea
unxit te deus deus tuus. Sic accipite.
sic intelligite: sic in greco evidentis
simum est. Ergo quis est deus unctus a deo?
Dicant nobis iudei; scripture iste com
munes sunt. unctus deus a deo. Unctum
audis; christum intellige. Etenim christus a
chrismate. Hoc nomen quod appellatur
christus unctionis est: nec in aliquo alibi
ungebantur reges et sacerdotes nisi in
illo regno ubi christus prophetabatur et
ungebatur: et unde venturum erat christi
nomen. Nusquam est alibi omnino: in nul
la gente. in nullo regno. Unctus est ergo
deus a deo. Quo oleo nisi spirituali?
Oleum enim visibile in signo est. oleum
invisibile in sacramento est: oleum spirituale
intus est. Unctus est nobis deus et missus
est nobis. et ipse deus ut ungeretur

homo erat: sed ita homo erat ut deus esset. ita
deus erat ut homo esset? non dedignatus est
verum hominem verum deum. in nullo fallax.
in nullo falsus: quia ubique verax. ubi
que veritas. Deus ergo homo. et ideo unctus
deus: quia homo deus. et factus est christus.
Hoc significabat quod iacob lapidem sibi
ad caput posuerat et dormierat.
Iacob patriarcha lapidem sibi ad caput
posuerat: dormiens autem illo lapide
ad caput posito. vidit apertis celis
scalas a celo in terram? et angelos as
cendentes et descendentes: hoc viso
evigilavit. unxit lapidem et discessit.
In illo lapide intellexit christum: ideo
unxit. Videte ex quo predicatur christus. quid
sibi vult illa unctio lapidis: presertim
apud patriarchas qui unum deum colebant.
Factum est autem in figura: et discessum est.
Non enim unxit lapidem. et venit illuc
semper adorare. et sacrificia ibi facere.
Expressum est misterium: non inchoatum
sacrilegium. Et videte lapidem. Lapi
dem quem reprobaverunt edificantes:
hic factus est in caput anguli. Et quia
caput viri christus: propterea lapis ad ca
put. Attendite magnum sacramentum.
Lapis christus. Lapidem vivum ait petrus
ab hominibus reprobatum: a deo autem elec
tum. Et lapis ad caput quia caput vi
ri christus: et unctus lapis quia a chrisma
te dictus est christus. Et videntur scale
revelante christo a terra in celum. vel a
celo in terram: et ascendentes et des
cendentes angeli. Quod hoc sit. melius
videbimus: cum testimonium evangelii
ab ipso domino commemoraverimus. Nostis
quia iacob ipse est israel. Illi enim cum an
gelo luctanti et prevalenti. et be
nedicto ab eo cui prevaluit. nomen mu
tatum est. ut appellaretur israel. sicut

pplus isrl' pualuit xpo ut crucifi
gēt eū: et tñ in his qui xpo credi
derūt ab ipo cui pualuit bndict9
ē. Sz multi nō crediderūt: unde
claudicatione iacob. Bndictioēz
et claudicatione. Benedictio his
qui crediderūt. nā postea nouim9
ex illo pplo multos credidisse: clau
dicatio aūt in his qui nō credide
rūt. Et qz plures nō crediderūt
et pauci crediderūt: ideo ut fiet
claudicatio tetigit latitudiēz fe
moris ei9. Qd ē latitudo femoīs?
Multitudo generis. Videte g° scalas
illas. Dñs vidit nathanaelē in
euāgelio: et ait. Ecce vē israheli
ta: ī quo dolus nō ē. Sic eñi dr de
ipo iacob: et erat iacob sine dolo
habitās ī domo. Hoc ccolens dñs
videns nathanaelē sine dolo de
gente illa et de pplo illo: ecce vē
īquit isrlita ī quo dolus nō est.
Appellauit isrlitā in quo dolus
nō esse: ppt hoc iacob. Et ille na
thanael. unde me nosti? Et dñs.
cū esses sub arbore fici vidi te: idz
cū esses ī illo pplo sub lege cōstitu
tus q̄ carnali umbra illū pplm p
tegebat. ibi te vidi. Qd ē ibi te
vidi? Ibi tui misertus sū. Ille at
etiā recordat9 qd fuit etiā sb ar
bore fici ī veritate admiratus est:
qz putabat se a nemine visū cū
ibi esse. cōfitet et dicit. Tu es fi
lius dei: tu es rex isrl'. Qs h° dix
it? Qui audierat qd verus esset
isrlita. et dolus ī illo nō esse. Et
dñs. qz dixi ti vidi te sb arbore fici
credidisti: maiora horū videbis.
Loqtur cū isrl'. cū iacob. cū illo q
sibi lapidē ad caput posuerat.

maiora horū videbis. Que maio
ra? Quia iā lapis ille ad caput
ē. Amen dico vobis: videbitis ce
lū aptū. et angelos dei ascēdentes
et descēdentes sup filiū hoīs. An
geli dei ascēdant et descēdant p
scalas suas: fiat hoc in ecclia. An
geli dei anūtiatores sūt veritatis:
ascendat et videat. ī pncipio erat
verbū. et verbū erat apud deū. et
ds erat verbū: descendat et videat
qz verbū caro factū ē. et hītauit in
nobis. Ascendat ut erigat magnos:
descendat et nutriat puos. Vide
ascendentē paulū. siue mēte ex
cessim9 deo: vide descendentē. siue
tēperantes sum9 vobis. Vide ascē
dentē. sapientiā loqmur īter per
fectos: vide descendentē. lac vob'
potū dedi nō escā. Hoc fit ī ecclia.
Ascendūt et descendūt angli dei
sup filiū hoīs? qz ē sursū fili9 hoīs
ad quē ascēdant corde: et deorsū
filius hoīs idz corpus ei9. Mēbra
eius hīc sūt: caput sursū ē. Ascē
dit ad caput. descendit ad mēbra:
xpc ibi. xpc hīc. Nā si ibi tantū et
hīc nō. unī vox illa. saule saule qd
me psequeris? Qs eñi illi ī celo mo
lestus fuit? Nemo. nec iudei nec
saulus: nec diabolus teptator. Ne
mo ibi molestus illi: sz sicut in co
pagine corpis huani pede calcato
ligua clamat. Dilexisti iustitiā
et odisti iniquitatē: pptea unxit te
ds ds tuus. Locuti sum9 de unctō
deo: hoc ē de xpo. Nō potuit aptī
dici nomē xpi: qm̄ ut diceret unctus
deus. Quoniā speciosus forma pre
filijs hoīm: sic unctus Oleo ex
ultatiōis p participibz tuis. Ex

eni principes eius: Filii hoim? qm
et ipe filius hois prīceps factus ē
mortalitatis illoꝝ: ut faceret prīci
pes īmortalitatis sue. Mirra et
gutta et cassia a vestimentis tuis.
Odores boni a vestimentis tuis. Ves
timenta ei⁹ sancti ei⁹. electi ei⁹. tota
ecclia eius. quā sibi fecit vestem
exhibet sn macula et ruga: ꝓpter
maculā abluens ī sanguine. ꝓpter
rugā extendens ī cruce. Inde bonus
odor: qui significat nōiatis q̄bus
dā aromatibꝫ. Audi paulū illū, mi
nimā fimbriā de vestimento q̄d te
tigit mulier ī fluxu sāguis et sa
nata ē: audi illū dicentē. Xpi bo
nus odor sum⁹ ī omi loco: et in
his qui salui fiūt. et ī his q̄ pere
ūt. Nō dixit bon⁹ odor ī his qui
salui fiūt. et malꝫ odor ī his q̄ pe
reūt: ꝫ q̄d ad nos attinet bon⁹ o
dor sum⁹ et ī his qui saluati fiūt. et
ī his qui pereūt. Saluū fieri hoīem
bono odore nō est īprobabile neqꝫ
incredibile: perire aūt hoīem bono
odore. q̄ ratio ē: Magna vis magna
veritas: et si capi nō potest ita ē.
Nā ut noueritis q̄ difficile capit
scāū scribit. et ad hec q̄s idoneus.
Qd ē ad hec q̄s idoneus: Qs itel
ligat hoīes mori bono odore: Tn
aliq̄d dicā fr̄es. Ecce ipe paulus
pdicabat euāgeliū: multi illū a
mabāt pdicatorē euāgelii. mlti
illi īuidebāt. Qui illū amabāt
bono odore saluabant. q̄ illi ī
uidebāt bono odore peribāt: ideo
et pereūtibꝫ nō malus odor ꝫ bon⁹
odor. Ideo enī magis illi īuidebāt:
q̄ tā bona in illo gr̄a pualebat.
Nemo enī īuidet misero. Erat g⁹

glo⁹sus in pdicatiōe verbi dei. et vi
uēs scd̄m regulā illi⁹ virge direc
tionis: et diligebat eū qui ī illo di
ligebat xp̄m. qui seq̄bant bonū o
dore. Diligebat amicū sponsi ipa
sponsa q̄ dicit ī canticis canticoꝝ. p⁹
odore vnguētoꝝ tuoꝝ currim⁹. Illi
aūt q̄ntomagis eū videbāt ī glā
pdicatiōis euāgelii et ī vita īcul
pabili: tātomagis īuidia torq̄bā
tur. et occidebātur bono odore. Mir
ra et gutta et cassia a vestimentis
tuis. A domibꝫ eburneis ex q̄bꝫ
delectauerūt te filie regū. Domos
eburneas. domos magnas. domos
regales: q̄s si vis. eligere: delectauerūt
īde xp̄m filie regū. Vis domos eb
neas spūalit' accipe: Magnas do
mos eburneas et magna tabna
cula dei. corda scōꝝ. ipos q̄ reges
regentes carnē. subiugantes sibi tur
bas hūanarū affectionū. castigan
tes corpus et seruituti subicientes acci
pe: q̄ inde delectauerūt eū filie regū.
Etenī oms q̄ illis pdicantibꝫ et euā
gelizātib⁹ nate sūt. filie regū sūt: et
ecclie. filie aplo'ꝝ: filie regū sūt. Ille eī
rex regū? illi aūt reges de quibꝫ dic
tū ē. sedebitis sup xii. sedes. iudi
cantes xii. tribꝫ isrl̄. pdicauerūt verbū
veritatis: et genuerūt ecclias nō
sibi ꝫ illi. Ad hoc ptinet sacrāmentū
q̄d scriptū est in lege: si mortu⁹ fuit
frat. accipiat vxorē ei⁹ fr̄ ei⁹. et susci
tet semen frat' suo. Accipiat vxorē
ei⁹: et suscitet semē. nō sibi ꝫ fr̄i
suo. Dixit xp̄s. dic frībꝫ meis. dixit
in psalmo. narrabo nomē tuū fr̄i
bus meis. Mortu⁹ ē xp̄c. resurrexit.
ascendit. absentauit se corpe: sus
cepit fr̄es ei⁹ vxorē eius. pdica

tioe euagelij . gnatum filios no per
semetipos s p euagelium ppter nome
fris. In xpo enim ihu iqt p euagelium
ppt nome fris : ego vos genui. Itaqz
suscitatores semen fri suo : qtqt ge
nuerunt no paulianos . a petrianos.
s xpianos noiauerunt. Videte si no
iste sensus vigilat et i his versib9.
Cum eni diceret a domib9 eburneis . du
de regalibz . amplis . pulchris . lenib9.
qlia sunt corda scor. sbiecit ex qbz te
delectauerunt filie regum. In hono
re tuo. Filie quidem regum filie aplor
tuorum sed in honore tuo : qr seme illi
suscitauerunt fri suo. Ideo ipos qs
suscitauerat fri suo paul9 cum videret
curre ad nome suum exclamauit. Num
qd paulus crucifixus e pro vobis.
Qd eni ait lex. Et habeat natus
nome defuncti. Defuncto nascat : de
functi noie appelletur. Seruat hoc le
gitimum paul9 : volentes appellari
ex noie suo reuocat. Num qd paul9 p
vobis crucifixus e. Ad defunctum as
picite. numqd paulus p vobis cruci
fixus e. Et qd ergo. An illos gene
rasti. qd si nome tuum illis iposuis
ti. Aut. Aut i noie pauli baptiza
ti estis. Delectauerunt te filie regum
in honore tuo. Tene te . serua te i ho
nore tuo : hoc e habe veste nuptia
le . illius honore . illi9 gliam qrere.
Intellige etiam filias regum ciuita
tes q crediderunt in xpm : a regib9
codite sunt . et a domibz eburneis .
diuitibz . supbis . elatis. Filie regum
delectauerunt te i honore tuo : qr no
qsierunt honore patrum suor . s qsi
erunt honore tuum. Ostendat m ro
me i honore tanto teplum romuli :
i qnto ibi ostendo meoriam petri.

In petro qs honorat. n ille defunc
tus p nobis. Sumus eni xpiani no
petriani. et si nati p frem defuncti .
tn cognoiati noie defuncti. p illum
nati s illi nati. Ecce roma . ecce kar
tago . ecce alie et alie ciuitates filie
regum sunt . et delectauerunt rege suum in
honore ipius : et ex oibus fit vna
qda regina. Quale carme nuptiale.
Ecce int carmina hilaritatis ple
na . pcedit et ipa sponsa . Sponsus
eni veniebat . ipe describebat . il
lum erat ois itentio nra . pcedat et
ista. Astitit regina a dextris tuis.
Que a sinistris . no e regina. Stabit
eni qda et a sinistris cui dicetur : vade
i igne eternum. A dextris aut stabit
cui dicetur. venite bndicti pris mei :
pcipite regnum qd vobis patum est
ab inicio mundi. Astitit regina a
dextris tuis. In vestitu deaurato :
circuamicta varietate. Vestitus
regine huius quis e. Et pciosus est
et varius e. Sacramenta doctrine
in linguis oibus varijs. Alia lingua
affrica . alia syra . alia greca . alia
hebrea : alia illa et illa. Faciunt is
te ligue varietate vestis regine hu9.
Quom aut ois varietas vestis i
vnitate cocordat : sic et ois lingua
ad vna fide. In veste ista varietas
sit : scissura no sit. Ecce varietate
itelleximus de diusitate linguar . et
veste itelleximus ppt vnitate : i ipa
aut varietate aurum qd e ipa sapi
encia. Quelibet sit varietas lingua
rum . vnum aurum pdicatur . no diuersum
aurum s varietas de auro : eade qp
pe sapiam . eandem doctrinam et disci
plinam omibus ligue pdicant. Varie
tas i linguis : aurum in sentenciis.

Alloquitur propheta reginam istam. libenter
eam illi cantat: et unusquisque nostrum si tamen
noverimus ubi sumus. et ad illud cor
pus pertinere conemur. et fide et spe per
tineamus. uniti in membris christi. Nos
eam alloquitur. Audi filia et vide.
Alloquitur eam tamquam unus de patribus
quia filie regum sunt. et si alloquitur prophe
ta. et si alloquitur apostolus tamquam filiam:
sicut eam dicimus patres nostri prophete. patres
nostri apostoli. Si nos illos ut patres illi
nos ut filios: et vox una paterna allo
quitur unitam filiam. Audi filia et vide.
Prius audi: postea vide. Ventum est
enim ad nos cum euangelio. et predicatum est
nobis quod nondum videmus. et audiendo
credidimus. et credendo videbimus sicut
dicit ipse sponsus apud prophetam: populus
quem non cognovi servivit mihi. in obau
ditu auris obedivit mihi. Quid est in
obauditu auris: Quia non vidit.
Viderunt iudei et crucifixerunt: non
viderunt gentes et crediderunt. Veniat
regina de gentibus in vestitu deaura
to circumamicta varietate: veniat
a gentibus veniat circumamicta omnibus
linguis in unitate sapientie: dicatur ei
audi filia et vide. Si non audieris:
non videbis. Audi ut mundes cor fide
sicut apostolus ait. in actibus apostolorum: fide
mundans corda eorum. Ad hoc enim audi
mus quod credamus. antequam videamus:
ut credendo cor mundemus. unde vide
possimus. Audi ut credas: munda cor
fide. Et cum cor mundavero: quod vide
bo? Beati mundo corde: quia ipsi deum vi
debunt. Audi filia et vide. Et in
clina aurem tuam. Parum est audi: humi
liter audi. Inclina aurem tuam. Et
obliviscere populum tuum et domum patris
tui. Erat populus quidam et domus patris

quidam: populus babilonie in quo natus est.
habens regem diabolum. Undecumque ve
nerunt gentes a patre diabolo venerunt:
sed patri diabolo renunciaverunt. Oblivis
cere populum tuum et domum patris tui. Feda
te ille genuit cum peccatricem fecit: pul
chra te iste regenerat qui iustificat in
pium. Obliviscere populum tuum et domum
patris tui. Quoniam concupivit rex speciem
tuam. Quam speciem nisi quam ipse fecit?
Concupivit speciem. Cuius speciem: Pec
catricis: iniquae. impiae. Qualis erat
apud patrem diabolum et apud populum su
um: Non. sed de qua dicitur. que est ista que as
cendit dealbata? Ante ergo non alba.
postea dealbata: quia si fuerint pecca
ta vestra sicut fenicium. tamquam nivem deal
babo. Concupivit rex speciem tuam. Quis
rex? Quia ipse est dominus deus tuus. Iam
vide si non debes dimittere patrem illum
et populum tuum illum: et venire ad regem
istum deum tuum. Deus tuus est. rex tuus
est: rex tuus et ipse est sponsus tuus.
Regi nubis deo. ab illo dotata ab il
lo decorata: ab illo redempta. ab illo
sanata. Quicquid habes unde illi placeas: ab illo habes. Et adorabunt
eum filie tiri in muneribus. Ipsum regem
tuum deum tuum adorabunt filie tiri in
muneribus. Filie tyri filie gentium.
A parte ad totum tyrum vicinam huic
terre ubi prophetia erat significabat gen
tes credituras christo. Inde erat illa cha
nanea: que primo canis est appellata.
Nam ut noveritis quia inde erat euange
lium sic loquitur. secessit in partes tyri
et sydonis: et ecce mulier chanane
a de finibus illis egressa. et que ibi nar
ratur: quia primo canis erat apud pa
trem suum et in populo suo. Sed clamando
et veniendo ad istum regem decora fa

ciente. et credendo in illū. q̄d meruit
audire? O mulier magna ē fides
tua: concupiuit rex speciē tuā. Ado
rabūt eū filie tyri ī muneribꝫ. Ado
rabūt eū in muneribꝫ. Quibꝫ mu
neribꝫ? Sic ad se vult venire rex is
te. thezauros suos īpleri volt: et ip
se donauit vnde īpleant̄. et vobis ī
pleant̄. Veniant ī muneribꝫ inquit:
adoret eū. Quid ē in muneribꝫ? Noli
te vob̄ condere thesauros ī t̄ra. ubi ti
nea et rubigo exterminat. et ubi fu
res effodiūt et furant̄: ſꝫ thesauri
zate vob̄ thesauros ī celo ubi neqꝫ
fur neqꝫ tinea corrūpit. Ubi ēi fuit
thesaurus tuus: illic erit et cor tuū.
Venite cū muneribꝫ: date elemosi
nas. et oīa mūda sūt vob̄. Venite cū
muneribꝫ ad eū qui dicit: miseri
cordiā volo magis q̄m sacrificiū.
Ad illud t̄eplū q̄d erat an̄ figura
futuri. veniebat̄ cū tauris et arie
tibꝫ. cū hyrcis. cū diuersis quibꝫq̄
aīalibus aptis ad sacrificiū. vt ī
illo sanguine aliud fiet. aliud sig
nificaretur? m̄ iā ipē sanguis q̄
figurabat illa omnia venit: venit
rex ipē. et ipē munera vult. Que
munera? Elemosinas. Ipē ē enī
iudicaturus: et ipa munera īputa
bit q̄busdā. Venite inquit bn̄dicti
p̄ris mei: p̄cipite regnū q̄d vobis
patū ē ab īcio mūdi. Quare? Esu
riui et dedistis m̄ manducare. siti
ui et dedistis m̄ bibere? nudus et
vestistis me. hospes et adduxistis:
īfirmus et in carcere. et visitastis me.
Hec sūt munera quibꝫ adorat fi
lie tyri rege: qꝛ cū dicent: q̄ndo te
vidimus. ille qui et sursū ē et deor
sū ꝓpter ascendentes et descendentes.

cū vni inquit ex minimis meis fecistis.
m̄ fecistis. Adorabūt eū filie tyri
in muneribꝫ. Et q̄ sūt filie tyri. et
q̄m nō adorabūt eū in muneribꝫ: pla
nius illud voluit dicere. Vultum
tuū dep̄cabuntur diuites pleb. Ve
filie tyri adorātes ī muneribꝫ di
uites sūt plebis: q̄s ille alloquitur
amicus sponsi. Precipe diuitibꝫ hui9
mūdi nō superbe sapere: neqꝫ sperare
ī incerto diuiciarū: ſꝫ ī deo viuo q̄
p̄stat nobis oīa abūdant̄ ad fruē
dū. Diuites sint ī operibꝫ bonis. fa
cile tribuat. communicet. adorent
ī muneribꝫ. ſꝫ nō p̄dūt: securi po
nāt ubi semp̄ īueniat. thesauri
sent sibi fūdamentū bonū ī futur̄.
ut apprehendat vera vitā. Adorādo
ī muneribꝫ vultū tuū dep̄cabūt
diuites plebis. Ad ecclīam ei con
currūt. et ibi elemosinas faciūt.
ne extra fiat. idꝫ ne extra positi
faciant. ī ecclīa faciat. Vultus
enī sponse huius et regine p̄derit
facientibꝫ: ꝓpterea illi qui res suas
vendebāt vultū regine huius dep̄
cātes ī muneribꝫ veniebant. et ea
q̄ portabāt ad pedes aplōꝝ pone
bant. Feruebat dilectio ī ecclīa. vultꝫ
ē at regine ecclīa. vult9 eat regine obsequ
eat regine ecclīa. vult9 ēt regine adoran
ū filiarū tyri. idꝫ diuitū adoran
tiū in muneribꝫ. Vultū tuū de
p̄cabūtur diuites plebis. Et q̄
dep̄cabūt vultū. et cui9 vultū de
p̄cabūt? Oms vna sponsa. oms
vna regina: mater et filii simul totū
ad xp̄m ꝑtinēs. ad caput ꝑtinēs.
Sꝫ qꝛ fiunt ista opa et iste elemo
sine ad iactantiā hoīm: in dicat
ipē dn̄s. Cauete facere iusticiā ve
strā corā hoībꝫ: ut videamini ab eis.

Quom aut et publice debent fieri
ppt vultu sponse. ait. luceant opa
vra cora hoibus. ut videat bona fca
vra. et glificent prem vrm qui in ce
lis e: no ut gloria vram qratis i opi
bus bonis q publice facitis. sed ut
glam dei. Et qs nouit i quit utru
glam dei qro? an glam mea qro?
Qado paupi videor? quo aio dem
qs videt? Sufficiat tibi qui videt.
ille videt qui retribuet: sufficiat
ti qui videt. itus amat qui itus vi
det: itus amat itus amet: qui ite
riore facit et ipsa pulchritudine.
Noli qsi oculis exterioribz delectari:
qr videris et qr laudaris. Attedite
qd hic seqtur. Omis gla ei filie
regis itrinsecus. Intrinsecus no so
lu vestis e aurea et variata: s; int
pulchra nouit qui specie ei ama
uit. Que sut iteiora? Pulchritu
dies consciecie. Ibi videt xpc. ibi
amat xpc: ibi alloqtur xpc. ibi po
nit xpc: ibi coronat xpc. Sit g talis
elemosina tua i occulto: qr ois gla
ei filie regis intrinsecus. In fim
briis aureis circuamicta varietate.
Pulchritudo itrinsecus: i fimbriis
aut aureis varietas liguaz doctrine
decus. Ista qd psut. si no sit pulchri
tudo illa itrinsecus? Afferentur re
gi virgies post ea. Vere factu e: cre
didit ecclia. facta e ecclia p oes gen
tes. Modo qadmodu concupiscut v
gines placere illi regi? Vn irritant?
Qa pressit ecclia. Afferetur regi v
gines post ea. Proxime ei affe
retur tibi. Non eni que afferut alie
ne sut: s; prime ei ad ea ptinetes.
Et qr dixit regi: ad eu conversus dixit
tibi. Proxime ei afferentur t. Affe

retur in leticia et exultatione: addu
centur i templu regis. Templu regis
ipa ecclia: itrat in teplu ipa ecclia.
Unde construitur teplu? De hoibus qui
itrant in teplu. Lapides vivi q sut
n fideles dei? Adducentur i teplu re
gis. Sut eni virgies extra teplu regis.
heretice sanctimoniales? sut quide vir
gines. s; quid pderit eis n adduca
tur i templu regis? Templu regis
i unitate e: teplu regis no e ruino
su. no discissu. no diuisu. Iunctura
lapidu viventiu. caritas e. Adducentur
in teplu regis. Pro patribus tuis na
ti sut t filii. Nichil evidentius. Atte
dite ia ipm teplu regis. qr ide loqtur
ppt unitate diffusa orbe toto terraz:
qr ille que virgies ee voluerut n ad
ducatur in teplu regis. sponso placere
no possut. P patribus tuis nati st tibi
filii. Genuerut te apli: ipi missi sut.
ipi pdicauerut. ipi patres. S; nuqd no
biscu corpalit semp ee potuerut? Et
si vnus ipsoz dixit. cupio dissolui et
ee cu xpo multo magis optimu e. ma
nere in carne necessariu ppt vos. dixit.
hoc quide. s; qmdiu hic manere potu
it? Nuqd usq ad tepus hoc? Nuqd
usq i posteru? Ergo illoz abcessu
deserta e ecclia? Absit. P patribz tuis
nati st tibi filii. Qd est g? p patribz
tuis nati st tibi filii? Patres missi st
apli: pro aplis filii nati st tibi. co
stituti st epi. Hodie eni epi q sut
p totu mudu. unde nati sut? Ipa
ecclia patres illos appellat: ipa illos
genuit. et ipa illos constituit i se
dibz patru. No g te putes deserta.
qr no vides petru. qr no vides pau
lu. qr no vides illos p qs nata es:
de ple tua tibi creuit paternitas.

Pro patribz tuis nati sut tibi fily:
Costitues eos pncipes sup oem ter
ra. Vide teplu regis qd late diffusu
e. ut noverit virgies q no adducut
in teplu regis. no se ad istas nup
tias ptine. Pro pribz tuis nati sut
tibi fily costitues eos pncipes sup
oem tra: hoc e catholica eccl'ia fi
ly ei costituti pncipes sup oez tra.
fily ei costituti pro pribz. Agnos
cat qui pcisi sut; veiant ad vnita
te. adducant in teplu regis. Teplu
suu deus ubiqz collocavit: funda
meta pphetaz et aplo'z ubiqz firma
uit. filios genuit eccl'ia: costituit e
os pro pribz suis pncipes sup oem
terra. Memores erut nois tui in
omi gnatioe et gnatione: ppterea ppli
cofitebut t. Quid g pdest cofiteri?
et extra teplu cofiteri. Qd pdest p
cari. et in mote no pcari. Voce me
a iqui ad dnm clamavi: et exaudi
uit me de mote sco suo. De q mote.
De quo dictu e. no potest civitas ab
scondi. sup monte costituta. De
q monte. Que vidit daniel ex pvo
lapide crevisse. et fregisse oia regna
terraru: et iplevisse oem facie tre.
Ibi adoret qui vult accipe. ibi petat
q vult exaudiri: ibi cofiteat q vult
sibi ignosci. Ppterea ppli cofitebut t.
In etnu et in sclm scli. qr et i illa
vita etna no erit ia quide gemitus
pcco'z: sed tn in divinis laudibus
supne illi ac ppetue civitatis no
deerit sepitna cofessio iate felici
tatis. Ipsi eni civitati cui ali psal
mus cantat. glosa dicta sut de te ci
uitas dei. ipi sponse xpi. ipi vgine.
filie regis et coiugi regis. qr pnci
pes ei sut meores nois ei i omi
gnatioe et gnatione. qmdiu tnsceat
hoc sclm qd multis gnatioibz agit.
gerentes p illa caritatis cura. ut de
isto sclo liberata ietnu deo cocreg
net. ppter hoc eidem ipi cofitebut
ppli in etnu cospicuis et maifestis
ibi cordibz oim pfca caritate lumino
sis: ut se vniversa plenissie novei
q hic i multis suis ptibz occulta si
bi e. Vnde amonet ab aplo nichil
ante tepus iudicare. donec veniat
dns et illuiet absodita tenebraru
et manifestet cogitatioes cordis:
et sit laus vnicuiqz a deo. Ipa eni
sca civitas sibi qdamo confitebit
cu ppli eius quibz costat ipi civitati
cofitebut ietnu: ut ex nulla pte
se lateat. nullo i se existente cui
aliqd lateat. Explicit ps. xliiij. Inc
pit. xlv.

In caritati vre
qdam sicut notissia loquim
in quibz imorari no debem
qr ea q satis. breuit comeo
rari debent: filios chore nos itelli
gam. Comeoro eni vos sactes cho
re iterptari calvicm. dnmqz nrm
qm in calvarie loco crucifixus est
adduxisse multos taqm illud gnu
qd n mortificatu esst. solu remanet.
et eos qui adducti sut appellatos
filios chore. Hoc i mysterio. Cetm
fuerut nescio qui fily chore illo tpe
qn ista cantabatur: s sps nos vult
ficare debet. no littia velare. Nos g
itelligam: et videte si ea q sequut
idz que habet psalmu ipe coterins
cogruut nobis. et ivenim (h nos
si tn inhereamus mebris eius cui
corpis in celo caput e ex illa pas
sione ascendes: ut eos qui i hui
litate iacebat secu in vbertate

adduceret fructū ferentes ī toleratia.
Dictū est aūt in fine. p occultis. p
filijs chore psalmus. Occultū est g°.
ſ ille ipe qui in caluarie loco cruci
fixus ē nostis qꝛ velū discissit. ut te
pli secreta patescerent. Unde qꝛ cruc
dñi nři clauis fuit q̄ clausa apiren
t. credamus affuturū eū nob ut ista
occulta reueletur. In fine qd ha
bet. semp xpm ītellige debemus. Fi
nis eni legis xpc ad iustitia omi
credenti. Finis aūt dr: nō qa consu
mit ſ qꝛ pficit. Nā et finitū cibū
dicimus quē manducabat. et finita
tunicā q̄ texebat: illud ad consup
tione. hoc ad pfectione. Q̄a g° vl
tra quo tendamus nō habemus cū ad
xpm puenerimus: ipe cursus nři fi
nis dr. Nec putare debemus qꝛ cū ad
illū puenerimus. aliqd āplius debe
mus niti ut et ad patrē pueniamus.
Hoc eni putauit et philippus cū ei
dixit: dñe ostende nobis prem et
sufficit nobis. Cū dicat sufficit no
bis: finē q̄rit satietatis et pfectiōis.
Et ille. tanto ī quit tpe vobiscū su.
et nō cognouistis me. Philippe. q̄
videt me. videt et patrē. In illo g°
habemus prem. qꝛ ipe in pre et pr
in ipo: et ipe et pr vnū sūt. Ex̄ g°
hic amonet qui cātat. Ubi vocē
nřam agnoscere debemus: si tamē hu
ius affectū habemus. Psalmus
Deus nř refugiū et virtus.
Sūt q̄dam refugia ubi nō
ē virtus: quo q̄sq̄ cū fuge
rit magis īfirmat qm̄ cōfirmat.
Cōfugis verbi gr̄a ad aliquē in
sc̄lo magnū: ut facias tibi potentē
amicū. Refugiū videt. tanta tn̄
huius sc̄li incerta sūt et ita poten

tiū ruine cotidiane crebrescūt. ut
cū ad tale refugiū cōfugeris plus
ibi timē incipias. Antea eni cause
tue tantū timebas: cū vō ad tale re
fugeris et de illo timebis. Multi eī
cū ad talia refugia cōfugissent. cade
tib; illis ad q̄s cōfugerūt. et ipi q̄siti
sūt: q°s nemo q̄reret si nō ad talia
cōfugissent. Nō est refugiū nřm ta
le. ſ refugiū nřm virtus ē: cū illuc
cōfugerimus firmi erimus. Adiutor
in tribulatiōib; q̄ īuenerūt nos
nimis. Multe sūt tribulatiōes:
et in omi tribulatiōe ad deū con
fugiendū ē. Siue sit tribulatio ī
re familiari. siue sit ī salute corpis.
siue de piculo carissimorū. siue de
aliq̄ re ad huius vite sustentaculū
nc̄ctia. oīno aliud refugiū nō deb;
ēē xpiano qm̄ saluator eius. qm̄ ds
eius: quo cū cōfugerit fortis sit.
Nō eni in se fortis erit aut sibi ipe
fortitudo erit: ſ ille illi fortitudo
erit. qui refugiū eius factus est.
Uerūtamē kmi int omīs tribula
tiōes aīe hūane. nulla ē maior t̄
bulatio qm̄ cōsciētia delictorū.
Nāq; si ibi vulnus nō sit. sanūq; sit
intus hoīs qd consciā vocat: ubi
cūq; alibi passus fuit tribulatiōes.
illuc cōfugiet et ibi īueniet deū.
Si aūt ibi requies nō ē. ppt abun
dantiā iniq̄tatis qm̄ deus ibi nō
ē. qd facturus ē homo. Quo cōfugi
et cū cepit pati tribulatiōes. Fugi
et ab agro in ciuitatē. a publico ad
domū. a domo ī cubiculū. et seq̄tur
tribulatio: a cubiculo iā quo fu
giat nō habet. nisi ī interius cubile
suū. Porro si ibi tumultus ē. si fu
mus iniquitatis. si flāma sceleris.

no

no illuc potest cofuge pellit eni
inde: et cu inde pellit a seipo pelli
tur. et ecce hoste suu invenit quo
fuget. seipm quo fugitur e. Quo
cuqz fugerit se tale trahit post se.
et quotiqz tale traxerit se cruciat:
sz a seipo sut tribulatioes q invenu
ut hoiem nimis. Acerbiores eni
no sut: tanto no sut acerbiores
qnto no sut iteriores. Videte kmi
cu ligna deasciutur a fabris et
pbantur: aliqn in supficie vide
tur qsi lesa et putrida. Faber aut
ispicit taqm taqm medulla intei
ore ligni. et si sana iterius ligna
cognouit. pmittit ea in edificio
duratura: nec valde erit de supfi
cie lesa sollicitus. qn id qd iterius e
sanu renuciat. Porro hois iterius
cosciencia no invenit. Qd g pdest
si qd exteius sanu e. et putrefacta
e medulla cosciencie. Acte iste et
vehemetes oino. et sicut psalmus ip
se ait. nimie tribulatioes st: tn et
in his adiutor factus e dns dimit
tedo pcta. Iniquoz eni cosciencias
no sanat. n indulgetia. Si ei mg
nas tbulatioes habe se dicit debi
tor fisci cofossus. et ituens agus
tias rei familiaris sue. cu se videt
no posse ee solvendu ppt imine
tes omi ano copulsores. tribula
tioes magnas se pati dicit. nec
vnqm respirat n in spe idulgetie
veru trenaru: qnto magis debi
tor penaz de abudantia delictoz:
qn reddet qd debet mala consciencia.
qn si reddiderit ipe perit. Hoc ei
debitu redde: penas luere e. Res
tat g. ut de ipius idulgentia securi
ti ee possimus: si tn accepta idul

gentia. no rursus ad debita cotrahe
da redeam. Isti g filii chore fortas
se itelligutur ee illi quibz locutus
e petrus i actibz aplor. cu itenti fac
ti essent ad mirabilia adventus spus
sci. cu omis in qs venerat linguis oi
bus loqrentur. anuciavit ei illis
xpm cu tanta potuisse mittendo
spm scm. ille que ipi cruci fixerat
manibz suis cogitates qm cotemp
tibilis ess tu ab eis occidetur. qm al
tus et excelsus apud deu factus esset
qui spu sco ydiotas ipleret. et lin
guas ifantiu faceret disertas: con
puncti corde dixerunt. Quid faciem
Iste erat nimie tribulatoes. q illos
invenerat. No eni ipsi invenerat pec
cata sua. sz inventa i eis sut comeo
ratioe aplor: ideo invenerut illos
tribulatioes. no ipsi invenerut tribu
latioes. Na qn sine aliqua amoni
tioe ipse ho cosiderat factu suu. et
rogat deu. qd dicit: Tribulatione
et dolore inveni: et nome dni invoca
vi. Alia e g. tribulatio qua tu invenis
alia q te invenit: in utraqz tn sive
q te invenit sive qua tu invenis ille
rogadus e qui e adiutor i tribula
tioibz. Na et ille cu invenit hoc
dicit. et nome dni invocavi. et hy
i tribulatoibz a quibz se inventos
ee dixerut. hoc dixerut. ds nr refu
giu et virtus. adiutor i tribulatio
nibus q invenerut nos nimis. Sed q
adiutor factus e. unde factus e. qd
Conpuncti inquit corde dixerunt. quid
faciemus taqm magna desperatioe.
Ille tantus e que nos occidimus. nos
ubi erimus. Et petrus. agite peni
tentia. et baptizetur unusqsqz vest
tru in noie dni nri ihu xpi: et di

mittut vobis pcca vra. Nichil h' pcco
gauius cogitaie potuerut. Qd gauius
pcoi egro? qm medici interfectio? Qd
gauius potest eger face. qm si medicu
suu occidat? Cu hoc dimittit. qd
no dimittit? Ab illo g cui dictu e
refugiu et virtus acceperut ingna
securitate: baptizet vnusqsqz vrm
i noie dni nri ihu xpi. In illius noie
que occidistis baptizami: et dimit
tut vobis pcca vra. Medicu vl' pos
tea cognouistis: ia securi bibite sa
guine que fudistis. Deniqz accep
ta tata securitate qd dicut? Prop
terea no timebim du cturbabit tra.
Paulo an sollicit. subito securi: ex
tribulatoibz nimys i magna tra
quillitate positi. Dormiebat eni
xpc ideo turbabatur: excitatus e xpc
sicut in audiuim i euagelio. ipe
rauit ventis et qeuerut: qm xps
in cui usqz corde p fidem no e. signi
ficatu est nobis qz euis cor. taqm
nauis in hui scli tepestate tbat.
Cui fide sua obliuiscit. taqm x'
dormiete turbat: excitato aut xpo
fit tnquillitas. Deniqz et ipe dns
qd ait? Vbi e fides vra? Excitat
xpo excitauit fide: ut qd fuerat i
naui. fieret i cordibz eoz. Adiutor
i tribulatoibz q iuenerut nos ni
mis: id egit ut esset ibi tnqllitas
magna. Videte ipsa tnquillitate.
Ptea no timebim cu coturbabit
terra: Et tnsferent montes i cor
maris. Tuc no timebim. Querim
motes traslatos; et si iuenire potue
rim. manifestu est qz ipa e securi
tas vra. Dns quippe dixit discipu
lis. Si habueritis fide sicut granu
sinapis: dicetis moti huic tolle

et mitte in mare et fiet. Forte moti
huic de seipo dixit. Dictus e ei mons:
erit i nouissis tpibus manifestus
mons dni. Sed iste mons sup a
lios montes collocatus e: qa et
apli motes portates monte huc.
Ideo seqtur erit i nouissis tpibus
manifestus mons dni. pparatus in
cacumie montiu. Trascendit g ca
cumia montiu oim. et i cacumie
oim motiu collocatus e: qm mon
tes sut anuciates monte. Mare aut
significat hoc sclm: i cuius maris co
patioe taqm terra videbat gens
iudeoru. Non eni ydolatrie amari
tudie tegebat: sed erat taqm ari
da amaritudie gentiu taqz mari
circudata. Futur erat ut turbaret
tra: idz illa ipa gens iudea. Tnsfe
retur motes i cor maris: idz pimo
ipe mons magnus patus i cacumie
montiu. deseruit eni gente iudea
et factus e in gentibz. tnslatus e
de tra ad mare. Tnsferentibz qbus?
Aplis quibz dixerat. si habueitis fi
de in vob taqm granu sinapis. dice
tis moti huic tolle et mitte i mare
et fiet? idz p fidelissiaz vram pdica
tione fiet. ut mons iste hoc e ego
ipe pdicer i gentibz. glificer i genti
bus. agnoscar i gentibz: et fiat qd
de me pdictu e. pplus que no cogno
ui seruiuit m. Qn aut et illi mon
tes tnslati sut? Et hoc idicet nob
sciptura dei. Qn apls pdicabat iu
deis respuerut verbu. et ait aplus.
ad vos missi eram. s qz respuistis
verbu dei im ad gentes: tnslati st
motes i cor maris. Vide eni gentes
crediderut motibz. ut i corde maris
essent motes illi? no sicut iudei.

de quibz dictu est. ppls hic labijs me
honorat: cor aut eoru longe est a me.
Hoc eni et de nouo testamento pmitt'.
dns p pphâm dicens: dabo leges me
as i cordibz eoru. He leges. hec precep
ta p aplos idita. oim gentiu fidei et
credulitati motes dicti st translati i
cor maris: tuc nos no timebim'. Et
no timebim'. Illi qui copuncti sum'
corde: ne fierem' de nuo reprobor
iudeoru. tanqm ramor fractoru.
Crediderut eni: et adheserut aplis.
Timeant g° illi qs deseruerut mo
tes: nos a motibz no recessim':
et qn translati sut in cor maris secu
ti sum'. Qd ia sequit ex eo qd trans
lati sut montes i cor maris: Atte
dite et videte vitate. Hec eni qn
dicebant' obscura erat qr nondu
cotigerat: nuc aut qs ia fca no
cognoscat: Liber ti sit pagina di
uina ut hec audias: liber tibi sit
orbis terrar ut hec videas. In is
tis codicibz no ea legut. n qui litte
ras nouerut: i toto mudo legat et
ydiota. Qd g° factu est du transla
ti sut motes i cor maris: Sona
uerut et turbate sut aque ei'. qn
pdicabat euageliu. Qd e hoc: Pe
grinor demonior videt' ipe anuci
ator eo. Hoc athenienses. Ephesij
aut q tumltu occide aplos volu
erut: qn in theatro p diana sua ta
tu strepitu fecerut ut clamarent.
magna diana ephesia: Inter qs
fluctus et sonit' maris no time
bat: qr ad refugiu illud cofuge
rat. Denique aplus pauls volebat
intre in theatru. et a discaplis reuo
catus e: qr ncm erat adhuc in
carne ut manet xpi ipos: sed tn

sonauerut et turbate st aque ei'.
Coturbati sut motes i fortitudie
eius. Diuus: Nuqd na maris an
potius dei de quo dictu e refugiu
et virt'. adiutor i tribulationib'
q inuenerut nos nimis: Turbati
eni sut montes: idz ptates h' scli.
Alij eni sut motes dei: alij st motes
scli. Montes scli quibz caput diabo
lus: motes dei quibz caput xpc. Sed
p istos motes. turbati st illi motes.
Tuc dederut voces cotra xpianos:
qn turbati sut motes sonatibz fluc
tibz. et motes turbati. et factus est
magn' terremot' cu motu aq. Sed
cui hec: Ciuitati illi fudate sup
petra: Sonat aque: turbabutur
motes anuciato euagelio. Qd ci
ciuitas dei: Audi qd seqtur. Flu
mis ipetus letificat ciuitate dei.
Cu turbatur motes. cu seuit mare:
no deserit ds ciuitate sua p ipetus
flumis. Qui sut isti ipetus flumis:
Inudatio illa spus sci de qua dns
dicebat: siqs sitit. veniat et bibat.
Qui credit i me: flumia aq viue
fluent de ventre ei'. Ergo hec flu
mia fluebat de ventre pauli. petri.
iohanis. alior aplor. alior euage
listaru fideliu. Hec flumia cu flu
erent ab vno flumie: multi ipetus
flumis letificat ciuitate dei. Na
ut noueritis hoc de spu sco dictu:
in eode euagelio cosequeter dicit
euagelista. hoc aut dicebat de spu
que accepturi erat hi qui in eu
erat credituri. Sps aut nodu erat
datus: qr ihs nondu erat glificatus.
Glificato ihu post resurrcone glificat
to post ascensione. die pethecostes
venit sps scs. ipleuit credentes: lo

citi sūt linguis. pdicare euāgeliū ce
perūt gentibz. Hinc ciuitas dei leti
ficabat dū mare turbaret sonitu
aq̄rū suarū: dū motes coturbarent
q̄rentes qd agerent. q̄mo nouā doc
trinā pellerent. q̄mo xpianoꝝ gen9
de tra eradicaret. Contra que: Con
tra fluminis ipetus letificātes ciuita
te dei. Hic etiā ostendit de q flumie
diceret. q̄ spm scm significabat flu
minis iptus. letificās ciuitatē dei.
Et qd sequit: Sanctificauit tabna
culū suū altissim9. Si g̊ sequit sc̄i
ficatiois nomē: manifestū ē flumi
nis illos ipetus de spū sc̄o intellige
dos. q significat oīs pia aīa credēs
in xpm. ut fiat ciuis ciuitatis dei.
Deus i medio ei9 nō comouebit.
Sonat mare. cturbent motes: ds
i medio ei9 nō comouebit. Qd est
i medio ei9? tanq̄ deus vno loco stet.
et circūdent eū qui credūt in eū?
Ergo ambit loco deus? et lata sit q
circūdant? In angusto ē. q circūdat?
Absit. Nichil tale cogitetis de deo
qui nullo capit loco. cui sedes est
csciētia pioꝝ: et ita sedes dei ē in
cordibz hoim. ut si hō ceciderit a deo.
deus in se maneat. nō q̄si cadat nō
inueniendo ubi sit. Magis ei te sub
leuat ut i illo sis: q̄ in te incubit
ut si te subduxeris cadat. Ille si
se subduxerit cades tu: tu te si sub
duxeris nō cadit ille. Qd g̊ ē ds
i medio eius? Hoc significat qd
equus ē omnibz deus: et psonas nō
accipit. Quomō eni illud qd i me
dio ē. paria habz spatia ad oēs fi
nes: ita ds medius ēē dr equalit
oibz consulens. Ds i medio ei9 nō
comouebit. Vn nō comouebit?

Quia in medio ei9 deus. Adiuua
bit eā deus vultu suo. Ille ē adiutor
in tribulatioibz q inuenert nos nimi9.
Adiuuabit eā deus vultu suo. Qd ē
vultu suo? Demōstratioē sua. Qmo
se demōstrat deus ut vultū ei9 vi
deam9? Iā commemoro didicistis: p
sente deū didicim9 p opa. Qn ab
illo aliqd adiutorij accipim9. ita
ut oīno nō dubitem9 a dn̄o nobis
ēē concessū: vult9 dei nobis cu est.
Adiuuabit eā deus vultu suo.
Conturbate sūt gentes. Et quomō
conturbate? Vtqd conturbate? Vt de
uerent ciuitatē dei. i cui9 medio ei9
deus? Vt euerterent tabnaculum
sanctificatū qd adiuuat ds vultu
suo? Non. Sed iā salubrit contur
bate sūt gentes. Qd eni sequitur?
Et iclinata sūt regna. Inclinata
inquit sūt regna: iā nō erecta ut
supbirent. s iclinata ut adorarent.
Qn̄do iclinata sūt regna? Qn̄do
factū est ut pdictū ē in alio psal
mo. adorabūt eū oms reges tre:
oms gentes seruiēt ei. Que res fi
et ut iclinaretur regna? Que
res audi. Dedit voce suā altissim9
et mota ē terra. Arreptitij idoloꝝ
tanq̄ rane de paludibz psonabāt:
tāto tumultuosi9 quāto sordidi9
de luto. de ceno. Et qd strepit9 ra
narū ad tonitrua nubiū? Inde ei
dedit voce suā altissim9: et mota
ē tra. Tonuit de nubibz suis. Q
sūt nubes eius? Apli eius. pdica
tores eius: de quibz itonabat pre
ceptis. chorusicabat miraculis.
Ipsi nubes qui et motes. Montes
pter altitudinē et firmitatē: nu
bes pter pluuiā et vbertatē. Ir

rigauerut eni terra nubes iste: de
quibz dictu e voce dedit altissim9
et mota e tra. De his eni nubibus
minat' cuida vinee sterili. vn trās
lati sut montes i cor maris. Ma
dabo iquit nubibz meis ne pluat
sup ea ymbre. Hoc ipletu e in eo
qd comeorauim9. qn trāslati sut
motes i cor maris'. ad vos missi
eram9. s qr respuistis verbu dei.
ibim9 ad gentes: ipletu e madabo
nubibz meis ne pluat sup ea im
bre. Deniqz ipa gens iudea in sic
remasit. taqn vellus sicca i area.
Na et hoc nostis cotigisse i quoda
miraculo'. area sicca erat. vellus so
lu madebat: s pluuia i velle no
apperabat. Sic et sacrmentu noui
testameti no apparebat in gente
iudeoru. Qd illic vellus. ibi hoc
velu: velatu erat sacrmentu i vel
le. i area vo in oibus gentibz patet
euagelium xpi'. pluuia maifesta e.
nuda e gra xpi; no eni tegit vela
meto. Vt aut exiret inde pluuia:
expressu e vellus. P pressura eni a
se excluserut xpm'. et dns ia de nubi
bus suis copluit area: vellus siccu
remasit. Inde g°. dedit voce suam
altissim9 de istis nubibz: p qm vo
ce regna iclinarent et adorarent.
Dns virtutu nobiscu: susceptor
nr deus iacob. No quicuqz ho. no
ptas qlibet. no deniqz angel9. no
aliq creatura. siue trena siue celes
tis: s dns virtutu nobiscu. suscep
tor nr deus iacob. Qui angelos mi
sit venit post angelos'. venit ut ei
seruiret angeli: venit ut homies
faceret equales angelis. Magna g
tia. Si deus p nobis qs cont nos'.
Dns virtutu nobiscu. Quis: Dns
virtutu nobiscu. Si ds pro nobis i
qm qs contra nos'. Qui filio pprio no
pepat: s pro nobis oibz tradidit il
lu. Quom no et cu illo oia nob do
nauit'. Ergo securi sim9: in tranquil
litate cordis nutriam9 bona cosci
tia de pane dni. Dns virtutu nob
cu: susceptor nr deus iacob. Quan
tacuqz sit ifirmitas tua: vide quis te
suscipiat. Egrotat nescio qs. adhi
beatur medic9: susceptu sum dicit
medicus egrotu. Qs eu suscepit.
Magna spes salutis: magn9 medi
cus eu suscepit. Qs medicus: Ois
medicus pter illu homo e. Ois me
dicus qui venit ad ifirmu: aliq die
ifirmari potest. Susceptor nr ds
iacob. Fac te ifante puulu oino:
qles a parentibz suscipiut'. Qui
eni no suscipiut exponut: qui sus
cipiut nutriut. Putas ne sic te
suscipit ds'. quom ifante te suscipit
mater tua'. Non sic s ietnu. Tua
eni vox e in illo psalmo'. qm pater
meus et mat mea deliquert me:
dns aut assupsit me. Susceptor
nr deus iacob. Venite et videte
opa dni. Iam de hac susceptoe qd
fecit dns'. Adverte orbe trarū:
veni et vide. Si eni no venis no vi
des: si no vides no credis. loge stas.
Si credis venis: si credis vides. Q
no eni venit ad monte istu: Nu
qd pedibus: Nuqd nauibz: Nu
quid penis: Nuqd equis: Quan
tum attinet ad locoru spatia ne satis
gas. ne coturberis: ipe ad te venit.
Etenim ex lapide puo creuit. et fac
tus e mons magn9: ita ut ipleret
vniuersa facie terre. Qd vis

ad eum per terras venire. qui terras implevit.
Ecce iam venit. evigila credendo. cum
gilantes pulsat. si tamen non tantus in eis
soporus est quo etiam contra montem venien
te obdurescant: sed audiat surge qui
dormis et exurge a mortuis. et illumi
nabit te xpistus. Multum enim erat iude
is videre lapidem. lapis enim ille adhuc
parvus erat. merito et parvum contempse
runt. contempnendo offenderunt. et offen
dendo quassati sunt: restat ut conterat.
Hoc enim de lapide illo dictum est. qui
offenderit in lapidem illum conquassa
bit eum: super quem venerit conteret eum. A
liud est conquassari: aliud conteri.
Conquassari minus est quam conteri. Sed
eminenter conterit excelsus veniens: in
quem conquassavit humilis iacens. Iudeo
autem antequam veniat dominus noster humili
ter iacuit iudeis. et offenderunt in
illum et conquassati sunt: veniet pos
tea in iudicio suo clarus atque altus.
magnus et potens. et non infirmus ut
iudicetur. sed fortis ut iudicet. et conte
rat eos qui conquassati sunt in eum offen
dendo. lapis enim offensionis et petra
scandali non credentibus ipse est. Er
go karissimi non est mirum si iudei non agno
verunt quem tamquam parvum lapidem ante
pedes suos iacentem contempserunt: il
li miranda sunt qui adhuc tam magnum
montem nolunt agnoscere. Iudei in
lapidem parvum non videndo offenderunt:
heretici in montem offendunt. Iam enim
crevit ille lapis. iam diximus illis et
completa est prophetia danielis: lapis
ille qui erat parvus. Factus est mons magnus.
et implevit universam terram. quare in
illum offenditis et non in illum ascen
ditis. Quis tam cecus est ut offendat
in montem. Quasi ideo ad te venit

ut habeas in quem offendas: et non
habeas in quem ascendas. Venite as
cendamus ad montem domini ysaias hoc
dicit: venite ascendamus. Quid est venite
ascendamus. Venite et credite: ascen
damus proficiamus. Isti autem nec venire
voluerunt nec ascendere: nec credere. nec
proficere. latrant contra montem. iam in
illum totiens offendendo quassati sunt: et
noluerunt ascendere semper eligentes offen
dere. Dicamus illis; venite et videte
opera domini. Que posuit prodigia super
terram. Prodigia dicit quod aliquid porten
dant: signa illorum miraculorum quae facta
sunt quando mundus credidit. Et quid inde
factum est. et quid portendebat. Aufe
rens bella usque ad fines terre. Hoc non
dum videmus completum esse. Sunt adhuc
bella. sunt inter gentes pro regno. inter
sectas. inter iudeos. inter paganos. in
ter xpistianos. hereticos sunt bella: crebres
cunt bella. aliis pro veritate. aliis pro
falsitate certantibus. Nondum ergo com
pletum est. auferens bella usque ad fi
nes terre: sed fortasse complebitur. An et in
completum est. In quibusdam completum est: in
tritico completum est. et in zizaniis non
dum completum est. Quid ergo hoc est auferens
bella usque ad fines terre. Bella dicit
quibus bellatur adversus deum. Quis enim
bellat adversus deum. Impietas. Et
quid potest facere deo impietas. Nichil.
Quid facit fictile vas elisum ad pe
tram. quamvis vehementer elidatur.
Tanto maiore malo suo venit: quanto
maiore impetu venit. Hec bella ma
gna erant. crebra erant: contra deum im
pietas dimicabat. et vasa fictilia
conterebantur presumendo de se homines.
de virtute sua multum prevalendo. Cuius
rei factum etiam iob dixit de quodam

impio. tuturrit adu sub deu i crassa
teruice scuti sui. Qd e in crassa ter
uice scuti sui; Nimiu psumedo de
ptectioe sua. Nuqd na isti tales e
rat qui dicebat deus nr refugiu et
vtus adiutor i tribulatioib3 q iue
nerut nos nimis. q in illo psalmo.
no eni in artu meo spabo. et brachi
u meu no saluabit me. Qn quisq3
cognoscit q i seipo nichil e. et adiu
toriu de se nullu habet: arma i illo
cofracta st. bella sedata st. Talia g
bella deleuit vox illa altissimi de
nubib3 scis. qua tra comota e et icli
nata st regna: abstulit hec bella
vsq3 ad fines tre. Arcu cotere et
cofringet arma: et scuta coburet ig
ni. Arcus. arma. scuta. ignis. Arcus
est isidie. arma publica oppugnatio:
scuta vana psuptiois ptectio. ig
nis quo ista coburut. de q dns ait.
igne veni mitte in terra: de q igne
dicit psalm9. et no e qui se abscodat
a calore ei9. Ferulete igne isto nulla
i nobis ipietatis arma remanebut.
necesse e. ut oia cofringatur. cotera
tur. coburatur. remaneas iermis.
no habens ullu adiutoriu tuu: et
q magis ifirm9 es nulla tua arma
habens. tato magis te suscipit de
q dictu e. susceptor nr ds iacob. Va
lebas ei qsi p te. coturbaris i te: pde
arma qbus psumebas. audi dnm
dicente. sufficit t gra mea. Dic et
tu. qndo ifirmor tuc potens su. Apli
vox e. Omia arma pdiderat tanqm
fortitudis sue q dicebat. ego aut no
glabor n in ifirmitatib3 meis. ve
lut si dicet no curro adu sub deu in
crassa ceruice scuti mei. qui pus fui
blasphem9 et psecutor et iniurios9:

sed ideo misdiam cosecut9 su. ut in
me ostendet xps ihs oem longani
mitate in eos qui credituri sut illi
in vita eterna. Auferes bella usq3 ad
fines tre. Qndo aut nos dns susce
pit. nuqd iermes dimittit. Armat
nos. s3 alijs armis euagelicis. veri
tatis. cotinetie. salutis. spei. fidei.
caritatis. Hec arma habebim9: sed
no a nobis. Arma aut q a nobis
habuim9 arserut: si tn igne illo spi
sci accesi sum9. Et scuta coburet ig
ni. Qd postea in te ee cupiebas:
Infirmu te fecit deus: ut forte te fa
ceret de se. qz ifirmabaris de te. Qd g
sequit. Vacate. Ad qua rem. Et
videte qm ego su deus. hoc e. no vos
s3 ego su deus. ego creaui ego recreo.
ego formaui ego reformo. ego feci ego
reficio. Si no potuisti face te. qmo
potes refice te. Hoc no videt turbul
cotentiosus animi huani. cui tumul
tui cotentioso dr. vacate id3 requi
te aios vros a cotra dictioib3. Noli
te argumetari tanqm armari cont
deu. alioqn viuut arma nodu illo
igne cobusta. Si aut cobusta st. va
cate qz no habetis vn pugnetis. Si
aut vacaueritis i vobis. et a me psu
tieritis oia. qui pmo de vobis psu
mebatis: vacate et videbitis qm
ego su de9. Exaltabor i gentib3 et
exaltabor in tra. Paulo ante dix
ra tre noie significari gente ui
orii: maris noie cetas gentes. Tu
lati sut motes i corde maris. Co
bate st gentes. iclinata sut regna
dedit voce sua altissim9 et mota
tra. Dns virtutu nobcu: suscepto
nr ds iacob. Ita sut in arcula i gen
tib3 iplet fides gentiu: ardent

ma psūptionis hūane. Vacat in tran
quillitate cordis: ut cognoscat auctore
dm̄ oīm munerū suoꝝ. Et post ista cla
rificatione nūqd deserit et plebē iu
deorū de q̄ dicit apls. dico eni vobis
ut nō sitis vobis sapiētes. qꝛ cecitas ex
pte isrl' facta ē donec plenitudo gen
tiū intraret: idꝫ motes hic trāsferetur.
nubes hic pluerent: hic dn̄s tonitru
o suo regna inclinaret. donec plenitu
do gentiū itraret. Et quid postea.
Et sic omis isrl' saluꝰ fieret. Ideo et
hic ipm̄ ordinē seruās. exaltabor igt
in gentibꝫ et exaltabor in tra: idꝫ et
i mari et ī terra. Utinā oēs dicāt qd̄ seqt
Dn̄s ūtutū nobcū: susceptor nr̄ deus
iacob. Explicit ps. xlv. Incipit psalꝰ.
Dñs deus nr̄ fide in q̄ xlvi.
viuimꝰ et ex qua viuimꝰ p
libros suos scpturas scās
mltiplicat nobis varieqꝫ diffudit:
sacmenta q̄dem verboꝝ varians. fi
dē tñ vnā comendās. Una ei eadeqꝫ
res ideo multis modis dr̄: ut modꝰ
ipe dicendi, ppt fastidiū varietꝛ. s
ppt cocordiā vna teneatꝛ. Itaqꝫ ī h.
psalmo quē cantatū audiuimꝰ cu
ctando respodimꝰ. ea sumꝰ dicturi
q̄ nostis: et tñ fortassis aliquā ad
iuuāte et donāte dn̄o suauitatē al
laturi sumꝰ vobis. qm̄ ea q̄ alibi no
ueratis etiā comoniti ruminatis.
Nā et ipa ruminatoē in q̄ signifi
cat dn̄s munda aīalia hoc voluit insi
nuare: qꝛ oīs hō qd̄ audit sic debet ī
cor mittē. ut nō piger sit postea in
de cogitaṫe: ut qn̄ audit sit silis mā
ducāti. cū aūt audita ī meoriā reuo
cat et cogitatoē dulcissiā recolit. fi
at silis ruminati. Alio gō mō eadē
dicuntꝛ et faciūt nos dulcit cogitaṫe
q̄ nouimꝰ. eadem ipa libent audire:
qꝛ modus dicēdi variatꝛ. et res antiq̄
ipo mō dicendi renouatꝛ. Titulus
psalmi sic se habet. In finem pro
filiis chore. psalmus ipsi dauid.
Filios istos chore habent ti
tuli psalmoꝝ etiā alii nō
nulli. et idicant dulce
mysteriū. īsinuat mag
nū sacmentū: ubi et nos ipsos li
benter ītelligamꝰ. et agnoscamꝰ in
titulo nos qui audimꝰ et legimꝰ.
tāq̄m speculo, pposito qui sumꝰ itu
emꝰ. Filii chore qui sūt. Fuit homo
q̄dam chore noīe: sic eni vocabatꝛ
aliq̄s hō. Uintamē cū legūtꝛ que
scripta sūt. et īuenitꝛ sermo diuinꝰ
loqui ad q̄sdā qui nō valde ītelli
gūtur filii ēē eiꝰ viriꝰ hoīs qui vo
cabatꝛ chore: recurrit animꝰ ad cc
mysteriū. ut q̄rat q̄d significetꝫ cho
re. Quia eni verbū hebreū dicitꝛ.
vtiqꝫ et intpretatꝛ in grecā linguā
et in latinā linguā. et factū ē. Iā
multa noīa hebrea et īterptata
sūt nob. et īspiciamꝰ et īuenimus
chore intpretari caluū. nō multo magꝰ
attēditis. Obscurū erat cū dicentꝛ
filii chore. nōne obscuriꝰ ē cū dicūtꝛ
filii calui: Qui sūt isti filii calui.
An forte filii sponsi: Quia sponsus
in loco caluarie crucifixus ē. Re
colite euāgeliū ubi dnm̄ crucifixert:
et īuenietis eū in loco caluarie cruci
fixū. Uinde qui crucē eius irrident:
a demonibꝫ tāq̄m a bestiis deuoratꝛ.
Nā significauit et hoc q̄dā scptu
ra cū ascendet, ppheta dei heliseus:
clamabāt post eū pueri irridētes.
ascende calue. ascēde calue. Ille aūt
nō tam crudelitꝛ q̄m mystice fecit.

illos pueros ab vrsis exeuntibus deuo
rari. Si nō deuorarentur illi pueri:
numquid vsque adhuc viuerent? Aut nō
possent mortales nati etiā febre in-
terimi? Misterium in eis tamen nō oste
deretur: ubi posteri terrerentur. Nemo
ergo irrideat crucē dñi: iudei sunt posses
si a demonibus et deuorati. Nā in cal
uarie loco crucifigentes xpm et le
uantes in cruce: tanquam ipsi dicebant
sensu puerili. nō intelligentes quod lo
querentur. ascende calue. Quid est enim
ascende? Crucifige crucifige. Po
nitur enim pueritia ad imitandā humili
tatē: et item ponitur pueritia ad cauen
dā fatuitatē. Posita pueritia ad i
mitandā humilitatē a dño est quando vo
cauit ad se pueros: et cum prohiberentur
ab illo dixit. sinite eos venire ad me.
talium est enim regnum celorum. Positum
exemplum pueritie ad cauendā fatuita
tē ab aplo est: fratres nolite pueri esse
sensibus. Et rursum ponit ad imitā
dum: sed malitia infantes estote. ut men
tibus perfecti sitis. Pro filijs chore psal
mus cantatur. Ergo pro xpianis cantatus
est. Audiamus enim tanquam filij sponsi il
lius quem pueri insensati in caluarie lo
co crucifixerunt. Illi vero meruerunt a
bestijs deuorari: nos ab angelis co
ronari. Agnoscamus enim humilitatē
dñi nostri: et nō de illa erubescamus.
Nō erubescamus de illo appellato +
mystice caluo, propter caluarie locum.
Ipsā enim crucē in qua illi insultatum
est nō permisit caluā esse frontē nostram:
quia eā suo ligno significauit. Denique
vt noueritis quia nobis dicitur. hic videte

Omnes gentes ps. Quod dicitur.
plaudite manibus. Numquid
populus iudeorum omnes gentes
erant? Sed cecitas ex parte israel facta est.
ut pueri insensati clamarent calue
calue: atque ita dñs crucifigeretur in
caluarie loco. et sanguine fuso gentes
redimeret. et impletur quod ait aplus. ce
citas ex parte israel facta est ut plenitudo
gentium intraret. Insultent ergo vani
et hebetes et insensati. et dicant
calue calue: vos autem sanguine illius
redempti qui fusus est in caluarie loco.
omnes gentes plaudite manibus. prue
nisse ad vos gratiam dei. Plaudite
manibus. Quod est plaudite? Gaudete.
Sed quare manibus? Quia bonis operibus.
Ne gaudeatis ore, et cessetis ma
nibus. Si gaudetis: plaudite mani
bus. Manus gentium videantur: qui
bus gaudia donare dignatus est. Que est
manus gentium? Facta bene operanti
um. Omnes gentes plaudite manibus.

Iubilate deo in voce exultationis.

Et voce et manibus. Si tantum voce
nō bene. quia pigre sunt manus: si tan
tum manibus nec hoc bene quia muta
est lingua. Concordent manus et lin
gua. Illa confiteatur: ille operentur.
Iubilate deo in voce exultationis:

Quoniam dñs excelsus terribilis. Excel
sus ille quasi irrisibilis: ascendendo celu
factus est terribilis. Rex magnus
super omnem terram. Nō tantum super iudeos:
nā et super illos rex. Inde enim et apli
crediderunt: inde multa milia hominum
res suas vendiderunt. et pretia ad pe
des aplorum posuerunt: et impletum est in
illis quod erat in titulo crucis conscrip
tum. rex iudeorum. Rex est enim et iudeo
rum. sed parum est iudeorum. Omnes gentes
plaudite manibus: quoniam rex omnis terre
deus. Nō illi sufficit vnā gentem
habere sub se: ideo pretium ex latere dedit.

ut emeret orbē terrarū. Subiecit
plebes nobis. et gentes sb pedibus
nr̄is. Quas subiecit et qb; subiecit?
Qui sūt qui loquūt. forte iudei.
plane si apli. plane si sc̄i. Quib; eā
deus subiecit plebes et gētes? ut ho
die honorētur ī gentibz. Ut a suis
ciuibz occidi meruerūt. qm̄ dn̄s ē
orū occisus ē a ciuibz et honorat
a gentibz. crucifixus a suis. honorā
tur ab alienis. sed p̄cio facti sūt. Jdeo
eū emit nos: ut alieni ab eo non
essem;. Putate g° uoces ēē aplorū
subiecit plebes nob. et gētes sb pe
dibus nr̄is. Nescio. mirū si apli
tā sup̄be loqrent. ut gaudent ge
tes ēē positas sub pedibz suis: idē
xpianos sub pedibz aplorū. Etenī
apli gaudent nos ēē secū sb pedi
bus illi;. qui mortu; ē pro nobis.
Nā sub pedibz pauli currebāt q
uolebāt ēē pauli: et dicebat eis.
Nūqd paulus p uob crucifixus ē?
Qd g° hīc qd accepturi sum;. Subie
cit plebes nobis. et gētes sb pedib;
nr̄is? Om̄s ptinētes ad h̄editatē
xpi in om̄ibz gentibz sūt. et om̄es
nō ptinētes ad h̄editatē xpi ī oib;
gentibz sūt: ut uideris sic exaltai
in noīe xpi ecclīam xpi. ut oēs nō
dū credentes in xpo sub pedibz iacē
ant xpianorū. Qnti enī mo currūt
ad ecclīam nondū xpiani: rogāt auxi
liū ecclie. subueniri sibi tēporalit uo
lūt. etiā si ieternū nobiscū regnare
adhuc nolūt. Cū om̄s currūt auxiliū
ū ecclie et qui nondū sūt in ecclia?
nōne subiecit plebes et gentes sub
pedibz nr̄is? Elegit nob h̄edita
tē suā: spēm iacob quā dilexit. Pul
chritudinē quādā iacob elegit no
bis: hereditatē suā iacob. Duo fra
tres erant esau et iacob: in utero ma
tris ambo cōfligebāt. et de cōflictu
uiscā materna q̄rebant: et ibi cū
duo essent electus ē minor et p̄posi
tus ē maiori. et dictū est. duo pueri
sūt in utero tuo et maior seruiet
minori. Pom̄s gentes maior. p
om̄s gentes minor: sed minor. ī bo
nis xpianis. electis. piis. fidelibus?
maior ī sup̄bis. idignis. p̄ctoribz. cō
tumacibz. sua p̄ctā defendētibz ma
gis qm̄ cōfitentibz: qualis etiā ipe
pp̄ls iudeorū fuit. ignorās dei iusti
ciā. et suā volens cōstitue. Sz qz dic
tū est maior seruiet minori: mani
festū est qz pii subdent impii et hu
milibz subdent sup̄bi. Prior natus
ē esau. et posterior natus ē iacob: sed
qui posterius natus ē platus ē pri
mo natu. et p gulā p̄didit p̄moge
nita sua. Sic habes scriptū. desi
derauit lenticulā. et ait illi frater
eius. si uis ut dem tibi da m̄ p̄moge
nita tua. Jlle plus amauit qd corpa
liter cōcupierat. qm̄ qd spūaliter
pus nascendo meruerat: et deposu
it p̄mogenita sua ut mādūcaret
lenticulā. lenticulā aūt inuenimus
cibū ēē egyptiorū: nā ibi abundat
ī egypto: vn̄ magnificat lenticula
alexandrina. et uenit usq; ad nās
nras. q̄si hic nō nascat lenticula.
Ergo desiderādo cibū egyptiū. p̄di
dit p̄matū. Sic et ppl's iudeorū. de q
dictū est. cōuersi sūt corde ī egyptū:
lenticulā q̄damō desiderauerūt et
p̄matū p̄diderūt. Elegit nobis he
ditatē suā: spēm iacob quā dilexit.
Ascendit deus ī iubilatōe. Ipse
ille dn̄s nr̄ ihc xpc ascendit ī in

bilatiõe. Dñs in voce tube. As
cendit quo. n̄ quo scim⁹? Q. eñ.
iudei nõ sũt secuti nec oculis.
In cruce enĩ exaltatũ irriserũt:
in celũ ascendentẽ nõ viderunt.
Ascendit d's in iubilatiõe. Qd est
iubilatio n̄ admiratio gaudij q̄
verbis nõ potest explicari? Q̊mo
ãmirati sũt gaudẽtes discipuli:
videntes ire ĩ celũ quẽ planxerũt
mortuũ. Reuera gaudio huic ver
ba nõ sufficiẽt: restabat iubilac̃e
qd nemo poterat explicare. Ibi erat
et vox tube: vox illa angelorum. Dic
tũ est enĩ. sicut tuba exalta vocẽ tu
ã. Predicauerũt angeli ascẽsionem
dñi. viderũt discip'los ascẽdẽte
dño herẽtes. ãmirantes. stupẽtes.
nichil dicẽtes s3 corde iubilantes.
et vox iã tube in clara voce anglorum.
Viri galilei qd hic statis? Hic est
ih's. Quasi illi nõ sciebãt. q2 ipe ẽ
ih's. Ante se paulo ante eũ nõ vide
rat? secũ loquẽtẽ nõ audiebat?
Nepe nõ solũ speciẽ viderũt p̄sen
tis: s3 et mebra cõtrectauerũt. Ipi
g°. nesciebãt qd ille esset ih's? Sed
ãmiratõe ipa p̄ gaudio iubilatõis.
tãq̃ mente alienati sũt. Loquũt
angeli ipẽ ẽ ih'c: q̃si si creditis illi
quo cruci fixo nutauerũt vob' pedes.
quo occiso et sepulto spem vobis
p̄didisse putabatis? ecce ipse est
ih'c. ascendit ante vos: sic veñet q̃
admodũ eũ vidistis eũtẽ in celũ.
Tollit quidẽ corpus ab ocul' vr̃is:
s3 nõ sepatur d's a cordib3 vr̃is. Vi
dete ascendentẽ. credite ĩ absentẽ.
spate veñentẽ: s3 tñ p̄ misicordiam oc
cultã etiã sentite p̄sentẽ. Ille eñ
qui ascendit in celũ vt tolleretur

ab oculis vr̃is. p̄misit vobis dicens.
ecce ego vobiscũ sũ vsq3 in cõsũmati
õne scli. Merito et apl's sic nos allo
q̃batur: dñs in p̄ximo ẽ. nichil sol
liciti fueritis. Sedet sup celos xp̄c:
et longe sũt celi. et ipe qui ibi sed3
p̄pe ẽ. Dñs in voce tube. Ergo vos
filij chore iã si ĩtellexistis nos. eti
spiratis hic vos. et gaudetis q2 vi
detis hic vos. Psallite deo nr̃o
psallite. Quẽ tãq̃ hoĩem irrise
rũt qui a deo alienati sũt. psallite
deo nr̃o. Nõ enĩ hõ tantũ. s3 et deus.
hõ ex semine dauid deus dñs da
uid: ex iudeis carnẽ habens. q̊rũ pa
tres ait apl's. et ex quib3 xp̄s scd'm
carnẽ. Ex iudeis g°. xp̄c s3 scd'm car
nẽ. Quis aut iste xp̄c? Q. est ex
iudeis scd'm carnẽ: qui ẽ sup oĩa
deus bñdictus in scla. Deus ante
carnẽ. d's in carne. d's cũ carne: n̄
solũ ante carnẽ d's s3 ante terrã d's
vñ facta ẽ caro? nec tantũ añ terrã
d's vnde caro facta ẽ: s3 etiã ante
celũ deus qd prius factũ ẽ. Ante
diẽ deus qui p̄m⁹ factus ẽ. añ oẽs
angelos d's in se xp̄c deus. q̃ in
p̄ncipio erat verbũ et verbũ erat
apud deũ et d's erat verbũ: oĩa per
ipm̃ facta sũt. et sine ipo factũ est
nichil. Ille ẽ ante oĩa: p̄ quẽ facta
sũt oĩa. Psallite g°. deo nr̃o psalli
te. Qm̃ rex oĩs terre d's. Qd eni
Et ante nõ oĩs terre deus? Nõne
et celi et terre deus? cũ vtraq3 p̄ illũ
f̃ta sũt oĩa? Q's posset dicẽ nõ esse
deũ suũ? Sed nõ omes hoĩes agno
uerũt deũ suũ: et ubi agnoscebat:
q̃si ibi tantũ deus erat. Notus in
iudea deus nõdũ filijs chore dice
bat. omes gentes plaudite manib'.

ille ei ds notus i iudea rex oibs tre ds e.
Iam ab oibz agnoscit: qz ipletu e qd dicit
ysaias. ipe ds tuus q eruit te. vniuse tre ds
vocabit. Qm rex oibs tre ds. Psallite itel
ligeti. Docz nos & amonz nos ut psallam
itelligeter: no queramus sonu auris.
s lumen cordis. Psallite igt itellige
ter. Gentes vnde vocate estis. ut
xpiani essetis: Adorabat deos ma
nu factos et psallebat illis: s no
itelligeter. Si itelligeter catarent:
lapides no adoraret. Qm homo se
satus catabat lapidi isensato: nu
qd itelligeter catabat: Modo aut
fres no videmus oculis que adoamus.
et tn correcti adoramus: mlto magis
nobis ds comendat potecior. qz eu
oculis no videmus. Si eu oculis vide
mus: forte contepneremus. Na et xpm
iudei visu contepserut: no visum
gentes adorauerut. Illis ei dictu
e psallite itelliget: nolite ee sicut
equus et mulus i quibz no est intel
lectus. Regnabit dns sup oms
gentes. Qui regnabat sup vna ge
te: regnabit iquit sup oms gentes.
Qn dicebant ista sup vna gente
regnabat deus: pphetia erat. nodu
res demostrabatur. Deo gras. ia
videmus ipleri qd an pphetabatur.
Cyrographu ds an tepus scripsit
nobis: ipleto tepore reddidit nob.
Regnabit ds sup oms gentes: pro
missio e. Deus sedet sup sede sac
tam sua. Qd tuc pmittebat futum:
nuc ipletu agnoscit et tenet. Ds
sedet sup sedem sancta sua. Que se
des eius sancta: Forsita celi: et bn
itelligit. Ascendit eni xpc sicut no
uimus cu corpore i quo crucifixus e.
et sedet ad patris dextera: inde eu
venturu expectamus ad iudicados

viuos et mortuos. Sedet sup sedem
sancta sua. Celi sut. sedes sca eius.
Vis et tu ee sedes eius: Noli putare
te ee no posse. Para illi locu in corde
tuo: venit et libenter sedet. Ipe ete
e dei virtus et dei sapietia. Et quid
dicit scriptura de ipa sapietia: Anima
iusti. sedes sapiencie. Si g aia iusti
sedes e sapie: sit aia tua iusta. et eris
regalis sella sapie. Et reuera fres
oms hoies qui bn viuut bn agunt.
scdm caritate pia couersantur: nonne
ds in illis sedet et ipe iubet: Obte
perat aia sedenti i se deo: et ipa iu
bet mebris. Aia eni tua iubet me
bro tuo q moueatur pes. q manus. quo
oculus. q auris. et iubet ipa mebris
tamqm famulis suis: s et ipa seruit
iterius isidenti sibi dno suo. Non
potest iferiori se bene iperare: nisi
supiori se no fuit dedignata serui
re. Deus sedet sup sede scam sua.
Pricipes pplorum couenerut cu deo
abraham. Deus abraham et ds ysaac
et ds iacob verum e dixit hoc ds. et
supbi ide erant iudei et dixerut.
nos filij abrahe sumus: supbientes
de noie patrno. gerentes eius carne.
no tenentes eius fide: senne adhere
tes moribz degenerates. Denique
dns qd ait eis ita supbientibus:
Si filij abrahe estis: fra abrahe
facite. Item qd illis dicit iohes veni
entibz et cotixemiscentibz quibzda
ipor. qui se penitedo corrige volue
runt: Pgenies viperaru. Erat eni
iiqui. erat pditi. erat pccores. erat
ipij: venerut ad baptismu iohis.
Et qd eis dicit: Pgenies viperaru.
Illi se dicebat filios abrahe: et
ipe illos dicebat filios viperaru.

Nūq̇d abrahā vipera erat? Sed q̄ᷓ
male viuēdo demones imitati erāt.
et eoꝝ filij facti erāt q̄s imitādo ma
le viuebāt. ꝓgenies īquit viperaꝝ.
q̄s vob' ostendit fuge ab ira ventura?
facite g° fructū dignū penitētie. et
nolite dicē apud vosmetipos patrē
habem⁹ abrahā. q̄si supbire de ge
nere abrahe: potens ē enī dn̄s de
lapidibꝫ istis suscitaꝛe filios abr̄he.
Nō enī remāsurus ē abrahā sine
filijs si vos dāpnauit d's: potest ei
et dāpnare q̄s odit. et illi reddere
q̄d p̄misit. Et unde illi redditur⁹ ē
filios? si dāpnaret hebreos de car
ne eius ꝓgenitos. De lapidibꝫ is
tis: ostendebat illis lapides ī hemo.
Qui erant lapides n̄ gentes q̄ lapi
des adorabāt? lapides q̄re? Ado
rando lapides dicti erāt lapides:
q̄ᷓ psalm⁹ p̄dixerat. similes ill' sint
qui faciūt ea. et om̄s qui cōfidūt
in eis. Tamē de ip̄is lapidibꝫ red
didit filios abrahe. Modo om̄s q̄
lapides adorabam⁹ cōuersi ad do
minū filij abrahe facti sum⁹: nō
ducēdo ab illo carnē. s̄ imitando
fidē. Pn̄cipes g° ppl'oꝝ cōuenerūt
cū deo abrahā. Pn̄cipes ppl'oꝝ ge
ciū p̄ncipes: nō vni⁹ ppl'i pn̄cipes.
sed pn̄cipes ppl'oꝝ oīm cōuenerūt
cū deo abrahā. Ex ip̄is pn̄cipib⁹
erat et iste cēturio: de quo modo eu
āgeliū cū legētur audistis. Erat
enī cēturio habens honorē et po
testatē int' hoīes: p̄riceps ērat de
pn̄cipibꝫ ppl'oꝝ. Veienti ad se xp̄o
obuiā misit amicos suos: imo
vō trāsituro xp̄o misit amicos et
rogauit ut curaret puerū eius
qui piculose īfirmabat. et cū vel
let ip̄e dn̄s venire. hoc ei mādauit.
nō sū dignus ut sub tectū meū in
tres: sed tantū dic verbo et sana
bit puer me⁹. Nā et ego hō sum
sub p̄tate cōstitut⁹. habens sub
me milites. Videte q̄madmodū te
nuit ordinē. Prius cōmemorauit q̄d
sub alio esset: et postea q̄d alij sub
illo essent. Sub p̄tate sū et in p̄ta
te sū: et sub aliquo sū. et sup aliq̄s
sū. Et dico huic vade et vadit. et a
lio veni et venit: et seruo meo fac
hoc et facit. Tāq̄m diceret. Si ego sb
p̄tate cōstitut⁹ iubeo illis qui sub
me sūt: tu qui sub nulli⁹ p̄tate po
situs es nō potes iubē creature cui
q̄n oīa p te facta sūt et sine te fcm̄
ē nichil. Dic g° verbo īquit et sana
bit puer meus. Nā ut ī domū meā
ītres nō sū dignus. Trepidauit cui
tū mitte ītra parietes suos. et iā
ītus erat ī corde ei⁹. iā erat aīa ei⁹
sedes illi⁹: iā ibi sedebat ille q̄ hu
les reqrebat. Cōuersus deniq̄ xp̄c
miratus ē et ait sequētibꝫ se. amē
dico vobis. nō īueni tantā fidē in
isrl'. et sicut alius euāgelista ea
dem rē narrat. seq̄tur dn̄s et dic.
Ideo dico vob'. q̄ᷓ multi ab oriēte et
occidente veient et recūbent cū
abrahā et ysaac et iacob ī regno
celorū. Iste enī cēturio nō erat de
ppl'o isrl'. Nā in ppl'o isrl' supbi re
pellebat a se deū: in pn̄cipibꝫ gen
ciū īuentus ē humilis qui ād se ī
uitaret deū. Admirās ih̄c fidem
ip̄ius: reprobat p̄fidiā iudeorū.
Sani enī sibi videbātur cū piculosius
egrotarent: q̄n medicū nō
agnoscentes occidebant. Cū ergo
rep̄baret et repudiaret illoꝝ su

p bia. qd ait. Ideo vobis dico quia
multi ab oriente et occidente veni
ent. no ptinetes ad cognatioez isrl.
venient multi quib; dicit. oes getes
plaudite manibz. et recubent cu
abraha in regno celoz. No illos ge
nuit carne sua abraha: et venient
et recubent cu illo i regno celoru.
et filij ipi9 erut. Quare filij ipi9?
No nati de carne. s sequedo fidem
ipi9. Filij aut regni idz iudei ibut
in tnbras exteriores: illic erit plorato
et stridor dentiu. Dapnabut i te
nebras extiores q nati st de carne
abrahe: et recubent cu eo in regno
celoz q imitati st fide abrahe.
Merito et hic pncipes pplor conue
nerut cu deo abraha. Et qd illi q
ptinebat ad deu abraha? Qm dij
fortes tre valde eleuati sut. Qui
erat dij? Plus ille dei: vitis illa
dei. de qua dr. iudicate iter me et i
ter vinea mea. Ibut in tnbras ex
tiores. no recubent cu abraha et
ysaac et iacob: no conuenerunt cu deo
abraha. Quare? Qm dij fortes
terre. Illi qui erant dij fortes tre:
psumetes de tra. De qua terra?
De seipis qr ois ho terra. Homi
ni dictu est: terra es et in terra
ibis. Debet aut ho de deo psume:
et inde spare auxiliu no de se. No
eni terra pluit sibi aut lucet si
bi. Quomo aut tra de celo expec
tat pluuia aut luce: sic ho de deo
debet expectare miscdiam et veri
tate. Illi g fortes terre valde ele
uati sut: idz valde supbierut. no
sibi mediciu necessariu putauert.
et ideo i sua egritudie remaserut.
et ipa egritudie ad morte pducti

sut. Precisi sut rami naturales: ut
humilis insereret oleaster. Qm dij
fortes tre valde eleuati st. Tene
am9 g9 fres hulitate. caritate.
pietate: qr reuocati sum9 illis re
pbatis. vel illoz exeplo supbire
timeam9. Amen. Explicit psalm9
xlvi. Incipit psalmus xlvij.

Titulus psalmi e. laus
cantici filijs chore se
cuda sabbati. De hoc
qd dns donare dignab
t. excipite tamqm filij firmameti.
Scda eni sabbi idz post die pmu.
que dnicu dicim9. q eciam scda fia
dicitat: factu est firmametu celi.
imo firmametu celu. Celu eni
vocauit ds firmametu. Pmo aut
die luce fecerat. et a tnbris diui
serat: et vocauerat luce die. et te
nebras nocte. Sicut aut idicat
psalmi hui9 contextio. aliqd eciam p
locutus e deus i illo ope suo qd
copleret in nobis cu gaudio: et
scdm hui9 creature coditioez scda
cucurrerut. No frustra eni dns a
it de moyse. de me eni ille scpsit.
n qr oma q scripta sut ecia cu ds
condet creatura. possut intpretari
ad significatione futuroz: ut itel
ligas deu fecisse luce. cu xpus a
mortuis resurrexit. Tuc eni ve
uera illa lux diuisa e a tnbris:
qn imortalitas a mortalitate discre
ta e. Qd g9 sequitur. n ut capiti eciam
corpus fieret qd e eccla? Deniqz e
ecia psalm9 de pma sabbati. in q
aptissie resurrectio dni declarat.
Ibi eni dr. Tollite portas princi
pes vri. et eleuamini porte etnales:
et itroibit rex gle. Qd euidenti9

qm̄ xp̄m esse regē glē. de quo dcm̄
ē. si cognouissent nūqm̄ dnm̄ glē
crucifixissent. Secda g° sabbati nō
debem⁹ intellige n̄ eccliam xp̄i. s̄
eccliam xp̄i in scīs. eccliam xp̄i in
his qui scripti sūt in celo: eccliam
xp̄i in his qui mūdi hui⁹ teptatiōi
bz nō cedūt. Ipi eni digni sūt noīe
firmamēti. Ergo ecclia xp̄i in his
qui firmi sūt de quibz dicit aplus.
debem⁹ aūt nos firmi īfirmitates
īfirmorū sustinē. appellata ē fir
mamentū. De hac cantat in h°
psalmo. Audiam⁹. agnoscam⁹. soci
em. glem. regnem⁹. Nāqz ea eciā
firmamētū apostolicis litteris ap
pellatā audi et agnosce. Que ē
īquit ecclia dei viui, colūpna et
firmamentū veritatis. De hoc fir
mamēto cantat filij chore: q̄s
nostis ēē filios sponsi crucifixi in
caluarie loco. Chore nāqz caluici
ū interptatur. Sequit̄ī hoc psal
mo q̄ inscribit in scdā sabbati. ps.

Magnus dn̄s et laudabilis
valde. Ecce magn⁹ dn̄s et
laudabilis valde. s̄ nūqd
īfideles laudāt dnm̄. Nūqd eciā
qui credūt et male viuūt laudabūt
dnm̄. P quos fit ut nomē dei blas
phemet. nūqd laudant dnm̄. An
vo si eciā laudent acceptat laus e
orū. cū scriptū sit. nō ē speciosa
laus ī ore pccoris. Dixisti g° mag
nus dn̄s et laudabilis valde: s̄ dic
ubi. In ciuitate dei nr̄i in mōte
scō eius. De hoc alibi dr̄. Qs asce
det ī monte dn̄i. Innocēs manibz
et mūdus corde. In his magn⁹ dn̄s
et laudabilis valde: hoc ē in ciui
tate dei nr̄i ī mōte scō ei⁹. Hec est

ciuitas ī monte posita q̄ abscondi
nō pt̄: hec ē lucerna q̄ sub modio nō
occultat. omnibz nota. oibz diffama
ta. Nō aūt vniuisi ciues ei⁹ sūt. sed
illi in quibz magn⁹ dn̄s et laudabi
lis valde. Que ē g° ista ciuitas vi
deam⁹: ne forte qz dictū ē. ī ciuitate
dei nr̄i in mōte scō eius. debeam⁹ q̄
rere istū monte ubi eciā exaudiri
possim⁹. Nō eni frustra dr̄ in alio
psalmo: voce mea ad dnm̄ clamaui.
et exaudiuit me de mōte scō suo.
Audiuit g° te mons iste. ut exaudi
reris. Nā si in eū nō ascenderes:
īfra iacens clamare posses. exaudi
ri nō posses. Qs ē g° iste mons fra
tres. Magna cura īquirend⁹. magnō
na sollicitudīe inuestigand⁹. laboe
eciā occupādus et ascendend⁹. Sz si
in aliq̄ pte terraꝝ ē. qd faciem⁹. Pe
grinabim de tr̄a nr̄a. ut ad illum
monte puenire possim⁹. Immo vo
pegrinabim. si in illo nō sim⁹. Ipsa
ē eni ciuitas nr̄a si mebra regis su
m⁹. qd caput ē ciuitatis ipi⁹. Ubi
ē g° iste mons. Si regionē aliquā
tenuit: laborandū ē ut dixi ut ad
eū puemat. Sz qd satagis. Utinā
nō sis piger ascende ī monte: q̄mo
mons nō fuit tardus venire ad co
mientē. Fuit eni quidā lapis an
gularis contēptibilis ī quē iudei
offenderūt. pcisus de q̄dā monte
sine manibz. hoc ē de regno iude
orū veniens sine manibz: qz huā
nū opus nō accessit ad mariā de
q̄ natus est xp̄c. Sz si lapis iste ubi
in eū offenderūt iudei ibi rema
nēt: tu quo ascēderes nō habēs.
Qd aūt factū est. Qd dicit pphe
tia danielis. Qd. nisi qz cre uit

lapis iste. et factus e mons magn'.
Qm magnus: Ita ut impleret uni
uersa facie tre. Ergo crescendo
mons iste et implendo uniuersa faci
e terre venit ad nos. Qd g° monte
qsi absente querim'. et no in pse
te iam ascendim'? ut sit in nobis
magn' dns et laudabilis valde.
Denique ne istu monte no agnoscas.
et in hoc psalmo. et in aliq pte ter
raru extendu existimares: vide qd seqt.
Cu dixisset i ciuitate dei nri i mo
te sco eius. qd addidit. Dilatas
exultatioes vniuse tre motes sy
on. Syon vn' mons e. qd g° motes.
An q ad syon ptinuerut etia q de
diuso venerut. ut sibi occurrent
in lapide angulare. et fieret illi
duo paietes taqm duo montes. v
nus ex circucisioe. alter ex pputio.
vn' ex iudeis alter ex gentibz. no
ia aduersi et diusi. q ex diverso
ia in angulo nec diversi. Ipe e
eni inquit pax nra qui fecit vtraq
vnu. ipe ille agularis lapis que
repbauert edificates. factus e i
caput anguli. Duos iunxit in se
mons motes. vna dom' et due do
m'. ppt due ex diuso veientes. v
na pter lapide angulare i quo
sibi abe copulatur. Audi et hoc.
Montes syon. Latera aqlonis
ciuitas regis magni. Intuebaris
eni tu syon taqm vnu locu vbi
codita e ihrlm. et i ea tibi no oc
currebat n ppls ex circucisioe: q
quide ex reliquiis a xpo collect' est.
ex magna aut pte taqm palea ve
tilatus. Etenim scriptu e. reliquie
salue fient. Sz attede et gentes:
vide et oleastru inseri i pingue
dine olive. Ecce gentes, latera aqlo
nis: adiuncta st latera aqlonis ci
uitati regis magni. Contrius so
let ee aquilo syon. Syon qppe i me
ridie: aquilo cont' meridie. Qs e
iste aqlo n qui dixit. ponam sedem
mea ad aqlone et ero silis altissio.
Tenuerat regnu dyabolus impioru.
et posséderat gentes seruiectes si
mulacris. adorates demonia: et to
tu qcqd genis huani erat ubiq p
mudu inherendo illi aqlo factus
erat. Sed qm ille qui alligat for
te aufert ei' vasa. et facit vasa
sua. liberati hoies ab infelicitate
et supstitioe demonioru. credentes in
xpm. colliniati sut illi ciuitati: oc
currerut in agulo illi parieti de
circucisioe venieti. et fca e ciuitas
regis magni. q fuerat latera aqlo
nis. Ideo et in alia scptura dr. ab
aqlone nubes coloris aurei: i his
e magna gla. et honor oipotentis.
Magna eni gla mediti e: qn ex des
peratioe conualescat egrotus. Ab aq
lone nubes. et no nigre nubes. no
caliginose. n tetre. s coloris aurei.
Vnde. n gra illuminante p xpm. Ec
ce latera aqlonis ciuitas regis
magni: latea vtiq q inheserant
dyabolo. Cuicuiq eni alicui cohe
rent: latea ipius dicut. Na et de
aliquibz hoib' solem' ita loqui. bo
nus ho est. s mala latera habet:
idz ipe qdem pbitate prestat. sed
maligni st qui ei iuncti st. Latera
g° aquilonis q diabolo coherebat:
inde venit et iste fili' de quo mo
audiebam'. q mortu' erat et re
uixit. pierat et inuentus e. Pficis
cendo ei in regione longinquam.

etiã ad aquilonẽ puenerat: et ibi
sicut audistis vni ex pncipibz regi
onis illi⁹ adheserat. Factus est g°
latus aqlonis adhẽndo pncipi re
gioĩs illi⁹. ẞ qr ciuitas regis mag
ni et ex latẽ aqlonis colligitᶻ. re
uersꝰ ad se dixit. surgã et ibo ad
prẽm meũ: et occurrit ei pr. q dic
de illo. mortuꝰ erat et reuixit. pie
rat et iuentus ẽ. Vitulꝰ ille sagi
natus: lapis agularis ẽ fuit. De
niq et maior filiꝰ qui epulari no
lebat exhortatus a pre igressꝰ ẽ:
et duo iã pietes taqm illi duo fi
lij ad vitulũ pueientes. ciuitatẽ
regis magni fecerũt. Seqtur g°
iste psalmꝰ et dicat. Deus in
domibꝰ eius cognoscet. Iam in
domibz. pp montes: pp duos pa
rietes. pp duos filios. Deus ĩ
domibz eius cognoscet: ẞ gratiã
comendat. ideo addit. Cũ sus
cipiet eã. Nũqd eẞ ipa ciuitas:
ñ ille suscepisset eã. Nõne stati
cadet: ñ tale fũdamentũ habet.
Fũdamentũ enĩ aliud nemo pt po
nẽ pter id qd positũ est. qd est xpc
ihc. Nemo g° de suis meitis glorietᵘ:
qr tũc est illa magna ciuitas. tũc
in ea cognoscitᶻ deus cũ suscipiet
eã: qmõ suscipit medicus egrotũ
curandũ. nõ sicut ẽ amandũ. Et ei
febrem odit medicus. Nõ amat
medicꝰ egrotũ: et amat medicꝰ e
grotũ. Si egrotũ amaret: sẽp eg
tũ optaret. Rursꝰ si egrotũ nõ a
maret ad egrotũ nõ veiret: sed a
mat egrotũ ut faciat sanũ. Susce
pit g° hãc ciuitatẽ dñs et agnitꝰ ẽ
in ea. id ẽ gra ipiꝰ cognita ẽ in illa
ciuitatẽ: qr qdqd hab illa ciuitas

q glatur in dño nõ habet de se. Pter
hoc enĩ dr. qd enĩ habes qd nõ acce
pisti: Si aũt et accepisti: qd glaris
qsi nõ accepis: Deus ĩ domibz eius
cognoscet dũ suscipiet eã. Qm
ecce reges tre collecti sũt. Ia ecce il
la latera aqlonis videte qmõ veni
ant. videte qmõ dicant. veite ascẽ
damꝰ in monte dñi: ãnũciauit ei
nob viã suã ut igrediamᶻ in ea. Ec
ce reges tre collecti sũt. Et conue
nerũt in vnũ. In quẽ vnũ. nisi ĩ
lapidẽ illũ angularẽ. Ipsi vide
tes ita admirati sũt. Post admira
tionẽ miraculoꝝ et glẽ xpi qd se
cutũ est: Coturbati sũt, comoti
sũt: tremor apphendit eos. Vñ tre
mor apphendit eos: ñ de conscien
tia delictoꝝ. Currant g° reges p
regẽ: agnoscãt reges regẽ. Inde a
libi. ego aũt ĩquit cõstitutꝰ sũ rex ab
eo sup syon montẽ scm eiꝰ: pdicãs
pceptũ dñi. Dñs dixit ad me filiꝰ
meus es tu ego hodie genui te. Pos
tula a me et dabo t gentes hedi
tatẽ tuã: et possessionẽ tuã tmi
nos tre. Reges eos ĩ virga ferrea:
taqm vas figuli cõteres eos. Audi
tus ẽ g° rex cõstitutꝰ in syon: trad
ta ẽ illi possessio vsq ad tminos
orbis tre. Metuẽ debent reges ne
regnũ pdant. ne illis auferat reg
nũ: sicut miser timuit herodes.
et p paruulo occidit puulos. Ti
mens aũt regnũ amittẽ: nõ me
tuit regẽ agnoscẽ. Vtinã et ipe
regẽ tũ magis adoraret: nõ male
regnũ qrendo ĩnocentes pderet. et
nocens piret. Na qd ad illũ atti
nebat pdidit ĩnocentes: qntũ aũt
ad xpm. etiã paruus p se moriebs

paruulos coronauit. Ergo debuerut
time̅re reges. q̅n̅do dictu̅ e̅. ego aut̅ co
stitutus su̅ rex ab eo: et h'editate̅ usq̅
ad fines t̅re dabit m̅ qui me costi
tuit rege̅. Sed q̅d inuidetis reges?
Videte. no̅ inuidete. Longe eni̅ iste
alt' rex qui dixit. regnu̅ meu̅ no̅ e̅
de hoc mu̅do. Nolite g° time̅re ne vo
bis auferat' regnu̅ mu̅di hui': da
bit' vobis regnu̅. s̅ celoru̅ ubi ille
rex e̅. Ideo q̅d ibi seq̅tur: Et nu̅c re
ges i̅telligite. Iam inuidere vos pa
batis: i̅telligite de alio rege d̅r. cui'
regnu̅ no̅ e̅ de hoc mu̅do. Merito
g° collecti su̅t reges i̅ vnu̅: coturba
ti su̅t. tremor app̅hendit eos. Inde
et illis hoc d̅r. et nu̅c reges i̅telligi
te: erudimi̅ om̅s q̅ iudicatis terra̅.
Seruite dn̅o in timo̅e: et exultate
ei cu̅ tremo̅e. Et q̅d fecerut? Ibi
dolores ut parturie̅tis. Q̅d su̅t do
lores p̅turie̅tis? n̅ dolores penite̅
tis? Vide ipsa̅ co̅ceptione̅ doloris
et parturitio̅is. A timore tuo i̅quit
ysaias co̅cepim': et p̅turiuim' sp̅i
ritu̅ salutis. Sic g° co̅ceperu̅t reges
a timore xp̅i: ut p̅turie̅do salutem
parerent. credendo i̅ eu̅ que̅ timue
ru̅t. Ibi dolores sicut p̅turie̅tis. Ubi
parturie̅te̅ audis: fetu̅ expecta.
Parturit' vetus ho̅: s̅ nascat' nou'
ho̅. Ibi dolores ut p̅turie̅tis. In
sp̅u violento co̅teres naues thar
sis. Breuit' intelligit': euertes sup̅
bia̅ gentiu̅. S̅z vnde ex hac hystoia
d̅r euersio sup̅bie gentiu̅? P̅ter na
ues tharsis. Tharsis ciuitate̅ q̅si
erut docti. hoc e̅ q̅nam ciuitas hoc
no̅ie significaret: et aliq̅b' visu̅
e̅ cilicia̅ dicta̅ ee̅ tharsis. ex eo q̅d
metropolis ei' tharsus d̅r. de q̅
ciuitate erat etia̅ paulus ap̅ls in
tharso cilicie. Aliqui aut̅ ea̅ carta
gine̅ intellexerut: fortassis aliq̅n̅
ita no̅iata̅. aut aliq̅ locutio̅e ita sig
nificata̅. Nacq̅ apud p̅pheta̅ ysaia̅
sic i̅ueniu̅t': vlulate naues cartha
ginis. Apud ezechiele̅ aut̅ a diu̅sis
i̅terp̅tib̅z. ab alijs carthago. ab ali
is tharsis i̅terp̅tata e̅: et hoc diu̅
sitate i̅terpretu̅ positu̅. potest i̅tel
ligi ha̅c appellari tharsis q̅ cartha
go dicebat'. Manifestu̅ est aut̅ q̅d
p̅mordia regni carthaginis naui
b̅z floruerut: et ita floruerut. ut
i̅ter cetas gentes excelleret nego
ciatio̅ib̅z et nauigatio̅ib̅z. Na̅ q̅n̅
dido fugiens fratre̅ delapsa e̅ ad
terras affrice ubi carthagine̅ con
didit. naues q̅ parate erat ad mor
tatione̅. in ei' regione assup̅serat
ad fuga̅. co̅sentie̅tib̅z sibi regio̅is
ei' p̅ncipib̅z. et ipe naues etia̅ co
dita carthagine ad negociandu̅
no̅ defecerut: atq̅ hinc nimiu̅ su
p̅ba facta e̅ illa ciuitas. ut digne
p̅ ei' naues i̅telligat' sup̅bia gen
tiu̅. p̅sumes in i̅certis ta̅q̅m̅ i̅ fla
tib̅z ventoru̅. Iam no̅ p̅sumat' de
velificatio̅e et q̅si p̅speritate s̅cli h'
ta̅q̅m̅ maris: fu̅damentu̅ nostru̅
in syon sit. ibi stabiliri debem'. no̅
p̅flari om̅i vento doctrine. Q̅cu̅q̅
g° ex initio hui' vite tumuerat' e
uertatur? et s̅biciat' xp̅o o̅is sup̅
bia gentiu̅. co̅terenti i̅ sp̅u viole̅
to naues tharsis: no̅ tn̅ ciu̅ tu̅cq̅ ciui
tatis s̅ tharsis. Q̅m̅ in sp̅u viole̅
to? Timore fortissi̅o. Dic eni̅ cu̅
tremuit o̅is sup̅bia iudicaturu̅:
ut i̅ humile̅ crede̅et. ne excelsu̅ expa
uesce̅et. Sicut audiuim' ita et

vidim9. Obtā ecclia. quodā tepore
audisti: quodā tpe vidisti. Audiu^t
in pmissionibz: videt i exhibitionib9.
Audiuit i pphetia: videt i euāgelio.
Omnia eni q modo cōplent^r: antea
pphetata sūt. Erige g^o oculos et dif
fūde p mūdū: vide iā hereditatē vsq
ad tminos orbis tre. Vide iā inplei
qd dictū est. adorabūt eū oēs reges
tre: oms gentes seruiēt ei. Vide i
pletū ee qd dictū ē. exaltare super
celos ds. et sup oēm terrā glā tua.
Vide illū cuius pedes et man9 fixi
sūt clauis: cui9 ossa i ligno pende
tia nūata sūt: sup cui9 vestimēta
sors missa ē. Vide regnantē quē
illi viderūt pendentē: vide i celo
sedentē. quē cōtempserūt in tra
ābulantē. Vide inde ipleri. cōme
morabūt^r et cōuertent^r ad dnm vni
uersi fines tre: et adorabūt i cōspctu
ei9 vniuse patrie gentiū. Hec vides
exclama cū gaudio: sicut audiuim9
ita et vidim9. Merito sit vocat^r ipa
ecclia de gentibz. audi filia et vide.
et obliuisce pplm tuū et domū pris
tui. Pater tuus aquilo fuit: veni
ad monte syon. audi et vide. Non
vide et audi ß audi et vide: pus au
di postea vide. Audis pmo qd nō vi
des: videbis postea qd nō audisti.
Plus eni iquit quē nō cognoui
seruiuit m: in obauditu auris ob
audiuit m. Si i obauditu auris ob
audiuit: g^o nō vidit. Et ubi ē qbz
nō est nūciatū de eo videbūt: et q
nō audierūt itelligent. Ad qs nō
missi sūt pphete ipi pmo audierūt
et itellexerūt pphetas: remanserūt
illi ad qs missi sūt codices ferētes.
veritatē nō itelligētes: testamēti
tabulas habentes. et hereditatē nō
tenētes. Sicut audiuim9 ita et vidi
m9. In ciuitate dni v̄tutū. in ci
uitate dei nri. Ibi audiuim9 ibi et
vidim9. Extra illā qui ē. nec audit
nec videt: i illa qui ē nec surdus ē
nec cecus ē. Sicut audiuim9 ita et
vidim9. Et ubi audis. ubi vides?
In ciuitate dni virtutū in ciuitate dei
nri. Deus fūdauit eā in eternū.
Nō insultent heretici p partes cōcisi:
nō se extollant qui dicūt ecce hic ē
ecce illic. Qui dicit ecce hic ecce il
lic: ad ptes iducit. Vnitatē pmi
sit deus: reges in vnū collecti sūt.
nō p scismata dissipati. Sed forte
ista ciuitas q mūdū tenuit aliqn
euertet^r? Absit. Deus fūdauit eā
in eternū. Si g^o eā deus fūdauit
i eternū: qd times ne cadat firma
mentū? Suscepim9 ds misedia
tuā in medio templi tui. Qui susce
perūt. et ubi susceperūt? Nōne
ipē pplus tuus suscepit misedia
tuā? Si pplus tuus suscepit mise
ricordiā tuā? quō suscepim9 mise
ricordiā tuā et i medio tepli tui? Si
alij sūt qui susceperūt. alij i quoz
medio susceperūt? Magnū sacra
mentū sed tamē notū: qui et hinc
hoc ē ex his versibz fuerit exsculptū
fuerit et excutitū. qd nostis nō eet ru
dius ß dulcius. Nā quippe ppli dei
censent^r oms qui portat sacramēta
eius: sed nō oms ptinet ad misedia
ei9. Oms qppe sacramentū baptismi
xpi accipientes. xpiani vocant^r: sed
nō oms digne illo sacramento viuūt.
Sūt eni qdam de quibz dicit apls.
habentes formā pietatis. virtutē
aūt ei9 abnegantes: tn ppter ipsā

spem pietatis i ppl'o dei nominant: q
mo ad area qm diu trituratur no so
lu gna s etia palea ptinet. Nuqd
et ad horreu ptinebit? In hoc medio
aut ppli mali e ppl's bon9. qui suscip
misericordia dei. Viuit digne miseri
cordia dei: qui audit et tenet et fat.
qd ait apl's. papietes g° rogam9. ne
in vacuu gram dei suscipiatis. Q
g° no in vacuu gram dei suscipit:
ipe tn sacramentu. qm etia misedia
dei suscipit. Et qd illi obest. qa in
medio ppli iobedietis e. donec area
ista ventilet. donec boni a malis se
parent. Qd ei obest i medio ppli
habitare. Sit de illis q appellant
firmametu. suscipies miam dei:
sit liliu in medio spinaru. Na et
ipe spine. qm ad ppl'm dei ptinent
vis audire? Ita posita e ipsa silitu
do: sicut liliu inqt iter mediu spi
naru. ita prima mea i medio fili
aru. Nuqd dixit i medio alienaru.
Sz i medio filiaru. Sut g° filie ma
le: et iter illas e liliu in medio spi
naru. Itaq3 illi q sacrameta habet.
et mores bonos no habent. et dei
dicut et no dei: et ei9 dicut et alie
ni. Eius ppt ipius sacramentu: alie
ni pp ter ppriu vitiu. Ita et filie a
liene. Filie ppt forma pietatis: a
liene pp ter amissione v'tutis. Sit
ibi liliu. suscipiat miam dei: te
neat radice boni floris. no sit igra
tu pluuie dulci de celo veienti? in
grate sint spine. cresca t de ymbri
bs: ad igne cresciut. no ad horreu.
Suscepim9 d's misedia tua in me
dio tepli tui. In medio ppli tui no
suscipietis misedia tua. nos susce
pim9 miaz tua. In sua eni ppria

venit: et sui eu no receperut. In me
dio aut eoru qtqt receperut eu: ded
eis ptate filios dei fieri. Sa hinc
occurrit vnicuiq3 cogitanti. Et
qd? Iste ppl's qui i medio ppli dei
suscipit miam dei? qntu nu m ha
bet. qua pauci sut? Dix inuenimt a
liqui. Illis ne cotentus e t de9? et pdet
tanta mltitudine? Dicut hoc qui
sibi pmittut qd a deo pmittere non
audierut. Et ve si male viuim9. si
hui9 mudi delitijs pfruam. si nris
libidinib3 seruiam9 pditur9 e nos
deus? Quot eni sut illi q vident
serua e pcepta dei. Dix inuenit vn9
vl' duo vl' pauci ssimi? ipos solos li
beratur9 e et cetos dapnatur9? Ab
sit iquiut. Cu venit et videbit tan
ta multitudine ad sinistra: et mi
serebit et dabit idulgentia. H°. pla
ne etia serpens ille pmisit pmo hoi.
Na minat9 erat d's morte si gusta
ret: ille aut absit iquit. no morte
moriemi. Crediderut serpenti? in
uenerut veru ee qd minat9 e deus:
falsu qd pmiserat diabol9. Ita et
nuc. Fres ponite vobis eccliaz an
oculos ad istar. silitudineq3 padisi
no cessat serpens suggere qd tunc
suggessit. Sz casus pmi hois. ad
expimentu cauedi nob debz vale:
no ad imitatione peccadi. Ideo ille
cecidit: ut nos surgam9. Respodea
m9 talib3 suggestioib3 qd respodit
iob. Na et ipm p feiam taqm p
eua teptauit: et dicit i stercore vir
tus in padyso. Ergo no audiam9
tales voces. ne putem9 paucos ee
istos: multi sut s iter plures la
tent. No possum9 eni nega e plu
res ee malos: et ta plures ut iter

eos prius sub boni non appareat. quomodo non appareant grana in area. Nam quisquis aream videt: potest putare quod palea sola sit. Da hominem inexpertum: et putat inaniter fieri quod boves mittuntur. quod ibi homines sub estu desudant. ut conterant paleam. Sed ibi est et massa ventilatione purganda: tunc procedit copia frumenti que latebat in copia palearum. Et modo vis invenire? Bonus esto et invenies.

Contra istam ergo desperationem vide quod sequatur in isto psalmo. quoniam cum dixisset. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. significavit esse populum dei non suscipientem misericordiam dei. in cuius medio quedam suscipiat misericordiam dei. ne occurreret hominibus tam paucos esse ut pene nulli sint. quomodo consolatus est consequentibus verbis? Secundum nomen tuum deus ita et laus tua in fines terre. Quod est hoc? Magnus dominus et laudabilis valde: in civitate dei nostri in monte sancto eius. Non potest esse laus eius nisi in sanctis eius. Nam qui male vivunt non eum laudant: sed quamvis si predicant lingua. blasphemant vita. Quia ergo laus eius non est nisi in sanctis? non sibi dicat hereticus in nobis remansit laus eius. quia pauci sumus. et a turba separati: nos iuste vivimus. nos laudamus deum non solum loquendo. verum etiam conversando.

Respondetur eis ex hoc psalmo. Quod vos dicitis in parte laudare deum cum dictum est. Secundum nomen tuum deus. ita et laus tua in fines terre? Idest quomodo notus es per omnes terras. sic et laudaris per omnes terras: nec desunt qui te nunc laudent per omnes terras. Illi autem laudant qui bene vivunt. Secundum enim nomen tuum deus ita et laus tua: non in parte. sed in fines terre. Iustitia plena est dextera tua: idest multi sunt et illi qui stabunt ad dexteram. Non soli illi multi erunt qui stabunt ad sinistram: sed et ibi erit plenitudo masse ad dexteram constitute. Iustitia plena est dextera tua.

Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine. O mons syon. o filie iude. laboratis modo inter zizania. inter paleam. inter spinas laboratis: sed exultate propter iudicia dei. Non errat deus in iudicando: discrete vivite. et si concrete nate estis. Non frustra vox erit de ore et de corde vestro: ne conperdas cum impiis animam meam. et cum viris sanguinum vitam meam. Ille ventilabit tantus artifex. in manu ventilabrum portabit. ut unum granum tritici non cadat in acervum palee contribuendum: nec una arista palee transeat ad massam in horreo recondendam. Exultate filie iude propter iudicia dei: non erratis. et nolite nimio temere iudicare: ad vos pertineat colligere. ad illum pertineat separare. Letetur mons syon et exultent filie iude propter iudicia tua domine. Ne autem putetis filias iude iudeos esse: iuda confessio est. omnes filii confessionis filie iude sunt: quia salubrius ex iudeis nichil est aliud quam christus ex iudeis. Hoc ait et apostolus. Non enim qui in manifesto in manifesto iudeus est. neque que in manifesto in carne est circumcisio: sed qui in abscondito iudeus est. et circumcisio cordis in spiritu non littera. cuius laus non ex hominibus: sed ex deo est. Talis iudeus esto: gloriare de circumcisione cordis. et si non habes circumcisionem carnis. Exultent filie iude propter iudicia tua domine.

Circumdate syon et complectimini eam. Dicit eis qui male vivunt. in quorum medio est populus ille qui suscepit in

sericordia dei: in medio vrm e ppls
bn viuens. Circudate syon. Sed q
mo: Conplectimi ea. Nolite sca
dalis circudare. s caritate circu
date: ut qui viuut bene i medio
vrm eos imitemi: et eor imitati
one xpm cui9 mebra sut i corpore
coplectimi. Circudate syon et co
plectimi ea. Narrate in turribz
eius. In altitudie munitionu ei9:
pdicate laudes ei9. Ponite corda
vra i virtute ei9. No ut habeatis
forma pietatis vtute ei9 negetis:
s in vtute ei9 ponite corda vra.
Que e virtus ciuitatis hui9. Q
vult itellige virtute h9 ciuitatis:
itelligat vim caritatis. Ipa e virt9
qua nemo vincit: hui9 igne nulli
fluctus scli. nulla flumia teptati
onis extiguut. De hac dictu e: va
lida e sicut mors dilco. Qm eni
mors qn venit resisti ei no potest.
qbuslibet artibz. quib9libet medica
metis occurras. violentia mortis
vitare no potes. qr mortalis nat9
es: sic cotra violentia caritatis mu
dus nichil potest. E contrario ei simili
tudo data e de morte. Qm ei mors
ad auferendu violetissia e: sic cai
tas violenta e ad saluadu. P cari
tate eni multi mortui sut sclo: ut
viueret deo. Hac caritate accensi
martires. no simulati. no vana gloia
vetilati. no tales de quibz dictu e.
si tradidero corp9 meu ut ardea. cari
tate aut no habea. nichil m pdest:
s tales qs vere xpi et veritatis caritas
pduxerit ad passione. Qd eis fecerit
teptatores sevientu: maiore vio
lentia habuerut cotulis flentiu
suor. qm psecutores isectantiu.

Qm multos eni tenebat filij ne
paterent. qm multor genibz pvolue
bantur vxores. ne vidue relinquerent:
qm multos parentes phibebat mo
ri sicut nouim9 et legim9 i passioe
bte ppetue. Facta sut ista? s latine
qutelibet et qutolibet ipetu flue
ret. qn ardore caritatis extiguerent.
Hec e virtus syon: cui et alibi dr.
fiat pax i virtute tua. et abudan
tia i turribz tuis. Annutiate in tur
rib9 eius: ponite corda vra i vtute
eius. Et distribuite domos ei9.
Qd hic itelligem9. ponite corda vra
i virtute ei9. et distribuite domos
ei9. Id e distiguite domu a domo: no
lite cofunde. Dom9 e eni forma ha
bens et pietate no habens: e aut
dom9 et forma et pietate habes.
Distribuite: nolite cofunde. Cu
aut distribuitis et no cofunditis
qn corda vra in vtute ei9 ponitis?
id e cu facti fueritis p caritate spu
ales. tuc teme no iudicabitis: tuc
videbitis nichil obesse bonis ma
los. Qmdiu sum9 i hac area: dis
tribuite domos eius. Potest et a
lius ee itellectus. Domos illas duas.
vna ex circucisioe altera ex pputio
veniente. aplis dictu est ut distri
bueret. Cu eni vocat9 eet saulus
et fact9 apls paul9: coueniens in v
nitate coaplor suor. sic cu eis ha
buit placitu. ut illi irent in circu
cisione. iste in pputiu. Ista dispe
satio aplatus sui distribuerit do
mos ciuitatis magni regis: et co
cordantes i angulo euagelii dispe
satore diuiserunt. caritate iunxerut.
Et vera hoc magis itelligedu e.
Na sequit et ostendit qd hoc p

dicatoribus dictū sit. et distribuite do
mos eius. Ut enarretis ī pgenie
altera. idē ut etiā ad nos post futuros
illoꝝ euāgelij despensatio pueniret.
Nō enī illis tantū laborauerūt. cū
quibꝫ in hac t̃ra vixerūt: nec dn̄s ill'
tāqm̄ aplis quibꝫ se viuū etiā post
resurrectione dignatus ē ostende. ſꝫ et
nobis. Nā illis loq̄batur. et nos signi
ficabat cū diceret. ecce ego vobiscū su
oībus diebꝫ usqꝫ ad cōsūmatioēꝫ sc̄li.
Nūq̄d illi hic futuri erāt usqꝫ ī consū
matione sc̄li? Ite dicit. nō pro his
rogo tantū: ſꝫ et p his q̄ credituri sūt
p verbū illoꝝ ī me. Ergo attendit
nos: q̄ passus ē ꝓpter nos. Merito
ita dr̄. ut enarretis ī pgenie alt̃a.
Q̄d enarretis? Qm̄ hic ē deus nr̄.
Terra videbatur. t̃re cōditor nō vide
batur: caro tenebatur. ſꝫ deus ī carne
nō agnoscebatur. Tenebatur caro ab
eis ex quibꝫ sūpta fueat ipsa caro.
ex semīe abrahe enī v̓go maria: ad
carnē remāserūt. diuinitatē nō ī
tellexerūt. O apli o ciuitas mḡna:
in turribꝫ tuis p̄dica et dic. hic est
deus nr̄. Sic sit quom̄ contemptus est.
q̄m̄ lapis añ pedes iacuit offende
cū. ut hūiliaret corda cōfitentiū:
sic hic ē d̄s nr̄. Certe visus ē sicut dic
tū est. post hec in t̃ris visus ē et cū
hoībus cōuersatus ē: hic ē deus nr̄.
Et homo ē et q̄s ē qui cognoscꝫ eū.
Qm̄ hic ē deus nr̄. Sꝫ forte ad te
pus q̄rmō dij falsi. Quia et vocari
possūt dij. esse aūt nō possūt: ad te
pus vl' vocantur. Nā quid eis dicit
ꝓpheta. vl' q̄d ūmonet ut eis dicat.
Hec dicetis eis. Quid? Dij q̄ celū
et terrā nō fecerūt pereāt de terra:
et de hijs q̄ sub celo sūt. Nō est iste

talis deus: qm̄ deus nr̄ sup oēs deos.
Sup quos oēs deos? Qm̄ omēs dij ge
ciū demonia: dn̄s aūt celos fecit.
Ipse ē ḡo deus nr̄: hic ē deus nr̄. Quo
usqꝫ? In etnū ꝫ ī sc̄lm̄ sc̄li; ipe regꝫ nos ī sc̄la.
Si deus nr̄ ē et rex nr̄ est: ptegit
nos q̄ d̄s ē ne moriamur: regit nos
q̄ rex ē ne cadamus. Regendo aūt nos
nō frangat nos; nā quos nō regit
frāgit. Reges eos ī quit ī virga fer
rea: et tāqm̄ vas figuli cōteres eos.
Sꝫ sūt q̄s nō regit. ipis nō parcit: ſꝫ
tāqm̄ vas figuli cōteret eos. Abil
lo ḡo optemus regi et liberari: q̄ hic ē
deus nr̄ ī eternū et in sc̄lm sc̄li. et
ipse reget nos in secula. Explicit
psalmus xlvij. Incipit psalmus xlviij.
Omnia diuina eloquia
salubria sūt bene ītelli
gentibꝫ: pīculosa vō his
qui ea volūt ad suū cor
dis puersitatē detorq̄re potius q̄m̄
suū cor ad eoꝝ rectitudinē corrigē.
Hec ē enī in hoībꝫ magna et usitata
puersitas: q̄ cū debeant viuē ipi
scd̄m volūtatē dei. deū volūt viuē
scd̄m volūtatē suā: et cū ipi nolūt
corrigi. illū volūt deprauari: rectū
nō arbitrantes q̄d ille vult ſꝫ q̄d ipi
volūt. Solemus aūt audie hoīes m̄
murantes aduersus deū. q̄d malis in
hac vita bene sit. et laboret boni:
q̄si ille puersus sit et nesciat q̄d
agat. aut oīno auertit oculos a rebꝫ
hūanis. vl' securitatē suā pturbari
nolit ut hec nō attendat: q̄ cū la
bore ista d̄s aut videt aut corrigit.
Murmurat ḡo hoīes. qui ꝓpterea vo
lūt deū colē ut hic illis bene sit: qn̄
viderit eos qui deū nō colūt pol
lere atqꝫ florere felicitate t̃rena.

se autem colentes deum laborare in angustiis, in necessitatibus, in erumnis, ceterisque difficultatibus mortalitatis humane. Contra istam vocem et contra has blasphemias murmurantium, cantat semper sermo divinus, curans a morbo serpentis. Venenati enim cordis est ista sanies, eructans in deum putorem blasphemie: et quod peius est, manus curantis repellens, morsum serpentis non repellens. Hoc dixi: repellit a se cor hominis verbi dei severitatem: et admittit ad se male suadentis blandicias. Contra hos ergo cantat sermo divinus: etiam in isto psalmo loquitur nobis. Ad quem psalmum quomodo intentam ego facere sanitatem vestram? Nonne ipse nos facit omnes intentos? Nec nos solos: sed totum orbem terrarum. Audite enim quemadmodum incipit. p.

Audite hec omnes gentes. Non ergo vos soli qui hic estis. Nam vox nostra quanta est, ut sic clamemus, ut audiat omnes gentes? Clamavit enim per apostolos dominus noster ihesus christus. clamavit tot linguis quot misit: et videmus hunc psalmum qui ante non recitabatur nisi in una gente in synagoga iudeorum recitari per totum orbem terrarum, per omnes ecclesias: impletumque esse quod hic dictum est. audite hec omnes gentes. Ad hoc solum volo intentos facere animos vestros, ne propter laborem corporalem non erigatis animum, terrente vos longitudine psalmi huius. Si potuerit, finietur hodie. si non, restabit nobis aliquid in crastinum diem. tamen vos semper intenti estote. Tantum enim audietis si dominus voluerit, quantum vos non gravet sed relevet. Audite hec omnes gentes. Unde estis et vos. Auribus percipite omnes qui habitatis orbem.

Hoc iterum videtur repetisse: quasi parum fuerit quod dixit. audite. Quod dico audite. auribus percipite: hoc est nolite transeuntes audire. Quid est auribus percipite? Quod dominus dicebat, qui habet aures audiendi audiat: cum omnes qui in conspectu eius erant utique habent aures. Quas ille aures querebat nisi cordis, cum diceret. qui habet aures audiendi audiat? Nam et iste psalmus aures pulsat. Auribus percipite omnes qui habitatis orbem. Forte et hic est aliqua distinctio. Non quidem nos coartare debemus: sed nichil mali est etiam istam explicare sententiam. Forte aliquid distat inter id quod dixit omnes gentes: et quod dixit omnes qui habitatis orbem. Significantius enim fortasse voluit nos intelligere quod dixit inhabitatis. ut gentes intelligamus omnes iniquos: habitatores autem orbis omnes iustos. Ille enim habitat qui non tenetur: nam qui tenetur, habitatur non habitat: quomodo ille possidet quecumque habet, qui dominus est rerum suarum. Dominus autem est qui non est irretitus cupiditate: qui autem cupiditate tenetur, possessus est non possessor. Habemus enim quoddam verbum habitatoris signatum in scriptura dei ubi ait. elegi abiici in domo domini: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Quid enim? Si abiectus fueris in domo domini: non ibi habitas? Voluit significare habitationem nisi in eis qui regnant. et tenent. et dominantur. et gubernant: qui autem contempnuntur, non quasi habitant sed subiecti sunt. Ita autem dixit subditus volo esse in domo domini: magis quam regnare in tabernaculis peccatorum. Itaque si est aliqua distinctio inter omnes gentes et habitatores orbis. sic est distinctio

inter audite et auribus percipite: hoc
quidem videtur repetisse. sed tamen aliud est.
Quod sane voluit significare? Quia
ista eloquia audituri erant non solum
peccatores et impii: sed et iusti. Permixte
modo audiunt omnes: sed cum ventum fuerit
ad reddendam rationem. separabuntur qui sine
causa audierunt ab his qui auribus
perceperunt. Audiant ergo et peccatores. au
dite hec omnes gentes: audiant et
iusti qui non sine causa audierunt. et
regnent potius terram quam regantur a
terra. auribus percipite omnes qui habitatis
orbem. Et iterum dicit. Quique terrigene et filii
hominum. ~~Quod ait terrigene et filii hominum.~~ Quod ait terri
gene. ad peccatores retulit: quod ait fi
lii hominum ad fideles et iustos. Vide
tis ergo quia servatur ista distinctio. Qui
sunt ergo terrigene? filii terre. Qui sunt
filii terre? Qui hereditates terrenas
requirunt. Qui sunt filii hominum? Qui
pertinent ad filium hominis. Aliquando iam ista
distinximus caritati vestre et invenimus
quia adam homo erat. filius hominis non erat:
christus autem filius hominis erat. et deus erat.
Quicumque enim pertinet ad adam terri
gene: quicumque pertinet ad christum filii
hominum: omnes tamen audiant. ego nulli
subtraho sermonem meum. Terrige
na est. audiat propter iudicium: filius
hominis est. audiat propter regnum. Simul
in unum dives et pauper. Iterum ipsa
sunt repetita. Quod ait dives. ad terri
genas pertinet: quod ait pauper ad fili
os hominum. Divites intellige superbos:
pauperes humiles. Habeat quis mul
tas facultates pecuniarum. si in eis
non extollitur pauper est: non habeat a
liquid et cupiat et inflatur. inter divi
tes et reprobos eum deputat deus. Et
divites et pauperes in corde interro

gat deus: non in area sed in domo.
Nonne pauperes sunt qui accipiunt man
datum apostoli dicentis thimotheo. precipe
divitibus huius seculi non superbe sapere?
Quomodo eos qui divites erant fecit
pauperes? Tulit illis que contrahunt di
vitie. Nemo vult esse dives nisi ut
inflatur inter eos inter quos vivit: et su
perior illis videatur. Cum autem dixit non
superbe sapere. equales eos fecit non ha
bentibus: ut fortassis pauculis num
mis medicus extollatur: quam ille di
ves qui audit apostolum dicentem. pre
cipe divitibus huius seculi non superbe sapere.
Unde non superbe sapere? Si faciat quod
sequitur. neque sperare in incerto divitiarum:
sed in deo vivo qui prestat nobis omnia
abundanter ad fruendum. Non dixit qui
prestat illis. sed qui prestat nobis. Nu
quid ipse paulus habebat divitias?
Habebat plane. Quas divitias? Fi
De quibus dicit alio loco scriptura. Fi
delis hominis mundus totus divitiarum est.
Audi et ipsum confitentem. quasi nihil
habentes et omnia possidentes. Qui
vult ergo esse dives. non hereat parti.
et totum possidebit: illi inhereat qui
totum creavit. Simul in unum dives
et pauper. Dicit in alio psalmo. edent
pauperes et saturabuntur. Quomodo co
medavit pauperes? Edent pauperes
et saturabuntur. Quid edunt? Quod
sciunt fideles. Quomodo saturabuntur?
Imitando passiones domini sui: et non
sine causa accipiendo precium suum. Et
dent pauperes et saturabuntur: et lau
dabunt dominum qui requirunt eum. Di
vites quid? Etiam ipsi edunt. Sed quomodo
edunt? Manducaverunt et adorave
runt omnes divites terre. Non dixit
manducaverunt et saturati sunt: sed

manducaverunt et adoraverunt. Adorant quidem deum: sed humanitatem nolunt exhibere fratri. Manducant illi et adorant. manducant isti et saturantur: tamen omnes manducant. Erigitur de manducante quod manducat? non prohibeatur manducare a dispensatore: sed moneatur timere exactorem. Audiat ista ergo peccatores et iusti. gentes et qui habitant orbem. terrigene et filii hominum: simul in unum dives et pauper. non divisi. non separati. Tempus messis hoc faciet. manus ventilatoris hoc poterit: nunc simul in unum audiat dives et pauper. Simul in unum dives et pauper. Pascantur hedi et agni. donec veniat qui segreget alios ad dexteram. alios ad sinistram? simul in unum audiat docentem: ne segregati ab invicem audiant iudicantem. Et nunc quid est quod audituri sunt? Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei intelligentiam. Et hec repetita potius: ne forte cum dixisset os meum. intelligeres eum tibi loqui. qui in labiis habet sapientiam. Multi enim habent in labiis. et non habent in corde: de quibus dicit scriptura. populus iste labiis me honorat. cor autem eorum longe est a me. Quod ergo ait? Ille tibi loquitur qui cum dixerit os meum loquetur sapientiam: intelligas quia illud quod ex ore funditur de vena cordis emanat. intus est. Et meditatio cordis mei intelligentiam. Inclinabo in parabolam aurem meam. et aperiam in psalterio propositionem meam. Quis est hic cuius meditatio cordis loquitur intelligentiam? ut non sit in sola superficie labiorum: sed hominis interiora possideat? Quis est iste qui audit et sic loquitur? Multi

enim loquuntur quod non audiunt. Qui sunt qui loquuntur quod non audiunt? Qui non faciunt quod dicunt: quales dicit dominus phariseos sedere super cathedram moysi. Voluit tibi loqui in cathedra moysi per eos qui ea loquuntur et non faciunt: et tibi securitatem dominus voluit dare. noli timere. Que dicunt inquit facite. que autem faciunt facere nolite: dicunt enim et non faciunt. Non audiunt quod dicunt? qui vero faciunt et sic dicunt. audiunt quod dicunt: et ideo fructuose dicunt quia audiunt. Qui ergo dictor est et non auditor est: alteri prodest sibi non prodest. Iste ergo qui et auditor volebat esse et dictor qui tibi loquitur. antequam diceret aperiam in psalterio propositionem meam quod est iam loqui per corpus. sicut enim utitur anima corpore. quomodo utitur cytharista psalterio: antequam loquar tibi inquit per corpus et sonet. primo ego inclinabo in parabolam aurem meam. id est audio quod tibi dicam. Et quare in parabolam? Quia videmus nunc per speculum in enigmate. sicut dicit apostolus. quamdiu sumus in hoc corpore peregrinamur a domino: nondum est illa visio nostra facie ad faciem. ubi iam non sint parabole. ubi iam non sint enigmata et similitudines. Quicquid modo intelligimus. per enigmata conspicimus. Enigma est obscura parabola: que difficile intelligitur. Quantumvis excolat homo cor suum. et ad interiora intelligenda refugiat? quamdiu per corruptibilitatem carnis huius ex parte videmus. assumpta incorruptione in resurrectione mortuorum. cum apparuerit filius hominis iudicaturus vivos et mortuos. tunc videbitur filius hominis. qui primo iudicatus est. iudicabit: discernens malos a bonis. ponens malos a sinistris. bo

nobs a dextris. Videbunt illum et boni
et mali. Sed malis dicet. ite in ignem
eternum: bonis autem dicet. venite bene
dicti patris mei percipite regnum. Ab
ibunt mali in ambustionem eternam:
iusti autem in vitam eternam: et ibi erit
illa visio facie ad faciem. quam illi non
sunt digni. Attendite quod dicam. Filium
enim hominis sicut hic cum esset adhuc in
dicandus et mali viderunt et boni.
viderunt enim apostoli qui secuti sunt. ~~vide
runt enim apostoli qui secuti sunt~~. viderunt
iudei qui crucifixerunt. sic cum veniet
iudicaturus et boni illum videbunt et
mali. boni ut percipiant mercedem quia
secuti sunt: mali ut percipiant penam
quia crucifixerunt. Soli ergo illi dap
nabuntur qui crucifixerunt? Audeo di
cere: soli. Ergo nos inquiunt peccatores huius
temporis securi sumus? Si non animum
introgat deus. securi estis. Quod est quod
dixi? Intelligat caritas vestra: ne hoc
dicant in iudicio dei. quia non intellexerit.
Iudei quia viderunt christum crucifixerunt;
tu quia non vides christum verbo ipsius resis
tis. Numquid quia qui verbo resistis. carne
non crucifigeres si videres? Contempsit
iudeus in ligno pendentem: contempnis
tu in celo sedentem. Ergo viderunt abo
genea dum hic esset: abo genia vide
bunt et cum venit. Filius enim hominis ve
niet ut iudicet: quia filius hominis venit
ut iudicaretur. Ideo quia pater non est in
carnatus ~~passus~~ pater non est passus:
et per filium hominis iudicat sicut ipse
dixit in euangelio. pater non iudicat
quemquam. sed omne iudicium dedit filio.
Deinde paulo post ait: et dedit ei
potestatem iudicium faciendi. quoniam filius hominis
est. Secundum enim quod filius dei est verbum
semper cum patre. et quia semper cum patre. et cum patre
semper iudicat: secundum autem quod filius hominis
est. et iudicatus est. et iudicaturus est.
Quomodo autem visus est ab eis qui crede
derunt. et ab eis qui crucifixerunt. qui
iudicatus est; sic videbitur cum ceperit
esse iudex et ab eis quos dampnabit. et
ab eis quos coronabit. Visionem autem
illam diuinitatis quam promisit dilec
toribus suis quando ait. qui diligit me
diligetur a patre meo. et qui diligit me
et mandata mea custodit. et ego di
ligam eum et ostendam meipsum illi: iam
ipsi non videbunt. Ista demonstratio
quodammodo familiaris est: suis illam
seruat. non illam ostendit ipsis. Quo
lis est ipsa visio? Qualis christus equalis
patri. Qualis est christus? In principio
erat verbum. et verbum erat apud deum:
et deus erat verbum. Huic visioni suspi
ramus modo et gemimus. quamdiu peregrini
sumus: huic visioni in fine reddemur.
Nec hanc visionem modo in enigmate vi
demus. Si enim in enigmate videmus.
intendamus in parabolam aurem nostram: et
sic aperiamus in psalterio propositionem
nostram. Audiamus quod didicimus: faci
amus quod percepimus. Et quod dixit: Ut
quid timebo in die mala? Iniquitas cal
canei mei circumdabit me. Cepit ob
scurius. ut quid timebo inquit in die
mala? Iniquitas calcanei mei circum
dabit me. Magis ergo debet timere. si
iniquitas calcanei eius circumdabit eum.
Non enim timeat inquit homo. quod non ha
beat in potestate decuitare. Verbi gratia.
qui timet mortem? quid facturus est ut
non moriatur? Dicat michi quo vadat.
Debet quod adam qui natus est ex adam.
Sed cogitet qui natus est ex adam et secutus
est christum: quia oportet eum soluere quod debet
adam. et consequi quod promisit christus.

Qui ergo timet morte no est q. vadat? qui aut timet dapnatione qm audient ipi. ite in igne etnu. e quo vadat: no g. timeat. Vt qd eni timeat? Iniqtas calcanei ipi9 illu circudatura e. Si g. vitet iniqtate calcanei sui. et ambulet p vias dei: no puenit ad die mala. Dies mala dies nouissia. no erit illi mala. Etenim dies nouissia mala erit qb9 da: bona erit qbusda. Nuqd mala erit illis quibz dicet. venite bndti patris mei pcipite regnu? Sz mala erit illis quibz dicet. ite i igne etnu. Qd si iniqtas calcanei sui circudabit eu? utqd g. timet i die mala? Modo cu viuunt puideant sibi: tollat iniqtate a calcaneo suo. Ambulet illa via. ambulent p via de qua ipe dixit. ego su via veritas et vita: et no timeat in die mala. qr dat illis securitate. qui fcus e via. Vt qd timebo i die mala? Iniqtas calcanei mei circudabit me. Ergo vitet iniquitate calcanei sui. In calcaneo qsq3 labit. Intendat caritas vra. A deo qd dictu est serpenti? Ipa tuu obseruat caput: et tu ei9 obseruabis calcaneu. Diabol9 calcaneu tuu obseruat: qn laberis ut deiciat te. Ille obseruat calcaneu tuu: tu obseruabis caput illi9. Qd est caput illi9? Initium male suggestiois illi9. Qn incipit male suggere. tuc repelle anteqm surgat delcatio. et seqtur consentio? et tuc vitabis caput ei9: et no apphendet ille calcaneu tuu. Qre aut eue hoc dixit? Qa p carne labit ho. Eua nobis interior caro nra est. Qui diligit iquit vxore sua: seipsu diligit. Qd est seipsu? Sequit et dicit: nemo eni vnqua carne suam odio habuit. Quia g. quom illum hoiem adam p eua supplantauit: sic diabolus p carne vult nos supplantare. Preceptu est eni eue ut obseruet caput diaboli: qr diabol9 calcaneu ipius obseruat. Si g. iniqtas calcanei circudabit nos: utqd timem9 in die mala. cu habem9 in ptate ut no faciam9 iniquitate. et no erit qd nos circudet? et gaudebim9 i die nouissia. no plangem9? Q. sit aut qs circudabit iniquitas calcanei?

Qui confidunt in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriantur. Ergo vitabo ista: et no iniquitas calcanei mei circudabit me. Qd est vitare ista? Vt no confidam9 in virtute nra. no gloriemur in abundantia diuitiarum nrarum. Sz gloriemur in eo q nobis pmisit humilibus altitudine. et minatus e elatis dapnatione: et no nos iniquitas calcanei circudabit. Qui confidunt i virtute sua: et i abundantia diuitiarum suarum gloriantur. Sunt qui psumunt i amicis suis: alij psumunt i virtute sua. alij i diuitijs. Ista est psumptio generis humani. no psumentis in deo. Dixit de virtute. dixit de diuitijs: dicit de amicis. Frater no redimit. redimet ho: Expectas ut ho te redimat ab ira ventura? Si te fr no redimit? ho te redempturus e? Qs est frater? qui si no redimeret. nullus ho redempturus esset? Qui post resurrectione dixit. vade dic fratribus meis. Frater nr voluit ee: et cu deo dicim9 pr nr. hoc manifestatur in nobis. Qui eni dicit deo pater nr: xpo dicit frat. Ergo qui pa

tre deu et fratre habet xpm: non ti
meat in die mala. Nō eni circūdab[it]
īiquitas calcanei ei[us]: q[ui]a nō presu
mit de v̄tute sua. nec ī abūdantia
diuitiarū suarū gl[ori]atur: nec de a
micis suis potentib[us] se iactat. In
illo g[ra]° p̄sumat qui p[ro]pt[er] illū mor
tuus ē. ut ille nō in sempit[er]nū mor
retur: qui p[ro]pter illū humiliatus ē
ut ille exaltaret[ur]: q[ui] quesiuit ip[su]m.
ut a fideli q[ue]reret[ur]. Ergo si ipse non
redimet hō redempturus ē. Aliquis
hō redimet si filius hōis nō redimit.
Si xp[istu]s nō redemit: adam redimet.
frater nō redimit. redimet homo.
Non dabit deo dep[ro]piciatiōe sua.
et p[re]ciū redemptiōis aīe sue. Ille cō
fidit ī virtute sua. et ī abudantia
diuitiarū suarū gl[ori]at[ur]: qui nō dabit
deo dep[ro]piciatiōe sua. id[est] placatiōe[m]
qua flectat deū pro p[e]cc[at]is: nec p[re]ciū
redemptiōis aīe sue. qui p̄sumit de
v̄tute sua. et de amicis et de diui
tijs suis. Qui sūt aūt qui dāt p[re]
ciū redemptiōis aīe sue: Quib[us] ait
dn̄s. Facite vobis amicos de mamo
na īiquitatis: ut et ipi recipiant
vos ī tab[er]nacula et[er]na. Illi dant p[re]
ciū redemptiōis aīe sue: qui nō cessat
elemosinas facere. Adeo illos quos
monet p[er] tymotheū ap[osto]l[u]s noluit
ēē sup[er]bos: ne in abūdantia diui
tiarū suarū gl[ori]arent[ur]. Denique q[uo]d pos
sidebat noluit apud illos veterascere:
sed aliq[ui]d ex eo fieri. ut esset p[re]ciū
redemptiōis aīe eorū. Ait eni[m]: Diui
tib[us] hui[us] s[e]c[u]li p[re]cipe nō sup[er]be sape
neque sp[er]are in ī[n]certo diuitiarū:
sed in deo viuo. qui p̄stat nobis
oīa abūdant[er] ad p[er]fruendū. Et
q[ua]si dicent. q[ui]d g[ra]° facturi sum[us] de

diuitijs n[ost]ris: Diuites sint ī[n]quit
in opib[us] bonis: facile tribuat. cōi
cent: et nō illud p[er]dituri sūt. Vn
sam[us]: Audi q[ui]d sequit[ur]. Thesauri
zent sibi fūdamentū bonū in fu
turū: ut app[re]hendāt verā vitā. Hi
dabūt preciū redemptiōis aīe sue.
Et dn̄s nr̄ hoc monet. Facite vob[is]
sacculos nō veterescentes: thesauru[m]
nō deficiente[m] in celis. quo fur nō
accedit. neque tinea corrūpit. No
luit d[eu]s ut p[er]das diuitias tuas: s[ed]
ut locū illis mutes cōsiliū ti[bi] ded[it].
Intelligat caritas v[est]ra. Modo si a
micus tuus īt[r]aret domū tuā. et
īueniret te ī loco humido frumēta
posuisse. qui forte sciret natura[m]
corruptiōis frumētorū qua tu nes
cires. daret ti[bi] hui[us]mōi cōsiliū di
ce[n]s. Frat[er] p[er]dis q[uo]d cū magno labōe
collegisti: ī loco humido so posu
isti: paucis dieb[us] ista putrescūt.
Et q[ui]d facio frat[er]: Leua ī sup[er]iora.
Audires amicū suggerente[m]. ut fru
mēta leuares de īferiorib[us] ad su
p[er]iora: et nō audis xpm monente[m].
ut thesaurū tuū leues de t[er]ra ad
celū. ubi nō hoc ti[bi] reddat[ur] q[uo]d ser
uas. s[ed] serues terra. accipies celū.
serues mortalia. accipias sempit[er]na.
feneraris xpm: accipiat ī terra p[ro]
ua: reddat ti[bi] in celo m[u]lta. Vnti
ille q[uo]s circūdabit īiquitas cal
canei sui. qui cōfidūt in v̄tute sua.
et ī abūdantia diuitiarū suarū glo
riant[ur]. et de amicis hōib[us] nichil
valentib[us] p̄stare p̄sumūt: nō da
būt deo dep[ro]piciatiōe sua. Et p[re]ciū
redemptiōis aīe sue. Et q[ui]d dixit de
tali homine: Et laborabit ī et[er]
nū et viuet in fine. labor ei[us] sine

fine erit: vita ipius habebit finē.
Quare hoc dixit. viuet in fine? Vi
tā quippe nō ponut isti. n̄ delicias
cotidianas. Adeo multi inopes et
pauperes nr̄i. parū firmi et nō īttu
entes q̄d illis p̄mittat deus p̄ istis
laboribȝ. cū viderit diuites ī epu
lis cotidianis. ī splendore et nitore
auri et argēti: qui dicunt. felices
sūt isti. isti vere viuūt. Dicit. iā nō
dicat. et monem⁹. et dici habet:
ul' a paucioribȝ dicat qm̄ diceret
si nō moneremus. Nā nec nos p̄su
mim⁹. ita nos ista dicere ut nō di
cant. s; ul' a paucioribȝ dicant:
nā dicet usqȝ in finē sc̄li. Parū
e q̄ dicit cū viuere. tonat. dicit pu
tas eū solū viuere: viuat. finiet vi
ta ip̄i⁹. qm̄ nō dat p̄ciū redemptiōis
aīe sue. finiet vita: labor nō fini
et. laborabit ī eternū: et viuet ī
finē. Quomō viuet in finē? Qm̄
viuebat ille qui induebat purpura
et bysso. et epulabat cotidie sple
dide? et iacente ulcerosū an ianu
ā cui⁹ ulcera canes lingebant. et
desiderante micas q̄ de mēsa ei⁹
cadebat. superbus et tumid⁹ con
tēpnebat. Quid illi p̄fuerūt ille
diuitie? Mutauerūt vices ambo?
ille a ianua diuitis sublevat⁹ ē
ī sinū abrahe: ille ab epulis sple
didis missus ē in ignē. Ille req
escebat. ille ardebat: satiabat il
le. iste sitiebat. Ille laborauerat
ī finē. viuet ī eternū: ille vixerat
in finē. laborabit ī eternū. Et q̄d
p̄fuit diuiti q̄ quesiuit apud īfe
ros ī tormētis posit⁹. stillari sibi
guttā aque ī linguā suā de digi
to lazari. dicens. qm̄ ardeo hic ī
hac flāma. et nō illi cōcessū est?
Sic desiderauit ille guttā de digi
to: quō ille micas de mēsa diuitis.
Sȝ illius labor finit⁹ ē: et illi⁹ vi
ta finita ē. Labor hui⁹ ī etnū: vi
ta illi⁹ ī eternū. Nō hic habemus
vitā. qui forte hic laboram⁹ in
terra: et nō sic erim⁹ postea. Erit
eni vita nr̄a xp̄c ī eternū: illi aut
qui hic volūt habere vitā laborāt
ī etnū. et viuet in finē. Qm̄ nō
videbit interitū cū viderit sapiētes
morietes. Si iste qui laborabit ī et
nū et viuet in finē. nō videbit īte
ritū cū viderit sapiētes morietes?
q̄d est hoc? Et nō intelliget q̄d sit
interitus: qm̄ viderit sapiētes mo
rientes. Dicit eni sibi. iste q̄ sapi
ens erat. et cū sapiētia ī habitabat.
et cū pietate deū coluit? nūq̄d nō
est mortuus? Faciā g° m̄ bene cū
viuo. Nā si aliq̄d possent q̄ aliud
sapiut: nō moreretur. Videt illū
mori: et nō videt q̄ sit mors. Nō
videbit īteritū cū viderit sapien
tes morietes? qm̄ iudei viderūt
xp̄m pendente in cruce et contep
serūt dicentes. iste si fili⁹ dei esset
descēderet de cruce: nō videtes q̄d
sit īteritus. Si videret q̄d sit īteri
tus: se videret. Ille moriebat te
poralit ut reuiuiscēret in etnū: illi
viuebāt tpaliter ut morerētur ī
eternū. Sȝ q̄ illū videbāt moriētē
nō videbant īteritū: idȝ nō ītelli
gebant q̄s esset verus īteritus. Qd
dicit etiā in sapiētia? Morte tur
pissiā condēpnem⁹ illū: erit eni
respectus ex sermonibȝ illi⁹. Si
eni est vere filius dei liberabit il
lū de manibȝ cōtrarioꝝ: nō p̄mit

tet mori filiu suu. si ve filius ipius e.
At ubi viderut illu in cruce isulta
tes sibi et illu no descedente de cru
ce: dixerut ve homo fuit. Dictu e:
et utiq poterat descende de cruce: q
potuit de sepulcro resurge. Sz docu
it nos ferre isultates. docuit adus
liguas hoim ee pacietes: bibe pmu
calice amaritudis, et postea accipe
sepiterna salute. Bibe eger calice
amaru. ut sanus sis. tu no sut sa
na visca? noli trepidare. qz ne tre
pidares prior bibit medicus: idest
passiois amaritudine prior bibit dns.
Bibit qui pctm no habebat: qui
qd in eo sanaret no habebat. Bi
be donec trseat amaritudo huius sch:
et veiat sclm ubi nullu scandalu.
nulla ira. nulla tabes. nulla amari
tudo. nulla febres. nullus dolus. nulle
inimicicie. nulla senectus. nulla morbus:
nulla contentio. Labora hic veturus
i fine: labora ne cu no vis hic la
borare. veias ad fine vite. et nuqm
veias ad fine laboru. Qm no vi
debit iteritu cu viderit sapientes
morientes: Simul iprudens et
isipiens peribut. Qs est iprudens?
Qui no sibi pspicit i futurum. Qs e
isipiens? Qui no intelligit in quo
malo sit. Tu vero itellige i quo ma
lo sis modo: et pspice ut in bonis sis
i posteru. Intelligendo i quo ma
lo sis. no eris isipiens: pspiciendo
tu in futuru no eris iprudens. Qs e
qui sibi pspicit? Servus ille cui de
dit dns suus qd erogaret. et pos
tea dixit ei. no potes iam villicari.
redde rocem actus tui. Et ille. Qd
facio? Fodere no possu: medicare
confundor. Sz et de re dni sui fecit si

bi amicos: qui illu recipent cu de
actu pelleret. Ille eni fraude fecit
dno suo ut compararet sibi amicos q
illu suscipent? tu noli time ne
fraude facias. ipe dns hortatur ut
facias: ipe tibi dicit. facite amicos
de mamona iniquitatis. Fortassis
ea q acquisisti de iniquitate acqui
sisti? aut fortasse ea ipa e iniquitas
qz tu habes et alter no habet: tu
abudas et alter eget. De ista ma
mona iniquitatis. de diviciis istis
qs iniqui vocat divicias fac tibi ami
cos et prudens eris: comparans tibi
no fraudaris. Modo eni vides pdere:
nuqd pdes i thezauraio ponens?
Na pueri fres unde sibi emant
nescio qd. simul inveniut numos
et ponut i thesauraio. et no ape
riut ni postea? nuqd qz no videt
qd colligut. ideo pdiderut? Noli
time. Ponut pueri i thesauraio
et securi sut. ponis i manu xpi et
times? Esto prudens: et pspice tibi in
posteru. In celo g esto prudens. imi
tare formica sicut dicit scriptura:
recon de estate ne esurias i hyeme.
Hyems e dies novissimus. dies tribu
lacionis: hyems e dies scandaloru
et amaritudis. Collige qd ibi tibi
sit i posteru: si aut no facis. simul
iprudens et isipiens peribis. Sz mor
tuus e ille dives: et tale illi funus
factu e. Ecce quo se converterut ho
mines. No attendut qm mala vita
habuerit cu viveret: sz qua pompa
cu moreretur. O felix que tati plangut
ita vero sic vixit ut pauci plangant.
Omes eni debent plange tam male
viventem? Sz pompa e funeris. exce
pit sepulcro precioso: involuit precio

sis vestibꝫ. sepelit̃ vnguētis et aro
matibꝫ. Dein̄ memoriā qualē habet.
q̃m marmoratā. Viuit in ipa memo
ria ille ubi mortuꝰ ē. Ista putātes
bona aberrauerūt a deo: nec q̄sierūt
vera et decepti sūt falsis. Adeo vide
q̄d sequit̃. ille qui nō dedit p̄ciū re
demptiōis aīe sue. qui nō itellexit ī
teritū q̄ꝛ vidit sapiētes morientes:
qui factꝰ ē īprudens et īsipiēs ut
simul periret. Et q̃m p̄ibūt. Et q̄
delinquēt alienis diuitias suas:
et īprudens et īsipiens p̄ibūt. At
tendite f̄res. Et relinquēt alienis
diuitias suas. Quasi eos posuit ī
maledicto: qui cū mortui fuerīt.
alieni possidebūt res ipoꝝ. Ergo
felices ipi qui reliquūt filios ī pos
sessiōe sua. quibꝫ sui succedūt. Ha
buit filios: nō ē mortuꝰ. Quod filij
ipius. Et ipi seruāt q̄d eis reliq̄ue
rūt parētes sui. Parū ē q̄ꝛ seruat
et auget. Quibꝫ et ipi seruāt. Fi
lijs suis. et illi filijs: et tercij filijs.
Quid xpo. Quod aīe tue. Oīa filijs.
Inter filios suos q̄s habent in tra
cōputet vnū fratrē quē habent ī
celo: cui totū dare debebāt ul' di
uidāt cū illo. Sꝫ tn̄ ait m̄ aliquis.
ecce q̄s maledictos dixit sc̄ptura.
q̄s dixit p̄ire et relīquē alienis di
uitias suas: ille aūt btūs q̄ suis
relīquit. Ego discutio sensū istū
q̄ꝛ īclino ī pabolā aurē meā: et vi
deo nō frustra sic loq̄ sc̄ptura. Vi
deo enī m̄ltos īiquos mori. quibꝫ
successores sīt filij: nec potuit sic
loqui sc̄ptura. ut separet eos a mi
seria. quoꝝ vitā īprobat. Et q̄d pu
tatis ītelligere f̄res. nī q̄ꝛ oēs īiqui
alienis relinquūt diuitias suas.

Quomō alieni sūt filij: Iniquoꝝ filij
alieni sūt. Nā īuenimꝰ quēdā ex
traneū p̄piquū factū. q̄ꝛ p̄fuit. Si
q̄s tuoꝝ tibi nichil p̄dest: alienꝰ
ē. Vbi īueīmꝰ nescio quē exterū
p̄piquū factū q̄ꝛ p̄fuit. In euāge
lio. Iacebat quidā vulneratus a
latronibꝫ: dn̄s aūt dixerat cuidā.
diliges p̄ximū tuū tāq̄m teipsū.
et ille respōderat. et q̄s ē m̄ p̄ximꝰ.
et narrauit dn̄s. hō quidā desce
debat ab ihr̄lm ī iherico. et īcidit
ī latrones: qui eū vulnerauerūt.
et semiuiuū in via reliq̄rūt. Trāsi
erūt p̄piqui. iudeus eī erat: ideo
de ihr̄lm descēdebat ī iherico. Trā
sijt sacerdos et p̄terijt: trāsijt leui
ta et p̄terijt etiā ipse. Trāsiuit q̄dā
samaritanꝰ. samaritanꝰ nescio q̄s
extrāneus erat: ipe ad illū accessit.
īspexit miseriā eiꝰ. et misc̄dia mo
tus. curauit vulnā eiꝰ. leuauit ī
iumentū et duxit ī stabulū: cō
mēdauit stabulario. Que in mistio
dicta sūt. et ad discutiēdū nūc plixi
ora vident̃: tn̄ p̄pt̃ q̄d posui f̄res a
it dn̄s. Quis est illoꝝ illi sauciato
p̄ximꝰ. R̄ndit ille. credo qui cū illo
fecit misc̄diam. Vade īquit et tu
fac similit̃. Cui m̄iam facis: p̄xi
mus tibi ē. Si g̃o extrāneus sama
ritanꝰ faciēdo m̄iam et subuenīendo
p̄ximꝰ factus ē: q̄cūq̄ t̄ in tribulatōe subuenīre
nō possūt. alieni a te facti sūt. Iā
attendamꝰ illos diuites qui male
vixerūt. qui sup̄be egerūt: mor
tui sūt. et reliquerūt nō dico extrā
neis. filijs suis reliq̄rūt diuitias
suas: et filij ipoꝝ viā parentū su
orū sequuntur. Sicut illi sup̄bi ita
et isti. sicut isti rapaces ita et isti.

ut illi auari ita et isti: alieni ab il-
lis sut. Na ut noueitis q alieni st:
subueirent illi diuiti q ardebat i
flama successores ipi9 diuitiaz. Sz
forte no habuit q illi succedent: et
alieni possederut diuitias ipsius.
Inuenim9 in ipo euagelio q habuit.
Ait eni. habeo qnq fres. Fres ipius
sbueire illi ardenti i flama no po
tuerut. Qd tibi dicet diues. Qd
fres. Unu frem m amicu no feci q
iacebat ad ianua. illi m fres sbue
nire no possut qui possidet diuiti
as meas: alieni a me fci sut. Vide
tis q omis q male viuut. alienis
reliquut diuitias suas: Sz plane
pstant illis ipi alieni q vocant sui.
Audite qd illis pstant. audite qm
irrideant: simul iprudens et isi
piens pibut. et reliquet alienis
diuitias suas. Qre dixit alienis.
Qa nichil eis pdesse possut. Et tn
i quo sibi videtur pdesse. Et se
pulchra eorum dom9 eorum ietnu. Ia
q ista istructa st sepulchra: dom9
sut sepulchra. Na pleruq audis
diuite dicente. habeo marmorata
domu qua relicturus su: et no cogi
to m eterna domu ubi semp ero.
Qn cogitat sibi meoria marmo
rata aut sculpta face: qsi de domo
etna cogitat. qsi ibi manebat ille
diues. Si ibi manet: no ardet a
pud iferos. Ubi manet it spc ma
le agetis. no ubi ponat corp9 mor
tale cogitandu e. Sz dom9 eorum sepul
cra eorum ietnu. Tabnacula eorum
i gnatioe et gnatione. Tabnacla
i quibz tpalit maserut. dom9 in
quibz qsi ieternu manebut. idz
sepulcra. Tabnacula g suis dimit

tut ubi manebat cu viueret: tn
seut qsi ad dom9 etnas ad sepul
chra. Qd illis psut tabnacula eorum
in gnatioe et gnatione. Ia gene
ratio et gnatio puta filij st. nepo
tes erut. pnepotes qd faciut. Qd
psut tabnacula eorum. Qd. Audi.
Inuocabat noia eorum in tris ipsorum.
Qd est hoc. Tollunt pane et me
ru ad sepulchra: et iuocant ibi no
mia mortuoru. Putas qntu iuo
catu est nome illi9 diuitis postea
qn inebriabat se hoies i meoria
ipi9. nec descedebat una gutta su
p linguā ipi9 ardente. Ventri suo
suo seruiut hoies: no spiritibz su
oru. Ad spc mortuorum suorum no pue
nit: nisi qd secu viui fecerut. Si
aut viui secu no fecerut: ad mor
tuos nichil puenit. Sz qd faciut
illi. Solu iuocabat noia eorum in
tris ipsorum. Et homo cu in honore
esset no intellexit: copatus e iume
tis isensatis. et silis factus e ill.
Quom isultatu est hoibz qui no
itellexerut qd facent de diuitijs
cu viuent. ut putaret se btos fu
turos si habent meoria marmo
rata quasi etna domu. et si su
quibz reliquisset sbstantia sua i
uocaret noia eorum i terris ipsoru.
Debuerut aut tonc pparare sibi
domu eterna in bonis opibus.
pparare sibi vita imortale. mitte
ante se suptus. sequi opa sua: at
tende comite egente. dare ei cu
quo abulat. no contepne xpm an
ianua ulcerosu qui dixit. cu uni
ex minimis meis fecistis. m fecistis
Nag. no itellexit homo i honore
positus. Qd est in honore positus.

Factus ad ymaginē et silitudinem
dei: homo p̄latus iumētis. Nō enī
fecit deus sic hoīem q̄m̄ fecit iume
tū: s̄ fecit deus hoīem cui seruiret
iumēta. Augd̄ ei⁹ viribȝ. et nō in
tellectū. Ille aūt nō intellexit:
et qui factꝰ erat ad ymaginē dei.
cōpatus ē iumētis īsensatis. et
silis factus ē illis. Vn̄ alibi dr̄. no
lite ēē sicut equus et mulꝰ quibꝰ
nō est ītellcūs. Hec viā illoꝝ sca
dalū ipīs. Ipīs sit scādalū. nō tibi.
Qn̄ aūt erit et tibi. Si putes qd̄
b̄ti sint tales: ītelligas q̄ nō sūt
beati. Ipīs erit scandalū via ipoꝝ
nō xp̄o: nō corpori ei⁹. nō mēbrīs e⁹.
Et postea ī ore suo bn̄dicet. Qd̄
ē postea ī ore suo benedicet. Cum
facti fuerit tales ut nō querāt n̄
bona t̄palia. fiūt ypocrite: et q̄n
benedicūt deū. labyȝ bn̄dicūt. nō
corde. Tales facti xp̄iani q̄n illis
laudat̄ vita et̄na. et dr̄ illis cōtēp
tus diuiciaꝝ ēē debē in nōie xp̄i:
torquētes ī corde suo. et si nō au
dent ī facie ne erubescāt ab hoīb⁹
ā ne corripiant̄. ī corde id faciūt
et ɔtēpnūt. et remanet eis ī ore bn̄
dictio et ī corde maledictio: et pos
tea ī ore suo bn̄dicent. Longū est
ut psalmū finiam⁹. sufficiat cari
tati vr̄e qd̄ audistis īterī hodie:
cras qd̄ dn̄o placuerit audietis.

Explicit s̄mo p̄m⁹. Incip̄t s̄cd̄s de eodē psalmo.

Hesterno die psalmo:~
accepto psalmo tinin⁹
debebat̄. sicut meminit
caritas vr̄a. Peruenera
mus aūt usq; ad istū v̄sū ubi
designat sp̄us dei hoīes nō atten
dentes n̄ ad p̄sentia sclaria t̄rena.
et in posterū post hāc vitā nichil
cogitātes. neq; vllā felicitatē ēē
arbitrātes. n̄ diuicias et honōes h⁹
s̄cli. et trāsitoriā virtutē. post obitū
aūt suū nō attēdentes n̄ q̄admo
dū eis p̄curētur funera pōposa.
et sepeliant̄ in monumētis opere
mirabili exstructis. et īuocent̄ nō
mīa eoꝝ in t̄ris ipsoꝝ a domibȝ e
oꝝ. nō aūt sibi cōparāt ubi sp̄c
sit post hanc vitā: stulti nō cōtre
miscentes voce xp̄i dicētis. stulte
hac nocte auferet̄ aīa tua. que
p̄parasti cui⁹ erūt. nec attēdētes
post epulas cotidianas splendi
das. et purpurā et byssū diuitē
dāpnatū ad tormēta ī inferno. et
post labores et vlcera et famē pau
perē req̄escentē in sinu abrahe:
ista nō curātes s̄ attēdentes ad id
qd̄ p̄sens ē. et p⁹ hanc mortē non
p̄uidētes. n̄ q̄admodū nomē eoꝝ
qd̄ rep̄bat̄ in celo. īuocet̄ in t̄ra.
Describens g̊. tales sp̄c s̄cūs ait.
hec via eoꝝ scandalū ipīs. et pos
tea ī ore suo bn̄dicent: sicut dicit
dn̄s ih̄c xp̄c de quib⁹dā qui p̄mo
accedūt ad fidē. mūdati v̄bo dei
et exorcismis ī nōie xp̄i. ut acci
piant grām dei. ut baptizent̄. et
postea redeūtes ad peiora mala.
q̄m̄ antea cōmiserat. fiant illis
ī quit posteriora deteriora p̄orib⁹.
Hoc petrus ap̄lus. Dn̄s aūt: et
erūt posteriora ī quit illi⁹ homīs
peiora q̄m̄ erāt p̄ora. Quare. Qa
p̄mo ul' apteus pagan⁹ erat. pos
tea palliat̄ nōie xp̄iano: s̄b vela
mīe religiōis occultus mal⁹. eīt
deterior q̄ occultꝰ ē sicut ait. et
postea in ore suo benedicet: idȝ

nomē dei et nomē xpi audis in la
bijs. ī corde nō īuenis: de q̄bz dictū ē.
ꝑplus iste labijs me honorat. cor
aūt eorū longe ē a me. Hucusq̄
g° psalm⁹ titulatus erat: deinde sic in
cipiūt versus hodie distinctiēdi atq̄
tractādi. Sicut oues ī inferno
posite mors pastor ē eis. Quib⁹?
Illis. quī via scandalū ipis. Quibz.
Illis qui p̄sentia sola attendūt dū
futura nō cogitāt: illis qui vitā
nō putāt n̄ istā q̄ mors dicenda ē.
Nō ergo īmerito tāquā oues ī inferno
mortē habent pastorē. Quid ē mor
tē habent pastorē? Mors enī aliq̄
res ē. aut aliq̄ ptās ē? Mors nempe
sepatio est aīe a corpe. Mors eq̄dē
quā timēt hoīes. sepatio ē aīe a cor
pore: mors aūt vera quā nō timēt
hoīes. sepatio ē aīe a deo. Et ple
rūq̄ cū timēt hoīes istā q̄ separat
aīam a corpe: īcidūt in illā ubi
aīa sepatur a deo. Hec ē g° mors.
Quomō aūt mors pastor ē illis? Si
vita xpc est: mors diabol⁹. Habem⁹
aūt multis locis ī scptura q̄ vita
xpc ē. mors aūt diabolus ē: nō q̄
ipe mors ē. s3 q̄ p illū mors. Siue
enī illa ī qua lapsus ē adā ipius
psuasiōe homi ꝑpinata ē. siue ista
in q̄ sepatur aīa a corpe: ipsū ha
bent auctorē qui p̄mo p supbiā ca
dens īuidit stanti: et morte īuisi
bili deiecit stantē. ut etiā morte
visibili perderet. Ad eū ptinētes
pastorē mortē habent: nos aūt q̄
de futura īmortalitate cogitam⁹.
et nō sine causa ī fronte signū cru
cis xpi portam⁹. nō habem⁹ pasto
rē nisi vitā. Infideliū pastor mors:
fideliū pastor vita. Si ergo ī infno

sūt oues quibz pastor mors ē: in ce
lo sūt oues quibz pastor vita ē. Quid
igitur? Iā in celo sum⁹? In celo sedm̄
fidē. Si ergo in celo? ubi sursū cor?
Si nō in celo? ubi paul⁹ aplūs dicit.
nr̄a enī conuersatio ī celis ē? Corpe
ambulam⁹ in tr̄a: corde habitam⁹
in celo. Habitam⁹ ibi. si illuc ali
q̄d mittim⁹ q̄d ibi nos teneat. Ne
mo enī habitat corde n̄ vn̄ cogitat:
ī de aūt cogitat ubi thesaurizat.
Thesaurizauit in tr̄a. cor ipi⁹ a tr̄a
nō recedit? thesaurizauit ī celo.
cor ipius de celo nō descēdit: dn̄o
apte dicēte. ubi ē thesaurus tuus.
illic et cor tuū erit. Isti ergo quibus
mors pastor ē. vident florē ad tē
pus: et iusti laborāe. Sed quare?
Quia nox ē adhuc. Quid est nox est?
Nō apparent merita iustorū: et ꝗsi
nōiatur felicitas īpiorū. Tādiu
videtur herba letior quā arbor: quā
diu hyemps ē. Herba eī p hyeme
viget: arbor p hieme q̄si arida ē.
Cū sol exierit feruētior tpe estatis.
arbor q̄ p hyeme arida videbatur
expletur folijs. pfert fructus: her
ba aūt arescat. Videbis honorē ar
boris. herba arida ē: sic et m̄ iusti
laborant antequā veniat estas. Est
vita ī radice: nōdū apparet in ra
mis. Radix aūt nr̄a. caritas est.
Et q̄d ait aplūs: Ut sursū debeam⁹
habē radicē. ut vita sit pastor nr̄
q̄ habitatio nr̄a nō debet recede
de celo? q̄ in hac tr̄a debem⁹ sicut
mortui ābulare. ut sup viuere
īfra mortui sum⁹: nō ut sup mor
tui īfra viuam⁹. Quia ergo nō debet
recedē vita nr̄a et cor nr̄m desup:
q̄d ait aplūs: Mortui enī estis.

Et ne timeb; vita nra abscodita e
cu xpo in deo. Ecce ubi est radix
nra. Qn aut apparebit honor nr
mgnu in folijs et fructibz? seqtur
et dicit. cu xpc apparueit vita vra.
tuc et vos cu illo apparebitis i gla:
et erit mane. na m no e mane. Ti
meat m supbi et diuites hui scli?
ipi bonis insultet. ifideles fidelib
et dicant. qd vob pdest qz credidis
tis? Qd plus habetis qz xpm ha
betis? Respondeat fideles si ve fi
deles sut: nox e nodu videt qd te
nem9. No quiescat man9 i bonis
opibus. Vnde alibi dr. In die tribu
lationis mee deu exqsiui manib9
meis: nocte cora eo et no su decep
tus. Apparebit labor nr mane. et
erit fructus mane? ut illi qui m
laborat postea domnet: et illi q
m se iactant. et supbiut postea sb
iciant. Qd eni sequit? Sicut oues
i inferno posite. mors pastor e eis.
Et dnabut eis recti mane. Pu
tocia planu ee istu vsu. qz plocu
ti sum9. Dnabutur eis recti mane.
Tolera nocte. desidera mane: ne pu
tes qz nox habet vita. et mane no
habet vita. Ergo q dormit viuit?
et qui surgit no viuit? None qui
dormit morti similior e? Et q st
q dormiut? Qs excitat apls paul9:
si tn velint euigilare. Quib9da ei
dicit. Surge qui dormis et exurge
a mortuis: et illuiabit te xpc. Q
g9 illuiant a xpo ia vigilat: sed
nodu apparet fruct9 vigiliar. Ma
ne apparebit: id e cu scli hui9 icer
ta trasierit. Ipa eni nox no tibi vi
det quasi tenebre? Facit male. vi
uit. floret. terret. honorat: facit

bene. repheditur. blasphemat. ac
cusat. laborat. terret. qsi tn bre st.
In radice aut. vigor. fructus opule
ti: vita nodu est in ramis. sz radix
no aruit. siliis arescenti e: sz tepus
venit. vestit honore suo. fecudat
fructibz suis. Tuc illi de quibz scp
tu est ut no eos zelem. qd eni de
illis ait psalm9. qm sicut fenu ci
to arescent. et sicut holera prati
cito cadent? cadent cu videbut ad
dextera scos quibz isultarut labo
rantibz. et dicent iter se peniten
cia agetes: sz penitecia sera et i
fructuosa. Qui noluerut m age
fructuosa: agent tuc ifructuosa.
Qd g9 dicent ia in penitecia in
fructuosa? Hi sut qs aliqn in risu
habuim9: et in silitudine ipppe
rij. Verba dico libri de sapia: cog
noscut qui ea solet audire. Verba
eni maloru futa qn videbut iudice
etia omis fideles ad dextera ei9. et
omis scos ei9 cu illo iudicaetes. hoc
habent dice: verba ipor dicit scp
tura. Hi st quos aliqn habuim9 in
risu et in silitudine impperij: nos
isensati vita illor estimabam9 in
sania. Cu eni ceperit deo qsqz deo
viue. mudu contepnie. iniurias su
as nolle ulcisci. nolle hic diuitias.
no hic qrere felicitate. terena cotep
ne omia. deum solu cogitare. via xpi
no desere? no solu a paganis dr in
sanis. sz qd magis dolendu e. qz et
intus mlti dormiut et vigilare nolut
a suis xpianis audit. qd pateris?
Fres mei? homi viueti scdm viam
xpi. qui dicut qd pateris? Putam9
qd dicit? Horrem9 iudeos qz dixe
rut dno ihu xpo demoniu habes?

et qn audim⁹ euagelium recitari. tudi
mus pectora nra. Scelerata re dixe
runt iudei de xpo. demonium habes. A
gentes xpiane. qn vidis de corde hois
expulsu dyabolu et inhabitare xpm.
et dicis qd pateris? demonium t vide
t habe? Dictum est et de ipo dno qd i
saniret: qn loquebatur verba q illi no
caperet. Dictum e. insanit. demonium
habet: et m aliq euigilabat a sopno
et dicebat. no st ista vba demonium ha
bentis. Sic et m fres qn diu ista v
ba audiunt et gentes. et qui inhabitant
orbe. et terrigene et filij hoim. et di
ues et paup. id est et qui ptinet ad a
dam. et q ptinet ad xpm: alij dicut.
no sut verba demonium habetis. alij
dicut. demonium habet. Alij ei tenent
via sedi. et ista ad tepus audiunt? a
lij no frustra audiunt sed faciut qd dic
tu est. auribus pcipite q habitatis
orbe: et cu agut ista i tertus e fruc
tus. Sed qui male agut et via sedi
eligut. mors pastor e eis: q aut eli
gut via dei. vita pastor e eis. Veniet
ipa vita iudicatura et dapnatura
cu pastore suo eos qbus dicet. ite i
igne eternu qui pparatus e diabolo
et angelis ei⁹. Illi aut quibus insulta
tu est et qui irrisi sut qz credebat:
audiat ab ipa vita qua habet pas
tore. venite bndicti pris mei. pcipi
te regnu. qd vobis patu est ab ori
gine mudi. Dnabutur g° eis recti
no m. sed mane. Nemo dicat. qre su
xpian⁹. impere iniqs: noli festina
re. dnaberis. sed mane. Et auxiliu
eorum veterascet i inferno a gla eorum:
Modo habet glam: i inferno vete
rascet. Qd e auxiliu eoru? Auxili
u de pecunia. auxiliu de amicis?

auxiliu de vtute sua: sed cu mortuus
fuit ho. in illa die perient cogitati
ones ei⁹. Quata visus e glam habe
iter hoies cu viueret: tanta vetusta
te et corruptione suppliciorum habe
bit. cu mortuus fuit apud iferos.
Uerutn deus redimet aiam me
a. Videte voce sperantis de futo: ver
tame ds redimet aiam mea. Forte
vox e adhuc voletis liberari de ps
sura. Nescio qs i carcere e. dicit ds
redimet aiam mea? nescio qs in ca
tena. ds redimet aiam mea? nes
cio qs piculu patit in mari. iacta
tur fluctibus et seuientibus tepestatibus:
qd dicit? Deus redimet aiam mea.
Liberari volut ad istam vita. Non e
aut ista vox hui⁹. Audi qd sequitur.
Deus redimet aiam mea. De
manu iferi cu acceperit me. Hac re
deptione dicit qua xpt i se ostendit:
descendit eni ad iferos. et ascendit
in celu. Qd vidim⁹ i capite: inveie
mus i corpe. Qd eni credim⁹ in ca
pite: qui viderut ipi nob anuncia
uerut: et p ipos videm⁹. qz vnu corpus
oms sum⁹. Sed meliores illi q vide
rut? nos deteriores quibus anunciatu
e? Non hoc dicit ipa vita: ipe pas
tor nr. Insultat eni cuida discipulo
suo dubitanti. et cicatrices palpare
cupienti: et cu palpasset cicatrices
exclamauit dicens. dns ms et deus
ms. Videns dubitante discipulum
et intuens totu orbe crediturum:
qz vidisti inquit credidisti. bti qui
no vident et credent. Verutn ds
redimet aiam mea. de manu i
feri. cu acceperit me. Hic g° quid
labor. pssura. tribulatio. teptatio.
Nichil aliud speres. Ubi gaudiu.

In spe futura. Nam dicit apostolus. semper gaudentes. In tantis tribulationibus semper gaudemus? semper tristes. semper gaudentes: quia ipse dicit. quasi tristes. semper autem gaudentes. Tristitia nostra habet quasi: gaudium nostrum non habet quasi: quia in spe certum est. Quare tristitia nostra quasi habet? Quia sicut sompnus transit: et dormabunt certi mane. Nouit enim caritas vestra quia qui sompnum indicat addit quasi? quasi sedebam. quasi loquebar. quasi prandebam: quasi equitabam. quasi disputabam. Totum quasi: quia cum euigilauit non inuenit quod videbat. Quasi thesaurum inuenerat dicit mendicus. Si quasi non esset mendicus non esset: sed quia quasi erat mendicus est. Itaque in qui ad letitias sclares oculos aperuit. et cor clausit: transivit quasi eorum: et venit verum ipsorum. Quasi ipsorum felicitas est seculi. verum ipsorum pena est: nostrum autem quasi tristitia est. gaudium non est quasi. Non enim ait apostolus. quasi gaudentes. semper autem tristes. ac quasi tristes. et quasi gaudentes: sed ait. quasi tristes semper autem gaudentes. Sicut egeni: et ibi sicut. pro quasi posuit. Multos autem ditantes: et cum hoc diceret nichil habebat apostolus. Omnia sua dimiserat: diuitias nullas possidebat. Et quod secutus ait: Quasi nichil habentes: et ipsum nichil habere apostoli quasi erat. Et omnia possidentes: ibi non dixit quasi. Quasi egebat: non autem quasi sed vere multos ditabat. Quasi nichil habebat: non autem quasi sed omnia possidebat. Unde vere omnia possidebat? Quia omnium conditori adherebat. Uerumtamen inquit deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me. Quod est. quod hic volunt florere? Tu visurus es hominem florentem malum. et forte titubabunt pedes tui. et dicturus es in anima tua? deus ergo nouit facta huius hominis. quia scelera facit iste homo. et ecce floret. terret. dominatur. extollitur. caput illi non dolet. nichil in domo eius diminutum est: et timebis quia credidisti. et forte dicet cor tuum. me miserum. puto sine causa credidi. deus non respicit res humanas. Excitat ergo nos deus. Et quid dicit?

Ne timueris cum diues factus fuerit homo. Quare enim timebas. quia diues factus est homo? Timebas ne sine causa credideris. ne forte perdidisses laborem fidei tue. et spem conuersionis tue? quia forte incurrit in lucrum cum fraude. et posuisti facere ipsum lucrum cum fraude. diues esse et non laborare: sed attendebas quod minatur est deus. temperasti a fraude et contempsisti lucrum. Uides alium fecisse lucrum de fraude et nichil mali pati: et times esse bonus. Ne timueris ait tibi spiritus dei: cum diues factus fuerit homo. Oculos non vis habere in in presentia: futura promisit qui resurrexit. pacem in hac terra. et requiem non promisit. Omnis homo requiem querit. bona requie querit: sed non in regione sua illa querit. Non est pax in hac vita: in celo nobis promissum est quod in terra querimus. In futuro seculo promissum est. quod in isto seculo querimus. Ne timueris cum diues factus fuerit homo.

Et cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quare ne timueris: Quoniam non cum morietur accipiet hec omnia. Uides viuentem: cogita morientem. Quod hic habeat attendis: quod secum tollat attende. Quod secum tollit? Multum auri habet multum argenti habet? multum predioram mancipiorum: moritur. remanet illa nescit quibus. Et si

enī dimittit quibꝫ vult: nō seruat q
bus vult. Multi enī et nō sibi dimis
sa acq̄sierūt: et multi sibi dimissa
pdiderūt. Remanet enī illa oīa. et
tulit secū. Quid? Forte dicit aliq̄s. Il
lud secū tollit vnde īuolutꝰ. Et qd
illi erogatꝰ ad p̄ciosū et marmora
tū sepulchrū. ad īstruendā meōriā.
hoc secū tollit. Ego nec hoc dico.
Exhibetur enī ista nō sentiēti. Si
dormiētē et nō vigilantē ornes: in
lecto secū illa habet. Forte ornamē
ta insūt ī corpe iacētis: et forte ille
in sōpnis ī pānis se videt. Quid sen
tit, ei plus ē. qm̄ qd nō sentit. Qm̄
qm̄ et illud cū euigilauit nō erit:
tū dormiēti magis illud erat qd ī
sōpnis videbat qm̄ illud qd nō sē
tiebat. Quid g° fr̄es dicāt sibi hoīes?
Erogetꝰ ad mortē meā? q̄re dimitto
hēdes meos diuites? Multa habe
būt de meo: habeā et ego aliq̄d de
meo ī corpe meo. Quid habebit corpꝰ
mortuū? Quid habebit caro putres
cēs? Quid habebit caro nō sentiēs?
Si aliq̄d habuit diues ille cuiꝰ lī
gua siccauerat: tūc habet homo
aliq̄d de suo. Fr̄es. nūq̄d sic legimꝰ
ī euāgelio. qz diues ille cū olosericis
et bissinis tegumētis appārebat
ī igne? Nūq̄d qualis erat ī epulis
ad mensā. talis erat et apud infe
ros cū sitiret et stillā desidēraret?
Nō ibi erat illa omnia. Nō g° secū
accipit hō oīa: nec qd tollit se
pultura tollit secū mortuꝰ. Vbi
enī sensus ibi hō: ubi nullꝰ sensꝰ.
nō est homo. Iacet vas qd cōtine
bat hoīem? domū que habebat
hoīem corpus dicamꝰ: spm̄ dicamꝰ
habitatorē domꝰ. Spc torquetur

apud īferos? qd illi pdest qz corpꝰ
iacet ī cinnamis et aromatibus
conditū. īuolutū p̄ciosis lintheis?
Tāq̄m si dn̄s domꝰ mittatꝰ ī exiliū:
et tu ornes parietes ipiꝰ. Ille in
exilio eget. fame deficit. vix sibi
vnā cellā īuenit ubi sōpnū capi
at? et tu dicis felix ē? quā ornata
ē domus illiꝰ. Quis te nō aut iocari
aut īsanire arbitretꝰ? Ornas cor
pus: torquetꝰ spc. Da aliq̄d spūi:
et dedisti aliq̄d mortuo. Sz qd illi
dabis? qm̄ vnā guttā desiderauit
et nō accepit? Hic enī cōtēpsit mit
te ante se aliq̄d. Quare contēpsit?
Quia hec via eorū scandalū ē illis.
Non putāt vitā n̄ p̄sentē: nō co
gitant n̄ q̄admodū p̄ciosis vestibꝰ
obuolutꝰ sepeliretꝰ. Ablata ē ab
illo aīa eius sicut dn̄s dicit. Stulte
hac nocte auferetꝰ aīa tua? q̄ p̄pa
rasti cuiꝰ erūt? Et īpletū est in
illo qd iste ps dicit. ne timueris cū
diues factus fuit homo. et cū mul
tiplicata fuit glīa domus eiꝰ: qm̄
nō cū morietur accipiet hec oīa;
Neqꝫ simul descendit cū eo gloria
domus eiꝰ: qm̄ aīa eius ī vita ipiꝰ
bn̄dicetꝰ. Intēdat caritas vr̄a: qm̄
aīa eius ī vita ipius bn̄dicetꝰ. Qm̄
diu viuit: bene sibi fecit. Hoc di
cūt oms: sed falso dicūt. Bn̄dictio
ē ab animo bn̄dicētis: nō ab ipa
veritate. Quid enī dicis tu? Quia ma
ducauit et bibit. qz fecit qd voluit
qm̄ splendide epulatꝰ ē: ideo secū
fecit bene. Ego dico fecit secū male:
nō ego dico sed xp̄c. fecit secū male.
Etenī diues ille qui cotidie epula
batꝰ splendide. bene secū facē puta
batꝰ: cū aūt cepit arde apud īferos.

tunc inventum est male quod putabatur
bene. Quod enim manducaverat apud
superos, hoc digerebat apud inferos:
iniquitatem dico fratres quam epulabatur.
Manducabat preciosas epulas ore
carnis: ore cordis manducabat ini
quitatem. Quod apud superos ore cor
dis manducabat: hoc apud inferos
in illis suppliciis digerebat. Et quidem
temporaliter manducaverat: in eternum male
digerebat. Manducatur ergo iniquitas.
Forte aliquis dicit. Quid est quod loquitur?
manducatur iniquitas? Non ego dico.
audi scripturam. Sicut uva acerba
dentibus vexatio est et fumus oculis:
sic iniquitas utentibus ea. Qui man
ducavit enim iniquitatem, id est qui li
benter habuit iniquitatem: non potest
manducare iusticiam. Panis enim ius
ticia est. Quis est panis? Ego sum pa
nis vivus qui de celo descendi. ipse
est panis cordis nostri. Quomodo qui man
ducat ore corporis uvas acerbas ob
rigescunt et obstupescunt dentes eius,
et minus idoneus fit ad manducan
dum panem. et remanet illi laudare
quod videt et manducare non posse: sic
et qui iniquitate usus est et pastus pec
catis, in corde incipit non posse man
ducare panem: laudat verbum dei
et non facit. Unde non facit? Quia
cum cepit facere laborat: quomodo sentimus la
borare dentes post uvas acerbas.
cum ceperimus panem manducare. Sed
quid faciunt illi quibus obstupuerunt
dentes? Temperant se aliquantum ab u
vis acerbis. et redeunt dentes ad
stabilitatem suam et incumbunt pani:
sic et nos laudamus iusticiam. Sed si
nos volumus manducare iusticiam, tem
peremus nos ab iniquitatibus: et nascatur

in corde non solum delectatio laudandi
iusticiam, sed etiam facilitas manduca
di. Nam si dicit christianus: deus novit
quia delectet me, sed non possum facere:
quassos dentes habet, dum man
ducavit iniquitatem. Ergo et iusticia
manducatur: si non manducaretur non di
ceret dominus, Beati qui esuriunt et sitiunt ius
ticiam. Ergo quoniam anima illius in vita ipsius
benedicetur: in vita benedicetur, in mor
te torquebitur. Confitebitur tibi
cum benefeceris ei. Attendite et pascite
nunc. Hereat in cordibus vestris: man
ducate et videte tales. et nolite esse
tales. Cavete et talia verba. Confi
tebitur tibi cum benefeceris ei. Quam mul
ti sunt christiani fratres, qui tunc deo gratias
agunt quando illis accidit lucrum? hoc
est confitebitur tibi. laudabit te et
dicet. vere quia tu es deus meus: libera
vit me de carcere et confiteor illi. Ve
nit illi lucrum, confitetur. venit hereditas,
confitetur: patitur dampnum blasphemat.
Qualis filius es, qui quando te pater emen
dat tunc tibi displicet? Non emen
daret, nisi displiceres: aut si sic displi
ceres ut odisset, nollet emendare. Gra
tias age ergo emendatori: ut accipias
hereditatem a deo qui te emendat. Erudi
ris cum emendaris: sed multum emendat.
quia magnum est quod habes accipere. Nam
si appendas quod emendaris cum eo quod
accepturus es: invenies quia nichil est
quod emendaris. Apostolus paulus hoc
dicit. etenim quod ad presens est temporale
leve tribulationis nostre, iuxta incredi
bilem modum eternum glorie pondus opera
tur nobis. Sed quando? Non respicienti
bus inquit que videntur sed que non videntur:
non que temporalia, sed que eterna. Que enim
videntur temporalia sunt: que autem non videntur

eterna. Et iteru. No sut codigne
passioes hui9 teporis: ad futaz glo
ria q reuelabit in nobis. Qd e g.
qd pateris? Sz semp pateris concedo
ex quo natus es p omes etates tu
as: usqz ad senectu tua. quusqz mo
rieis. Puta qz hoc pateris qd est
passus iob. Qd ille passus e aliqt
diebus: aliqs patiat ab ipa ifan
tia. Qd pateris trasit. finit: qd ac
cepturus es fine no habebit. No
lo ia eques pena cu premio: tpale
equa etnitati si potes. Cofitebit
tibi cu bn feceris ei. Nolite ee ta
les fres! videte qz pptera dicim9
hec. pptea cantam9. pptea tractat.
pptea sudat: nolite face ista. ne
gotia vra vos pbant. Aliqn i ne
gotio vro auditis veru et blasphe
matis. ecclia blasphematis. Qe
re? Quia xpiani estis. Si sic e.
duco me in pte donati: pagan9 no
lo ee. Quare? Qa momordisti pane
et dolent dentes. Qn videbas ipm
pane laudabas! cepisti maducare
et dolent dentes: idz qn audiebas
sermone dei collaudabas. cu tibi
dr fac hoc. blasphemas. Noli sic
velle. hoc dic. bon9 e panis. sz ego
no possu illu maducare. Nuc aut
si oculis vides laudas: cu ceperis
dentes preme. malus e panis iste.
Et qualis e ille qui illu fecit? Ita
fit ut cofitearis deu qn tibi bene
fecit deus: et metiaris qn cantas.
benedica dnm in omi tpe. semp
laus ei9 i ore meo. Exigit de corde
tuo cantatio labiou tuou: cantasti
in ecclia. bndica dnm in omi tpe.
Quom in omi tpe? Si omi tpe lu
cru: omi tpe benedicet. Si aliqn

e dapnu: no bndicit sz blasphemat.
Certe qa n bndicas in omi tpe. certe
quia laus ei9 no sp i ore tuo e: eris
talis qlem mo descripsit. Confite
bit tibi cu bn feceris ei. Introibit
usqz i pgenies patru suou. idz imi
tabit patres suos! qz iniqui qui si
no habent fres ul pres? Antiqui
iniqui pres sut psentiu: et ni qui
iniq sut. pres sut posterou iniqz
quom pres iustou atiqui iusti. pa
tres sit iustoru: quom et qui m sut.
pres sut coru qui futi erut. Oste
dere voluit sps scs qz no est mala
equitas qn ad illa minurat: sz ab
origine usqz ad pgenie patru suou
patre suu habent. Duos genuit
adam: et i vno iniquitas. et i vno
iusticia. Iniqtas in cain: iusticia i
abel. Pualuisse videt iniqtas su
p iusticia: qz occidit iniustus abel
iustu inocente. Nuqd mane? Do
dnabutur eis recti mane. Veiet
mane et videbit ubi sit abel. et
ubi cain: sic omis qui scdm cain.
et sic omis qui scdm abel usqz in
fine scli. Introibit in pgenie pa
tru suou eius. Usqz i eternu no vide
bit lume! qz et hic cu esset. in tene
bris erat gaudes falsis bonis. et no
amas bona vera: et ideo hinc ad t
tartaru ibit. a tenebris sopniou.
excipiet eu tenebre tormetou. Er
go usqz i eternu no videbit lume.
Sed quare e hoc? Qd posuit in medio
psalmo hoc et in fine. Homo cu i
honore eet no intellexit: copatus
e iumetis isensatis et similis fcs
e illis. Vos aut fres cosideate vos
hoies fcos ad imagine dei et sili
tudine dei. Imago dei ituis est: no

est in corpore. non est in auribus istis quas videtis. et oculis et naribus et palato et manibus et pedibus. Sed est fortasse mens ubi est intellectus. ubi est mens ubi ratio vigilande veritatis: ubi est fides. ubi est spes vera. ubi caritas vera. Ibi habet deus imaginem suam. vel ibi intelligitis et videtis quia ista transeunt. quia sic dixit in alio psalmo. quamquam in imagine ambulet homo. tamen vane conturbabitur: thezaurizat et nescit cui congregabit ea. Non turbemini. quia qualiacumque sunt ista transitoria sunt: si homines estis in honore positi et intelligitis. Nam si homines in honore positi non intelligitis: comparamini iumentis insensatis. et similes efficimini illis. Explicit psalmus xlviii. Incipit psalmus xlix.

Quantum nobis valeat sermo dei ad correctionem vite eterne: et ad speranda premia eius. penasque metuendas. unusquisque in se metiatur. et conscientiam suam ante oculos eius sine dolo ponat. ne sibi blandiatur in tanto periculo. quoniam et ipse dominus deus noster videtis quia nulli blanditur: et si consolatur nos promittendo bona sua. et confirmando spem nostram. male viventibus tamen et contempnentibus verbum suum omnino non parcit. Interroget se unusquisque cum tempus est et videat ubi sit: et aut perseveret in bono. aut mutetur a malo. Sicut enim dicit in hoc psalmo. non quicumque homo. aut quicumque angelus: sed

Deus deorum dominus locutus est. Loquendo autem quid egit? Vocavit terram a solis ortu usque ad occasum. Qui vocavit terram a solis ortu usque ad occasum dominus noster et salvator est ihesus christus: verbum caro factum est ut habitaret in nobis. Dominus quippe noster ihesus christus deus deorum est: quia per ipsum facta sunt omnia. et sine ipso factum est nichil. Verbum dei si deus est. utique deus deorum est. Utrum autem sit deus evangelium respondet. in principio erat verbum. et verbum erat apud deum. et deus erat verbum: et si omnia per ipsum facta sunt sicut consequenter dicit. et dii si qui facti sunt. per ipsum facti sunt. Unus enim deus non factus. et verus deus ipse solus: ipse autem solus deus pater et filius et spiritus sanctus unus deus. Dii quippe quorum deus verus est qui sunt aut ubi sunt dicit alius psalmus: deus stetit in synagoga deorum. in medio autem deos discernit. Adhuc nescimus ne forte dii aliqui in celo congregati sunt: et in eorum congregatione hoc est in synagoga stetit. deus discerne illos. Videte in eodem psalmo quibus dicat. ego dixi dii estis et filii excelsi omnes. Vos autem ut homines moriemini: et sicut unus ex principibus cadetis. Manifestum est quippe quia homines dixit deos ex gratia sua deificatos: non de substantia sua natos. Ille enim iustificat qui per semetipsum non ex alio iustus est: et ipse deificat qui per seipsum non alterius participatione deus est. Qui autem iustificat ipse deificat: quia iustificando filios dei facit: dedit eis potestatem filios dei fieri. Si filii dei facti sumus. et dii facti sumus: sed hoc gratie est adoptantis. non nature generantis. Unicus enim dei filius deus et cum patre unus deus. dominus et salvator noster ihesus christus. in principio erat verbum. et verbum erat apud deum. verbum deus. ceteri qui fiunt dii. gratia ipsius fiunt: non de substantia eius nascuntur ut hoc sint quod ille. sed ut per beneficium perveniant ad eum.

et sint coheredes xpi. Tanta ẽ caritas
ẽ in illo herede: ut voluit habẽ co
heredes. Qs enĩ auarus hõ velit
habẽ coheredes? Sz et qui inuenit
velle. diuidet cũ eis hẽditatẽ: mĩn9
habens ipe diuides qm̃ si solus pos
sidet. Hẽditas aũt in q̃ coheredes
xpi sum9. nõ minuit copia possesso
rũ. nec fit ãgustior nũositate cohe
dũ. s; tanta ẽ multis q̃nta paucis.
tãta singulis q̃nta oĩbz. Videte ĩ
q̃t apls quale dilcionẽ nobis dedit
ds. ut filij dei vocem et sim9: et in
alio loco. dilcĩssimi filij dei sum. et
nõdũ apparuit q̃d erim9. Ergo sum
ĩ spe. nõdũ in re. Scim9 aũt inquit.
qm̃ cũ apparuerit silẽs ei erim9: qm̃
videbim9 eũ siciti ẽ. Unic9 silis
nascẽdo: nos silẽs videndo. Nõ enĩ
ita similes. ut ille qui hoc ẽ q̃d ille
a quo genit9 ẽ. Nos enĩ silẽs nõ eq̃
les: ille q̄ equalis ideo silis. Audi
am9 qui sũt dij facti iustificati q̄
filij dei dicũtur: et dij qui nõ sũt dij.
quibz ille ds deoꝝ terribilis ẽ. Dic̃
enĩ ali9 psalm9. t̃ribilis sup oẽs de
os. Et q̃si q̃reres q̃s deos: qm̃ dij
gentiũ demonia. Dijs gentiũ demonijs
t̃ribilis: dijs a se factis filijs ama
bilis. Uinde cõfitentes maiestatẽ
dei vtrosq3 inuenio: et demonia cõfes
sa sũt xpm. et fideles cõfessi sũt xpm.
Tu es xpc fili9 dei viui dixit petr9:
scim9 qui sis. tu es filius dei dixerũt
demones. Parẽ audio cõfessionẽ. s;
nõ parẽ inuenio dilcionẽ: immo vero
hic dilcionẽ. ibi timorẽ. Quibz g°
amabilis. filij sũt: quibz t̃ribilis.
filij nõ sũt. Quibz amabilis. deos
illos fecit: quibz t̃ribilis. nõ esse
deos cõuincit. Hij enĩ dij fiũt: illi

dij putant. Hos deos facit veritas:
illos error existimat. Ds g° deorũ
dñs locutus ẽ. Multis modis per
angelos ipe locut9 ẽ: p pphetas ip
se locut9 ẽ: p os pprium ipse locut9 ẽ.
P aplos suos ipse locutus ẽ: p fide
les suos ipe loquit: p humilitatem
nrãm cũ aliq̃d verũ dicim9 ipe lo
q̃tur. Videte itaq3 loquẽdo multi
plicat. multis modis. p multa vasa.
p multa organa: ipse tñ sonat ubi
q3 tangẽdo. modificando. ĩspirãdo.
Videte q̃d egerit: locut9 ẽ eũ et vo
cauit terrã. Quã terrã? An forte
affricã? ppter eos qui dicũt. ecclia
xpi pars donati ẽ? Sola quidẽ af
fricã nõ vocauit: s; et affricã nõ
separauit. Qui enĩ vocauit terrã
a solis ortu vsq3 ad occasũ: nllas
reliquit ptes quas nõ vocauerit.
ĩ sua vocatiõe et affricã inuenit.
Gaudeat g° in vnitate: nõ supbi
at in diuisione. Bene dicim9. q̃a
vox dei deoꝝ. et ĩ affricã venit: nõ
in affricã remãsit. Vocauit eñ ter
rã a solis ortu vsq3 ad occasũ. Nõ
ẽ ubi lateant ĩsidie hereticoꝝ: nõ
habent ĩ qua se vmbra falsitatis
abscondat. Nec enĩ ẽ qui se absco
dat a calore ei9. Qui t̃rã vocauit:
et totã terrã vocauit. Qui terrã
vocauit: tantã vocauit q̃ntã fa
bricauit. Qd m̃ exurgũt pseudo
xpi et pseudo pphete? Qd est q̃d
me verbis captiosis illaqueare
moliũtur dicentes. ecce hic ẽ xpc.
ecce illic ẽ? Nõ audio ostendẽtes
ptes. deus deoꝝ totũ m̃ ostendit:
qui vocauit terrã a solis ortu vs
q3 ad occasũ totũ redemit: ptes
aũt calupniatẽs cõdẽpnauit. S;

audieramus a solis ortu usque ad occa
sum vocauit terram. Unde cepit vocare
qui vocauit? Et hoc audite. Ex
syon species decoris eius. Certe concor
dat psalmus euangelio dicenti: per omnes
gentes incipientibus ab ierusalem. Audi
per omnes gentes: vocauit terram a solis
ortu usque ad occasum. Audi incipientibus
ab ierusalem: ex syon species decoris eius.
Ergo vocauit terram a solis ortu us
que ad occasum: concordat verbis domini di
centis. oportebat christum pati et re
surgere a mortuis tercia die. et predicari
in nomine eius penitentiam et remissio
nem peccatorum per omnes gentes. Omnes enim
gentes a solis ortu usque ad occasum.
Quod vero ex syon species decoris eius.
quod inde cepit decus euangelii eius.
quod inde annunciari cepit speciosus
forma pre filiis hominum: concordat verbis
domini dicentis. incipientibus ab ierusalem.
Concinunt noua veteribus. vetera
nouis: dicunt ad inuicem seraphin
duo. sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth.
Hec consonant duo testamenta. et una
voce habent duo testamenta: audia
tur vox concinentium testamentorum. non
calumpniantium exheredatorum. Fecit
ergo ista deus deorum: vocauit terram a
solis ortu usque ad occasum ex syon
precedente specie sua. Ibi enim erant
discipuli qui acceperunt spiritum sanctum. die
quinquagesimo post resurrectionis eius die
missum de celo. Inde euangelium. inde
predicatio: inde impletur orbis terrarum
et hoc in gratia fidei. Nam cum ipse dominus
venisset. quia passurus venit. occultus
venit: et cum esset fortis in se. infirmus
in carne apparuit. Oportebat enim
videri ut non intelligeretur: contempni
ut occideretur. Erat glorie species in

diuinitate: sed hec latebat in carne.
Si enim cognouissent: nunquam dominum
glorie crucifixissent. Sic ergo inter iu
deos. sic inter inimicos ambulauit oc
cultus. mira faciens. mala patiens.
donec suspenderetur in ligno: videntesque
pendentem iudei. magis magisque con
tempnentes. et ante crucem caput agi
tantes dicerent. si filius dei est descendat
de cruce. Occultus ergo erat deus deorum.
et voces edebat magis ex compassione
nostra. quam ex maiestate sua. Unde enim
ille voces nisi ex nobis assumpte. deus
deus meus ut quid me dereliquisti? Quan
do autem pater filium dereliquit. aut filius
patrem? Nonne unus deus filius et pater?
Nonne verissimum. ego et pater unum
sumus? Unde ergo deus deus meus ut quid
me dereliquisti: nisi quia in carne infir
mitatis agnoscebatur vox peccatoris?
Qui enim suscepit similitudinem carnis
peccati: cur non susciperet similitudinem vo
cis peccati? Occultus ergo deus deorum. et
cum inter homines ambulauit. cum esuri
uit et sitiuit. et cum fatigatus sedit.
et cum lassato corpore dormiuit. et cum
apprehensus et cum flagellatus. et cum
ante iudicem positus. et cum superbienti
respondit. non haberes in me potestatem
nisi data tibi fuisset desuper: et quod ductus
ad victimam coram tondente se non a
peruit os suum. et quod crucifixus et
quod sepultus. semper occultus deus deorum.
Quid postea quam resurrexit? Mirati
discipuli et primo non crediderunt do
nec tangerent atque palparent? sed
caro resurrexerat quia caro mortua e
rat: diuinitas que mori non poterat
adhuc etiam in carne resurgentis la
tebat. Videri forma potuit. teneri
membra. palpari cicatrices: verbum

p qd facta sūt oīa q̄s videt? Quis
tenet? Quis palpat? Et tū verbū
caro fcm̄ est et habitauit ī nobis:
et qui tenebat hoīem thomas ītel
ligebat ut poterat deū. Palpatis
enī cicatricibꝫ exclamauit dn̄s m̄s
et deus m̄s: ostendebat tū dn̄s ea
formā eāqꝫ carnē quā in cruce vi
derāt. q̄ in sepultura posita erat.
Fecit tū eis xl. dies. impijs iudeis
nō se demonstrauit: illis demōst
uit q̄ in eū crediderāt anteq̄ cru
cifigeret: ut q̄s crucifixus dimi
serat titubantes. resurgēs faceret
fortes. Deīn q̄dragesimo die con
mēdans ecclesiam suā. idꝫ vocatā
terrā a solis ortu vsqꝫ ad occasū.
ne habeant excusationē qui volūt
ī scismate depire. ascendit in celū
dicens eis. eritis m̄ testes ī ihrlm:
vnde spēs decoris eius. et in totā
iudeā et samariā. et usqꝫ in totā
terrā. His enī dictis. nubes sus
cepit eū. ītuebātur illi quē noue
rāt: nouerāt tū in hūilitate nō
dū in claritate. Et cū ab eis iret ī
celū: āmoniti sūt voce angelica
dicēte. Qd statis viri galilei? H.
ihūs quē videtis ire: sic veīet q̄
admodū videtis eū euntē ī celū.
Ascēdit g°: regressi ibi letātes ma
serūt in ciuitate scdm̄ ei' p̄ceptū
donec īplērentur spū scō. Qd aūt
dictū erat thome palpāti? Quā
vidisti credidisti: bti qui nō vide
rūt et crediderūt. Pdicti sum': t
ra illa vocata a solis ortu vsqꝫ ad
occasū nō videt et credit. Occult'
g° deus deoꝝ. et eis īter q̄s ābu
lauit. et eis a quibꝫ crucifixus ē.
et eis a quoꝝ oculis resurrexit.

et nobis qui credim' in celo seden
tē quē nō vidim' in tra ābulātē:
ꝫ et si viderem'. nō hoc viderem'
qd iudei viderūt et crucifixerūt.
Plus ē qd nō videntes xp̄m credi
mus deū: qm̄ qd illi videntes nō ni
hoīem putauerūt. Illi deniqꝫ ma
le putādo mortificauerūt: nos be
ne credendo viuificabim'. Qd g°
fr̄es? Ille deus deoꝝ et tūc occult'
et m° occult'? nūqd semꝑ occult'?
Nō plane. Audi sequētia. Deus
manifestus veīet. Qui venit oc
cultus: veniet manifest'. Venit
occultus iudicandus: veīet maīfes
tus iudicatur'. Venit occultus ut
ante iudicē staret: veīet maīfes
tus ut etiā de iudicibꝫ iudicet.
Veniet manifestus et nō sileb'.
Quid enī? Modo silet? Et vn̄ sūt
q̄ dicim'? vnde ista p̄cepta. vn̄ ista
monita? vn̄ ista tuba terroris? Nō
silet. et silet. Nō silet āmonēdo.
silet a iudicando: nō silet p̄cepto. silet
a iudicio. Patit' enī pcōres cotidie
mala facīētes. deū nō curātes. nō
in cōsciētia sua. nō in celo. nō in t
ra? nō eū latent hec oīa. et vniuer
salit' oīs āmonet: et qn̄ aliq°s fla
gellat in terra. āmonitio ē. nō dā
dapnatio. Silet g° iudicio. occult'
in celo ē: adhuc intꝑpellat ꝑ nobis.
Patiens ē sup pcōres: nō exercēs
irā sed expectans penitentiā. Di
cit alio loco. Tacui? nūqd semꝑ ta
cebo? Quā g° nō tacebit: ds̄ mani
festus veniet. Et q̄s deus? Deus
nr̄. et ipē deus. Quis deus nr̄? Non
enī deus ē qui nō est deus nr̄: dij
gentiū demonia. Deus xp̄ianoꝝ
verus ds̄. ipē veīet ꝫ manifestus.

nō adhuc illudendus. nō adhuc a
lapandus. nō adhuc et flagellandꝰ.
Veniet. ß manifestus? nō adhuc
calamo ī capite pcutiēdus. nō ad
huc crucifigēdus. occidēdus. sepe
liēdus: qꝛ hec oīa occultus dēs pati
voluit. veniet manifestꝰ et nō sile
bit. Cū vō ad iudiciū veniet scep
tra docent. Ignis ante eū preibit.
Timemꝰ: mutemꝰ et nō timebimꝰ. Ig
ne palea timeat? auro qd̄ faciat? Est
aūt nūc in ptāte qd̄ facias? ne illꝰ
qd̄ de te nolente venturū ē: nō cor
rectus expiaris. Si eñ possemꝰ fa
cē fr̄es ut dies iudicij nō veniret:
puto qꝛ nec sic erat male viuēdū
Si nō veniret dies iudicij. et sola
pccōribꝫ sepatio a facie dei in q̄
libet esset affluētia deliciaꝝ: nō
videntes a quo creati sꝰ. et sepati
ab illa dulcedīe īeffabilis vultꝰ
eiꝰ. ī qualibet etnitate et īpuni
tate pc̄ti. plangē se deberet. Sꝫ qd̄
loquar. aut quibꝫ loquar? Hec a
matibꝫ pena ē. nō cōtēpnētibꝫ. Q̄
dulcedinē sapiē et veitatis utcū
qꝫ sentire ceperūt: nouerūt qd̄ di
co q̄nta pena sit tantūmō a facie
dei separi. Qui aūt illā dulcedicꝫ
nō gustauerūt? si nōdū deside
rāt dei faciē. timeat ulꝰ ignem:
supplicia terreant. quē pmia nō
īuitant. Vile tibi ē qd̄ deus polli
cetur: cōtremisce qd̄ minatr̄. Ve
niet dulcedo p̄sentie: nō mutaris.
nō excitaris. nō suspiras. nō desi
deras. Amplexaris pc̄ta tua. et
delitias carnis tue: stipulā ad te
cōgeris. veniet ignis. ignis ī cō
spectu eiꝰ ardebit. Nō erit iste ig
nis sicut focus tuus: quo tamē

si manū mittē cogaris. facies qd̄qd̄
voluit qui hoc minatr̄. Si t̄ dicat.
scribe cont̄ caput pr̄is tui. scribe
cont̄ capita filioꝝ tuoꝝ. nā manū
tuā si nō feceris mitto ī focū tuū?
facies ne ardeat manꝰ tua. ne ar
deat ad tēpus mēbrū tuū? nō sēp
in dolore futurꝰ. Minatr̄ gº īimicꝰ
tā leue malū et facis malū: mina
tr̄ deus etnus malū et nō facis bo
nū. Ad malū faciendū nemine te
cōpellē debent: a bono faciēdo nec
mine te terrē deberet. Minis eī dei
minis etni ignis phibeis a malo.
īuitaris ad bonū? vn̄ piget nͥ qa
nō credis? Excutiat gº vnꝰ qsqꝫ cor
suū: et videat qd̄ ibi fides teneat.
Si credimꝰ futurū iudiciū fr̄es bene
viuamꝰ: tēpus misc̄die nūc ē. tēpꝰ
iudicij tūc erit. Nemo dicet. reuo
ca me ad p̄ores ānos. Penitebit eī
tūc: ß frustra penitebit. Mō peni
teat cū fructꝰ ē penitēdi? mō adhi
beatr̄ ad radices arboris cophinꝰ ster
coris: cordis luctꝰ et lacrīmaꝝ ne ve
niat et eradicet. Cū eñ eradica
uit: iā ignis expctatr̄. Modo et si
fracti sꝰ rami possūt rursꝰ inseri:
tūc oīs arbor q̄ nō facit fructū bo
nū excidetr̄ et in ignē mittetr̄. Ignis
ī cōnspcū eius ardebit. Et ī cir
cuitu eiꝰ tēpestas valida. Valida
tēpestas: ventilabrū tā magnā
aream. Hac tēpestate erit illa vē
tilatio qua sepabitr̄ a scīs omē ī
mudū. a fidelibꝫ omīs simulatio:
a piꝫ et trementibꝫ verbū dei. oīs
cōtēptor et supbus. Modo eī mix
tura qdā iacet a solis ortu vsqꝫ ad
occasum. Videamꝰ gº quomō faciet
qui venturus ē tēpestate illa: quid

facturus. q̄ erit in circuitu eius te
pestas valida. Procul dubio ista te
pestas quādā sepatione factura ē.
Ista ē illa sepatio: quā nō exper
tauerūt. qui antequā ad litus ve
nirent retia disruperūt. In illa vō
sepatōe. fit quedā maloȝ et bono
rū distinctio. Alij sūt enī sequētes
nūc xpm expeditis humeris sine
sarcina curarū sclariū. qui nō frus
tra audierūt. si vis ee pfect9. va
de vende oīa que habes. da paupi
bus. et habebis thesaurū in celo.
et veni seq̄re me: q̄libȝ dr̄. sedebi
tis sup. xij. sedes. iudicātes. xij. tri
bus isrl'. Alij g° erūt iudicātes cū
dn̄o: alij vō iudicādi ſ ad dextera
ponēdi. Nā q̄ erūt quidā iudicā
tes cū dn̄o habem9 aptissimū testi
moniū qd' m̄ cōmoraui: sedebitis
sup. xij. sedes. iudicātes. xij. tribus
isrl'. Sed dicit aliq̄s. Duodecī illic
apli cōsidebūt nō amplj9. Ubi g°
erit aplūs paulus? Nūqd ide sepa
tus ē? Absit ut hoc dicam9: absit
ut hoc ul' taciti cogitem9. Qd si
g° in loco inde ipe residebit? Sȝ
manifestauit scriptā diuina q̄s
ī inde loco sit ordinat9. Mathias
enī est expsse noīatus ī actib9 a
plor: ut de illo dubitae nō possi
m9. Cadente g° iuda ipletȝ ē nūs
duodenari9. Cū g° ille nūs occupa
ueit. xij. sedes? nō iudicabit. paul9
aplus? An forte stans iudicabit?
Nō ita ē. Nō faciet hoc ille iusti
tie retributor: nō omino stans
iudicabit. qui plus oībȝ illis la
borauit. Certe ul' iste vn9 aplus.
cogit nos diligētius cogitae et
pscrutari. q̄re dicte sint. xij. sedes.

Inuenim9 enī et alios nūos ī scrip
turis. mltitudinē significantes.
Quīq̄ȝ virgines admittūt: quīq̄ȝ
excludūtur. Ubilibet ītellige vir
gines siue ī castitate atq̄ȝ ītegri
tate cordis: ubi debet virgo ee to
ta ecclia cui dr̄. desponsaui vos vni
viro virginē castā exhibe xpo. si
ue ī his feminis. q̄ etiā ītegritatē
carnis dicatā habent deo. Nūqd
in tot milib9 quīq̄ȝ sūt? Sȝ ī quī
nario nūo ītelligit cōtinentia
in quīq̄ȝ sensibȝ carnis. Etenī mltis
venit corruptio p oclos. multis p
aurē. multis p illicitū olfactū:
multis p nefariū gustū: multis
p adulterinū āplexū. Ab his oīb9
quīq̄ȝ ianuis corruptōis q̄cūq̄ȝ co
tinent. et sic cōtinet ut ī sua con
sciētia glām habeant. nō laude
ab hoībȝ expectent: quīq̄ȝ sc̄ virgi
nes sapiētes. habētes oleū secū.
Qd ē oleū habentes secū? Gloia
nr̄a hec ē: testioniū consciē nr̄e.
Rursus ille qui apud īferos tor
quebat. habeo ibi īquit quīq̄ȝ frēs.
ītelligit ppls iudeorū. sub lege po
situs: q̄ moyses legislator. quīq̄ȝ
libros cōscripsit. Item dn̄s p9 re
surrc̄ne iubet mitti retia ī dexte
ra ptem. leuātur pisces centū
quīquagīta tres: et cū tā magni
essent ait euāgelista. retia nō sīt
disrupta. Etenī ante passionem
iussit mitti retia. nō dicens in
dextera parte neq̄ȝ in sinistra:
q̄ si in dextera dicēt. solos bonos
significaret: si in sinistra. solos
malos. Ubi aūt tacet dextera
et sinistra: mixti accipiūtur bo
ni et mali. Capti sūt aūt tunc

sicut euāgelij veritas attestat' tam
multi vt retia rūperent'. Signifi
cabat illa captura hoc tēpus: retia
rupta significat cōscissioēs et con
scissuras hēticoꝝ et scismaticorū.
Qđ aūt post resurr̄ne sua dn̄s fecit:
post resurr̄ne nr̄am nobis futūm sig
nificauit. ī illo nūo regni celoꝝ ubi
nullꝰ erit malus. Ptea retia ī dex
terā ꝑtem missa sūt: dextros expres
serūt. remoti sūt sinistri. Quāqđ tn̄
ī illis dextris centū quīqginta tres so
li iusti erūt: Milia miliū sc̄ptura sig
nificat. Legite apocalipsin: duodeci
es duodena milia fortasse sicut ibi
ītelligit' ex solo ꝑplo iudeoꝝ futura
sūt. Attēdite mr̄tirū nūo sctate so
lā in primo q̄ dr̄ massa cādida: plꝰ
habet qm̄. c. l. tres martires. Postre
mo septem illa milia de quibꝫ respō
det' helye. reliqui m̄ septē milia vi
roꝝ. qui nō curuauerūt genua āte
baal: longe istū piscīū nūm supe
rāt. Centū ergo qūquagīta tres
pisces nō tantū nūm scōꝝ signifi
cāt: ꝫ vniu'su scōꝝ et iustoꝝ nūm.
Certa causa tanto nūo significat
sc̄ptura: ut oīs ītelligātur in illis
centū qūquagīta tribꝫ ꝑtinētes ad
resurr̄ne vite etne. Etenī lex habet
x. ꝑcepta: sp̄c aūt gr̄e ꝑ quā sola lex
īpletur septiformis legit'. Discuti
endus ꝰ nūs. qđ sibi velint decē et
septē. Decē in ꝑceptis: septē in gr̄a
sp̄c ꝑ qua grām īplent' ꝑcepta. De
cem gꝰ et septē tenet oēs ꝑtinētes
ad resurr̄ne. ad dexterā. ad regnū
celorū. ad vitā eternā: idꝫ legē ī
plentes ꝑ grām sp̄c. nō quasi per
opus suū aut ꝑ meritū suū. Decē
aūt et septē si numeres ab vno us

qꝫ ad decē et septē. addendo nūos oēs
gradatī. ut ad vnū addas duo. ad
duo addas tres. ad tres addas q̄tuor.
et fiūt decē. addendo qūqꝫ ut fiant
qūdecī. addendo sex ut fiant. xxi. ad
dendo septē ut fiant. xxviij. addēdo
octo ut fiant. xxxvi. addendo. ix.
ut fiant. xlv. addendo. x. ut fiat. lv.
addendo. xi. ut fiant. lxvi. addendo
xij. ut fiant. lxxviij. addendo xiij.
ut fiant. xci. addendo. xiiij. ut fiat
c. v. addendo. xv. ut fiant. c. xx. ad
dendo. xvj. ut fiat. c. xxxvi. addēdo
x. et septē efficiūtur. c. l. tres. inue
nies ītegrum nūm oīm scōꝝ ꝑtinē ad
nūm piscīū pauco. Quomō aūt
in qūqꝫ virginibꝫ īnuābiles virgīes.
q̄m in qūqꝫ fr̄ibus illiꝰ qui torque
bat' apud inferos milia ꝑpli iude
orū. q̄m in nūo. c. l. triū piscīū mi
lia miliū scōꝝ: sic in. xij. sedibus
nō. xij. hoīes. ꝫ magnꝰ ē nūs ꝑfecto
rū. Sꝫ video qđ cōsequēter req̄rat'
a nobis. q̄m de qūqꝫ virginibꝫ red
dita ē ratio: q̄re ad qūqꝫ multe ꝑti
neāt. et q̄re ad qūqꝫ illos mlti iu
dei. et q̄re ad. c. l. tres multi ꝑfecti.
Ostende q̄re et quomō ad xij. sedes.
nō xij. hoīes ꝫ multi ꝑtineāt: qđ
sibi voluīt xij. sedes q̄ significant
oīs vndiqꝫ qui tā ꝑfecti ēē potu
erit qūn ꝑfectis dictum ē. sedebitis
sup xij. sedes. iudicātes xij. tribꝫ isrl'.
et quare oēs vndiqꝫ ad duodena
riū nūm ꝑtinent: qꝛ ipm vndiqꝫ
qđ dicimꝰ. de toto mūdo dicimus.
Orbis aūt terraꝝ q̄tuor designatis
ꝑtibꝫ cōtinet': oriente. occidēte. me
ridiano et aq̄lone. Ab his oībus
ꝑtibꝫ vocati in trinitate et ꝑfecte
fide et ꝑcepto trinitatis. qm̄ ter

quaterni .xii. fiunt? agnoscetis quare ad totum orbem pertineat sicut qui sedebunt super .xii. sedes iudicaturi .xii. tribus israel: quia et .xii. tribus israel totius israel .xii. tribubus sunt. Dicit enim iudicaturi ex toto mundo: sic et iudicandi ex toto mundo. Apostolus de se paulus dum argueret fideles laicos quia iudicia sua non ad ecclesiam deferebat sed ad publicum protrahebat eos cum quibus habebat. ait. nescitis quia angelos iudicabimus? Videte quemadmodum iudicem se fecit: non solum se sed et omnes qui recte iudicant in ecclesia. Cum ergo manifestum sit multos cum domino iudicaturos. alios vero non tamen ex equo. sed pro meritis iudicandos: cum omnibus angelis suis veniet. quando ante eum congregabuntur omnes gentes. et inter omnes angelos deputandi erunt illi qui tam perfecti fuerint. ut sedentes super .xii. sedes iudicent .xii. tribus israel. Etenim homines dicti sunt angeli. Apostolus de se dicit: sicut angelum suscepistis me. De iohanne baptista dicitur: ecce mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparabit viam tuam. Ergo cum omnibus angelis veniens. simul secum habebit et sanctos. Aperte enim dicit et ysaias? veniet ad iudicium cum senioribus populi. Isti sunt seniores populi isti iam angeli nominati: ista milia milium perfectorum de toto orbe venientium celum vocantur. Illa vero terra sed fructuosa: quam terra fructuosa in dextera ponenda cui dicetur. esurivi et dedistis mihi manducare. Vere terra fructuosa cui gaudet apostolus. quando ei miserunt ad necessitates eius. non quia quero datum inquit. sed requiro fructum: et gratias agit dicens quia tandem aliquando repullulastis pro me sapere.

Repullulastis arboribus dicit. que sterilitate exaruerant quadam. Veniens itaque dominus ad iudicium. ut iam psalmum fratres audiamus quod futurum est: Advocavit celum sursum. Celum omnes sanctos perfectos iudicaturos: advocavit eos sursum sessuros secum iudicaturos .xii. tribus israel. Quomodo enim advocavit celum sursum? cum semper sit sursum celum. Sed quos celum dicit. eosdem celos alibi appellat. Quos celos? Celi enarrant gloriam dei. Celi enim enarrant gloriam dei. de quibus dicitur: In omnem terram exivit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. Videte enim discernentem deum in iudicio. Advocavit celum sursum. Et terram discernere populum suum. A quibus nisi a malis? De quibus hic postea non fit mentio. iam tanquam diiudicatis ad penam. Istos bonos vide et distingue. Advocavit celum sursum: et terram discernere populum suum. Vocat et terram: non tamen concernendam sed discernendam. Primo enim commixtos vocavit: quando locutus est deus deorum et vocavit terram. A solis ortu usque ad occasum nondum discreverat servi illi qui missi erant invitare ad nuptias: qui congregaverant bonos et malos. Cum vero deus deorum manifestus veniet et non silebit: sic advocavit celum sursum. ut iudicet cum illo. Quod enim celum. ipsi celi: sicut quod terra ipse terre. sicut quod ecclesia. ipse ecclesie. Advocavit celum sursum: et terram discernere populum suum. Iam cum illo terram discernit: idest. celum cum illo terram discernit. Quomodo discernit terram? Ut alios ponat ad dexteram: alios ad sinistram. Terre autem discernende quid dicit? Venite benedicti patris mei. percipite regnum quod vobis paratum est

ab origine mūdi: esuriui enī et de
distis m̄ mādūcare. Et cetera. Illi aūt.
qn̄ te vidim9 esurientē? Et ille: cū
vni ex minimis meis fecistis. m̄ fecis
tis. Celū terre ostendit minimos suos
ia sursū vocatos: et ab hūilitate ex
altatos. Cū vni ex minimis meis fe
cistis: m̄ fecistis. Aduocauit g° celū
sursū: et terrā discerne' ppl'm suū.
Cōgregate illi iustos ei9. Vox di
uina et pphetica videns futa tāq̄
p̄sentia. exhortat' angelos cōgrega
tos. Mittet eīn angelos suos: et cō
gregabūt' ante eū om̄s gentes. Cō
gregate illi iustos ei9. Q° iustos
n̄ viuētes ex fide? Faciētes opa mi
sc̄die? Etenī opa illa iustitie opa
sūt. Habes euangeliū: cauete iusti
ciā vrām facē corā hoībz ut vide
amini ab eis. Et q̄si q̄reretur quā ius
ticiā: cū g° facis elemosinā inq̄t.
Ergo elemosinas opa iustitie esse
significauit: ipos cōgregate iustos
eius. Congregate qui cōpassi sūt
iopi: qui ītellexerūt sup egenū et
paupem. Cōgregate illos: cōseruz
eos dn̄s et viuificet eos. Congre
gate illi iustos eius. Qui dispo
nūt testamentū ei9 sup sacrificia:
idz qui cogitat de pmissis ei9 sup
illa q̄ opantur. Ipsa sūt enī sacri
ficia deo dicēte: misc̄diam volo plq̄
quā sacrificiū. Qui disponūt tes
tamentū ei9 sup sacrificia. Et
ānūciabūt celi iustitiā ei9. Vere
hanc iustitiā dei celi nobis ānū
ciauerūt: euāgeliste p̄dixerunt.
P illos audiuim9 futuros q̄sdā
ad dexterā: quibz dicet paterfami
lias. venite bn̄dicti patris mei
pcipite. Q̄d pcipite? Regnū. P
qua re? Esuriui et dedistis m̄ mādu
care. Q̄d tā vile. q̄d tam terrenū. q̄m
frange panē esurienti? Tāti valet
regnū celoꝝ. Frange esurieti panē
tuū. et egenū sine tecto induc ī do
mū tuā: si videris nudū vesti. Sz
nō habes facultatē frāgendi panē?
nō habes domū quo īducas: nō ha
bes vestē quā cooperias. Da calicē
aque frigide: mitte duo minuta ī
gazophilatiū. Tantū emit vidua
duobz minutis. q̄ntū emit petrus
relinquēs retia: tantū emit zache
us dando dimidiū patrimoniū. Regnū
dei tāti valz. q̄ntū habueris. Annu
ciabūt celi iustitiā eius: Q̄m d's
iudex ē. Vere iudex: nō cōcernens
s; discernēs. Nouit enī dn̄s qui sūt
eius: et si grana latent ī palea. a
gricole nota sūt. Nemo timeat eē
granū etiā inter paleā: nō fallūt
oculi ventilatoris nr̄i. Nolite ti
mēe ne illa tēpestas q̄ erit ī circuī
tu ei9 cōcernat tecū paleā. Certe
valida erit tēpestas. nullū grānū
tollit a pte tritici ad paleā: q2 nō
quilibet rusticus cū tridente. sed
dei trinitas iudex ē. Et ānūciaue
rūt celi iustitiā eius: q̄m d's iudex
ē. Eant celi. ānūcient celi? ī oēm
terrā exeat sonus eoꝝ. et in fines
orbis terre verba eoꝝ: et dicat il
lud corpus. a finibz terre ad te cla
maui dū angeretur cor meū. Modo
enī cōtrctū gemit. discretū gau
debit: clamet et dicat. ne cōperdas
cū impijs aīam meā. et cū viris sā
guinū vitā meā. Nō cōperdit: q̄a
deus iudex ē. Clamet illi et dicat.
Iudica me dn̄e et discerne causā
meā de gente nō sc̄ā. Dicat. Faciet

ille: congregabunt ei iusti eius. Vocavit
terram. ut discernat populum suum. Au
di populus meus et loquar tibi. Ille qui
veniet et non silebit: videte quare et modo si
auditus non silet. Audi populus meus et
loquar tibi. Nam si non audis. et si loquor.
non tibi. Unde ergo tibi loquar? Si au
dis. Unde audis? Si populus meus. Audis
enim populus meus: non audis si populus ali
enus. Audi populus meus et loquar tibi.
Israel et testificabor tibi. Israel audi:
populus audi. Israel nomen electionis est.
Non vocaberis iacob: sed vocaberis ista
hel. Ergo audi sicut israel. sicut videns
deum: et si nondum specie. saltem fide.
Hoc enim interpretatur israel. videns deum.
Qui habet aures audiendi audiat:
qui habet oculos videndi videat.
Audi israel et testificabor tibi. Quod sur
sum dixit populus meus. hoc in consequenti
israel: et quod dixit sursum loquar tibi. hoc
in consequenti testificabor tibi. Quid
loquitur dominus deus noster populo suo. israeli
suo. quod testificabitur audiamus. Deus
deus tuus ego sum. Deus ego sum: deus
tuus sum. Quomodo deus ego sum? Sicut
moysi dictum est. ego sum qui sum. Quomodo
deus tuus sum? Ego deus abraham. et deus
ysaac. et deus iacob. Sum deus. et
tuus sum deus: et si tuus non sum deus.
sum deus. Bono meo deus sum: malo
tuo non sum deus tuus. Etenim deus tuus
est proprie deus quem familiarius habes
deus: tamquam in mancipio suo. tamquam in
peculio suo. Deus deus tuus sum ego.
Quid vis amplius? Premium queris a deo.
ut aliquid tibi det deus? ut quod tibi
dederit tuum sit? Ecce ipse deus qui
dabit tuus est. Quid dulcius? Dona
querebas. ipsum donatorem habebis: deus
deus tuus ego sum. Quid querit ab homine

videamus deus noster: imperator et rex noster.
Quod vectigal nobis indicat. quia modo vo
luit esse rex noster: et voluit nos esse pro
vinciam suam. Audiamus indictionem
eius: non trepidat pauper sub indic
tione dei. Quod sibi deus dari indi
cit. ipse prius donat qui indicit.
vos tantum devoti estote. Non exigit
deus quod non dedit: et omnibus dedit quod
exigit. Quid enim exigit audiamus iam.
Non supra sacrificia tua arguam
te. Non tibi dicam. quare non in pingue
taurum mactasti. quare non de grege
tuo optimum hyrcum elegisti: quare
aries ille ambulat in ovibus tuis.
et in ara mea non ponitur. Non dicam
inspice agros tuos et curtem tuam. et
parietes tuos: querendo quod mihi des. Non
super sacrificia tua arguam te. Quare?
Non acceptas sacrificia mea? Holocaus
ta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Holocausta quedam de quibus in alio
psalmo dicit. si voluisses sacrificium
dedissem: utique holocaustis non delecta
beris. Et rursus convertit se. sacri
ficium deo spiritus contribulatus: cor con
tritum et humiliatum deus non spernit.
Que sunt ergo holocausta que non sper
nit? Que holocausta que in con
spectu eius sunt semper? Benigne age
fac domine in bona voluntate tua syi
on: et edificentur muri ierusalem. Tunc
acceptabis sacrificium iustitie ob
lationes et holocausta. Dixit quedam
holocausta deum accepturum. Quid
est autem holocaustum? Totum igne as
sumptum. Chausis incensio est: holon
totum est. Holocaustum autem est
totum igne assumptum. Est quedam ig
nis flagrantissime caritatis. Anima
inflametur caritate: arripiat

eadē caritas mēbra in usū sui: nō
ea pmittat militare cupiditati. ut
tot9 exardescat igne amoris diuini.
qui uult offerre deo holocaustū.
Talia holocausta tua ī conspectu
meo sūt semp. Adhuc iste isrl' forte
nō itelligit q holocausta ei9 in cō
spectu suo habeat semp: et adhuc
de bubus. de ouib9. de hircis cogi
tat. Nō cogitet. Non accipiā de do
mo tua uitulos. Holocausta nō ia
m. iam ā̄io et cogitatiōe ad trenos
greges currebas: inde pīgue m̄ a
liqd eligebas. Nō accipiā de domo
tua uitulos. Pnūciat testamētū
nouū: ubi oīa illa sacrificia uetēa
cessauerūt. Erant enī tūc pnūci
antia futurū qddā sacrificiū: cui9
sāguine mūdaremr. Nō accipiā de
domo tua uitulos. Neqȝ de gregi
bus tuis hircos: qm mee st omīs
bestie silue. Oda te quera qd ego
condidi. Magis ne ē hoc tuū cui pos
sidere dedi: qm meū q feci. Omnia
mee sūt omīs bestie silue. Sȝ forte
ait ille isrl'. bestie dei sūt ille bestie
fere qs nō includo ī curte mea. qs
nō alligo ad p̄sepe meū: ceterū bos
ille. et ouis et hircus. mea st hec.
Pecora ī montibȝ et boues. Mea
st illa q nō possides: mea st ista q
possides. Si enī seru9 meus es tu:
totū peculiū tuū meū ē. Neqȝ eī
ē peculiū dn̄i qd ibi seru9 copauit:
et nō erit peculiū dn̄i qd ipe dn̄s
seruo creauit. Ergo bestie mee st
silue qs tu nō cepisti: mea sūt et
pecora ī mōtibȝ q sūt tua. et bo
ues qui sūt ad p̄sepe tuū: oīa mea
sūt qȝ ego creaui ea. Cognoui
oīa uolatilia celi. Qm̄ cognouit.
Appendit. numerauit. Qs nrm̄ nouit
oīa uolatilia celi. Sȝ et si alicui ds
det notitiā oīm uolatiliū celi: nō
sic ipe nouit ut dat nosse homi.
Alia ē notitia dei. alia hominis: si
cut alia possessio dei. alia hoīs:
idȝ. aliud ē possidē dei. aliud possi
dere hoīs. Nō enī tu qd possides to
tū habes in ptāte: aut qm̄ diu ui
uat bos tuus ī tua ptāte ē. aut ut
nō pereat. aut pascat. Apud quē sū
ma potestas ē. sūma et secreta cog
nitio: et tribuam9 hoc deo laudā
tes deū. nō audeam9 dicē qmō no
uit deus: ne forte hoc a me fr̄es
expectetis ut explicē uobis qmō
cognoscat ds. Hoc solū dico: non
sic cognoscit ut hō: nō sic cognos
cit ut angel9. Et qmō cognoscat di
cē nō audeo. qm et scire nō possū:
unū tantū scio. qȝ et anteqm̄ esset
uolatilia celi nouerat ds qd fue
rat creatur9. Que ē illa notitia.
O homo uidē cepisti uolatilia pos
tea qm plasmatus es: postea qm
sensū uidēdi accepisti. Hec uola
tilia de aqua nata st ad uerbū dei
dicētis: pducant aq uolatilia.
Ubi nouerat deus: que iperabat
ut aq pferret. Iā certe nouerat
qd crearat: et anteqm crearet no
uerat. Tanta ē gº notitia dei ut
apud ipm essent quodā ieffabili
m̄ anteqm creata essent: et a te
expectat ut accipiat qd anteqm
crearet habebat. Cognoui oīa
uolatilia celi: q tu m̄ nō potes da
re. Que tu m̄ mactatur9 es ego
cognoui oīa. Nō qȝ feci cognoui:
sed ut facerē. Et species agri
meū est. Pulchritudo agri. uber

tas oim̄ in terra gignētiū mecū ē
ĩquit. Quom̄ cū illo? Vtrū et ante
qm̄ fierent? Cū illo eni erat oīa fu
tura. et cū illo sūt omia pterita: fu
tura ita ut nō ei detrahant oīa p
terita. Cū illo sūt omia cognitione
q̄dam ĩeffabilis sapiētie dei ĩ verbo
cōstituta: et in ipm̄ verbū oīa. An
aliquo m̄ cū illo ē agri species? qa
ipe ubiq; ē et ipe dixit. celū et t'ra
ego ĩpleo? Quid cū illo nō est de
quo dr̄. si ascendero in celū tu illic
es. et si descendero ĩ infernū ades?
Cū illo ē totū: sed nō sic cū illo est.
ut aliquā ex hīs q̄ creauit cōtagionē.
aut eorū ĩdigentiā patiat̄. Nā certū
ē forte colūpna iuxta quā stas: et cū
fatigat̄ fulcis incūbis in eā. Indi
ges eo qd̄ certū est: nō indiget d's agro
qui cū illo ē. Cū illo ager. cū illo spe
cies terre. cū illo species celi: cū illo
omia volatilia. qr̄ ipe ubiq;. Et q̄re
apud ipm̄ omia? Oīa et anteqm̄ es
sent oīa aut crearent̄: ei nota erat
oīa. Ds explicat. q's exponit illⁱ? qd̄
ei dr̄ in alio psalmo. qm̄ bonorū me
orū nō eges? Nō se egere a nob' ali
quo necessario dixit. Si esuriero
nō dicā tibi. Nō esuriet. neq; sitiet.
neq; laborabit. neq; obdormiet:
qui custodit isrl'. Sz ecce ut scdm
carnalitatē tuā loquar. qr̄ tu cū
nō māducauis famē patieis. For
te putas et deū esuriē ut māducz?
et si esurieit nō tibi dr̄. oīa antē
illū sūt: unde vult tollit qd̄ illi
necessariū ē. Dicta sūt hec ad cō
uincendū puulū sensū? nō q'a p
fessus ē deus esuriē suā: qm̄qm̄
pp̄t nos deus ille deorū et esurire
dignatus ē. Venit esurire et sa

ginare. venit sitire et potū dare?
venit vestiri et vestire ĩmortalita
te: venit paup diuites factur'. Ete
nō pdidit diuitias suas ad sume
dā paupertatē nr̄am: qr̄ ĩ illo sūt oēs
thezauri sapīe et sciētie abscōditi.
Si esuriero nō dicā tibi: Meus ē
eni orbis t're et plenitudo eiꝰ. Noli
ergo laborare qd̄ m̄ des: sine labore
habeo qd̄ volo. Qd̄ gᵒ de gregibus
tuis adhuc cogitas? Nuqd māṇ
ducabo carnes taurorū? aut sangui
ne hircorū potabo? Audistis q'dā
nobis nō querat: qui nescio qd̄ nō
bis vult indicē. Si de talibz cogi
tabatis? iā auferte cogitationes
vras a talibz rebus: nichil tale
deo offerre cogitetis. Si habes tau
rū pinguē. occide paupibz: madu
cent ipi carnes taurorū. et si non
bibent sanguinē hyrcorū. Qd̄ cū
fecis. ĩputabit tibi ille qui dixit.
si esuriero nō dicā tibi: et dicet ti
bi. esuriui et dedistis m̄ manducare.
Nuqd māducabo carnes taurorū?
aut sanguinē hircorū potabo?
Dic gᵒ dn̄e deus nr̄. qd̄ indicas pplo
tuo. isrli tuo? Immola deo sacrifi
ciū laudis. Dicam' illi et nos: ĩ
me sūt deus vota tua: q̄ reddam ĩ
laudis tibi. Expauerā ne aliqd̄ ĩ
diceres. qd̄ esset extra me. qd̄ caputa
bā ĩ arcte mea: t' a fure iā forte ablatū
ēat. Qd̄ m̄ ĩdicas? Imola deo sacrificiū laudis.
Ad me redeā: ubi ĩueniā qd̄ ĩmolē.
Ad me redeā: ĩ me ĩueniā laudis
ĩmolationē. Ara tua. cōsciētia tua.
Imola deo sacrificiū laudis. Se
curi sum'. nō im' in arabiā thus
q̄rere? nō sarcinas auari negocia
toris excutim': sacrificiū laudis

quit a nobis deus. Habebat hoc sa
crificiu laudis zacheus i patrimo
nio suo? habebat vidua i sacello
suo: habebat nescio qs pauper hos
pes in dolio suo. Alius nec in patri
monio. nec i sacello. nec i dolio aliqd
habebat? totu habebat in aio suo
salus domui zachei: et plus misit hec
vidua qm diuites illi. Iste calice
aque frigide porriges no pdet mer
cede sua: s et pax in tra hoibus bone
voluntatis. Immola deo sacrificiu
laudis. O sacrificiu gratuitu. gra
datu. No quide hoc emi qd offerre
s tu donasti: na nec hoc habere. Im
mola deo sacrificiu laudis. Et hec
imolatio sacrificiu laudis. gras a
ge illi a quo habes qcqd boni ha
bes: et cuius misericordia tibi dimittit
qcqd tuu mali habes. Immola deo
sacrificiu laudis: Et redde altis
simo preces tuas. Hoc odore dns delec
tatur. Redde altissimo preces tuas. Et
inuoca me i die tribulatois tue:
et eruam te et glorificabis me. No
eni psumere debes de viribz tuis: oia
auxilia tua me data sunt. Me inuoca
i die tribulatois: erua te et glificab
me. Ad hoc eni pmisi die tribulatois
tibi fieri: qz forte si no tribulareis
no inuocares me. Cu tribulais aut
inuocas me. cu inuocas me eruam te:
cu eruam te glificabis me ut iam
no discedas a me. Obtorpuerat q
dem et friguerat a feruore oronis:
et dixit. tribulatione et dolore in
ueni. et nome dni inuocaui. Inue
nit tribulatione taqm aliqd uti
le. putruerat tabe pccor suor. ia
sine sensu remanserat: inuenit tribu
latione taqm ustione et sectione.

Inueni inquit tribulatione et dolore:
et nome dni inuocaui. Et qda sunt
tribulatioes omibz note. Ecce iste q
abundant in gne huano. alius dapno
affectus plangit? alius orbitate p
cussus luget: alius patria exulatus
meret et redire cupit. itolerabile
pegrinatione deputas. Alteri vinea
grandinata e: attedit ad labores suos.
et co summata oem opera in cassu?
qm no potest no contristari? Inimi
cu patit ex amico? q maior miseria
in genere huano? Plagut hec oes
et dolent? et tribulatioes sut iste:
et in his oibus inuocant dnm. et rec
faciut. Inuocent deu? potens e vel
docere tolerandu vel sanare toleratu:
nouit ille no sinere teptari nos su
pra qm possumus ferre. Inuocemus
deu etia in istis tribulatoibz: sed
he tribulatoes inueniunt nos. sicut
i alio psalmo scriptu e. adiutor in
tribulatoibz q inuenerut nos ni
mis. Est queda qua nos debemus
inuenire. inueniat ista tribulatio:
est queda tribulatio qua nos debemus
querere et inuenire. Que est ista?
Ea ipa in hoc mudo. Felicitas. af
fluentia reru tpaliu: no quidem
ipa tribulatio est. solatia sut tri
bulatois. Cuius tribulatois? Nostre
pegrinatois. Hoc eni ipm qd cu deo
nondu sumus. hoc ipm qd inter tepta
tiones molestias qz versamur. qd sine
timore esse no possumus: tribulatio e.
Non eni est illa securitas q nobis
pmissa e. Hanc tribulatione pere
grinatois sue. qui no inuenit. ad
patria redire no cogitat: tribula
tio illa e fratres. Certe m facimus bo
na opa. qn porrigimus pane esurienti.

domum peregrino. et cetera: tribulatio est
et hec. Invenimus enim miseros super
quos misericordiam faciamus. Et si miserorum
miseria facit nos compatientes: quanto
melius ibi iam essemus ubi non invenis
esurientem quem pascas. ubi non inve-
nis peregrinum quem suscipias. non nu-
dum quem vestias? non egrum quem visi-
tes. non litigantem quem concordes?
Omnia enim ibi summa sunt: vera sunt.
sancta sunt. eterna sunt. Panis noster ibi
iusticia est: potus noster ibi sapientia est.
vestis nostra ibi immortalitas est: domus
nostra eterna in celis: firmitas nostra
immortalitas. Numquid egritudo sur-
repit? Numquid lassitudo ad somnum
trahit? Nulla mors. nulla lis: ibi
pax. quies. gaudium. iusticia: nullus
intrat inimicus. nullus labitur amicus.
Que ibi quies? Si cogitemus. atten-
damus ubi sumus? et ubi nos futuros
esse promisit qui mentiri nescit: et ex ipsa
eius promissione invenimus in qua sumus
tribulatione. Hanc tribulationem ne-
mo invenit: nisi qui quesierit. Sanus es:
vide si miser es. Nam facile est ut qui
egrotat sentiat se miserum. Cum sa-
nus es. vide si miser es: quia cum deo
nondum es. Tribulationem et dolorem
inveni: et nomen domini invocavi. Im-
mola ergo deo sacrificium laudis. lau-
da promittentem. lauda vocantem? lau-
da exhortantem. lauda adiuvantem:
et intellige in qua tribulatione positus
es. Invoca. erueris: glorificabis.
permanebis. Videte autem quod sequitur
fratres mei. Iam enim nescio quis quia
dixerat illi deus. immola deo sacri-
ficium laudis. et hoc quodammodo vecti-
gal indixerat. meditabatur sibi et
dicebat. Surgam cotidie. pergam ad

ecclesiam: dicam unum ymnum matutinum.
alium vespertinum? tertium aut quartum
in domo mea: cotidie sacrifico sacri-
ficium laudis et immolo deo meo. Be-
ne facis quidem si hoc facis? sed vide si
iam securus sis. quia iam hoc facis: et for-
te lingua tua deum benedicat. et vita tua
deo maledicat. O populus meus dicit
tibi. deus deorum dominus locutus est: et
vocavit terram a solis ortu usque ad oc-
casum. quamvis adhuc inter zizania
constitutus sis. immola sacrificium lau-
dis deo tuo. et redde illi preces tuas:
sed vide ne vivas male et cantes be-
ne. Quare hoc? Peccatori enim dicit
deus. ut quid tu enarras iusticias
meas? et assumis testamentum meum
per os tuum? Videtis fratres cum quo tre-
more ista dicamus. Assumimus tes-
tamentum dei per os nostrum: et predicamus
vobis eruditionem et iusticias domini. Et
quid dicit peccatori dominus? Ut quid tu? Pro-
hibes ergo predicatores peccatores? Et ubi
est illud. que dicunt facite? que autem faciunt
facere nolite? Ubi est illud. sive verita-
te sive occasione christus annuntietur? Sed
hec dicta sunt. ne timeant qui audiunt
a quocumque audiant: non ut securi
sint qui dicunt bona et faciunt ma-
la. Modo ergo fratres vos securi estis: si
bona auditis. deum auditis per quem-
libet audiatis. Sed noluit deus sine
correptione dimittere illos qui dicunt:
ne hoc solo quod dicunt securi sibi ob-
dormiscant in mala vita: et dicant
sibi. neque enim perdet nos deus. per quos
nos voluit tanta bona dici populo suo.
Immo vero audi quod dicit. quicumque di-
cis et qui vis te audiri. prior te
audi: et dic quod dicit in alio psalmo
quidam. audiam quid loquatur in me dominus

deus. qui loquetur pacem in plebem su-
am. Qualis g° ego qui non audio quod
in me loquitur? et volo ut alii audi-
ant quod per me loquitur? Audiam prior
audiam: maximeque audiam quod loquitur
in me dominus deus. qui loquetur pacem.
populo suo. Audiam et castigabo corpus
meum et servituti subiciam: ne forte
aliis predicans ipse reprobus inveniar.
Ut quid tu enarras iusticias meas?
Ut quid tu. quod tibi non prodest? Ammo-
net illum ut audiat? non ut ponat
predicationem: sed ut assumat obedien-
tiam. Tu vero ut quid assumis testamen-
tum meum per os tuum? Tu vero odisti e-
ruditionem: odisti disciplinam. Quan-
do cantas et laudas. quando castigo
murmuras: quasi quando parco sim deus tuus.
et quando castigo non sim deus tuus. Ego
quos amo arguo et castigo. Tu vero
odisti eruditionem. Proiecisti ser-
mones meos post te. Que dicuntur precepta
pictas post te. Et proiecisti sermones
meos post te: ubi non videantur a te.
sed oneret te. Et proiecisti sermones
meos post te. Si videbas furem
concurrebas ei: et cum adulteris por-
tionem tuam ponebas. Ne forte dices.
non feci furtum. non feci adulterium?
quid si placuit tibi qui fecit? Nonne ipso
placito concurristi? Nonne portio-
nem tuam cum illo qui fecit laudando
posuisti? Hoc est enim fratres concurre-
re cum fure. et ponere cum adultero portio-
nem tuam? quia et si non facis. et laudas
quod fit. assipulator es facti: quoniam
laudatur peccator in desideriis anime sue.
et qui iniqua gerit benedicetur.
Non facis mala: laudas mala fa-
cientes. Hoc enim parum malum est?
Cum adulteris portionem tuam pone-

bas. Os tuum abundavit malicia:
et lingua tua amplexa est dolositatem.
Malivolentiam et dolositatem fratres
quorundam hominum dicit: qui per adula-
tionem quamvis sciant mala esse que
audiunt. ne offendant eos a quibus
audiunt. non solum reprehendendo sed tacen-
do parum est quia non dicunt male fecisti.
sed dicunt et bene fecisti. et norunt
malum esse. Sic abundat malicia: et
lingua eorum amplexatur dolositatem.
Dolositas est fraus quedam in verbis:
aliud promendi. aliud sentiendi. Non
ait. lingua tua admisit dolositatem.
aut perpetravit dolositatem: sed ut os-
tenderet tibi quandam delectationem
in ipso malo facto. amplexa est. dixit.
Parum est quia facis: et delectaris. Lau-
das in presentia. irrides apud te: pre-
cipitas hominem incaute vicia sua per-
ferentem. et an sint vicia nescientem.
tu qui scis vicium esse. non dicis. quo ir-
ruis? Si illum vides ambulare incaute
in tenebris ubi tu puteum esse scires et
taceres? qualis esses? Nonne inimicus
deputareris anime eius? Et tamen si in
puteum caderet: non anima sed corpore moreretur.
Precipitat se in vita sua. predicat apud
te mala facta sua: tu nosti mala esse
et laudas. et irrides apud te. O.
si convertatur aliquando ad deum ille quem
irrides et quem corripere noluisti:
et dicat. confundantur qui dicunt michi
euge euge. Et lingua tua amplexa est
dolositatem. Sedens adversus fratrem
tuum detrahebas. Et ipsum sedens
ad hoc pertinet quod superius dixit am-
plexa est. Qui enim stans et transiens
facit non cum voluptate facit? quod vero
ad hoc sedet. quantum ocium querit ut fa-
ciat? Sedens adversus fratrem tuum

detrahebas: ipam detractione mala diligēter faciebas. sedendo faciebas. Volebas ibi occupari. ãplexabaris malū tuū: osculabaris dolū tuū. Sedens adūsus frem tuū detrahebas. Et adūsus filium mris tue ponebas scandalū. Qs ē filius matris? None frater? Hoc g° repete voluit qd supius dixerat fratrem tuū. an aliqm distinctione nobis itelligenda isinuauit? Plane fres. puto ee distinguēda. Frater adūsus fratrē detrahit. verbi gratia ut puta q̃si firm9 et aliqui9 iā momēti doctor. et doctus detrahit fratri suo. forte bene docenti et bene ābulanti: ē aut alius ifirm9. adūsus illū ponit scandalū huic detrahendo. Etenī cū detrahit bonis ab his qui vident aliquī9 momēti esse et docti ee: in scandalū cadūt ifirmi q adhuc nesciūt iudicare. Ideo ifirm9 ille fili9 matris dict9 ē. no dū patris: adhuc lacte idigens et uberib9 adherens. Portatur adhuc sinu matris ecclie. no valet atte(n)dē ad solidū cibū mēse patris sui: sed de ubere mris victū trahit ignarus iudicandi. qm adhuc aīalis atq carnalis ē. Spiritualis aut oīa diiudicat. aīalis aut hō nō p(er)cipit ea q sūt sp(irit)s dei: qm stultitia est illi. Talibus dicit apls. nō potui loqui vobis quasi sp(irit)ualib9. s q̃si carnalib9: tanqm puulis in xpo lac vobis potū dedi. nō escam. Neq enī poteratis: s nec adhuc quidē potestis. Mater vob fui quom dr alio loco. Factus sū puulg i medio vrm. tanqm nutrix fouēs filios suos. Nō nutrix nutriens filios alienos: s nutrix fouēs filios suos. Sūt enī mres. q cū peperint dant nutricib9. Ille q peperūt nō fouent filios q° nutriendos dederūt: ille aūt que fouet. nō suos fouent. s alienos. Iste vo ip(s)e pepat. ipse fouebat: nulli nutrici que pepat comittebat. Dicebat enī. q(ui)s iterū pturio donec xpo formet in vobis. Fouebat g° et lactabat. Erant aūt quidā quasi docti et sp(irit)uales. qui paulo detherent. Epistole quidē aūt g(ra)ues et fortes sūt: p(re)sentia aūt corpis ifirma. et sermo cōtēptibilis. Dicit enī in epl'a sua. quosdā detractores suos ita dixisse. Sedebant et adūsus frem suū detrahebant: et adūsus lactandū illū filiū matris ponebat scandalū. Merito fecerūt ipi matri: ut iterū parturiret. Et adūsus filiū mris tue ponebas scandalū. Hec fecisti et tacui. Ideo veniet dūs ds nr et nō silebit. mr hec fecisti et tacui. Qd ē tacui? Diuinditā suspēdi. seueritatē meā distuli: patiētia tibi plongaui. penitētiā diu expectaui. Hec fecisti et tacui. Ego aūt cū ad hoc expectarē ut te peniteret: scdm aplm dicentē. tu aūt scdm duritiā cordis tui et cor ipenitens thesaurizas tibi irā in die ire et reuelatiōis iusti iudicij dei. Suspicatus es iniquitatē. qd ero tibi silis. Parū est q° mala facta tua placent tibi: placere putas et mi. Deū q° nō pateris vltore vis tenē pticipē: et tanqm corruptū iudicē prede sociū vis

habe. Suspicatus es iniquitate qd ero tibi silis: du no vis tu m ee silis.
Estote em iquit sicut et pr vr q in celis e: qui facit sole suu oriri sup bonos et malos. Hunc tu imitari noluisti. qui donat bona et malis: ut sedens detrahas et bonis.
Suspicatus es iniquitate qd ero tibi silis. Arguam te. Qndo ds manifestus ds nr et no silebit: arguam te.
Et qd tibi faciam arguendo te? Qd tibi faciam? Modo te no vides. facio ut videas te: qr si vides te et displicebis tibi. placebis m: qr vo te no videns placuisti tibi. displicebis et m et tibi. Michi cu iudicaberis: tibi cu ardebis. Qd em tibi faciam inqt?
Constituam te ante faciem tuam. Qd em vis latere teipm in dorso tuo? Ibi es. no te vides: facio ut te videas. Qd post dorsu posuisti. ante faciem ponam: videbis feditate tua. no ut corrigas. sed ut erubescas. Iam qr dicat ista fres. desperandus est ille cui dr? Nec illa civitas de q dictu e. triduo ninive evertetur? int triduu ydonea fuit converti. orare. plangere: de pena iminenti misericdiam pmereri. Audiant g qui tales st du licet audire et tacente. veniet em et no silebit. et arguet qndo correctioni locus nullus erit: statuam te igt ante faciem tuam. Modo g tu fac qd ds es: qd tibi minatur facere dns. Tolle te a tergo tuo ubi te videre no vis. dissimulans a factis tuis: et constitue te ante te. Ascende tribunal mentis tue. esto tibi iudex: torqueat te timor. erumpat te confessio. et dic deo tuo. qm iniquitate mea ego cognosco. et delictu meu ante me est

semp. Qd erat post te fiat ante te: ne tu ipe postea a deo iudice fias ante te. et no sit q fugias te. Intelligite aut hec qui obliviscimini dnm.
Videte qr clamat et no tacet: non parcit. Oblitus eras dnm: no cogitabas de via tua mala. Intellige qr oblitus es dnm. Ne qndo rapiat sicut leo. et no sit q eruat. Qd e sicut leo? Sicut potens sic fortis: sicut ille cui nemo resistere pt. Ad hoc retulit ut diceret leo. Ponitur em in laude: ponitur in vituperatione. Dictus e leo diabolus: adusarius vr ait tanqm leo rugiens circuit qrens quem devoret. Nunqd qr ille leo dictus e pter inmane sevitia? xpc no dr leo pter ingente fortitudine? Et ubi e illud. vicit leo de tribu iuda? Intendat paululu caritas vra adhuc modicu qd restat. Obsecro vos ut excutiatis fatigatione: aderit ille qui vobis usq in hanc hora vires dedit.
Paulo ante dicebat tanqm iditens vobis ut audiatis vectigal qddam laudis sue. immola deo sacrificiu laudis. et redde altissimo preces tuas: postea aute peccatori aut dicit ds ut qd tu enarras iusticias meas. et assumis testamentu meu p os tuu?
Tanqm diceret ei. Nichil te pdest qd laudas. Ego indixi laudis sacrificiu illis qui bn vivunt. Eis ei pdest qd laudant: tu aut si laudas nichil tibi pdest. Ut qd me laudas?
No est speciosa laus i ore peccatoris.
Postea concludit qsi ad utrumq et arguens malos qui obliviscuntur deu ait. intelligite hec q obliviscimini deu: neqn rapiat sicut leo. et non sit qui eruat. Sacrificium laudis

glorificabit me. Quoniam sacrificium lau
dis glorificabit me. Certe nichil prodest
malis sacrificium laudis? quia assumunt
testamentum tuum per os suum: et faciunt
dampnanda que displicent oculis tuis.
Prorsus inquit et illis hoc dico: sacrifi
cium laudis glorificabit me. Iam puta
bas tibi laudem non prodesse: lauda et
proderit tibi. Si enim male viuis et bo
na dicis: nondum laudas. Sed rursus
si iam cepis bene viuere meritis tuis
tribuas quod bene viuis; nondum lau
das. Nolo te esse latronem insultan
tem cruci domini: sed nec te illum volo esse
in templo iactantem merita sua et oc
cultantem vulnera sua. Si fueris
iniquus et perseueraueris in illa iniquita
te: non dico tibi non proderit laus. sed
non me laudas: laudem istam esse non
deputo. Rursus si fueris quasi iustus.
nam nemo iustus nisi humilis et pius.
et de iusticia tua inflatus incesseris.
et alios in comparatione tua contempseris.
et superextuleris te tanquam glorians de
meritis tuis: non me laudas. Nec
ille me laudat qui male viuit: nec
ille me laudat qui quasi de suo bene
viuit. Sed numquid ille phariseus quasi
de suo talis erat dicens: gratias tibi ago
quia non sum sicut ceteri homines. Gratias
deo agebat ex eo quod bonum in se ha
bebat. Quamuis ergo aliquid bonum in
te sit. quamuis iam intelligas non ex te
esse quod bonum est. sed a deo te accepisse:
tamen in eo ipse si te extuleris super
alium non habentem. inuidus teneris:
nondum laudator meus eris. Primo ergo
corrige a via pessima. incipe viuere
bene: intellige quia non corrigeris nisi
dono dei. A domino enim gressus hominis
diriguntur. Hoc cum intellexeris. Faue
et aliis ut sint quod et tu es: quia hoc eras
et tu quod et illi sunt. Faue quantum potes
et noli desperare: non enim usque ad te di
ues deus. Non ergo laudat qui male vi
uendo offendit dominum: non laudat qui
cum iam cepit bene viuere de suo putat
esse quod bene viuit non acceptum a deo.
Nec ille laudat qui cum sciat se quod be
ne viuit accepisse a deo: tamen usque ad
se vult esse diuitem deum. Ille itaque qui di
cebat gratias tibi ago deus quod non sum
sicut et ceteri homines. iniusti. raptores.
adulteri. sicut et publicanus iste. non
ne ibi habebat unde diceret. donauit publi
cano huic quod mihi donasti? supple et
in quem nondum dedisti. Sed iam quasi
saturatus ructabat. non dicebat.
ego autem egenus et pauper quod dicebat
publicanus ille. domine propicius esto mi
chi peccatori: ideo descendit iustificatus
publicanus magis quam ille phariseus.
Ergo audite qui bene viuitis. audi
te qui male viuitis: sacrificium lau
dis glorificabit me. Nemo mihi offert
hoc sacrificium et malus est: non dico
non hoc mihi offerat malus. sed nemo
mihi hoc offerat malus. Qui enim
laudat bonus est. quia si laudat etiam
bene viuit: quia si laudat non solum
lingua laudat. sed et vita cum lingua
consentit. Sacrificium laudis glorifi
cabit me: Et ibi via est in qua os
tendam illi salutare dei. In sacrifi
cio laudis via est qua illi ostendam
salutare dei. Quid est salutare dei?
Christus ihesus. Et quoniam in sacrificio lau
dis nobis ostendit christum? Quia christus
cum gratia venit ad nos. Hic dicit apostolus.
Viuo autem iam non ego: viuit vero in me
christus. Quod autem in carne viuo. in fide
viuo filii dei: qui me dilexit. et tra

didit semetipm̄ p me. Agnoscant
g° pc̄tores: q̄ nō opus ee̅t medic⁹ si
sani essent. Etenī xp̄c pro ipijs mor
tuus ē. Cū g° agnoscūt ipietates
suas. et pmo imitant̄ publicanū
illū dicentē. ppitius esto m̄ pc̄tori:
ostendūt vulnā. iplorant medi
cū. Et q̄ nō se laudāt s̄ repchen
dūt se. ut qui glīatur nō in se. s̄ in
dn̄o glīetur: agnoscūt causā adue̅
tus xp̄i. q̄ ideo venit ut pc̄tores
saluos facēt: q̄ ih̄c xp̄c veīt inq̄t
in hūc mūdū pc̄tores saluos facē.
quoꝝ pmus ego sū. Pinde illos iu
deos de ope suo glīantes sic arguit
idē apl̄s. ut eos dicēt ad grām nō
ptīnē. qui meitis et opibus suis
mercedē deberi arbitrabāt̄. Qui
g° ad grām se scit ptinē qd̄ ē xp̄c:
et qd̄ est xp̄i nouit. q̄ idiget grā.
Si grā vocat̄. gratis dat̄: si gratis
datur. nulla meita tua p̄cesserūt
ut detur. Nā si p̄cesserūt merita
tua: merces nō iputat̄ scd̄m grām.
s̄ scd̄m debitū. Si g° dicis p̄cessisse
meita tua. te vis laudāē nō deū:
ideo nō agnoscis xp̄m qui venit
cū grā dei. Cōuerte g° te ad meita
tua: vide illa mala fuisse ut nō
tibi debētur n̄ suppliciū nō pmiū:
et cū vidis q̄d tibi p meritū debe
bat̄. agnoscis q̄d p grām donet̄:
et sacficio laudis glorificas deū.
Ibi est enī via ī qua nōueis xp̄m
salutare dei. Explicit psalm⁹ xlix.

Incipit psalmus quinquagesimus.

Multitudinis hui⁹ nec fre
quētia fraudanda est:
nec ifirmitas onerāda.
Silentiū petim⁹ et q̄e
tem: ut vox nr̄a post hesternū la

bore possit aliq̄ntis viribz pdurāe.
Credendū est caritatē vrām. nō ob
aliud hodierno die copiosius cōue
nisse: n̄ ut oretis p eis q°s absētia
facit alienos. et puersus affect⁹.
Neq̄ enī loquim̄ de paganis. neq̄
de iudeis. s̄ de xp̄ianis: neq̄ de his
adhuc catecuminis. s̄ de multis eciā
ā baptizatis. a quoꝝ lauacro nichil
distatis: et eoꝝ tn̄ cordi dissilēs es
tis. Qm̄ multos enī hodie fratres
nr̄os cogitam⁹ et plangim⁹ ire ī va
nitates et isanias mēdaces. negli
gē qd̄ vocati sūt: qui si forte ī ipso
circo aliq̄ ex causa expauescat. cō
tinuo se signat: et stant illic por
tātes ī fronte vnde abscedēnt si
hoc ī corde portaret. Depcanda ē
misdia dei: ut donet itellectū ad
ista dāpnāda. et affectū ad fugie̅
da: et misdiā ad ignoscēda. Opor
tune g° de penitentia psalm⁹ ho
die cātatus ē: loq̄mur et cū absen
tib⁹. Erit ad eos vox nr̄a. meoria
vra: nec ut sauciōs et lāguidos
negligatis. sed ut facilius sanetis.
sani pmanē debetis. Corrigite ar
guēdo. cōsolamī alloquēdo. exem
plū prebete bene viuēdo: adeit e
is qui affuit et vobis. Nō enī vo
bis iā ista picula ptergressis fons
misdie dei pcīsus ē. quā veīstis
veīent. quā tū sistis transibūt.
Molestū est quidē et nimiū pi
culosū. imo pniciosū. et pro certo
exiciabile q̄d scientes peccāt. Alit̄
enī ad has vanitates currit q̄ voce
xp̄i contēpnit: alit̄ ille qui nouit
q̄d fugiat. Sed nec de talibz despa
ri debere iste psalmus ostendit.
Inscribitur enim titulus eius.

Psalmus ipsi david cum venit ad eum
nathan propheta. quando intravit ad barsabee.
Bersabee erat mulier uxor
aliena. cum dolore quidem di
cimus et tremore: sed tamen deus
noluit taceri quod voluit scribi. Di
cam ergo non quod volo sed quod cogor: dicam non
exhortans ad imitationem. sed instru
ens ad timorem. Huius mulieris uxoris
aliene pulchritudine captus rex et
propheta david: ex cuius semine secundum car
nem dominus venturus erat. adulteravit
eam. Hoc in isto psalmo non legitur. sed
in titulo eius apparet: in libro autem reg
norum plenius legitur. Utraque scriptura
canonica est: utriusque sine ulla dubi
tatione a christianis fides habenda est:
commissum atque conscriptum est. Huius
etiam maritum in bello occidendum cu
ravit: homicidio auxit adulterium.
Et post hoc factum missus est ad eum
nathan propheta: missus est a domino qui
eum argueret de tanto commisso. Quod
caveant homines diximus: quod vero si lap
si fuerint imitentur audiamus. Mul
ti enim cadere volunt cum david; et no
lunt surgere cum david. Non ergo cadendi
exemplum propositum est: sed si cecideris re
surgendi. Attende ne cadas. non
sit delectatio minorum lapsus ma
iorum: sed sit casus maiorum tremor mi
norum. Ad hoc propositum est. ad hoc scrip
tum: ad hoc in ecclesia sepe lectum atque
cantatum. Audiant qui non ceciderunt
ne cadant: audiant qui ceciderunt
ut surgant. Tanti viri peccatum non ta
cetur. predicatur in ecclesia: audiunt ma
le audientes. et querunt sibi patroci
nia peccandi. Attendunt unde defen
dant quod committere paraverunt. non unde
caveant quod non commiserunt: et dicunt

sibi. Si david. cur non et ego? Inde
anima iniquior: quia cum propterea fecit quia da
vid fecit. ideo peius quam david fecit.
Dicam hoc ipsum si potero planius: da
vid nullum sibi ita exemplum proposuerat
ut tu. Ceciderat lapsu cupiditatis:
non patrocinio sanctitatis. Tu tibi tanquam
sanctum proponis ut pecces; non imitaris eius
sanctitatem. sed imitaris ruinam. Hoc amas
in david; quod in se odit david. Pa
ras te ad peccandum: disponis peccare.
Librum dei ut pecces inspicis: scriptu
ras dei ad hoc audis ut facias quod
displicet deo. Hoc non fecit david.
Correptus est per prophetam: non lapsus est
in propheta. Alii vero audientes salubri
ter casum fortes. metiuntur infirmitatem
suam. et quod dampnat deus devitare cupi
entes. ab aspectu securo abstinent
oculos. non eos defigunt in pulchritu
dine carnis aliene: nec seipsos faciunt
de perversa simplicitate securos. Non
dicant bono animo attendi. benigne
attendi: de caritate diu aspexi.
Ponunt enim sibi casum david: et ad
hoc illum magnum vident cecidisse
ut parvi nolint videre unde possint ca
dere. Reprimunt enim oculos a petulanti
a. non se facile adiungunt. non miscent
mulieribus alienis: non levant oculos
faciles ad aliena menia. ad alie
na solaria. De longe enim vidit da
vid illam in qua captus est: mulier lon
ge. libido prope. Alibi erat quod videbat:
in illo unde caderet. Attendenda ergo
hec infirmitas carnis: recordanda
verba apostoli. non ergo regnet peccatum in vestro
mortali corpore. Non dixit non sit: sed
non regnet. Inest peccatum cum delectaris:
regnat si consenseris. Carnalis de
lectatio presertim usque ad illicita et

aliena pgrediens. frenanda est nõ re
laxanda: ĩperio dominanda. nõ ĩ ĩpe
rio collocanda. Attende securus: si nõ
habes unde movearis. Sz respondes:
fortiter teneo. Nũqd tu fortior quam da
uid? Ammonet etiã tali exeplo. nõ
se quenquam debere extollere in psperitate re
bus. Multi enim res adũsas timent:
res psperas nõ timent. Piculosior ẽ
res pspera aĩo: quam adũsa corpori.
Prius corrumpit pspera: ut ĩueniat
qd frangat adũsa. Fratres mei. adũsus
felicitatem acrius vigilandũ ẽ. Pro
terea videte quemadmodum eloquium dei
in nra felicitate tollat nobis securi
tatem. Servite inquit dño in timore:
et exultate ei cũ tremore. Exulta
tio ut gras agamus: tremor ne cada
mus. Hoc pccm nõ fecit dauid. cũ p
secutorem saulem pateretur. Qn dauid
sctus saulem ĩmitĩ patiebatur. qñdo
illius psecutionibus agitabatur. qn p
diuersa fugiebat. ne ĩ manus eius
incideret: nõ concupiuit alienã. nõ
adulterata uxore occidit virum.
Erat in ĩfirmitate tribulationis
sue tanto in deũ interior quantum mise
rior videbatur. Utile quidda ẽ tribu
latio: utile medici ferramentũ. cũ g
diaboli teptamentũ. Factus ẽ se
curus devictis hostibus: pssura ca
ruit. tumor excreuit. Valet g hoc
exeplũ ad id. ut timeamus felicitatem.
Tribulationem inueni et dolorem inueni:
et nomen dñi inuocaui. Sz factũ ẽ.
dixi hec eis qui nõ comiserunt
ut vigilent custodire integritatem
suã: et cũ attendunt magnum ceci
disse. parvum timeant. Si vero aliquis
iam lapsus hec audit. et aliquid
mali in consciencia tenet: vba psal
mi huius aduertat. Attendat quidem
vulneris magnitudinem: sz nõ despe
ret medici maiestatem. Pccm cũ
despatione certa mors. Nemo er
go dicat. si iã aliqd mali feci iã
dapnandus sum. deus malis talibus
nõ ignoscit: cur nõ addo pccta pec
catis? Fruar sclo ĩ voluptate las
civia. ĩ cupiditate nefaria: iã p
dita spe reparationis. vl hoc habeã
qd video: si nõ possũ habere qd cre
do. Iste g psalmus. sicut cautos fa
cit eos qui nõ ceciderunt: sic despa
tos nõ vult qui ceciderunt. Quisquis
peccasti et dubitas agere penitenciã
pro pccto tuo. despando salutem tuã:
audi dauid gementem. Ad te natha
ppha nõ est missus: ipe dauid ad te
missus ẽ. Audi eũ clamantem et si
mul clama: audi gementem et co
gemisce. Audi flentem et lacrimas iu
nge: audi correctũ et condelectare. Si
tibi nõ potuit intercludi pccm: spes
venie nõ intercludatur. Missus est ad
istũ virũ nathan ppha: attende.
regni suppia nõ respuit verba p
cipientis. nõ dixit: audes mi loqui
regi? Rex sublimis pphetam audiuit:
plebs eius humilis xpm audiat. Au
di ergo hec: et dic cum illo. Ps.
MIserere mei deus: scdm
magnã misericordiam tuã.
Qui magnã misericor
diã deprecatur: magnã
miseriã confitetur. Querant paruã
misericordiã tuã: qui nesciendo pec
cauerunt. Miserere inquit mei: secun
dum magnã misericordiã tuã. Sub
ueni gravi vulneri: scdm magnã
medicinã tuã. Grave ẽ qd
habeo: sz ad omnipotentem confugio.

De meo tam letali vulnere desperarem: nisi tantum medicum reperirem. Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Quod ait dele iniquitatem meam, hoc est miserere mei deus: et quod ait secundum multitudinem miserationum tuarum, hoc est secundum magnam misericordiam tuam. Quia magna est misericordia multe sunt misericordie: et de magna misericordia tua multe sunt miserationes tue. Attendis contemptores ut corrigas, attendis nescientes ut doceas: attendis confitentes ut ut ignoscas. Fecit hoc nesciens? et quod ait: Fecerat aliquando et multa mala fecerat. Misericordiam inquit consecutus sum: quia ignorans feci in incredulitate. Iste david non posset dicere ignorans feci. Non enim ignorabat quantum mali esset contrectatio coniugis aliene: et quantum mali esset interfectio mariti nescientis, et nec saltem irascentis. Consequuntur ergo misericordiam domini qui ignorantes fecerunt: et qui scientes consequuntur non quamlibet misericordiam sed magnam misericordiam. Magis magisque lava me ab iniustitia mea. Quod est magis magisque lava? Multum iniquitati. Magis magisque lava peccata scientis, qui abluisti peccata ignorantis: nec sit desperandum de misericordia tua. Et a delicto meo munda me. Quo merito? Medicus est: offer mercedem. Deus est: offer sacrificium. Quid dabis ut munderis? Vide enim quem invoces. Iustum invocas: odit peccata. Si iustus est vindicat in peccatis: si iustus est non poteris auferre a domino deo iustitiam eius. Implora misericordiam: sed attende iustitiam. Misericordia est ut ignoscat peccanti: iustitia est ut puniat peccatum. Quid ergo? Queris misericordiam? peccatum impunitum remanebit? Respondeat david, respondeant lapsi: respondeant cum david ut misericordiam mereantur sicut david et dicant. Non domine, non erit impunitum peccatum meum. Novi iustitiam eius cuius quero misericordiam. Non impunitum erit: sed ideo nolo ut tu me punias, quia ego peccatum meum punio. Ideo peto ut ignoscas: quia ego agnosco. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et delictum meum coram me est semper. Non posui post dorsum meum quod feci: non intueor alios oblitus mei: non affector stipulam eicere de oculo fratris mei, cum sit trabes in oculo meo: peccatum meum ante me est, non post me. Fuit enim post me quando ad me missus est propheta: et de ove pauperis similitudinem mihi proposuit. Ait enim nathan propheta ad david. Erat dives quidam habens plurimas oves: pauper autem vicinus eius habebat unam oviculam quam in sinu suo et de suo cibo nutriebat. Venit hospes diviti: nichil de grege suo abstulit, oviculam vicini pauperis concupivit: ipsam suo hospiti occidit. Quid dignus est? At ille profert iratus sententiam. Plane tunc rex nesciens ubi captivus esset, mortem dignum divitem dixit: et ovem reddendam in quadruplum. Severissime atque iustissime. Sed peccatum eius nondum erat coram eo: post dorsum erat quod fecerat. Suam iniquitatem nondum agnoscebat: et ideo alienam non ignoscebat. Sed propheta ad hoc missus abstulit a dorso peccatum et ante oculos posuit, ut videret illam sententiam tam severam in se esse prolatam: ad secandum et sanandum vulnus cordis eius ferramentum

fecit de lingua eius. Hoc fecit dns in
deis. qndo ad eū adulteratā mulierē
adduxerūt: pponētes laqueū tēpta
tiōis. et ī id qd pposuerāt īcidentes.
In adultio inquiūt hec mulier dep
hensa ē: moyses huiusmōi lapidā'e
iussit: tu de illa qd censes: Tāqm
bicipiti muscipula tēptantes cap'e
sapientiā dei: ut si iubet occidi. pde
ret mansuetudīs famā: si aūt iubet
dimitti. īcurrēt tāqm rephensor
legis calūpniā. Qd gͦ respondit:
Nō ait occidite. nō ait dimittite. s
ait qui se scit sine pcō ee. pm9 in
illā lapidē iaciat. Iusta lex q iub3
adulterā occidi: s hec lex iusta mī
tros habeat īnocentes. Attēditis
quā adducitis: attēdite et quiestis.
Illi hoc audito vn9 post alterū dis
cesserūt: remāsit adultera et dns.
Remāsit vulneāta et medic9: remā
sit magna miseia. et magna misei
cordia. Adducētes erubuerūt. nec
veniā petiuerūt: adducta cōfusa
ē et sanata. Ait illi dns. Mulier ne
mo te cōdēpnauit: At illa. nemo dne.
Et ille. nec ego te cōdēpnabo: vade
deīceps iā noli peccare. Nūqd xpc
fecit contra legē suam: Neq3 eni
pater ei9 sine filio dederat legem.
Si celū et terra et oīa q in eis sūt
p ipm facta sūt: lex sine verbo dei
quom scripta ē: Nō ergo ds cont
legē suā: qr nec īperator cont le
ges suas facit. qndo cōfessis dat ī
dulgentiā. Moyses mīster legis.
xpc pmulgator legis: moyses la
pidat ut iudex. xpc indulget ut rex.
Misertus ē gͦ eius scdm magnā mi
sericordiā suā. sicut hic rogat. sic
hic petit. sicut exclamat et dolet:

qd illi adulterā offerētes. facē nolue
rūt. Vulnera sua ostendēte medico
cognouerūt: medicinā a medico nō
qsierūt. Ita sūt multi qs peccāe nō
pudet: agē penitentiā pudet. O ī
credibilis īsania. De vulnē ipo nō
erubescis: de ligatura vulneis eru
bescis: None putridū nudū fedius z puti
dius ē: Cōfuge gͦ ad medicū. age pe
nitentiā: dic iniqtatē meā ego ag
nosco. et pccm meū ante me ē semp.
Tibi soli peccaui et malignū corā
te feci. Qd est hoc: Corā hominibz eni
nō erat adulterata vxor aliena: et
marit9 occisus: None omēs noue
rat qd dauid fecerat: Qd est tibi
soli peccaui. et malignū corā te fe
ci: Qa tu solus sine pccō. Ille iusty
punitor: qui nō habet qd in illo pu
niat. Ille iustus rephensor: qui nō
habet qd in illo rephendat. Tibi
soli īquit peccaui et malignū corā
te feci: Ut iustificeis ī sermonib9
tuis et vincas cū iudicaris. Cui
dicat fres cui dicat difficile ē ad
uertē: deo vtiq3 loqtur. et manifes
tū est. qr deus pater nō ē iudicat9.
Qd ē tibi soli peccaui et malignū
corā te feci: ut iustificeis in sermo
nibz tuis et vincas dū iudicaris:
Videte futurū iudicē iudicandū
a pccōribz iustū: et in eo vincentē.
qr qd in illo iudicaret nō erat. So
lus eni in hoibz verū dicē potuit
homo deus: si iuenistis ī me pccm
dicite. Sz forte erat qd hoīes late
bat: et nō iuēiebant illi qd erat
quidē. s manifestū nō erat: Alio
loco ait. ecce venit pnceps ~~h~~ mūdi.
a cuius īspector oīm pccōrz: ecce īgt
venit pnceps hui9 mūdi morte af

fligens peccatores. propositus mortis. In
uidia enim diaboli mors intrauit in
orbem terrarum. Ecce inquit venit prin
ceps mundi, dixit hec primus passioni.
et in me nichil inueniet? nichil peccati
nichil morte dignum: nichil dampna
tione dignum. Et tamquam ei diceretur. cur ergo
moreris. sequitur et dicit: sed ut sciant
omnes quia voluntatem patris mei facio. sur
gite ambulemus hinc. Patior inquit dig
nus pro indignis: ut eos dignos faci
am vita mea. pro quibus indigne patior
mortem illorum. Huic itaque nullum ha
benti peccatum dicit in psalmo propheta da
uid. tibi soli peccaui et malignum co
ram te feci: ut iustificeris in sermonibus
tuis. et vincas cum iudicaris. Superas
enim omnes homines iudices: et qui se pu
tat iustum coram te. iniustus est. Tu solus
iuste iudicas iniuste iudicatus: qui
potestatem habes ponendi animam tuam. et
potestatem habes iterum sumendi eam. Vin
cis ergo cum iudicaris. Omnes homines su
peras? quia plus es quam homines: et per te
facti sunt homines. Tibi soli peccaui
et malignum coram te feci: ut iustifi
ceris in sermonibus tuis et vincas cum
iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus
conceptus sum. Tamquam diceret. Vicerunt
illi qui fecerunt quod tu dauid: non
enim hoc paruum malum paruumque peccatum.
adulterium et homicidium. Quid illi
qui ex quo nati sunt de ventre matris
sue nichil tale fecerunt? Etiam ipsis
imputas aliquod peccatum: ut ille omnes vin
cat cum cepit iudicari. Suscepit per
sonam generis humani dauid: et atten
dit omnium vincula. Propaginem mortis con
siderauit? originem iniquitatis aduer
tit et ait: ecce enim in iniquitatibus
conceptus sum. Numquid dauid de adul

terio natus erat de iesse viro iusto.
et coniuge ipsius? Quid est quod dicit se i
iniquitate conceptum? nisi quia trahitur ini
quitas ex adam. etiam ipsum vinculum
mortis cum ipsa iniquitate concretum est.
Nemo nascitur nisi trahens penam:
trahens meritum pene. Dicit et in
alio loco propheta. Nemo mundus in
conspectu tuo: nec infans cuius est vnius
diei vita super terram. Nouimus enim
et baptismo christi solui peccata: baptis
mum christi valere ad remissionem peccatorum.
Si infantes omnino innocentes sunt. cur
matres ad ecclesiam cum languentibus
currunt? Quid illo baptismo. quid illa
remissione dimittitur? Innocentem
magis video flentem quam irascentem.
Quid diluit baptismum? Quid soluit
illa gratia? Soluitur propago peccati. quia
si loqui tibi posset ille infans diceret.
et si iam intellectum haberet quem ha
bebat dauid. responderet tibi. Quid at
tendis infantem? Numquid vides faci
nora mea? Sed ego in iniquitate con
ceptus sum. Et in peccatis mater mea
me in vtero aluit. Preter hoc vinculum
concupiscentie carnalis natus est christus
sine masculo ex virgine concipiente
de spiritu sancto. Non potest iste dici in ini
quitate conceptus. non potest dici. in
peccatis mater eius in vtero eum aluit:
cui dictum est. spiritus sanctus superueniet in te.
et virtus altissimi obumbrabit tibi.
Non ergo ideo in iniquitate concipiunt ho
mines. et in peccatis in vtero a matri
bus aluntur. quia peccatum est misceri con
iugibus: sed quia illud quod fit. vtique fit
de carne penali. Pena enim carnis
mors est: et vtique inest ipsa morta
litas. Vnde apostolus. non moriturum
corpus dixit sed mortuum. Corpus

quidē mortuū ꝓpter pc̄m: sp̄c aūt vi
ta ē ꝓpter iustitiā. Quomō g̃ sine vi
culo pc̄i nascit᷑ qui cōcernit᷑: et se
minat᷑ de corpe mortuo ꝓpt̄ pc̄m.
Opus hoc castū in cōiuge nō habz
culpā: ſ origo pc̄i. trahit secū de
bitā culpā. Nō enī marit⁹ q᷑ ma
ritus ē mortalis nō ē: aut aliūde
ñ pc̄o mortalis ē. Erat ei et dn̄s
mortalis: ſ nō de pc̄o: suscepit pe
nā nr̄am. soluit culpā nr̄am. Me
rito g̃o in adā om̄s moriunt᷑: ĩ xp̄o
aūt om̄s viuificant᷑. P vnū hoīez
enī ait apl's. pc̄m in huc mūdū
ĩtrauit. et p pc̄m mors: et ita ĩ
om̄s hoīes ptransiyt. ĩ quo om̄s
peccauert. Definita ē sententia:
ĩ adam ĩquit om̄s peccauert. So
lus esse ĩnocens ĩfans potuit: qui
de ope adam nō natus ē. Ecce
enī veritatē dilexisti: ĩcerta et oc
culta sapiētie tue manifestasti
m̄. Veritatē dilexisti: ĩpunita pec
cata eoꝝ etiā quib⁹ ignoscis nō re
liquisti. Veritatē dilexisti: sic mi
s̄cdiam p̄rogasti. ut seruares et ve
ritatē. Ignoscis cōfitenti. ignoscis
ſ seipm̄ punienti: ita seruat᷑ mi
s̄cdia et veritas. misc̄dia q᷑ hō li
berat᷑: veritas q᷑ pc̄m punitur.
Ecce enī veritatē dilexisti: ĩcerta
et occulta sapiētie tue manifes
tasti m̄. Que occulta. q̄ incerta?
Quia d's ignoscit et talibz. Nich
il tā occultū: nichil tā incertū.
Ad hoc ĩcertū niniuite penitētiā
egerūt. Dixerūt enī q̄muis post
minas ꝓphete. q̄muis p⁹ illā vocē
triduo. et niniue euertet᷑: dixert
apud se petendā ēē misc̄diā. dixe
rūt ita disceptantes. Q's nouit si

d's flectit in meli⁹ sententiā suā et
misereat᷑? Incertū erat cū d'r quis
nouit. De ĩcerto penitentiā egerūt:
certā misc̄diā meruerūt. Pstraue
rūt se in lacrimis. ĩ ieiuniys. ĩ cili
cio et in cinere. pstrauerūt se. ge
muerūt. fleuerūt. pepcit d's. Ste
tit niniue. an euſa ē niniue? Alit᷑
q̄dem videt᷑ hoībz: et alit᷑ visū ē
deo. Ego aūt puto ĩpletū fuisse qd'
ꝓph'a dixerat. Respice q̄ fuit nini
ue. et vide q᷑ euersa ē: euersa ĩ ma
lo. edificata ĩ bono: sicut euersus
saul⁹ psecutor. edificat᷑ paul⁹ p
dicator. Q's nō dicēt ciuitatē istā
ĩ qua nūc sum⁹ feliciť euersam.
si om̄s illi ĩsani. nugis suis deser
tis ad ecc'liam cōpuncto corde cōcur
rerent. dei misc̄diam de suis factis
p̄teritis ĩuocarent? nōne dicēm⁹
ubi ē illa cartago? Q'a nō est qd'
erat euersa ē: sed si ē qd' nō erat
edificata ē. Ita d'r ihēmie. ecce da
bo tibi eradicare. suffodē. euertē.
dispdere: et rursus edificare et pla
tare. Inde ē vox illa dn̄i: ego pcu
tiā et ego sanabo. Pcutit putredi
nē facinoris: sanat dolorē vl'nis.
Faciūt hoc medici cū secant: pcuti
ut et sanat: armat se ut feriant.
ferrū gestant. et curaē veniunt. Sz
q᷑ pc̄a magna erāt niniuitarū
dixerūt: q's nouit? Hoc ĩcertū pa
tefecerat d's seruo suo dauid. Cū ei
dixisſ. stante et arguēte se ꝓpheta.
peccaui: statī audiuit a ꝓph'a. id̄z
ab sp̄u dei qui erat ĩ ꝓph'a. dimis
sū est tibi pc̄m tuū. Incerta et oc
culta sapiētie sue maifestauit ei.
Aspges me ĩquit ysopo et mū
dabor. Ysopū herbā nouim⁹ hu

mile. sed medicinale: saxo herere ra
dicibus dicitur. Inde in mysterio mundandi
cordis similitudo assumpta est. Apprehen
de igitur et tu radice dilectionis pe
tram tuam. Esto humilis in humili deo tuo:
ut sis excelsus in glorificato domino deo
tuo. Asperges ysopo: humilitas christi
te mundavit. Noli herbam contempnere:
vim medicaminis eius attende. Aliquid etiam
dicam quod a medicis solemus audire: vel
experiri in egrotis. Ysopum dicitur pur
gandis pulmonibus aptum esse. In pul
mone solet notari superbia: illic enim
inflatio. illic anhelitus. Dicebatur de
saulo persecutore tamquam de saulo su
perbo. quod ibat ad vinciendos christianos
spirans cedem. anhelabat cedes. an
helabat sanguinem. nondum purgato
pulmone: audiet hic humiliatum
quia ysopo purgatum. Asperges me yso
po et mundabor. Lavabis me idest
mundabis me. Et super nivem de
albabor. Et si fuerint inquit peccata
vestra sicut fenicium: tamquam nivem deal
babo. De talibus sibi exhibet vestem
sine macula et ruga. Porro unde vestis
eius in monte tamquam nix dealbata
effulsit: significavit ecclesiam omni
macula peccati mundatam. Sed ubi humili
tas ex ysopo: Audi sequentia. Audi
tui meo dabis exultationem et leti
tiam: et exultabunt ossa humiliata. Au
ditui meo inquit dabis exultationem
et leticiam. Gaudebo audiendo te:
non loquendo contra te. Peccasti: quid
defendis: Loqui vis. patere audi:
cede divinis vocibus ne turberis.
et amplius vulneris. Commissum est.
non defendatur: in confessione veniat.
non in defensione. Adhibens te de
fensorem peccati tui victus es: non inno

centem patronum adhibuisti: non est tibi
utilis defensio tua. Non es enim reus ut te
defendas. Idoneus esto ad accusan
dum te: noli dicere aut nichil feci. aut quod
magnum feci. aut fecerunt et alii. Di
cendo peccatum. nichil te dicis fecisse:
nichil eris. nichil accipies. Paratus
est deus dare indulgentiam: claudis con
tra te. Ille paratus est dare: noli oppone
re obicem defensionis. sed aperi sinum confes
sionis. Auditui meo dabis exultatio
nem et leticiam. Ipse donet ut dicam quod
sentio. Feliciores sunt qui audiunt
quam qui loquuntur. Qui enim discit humi
lis est. qui autem docet laborat ut non
sit superbus: ne male placendi affectus
irrepat. ne deo displiceat qui vult
placere hominibus. Magnus tremor est
in docendo fratres mei: magnus timor
est nobis in his vocibus nostris. Credite
cordi nostro quod videre non potestis: sat
ipse qui mitescat nobis. quam propicius
sit nobis. cum quanto sub illo tremore
ad vos loquimur. Cum autem ipsum aliquid
suggerentem et docentem intus audimus:
securi sumus. securi gaudemus. Sub
magistro enim sumus: illius gloriam quae
rimus. illum docentem laudamus. Delec
tat nos veritas eius intus: ubi ne
mo facit vel audit strepitum. Ibi dixit
iste esse leticiam suam et exultationem tuam.
Auditui meo inquit dabis exultatio
nem et leticiam. Et ideo quia humilis au
dit quod audit. qui vere audit et bene
audit. humilis audit. gloria enim in illo
est a quo audit. postea quam dixit au
ditui meo dabis exultationem et le
ticiam. continuo demonstravit quod fa
ciat auditio: exultabunt ossa hu
miliata. Humiliata sunt ossa: ossa au
dientis non habent fastum. non ha

bent timore. que in se vix vivat quod loquitur. Inde et ille humilis magnus quo in natis mulierum nemo maior surrexit: ille qui ita se humiliavit ut se indignum diceret solvere corrigiam calciamenti domini sui. iohannes ille baptista dans gloriam magistro suo et ideo amico suo ... cum xpo putaretur et ex eo superbire posset et se extendere. non enim ipse se dixerat xpm. sed poterat accipere hominum errorem hoc putantium. ultro istum honorem deferre volentium: sed respuit falsum honorem. ut inveniret veram gratiam. Et vide humilitatem de auditu. Ait. Qui habet sponsam sponsus est: amicus autem sponsi stat et audit eum. Stantem se fecit et audientem. non cadentem et loquentem. Stat igitur et audit eum. Audisti auditui: ubi est exultatio et letitia. Continuo sequitur. Stat et audit eum: et gaudio gaudet propter vocem sponsi. Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata. Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. Iam enim exultant ossa humiliata: iam ysopo mundatus humilis factus sum. Averte faciem tuam. non a me. sed a peccatis meis. Alibi quippe oras dicit: ne avertas faciem tuam a me. Qui non vult a se averti faciem dei: vult averti faciem dei a peccatis suis. Peccatum enim unde se deus non avertit advertit: si advertit animadvertit. Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. Satagit de illo grandi peccato: plus superest. omnes deleri vult iniquitates suas. Presumit de medici manu. de magna illa misericordia quam in principio psalmi invocavit. omnes iniquitates meas dele. Avertit faciem deus et sic delet: avertendo faciem peccata delet. advertendo scribit. Audisti avertendo delentem: audi advertendo quod facientem. Vultus autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. non delendo peccata eorum. Hic autem quod rogat: Averte faciem tuam a peccatis meis. Bene rogat: ipse enim non avertit faciem a peccatis suis dicens. quoniam peccatum meum ego cognosco. Merito rogabis et bene rogabis. ut deus avertat faciem a peccato tuo: si tu inde non avertis faciem. Si vero tu peccatum tuum in dorso ponis: deus ibi faciem ponit. Tu peccatum tuum ante faciem tuam converte. si vis ut inde deus faciem suam avertat: et securus rogabis et exaudit. Cor mundum crea in me deus. Crea quasi novum aliquid. instituere dicere voluit: sed quia penitens orabat qui commiserat aliquid quod priusquam committeret innocentior erat. ostendit quemadmodum dixerit crea. Et spiritum rectum innova in visceribus meis. Per factum inquit meum inveterata erat atque curvata rectitudo spiritus mei. Dicit enim ex alio psalmo. curvaverunt animam meam. Et quando se homo prius facit ad terrenas concupiscentias incurvat quodammodo: cum autem erigitur in superna. rectum sit cor eius. ut bonus illi sit deus. Quam bonus enim deus israel rectis corde. Proinde fratres audite. Aliquem deus cui ignoscit in futuro seculo. corripit eum de peccato in seculo isto. Nam et ipsi david. cui dictum iam fuerat per prophetam dimissum est peccatum tuum: evenerunt quedam que minatus erat deus propter ipsum peccatum. Nam filius eius absalon adversus eum cruentum bellum gessit: et in multis humiliavit patrem suum. Ambulabat ille in dolore. in tribulatione humilia

tioib sue. ita subditus deo. ut oma
iusta ei tribues qd nichil pateret
idigne: habens ia rectu cor cui no
displicet ds. Iniuriosu queda et i
os sibi dura maledicta iaciente pa
cienter audiebat: ex adusa pte vnu
ex militib9 qui erat cu filio ei9 ipio.
Et cu ille iacet maledicta in rege
iratus vn9 ex comitib9 dauid voluit
ire et pcute eu: phibet a dauid. Et
qm phibet: Ut dicet. ds illu misit
ut m maledicet. Agnosceb culpa
aplexus e pena sua: qrens gloria
no sua. dnm laudas in eo qd boni
habebat. dnm laudas i eo qd patie
bat: bndicens dnm in omi tpe. sep
laus eius i ore eius. Tales sut oes
recti corde. no hij puersi q se rectos
putant. et puersu deu: qui qndo
aliqd faciut mali gaudet. qn aliqd
mali patiut blasphemat: in sup
positi i tribulatoe et flagello dicut.
ds qd tibi feci corde distorto: Ve q
nichil deo fecerut: oia eni sibi fe
cerut. Et spm rcm inoua i visceib9
meis. Ne piciab me a facie tua.
Aute facie tua a pccis meis: et ne
piciab me a facie tua. Cui9 facie
timet: ipi9 facie iuocat. Ne piciab
me a facie tua: Et spm scm tuu
ne auferas a me. Est eni sps scus
i confitete. Ia ad donu sps sci pti
nes: qz tibi displicet qd fecisti. Im
mudo spui pcca placent: sco displi
cent. Qmuis g adhuc venia dep
ceris: tn ex ea pte q tibi displicet ma
lu qd comisisti deo coiugeris. Hoc
eni et tibi displicet qd et illi. Iam
duo estis ad expugnada febre tua:
tu et medicus. Qa g no potest esse
cofessio pcci et punicio pcci i hoie

a seipo: cu qs qz sibi irascat et sibi
displicet. sine dono sps sci no e: ns
ait. spm scm tuu da m. s ne auferas
a me. Et spm scm tuu ne auferas a
me. Redde m exultatione saluta
ris tui. Redde qua habeba: qua pec
cado amisera. Redde m exultatioe
salutaris tui; vtiqz xpi tui. Qs eni
sine illo sanari potuit: Qa et anqz
de maria nasceretur: i pricipio erat
verbu. et verbu erat apud deu. et
ds erat verbu: et ita scis patribus
dispesatio suscepte carnis futura
credebat. sicut a nobis fca creditur.
Tepora variata sut. no fides. Redde
m exultatione salutaris tui. Et
spu pncipali cofirma me. Nonulli
itellexerut hic trinitate in deo ipm
deu excepta dispesatioe carnis: qm
scriptu e. deus sps e. Qd eni no est
corpus et tame e: videt restare ut
sps sit. Intelligut hic g nonulli tri
nitate dicta: in spu recto filiu. in
spu sco spm scm: in spu pncipali pa
tre. Siue g hoc ita sit. siue spm rcm
ipi9 hois accipi voluit dices. spm
rectu inoua i visceribz meis. que
curuaui et distorsi peccado. ut ia
sps scs ipe sit spus pncipalis. que
et auferri a se noluit. et eo se volu
it cofirmari: no est hetica quelibz
sentecia. Sz videte qd adiugat. Spu
iquit pncipali cofirma me. In q
cofirma: Qa ignouisti m: qz fecisti
ius su no m iputari qd donasti.
Ex hoc factus securi9 atqz ista gra
cofirmat9. no ero igratus. Qd eni
facia: Docea iniqs vias tuas.
Docea iniqs ex iniquo: idz q fuera
et ego iniquus. ia no iniq9 no abla
to spu scto a me. et spu pncipali co

firmatus. docebo iniquos vias tuas. Quas vias nisi quos docebis? Et impii ad te convertentur. Si peccatum David impietati deputatur: non de se desperet impius. quia pepercit deus impio. sed si ad eum convertatur. si vias ipsius discat. Si autem impietati non deputatur factum David. sed illa propria impietas dicitur apostatare a deo. unum deum non colere. aut numquam coluisse. aut quem colebat dimisisse: ad cumulum valet quod ait. et impii ad te convertentur. Ita plenus es adipe misericordie: ut ad te conversis non solum quibuslibet peccatoribus sed etiam impiis non sit desperandum. Et impii ad te convertentur. Ut quid? Ut credentes in eum qui iustificat impium. deputetur fides eorum ad iustitiam. Erue me de sanguinibus deus deus salutis mee. Expressit latinus interpres verbo minus latino: proprietatem tamen ex greco. Nam omnes novimus latine non dici sanguines nec sanguina: tamen quia ita grecus posuit plurali numero non sine causa. nisi quia hoc invenit in prima lingua hebrea: maluit potius interpres minus latine aliquid dicere quam minus proprie. Quare ergo pluraliter dixit. de sanguinibus? In multis sanguinibus tamquam in origine carnis peccati. multa peccata intelligi voluit. Ad ipsa peccata respiciens apostolus que veniunt de corruptione carnis et sanguinis ait. Caro et sanguis regnum dei non possidebunt. Nam utique secundum fidem veram eiusdem apostoli caro ista resurget. et ipsa merebitur incorruptionem dicente apostolo. oportet corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale hoc induere immortalitatem. Quia ergo corruptio ista de peccato est. ipsius nomine appellantur peccata: quemadmodum dicitur lingua. et illud carnis membrum. quod in ore movetur cum verba distinguimus. et lingua quod per linguam fit: sicut dicimus alia lingua greca. alia latina. Non enim caro divisa est. sed sonus. Quomodo ergo dicitur lingua locutio que fit per linguam: sic dicitur et sanguis iniquitas que fit per sanguinem. Attendebas ergo multas iniquitates suas. et illud superius dele iniquitates meas dele. et eas tribuebas corruptioni carnis et sanguinis. libera me igitur de sanguinibus. hoc est libera me ab iniquitatibus: munda me ab omni corruptione. Incorruptionem enim desiderat qui dicit. libera me de sanguinibus: quia caro et sanguis regnum dei non possidebunt. neque corruptio incorruptionem. Erue me de sanguinibus deus deus salutis mee. Ostendit quia tunc fuit salus perfecta in isto corpore corruptio non erit. que intelligitur nomine carnis et sanguinis. Ipsa est enim perfecta sanitas corporis. Nam modo quomodo sanum est quod labitur. quod indiget. quod habet perpetuam quamdam egritudinem famis et sitis? Hec et tunc non erunt: quia esca ventri et venter escis. deus autem et hunc et has evacuabit. Erit forma corporis perfecta ex deo. absorpta morte in victoriam: nulla remanente corruptione. nulla surrepente defectione: nullis mutata etatibus. nullo labore lassata. ut nullo cibo fulciatur. et aliqua esca reficiatur. Sed non erimus sine esca et potu: ipse erit cibus noster deus et potus noster. Solus ille cibus reficit nec deficit. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee. Modo enim iam in ipsa salute sumus. Audi apostolum. Spe enim salvi facti sumus. Et vide quia de ipsa salute corporis dicebat: in nobismetipsis inquit ingemiscimus. adoptionem expectantes redemptionem corporis nostri. Spe enim salvi

facti sum⁹: spes aūt q̄ videt̄ nō ē spes.
Qd̄ enī videt q̄s quid sperat. Si
aūt q̄d nō videm⁹ spam⁹: p patiē
tiā expectam⁹. Qui pseuerauit vs
q̄ in finē: ipa ē illa patiētia. Hic
salu⁹ erit: ipa ē salus quā nōdū
habem⁹. s̄ habituri sum⁹. Nondū
res ē. s̄ certa spes. Exultabit lin
gua mea iustitiā tuā. Dn̄e labia
mea apies: et os meū ānūtiabit
laudē tuā. laudē tuā q̄r creatus sū.
laudē meā. q̄r peccans nō delict⁹ sū:
laudē tuā quā ut cōfiterer iā mo
nitus sū: laudē tuā quā vt secur⁹
esse mūdatus sū. labia mea apies:
et os meū ānūtiabit laudē tuā.
Qm̄ si voluisses sacrificiū dedisse
vtiq̄. In illo tp̄e erat dauid. q̄n sac
ficia victimar̄ aīalīū offerebāt
deo: et videbat hec futūa tp̄a. Nōne
ī his vocib⁹ nos agnoscim⁹. Erant
illa sacrificia figurate p̄nūtiatiua
vnū salutare sacrificiū: nec nos di
missi sine sacrificio sum⁹ q̄d deo offe
ram⁹. Audi enī q̄d dicat curā ge
rens p̄ pc̄cō suo: et ignosci sibi vo
lens malū q̄d fecit. Si voluisses i
quit sacrificiū dedisse vtiq̄. Ho
locaustis nō delectaberis. Nichil
g̊ offerem⁹ si veiem⁹ ad deū. Et vn
de illū placabim⁹. Offer: sane in
te habes q̄d offeras. Noli extrī sec⁹
thura cōparare: s̄ dic. ī me d̄s vota tu
a q̄ reddam laudis tibi. Noli extrī
secus pecus q̄d mactes īquirere: habes
in te q̄d occidas. Sacrificiū deo sp̄s
cōtribulat⁹: cor cōtritū et hūilia
tū d̄s nō spernit. Prius spernit au
rū hyrcū. ariete: iā nō ē tēpus ut
hec offerant̄. Oblate sūt cū aliq̄d
ꝯdicarent cū aliq̄d p̄mittent: vei

entib⁹ repmissis. p̄missiones abla
te sūt. Cor cōtritū et hūiliatū d̄s
nō spernit. Nostis q̄r excellsus ē d̄s.
si te excelsū feceris. lōginquabit a
te: si te hūiliaueris. p̄pinquabit ad te.
Videte q̄s iste sit. Vnus videbat̄
deprecari dauid: videte hic ymaginē
nr̄am et typū ecclie. Benigne fac
dn̄e in bona volūtate tua syō. Huic
syon benigne fac. Qd̄ est syon. Ci
uitas sancta. Que ē ciuitas scā.
Que abscondi nō potest sup mōtē
cōstituta. Syon ī speculatiōe: q̄a
aliq̄d spectat q̄d sperat. Interpretat̄
enī syon speculatio: et ihr̄lm visio
pacis. Agnoscitis g̊ vos in syon
et in ihr̄lm. si certi expectatis spem
futurā. et si pacē habetis cū deo.
Et edificent̄ muri ihr̄lm. Benig
ne fac dn̄e in bona volūtate tua sy
on: et edificent̄ muri ihr̄lm. Non
enī sibi tribuat aliq̄ merita sua:
tu cū illo benigne fac. Edificent̄
muri ihr̄lm: munimēta cōstruant̄
īmortalitatis nr̄e. in fide. spe. et
caritate. Tunc acceptabis sacrifi
ciū iustitie. Modo aūt sacrificiū p
iniquitate sp̄m cōtribulatū et cor
hūiliatū: tūc sacrificiū iustitie lau
dis solius. Bti qui habitant ī domo
tua: in scl̄a sclo⁊ laudabūt te. Hoc
est enī sacrificiū iustitie. Oblatio
nes et holocaustomata. Que sūt
holocaustomata. Totū igne cō
sūptū. Qn̄do totū pecus īponebat̄
are, igne cōsumendū, holocaustū di
cebat̄. Totos nos diuin⁹ ignis as
sumat: et feruor ille totus arripi
at. Qs̄ feruor. Nec ē qui se absco
dat a calore eius. Qs̄ feruor. De
quo dicit apls. spū feruētes. Non

tantū anima nr̄a assumat᷑ ab illo
igne diuino sapiētie: sed ⁊ corp⁹ nos
trū mereat᷑ ibi īmortalitatē. Sic le
uet᷑ holochaustū: ut absorbeatur
mors in victoriā. Oblatiōes et ho
lotaustomata. Tunc iponent super
altare tuū vitulos. Unde vitulos?
Quid? Ibi eligunt īnocentiā noue
etatis? an libera colla iugo legis?
Psalm⁹ in nōīe xp̄i. et si forte nō ut
voluim⁹. verūtamē ut potuim⁹ ter
minatus ē: restat paucis alloqui
vos fr̄es ꝓpter multa mala īter q̄
viuim⁹. Neq₃ enī viuētes in rebus
hūanis migrare possum⁹ a reb⁹ hūa
nis. Cū tolerātia viuendū ē nobis
īter malos? q̄ cū mali essent cum
tolerātia vixerūt boni int̄ eos: nō
obliuiscētes qd̄ fuerim⁹. nō despera
uim⁹ de his qui nūc sūt qd̄ fuim⁹.
Verūtamē fr̄ēs ī tanta mōli et tā
detestabili corruptela regite domos
vr̄as: regite familias vr̄as. Quom
ad nos ptinet in ecclīa loqui vob:
sic ad vos ptinet in domib⁹ vr̄is a
gere. ut bonā rationē reddatis de his
qui vobis sūt subditi. Amat deus
disciplinā: puersa aūt et falsa in
nocētia ē habenas laxare pctīs.
Valde īutilit᷑ valde pnitiose sentiet
filius pr̄is lenitatē. ut postea dei
sentiat seueritatē: et hō nō solus
sȝ cū dissoluto patre suo. Quid enī?
Si ipe nō peccat et nō facit qd̄ filius
eius? ideo nō debet ab ista neqtia
filiū ꝓhibere? An forte ut videatur
filio eius. q̄ et pat᷑ talia faceret nisi
senuisset? Quam qd̄ tibi nō displi
cet in filio tuo. delectat te: sed etas
deseruit nō cupiditas. Maxime
fr̄es mei filios vr̄os fideles atten
dite: quos fide dixistis ut baptiza
rent᷑. Si forte negligit malus fili⁹
vel monita patris. ul' obiurgatio
nē ul' seueritatē: ut tu imple pso
nā tuam. deus de te exigit suam.

Explicit

Uer summe deus qui pstas gaudia iustis
Te colo te veneror te laudo te bndico
Tu m̄ q̄ cepi librū finire dedisti.
Te duce cōpleui sine te nichilomi⁹ egi.
Si me cōtingit nimiū peccare qd̄ absit
Tu pius ac mitis h⁹ meōr esto laboris.

588